

چاپى دوۋەم

www.igra.ahlamontada.com

مىنتىدى
اقراۇلۇق

الداء والدواء

نەخشى و چارەسەر

وہلامى پروپوخت بۆكەسىك پرسىيار
لەچارەسەرى تەواو دەكات پىشەواو زانا
ابن القيم الجوزية

وہرگىرانى بۆكوردى
م. ھىلال على سەنگاوى

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

نەخۇشى و چارەسەر

وہلامی پروپوخت بۇكەسك پرسیار نە چارەسەری تەواو دەكات
پیشەواو زانا ابن القیم الجوزیة (۶۹۱ – ۵۷۵)

وهرگیرانی بۇكوردی

م. هیلال علی سەنگاوی

الداء والدواء

(الدواء الكافي لمن سئل عن الدواء الشافي)

الامام العلامة ابن القیم الجوزیة

۲۰۱۴/مه ولیر

دهزگای چاپ و بلاکودنه‌وهی
روژھالآت

خاوه‌نی ئیمتیاژ
که‌ژال ره‌فیع

سه‌رنووسەر
حه‌سه‌نی دانیشه‌پر

Email: rojhalatpress@yahoo.com

Mob: ٠٧٥٠ ٤٤٤٠٩٩٦

هه‌ولێر - شه‌قامی (١٠٠) مه‌تری ریزی کارگه‌ی ده‌رمانی ئاوا میدیکا

ناوی کتیب : نه خوشی و چاره سهر
ناوی نووسەر: الإمام العلامة ابن القيم الجوزية
وهرگيران : م. هلال على سەنگاوی
تایپ : شیرزاد محمود حسن
دەرھینانی هونەری : لاوین خەلیل هیدایەت
بەرگ: خەلیل هیدایەت مام شیخ
تیراژ : (۱۰۰۰۰) دانە
نۆدە ی چاپ : چاپی دووہ م / ۲۰۱۴
نرخ: (۱۰۰۰۰) دینار
شوینی چاپ: چاپخانە ی رۆژەلات/ هەولێر

له بەرپۆه بەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتیەکان
ژمارە ی (۷۴) سالی ۲۰۰۹ ی داوەتی

بەپۆه بەری هونەری دەرگا
سەلام محەمەد رەسول

شوینی دابەشکردنی : هەولێر
کتیبخانە ی حاجی قادری کۆیی

پیرست

<u>بابەت</u>	<u>لاپەرە</u>
پیشەکی.....	۱۳.....
دەسپیک.....	۱۴.....

بەشی یەكەم

**خستنه رووی پله و پایی نزا (دوعا) له نییلامدا
دیاری کردنی مەرجه کانی قبول بوونی نزا (دوعا)**

پیشەکی دانەر.....	۱۹.....
دەردو نه خۆشی تووشی دل و جەستە و پوحیش دەبیت.....	۲۱.....
قورئان هەمووی چارەسەر و شیفایە بۆ پوح و جەستە.....	۲۲.....
چەك بەندە لەسەر چەك بە دەستەكە.....	۲۵.....
پاراپانە و نزا "الدعا" لە گرنگترین ھۆکارەکانی نەهیشتنی مەینەتی.....	۲۶.....
پاراپانە و نزا لە چاکترین دەرمان و چارەسەرەکانە.....	۲۸.....
جالی نزا و پاراپانە لە گەڵ بلادا.....	۲۹.....
سووریون و تەکا کردن لە نزا و پاراپانە یەکیکە لە مەرجه کانی.....	۳۰.....
خیراو پەلەنە کردن لە وەلامدانە وە ی نزا و پاراپانە وە.....	۳۱.....
بە دل پاراپانە وە مەرجه کانی تری پاراپانە وە.....	۳۲.....
ئەو نزا و پاراپانە وە ی کە ناوی مەزنی خودای تێدا یە.....	۳۳.....
لەنیوان نزا و قەدەردا.....	۴۲.....
نزا و پاراپانە وە لە بەهێزترین ھۆکارەکانی قەزا و قەدەرە.....	۴۴.....
بەختە وەری مۆژ لە ناسینی ھۆکارەکانی چاک و خراپە دایە.....	۵۰.....
بەختە وەری لە وەدایە کە خۆت بە ھەلەدا نەبەیت.....	۵۰.....

- جیاوازی له نیتوان تهوبه ی پاسته قینه و "النصوح" تهوبه ی زاره کی..... ۵۱
- جوړه کانی تیگه یشتنی هه له بق ثم ده قانه له لایه ن خراپه کارانه وه..... ۵۲
- گومانی باش بردن به خوای گه وړه و... تیگه یشتنی هه له..... ۵۷
- تیگه یشتنی دروست له مه پ گومانی باش بردن به خودا..... ۶۰
- جیاوازی له نیتوان گومانی باش بردن به خودا و بوغرابوون به خودا..... ۶۱
- ئو که سانه زور نه قام ونه زانن که پشت به په حمه ت ولی بورده یی..... ۶۲
- له هه مان کاتدا فهرمایشته کانی پشت گوئ ده خن..... ۶۲
- گومرابوونی نه قامان به وه ی خودا له دونیا دا نیعمه تی پی به خشبوه..... ۸۵
- گه وړه ترین گومرایی بوون نه وکه سه یه که به دونیا گومراده بیټ..... ۸۷
- باوه پ بوون به قیامت به لام ته مه لی له خواپه رستیدا..... ۹۰
- گومانی باش بردن به خودا بزوینه ری کاری چاکه یه نه ک که م..... ۹۲
- جیاوازی له نیتوان تکاکاری و هیوا خواری دا..... ۹۳
- ترس و نکا له ژیا نی هاوه لاند..... ۹۵

به شی دووهم:

شوینه واری تاوان..... سزای له دنیا و قیامتدا

- تاوان هۆکاری هه موو تاوان وده ردیکه..... ۱۰۱
- تاوان شوینه واری خراپی هه یه، هه رچه نده ئیستا دهرنه که ویت..... ۱۲۶
- شوینه واره ناشیرینه کانی تاوان، وه ئو سزایانه ی له سه ر..... ۱۲۷
- ۱- بی به ش بوون له زانست..... ۱۲۷
- ۲- بی به ش بوون له پښ و پښی..... ۱۲۸
- ۳- بیزاری له دل وده روونی تاوه نکاردا دروست ده بیټ..... ۱۲۸
- ۴- دلته نگي و بیزاری تاوه نکار له خه لکی وه پتپری چاکه خوا..... ۱۲۹
- ۵- دژواربوونی کاره کانی:..... ۱۳۰
- ۶- تاریکی و نارمایی دل وده روونی داده پوښیت..... ۱۳۰

نه خوښی و چاره سهر

- ۷- تاوه نكاري سسني ولاوازي به بق دل وجهسته ۱۳۱
- ۸- تاوانكاري پيگري دهكات له گوپاپه لي ۱۳۱
- ۹- تاوانكاري دهبيته مايه ي ته مه ن كورتي ۱۳۱
- ۱۰- تاوان... تاواني تر به كيش دهكات وزياد دهكهن ۱۳۲
- ۱۱- تاوان نيراده ي دل لاواز دهكات ۱۳۴
- ۱۲- تاوان... ناشيريني خوي له دلدا ناهيت ۱۳۴
- ۱۳- مهر تاوانيك له تاوانه كان پاشماوه ي نه ته وه كاني پيشووترن ۱۳۵
- ۱۴- تاوانكاري هزكاري پيسوا بوونه ۱۳۶
- ۱۵- به بچوك زانيني تاوان ۱۳۶
- ۱۶- تاوانكاري مرقو كاريگري خرابي له سهر گيانله به رانيش هه يه ۱۳۶
- ۱۷- تاوانكاري دهبيته مايه ي سهرشوپي ۱۳۷
- ۱۸- تاوان ژيري ده شيونيت ۱۳۸
- ۱۹- پوچوون له تاوانكاريدا مايه ي تياچووني دل له بي ناگايي ۱۳۸
- ۲۰- مرقو تاوانكار توشي نه فره تي پيغه مبه ر علي دهبيت ۱۳۹
- ۲۱- تاوانكار دهبيته مايه ي بي به ش بوون له نزاو پارانه وه كاني ۱۴۰
- ۲۲- سزاي تاوانكاران له گوردا ۱۴۱
- ۲۳- تاوانكاري جوړه ها خرابه و گنده لي له سهر زه ويډا به رپا ۱۴۷
- ۲۴- تاوان دهبيته مايه ي پووداني كاره ساته كاني بومه له رزه ۱۴۹
- ۲۵- تاوان كاريگري له سهر شيوه ي ديمه ن و دروست كراوه كان ۱۴۹
- ۲۶- تاوان پووناكي غيرت وپه روښي ده كوژينته وه ۱۵۱
- ۲۷- تاوان ماده ي سهره كي ژياني دل له ناوده بات كه نه ويش ۱۵۵
- ۲۸- تاوان گه وره يي ومه زني خودا له دلدا كه م ده كاته وه ۱۵۶
- ۲۹- تاوان له خودا ترسان له دلدا له ناو ده بات ۱۵۷
- ۳۰- تاوان دهبيته مايه ي نه وه ي كه خوداي گه وره به نده كه ي له ۱۵۸

- ۳۱- تاوان مرؤف له نزیکی خودا دورده خاته وه ۱۵۹
- ۳۲- تاوانکارو پاخی بوو... هاره لئیتی باوه پداران له دهست ده دات ۱۵۹
- ۳۳- تاوان به ربهستی دلّه له گه یشتن به به زهیی خوای گهره ۱۶۲
- ۳۴- تاوان نیعمه له ناو ده بات و به لا به شویتیدا دینیت ۱۶۳
- ۳۵- تاوان ده بیته مایه ی ترس و سامناکی له دلی مرؤفدا ۱۶۴
- ۳۶- تاوان مایه ی خه مناکی و غه مباری و ته نهایی به له دلی مرؤفدا ۱۶۵
- ۳۷- تاوان دلّ توشی نه خۆشی ولادان ده کات ۱۶۶
- ۳۸- تاوان بینایی دلّ کویر ده کات و پووناکی له ناو ده بات و ۱۶۸
- ۳۹- تاوان دهرونی مرؤف بچوک و پيسوا ده کات ۱۶۹
- ۴۰- تاوان و تاوانکار... به هه میشه یی دلی شهیتان و به ندی خه ز ۱۷۰
- ۴۱- تاوان مایه ی له دهست دانی پتیزوپله و پایه به له لای خوا و خه لک ۱۷۱
- ۴۲- تاوانکار بیّ به ش ده بیته له ناو سیفه ته جوانه کان ۱۷۲
- ۴۳- تاوان کاریگری له سه ر پاده ی پرپوختی و که م کردنی ژیری ۱۷۳
- ۴۴- تاوان ده بیته مایه ی دابرا نی به نده له خودای خۆی ۱۷۵
- ۴۵- تاوان به ره که تی دین و دونیا له دهست ده دات ۱۷۷
- ۴۶- تاوان مایه ی سوکی و نزمی و پيسوا یه ۱۸۰
- ۴۷- تاوان ده بیته مایه ی زالّ بوونی خه لکی به سه ر بکه ره که ی دا ۱۸۵
- ۴۸- تاوان ده بیته مایه ی له دهستدانی تواناکان ۱۸۶
- ۴۹- تاوان بینایی دلّ کویر ده کات یا خود لاوازی ده کات ۱۹۱
- ۵۰- تاوان شهیتان له دلّدا جینشین ده کات ۱۹۳
- ۵۱- تاوان و سه ربیچی له چه که به هیزه کانی شهیتانه ۱۹۶
- ۵۲- تاوانکار خودی خۆی له بیر ده کات ۲۱۱
- ۵۳ و ۵۴- تاوان نیعمه ته به رده سته کان له ناو ده بات و نیعمه ته ۲۱۷
- ۵۵- تاوان مایه یی دورخستنه وه ی پشتیوانی فریشته به ۲۱۷

نه‌خوښی و چاره‌سەر

- ۵۶- تاوان هیڅه‌رو پاکېشه‌ری که‌ره‌سه‌کانی له‌ناوچوونی ۲۲۱
- ۵۷- سزا قه‌ده‌ریه‌کانی تایبته به دل ۲۲۲
- ۵۸- سزا قه‌ده‌ریه‌کان به‌سەر جه‌سته‌دا ۲۲۳
- ۵۹- تاوان مایه‌ی په‌رده‌پېژن کردنی دل و بیستن و بینایی یه ۲۲۶
- ۶۰- تاوان ده‌بیته هوی نه‌هېښتنی گوږپایه‌لی و ته‌مه‌لی له‌په‌رستندا ۲۲۷
- ۶۱- تاوان دل کوږ و که‌پولال ده‌کات ۲۲۷
- ۶۲- تاوان ده‌بیته مایه‌ی پوچوونی دل بق ناسته نزمه‌کان ۲۲۸
- ۶۳- تاوان دل کوږ ده‌کات ۲۲۹
- ۶۴- فیل کردنی خوی گه‌وره له‌فیل‌بازان ۲۴۰
- ۶۵- خه‌له‌تانندنی فیل‌بازان له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه ۲۴۰
- ۶۶- گالته کردنی خوی گه‌وره به‌گالته‌جاران ۲۴۰
- ۶۷- که‌نار خستنن شو دلانه‌ی که‌له‌حق لایان داوه ۲۴۰
- ۶۸- تاوان دل تیک ده‌شکېتنیت و ناوه‌ژووی ده‌کاته‌وه ۲۴۰
- ۶۹- تاوان دل په‌رده‌پېژن ده‌کات له‌خوی گه‌وره له‌دونیاو ۲۴۰
- ۷۰- تاوانکار توشی دژوارترین ژیان ده‌بیته له‌دونیاو به‌رزخ ۲۴۱

بده‌شی سی‌یه‌م

تاوانه بچوک و گه‌وره‌کان و گه‌وره‌ترین تاوانه گه‌وره‌کان

- کرده‌وه چاکه‌کان پوچ‌ل که‌ره‌وه‌ی تاوانه بچوکه‌کان ۲۵۲
- ژماره‌ی تاوانه گه‌وره‌کان ۲۵۵
- نه‌و پېږه‌ی که تاوان له‌لایان هه‌ره‌مووی یه‌ک ناسته ۲۵۷
- گه‌وره‌ترینی تاوانه گه‌وره‌کان ۲۵۸
- جوړه‌کانی هاوبه‌شی ۲۶۱
- حوکمی پووپه‌رمایی "الریا و ۲۶۵
- جوړه‌کانی نه‌م هاوبه‌شه ۲۶۶

۲۶۸.....	هاو به ش برپاردان له کردارو ووته و نیه ته کاندا
۲۹۰.....	کوشتنه به ستم و ناره وایی
۲۹۳.....	ته و به کردن و پاشه گه زیوونه وه له دزی
۳۰۱.....	زینا به کیکه له تاوانه گه وره کان
۳۰۳.....	نه زهر "ته ماشا کردنی حرام" پڑسته ی زینا به
۳۰۴.....	دهرگاکانی تاوانکاری
۳۱۳.....	دهرونی دلنپای و دهرونی فرمانکار به خرابه "خرابه کار
۳۱۵.....	زمان... دهر وازه ی خرابه کاریه بق مرقف
۳۲۱.....	نایا فریشته کان هه موو ووشه یه ک قمار ده کهن
۳۲۲.....	گه وره ترین به لاکانی زمان

به شی چوارهم

هه رام کردنی خرابه کاری و پاراستنی داوین

۳۲۵.....	هه رام کردنی خرابه کاری و پاراستنی داوین
۳۲۹.....	توندترین سزا له هه دی زینا دایه
۳۳۳.....	کرتا شه پی "ئاخر شه پی
۳۳۶.....	پشت کردن له نایین له پیتاوی نافرته
۳۳۸.....	سزای نیرباز له دنیا و قیامت
۳۴۷.....	گفتوگویی به له سه به لکه کان
۳۵۱.....	جووت بوون له گه ل ناژه لدا
۳۵۳.....	له نیوان نیربازی و پانپاتوکی دا "السحاق

به شی پینجهه

چاره سهرو وه لای پروپوخت

۳۵۶.....	چاره سهرو وه لای پروپوخت
۳۵۶.....	رنگای به که م:

نەخشى و چارەسەر

۳۵۷.....	خۇپاراستن باشتەر لە چارەسەرکردن
۳۵۷.....	سوودەکانى چاوپاراستن
۳۶۱.....	پىڭگاي دووھەم:
۳۶۱.....	چارەسەرکردن لە پاش تووش بوون
۳۶۲.....	بۆ چەسپاندنى خۆشەويستى خودا، پىويستە دل خالى
۳۶۴.....	جۆر وپلەکانى خۆشەويستى
۳۸۳.....	بەشەکانى خۆشويستراو "المحبوب
۳۸۵.....	خۆشەويستى بنەپەنى خواپەرستى يە
۳۸۶.....	لە پىداويستىەکانى خۆش ويستنى خودا
۳۸۶.....	دۆستايەتى وىژايەتىکردن
۳۸۷.....	إله إلا الله... ئەو ووشەيە بوو كە ئىبراهيم بۆ ھۆزەكەى
۳۸۸.....	پوچ و نەيتنى ئەم ووشەيە
۳۸۹.....	ژيانى بەختەوہى لەدۇنياو قىامەتدا
۳۹۱.....	ژيانى راستەقىنە، ژيانە لەگەل خودا
۳۹۲.....	لە بنەپەتدا خۆشەويستى تەنھا شاپەنى خوداي گەرەيە
۳۹۴.....	خۆشەويستى بنەماو بزوينەرى ھەموو كارو جولەيە لە جىھاندا
۳۹۸.....	خۆشەويستى و ئىرادە لە پەيوەستىەکانى ھەموو مەزھەبە
۳۹۸.....	ناكۆكى پادشاكان، بناغەى خراپەكارىەکانى جىھانە
۴۰۱.....	پەيوەستى يەکانى خۆشەويستى
۴۰۳.....	واتايى ئايىن
۴۱۲.....	عەشقى نىربازى
۴۱۴.....	چارەسەرى نىربازى
۴۱۵.....	خراپەکانى ئەم جۆرە عىشقە
۴۱۸.....	پىڭگىرىکردن لە عىشق

ابن القيم الجوزی

- ۴۲۱..... باشیه کانی عیشق گومان و وه لام
- ۴۲۲..... خواسته کانی خۆشه ویستی
- ۴۳۶..... لوتکه ی چۆڭو په یوه سته به که مالی و خۆشه ویستیه وه
- ۴۴۰..... چۆڭه کانی دوونیا هۆکارن بۆ گه یشتن به چۆڭه کانی قیامهت
- ۴۴۵..... خۆش ویستنی دروست
- ۴۵۰..... تکاردن له ننیوان دوو عاشق بۆ به یه که گه یشتنیان به دروستی
- ۴۵۶..... پوچه لۆ کردنه وه ی فەرمووده ی عیشق

بەناوی خۆی گمۆرە

پیشەکی

سوپاس و ستایش بۆ پەرورەدگار، سلاوو درود لەسەر گیانی پاکی پیغه مبهری ئازیز (ﷺ). پیشەوا "ابن القيم" یەکیکە لە زاناو پەسپۆرە لێهاتووێکانی بواری فێقه و فکر و دەروونزانی. وە لەم بوارە جیا جیا نەدا بەرھەمی نایاب و سەرچاوەی گرنگی پیشەکەش بە مەرقە ئایەتی کردوو. کە ئەمەق وەک سەرچاوە سودی لێ وەر دەگیرێ. وە ئەم زانا لێهاتووێ خاوەن چەندین بۆچوون و تیۆری تایبەتی یە لەم بوارانە ی کە باسمان کرد. کتێب و نوسراوەکانی بوونەتە سەرچاوەی زۆریەکی توێژەرەکان و جێی باوەخ و گرنگی پێداتە. ئەمەق کتێبخانەی کوردی لە بەرھەمی ئەم زانا بە خاڵی یەو بێ بەشە.

ئێمەش بە ئەرکی خۆمان زانی کە بەم ئەرکە پێرۆزە هەستین و یەکیک لە کتێبەکانی وەرگیرین بۆ سەر زمانی کوردی شیرین. تاخوێنەری کوردی لە بەرھەمەکانی بێ بەش نەبن. لەم کتێبەدا تەنھا چەند بڕگە یەکی کەم نەبێت کە پێمان باش بوو وەری نەگیرین لەبەر هۆکاری بە سەرچوونی بابەتە کە. ئێتر هەر هەموو بابەتەکانی وەک خۆی وەرگیراون. دواتر ئەم کتێبە شەڕیکی زۆری عەرەبی تێدا بوو. کە ئێمە بە پێویستمان نەزانێو لەم وەرگیرەدا باس بکەیت تەنھا ئەو پۆلە شیعراوە نەبێت کە پێویست بوو بۆ بابەتەکان.

بە هیوای ئەوەی سەند مەند بێت بۆ هەموو لایەک وە خۆی گەورە لە کەم و کۆریەکانمان ببوریت. دیارە تەنھا کە خۆدا بێ کەم و کۆری یە.

وەرگیر

هیلال علی سەنگاوی

پیشگی

سوپاس و ستایش بۆ پەرورەدگاری جیهان، که قبولگەری تۆبەکارانە و بەخشنەدە، نەرم و نیا و لایق بۆردە، داپۆشەری تاوانی تاوەنبارانە و لایق بۆردە و قبولگەری تۆبەکارانە. وەسلال و درود لەسەر ئەو کەسە کە پەرحەتە و خۆری پرشنگدارە بۆ هەموو دنیا و مژدە بەخش و ترسینەر کە محمد ﷺ وە لەسەر یارو دۆستانی.

پاشان... نووسەر لە کتێبی (طب النبوی) دا سەبارەت بە "عیشق" دەلیت:

(ئەم نەخۆشییە لە نەخۆشیەکانی دڵ، جیاوازی لە نەخۆشییەکانی تر لە پووی خود و هۆکارو چارەسەریشە، جا ئەگەر ئەم نەخۆشییە شوینی خۆی بگریت زۆر زەحمەت دەبێت چارەسەرکردنی لەلایەن پزیشکەکانەوە، وە نەخۆشەکەش تەواو گرفتار دەبێت پێیە (و). وە خۆی گەر لە قورئانی پیرۆزدا بە دوو پێر لە خەڵکی باسی کردووە، کە "عەشقی ئافەرەتان و عەشقی منداڵ و میترد منداڵانە". بە کەمیان لە پووداوی هاوسەرە کە عەزەسزی میسر دالە گەل پێغەمبەر یوسفدا باسی کردووە سلاوی خۆی لەسەر بێت، وە دوو مەشیاڵ لەسەر نەتەو و قەومی لوط باس کردووە.

و ئەم کتێبەمان لەسەر جۆری دوو مەبەس و خواس دەکات کە ئەمە پێر بە چەمکی "نامۆی سیکسی - شەوژە جنسی" ناسراوە. وە پێغەمبەری خودا ﷺ دەفرمووێت: (إن أخوف ما أخاف على أمتي عمل قوم لوط.... واتە: ئەو شتە کە زۆر لایق دەترسم بۆ ئومەتە کەم، بریتی بە لە کردەوێ قەومی لوط) وە مەرەها ﷺ دەفرمووێت: (أقتلوا الفاعل والمفعول به في عمل قوم لوط) مەرەها دەفرمووێت (من عمل بعمل قوم لوط فأقتلوه.... واتە: بکەر و پیکراوی

کرداری قه‌ومی لوط بکوژن). وه‌له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی تر ده‌فه‌رموئیت "هه‌ر که‌سی‌ک کرده‌وه‌ی قه‌ومی لوط ی نه‌جامدا بیکوژن."

وه‌عبدالله ی کوپی عه‌مر عليه‌السلام ده‌فه‌رموئیت که پێغه‌مبهر فه‌رموویه‌تی ﷺ: (له‌پۆزی قیامه‌دا نێریازه‌کان له‌سه‌ر شیوه‌ی به‌راز و مه‌یمون هه‌شر ده‌کری‌ن).

جا عیشق زیان و مه‌ترسی نۆزی هه‌یه‌ بۆ دین و دنیا، چونکه‌ دل سه‌رقال ده‌کات له‌ بیرکردنه‌وه‌و ترس و نزیک بوونه‌وه‌و ناسینی خودای گه‌وره‌هه‌روه‌ها سه‌ره‌ته‌جافی سنوور شکانده‌کانی ده‌بێته‌هۆی له‌ده‌ست دانی دواپۆژ و تووش بوون به‌سزای توندی خوای گه‌وره‌. هه‌رچه‌نده‌مۆڤ له‌ئاره‌زووه‌کانی نزیک بێته‌وه‌ نه‌وا نه‌وه‌نده‌ له‌خوای گه‌وره‌ دوور ده‌که‌وێته‌وه‌، هه‌ر شتی‌کمان جگه‌ له‌ خودای گه‌وره‌ خۆشویست توشی سزای خوا ده‌بین. وه‌نۆر به‌ده‌گه‌مه‌نه‌ عیشق له‌سنووری رێ پێدراوی خۆیدا نامێنێته‌وه‌، وه‌هه‌ر کاتی پوویدا زووش له‌ناو ده‌چیت، هه‌روه‌کو ده‌وتریت: "هه‌موو یاساغ کرلوێک په‌سه‌ندکراوه‌."

وه‌پێشه‌وا "ابن القيم" شیوازی نایابی خۆی هه‌یه‌ له‌ توێژینه‌وه‌ی کێشه‌کان و چاره‌سه‌رکردنیان، چونکه‌ شیوازی نه‌و دووره‌ له‌ ئامۆژگاری و استقلا‌ه به‌لکو وه‌کو پزیشکیکی پسپۆر وه‌ه‌ولێکی هۆشده‌ر و شاره‌زا به‌ نه‌خۆشی و چاره‌سه‌ره‌کان و ته‌که‌کانی وه‌ک مه‌له‌می ساپێژ وابه‌ بۆ برینه‌کانی دل و پوح. وه‌ وه‌لامه‌کانی له‌م بواره‌داو چاره‌سه‌ری ته‌واوی وه‌لامی پرپوخته‌.

لهم کتیبه‌دا لهم کارانه‌مان نه‌ نجام داوه‌....

١- پێکخستنی ده‌قی کتیبه‌که‌، وه‌دانانی هه‌ندی ئاونیشان بۆ هه‌ندی له‌به‌ش و بېرگه‌کان، وه‌نه‌و زیاد کردنه‌ی ئیمه‌ نویسمانه‌ له‌نیوان ئه‌م شیوازه‌دا دامان ناوه‌ (.....) وه‌هه‌ر وشه‌و دێرێک لایه‌رایت یان جودا بێت به‌هۆی جیاوازی چاپ کردنه‌کانه‌وه‌ راسته‌وخۆ تێبینیمان داوه‌و نووسیومانه‌.

- ۲- کتیبه که مان دابه ش کردووه به سهر پینج به شدا بۆ زیاتر ئاسانکاری بۆ توێژه ر خوێنه ر.
- ۳- ده رهینانی سه رجه م فه رمووده کان وووته کان وگپانه وه یان بۆ سه رچاوه ره سه نه کان له "قورئان وسونه" دا.
- ۴- قسه له سه رکردن وشیکردنه وه ی هه ندی له برکه گه کانی ئه م کتیبه و وه زیاتر پوون کردنه وه یان به نوسراوه کانی تری "ابن القيم" وکه سانی تر.
- ۵- پوون کردنه وه ی واتای ووشه نامۆکان.
- ۶- پیناسه کردنی هه ندی له وپێڕو کۆمه لانه ی که له م کتیبه دا ناویان براوه .
- ۷- دروست کردنی پێڕستیکی فراوان بۆ برکه گه کان و بابه ته کانی ،تابه ئاسانی خوێنه ر برکه گه کانی له به ر چاوبیئت.
- ۸- هه روه ها دانانی چه ندین نیشانه ی پێویست وه کو ئه ستیژه و ژماره بۆ جیاکاری له نێوان برکه گه کانه ، وه هه موو ئه مانه به رچاوت ده که ویت خوێنه ری به پێژ له م چاپه دا.
- وه دوا ووته مان سوپاس کردنی خوای گه وره به

رضوان جامع رضوان

قاهیره له شهوی ههینی

۲۲ رهمهزان ۱۴۲۲هـ. بهرواری

۲-۱/۱۲/۷

دەسپىك

بەناوى خاۋى گەورە وبەخشندە وميھرەبان
وھەر بەئەۋىش پىشت دەبەستىن

پرسىيان لە پېشەواو زانا وخواناس وپەخنەگر شمس الدىن أبو عبدالله محمد كوپى
صالح أبى بكر، كەناسراوھ بە ابن القيم الجوزى) پەزەي خاۋى لەسەر بىت: (زانايان
وپېشەوايانى ئاين پەزەي خاۋايان لەسەر بىت چى دەلئىن سەبارەت بەپياۋىك گىرفتارى
دەردىك ھاتىبىت ، كەگەر بەردەوام بىت لەسەرى دەبىتتە ماپەي شتواندى دىن
ودونىايى؟ ھەرچەندە ھەول وگۆششى كردوۋە وچەندىن شتوانى بەكارھىناۋە بۆ
دەربازبوونى بەلام بىسوود بوۋە و تابىت زياتر گەشەي سەندوۋە . جا چى بىكرىت بۆ
دەرياز بوون لىتى؟

وھچى پىگەيەك بگىرتە بەر بۆ ئاشكراكرىتى؟

خاۋى گەورە پەھم بەكەسىك بىكات كەھاۋىكارى دەردەداران بىكات وۋەخاۋى گەورە
كۆمەك وھاۋىكارى كەسىكە تا ئەۋكەسە ھاۋىكارى براكەي بىكات .

فتوامان بۆ بدەن خوا پەھمان لى بىكات وپاداشتان بداتەوھ .

جا پېشەواو زاناو شىخ شمس الدىن أبو عبدالله محمد كوپى صالح أبى بكر ايوب
پېشەواي قوتابخانەي "الجوزيە" ۋەلامى دايەوھە فەرموۋى:

به‌شی یه‌که‌م
خستنه‌پووی پله‌وپایه‌ی نزا (دوعاو)
له‌نی‌سلامدا

دیاری کردنی مهرجه‌کانی قبول بوونی
نزا (دوعاء)

نه خوځشي و چاره سهر

پيشه كي دانه

له صحيح البخاري دا له فرموده دا ابي هريره ده گيړتې وه ﷺ كه پيغه مېر ﷺ فرموده وي: (ما انزل الله داءً الا انزل الله له شفاءً) ۱. واته خواي گوره هر دهر دو نه خوځشي كي نارد بېت ، چاره سهره كه شي ناردوه .

وله (صحيح مسلم) دا "جابر بن عبدالله" ﷺ ده گيړتې وه كه پيغه مېر ﷺ فرموده وي: (لكل داء دواء، فاذا أصيب دواء الداء برأ بأذن الله) ۲ واته: "بو هه مو

۱ - نعم فرموده (صحيح) ه ، بخاري گيړايدني يوه له بابتي (الطب) له بهشي "باب ما انزل الله داءً الا انزل الله شفاءً"

۲ - نعم فرموده (صحيح) ه ، مسلم گيړايدني يوه له بابتي "السلام" له بهشي "باب لكل داء دواء واستجاب التداوي" بهژماره (۶۹/۴۲۰۴).

- پشموا نه مووي په حتمي خواي لييت ده فرميت: "نعمه روون كړ د نه ويه كي ناشكرايه ، چونكه پشور زاتراوه كه پزېشكه كان ورتوبانه : نه خوځشي واته دهر چووني جسته له بارودوخي ناسايي خوي و سړوشي خوي. وه چاره سهر كړ دنيشي ربړيني په له گيړانوي بزو نه وياړه سړوشي په. وه پاراستني تغدروسي : ربړيني په له پاراستني نهو بارودوخي وه پاراستي بنده به بوختي وچاكي خوراكو، وه گيړانوي نهو باره بنده به دوزينه وي نهو دهر مان وچاره سهر كي دژ به نه خوځشي په كيه."

- وه بقراط ده ليت : شته كان به دژه كاني چاره سهر ده كريت.

نه مووي ده ليت: هندوي جار پاراستي نه خوځشي په كه وجوري دهر مانه كه ناديار ده ليت ، همرېزه ممانه به دژه كان كدم ده پشموه. جاليره دا به تنهها پزېشكه كان ده كونه هله وه. چونكه واگومان ده بن كه جوري دهر ده كه له ماده په كي گهرمه ، كه چي به پيچوانوه واده رناجيت. يان سارده ، يان شيوه په كي تري جياوړه ياخود گهرمه. به لام نهو نندازه گهرمي په ني په كه پزېشكه كان گومان يان بزي چوه ، همرېزه لهم حالته دا چاره سهرو شفا روونادات. هره وكر پيغمبري خودا به ﷺ ووت كدي ناگه دارمان ده كاتوه كه ده فرميت: "فاذا أصيب دواء الداء بدا بأذن الله" واته نه گهر دهر مانه كه ناوېته دهر ده كه بوو نهوا به پشي خودا چاك ده پته وه.

دووړ نيه ليره دا بلتين: تو فرموتو بو هه مو دهر ديك و نه خوځشي يلك چاره سهر هيه "لكل داء دواء" كه چي نيمه زورتك لمر دهر دهر دار و نه خوځشه كان ده بين كي چاره سهر يش ده كرين به لام چاك نابنه وه؟

فرمودي: ليره دا به خوي په ي نه بر د نه به راستي و دروسي شيوازي چاره سهر كړ د نه كيه نه ك دهر مان وچاره سهر كه. و نه مېش روونه والله اعلم.

ابن القيم الجوزی

دەردێك چارەسەر هەیە ، جا هەركاتێ چارەسەر كە ئاوتێتە بوو بە دەردەكە ئه‌وا به‌پشتیوانی خۆی گه‌وره نه‌خۆشه‌كه چاك ده‌بیته‌وه "وه‌له "مسند" الامام احمد" دا هاتوه‌ كه "اسامه بن شريك" ده‌یگێڕێته‌وه كه پێغه‌مبەری خودا فرمویه‌تی ﷺ: (إن الله لم ينزل داء الا أنزل له شفاء ، علمه من علمه، وجهله من جهله) 'واته: "خۆی

٨١. به‌دهست كاری كردنه‌وه له "شرح مسلم للنووی: ٢٠٣/١٤ چایی موسه‌ المختار- قاهره."

١ - نهم فرموده‌یه (صحیح) ه ، نیامی احمد گێڕایه‌تی یه‌وه له مسند ، وا (٢٧٨/٤ ، ٤٤٣/١) وه "المبغی" له (المجموع) دا هتاوتی له‌فرموده‌ی ابن مسعود رضی الله عنه (٨٤/٥) ده‌یداته پال نیام (احمد وطبرانی) وه‌ده‌لت: پاره‌كانی طبرانی ممانه‌ دارن و. اه. وه‌هه‌روه‌ها "الحافظ" له "فتح" دا هتاوتی (١٤١/١٠) وه‌ده‌لت: نهم فرموده‌یه (ابن حبان و حاکم) به‌راستیان ناسیه. وه‌ده‌لت: نهمی له‌م وته‌یه‌ی تپی بگه‌ین "جهله من جهله.... نهمی نه‌یزاتی نایزانت ته‌ویه كه‌له هه‌ندێ نه‌خۆشیدا رووده‌ه‌ن، كاتێك توشی ده‌ردێك ده‌یت به‌ده‌رماتێك چاك ده‌یتوه. وه‌دانەر له‌كه‌تی "طب النبوی" ده‌لت: له‌م فرموده‌یه‌دا نهمه‌مان بۆ روون ده‌یتوه كه‌ پێسته بۆ هه‌رزانت ویشته‌یه‌ك پشت به‌كه‌سانی پسۆری نه‌و بواره به‌ستین ، چونكه‌ نه‌وانه‌ شاره‌زاتر ن‌ن‌زیکون له‌راستی یه‌كان، هه‌روه‌ها بۆ كه‌سانێك كه‌پشه‌ی "فراوانیان هه‌یه" زیاتر پشت به‌كه‌سانی زانتر ولیهاتوو تر له‌خۆیان به‌ستن.

وه‌ده‌لت: پێرێك ووتیان: سهرجهم نهم هه‌موو ده‌ردو ده‌رمانه‌ به‌هۆی بارانی بارانه‌ویه له‌ئاسماندا په‌یدا ده‌ییت، چونكه‌ هه‌ر به‌هۆی بارانه‌ویه خواردن وروژی یه‌كان وه‌ردو ده‌رمانه‌كان په‌یدا ده‌بن وه‌هه‌ركاره‌كانی دروست ده‌یت. وه‌هه‌رچی توخم و كاتزاکان هه‌یه هه‌مووی به‌هۆیه‌وه له‌چیاكاندا رووه‌ودۆله‌كان داده‌به‌زێت و شیو و دۆل و به‌روبوومه‌كان ده‌ته‌یت.

وه‌ده‌لت نه‌مه له‌ئهوای دانایی و به‌روه‌دگاری گه‌وره‌دایه‌، هه‌رچۆن به‌نده‌كان گه‌رفار ده‌كات به‌ده‌ردو نه‌خۆشی یه‌وه به‌هه‌مان شیوه‌ ناسانکاریان بۆ ده‌كات له‌ دۆزینه‌وه‌ی چاره‌سهره‌ كه‌یدا. هه‌روه‌كو چۆن گه‌رفاریان ده‌كات به‌تاوانکاری و ناسانکاریان بۆ ده‌كات به‌ته‌ویه‌ كردن و نه‌ه‌نجام دانسی كرده‌اری چاكه‌ كه‌ده‌یه‌ مایه‌ی سهرینه‌وه‌ی تاوانه‌كان. هه‌روه‌ها چۆن گه‌رفاری كرده‌وون به‌روحه‌ شه‌رانی و خراپه‌كان كه‌ شه‌یتانه‌كانه‌ ، به‌هه‌مان شیوه‌ پشیتیوانیان ده‌كات به‌سهر‌بازه‌ روحانی په‌پاكه‌كان كه‌ فریشته‌كانه‌. هه‌روه‌كو چۆن گه‌رفاری كرده‌وون به‌ ئاره‌زووی سێكسی یه‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌ ناسانکاری بۆ كرده‌وون له‌چۆنیه‌تی نه‌ه‌جم‌دانیدا.

جا خۆی گه‌وره‌ هه‌رچۆره‌ گه‌رفاریکی ناردییت ، له‌گه‌تیشیدا هه‌ركاری كرده‌وون كه‌چۆن به‌ره‌نگاری به‌نه‌وه‌ و ده‌ربازیان بیت، به‌لام لیره‌دا ته‌نها جیاوازی یه‌كان له‌نه‌ندازه‌ی نه‌و زانست و په‌ی پی‌ برنده‌دایه‌، كه‌چۆن په‌ی به‌رن و زانستی چۆنیه‌تی به‌كه‌هتانی به‌ده‌ست بجه‌ن وه‌به‌ته‌نها به‌خودا پشت ده‌به‌ستین. ١- هو "الطب النبوی: ص/٨٨".

نه خوښی و چاره سهر

گه وره هر دهر دو نه خوښی به کی نارد بیت چاره سهر و شیفاکه شی ناردووه، نه وهی زانی دهیزانیت، وه نه وهی نهیزانی نایزانیت".

وله ووته به کی تردا: (إن الله لم يضع داء إلا وضع له شفاء، أو دواء بالأداء واحد.

قالوا: یا رسول الله ما هو؟ قال ﷺ: الهرم. قال الترمذي: هذا حديث صحيح) ۱. واته: (خوای گه وره هر دهر دیکي دانابی، شیفاو چاره سهر که ی بؤ داناو، ته نها به که دهر نه بیت. ووتیان نه ی پیغه مبه ری خودا ﷺ نه وه چی به؟ فه رموی: پیری به)

دهر دو نه خوښی تووښی دل وجه سته ووحیش ده بیت

وه نه م حال ته هریه که له دل وپوح وجه سته ده گریته وه، وه ده بیت چاره سهریش بکړیت. وه پیغه مبه ری خودا ﷺ نه زانینی "الجهل" به دهر دو نه خوښی پیناس کړدووه، وه پرسیار کړدنیش له زانایان و پسیوپان به چاره سهری نه زانین باس کړدووه.

أبو داود ده گپړتیه وه له (سننه) که له فه رموده ی جابری کوپی عبدالله ﷺ ده فه رمیت: (خرجنا في سفر ، فأصاب رجلاً منا حجر، فشجه في رأسه، ثم احتلم، فسأل أصحابه فقال: هل تجدون لي رخصته في التيمم؟ قالوا: ما نجد لك

۱- نعم فه رموده به ترمذی گپړاویته یوه له کښی "الطب" له به شی (باب ما جاء في الدواء الحث عليه) به ژماره ی (۲۰۳۸) وه ووتی: نعم فه رموده به (حسن صحيح)، وه هرومه (أبو داود) له به شی به کمي کتابي (الطب) به ژماره ی ۳۸۵۵ هیتاوتی. وه (الألباني) به راستی داناو. وله ووته به کی تردا ووشی "الموت" له بری "الهرم" به کارهیتاوه.

"حافظ" ده لیت: جیا کړدنه وهی مردن به تایسته ی روون و دیاره، وه ده ست نیشان کړدن دهر دی مهرگ و مردن، واته نه دهر دو نه خوښی به ی که به نه خوښی مهرگ ناو ده بریت نهو که به تایدا ده بریت. وه ده ست نیشان کړدن پیری- الهرم که له گپړانه وه به کی نری فه رموده که دا هاتو وه لوه ده جیت له بهر لیمه که جوونان یت له گن مردن، چونکه له هرو دوو حالته که دا مرؤه تندرستی ده لیت، یاخو له منزه بوونه وهی مهرگ له پریدا، هرومه پیری هچ چاره سهری کی نی به. ۱- ه (فتح الباری: ۱۰/۱۴۲).

ابن القيم الجوزی

رخصته، وَاَنْتَ تَقْدِرُ عَلَى الْمَاءِ، فَاغْتَسِلْ هَمَات، فَلَمَّا قَدِمْنَا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ. اخبر بذلك، فقال: قَتَلُوهُ، قَتَلَهُمُ اللَّهُ لَا سَأَلُوا أَذْ لَمْ يَعْلَمُوا؟ فَأَمَّا شَيْفَاءُ الْعِي السُّؤَالِ. إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيهِ أَنْ يَتِمَّ وَيَعْمُرَ أَوْ يَعْصِبَ، عَلَى جَرْحَةٍ خَرْقَةٍ ثُمَّ يَمْسَحَ عَلَيْهَا، وَيُغْسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ) ۱.

واته: نیمی بۆ گهشت و سه فەریک دەرجووین، یه کێکمان سه‌ری کێشای به‌به‌ردێکدا و سه‌ری بریندارو له‌ت کرد. پاشان ئه‌و که سه‌توشی "أحتلام- له‌ش پیسی" هات. پرسى له‌هاوه‌له‌کانى ئایا مۆله‌م بۆ ده‌بینن که ته‌یه‌میم بکه‌م؟ ووتیان: نه‌خێر تۆ ده‌توانیت خۆت بشۆیت، ئه‌ویش خۆی شۆردو پاشان مرد به‌هۆی ئاو چوونه‌ نێو سه‌ری یه‌وه. کاتێک که چوونه‌ لای پێغه‌مبه‌رو باسه‌که‌مان بۆ گێڕایه‌وه. فه‌رمووی: کوشتان، خوا بتان کوژێت. ئایه‌ نه‌یتوانی پرسیار بکه‌ن کاتێ که نازانن، بێ گومان شیفاو چاره‌سه‌ری ده‌ردی نه‌زانین پرسیار کردنه‌. به‌لکو ئه‌و که سه‌یه‌ ده‌یتوانی ته‌یه‌میم بکات و سه‌ری بپێچێت و سه‌رجه‌م جه‌سته‌ی بشوات.

قورئان هه‌مووی چاره‌سه‌رو شیفایه‌ بۆ روح و جه‌سته

خوای گه‌وره‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا پایگه‌یانداوه‌ که قورئان شیفاو چاره‌سه‌ر. که ده‌فه‌رموێت: (وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أُعْجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَبِي وَعَرَبِي قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاء... فصلت: ٤٤) واته: "ئه‌گه‌ر ئه‌م قورئانه‌مان به‌زمانی گه‌لانی

۱ - نعم فرموده‌یه "حسن" ه. ابو داود گێڕاوه‌تی یه‌وه له‌ کتبی (طهارة) له‌ به‌شی (باب المجروح یتیم) به‌زمانی (٣٣٦) (ابن الملقن) ده‌لێت: بپاوه‌کانی ممانه‌ن، وه‌ (ابن ابی داود) ده‌لێت: نه‌مه‌ سونه‌تیکه‌ تنه‌ا نه‌هلی مه‌که‌ ده‌یان کرد.

وه‌تم فرموده‌یه (عطاء) له‌ جابه‌وه‌ نه‌گێڕاوه‌ته‌وه، تنه‌ا "زیرین خریق" که ئه‌ویش به‌هێزی یه‌. ١ه‌. به‌همان شێوه "حافظ" یش هه‌روا ده‌لێت له‌ "التلخیص" وه‌ نه‌م روتیه‌ی داوه‌ته‌ پان و چه‌ندین شاهیدی بۆ نه‌م فرموده‌یه هه‌تاوه‌ته‌وه‌ که به‌هێزی ده‌کات.

وه‌ "البانی" نه‌م فرموده‌یه به‌ "حسن" داده‌ت به‌لام به‌بێ برگی (إغا یکنیه... الخ) "صحیح سنن ابی داود" وه‌ پراوه‌ و ته‌که‌ی له‌سه‌ر "صحیح الأدب" (ص/١٢٣).

نه خوشی و چاره سهر

تر بناردایه، نهوا بئ باوه پان ده یان ووت: ئایا نه ده بوو ئایه ته کانی پوون وئاشکرابوایه به زمانی خۆمان بوایه، چۆن ده بیئت قورئان به زمانی بئ گانه بیئت؟ له کاتیکدا محمد ﷺ به عهره بی ده دویت؟! ئه ی پیغه مبه رﷺ پئیان بلئ ئه م قورئانه بۆنه وانه ی باوه پیان هیناوه هیدایهت ورنوینی وشیفایه و چاره سهری هه موو دهر د و نه خوشی یه کان ده کات، جائه وانه ی که باوه پ نا هینن گوچکه یان که ره و به شتی تر ئاخراوه، ههروه ها کویتن له ئاستیدا، نهوان ههروه کو له دووره وه بانگیان لی بکریت وایه نه ده نگه که به چاکی ده بیستن و نه په نگه که به پوونی ده بینن."

ههروه ها ده فهرمویت: (وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ... الاسراء: ۸۲) واته: "ئیمه له قورئان سورته وئایه تانیک داده به زیتن، که بییته هزی چاره سهر و شیفای بۆ نه خوشی یه جهسته یی و دهروونی یه کان ههروه ها په حمهت و میهره بانیش بۆ ئیمانداران، بۆ سه مکاران و خوانه ناسانیش ته نها زیاد کردنی زه ره و زیان نه بیئت ههچی تر نی یه، ههچ به هره و سودیکی لی نایینن."

وه لیره دا بۆ ده رخستنی په گه زه که یه "جنس" نه ک بۆ چه نداندن "التبعيض" چونکه قورئان هه ره هه مووی چاره سهر ههروه کو له ئایه تی پیشه کی یه که دا پونی کردۆته وه. قورئان چاره سهر و شیفایه بۆ ده کان له دهردی نه زانین و گومان، ههچ کاتیک خوای که و ره چاره سهر و شیفای به سوو و پوخت و گونجاوی وه کو قورئان نه نار دۆته خواره وه.

وه له "صحیحین" دا هاتوه له فهرمووده ی "ابی سعید" ﷺ ووتی: (انطلق نضر من اصحاب النبي ﷺ في سفرة سافرها، حتى نزلوا على حي من احياء العرب فاستضافوهم، فابوا ان يضيوفوهم فلدغ سيد ذلك الحي، فسعوا لو بكل شيء لا ينفعه شيء، فقال بعضهم: لو اتيتهم هؤلاء الرهط الذين نزلوا لعله ان يكون عند بعضهم شيء، فاتوهم، فقالوا: يا ايها الرهط ان سيدنا لدغ، وسيعنا له بكل شيء لا ينفعه شيء، فهل عند احدكم من شيء؟ فقال بعضهم: نعم والله اني لأرقي، ولكن

ابن القيم الجوزی

والله لقد استضعفناكم فلم تضيفونا، فما انا براق لكم، حتى تجعلوا لي جعلا، فصالحوهم على قطع من الغنم، فانطلق يتفل عليه ويقرا: "الحمد لله رب العالمين" فكانما نشط من عقال، فانطلق يمشي، ومابه قلبه فأوفوهم جعلهم الذي صالحوهم عليه، فقال بعضهم: اقتسموا. فقال الذي رقى: لانفعل حتى ناتي النبي ﷺ فنذكر له الذي كان، فنظر ما يأمرنا. فقدموا على رسول الله ﷺ فذكروا له ذلك فقال ﷺ: وما يدريك انها رقيه؟ ثم قال: قد أصبتم اقتسموا واضربوا لي معكم سهما) ١.

واته: پیریک له یاوره رانی پیغه مبری خواد ﷺ به گشتیک ده رجون، تاله لای ناوایه کی عه ره ب لایان دا، ویستیان بینه میوانیان، به لام ناوای یه که ره زامه نندیان نه نواند، پاشان سه رۆکی ئه وئاواییه مار پیوه ی دا، زۆر مه ولیان دا بۆیان چاره سه ره نه کرا. یه کینکیان ووتی: بابجینه لای ئه و پیره ی که له ته نیشته ناوایه که مان لایانداوه، به لکو شتیکیان پییبت، پاشان هاتن بۆ لایان، ووتیان: ئه ی خه لکینه سه ره گه وره که مان مار پیوه ی داوه و بۆمان چاره سه ره ناکریت، ئایا که ستان چاره سه ریکی لایه، یه کیک له و پیره ووتی: به ئی به خودا من روقیه ده که م، به لام والله ی چونکه ئیوه پازی نه بوون میوانداریمان بکه ن منیش به بی به رامبه ر کارتان بۆنا که م، پاشان پیکه وتن له سه ره بریک له مه ریان بده ئی وه که به رامبه ر به وکاره. پاشاهان مه ستاو پۆیشته له گه لیاندا. له سه ره برینه که تفی کردو "الحمد لله رب العالمین" واته سوره تی فاتحه ی ده خویند، پاسته وخۆ سه ره گه وره که یان چاک بۆوه و ده سستی کرد به پۆیشته و ده بلی ی زۆر گورج و گولانه که هچی نه بووبی. دواتر ئه وانیش ئه و بره مه ریه ی له سه ریه ی پیکه وتبوون پیاندا، که گه راپیه وه ناو براده ره کانی، یه کیک ووت: بادا به ئشی بکه ی، به لام ئه و که سه ی

١ - نعم فرموده یه "بخاری" گه راونی یه وه له کتی (الاجارة) له به ئشی "باب ما يعطي في الرقة" به ژماره ی (٢٢٧٦) وه له چه ند شه رتیکی تریش هتاونی، تماشای شه رحی نعم فرموده یه بکه له (فتح الباری ٤/ ٥٣٢-٥٣٥)

که پوقیه‌که‌ی خۆیند. ووتی: نه‌خێر، ئه‌م پووداوه بۆ پێغه‌مبەر ده‌گێڕینه‌وه، تا بزانی
 فەرمانێک ده‌دا. که هاتنه‌ لای پێغه‌مبەر باسه‌ که یان بۆ گێڕایه‌وه، پێغه‌مبەر ﷺ
 فرموی: چۆن ده‌زانیت ئه‌وه پوقیه‌یه؟ پاشان ووتی: "به‌پاستی پێکات دابه‌شی
 بکه‌ن، وه‌ وه‌ک خۆتان به‌شیکش بۆ من دابنن."

به‌م شێوه‌یه‌ ئه‌م ده‌رمانه‌ کاری کرده‌ سهر نه‌و ده‌رده‌و چاره‌سهری کرد هه‌روه‌کو بلی
 ی توشی هیچ نه‌بووی. وه‌ ئه‌مه‌ ئاسانه‌ترین چاره‌سهر، جانه‌گهر خه‌لکی بزانی
 چاره‌سهرکردن به‌ "فاتحه" بکه‌ن ئه‌وکاته هه‌ست به‌ هه‌یزوکاریگه‌ری یه‌که‌ی ده‌که‌ن.
 وه‌ من خۆم بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌شاری مه‌ککه‌ بووم، هه‌رچی به‌کم توش بهاتایه‌ به
 سوره‌تی "فاتحه" خۆم چاره‌سهرده‌کرد. چونکه هیچ پزیشکێکم نه‌ده‌بینی له‌و
 شاره‌دا، ته‌نانه‌ت هه‌رکه‌ سێکیش توشی ئازاریکیش بهاتایه‌ پێنمایم ده‌کرد که
 به‌ "فاتحه" چاره‌سهری خۆی بکات، که زۆربه‌یان زۆر به‌ خێرای چاک ده‌بوونه‌وه.^۱

چه‌ک به‌نده‌ له‌سهر چه‌ک به‌ده‌سته‌که

لێره‌دا کارێک هه‌یه‌ پێویسته‌ وریا بێن لێی، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌و هه‌موو ئایه‌ت
 و زیکرو نزیانه‌ که پوقیه‌و چاره‌سهری پێی ده‌کرێت، خۆی له‌خودی خۆیدا
 چاره‌سهروشیایه‌. به‌لام له‌همان کاتدا پێویستی به‌ وره‌به‌ری و متمانه‌ی ئه‌و که سه‌
 هه‌یه‌ که روقیه‌که‌ ده‌خوینێت. هه‌روه‌ها پێویستی به‌ متمانه‌و په‌زامه‌ندی و دڵنیابوونی

۱- نوهر له‌سه‌ره‌های "المدا‌رج" دا ده‌وت: سوره‌تی "فاتحه" گه‌رنگی یه‌کی تایه‌تی هه‌یه‌ که‌ها‌ش
 له‌ "فاتحه" خرای گه‌وره‌ نه‌یه‌تاوه‌ته‌ خواره‌وه‌ له‌ کینه‌کانیدا، چونکه‌ سه‌رحه‌م و اتا‌کانی قورئانی تیدا
 کۆبووه‌ته‌وه‌ که‌ به‌وردی به‌ما‌کانی ناو و سه‌فا‌ته‌کانی خودای تیدا با‌س کراوه‌. هه‌روه‌ها با‌س
 له‌یه‌که‌په‌رمی و سه‌ماندنی قیامه‌ت و زه‌له‌یلی به‌نده‌کان بۆ خرای گه‌وره‌. داوا‌کردن و پارانه‌وه‌
 له‌خودا به‌ گه‌وره‌ترین جزری پارانه‌وه‌ که‌به‌خشینی ڕه‌گای راسته‌"صراط‌ المستقیم" و به‌رده‌وام بوون
 له‌سهری، هه‌روه‌ها با‌س له‌جزره‌کانی خه‌لک ده‌کاتله‌وانه‌ی که‌ نعه‌مه‌ته‌کانی به‌سه‌ردا
 ڕژانه‌وه‌ "النعیم علیه‌" و نه‌وانه‌ی نه‌فره‌تیا‌ن لێ کراوه‌و گو‌مرا‌بووبه‌. بۆزانیاری زیاتر
 به‌روانه‌ (المدا‌رج: ۲۲/۱) وه‌ (فتح‌ الباری: ۲۰۹/۱).

ئەو كەسە ھەيە كەنەخۆشەو پوقیەكەي بۆ بەكار دەھێن. جاھەركاتی ئەم پوقیانە بەكارھات و چارەسەر و شیفایان نەدا، ئەو پێویستە بگەرێتەو بۆ خودی ئەوكەسانەي كە بەم كارە ھەستاو، یان پێگروپەرپەستێكی بەھێز ھەيەكە بوو تەماپەي شیفای نەدانیان. ھەرۆكۆ ئەم ھالەتە لەگەڵ دەرمان و چارەسەرەكانیشدا ھەيە، كەھەندێ جار سروشنی ئەوكەسە ئەو دەرمانە وەرناگرتتایان لەبەر ھەرپەرپەستێكی ترییت، بەلام ئەگەر ئەو سروشتە ئەو دەرمانەي پەسەندوقبول كردنەوا شیفای تەواو وەردەگرت.

بەھەمان شێوەش بۆ دڵ، ئەگەر ئەوئایەت و پوقیانەي بەدلتیایی تەواو قبول كرد، وە لەھەمان كاتدا ئەو كەسەي كە دەخوینت خاوەن دەروونیكی ھیمەت بەرز و کاریگەر بیت ئەوا دەبیتەماپەي لەئاودانی ئەو دەردو نەخۆشی یە.

پارێنەو و نزا "الدعاء" لەگرتنترین ھۆكارەكانی نەھێشتنی مەینەتی یە "المكروه"

بەھەمان شێوە پارێنەو و نزا باشترین و گرتنترین ھۆكاری نەھێشتنی بەلاو مەینەتی یە، وەبەدەست خستنی خواستەكانە، بەلام لەھەمان كاتدا کاریگەری پارێنەو بەندە بەخودی كەسەكەو، ھەندێ پارێنەو ھەيە جێی خۆی ناگرت ھۆكاری ئەمەش دەگەرێتەو بۆ چەند ھۆكاریك لەوانە: لاوازی دەروونی ئەوكەسە یاخود پەسەند نەبوونی ئەو نزایە لەلای خۆی گەر بەھۆی ئەوێ نزای شەپ لەخەلكی دەكات. یان لاوازی دڵ ویاوەرپی ئەو كەسەيە، كەبەدڵ و دەروونی تەواو ئەو نزایە ناكات. كە ھاوشێوەی تیرۆكەوانێكی شل وشاو وایە كە لەكاتی تیر ھاویشتندا مەبەستی خۆی ناپێكێت. یاخود بەھۆی ھەندێ بەرپەستی تایبەتی ترەو كە پێگەرە لە قبول بوون وپەسەند بوونی ئەو نزایە، لەوانە: خواردنی حەرام، كەلەكە بوونی تاوان لەسەر دڵ و دەرون، زال بوونی بێ ئاگایی ئارەزوو بازی بەسەریدا، ھەرۆكۆ لە "مستدرک" ی

حاکم دا هاتوو له فەرموودهی "أبی هریره" رضی اللہ عنہ که پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم ده‌فرمیت: (ادعوا الله وانتم موقنون بالاجابة واعلموا ان الله لا يقبل دعاء من قلب غافل لاه) .
واته: بپارێته‌وه‌و داوا له‌خوا بکه‌ن به‌شیۆه‌یه‌ک که‌ته‌واو د‌ل‌نیاب‌ن له‌ وه‌لامدان‌ه‌وه‌
په‌سه‌ندبوونی، وه‌باش بزائ‌ن که‌خوای گه‌وره‌ پارانه‌وه‌ ونزای که‌سێک په‌سه‌ند ووه‌لام
ناداته‌وه‌ که‌دل وده‌روونی بێ ئاگابێت له‌خوای گه‌وره‌.

جا ئه‌م ده‌رمانه‌ چاره‌سەر له‌ناویه‌ری ده‌ردو نه‌خوشی یه‌، به‌لام بێ ئاگایی دل وده‌رون
له‌خوای گه‌وره‌ هێزو کاریگه‌ری که‌م ده‌که‌نه‌وه‌ . هه‌روه‌ها خواردنی هه‌رامیشبه‌هه‌مان
شیۆه‌ له‌کاریگه‌ری نزا که‌م ده‌کاته‌وه‌ . هه‌روه‌کو له‌ "صحیح مسلم" دا هاتوو
له‌فەرمووده‌ی أبی هریره رضی اللہ عنہ ووتی: پێغه‌مبەر ده‌فرمیت صلی اللہ علیہ وسلم: (أيها الناس يا الله طيب، لا يقبل الا طيبا وان الله امر المؤمنين بما امر به المرسلين فقال: يا أيها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحا اني بما تعملون عليم: المؤمنون: ٥١). وقال: "يا أيها الذين امنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم: بقرة: ١٧٢" ثم ذكر الرجل يطيل السفر أشعث أغبر، يمد يديه الى السماء: يا رب يا رب، مطعمه حرام، ومشربه حرام وملبسه حرام وغذي بالحرام فأنى يستجاب لذلك) ^١.

واته: ئه‌ی خه‌لكینه‌ خوای گه‌وره‌ پاكه‌ ، وه‌شتی پاك وجوان نه‌بیت په‌سه‌ندو قبوڵی
ناكات، وه‌خوای گه‌وره‌ فەرمانی به‌باوه‌رداران کردووه‌ به‌هه‌مان فەرمانی پێغه‌مبهران
که‌ده‌فرمویت: ئه‌ی پێغه‌مبهران بخۆن وبخۆنه‌وه‌ له‌ نيعمه‌ته‌ پاك وحه‌لاله‌کانی خوای
گه‌وره‌ ، وه‌کرداری چاکه‌وچاکه‌خوای ئه‌نجام بده‌ن، وه‌من ئاگه‌دارم به‌وه‌ی

١ - ئه‌م فەرمووده‌یه‌ "صحیح"ه‌ مسلم گێڕاویته‌وه‌له‌ کتیی زه‌کات "باب قبول الصدقة من الکسب الطيب وترتيبها" به‌ژماره‌ی ١٠١٥/٦٥. وه‌پێشوا نه‌وه‌ی ده‌فرمیت: بڕگه‌ی "چۆن وه‌لام ده‌درێته‌وه‌" واته‌ چۆن وه‌لامی که‌سێک ده‌درێته‌وه‌ که‌ نه‌ه‌ ناکاری ییت. وه‌هه‌روه‌ها ده‌قیقیت: نه‌ه‌ ده‌یه‌ویت نزاو پارانه‌وه‌ کانی قبول ییت له‌لای خوای گه‌وره‌، پێیه‌ گه‌رنگی بدات به‌حه‌لالی عواردن و عواردن‌ه‌وه‌ پۆشاک و جل و به‌رگی. (شرح مسلم: ١٠٤/٧) جایی ده‌زگای "الخمار- قاهره‌".

که نه نجامی ددهن. ههروهه ده فهرمیت: ئه ی باوه پداران بخۆن له ونیعه ته پاک وحه لالانه ی ئیحه پیمان به خشیون.

پاشان هاته سه ریاسی پیاویک که ینگه یه کی دووری بریوه و جل ویه گی وقر وپوخساری شیواوه و دهسته کانی بۆ ئاسمان به رز ده کاته وه وده لیت: ئه ی پهروه ردگار ئه ی پهروه ردگار، له کاتی که دا خواردن و خواردنه وه و جل ویه رگ وپوشاکی هه ره مووی حه رامه، وه به حه رامیش پهروه رده کراوه جا چۆن وه لامی که سیک واده دریته وه.

وه "عبدالله کوپی پیشه و احمد" له کیتابی (الزهد) دا له باوکی یه وه ده گپیته وه، که به نی ئیسرا ئیل توشی به لایه ک هاتن، ئه وانیش له شار ده رچوونه دهروه بۆ پارانه وه و نزا کردن، خوای گهره ش وه حی بۆناردن وپیتی راگه یاندن که: ئیوه ده رچوونه به ره و "الصعید" به جهسته ی پیسه وه وه ده ستانیک به رز ده کانه وه بۆ پارانه وه که سوورن له خوین پزیدا، وه ماله کانتان پرکردوه له شت و مه کی حه رام، لیره دا من توپه یی خۆم به سه رتا ندا توند ده که م، وه جگه له دووری له منه وه هه چی تر وه ده ست ناخن.¹ وه "أبو ذر" ؓ ده لیت: خواردن چه ند پتویستی به خو ی هه یه، ئه وه نده ش، نزا پتویستی به چاکه هه یه.

پارانه وه نزا له چاکترین ده رمان وچاره سه ره کانه

نزا و پارانه وه له باشترین ده رمانه کانه که دژی به لایه، پویه پرووی ده بیته وه وچاره سه ری ده کات وپنگری ده کات له دابه زینی و وه سوکی ده کانه وه که دابه زیت، وه ههروهه ما چه کی بر وادارانه. ههروهه کو "حاکم" له صحیحه کهیدا له فهرمووده ی علی کوپی ئه ی طالب ؓ ده فهرمیت: (الدعاء سلاح المؤمن، وعماد الدين، ونور السموات

¹ - الزهد للأمام احمد - ٦٩

والارض). واته: نزاو پارانه‌وه چه‌کی بپوادارانه وکۆله‌که‌ی ئاینه‌و پووناکی زه‌وی وئاسمانه‌کانه.^۱

حالی نزاو پارانه‌وه له‌گه‌ڵ بلادا

نزاو پارانه‌وه له‌به‌رامبه‌ر به‌لادا له‌ سێ حاله‌تدايه:

یه‌که‌م: له‌به‌لاکه‌ به‌هێز تره‌و دووری ده‌خاته‌وه.

دووه‌م: به‌لاکه‌ به‌هێز تره‌و زāl ده‌بێت به‌سه‌ریدا و به‌لاکه‌ توشی که‌سه‌که‌ ده‌بێت، هه‌رچه‌نده‌ نزاو پارانه‌وه‌که‌ لاواز بێت، به‌لام به‌لاکه‌ سوک ده‌کاته‌وه.

سێ یه‌م: یاخود پوویه‌پووی یه‌کتر ده‌وه‌ستنه‌وه‌ وه‌ریه‌که‌یان پێگری شه‌ویتیاریان ده‌کات له‌گه‌یشتنی به‌شوینی مه‌به‌ست.^۲

هه‌روه‌ها "حاکم" له‌ سه‌حبه‌که‌یدا ده‌گێڕێته‌وه‌ له‌ فهرمووده‌ی خاتو عایشه‌ ؓ که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا ده‌فهرمێت: (لایفنی حذر من قدر، واللعاء ينفع مما نزل ومما لم ينزل، وان البلاء لينزل فيلقاه الدعاء فيعتلجان الى يوم القيامة). ۱.

۱ - ئەم فهرمووده‌یه‌ لاوازه "ضعیف الأسناد" حاکم گێڕاوه‌تی یه‌وه (۴۹۲/۱). تماشای السلسلة الضعيفة، "الألبانی" بکه‌ ۱۷۹. هه‌روه‌ها (الكامل في الضعفاء) ی "ابن عدی ۲۱۸۱/۶" بکه‌. هه‌روه‌ها بروه‌انه (مجمع الزوائد: ۱۴۷/۱۰).

۲ - ئەمه سه‌باره‌ت به‌ نزاو پارانه‌وه‌ له‌ نه‌هێشتی به‌لادا، به‌لام سه‌باره‌ت به‌نزاو پارانه‌وه‌ی خودی موسوڵمانان، سێ حاله‌تی هه‌یه‌: "حافظ" پاش هه‌تانه‌وه‌ی چه‌ندین فهرمووده‌ له‌سه‌رنه‌وه‌ی که‌نزاو پارانه‌وه‌ی بپوادار په‌ت ناکرێته‌وه‌، به‌م شوازه‌:

۱. یان وه‌لام دانه‌وه‌ی بۆ کاتیکی تر دوا‌ده‌خرێت.

۲. یاخود به‌لایه‌کی بۆ له‌ناو ده‌برێت.

۳. یاخود وه‌لامدانه‌وه‌که‌ی بۆ قیامه‌ت هه‌ڵده‌گێڕێت وه‌ک پاداشت که‌نمه‌ باشوپیانه‌.

هه‌روه‌ها "حافظ" ده‌لێت: ئەمه بۆ جوونی (داودی ابن جوزی) ده‌لێت: جگه‌ له‌مانه‌ش پێوێته‌ باوه‌ڕدار ده‌ست به‌مرداری پارانه‌وه‌ نه‌بێت چونکه‌ به‌شیکه‌ له‌ په‌رسن. ۵۱. (فتح الباری ۱۴۵/۱۱) به‌ده‌ستکاری یه‌وه.

واته: وریایی و خۆپاراستن هیچ بایه‌خی نی یه له‌قه‌ده‌ردا، وه‌نزاوپارانه‌وه کاریگه‌ری وسوودی هه‌یه بۆ ئه‌و شتانه‌ی "قه‌ده‌رانه‌ی" که دابه‌زیون یاخود دانه‌به‌زیون، وه‌به‌لا داده‌به‌زیت به‌لام نزاوپارانه‌وه پێشی ده‌گریت تا بۆزی قیامه‌ت کێپرکی ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی "ابن عمر" رضی الله عنه که پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: (الدعاء يمنع مما نزل ومما لم ينزل، فعليكم عباد الله بالدعاء). واته: نزاوپارانه‌وه کاریگه‌رو به‌سووده بۆ ئه‌و شتانه‌ی هاتبێته‌ خواره‌وه، یا ن ئه‌وانه‌شی نه‌هاتبێته‌ خواره‌وه، جا به‌نده‌کانی خوا نزاوپارانه‌وه‌که‌ن.

هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی "ثوبان" رضی الله عنه که پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: (لا يرد القدر الا الدعاء، ولا يزيد في العمر الا البر، وان الرجل ليحرم الرزق بالسنين يصبه). واته: هیچ شتێک قه‌ده‌ر ناگێرێته‌وه ته‌نها نزاوپارانه‌وه نه‌بێت، وه‌هیچ شتێکیش ته‌مه‌ن درێژ ناکات ته‌نها چاکه‌کردن نه‌بێت، وه‌مرۆف به‌هۆی تاوانه‌وه له‌بێق و بۆزی بێ به‌ش ده‌بێت.

سووربوون و تکا کردن له نزاو پارانه‌وه یه‌کیکه له‌مه‌رجه‌کانی نزاوپارانه‌وه

سووربوون له‌نزاوپارانه‌وه‌دا باشترین جۆری ده‌رمانه. و "ابن ماجه" له (سننه) که‌یدا ده‌گێرێته‌وه له (أبی هريره) رضی الله عنه که پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ده‌فه‌رمیت: (من لم يسأل الله يفضب عليه). واته: هه‌ر که‌سێک له‌خوای گه‌وره نه‌پارێته‌وه خودا لێی تو‌په ده‌بێت.

١ - نهم فه‌رمووده‌یه "ضعيف" له‌برووی سه‌نده‌وه، حاکم گێرايه‌تی به‌وه (٤٩٢/١) وه‌ده‌تێت سه‌نده‌ی صحیحه بروانه "المجمع ١٤٩/١"

٢ - نهم فه‌رمووده‌یه "حسن" به‌سم شێوه‌یه گێراوه‌ته‌وه (حاکم - ٤٩٣/١) وه‌ (امام احمد ٢٧٧/٥، ٢٨٠، ٢٨٢) وه‌ ابن ماجه والبانی ده‌لێن: حسنه (السلسلة الصحیحه/ ١٥٤)

٣ - نهم فه‌رمووده‌یه حسنه ابن ماجه به‌زمانه‌ی (٣٨٢٨) وه‌ (امام احمد ٤٤٣/٢ - ٤٧٧) وه‌ (حاکم ٤٩١/١) و (ترمذی) به‌صحیح ناوی بردووه وه‌ (البانی) به‌حسن ناوی بردووه. بروانه (الصحيحه/ ٢٦٥٤).

وه له "صحیح الحاکم" دا هاتوو له فهرموودهی "انس" ﷺ که پێغه‌مبهری خودا ﷺ ده‌فرمیت: (لا تعجزوا فی الدعاء، فإنه لا یهلك مع الدعاء أحد).^۱ واته: ده‌سه‌وه‌سان نه‌بن له‌نزاکردندا، چونکه هیچ که‌سیک له‌گه‌ل نزاکردندا تیا ناچیت.

وه له (الاوزاعی) له (الزهری) له (عروة) له (عائشه) ده‌گێڕێته‌وه، که پێغه‌مبهر ﷺ فهرموویه‌تی: (ان الله یحب الملحین فی الدعاء) واته: خوای گه‌وره‌ ئه‌و که‌سانه‌ی خوش ده‌وێت که ژۆر تکا ده‌که‌ن و سوورن له‌سه‌ری.

وه پێشه‌وا (امام احمد) له کتیی "الزهد" دا له سه‌رزاری (قتاده) ده‌گێڕێته‌وه که (مورق) وتویه‌تی: من پیم وایه تاکه نمونه‌یه‌ک بشیت بۆ ده‌رخستنی حال برواداران ئه‌و نمونه‌یه‌ که مروّفی باوه‌ردار له‌ناوده‌ریایه‌ک دایه له‌سه‌ر پارچه‌ته‌خته‌یه‌ک، هه‌ر هاواریه‌کات و ده‌پاریته‌وه -خودا، خواجه. به‌لکو پزگاری بکات.^۲

خیراو په‌له‌نه‌کردن له‌وه‌لامدانه‌وه‌ی نزاوپارانه‌وه

یه‌کێک له به‌لاگانی نه‌مانی کاریگه‌ری پارانه‌وه له‌سه‌ر به‌نده‌کان، بریتی یه له‌وه‌ی که ده‌یه‌وێت ژۆر به‌خیرایی وه‌لامی بدرێته‌وه. که وه‌لامدانه‌وه‌که دوا ده‌که‌وێت، چیت ده‌ست به‌رداری پارانه‌وه ده‌بیت. نمونه‌ی ئه‌مه وه‌ک که‌سیک وایه که نه‌مامیک یان درختیک ده‌پوینیت به‌رده‌وام ئاوی ده‌دات، که کاتیک ده‌بینیت گه‌شه‌کردنی تۆزیک سسته، وازی لی دینیت. وه‌له‌ صحیح البخاری ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی میناوه‌ته‌وه که پێغه‌مبهر ﷺ ده‌فرمیت: (یستجاب لأحدکم ما لم یعجل یقول دعوت فلم یستجیب لی)^۳

۱ - ئه‌م فهرمووده‌یه "ضعیف الاسناد" ئه‌مانه گێڕایانه‌وه: (حاکم ۴۹۴/۱) وه (ابن حبان ۲۳۹۸) وه (ابن عدی) له کامل فی الضعفاء ۱۳/۵ هیناوتی.

۲ - (الزهد لأمام احمد ص ۳۰۵)

۳ - (بخاری) له کتایی "الدعوات" به‌ژماره‌ی (۶۳۴۰) وه (مسلم) له کتیی (الذکر والدعاء) به‌ژماره‌ی (۲۷۳۵/۹۰) گێڕایانه‌وه.

واته: خوای گه وره وه لآمی نزاو پارانه وه کانتان ده داته وه وقبولی ده کات. ته نها له وکاتانه دا نه بیټ که په له بکات له وه لامدانه وهی وبلټیت پارامه وه له خوای گه وره به لام وه لآمی نه دامه وه.

وه له (صحیح مسلم) دا هم فرموده یه هیټا وه ته وه که پیغه مبه رﷺ ده فرمیت: (لا یزال یستجاب للعبد ما لم یدع بائمه او قطیعة رحم، ما لم یستعجل، قیل یا رسول الله ما الاستعجال؟ قال: یقول: قد دعوت وقد دعوت فلم ار یتعجل لی، فیتحسر عند ذلك یدع الدعاء)^۱. واته: به رده وام خوای گه وره وه لآمی پارانه وکانی به نده که ی ده داته وه و قبولی ده کات، به مه رجیک دوعای شه ږو خراپه و په یوه ندی پچرین نه کات وه مه روه ما په له نه کات. ووتیان ته ی پیغه مبه ری خودا: په له کردن چی به؟ فرمووی: بلټیت ته وه نده پارامه وه، به لام نه مبینی وه لام بدریته وه، نیر دهمست به رداری پارانه وه ده بیټ و وازی لی دینیت.

وه له "مسند" ی پیشه و "احمد" دا ماتوه له فرموده ی "انس" رﷺ که پیغه مبه رﷺ ده فرمیت: (لا یزال العبد بخیر ما لم یستعجل، قالوا یا رسول الله کیف یستعجل؟ قال ﷺ: یقول: قد دعوت ربی فلم یتعجل لی)^۲. واته: به رده وام به نده چاکو له خبردایه تا په له نه کات. ووتیان ته ی پیغه مبه ری خودا، په له کردن چی به؟ پیغه مبه ریش فرمووی: بلټیت: له خوای گه وره پارامه وه که چی وه لآمی نه دامه وه و قبولی نه کرد.

به دل پارانه وه و مه رجه کانی تری پارانه وه

جا نه گه له گه ل پارانه وه دا هم شتانه یه ک بگریټ:

^۱ - (مسلم) به ژماره ی (۵۵/۱۷-نور) گترایمتی یوه، وه واتای یسحر واته دمست له پارانه وه هبلده گریټ، پروانه سورته ی (الانباء: ۱۹) یوه نه موی ده بیټ پیوسته دمست له دوعا هبلده گریټ وقله ی قول بووغان نه بیټ (شرح مسلم: ۵۵/۱۷).

^۲ - هم فرموده یه (ضعیف الاسناد وهو صحیح لغیره)، (احمد: ۳/۲۱۰، ۱۹۳) (المیسی، الجمع: ۱۴۷/۱۰).

١. "به دل پارانه وه" واته ئاماده بوونی دل به شتیه یه کی دروست له پارانه وه دا.
 ٢. له کاته شیاهه کاندای بیت که تیایدا پارانه وه قبول ده کریت که شه ش کاته که بریتین له (سی یه کی شه و ، پیش نویژی به یانی، له کاتی بانگ وقامهت کردندا، وه پیش نویژه فهرزه کان، له کاتی سرکه وتنی ووتارییژ بۆ میمه به له پۆژی هه یینیدا تاکاتی ته وای بوونی نویژ له و پۆزه دا، وه دواکات له پاش عه سردا) .
 ٣. بوونی خشوع و زه لیلی له دل و خۆ به بچوک زانین و ملکه چانه له بهرده ست خوای مه زندا.
 ٤. پوو کردنه پوگه "قیبله" .
 ٥. پاک و خاوین بیت "ده ست به ده ست نویژ بیت" .
 ٦. وه به رزکردنه وه ی ده ست کان.
 ٧. وه سه ره تایی ده ست پیکی به سوپاس کردنی خوابیت.
 ٨. پاشان سلاوات دان له سه رگیانی پاکی پیغه مبه ر ﷺ .
 ٩. پاشان داوا کردنی لی خوشبوون و گه پانه وه بۆ لای.
 ١٠. پاشان بیته سه رد اوا کردنی مه به ست که ی.
 ١١. پارانه وه به ته وه سل کردن به ناووسیافته جوانه کان و تاک و ته نهایی خوای که و ره .
 ١٢. پاشتر برپاری صدقه و خیریک بده، نه نجامی بده .
- جا نه م پارانه وه یه له وه ناچیت په د بکریته وه، به تاییه تی گه ر بیته و له و پارانه وانه بیت که پیغه مبه ری خودا ﷺ هه والی داوه که قبول ده بیت، که ناوی مه زنی خودای که و ره ی له خۆگرتوه .
- ئهو نزاو پارانه وانه ی که ناوی مه زنی خودای تیدایه**
- له وانه ئه وه ی که له (سنن و صحیح) ی "ابن حبان" ها تووه له فه رموده ی "عبدالله بن بریده" که له باوکی به وه ده بگپرتیه وه که پیغه مبه ری خودا گوئی له پیاویک بوو

ابن القيم الجوزي

دهیوت: (اللهم اني اسألك باني اشهد أنك أنت الله لا اله الا انت ، الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد، فقال ﷺ: "لقد سأل الله بأسم الذي اذا سئل به اعطى واذا دعي به اجاب"، وفي لفظ: لقد سألت الله بأسمه الأعظم).^١

واته: (ئى خودايه من لیت ده پاریمه وه وشایه نی ده دهم كه هیج خویهك نی به به حق وشایه نی به رستن بیّت ته نها تو جیّی نه بیّت، ته نها تو پازو نیازی ، كه نه له دايك بوویته وه كه سیشت لی له دايك نه بیّت، وه به تارك وته نهاو بی هاوه لیت. پیغه مبهري ﷺ فه رمووی: به راستی به ناوی مه زنی خودا پارایه وه كه نه گهر پیی بیاریته وه ، وه لامت ده داته وه داواي هه رشتیكي لی بكهیت بۆت جی به جی ده كات). وه له "سنن" و "صحیح ابن حبان" دا هاتوو له فه رمووده ی "أنس بن مالك" ﷺ كه پیغه مبهري خودا ﷺ دانیشتبوو وه پیاویك نوژی ده كردو ووتی: (اللهم اني اسألك بان لك الحمد، لا إله إلا أنت المنان وبديع السموات والأرض، يا ذا الجلال والإكرام، يا حي يا قيوم، فقال النبي ﷺ: "لقد دعاء الله باسمه العظيم، الذي اذا دعي به اجاب، واذا سئل به اعطى").^٢

واته: خودايه لیت ده پاریمه وه ده شزانم كه به ته نها شایه نی سوپاس وستایشیت وه هیج خودايهك نی به به حق شایه نی به رستن بیّت ته نها تو نه بیّت، كه به دیهینهری ئاسمانه كان وزه ویست، ئى خاوه ن شكوو پیز ، ئى هه میشه زیندوو پاروه ستاو. پیغه مبهري ﷺ فه رمووی: "به راستی به ناوی مه زنی خودا پارایته وه ، كه نه گهر پیی بیاریته وه وه لامت ده داته وه ، چی لی داوا بكهیت جی به جی ده كات".

^١ - نعم فرموده یه "حسن"ه ابن حبان له "صحیحه/ ٢٣٨٣" وه الامام احمد له "مسند، ٣٠٦٠/٥" وه "الرمذی ٣٤٧٥" و (ابو داود ١٤٩٣) و صحیحه الالبانی.

^٢ - نعم فرموده یه "حسن"ه الامام احمد ١٥٨/٣ و (ابن حبان ٢٣٨٢) و (حاكم ٥٠٣/١-٥٠٤ صحیحه) گیراویانه وه (البانی) به صحیحی له قه لیم ده دا (الترسل ص/ ٣٤).

هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌که پێشه‌وا "امام احمد" ده‌یه‌تتاوه وه‌له "جامع الترمذي" له فه‌رمووده‌ی "اسماء بن یزید" عليه السلام که پێغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی ﷺ: (اسم الله الأعظم في هاتين الآتين "والهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم... بقرة: ١٦٣" وفاتحة آل عمران "الم * الله لا إله إلا هو الحي القيوم").^١ وه ترمذي ده‌لێت ته‌م فه‌رمووده‌یه صحیح) ه. واته: ناوی مه‌زنی خودای گه‌وره له‌م دوو ئایه‌ته پێڕژه‌دایه: سو‌ره‌تی بق‌ره: ١٦٣.. واته "په‌روه‌ردگاری ئێوه خودایه‌کی تاك وته‌نهایه، هیچ خودایه‌ك نی به ته‌نها ته‌وه نه‌بێت که به‌خشنده‌و میه‌ره‌بانته". وه‌سه‌ره‌تای سو‌ره‌تی آل عمران که واتا‌که‌ی: "الم * الله خودایه‌و هیچ خودایه‌ك نی به ته‌نها ته‌وه نه‌بێت که هه‌میشه زیندو و پاره‌ستاره".

هه‌روه‌ها له (مسند) ی امام احمد و له (صحیح حاک) مدا هاتوو له فه‌رمووده‌ی "ابو هوریره" و "انس بن مالک" و "ربیع بن عامر" عليه السلام که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الظلوا بيا ذا الجلال والاكرام)^٢ واته: ده‌ستی پێوه بگرن به‌رده‌وام بن له‌سه‌ری و خۆتان پێوه هه‌لواسن به‌خاوه‌نی پێژ و شکومه‌ندی به‌وه. واته خۆتان هه‌لبواسن و ده‌ست بگرن به‌خاوه‌نی پێژ و شکومه‌نده‌وه.

وه‌له "جامع الترمذي" دا هاتوو له‌فه‌رمووده‌ی (ابی هریره) عليه السلام ده‌فه‌رمیت: (ان النبي ﷺ اذا اهمه امر رفع رأسه الى السماء ، واذا اجتهد في الدعاء قال: يا حي يا قيوم).^٣ واته: نه‌گه‌ر هه‌ركارێك به‌لای پێغه‌مبه‌ره‌وه گ‌رنگ بوایه‌سه‌ری به‌رز ده‌كرده‌وه بۆ ئاسمان ، وه‌نه‌گه‌ر قوڵ ببوایه‌ته‌وه له پاران‌ه‌وه‌دا ده‌یفه‌رموو: يا حي يا قيوم.

^١ - ته‌م فه‌رمووده‌یه "حسنه" (ترمذي ٣٤٧٨) و (ابو داود ١٤٩٦) و (امام احمد ٤١٦/٦) گ‌ێژاویانه‌توه.

^٢ - ته‌م فه‌رمووده‌یه "حسن لغوه" (امام احمد ١٧٧/٤) و (حاكم ٤٩٨/١) و (ترمذي ٥٣٩/٥)

^٣ - ته‌م فه‌رمووده‌یه "حسن ه" (ترمذي) گ‌ێژاویه‌تی یه‌وه به‌ژماره‌ی (٣٤٣٦).

ابن القيم الجوزی

ههروه‌ها له‌هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو دا هاتوو له‌فرموده‌ی "انس بن مالك" عليه السلام ده‌لێت: (اذا كان النبي ﷺ اذا حزبه امر، قال: يا حي يا قيوم برحمتك استغيث) ^١ واته: نه‌گه‌ر کارێک پێغه‌مبه‌ری سه‌رقال بکردایه "حزبه" ده‌یفه‌رموو: (يا حي يا قيوم برحمتك استغيث) واته: ئه‌ی خودای هه‌میشه‌ زیندوو پاره‌ستاو من په‌نا بۆ په‌حمه‌نت ده‌به‌م.

وه‌ده‌لێت: له‌"صحيح الحاكم" دا هاتوو له‌فرموده‌ی "ابی امامه" عليه السلام كه‌ پێغه‌مبه‌ر فرمویه‌تی ﷺ: (اسم الله الأعظم في ثلاث سورة القرآن: البقرة، وال عمران، وطه) ^٢. واته: ناوی مه‌زنی خودای گه‌وره‌ له‌ سێ سوره‌تی قورئانی پیرۆزدا هاتوو: بقره، آل عمران، طه.

قاسم ده‌لێت: پشکنیم بۆم پوون بووه‌وه‌ كه‌ ئایه‌تی (الحی القيوم) ^٥. وه‌له‌ (جامع الترمذي) و (صحيح الحاكم) دا هاتوو له‌فرموده‌ی (سعد بن أبي وقاص) عليه السلام كه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: (دعوة ذي النون، اذا دعا وهو في بطن الحوت: ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين: الأنبياء: ٨٧). ^٦ انه لم يدع بها مسلم في شيء قط الا استجاب الله له) ^٢. واته: نزاو پاران‌وه‌كه‌ی "ذی النون" - واته‌ یونس‌ پێغه‌مبه‌ر "كه‌ له‌ ناو سکی نه‌هه‌نگه‌كه‌دا پارایه‌وه‌ فرموی: ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين... واته: هیچ خوداو په‌ستراویك نی یه‌ به‌راست، ته‌نها تۆ نه‌بیئت، پاك وبی گه‌ردی بۆ تۆ، من یه‌كێك بووم له‌سته‌مكاران. جا هه‌ر موسولمانێك به‌م نزایه‌ بپاریته‌وه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ قبوڵی ده‌كات و وه‌لامی ده‌داته‌وه‌.

^١ - نهم فرموده‌یه‌ "حسن" ^ه، (ترمذي: ٣٥٢٤) وه‌ (حاكم: ٥٠٩/١) گێڕاویانه‌سه‌وه‌ وه‌ (الالباني) به‌ حسن ی داناوه‌ (التوسل: ص ٣٤).

^٢ - نهم فرموده‌یه‌ "حسن" ^ه، (حاكم: ٥٠٥/١) گێڕاویاتی یه‌وه‌ (السلسلة الصحيحة: ٧٤٦).

^٣ - نهم فرموده‌یه‌ صحیحه، (ترمذي: ٣٥٠٥) و (الحاكم: ٣٨٢/٢) و (امام احمد: ١٧٠/١) و (البهقي: ٣٥٥/١) پیاویه‌تیان کردوو.

نه خوشی و چاره‌سەر

وه له "مستدرک الحاکم" دا هاتوو له فهرمووده‌ی (سعد) ﷺ که پێغه‌مبەر ﷺ ده‌فهرمووێت: (الا اخبرکم بشیء اذا نزل برجل منکم امر مهم فدعا به یفرج الله عنه؟ دعاء ذي النون)^١. واته: ئایا شتیکتان پێ بلێم ئەگەر پیاویک له‌ ئێوه توشی شتیکی هات به‌وه نزا بکات خوای گه‌وره‌ ده‌رگای لی ده‌کاته‌وه‌ و پرزگاری ده‌کات؟ ئه‌ویش نزای یونس‌ی پێغه‌مبهره‌.

هه‌روه‌ها له "صحیح حاکم" دا هاتوو که هه‌ر "سعد" گوێی له پێغه‌مبهری خودا بووه‌ فهرموویه‌تی: (هل أدلکم علی اسم الله الأعظم؟ دعاء لیونس. قال رجل: یا رسول الله، هل كانت یونس خاصة؟ فقال ﷺ: الم تسمع قوله تعالی: فأستجبنا له... الأنبیاء: ٨٨.. فأیها مسلم دعا بها فی مرضه اربعین مرة فمات فی مرضه ذلك اعطی اجر شهید، وان بریء بریء معفورا له)^٢. واته: ئایا ناوی مه‌زنی خوای گه‌وره‌تان پێ بلێم؟ که‌بریتی به‌ له‌ نزای یونس. پیاویک وتی: ئه‌ی پێغه‌مبهری خودا ئه‌م نزایه‌ تایبه‌ت نه‌بووه‌ به‌حه‌زده‌تی یونس‌ه‌وه‌؟ پێغه‌مبهری خودا ﷺ ده‌فهرمیت: ئایا ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوای گه‌وره‌ت نه‌بیستوووه‌ که‌ ده‌فهرمووێت: ئێمه‌ وه‌لامی ئه‌ومان دایه‌وه‌..... هه‌ر موسولمانێک له‌ کاتی نه‌خۆشیدا چل جار بیخوینێت جائه‌گه‌ر به‌رمیت ئه‌وه‌ پله‌ی شه‌هیدی هه‌یه‌، وه‌ ئەگه‌ر چاک بۆوه‌ ئه‌وا خوای گه‌وره‌ لێی خۆش ده‌بێت.

وه‌ له "صحیحین" دا هاتوو له‌ فهرمووده‌ی "ابن عباس" ﷺ که‌ له‌ کاتی ناخۆشی وه‌ بیراندا پێغه‌مبهری خودا ده‌یفهرموو: (لا اله الا الله العظيم الحليم، لا اله الا الله رب العرش العظيم، لا اله الا الله رب السموات السبع ورب الارض ورب العرش الكريم)^٣.

^١ - ئه‌م فهرمووده‌یه‌ صحیح (حاکم) گێڕاوه‌تی به‌وه‌ (٥٠٥/١)

^٢ - ئه‌م فهرمووده‌یه‌ "حسن" ٥، (حاکم ٥٠١/١) به‌سه‌ندێکی لاواز گێڕاوه‌تی به‌وه‌، هه‌روه‌ها (حافظ) له‌ (فتح ١٥١/١) وه‌ پێ ده‌نگ بووه‌ له‌ سه‌ری.

^٣ - ئه‌م فهرمووده‌یه‌ صحیحه‌، (بخاری ٦٣٤٥) و (مسلم ٢٧٣٠/٨٣). نه‌رموی ده‌لێت: پێرینه‌ ئه‌م فهرمووده‌ نایابه‌ له‌ کاتی قه‌یرانه‌کاندا بو‌تریت.

ابن القيم الجوزی

واته: هیچ پەرستراویک نییه به حق ته نها الله نه بیئت که مه زن و به سوژه، هیچ پەرستراویک نییه به حق ته نها الله نه بیئت، که خاوه نی عرش - کوشکی مه زنه، هیچ پەرستراویک نی یه به حق ته نها الله نه بیئت که پەرورده دگاری هه رحوت ئاسمانه کان و هه زه وی یه و خاوه نی عرش یه به رزو مه زنه.

وه له "مسند"ی امام أحمد دا هاتوه له فه رموده ی (علي بن ابي طالب) عليه السلام که فه رمویه تی: (پیغه مبه ری خودا فیری کردووم نه گه ر کیشه و قه یرانیک پووی تیکردم بلیم: لا اله الا الله الحليم الكريم، سبحان الله قبارك الله رب العرش العظيم، والحمد لله رب العالمين)^۱. واته: هیچ پەرستراویک نییه به حق ته نها الله نه بیئت که هه میشه به سوژو به پیژه، پاک و بیگه ردی بۆ خوی گه وره و تبارک خاوه نی عرش یه - کوشکی مه زن، سوپاس و ستایش بۆ پەرورده دگاری جیهان.

وه هه روه ها له "مسند" دا هاتوه له فه رموده ی (عبدالله بن مسعود) رضي الله عنه که پیغه مبه ری خودا صلی الله علیه و آله فه رمویه تی: (ما اصاب احدا قط هم ولا حزن فقال: "اللهم اني عبدك وابن عبدك ابن أمتك، ناصيتي بيدك، ماض في حكمك، عدل في قضاؤك، أسألك اللهم بكل اسم هو لك، سميت به نفسك، او علمته أحد من خلقك، او أنزلته في كتابك، او استأثرت به في علم الغيب عندك، ان تجعل القرآن العظيم ربيع قلبي، ونور صدري،

وه (طبری) ده لیت: سه له فی سالتج هه میشه ده یان خورتد، به دعوی کرب - ناسراوه، جانه گه ر که سبتک بلیت: نعمه یادو زیکره نه ک نزا. نهوا وه لاه که ی بهم شیوه یه: یه که م: بهم یادو زیکره سه ره تای نزاکت ده ست پی بکه، پاشان باسی خواسته که ی خورت بکه.

دووه م: وه لاهی (سفیان بن عینه) که ووتی ئایا نه تان یه سروه که خوی گه روه له فه رموده ی قودسیدا فه رمویه تی: (من شفع ذکری، من سألتی أعطیته افضل ما أعطی السائلین). واته: هه رکه سی یاد ی من سه رقائی بکات وه نه پهرژیه سه ر نزاویا رانه وه لیتم، نهوا من بهشی ده ده م لهو بهشی که بهباشوین نزاکه رانی ده ده خشم.

^۱ - نه م فه رموده یه "حسن"ه، (امام احمد ۹۱/۱ - ۹۴) بو (حاکم ۵۰۸/۱) گنژاویانه ته وه، ووتی راسته له سه ر مه رجی "مسلم".

وجلاء حزني، وذهاب همي الا ذهب الله عزوجل همه وحرته، وابدله مكانه فرحا" فقيل يا رسول الله، الا نتعلمها؟ قال ﷺ: بلى ينبغي لمن سمعها ان يتعلمها) ^١.
واته: ههركه سيك توشي ناخوشي وخه فه تيك هات بليت: خوايه گيان، من بهنده ي
توم، كوپي بهنده ي تو وكوپي دايكيكم كه بهنده ي تويه، چاره‌نوسی من بهنده‌ستی
ميه‌ره‌بانی تويه، بپياري تو به‌سهرمندا به‌جی یه، دادپه‌روه‌ری تو له‌بپياريه‌كانتدا
كه به‌سهرمندا جی به‌جی وپه‌واپه، خوايه گيان ليت ده‌پارپه‌مه‌وه و نژاده‌كه م
به‌هه‌ره‌مه‌وو ناوه‌جوانه‌كانت كه له‌خوت ناوه، ياخود فيري يه‌كيك له‌دروست كراوه‌كانت
كردوه، يان له‌قورناني پيرۆزدا ناوت بردوه، ياخود له‌لای ميه‌ره‌بانی خوت په‌نهانت
كردوه. كه‌قورناني مه‌زن وپيژ بكه‌يته به‌هاری دلم وپووناكي سنگم وده‌روونم،
وه‌په‌ويته‌ره‌وه‌ی خه‌مه‌كانم. نه‌وا خواي گه‌وره له‌ناخوشي وخه‌مه‌كه‌ی پژگاري ده‌كات
وله‌بريا خوشی وشادی پی ده‌به‌خشيت. ووتيان: نه‌ی پيغه‌مبه‌ری خودا ﷻ نایا فيري
نه‌بين؟ پيغه‌مبه‌ر ﷻ فه‌رمووی: به‌لی پيويسته هه‌ركه‌سيك بیستی فيري بیيت
وله‌به‌ری بکات.

وه "ابن مسعود" ده‌ليت: هه‌ر پيغه‌مبه‌ريك توشي قه‌يرانتيك هاتبيت پاسته‌وخو په‌نايان
بردوته به‌ر "سبحان الله" كردن.

(ابن ابي الدنيا) له‌كتيبي (المجايب) دا له‌پله‌وپايه‌ی "الدعاو" دا نه‌م پووداوه
ده‌گيرپه‌ته‌وه‌كه "حسن" ه‌ په‌حه‌ته‌ی خواي ليبيت. ده‌ليت: پياويك له‌هاوه‌لانی
پيغه‌مبه‌ری خودا ﷻ كه‌له‌ نه‌نصاریه‌كان بوو به‌"ابا معلق" ناسرابوو، نه‌م پياوه
به‌پاره‌ی خوی وكه‌سانی تريش بازگانی ده‌کرد وشوینان ده‌گه‌را، وه‌كه‌سيكي خاوه‌ن
وه‌رع وخواناس بوو، جارتيكيان چه‌ته‌ وديك به‌چه‌كه‌وه‌ ريگه‌ی لی ده‌گريت وپيی
ده‌ليت: چيت پيیه‌ داييني، چونكه‌ ده‌ت كوژم. نه‌ويش ده‌ليت چيت ده‌ويت له‌پاره

^١ - نه‌م فه‌رموده‌یه "صحيح" ه، (احمد ٢٩١/١-٤٥٢) وه (حاكم ٥٠٩/١) پروانه "السلسله
الصحيحه‌ الاباني - ١٩٩٠".

ابن القيم الجوزی

بیبه و چیت داوه له کوشتنم؟ دزه کهش ووتی پاره م ناویت، مه به ستم کوشتنه ته. بازرگانه کهش ووتی: نه گهر هر سووریت نه و مۆله تم بده تا چوار پکات نوێژ بکه م. دزه کهش ووتی چەندت ده ویت نوێژ بکه. بازرگانه کهش ده ست نوێژی گرت و چوار پکات نوێژی کرد، له دوا سوخته بیدا ووتی: (یاودود یاودود، یا ذی العرش المجید، یا فعال لما تريد، أسألك بعزك الذي لا یرام، وبیملك الذي لا یضام، وبنورك الذي ملأ أركان عرشك. ان تکفی شر هذا اللص، یا مغیث أغثنی، یا مغیث أغثنی... ثلاث مرات).

واته: نهی به پهرحم و به سوژ نهی خاوه ن کۆشکی مهزن

نهی نه و خوا بهی که چیت بویت ده یکهیت، لیت ده پارێمه وه به گه وره بیت که کهس پیت ناگات.

وه به و مۆلکهت که هیچ کاتێک که م ناگات و به راورد نا کریت، وه به نورو پوناکیهت که مه موو گۆشه کانی کۆشکی مه زنی گرتۆته وه که له شه پی ئه م چه ته یه (دزه) بمپارێزیت، نهی فریاد په س فریام که وه. نهی فریاد په س فریام که وه (سی جار). له م کاته دا سوارچاکیک به چه کێکه وه ده رکه وت و پوه و چه ته که هات وله پردا لیتی داو کوشتی. بازرگانه کهش ووتی باوک و دایکم به قوریانت بیت تۆ کینیت نه ویش ووتی: خوا ی گه وره منی نارد بۆ فریاکه وتنی تۆ.

من فریشته یه کم له فریشته کانی ئاسمانی چواره م. له یه که م نزاو پارانه وه ت ده رگا کانی ئاسمان ده نگه ده نگیان تی که وت له پارانه وه ی نووه مت پشیویه کی له نیو فریشته کاندایه وه. وه له پارانه وه ی سی یه مدا به منیان ووت: نزای به لاداره لی قه و ماوه منیش له خوا پارامه وه که ئه رکی کوشتنی نه و (دزه) به من بسپێرن.^۱

^۱ - نهم پرونده "ضعیف" له سه نه دا. (مجاہی الدعوه. ص ۶۳۶) پروانه (الاصابه ۴- ۱۸۲) و (اسدالمنابه ۶/ ۲۹۵).

نه خوشی و چاره سەر

وه (حسن) ده لئیت: هه ركه سى ده ست نوڤژ بگريت و چوار ركات نوڤژ بكات و نه م نزاو پارانه وه به بكات نه وا خواى گه وړه وه لامى ده داته وه جا چ به لادار بيت يان بى به لا بيت

نه پته كانى نزاو پارانه وه

نۆر جار مه ندی نزاو پارانه وه ده ببینیت كه كه ساننك پى پارانه ته وه. جا خواى گه وړه يان به هوى جۆرى كېشه و كه سه كه قبلې كردوه. يا خود پيگه وتى به كيك له و كاته كه نزاى تيدا قبول ده بيت. يان خواى گه وړه له برى چا كه يه ك كه نه و كه سه نه نجامى داوه. نه و نزا به ي قبول كردوه. ئيتر خه لكى واده زاننيت نه پنى قبول بونى نه و نزا به له وته و وشه كانيدايه كه پنى پارانه ته وه. ئيتر نه و ووتانه به كار ده پنى له نزا كانياندا. هه روه كو كه سيك له كاتيكى شياودا جۆره ده رمانيك به كار ده پنىت بۆ نه خوشيه ك چاره سهرى ده كات دواتر كه سانى تر هه مان جۆرى ده رمان به كار ده پنىت بۆ نه خوشيه كانيان واده زانن چاره سهرى هه موو نه خوشيه ك ده كات. كه نه مهش خوى له خوى دا هه له يه و نۆر كه س تيايدا به هه له دا چوونه دوور نيه نه و نزا به له ته نيشته يان له سهر گوپى كه سيك دا گيرا بوو بيت ئيتر كه سانى نه قام واده زاننيت نه پنىه كه ده گه پتته وه بۆ جۆرى نزاو دلباكي وده روونى كه سه كه و شيوازي نزا كردنه كه، جانته گر له يه كيك له ماله كانى خودا بيت باشته لای خواى گه وړه.

چهك به خاوه نه كه ي كه و تووه

نزاو پارانه وه كان نمونه ي چهكن، وه چه كيش به خاوه نه كه ي كه و تووه، نه ك ته نها به چه كه كه. جا هه ركاتيك چه كه كه باش بيت، وه هه لگره كه ي "خاوه نه كه ي" بازو ده ست ومشتى چاك بيت و به ربه ستى نه بيت، باشته دوژمن ده پتيكت.

جا کام له م سئ هۆکاره بوونی نه ما ، نه و کاریگه ربه که متر ده بیته وه . واته نه گهر
ووشه کانی نزا که باش نه بیت و نه و که سه ی که ده پارینه وه دل و ده روون و هوشی به ک
نه خات، وه ږیگری به که هه بیت له قبول بوونی نزا که ، نه و کاریگه ری نابیت.

له نټوان نزاو قه ده ردا

لټره دا پرسپاریکی باو هه به له نټوان خه لکیدا نه ویش نه وه به که نه گهر له قه ده ردا
له سه ر که سټک شتیک نوسرابیت، نټیر پووده دات جا نټیر نزا بکات یان نه یکات. هه یچ
کاریگه ری نی به . وه هه روه ها به پیچه وانه وه ، نه گهر له سه ری نه نوسرابیت نه و
پوونادات ، جا نزا بکات یان نا .

پټرټک پټیان وایه که ناوه ږوکی نه م پرسپاره پاسته و وه ده ست به رداری نزاو پارانه وه
بوونه ، جا نه م پټره له گه ل نه فامی و گومرایاندا پیچه وانه ن، چونکه نه و ان ده ست گرتن
به هۆکاره کان "الاسباب" ږه ده که نه وه .

جا نه گهر به به کټکیان بو تریت: نه گهر تټیری نوسرابیت له سه رت که قه ده ره ، نه و
پووده دات نټیر نان بخویت یان نه یخویت، وه به پیچه وانه شه وه نه گهر مندا ل بوون
قه ده ربیت ، نه و پووده دات نه گهر بچینه لای خټزانه کانمان یان نا، وه به پیچه وانه وه .
جائټیر پټویستمان به ږوسه ی هاوسه رگری وژن هټنان نی به ؟!

نابا هه یچ مروفټیکی خاوه ن ژیر نه مه ده لټیت؟!

نه نانه ت ناژه له کان و گیانه به ره کانیش نه مانه نالټین. که ده زانن به رده وام بوونی ژیان
به نده به ده ست گرتن به هۆکاره کانه وه ، بگره نه و پټره له ناژه ل که مترن.

وه هه ندیکی تر ژیری خویان به وه ده رخنه که ده لټین: نزاو پارنه وه و سه رقال بوون
پټوه ی له پووی په رسته نه وه خوی گه وره پاداشتی له سه رده داته وه . به لام هه یچ
کاریگه ری به کی نی به له سه ر پوودا وه کان و داواکان جی به جی نابن.

نه خوشی و چاره سهر

لیره دا هیچ جیلاواریه ک نی به له نیتوان نه م پیره و نه وانه ی پششودا ، ههروه کو بلایت کاریگری نزاوپارانه وه وهک بوونی نه بیت وایه .

پیریکی له مانه ژیرتر ده لئین: نزاوپارانه وه نیشانه وه لگه یه کن که خوی گه وه ته رخانی کردوه بۆ جی به جی بوونی پیوستیه کان. واته هه رکاتیک خوی گه وه که سانیکی سهرکه وتوو کرد که نزاوپارانه وه بکن، نه و به لگه ی نه وه یه نه وکاره جی به جی بووه . ههروه کو کاتیک که هه وریکی رهشی سارد له زستاندا ده بینیت ، به لگه ی باران بارینه .

وه ووتیان: وه ههروه ها به هه مان شیوه بۆ په رستن وپاداشت، بی باوه پی ویاخی بوون له گه ل سزا، نه مانه نیشانه ی پوودانی پاداشت و سزان به بی نه وه ی هۆکارین. به هه مان شیوه شان له گه ل شکندن، سوتان له گه ل سوتاندن، خوتن پشتن له گه ل کوشتندا، واته هیچ کام له مانه هۆکاری ته واونین، وه بوونی په یوه ندی نیتوانیان ته نها له یه کچوونیکی ناساییه نه ک هۆکاریکی کاریگر. به مهش پیچه وانه ی شرع وعه قل و فیه رته نه وه ستنه وه ، بگره پیری عاقل و داناکان به م پیره پیده کهن.

پاستی یه که ی: (که پیری سی یه مه یه که پرسیارکه ر باسی نه کردوه) که پتیا ن وایه هه رشتیک که له قه ده ردا نوسراییت ، به نده به هۆکاره کانی یه وه ، وه نزاوپارانه وه ش یه کیکه له هۆکاره کان. جاهرکاتیک به نده ده سستی گرت به هۆکاره کانه وه نه و نه وه ده ره پووده دات، وه به پیچه وانه وه به نه بوونی هۆکاره کان قه ده ره که پوونادات.

وه هر نه م واتایه ده گه یه نیت که هۆکاری تیری نان خواردنه وه هۆکاری مندال بوون ژن هینانه و چوونه لای خیزانه که ته . وه هۆکاری دوورینه وه چاندنه ، وه هۆکاری چوونه به ههشت کرداری چاکه یه ، وه هۆکاری چوونه دۆزه خ کاری خراپه یه . وه نه م پیره پاسترین پتین.

نزاوپارانهوه له بهیژترین هۆکاره کانی فهزافه ده ره

به م شپوه نزاوپارانهوه له بهیژترین هۆکاره کانی ، جانه گه ر قه ده ری که سیك به ندبیت به نزاوپارانهوه ، که واته نابی بوتریت نزاوپارانهوه بی سووده . هه روه کو چۆن نه شیاوه بوتریت خواردن و خواردنه وه سه رجه م کارو کرداره کان بی سوودن . وه هه یچ هۆکاریک به نه ندازه ی نزاوپارانهوه سود به خش و کاریگه ر نین بۆ به ده ست هیتانی خواست وه به سه ته کان ، هه ریۆیه ده بینیه ن پیری هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ که له هه موو که سیك زیاتر شاره زاترو خواناس تر بوون ، که به رده وام ده ستیان به نزاوپارانهوه ده گرت مه رجه کانیان به جی ده هیتا .

وه خه لیفه عومهری کوپی خه تاب ﷺ به نزاوپارانهوه زال ده بوو به سه ر نوژمه نه کانیدا . که هه میشه به هاوه لانی ده ووت : "ئیه وه به زۆریتان سه رناکه ون ، به لکو ئیه وه له ئاسمانه وه سه رده که ون" . وه هه روه ها ده یفه رموو : "من خه می قبول بوون و وه لامدانه وه ی نزاکانم نی یه ، به لکو خه می نزا کردنه ، چونکه گه ر به کول نزا بکریت ، نه وا وه لامدانه وه که ی له گه ل خۆیدا یه" .

جا نه و خودایه ی که نزای به خشیوه ، مه به ستی وه لامدانه وه بووه هه ریۆیه ده فه رمیت : (وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ بقرة : ۱۸۶) واته : "نه ی پیغه مبه ر نه گه ر به نده کانم پرسیا رت لی بکه ن ده ریا ره م ، نه وا من نزیکم لییا نه وه ، به هانا و هاوارو نزا یانه وه دیم ، هه رکاتی لیم بپا ری نه وه و نزا بکه ن" .

وه له سنن ابن ماجه دا ها تو وه له فه رموده ی (ابی هریره) ﷺ که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی : (من لو یسأل الله یغضب الله علیه) ^۱ واته : هه رکه سیك نزانه کات وله خوا نه پا ری نه وه خوا ی گه وه لیی تو ژه ده بیت .

^۱ - نه م فه رموده یه "حسن" ، یشو ئاماژه مام بی کردو وه .

نهمه نه وده ده گه يه نيت که په زامه ندي خواي گه وړه که هه مووي خوځښي و به خته وهری به ، له نزا کردن و پياړنه وه لږي ، وه هه وروها توپه بووني خواي گه وړه ليمان که هه مووي به لاو نه هامه تي به له ده ست به رد اړيوونه له نزاو پياړنه وه .

امام احمد له کتبي (الزهد) دا نهم "اثره" ده گپړي ته وه که : (انا الله ، لا اله انا ، اذا رضيت باركت ، وليس لبركتي منتهى . واذا غضب لعنت ، ولعنتي تبلغ السابع من الولد) واته : من (الله) م ، هيچ په رستراويک به پاست نى په تنها من نه بيت ، جا نه گهر له هر که سيک پازي بيم نه واپيت و بهر که ت به سريدا ده پښتم ، وه پيت و بهر که تي من کوتايي نايه ، وه نه گهر توپه بم نه فره ت ده که م ، وه نه فره تي من تا هوت نه وه وه چه ده گات .

وه هه وروها سر چه م عه قل و نه قل و فترت و نه زموونه کاني نه ته وه و ميله تان به جياوازي زمان وړه نگ و شوپنښ نه وه ده سه لمينن که نزيک بوونه وه له خواي گه وړه مايه ي خيرو چا که وچا که خوازي به وه باشترين هوکاره له م بواره دا . وه به پيچه وانه شه وه دور که و تنه وه له خواي گه وړه مايه ي سر چه م نه هامه تي وشه پخوازي به .

وه هيچ هوکارک نه بووته مايه ي خوځ گوزه راني بو که سه کان به نه ندازه ي ملکه چ کردن و به ندایه تي کردن و نزيک بوونه وه له خواي گه وړه ، وه چا که کردن له گه ل دروست کراوه کانيدا . جا خواي گه وړه به ده ست هيناني سر چه م خيري دونياو قيامه ت و شه پي دونياو قيامه تي به ستوته وه به کاره کانمانه وه . وه کاری به ستوته وه به هوکاره کانه وه . وه له قورئاندا له هه زاره ها شوپندا نهم پاستيه دووپات ده کاته وه که سزاو پاداشت به نده به جوړی کاره کانه وه . هه وروکو ده فهرمويت : (فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَأْ نُهُوَا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ . الاعراف : ١٦٦) واته : جا کاتيک که هه سر کښي به کيان کرد له وه ي که قه ده غه کراو بوو لتيان ، نيمه ش پيمان ووتن : بینه کږمه له م يمونتي سوك وپيسوا و دوور له په حمي خوا . وه ده فهرمويت : (فلما اسفونا

ابن القيم الجوزی

انتقمنا منهم... زحرف: ۵۵) واته: جا کاتیک ئیمه یان تووړه کرد وړقی ئیمه یان هه ستاند، ئیمه ش تۆله مان لی سهندن.

وده ده رمویت: (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا... مائدة: ۳۸) واته: دزی "نیر" و دزی "می" واته له پیاوړندا، دهسته کانیان بېرته وه وهک سزایه ک به وهی نه نجامیان داوه. وهه روه ها ده ده رمویت: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا.... احزاب: ۳۵) واته: به پاستی ئافره تان وپیاوان له موسولمانان وپاوه پداران و ملکه چه کان وپاستگوزیان وئارامگره کان وله خوا ترساوه کان وه به خشنده کان وپوځوو گران وداوین پاکان، وه نه وانه ی که یادی خواده کهن، شهوا به خشین ولیبورده ی وپاداشتی نقرمه زن وپی سنووریان له لایه ن خوای گه وره وه بق ناماده کراوه. وه له م جوره نقرمه یه و نه وه نده به سه.

وهه ندی جاریش له سه رشپوازی مه رج وپاداشت به نده ، هه روه کو خوای گه وره ده ده رمویت: (إِنْ تَقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ... الأنفال: ۲۹) واته: نه ی باوه پداران. نه گهر له خوا بترسن وپاریزگاری بکه ن شهوا خوا به رچاو پوځنی یه کی ته و اتان بق فه راهم ده مینیت. وهه له و گوناوه کانتانیش داده پوځیت ولتتان خوش ده بیت.

هه روه ها ده ده رمویت: (فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخِذُوا أَمْوَالَكُمْ فِي الدِّينِ.... توبة: ۱۱) واته: جا نه گهر ته ویه بکه ن وپه شیمانی ده رپین و نوپزه کانتان شه نجام بده ن وزه کات له مال و سامانتان ده ریکه ن ، شهوا برای ثابینی نیوه ن. وهه روه ها ده ده رمویت: (وَالَّذِينَ اسْتَفْهَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا... الجن: ۱۶) واته: نه گهر

ئەو خەلکە پێگەی پاست و ئیسلامەتی بگرنە بەر، ئێمە بارانی بەپیت و بەرە کە تیان بە سەرتاندا دەبارێنین. وە دەبینین هەندێک جاریش بە پیتی (لامی تعلیل) دیت.

هەر وەکو دەفەر مۆیت: (لِيَذَرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ... ص: ٢٩) واتە: بۆ ئەوەی ئایەتەکانی لێک بدەنەو و بیری لێ بکەنەو و بۆ ئەوەی خاوەن بیروھۆشەکان پەند و ئامۆزگاری وەریگیرن و تێبفکرن. وە هەر وەها دەفەر مۆیت: (لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا... البقرة: ١٤٣) واتە: تاوەکو ئێوە ببینە شاھید بە سەر خەلکی یەو و پێنخە مەریش شاھیدە بە سەر ئێوەوە.

و هەندێ جاریش ئامرازی (کی) دیت کە ئەویش بۆ (تعلیل) ە، هەر وەکو دەفەر مۆیت: (كي لا يكون دولة بين الأغنياء منكم... الحشر: ٧٠) واتە: بۆ ئەوەی ئەو سامانە تەنھا لە نێوان دەولە مەندەکانی ئێوەدا نەبێت.

و هەندێ جاریش بە ئامرازی (بە سببی) واتە ھۆکاری دیت کە دەفەر مۆیت: (ذلك بما قدمت أيدیکم... آل عمران: ١٨٢) واتە ئەو سزایە لە ئەنجامی دەست پێشخەری خۆتادایە. وە هەر وەها دەفەر مۆیت: (ما کتم تعلمون... مائدة: ١٠٥) واتە: بەوەی کە ئێوە دەتان کرد.

هەر وەها دەفەر مۆیت: (ما کتم تکسبون: یونس: ١٥٢) واتە: بەوەی کە ئێوە دەستتان دەکەوت.

(ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ: آل عمران: ١١٢) واتە لەبەر ئەوەی ئەمانە هەمیشە ئایەتەکانی خوایان بە درۆ دەخستەو. و هەندێ جاریش تەواو کەری بە یاری دە دەمینیت کە دەفەر مۆیت: (فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى... البقرة: ٢٨٢) واتە: پیاویەک دوو ئافرەت لەو کەسانەی کە شایەتی دانیان پەسەندە لە لاتان، کە یەکێک لەو دوو ئافرەتە لەبیری کرد ئەوەی تریان لە یادی دەمینیت. و دەفەر مۆیت: (أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ... اعراف: ١٧٢) واتە: ئەک لە پێژی قیامەتدا بلێن ئێمە بێ ئاگا بووین لەم راستیانە.

ابن القيم الجوزی

و ده فەرموئیت: (أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَي طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا.... الْأَنْعَام: ١٥٦) واتە: ئەک بڵێن: بە پراستی کتیی ئاسمانی بۆ دوو دەستە "گاورو جوله کە" پێش ئێمە دابەزی نراوە.

و ده هەندێ جاری تریش بە (ف) ی هۆکاری (سببیه) دەهێنێت کە دە فەرموئیت: (فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَذَمَّتْهُمْ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا.... الشَّمْس: ١٤) واتە: باوەریان پێ نەکردو بە دروایان خستەو و حوشرە کە یان سەرپێری، خوای گەورە لە تۆلەیدا و لاتیانێ کاول کرد و لە گەڵ زەویدا تەختی کرد، کە دە فەرموئیت: (فَقَصَّوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً.... حَاقَّة: ١٠) واتە: سەرپێچی و سەرکەشییان نوێاند بە رامبەر پێغه مبرە کە یان ئەو خوای گەورە تۆلە ی لێ سەندنەو بە گرتنیکی سەخت. و ده فەرموئیت: (فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ.... الْمُؤْمِنُونَ: ٤٨) واتە: هەردووکیان بە درو دەخستەو بەم شیوەیە بوونە کە سانیك لە تیا چوووە کان.

و ده هەندێ جاریش ئامرازی (لما) دەهێنێت کە دەست نیشانە بۆ سزایەك. و هە دە فەرموئیت: (فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ... زَعَرَف: ٥٥) واتە: جا کاتێک ئێمە یان توێدە کردو بقی ئێمە یان هەستاند تۆلە مان لێ سەندنەو.

و ده هەندێ جاریش (بأن) دەهێنێت کە دە فەرموئیت: (إِنَّمْ كَانُوا يَسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ.... أَنْبِيَاء: ٩٠) واتە: ئەوان بە پراستی لە کاری خێردا پێش برکێیان دە کرد. و ده فەرموئیت دژی ئەم پێرە: (إِنَّمْ كَانُوا قَوْمَ سُوءٍ فَآغْرَقْنَا هُمْ أَجْمَعِينَ.... أَنْبِيَاء: ٧٧) واتە: ئەوان پێرە نە تەو و یەکی خراپە کار بوون بۆیە ئێمەش هەرمە موویانمان نوقمی ئاو کرد و خنکان.

و ده هەندێ جاریش ئامرازی (لولا) بە کار دەهێنێت کە کاری پێکە وە گری دانی داها توو هە دە فەرموئیت: (فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ * لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ.... صافات: ١٤٣-١٤٤) واتە: ئەگەر پێغه مبر یونس لە وکە سانه نە بوایە

نه خوښی و چاره سهر

که هه میښه یادی خواو سبحان الله ی ده کرد. نهوا تاپوژئی زیندووبوونه وه ده بویه له ناو سکی نه هه ننگه که بویه.

وه هندی جاریش نامرانی (لو) به کار ده هیئت که نیشانه ی مریجه، که ده فهرمیت: (لَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ... نساء: ۶۶) واته: جا نه گهر نهوان به پاستی به گوړه ی ناموژگاری و فهرمانی نیمه پفتاریان بگردایه، نهوا چاکتر بوو بوان.

وه تنیکړا قورنانی پیروژ نور پاشکاوانه هر له سهرتاوه ی تاکونایی کاری چاکه و خیر وشه پ و حکم بوونه و هریه کان ده به ستنیته وه به هژکا ره کانیه وه "الأسباب"، به لکو پیکه ستنی نه حکامی دویا و قیامت و به رژه وهندی و گنده لی به کان ده به ستنیته وه به هژکارو کاره کانه وه.

جا هه رکه سیک به فراوانی له م بابه ته تی بگات نهوا سوو دمه ندیه کی نور ده بیت. وه هیچ کاتیک به نه فامی و نه زانی و بی ده سه لاتی یوه پشت ناکاته وه له قه دهر، پشت به ستنی به قه دهر بی ده سه لاتی بیت، و ه بی ده سه لاتی پشت به ستن بیت به قه دهر. به لکو تیگه یشتووی زیر نهو که سه یه که قه دهر به قه دهر وه لام ده داته وه. وه به قه دهر پال به قه دهر وه ده نیت وه به قه دهر به رهنکاری قه دهر ده بیتته وه، چونکه مرقو ناتوانیت بی نه مانه بزیت، چونکه برسیتی و تونیتی سهرماو جوړه کانی مه ترسی و وریایی هه مووی له قه دهر وه نه.

وه هه میښه بوونه و هره کان له هه ولی نه و دان که قه دهر به قه دهر پال پشته وه بنین. به م شیوه یه نه گهر که سیک خوی گوره سهرکه و تووی بکات، نهوا قه دهری سزاو تولی قیامت به قه دهری توبه و باوه پ و کرداری باش پال پیوه ده نیت. جا هیچ کاتیک خوی ناک و نه نه که خاوه نی هردو دنیا یه کارو حکمه ته کانی پیچه وانه و پوچه ل که روه ی به کتری ناوه ستنیته وه.

جا ئەم بابەتە لە شکۆمەندترین بابەتەکانە بەمەرجی کەسێک نرخی بزانیت و پەچاوی بکات. وەتەنەها خودا پشت و پەنایە.

بەختەوهری مەرۆف لەناسینی ھۆکارەکانی چاکەو خراپەدایە

بەلام لەھەمان کاتدا پێویستمان بە دوو کاری تر ھەیە کە بەختەوهری فەراھەم دەھێنێت. ئەویش:

یەکەم: بە وردەکاری ھۆکارەکانی چاکەو خراپە بزانیت، وەبەرچاو پوونی ھەبێت لەوێ کە لە پێش چاویدا پوو دەدات و لەخۆی وکەسانی تریش وەئەوانە ی کە دەیان بیستێت لەکۆن و نویدا.

وەباشترین پێناسەیش بۆ ئەم مەبەستە تۆیژینەو و وردبوونەو ھەیە لەقورئانی پیرۆز کە بە فراوانی باس لەھۆکارەکانی چاکەو خراپە دەکات. پاشان (سونەت) ە کە ھاوھەڵی قورئانی پیرۆزە، وەبەبەشی دووھەمی وەحی "نیگا" ناو دەبرێت. جا ھەرکەسێک لەم دووسەرچاوەیە بگات سەرکەوتوو دەبێت ، چونکە ھەردووکیان "قورئان و سونەت" سەرچەم پێکاگان و ھۆکارەکانی چاکەو خراپە ی خستۆتە پوو. چ لەباسی مێژوو پێشبینەکانمان لەنەتەو ھەکانی تر، وەئەو ھەندە ی باسیش کە داھاتوو ھەکان و ئایەتی زانستی دەخاتە پوو کە زیاتر باوەرمان پتەو دەبێت، کە قورئان و سونەت و پێغەمبەریش ﷺ راست و دروستن دوور لەگومانن.

و ھەخوای گەورەش بەلێنەکانی خۆی بەجێ دەھێنێت، جا مێژوو شیکردنەو ھە ی بووداوەکانە کە خواو پێغەمبەرە کە ی چەندە بە پوونی ئاماژەیان بۆ ھۆکارەکان و چاکەو خراپە کردووە.

بەختەوهری لەو ھەدایە گەخۆت بەھەلەدا نەبەیت

دووەم: پێویستە مەرۆف زۆر وریا بێت لەو ھە ی کە خۆی ھەل نەخەلەتینێت و خۆی بەمل ھەلەدا نەبات ، کە ئەمە لەگرتنگترین ھۆکارەکانە. مەرۆف خۆی باش دەزانیت کە تاوانکاری و یاخی بوون و خۆلە گێلی دان یەکیکە لەھۆکارە زیان بەخشەکان و مەترسی

نه خوشی و چاره سهر

ده خاته سهر دونباو قیامه تی، نه مه له لای مه موو که سیڅ پوون وناشکرایه. به لام خق خه له تاندن وخوگڼل کردن هه رجاره ی به شتیڅ، وه ک پشت به ستن به لی بورده یی ولی خوش بوونی خوی گوره جار څ، وه جار څکی تر به وه ی ماوه یه کی تر سالیکی تر توبه ده که م وده که پیمه وه، یاخود بیانوو گرتن که هه رچی به سهر دیت له سهری نوسراوه له قه دهر دا. ئیتر نه م ده سه لاتی نی په وه یان به نه نجامدانی هه ندی کاری خیر له چه شنی "مندوب" سونه تدایه. یان به بیانوی خق سهر قال کردن به زانسته وه یان چا ولیکړدنی له هه ندی پېشه نگی له خوگه وړه تر و... هتد.

نه مانه هه ره موویان بریتین له خق هه لڅه له تاندن.

جیاوازی له نیوان تهوبه ی راسته قینه و "النصوح" تهوبه ی زاره کی

زور څک له خه لگی وا گومان ده به ن که هه رچی بکه یت له تاوان و تاوانکاری به نه نها ووتنی ووشه ی "استغفر الله" هه ره مووی ده سپړنه وه وخودا لیتی خوش ده بیت. په کیڅک له وکه سانه ی که خوی به شاره زا ده زانیت له "فقه" پتی ووت: من هه رچی بکه م له تاوان ده یکه م، دواتر سه د جا "سبحان الله وبحمده" ده لیم، ئیتر هه ره مووی ده سپړنه وه. هه روه کو پیغه مبه ری تازیز ﷺ مژده ی داوه که ده فهر میت: (من قال في يوم "سبحان الله وبحمده" مائة مرة" حطت عنه خطاياہ ولو كانت مثل زبد البحر) ^۱ واته: هه رکه سیڅ پوژی سه د جار بلت "سبحان الله وبحمده" نه وا تاوانه کانی له سهر ده سپړنه وه نه که رچی به قه د که فی سهر دهر یا تاوانی هه بیت.

وه یه کیڅکی تر له خه لگی شاری مه که پتی ووت: هه رکه سیڅ له نیمه گه ر هه ر تاوانیک بکات، دواتر خوی بشوریت ویو ماوه ی هه فته یه ک "طواف" بکات به ده وری که عبه دا ئیتر تاوانه کی ده سپړنه وه.

^۱ - نه م فهر مووده یه "صحیح"، (بخاری ۶۴۰۵) و (مسلم ۲۱۹۶) گتیا نه ته وه.

ابن القيم الجوزی

وهك سڀيڪي تر پڻي وٽم: ٺهه ٿا فرموده يهڪي راست ودروست له پڙغه مبهري خودا ﷻ ده گڙنه وه كه فرموده تي: (اذنب عبد ذنبا فقال: اي ربي اصببت ذنبا فاعفري فغفرله، ثم مكث ما شاء الله، ثم اذنب ذنبا آخر، فقال: اي ربي اصببت ذنبا فاعفري، فقال الله عز وجل: علم عبدي ان له ربا يغفر الذنب ويأخذ به، قد غفرت لعبدي، فليصنع ما شاء)^۱ واته: بهنده يهڪم تاوانتيڪي ٺه نجام دا، دواتر ووتی: ٺه ى خوابه گيان توشى تاوانتيڪ بوم ليم خوشبه. لئى خوش بوم. پاشان بوماوه يهڪي تر مايه وه، دواتر جاريڪي تر تاوانتيڪي ٺه نجامدا. ووتی: ٺه ى خوابه گيان توشى تاوانتيڪ بوم، ليم خوش به. خوابي گوره فرمودی: بهنده كه م ده زانيت كه خوابه كي هه به خاوه ٺي ليورده يه و لئى خوش ده بيت. بويه له بهنده كه م خوش بوم چي دهكات بابيڪات.

هه بويه منيش به ويه پي دنيايي يه وه ده زانم كه خودايه كم هه به له تاوانه كان خوش ده بيت ليمان ده بوريت.

جا له راستيدا ٺه م پڙه له خه لڪي خوابان هه لواسيوه به م دهق وتيڪستانه وه وه پشت نه ستور بوونه پيوه ى. وه هه ركاتيڪ گله يي وره خنه يان ناراسته كه يت سه باره ت به تاوانتيڪ كه ٺه نجاميان دابيت، راسته وخو ٺه م فرمودانه ت بڙده هيننه وه ده رياره ى لئى بورده يي وبه خشنده يي خوابي گوره، به پشت به ستن به م دهقه تڪاكارانه "الرجاء".

جوره گاني تيگه يشتني هه له بو ٺه م دهقانه له لايه ن خرابه گارانه وه

تيگه يشتني خه لڪه نه قام له م باره يه وه شتي سه يروسه مريه يان هه به: وهك ووتى هه به كه يان كه ده ليت:

كثر ما أستطعت من الخطايا اذا كان القدر علي كريم

^۱ - ٺه م فرموده به "صحيح"، (مسلم ۲۷۵۸) و (بخاري ۷۵۰۷) گيرانه تنوه.

نه خوښی و چاره سهر

واته: چېت پیّ ده کړیت له تاوانکاری نه نجامی بده مادام نهو که سهری که بڼ لای ده چېت به خشنده یه وه یه کیکي تر ده لیت: پاک بوون له تاوان نه قامی یه سه باره ت به فراوانی به خشنده یی ولیّ بورده یی خوی گوره .

وه که سیکي تر ده لیت: ده ست هه لگرتن له تاوان و تاوان نه کړدن بیّ شهرمی وبیّ نه ده بی یه سه باره ت به لیّ بورده یی خوی گوره وچوک ته ماشا کړدن یتي .

وه "محمد بن حزم" ده لیت: هه ندیکم له وکه سانه م بینيوه له کاتي نزاو پارانه وه دا ووتو یه تی: خودایه من پشتت پیّ ده به ستم له "عصمه" واته بیّ تاوانی وپاکي وبیّ گونا می .

وه هه ندیکي تر له وپیړه له خویایی بووه خویان هه لده واسن به بابیه تی "جبر" وه ده لیتن: هرچی مرؤځ هه یه هیچی به ده ست نی یه وژړده ست وناچار کړاوه که هه موو شتیک بکات له تاوانکاری ویاخی بوون ،چونکه شته کان هه ره مووی به ده ستی خوی گوره . وه هه ندیکي تر له وپیړه به بابیه تی "ارجاء" سهر له خویان ده شپو یتن وده لیتن: باوه پ "ایمان" ته نها په یوه سته به دله وه که له دله وه خودا به پاست بزانت، نیتر کړده وه کانی مرؤځ په یوه ندی به باوه پوه نی یه . وه باوه پری خرابترین مرؤځیش وه ک باوه پری فریشته کان "جبریل ومیکائیل" وایه .

وه که سانیکي تر له م پیړه خویان به وه دلّ خوش ده کهن که (هه ژاران وپیاوچا که کان وخوانا سانپان) خوش ده ویت وه همیشه سهر دانی گوره کانپان ده کهن ولتپان ده پارینه وه و ته وه سولپان پیّ ده کهن داواده کهن له وان که هاوکاریان بکهن تا خوا لیتپان خوش بیت وداوای شیفای لیّ ده کهن ...

وه هه ندیکي ترپان پشت به باوای پیرپان ده به ستن که نه وان له لای خوی گوره پیگه و پله وپایه یه کی گوره پان هه یه و فریای وه چه کانپان ده کهن، نمونه ی نه مانه ش زدن، له واته پادشاکان کاتیک یه کیک له وه چه کانپان ده که ویته کاریکی ناره واره، نه وان به سوود وه رگرتن له پله وپایه پان فریایی ده کهن له دونیادا .

وہہندیکی تر پشت بہوہ دہبہستن کہخوای گہورہ لیٰ بوردہیہ ، وہسزادانی بہندہکانی ہیچ لہمولک ودہولہمندی زیاد ناکات ، ولئیبوردہیی ولیٰ خوش بوونیش ہیچ لہ دہولہمندی ومولکی شو کہم ناکات. جائہگہریہکک لہنیو مالہکایدہ دہریاہک ئاوی سازگار پئی بکات، وکہسیکی ہہزارو تینوو بؤ چؤپئی ئاو بیتہ ہردہرگای ئایا پئگری دہکات کہ چؤپئی ئاو لہودہریاہی بداتی؟! بیٰ گومان خوای گہورہ زور لہوہ دہولہمندی تر وفروانترو بہخشنندہ ترہ. ہہر بؤیہ نیعمی ہہزار پیویستمان بہچؤپئی لیٰ بوردہیی بہخشنندہیی خوا ہہیہ. وہخوای گہورہ لہہموو کہسیک بہخشنندہ ترہ.

وہہیانہ پشت دہبہستیت بہخراب تیگہیشتن لہدہقہکانی قورئان وسونہ. وہکو پشت بہستنی ہہندیک بہئیہتی: (وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى...الضحى: ۵) واتہ: خوای گہورہ نہوہندہت پیٰ دہبہخشیٹ کہپازیت دہکات..... "جا من پازی نابم بہوہی کہ بم خاتہ دؤزہخوہ" ئەم لیكدانہوہیہ لہ لوتکەئ نہفامیدایہ بہرامبہر بہم ئایہتہ. بیٰ ئەدەبی بیٰ ئەنجام دانہ، چونکہ بیٰ گومان خوای گہورہ پیٰ خوشەوپازی یہ بہسزادانی تاوانکاران وستہمکاران کہسوورن لہسەر تاوانکاری. بیٰ گومان پیغہمبہریش ﷺ بہم کارہی خودا پازیہ.

وہہروہا وہکو پشت بہستنی کہسانیک بہئیہتی: (إِنَّ اللَّهَ يَغْفِر الذَّنُوبَ جَمِيعاً... زمر: ۵۳) واتہ: خوای گہورہ لہہموو تاوانہکان دہبوریت وخوش دہبیت..... کہئەم تیگہیشتنہش لہ ناہرہواترین جؤری تیٰ گہیشتنہ بؤ ئەم ئایہتہ پیرۆزہ، چونکہ ھاویہشی پەیداگردنیش واتہ "شیرک" یش دہگریتہوہ ئەم ئایہتہ؟ کہچلہوپۆپہی سەرچہم تاوانہکانہ؟ وہہیچ کہسیکیش گومانی نی یہ کہئەم ئایہتہ دہرحقی بہتۆبہکاران دابہزیوہ. کہلہہموو تاوانہکانی پیشووتریان خوش دہبیت جائہگہر ئەم ئایہتہ دہرحقی تۆبہکاران نہبواہی، بؤہموو پئپئک بیت، ئەوکاتہ ہیچ واتایہک بؤ بہئینہکانی خوای گہورہ نہدہمایہوہ کہ باس لہسزای دؤزہخ دہکات بؤ بیٰ باوہر

نه‌خوښی و چاره‌سەر

وموشریک وتاوانکاران ، وهه‌روه‌ها فهرموده‌ی دهره‌ینانی پێڕێک له‌دۆزه‌خی یه‌کان که‌یه‌کتا‌یه‌رستن به‌شه‌فاعه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ به‌هه‌ست.

که‌ئه‌مه‌کاڵ فام وپێرته‌سکی ئه‌وه‌که‌سانه‌ ده‌سه‌لمی‌نێت ، چونکه‌ ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره‌ له‌و ئایه‌ته‌دا به‌گه‌شتی باس ده‌کات ، به‌لام له‌سوره‌تی "النساء" ئه‌م باب‌ه‌ته‌تایبه‌ت ده‌کاته‌وه‌ ده‌فه‌رمێت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ... النساء: ٤٨) واته‌:خودا له‌که‌سانێک خۆش نابێت که‌ هاو‌به‌شی بۆ بریار ده‌ده‌ن، جگه‌ له‌مه‌ له‌هه‌موو شتێکی تر خۆش ده‌بێت.

ئه‌گر خوای گه‌وره‌ مه‌به‌ستی تۆبه‌کاران نه‌بوایه‌، جیاوازی نه‌ده‌کرد له‌نیوان تاوانه‌کانی "شیرک وشتی تریش" مادام له‌پا‌بردو‌دا کردوویه‌تی و ئیستا ته‌ویه‌ی کردووه‌و نایان کاته‌وه‌. وهه‌روه‌کو گوم‌پاکان وهه‌ندێ له‌نه‌فامان به‌ئایه‌تی: (يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ... الانقطار: ٦) واته‌: ئه‌ی مرۆف‌ تو چی وای لێ کردوویت که‌سه‌رکه‌ش بیت به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگاری مبه‌ره‌بان وپه‌رێزت.

وهه‌روه‌ها ووتی وه‌ندێ له‌گوم‌پایان سه‌باره‌ت به‌ئایه‌تی: (لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى * الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى... الليل: ١٥-١٦) واته‌:ناچێته‌ ناو ئاگره‌وه‌ ، مه‌گه‌ر که‌سانی درنده‌و نا‌پوه‌خت وخوانه‌ناس نه‌بێت. ئه‌وه‌ی به‌رنامه‌ی خودای به‌نا‌پاست ده‌زانی وپشتی ئێ ده‌کرد. وه‌ ئایه‌تی: (اعْدت للكافرين...البقرة: ٢٤) واته‌: بۆ کافره‌کان ئاماده‌کراوه‌.به‌لام ئایه‌تی: (اعْدت للكافرين...البقرة: ٢٤) که‌باس له‌دۆزه‌خ ده‌کات، به‌هه‌مان شێوه‌ش فهرموده‌ی بۆ به‌هه‌شتیش: (اعْدت للمتقين... آل عمران: ١٣٣) واته‌: ئاماده‌کراوه‌ بۆ له‌خواترسان.

جا که‌ ده‌فه‌رمێت بۆ کافران ئاماده‌کراوه‌خۆ پێگه‌ری له‌وه‌ش ناکات که‌سته‌مکارو فاسقه‌کان بچنه‌ دۆزه‌خه‌وه‌. هه‌روه‌کو چۆن ئاماده‌کردنی به‌هه‌شت بۆ له‌خواترسان مانای ئه‌وه‌ نی یه‌ چیت ئه‌وانه‌ی تو‌زقائیک باوه‌ریان هه‌بووه‌ نه‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌.

ههروه ها هه نديكي تر به پۆڤو وگرتنى پۆڤانى "عاشوراو عهرفه" ته نانهت هه يانه ده لئيت پۆڤو وگرتنى عاشورا تاوانى سالتك ده سپيته وه^١، وه پۆڤووى عهرفه ته نها بۆ زياد كردنى پاداشته، كه چي ئه م بى ئاگايه نازانيت كه پۆڤووى مانگى په مه زان ونويژه فهرزه كان خيريان له پۆڤووى عهرفه و پۆڤووى عاشوراش زياتره ويايه خدار تره. كه بى گومان نويژه كان وه نويژى هه ينى بۆ هه ينى يه كي تر په مه زان بۆ په مه زانتيكي تر ده بيه مايه ي لى خوش بوون وسپينه وه ي تاوانه بچووكه كان، به مهرجى خوى له تاوانه گه وره كان بپاريژي^٢.

جا ئايا چۆن پۆڤوويه كي سونهت ده تواني^٣ت ئه وه هه موو تاوانه گه ورا نه بسپيته وه، له كاتي كدا خاوه نه كه ي هيشتا به رده وامه له سه ر نه نجامدانيان؟! ئه مه مه حاله.

جانه گه ر بۆتو مرقه ده ست له تاوانه گه وره كان هه لبيگري^٤ت وپۆڤووى سونهت كه كان "عاشوراو عهرفه" نه نجام بدات وتوبه بكات وتو ساته هه ردوو هوكاره كه يه كده گرين وپال پشتن بۆ يه كترى كه كار له سپينه وه ي تاوانه گه وره كانيش بكات، هه روه كو چۆن "په مه زان بۆ په مه زان ونويژه فهرزه كان" هاوكارين بۆ سپينه وه ي تاوانه بچووكه كان به مهرجيك ده ست له گه وره كانيش هه ل بگري^٥ت. ئه وه تا خواي گه وره ش ده فهرمويت: (إِنْ تَجْتَبَرُواْ كَبَّارَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرْ عَنْكُمْ

^١ - فهرموده يه كي "صحيح" لهم باره يمه هاتوره كه يه مبه ر پرسيارى لى كرا سه باهت به رۆزو وگرتنى "عاشورا" فهرموده يه ي: (يكفر السنة الماضية). (بخارى - باب صوم يوم عاشورا) و (مسلم - الصيام: ١٩٦-١٩٧/١١٦٢). وه به هه مان شيره بۆ رۆزى "عهرفه" له هه ردوو "صحيح" دا هاتوره.

^٢ - فهرموده يه كي "صحيح" لهم باره يمه هاتوره كه يه مبه ر فهرموده يه ي: (الصلوات الخمس، والجمعة، ورمضان الى رمضان، كفارات لما ينهن سالم تفش الكبائر). (مسلم - الطهارة - ١٤ - ٢٣٣/١٦) گي^٦رايه ي يمه وه. وه له سه رووى نه مانه شه وه خوى گه وره ده فهرمويت: (إِنْ تَجْتَبَرُواْ كَبَّارَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرْ عَنْكُمْ... النساء: ٣١) واته: ئه گه ر بۆتو خوتان پاريزن له تاوانه گه وره كان، ئه و له تاوانه كاتنان خوش ده بين.

سَيِّئَاتِكُمْ... النساء: ۳۱) واته: نه‌گەر بێتو خۆتان بپارێزن له‌تاوانه‌ گه‌وره‌كان، نه‌وا له‌تاوانه‌كانتان خۆش ده‌بين.

جاهه‌ركاتی مۆكاره‌كاني سپینه‌وه‌ی تاوانه‌كان نۆزین و به‌هێزین نه‌وساته‌ نۆزتر نه‌گه‌ری لی خۆشبوون و سپینه‌وه‌ی تاوانه‌ گه‌وره‌كانیش ده‌بێت.

گومانی باش بردن به‌خوای گه‌وره‌و... تینگه‌بشتنی هه‌له

وه‌كو پشت به‌ستن به‌و فهرمووده‌ قودسیه‌ی كه‌ پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بۆمان باس ده‌كات كه‌ خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: (وانا عند حسن ظن عبدي بي، فليظن بي ماشاء) واته: من به‌پێی گومانی باشی به‌نده‌كه‌م، كاری له‌گه‌ڵ ده‌كه‌م جا چۆن گومانم پێ ده‌بات بابیبات.

۱ - نعم فهرمووده‌یه‌ "صحیح"، (بخاری ۷۴۰۵ وه‌ (مسلم ۵/۱۷) گێڕایانه‌ نه‌وه‌. له‌ده‌قی فهرمووده‌یه‌کی درێژ كه‌ "ابی هریره" ؓ كه‌ پێغه‌مبه‌ر فهرموویه‌تی: (أنا عند ظن عبدي بي، وأنا معه إذا ذكرني فإن ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي، وإن ذكرني في ملأ ذكرته في ملأ غير منهم، وإن تقرب إلي بشئ تقربت إليه ذراعاً، وإن تقرب إلي ذراعاً تقربت إليه باعاً وإن أتاني يمشي أتيته هرولة). واته: من به‌پێی گومان بردنی به‌نده‌كه‌م پێم، وه‌من هه‌له‌گه‌لێدام هه‌ركاتی له‌ ده‌روونی خۆیدا یادم بکاته‌وه‌، منیش له‌لای خۆم یادێ ده‌كه‌مه‌وه‌، نه‌گه‌ر نه‌و له‌لای كه‌سانێکی تر یادمی كرده‌وه‌، منیش له‌لای كه‌سانێکی له‌وان چاكو یادێ ده‌كه‌مه‌وه‌، وه‌نه‌گه‌ر نه‌و بستیك له‌من نزیک بێمه‌وه‌، نه‌وا من بآلتیک لێی نزیک ده‌بمه‌وه‌. وه‌نه‌گه‌ر بآلتیک له‌من نزیک بووه‌وه‌، نه‌وا من هه‌نگاوێکی گه‌وره‌ لێی نزیک ده‌بمه‌وه‌. وه‌نه‌گه‌ر به‌رۆشان بیت بۆ لام، نه‌وا من به‌خێزایی دێم بۆ لای. وه‌هه‌روه‌ها له‌لای مسلم به‌م شیوه‌یه‌ هاتوه‌. نعم فهرمووده‌یه‌ كه‌ "جابر بن عبدالله" ده‌لێت گوێم له‌پێغه‌مبه‌ر بوو له‌پێش مردنی به‌سی رۆژ ده‌یفه‌رموو: (لا يموت أحدكم الا وهو يحسن الظن بالله) واته: كه‌ستێك له‌نێوه‌ نه‌مریت تا گومانی باش به‌خوای خۆی نه‌بات.

"نرووی" ده‌لێت: مه‌به‌ستم لێره‌دا گومانی باش واته‌ باوه‌ری وایست كه‌خوای گه‌وره‌ ره‌حمی لی ده‌كات و سزای نادات. وه‌زانایان ده‌لێن: له‌كاتی له‌ش ساغیدا زۆر له‌خوا به‌ست و كاری چاكه‌ نه‌بجام بدات، وه‌له‌ كاتی سه‌ره‌مه‌رگیشدا تكاكاریت و گومانی باش به‌خودا به‌ریت كه‌سه‌ر فرازی ده‌كات.

وه‌ فهرمووده‌ی "مسلم" پشت راستی نعم حاله‌ته‌ ده‌كاته‌وه‌ كه‌ پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رمیت: (يعث لخل عبد على مامات عليه) واته: خوای گه‌وره‌ مردوه‌كان له‌سه‌ر هه‌مان حاله‌تی مردنی زیندویان ده‌كاته‌وه‌.

واتا چون گومانم پی دهبات چی به سهردا بهینم هر وی له گهل ده که م. بی گومان که سیک گومانی چاکه به خوی گوره دهبات چاوه پوانی مامه لهی چاکه لیی ده کات، که خوی چاکه خوازیبت وه چاوه پوانی پاداشتی چاکه خوازی یه که ده کاته وه. چونکه خوی گوره له سهر به لینی خوی ته و ته و بهی لی قبول کردوه.

وه هر که سی بکری تاوانه گوره کان و خرابه کاری و به دپه و شتی و یاخی بوون بیت له دنیا، هه میسه بیر له وه ده کاته وه که خوی گوره چون تولهی لی ده سیئنه وه، وه هر ئه تاوانکاریانه ده به ریگر که به گه شبینانه وه گومانی باش به ریت به خوی گوره، ئه مه له دنیا شدا هه رویه. تۆسه ریچی له خۆت گوره تر بکه بیت چاوه پوانیت سزات بدات نه ک پاداشت بداته وه. جا هر که سیک باشه ی نه نجام دابیت چاوه پوانی باشه ده کات له خواوه وه به پیچه وانه شه وه.

هه رویه کو "حسن البصری" ده لیت: ئه و باوه پدارانه ی که کاری چاکه ده که ن وه هه ریۆیه گومانی چاک و باش به خوی گوره ده به ن، به لام تاوانکار چونکه گومانی خراب به خوی گوره دهبات هه میسه خه ریکی کاری خرابه یه.

چون گومانی باش به خودا به ریت له کاتی که ده میسه سه ریچی فرمانه کانی ده کات و مافی پیشیل ده کات، وه دژایه تی په یامبه رانی "بانگخوازانی" ریگی خواده کات، وه بی باوه پی ده نوینیت به رامبه ر به بوون و سیفات و ناوه جوانه کانی خوا. وه باوه پردار به نه قام و نه زان و کۆنه په رست له قه له م ده دات؟ چون گومانی باش دهبات که خوی گومانی وایه که ئه و خودایه نه فرمان ده کات و نه قسه ده کات نه توپه ده بیت و نه پیگری ده کات؟!

هه ریۆیه خودای گوره ده رباره بیان ده فرمیت: (وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْذَاكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ... فصلت: ۲۳) واته: ئه وه به رنه نجامی ئه و گومانه ناپه سه ندانه تان بوو به رامبه ر په رویه دگارتان، ئیستا بووه هوی داخران و تیا چونتان وچوونه ریزی زه رهمه ندانه وه.

جاهه‌که‌سیک ئه‌مه‌ بیروباوه‌پێ بیت ، جاجۆن گومان ده‌بات که خوای گه‌وره‌ لێی خوش بیت و به‌ به‌هشتی به‌رینی شادبکات؟ ئه‌مه‌ خۆ خه‌له‌ تاندنه‌ و سه‌رلی شیواوی به‌ که‌ شه‌پتان دواکه‌وتوو ده‌کانی پێ گومرا ده‌کات، نه‌ک گومان باش بردن.

تاوانکار و یاخی بوو ، بێ ئاگایه‌ له‌ سیفاته‌ جوانه‌کانی خودا گه‌ده‌ی بیست و ده‌ بیست

که‌ر به‌ جوانی له‌م حاڵه‌ته‌ ورد بینه‌وه‌ که‌ چۆن له‌ دلی مرۆفیکدا ئه‌م دوو شته‌ کۆده‌ بیسته‌ وه‌ . کاتی که‌ دلنایه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ به‌ وردی ده‌ بیستی و ووتنه‌کانی ده‌ بیستیت و به‌ ئاگایه‌ له‌ نه‌پیتی و ئاشکراکانی وه‌ له‌ به‌رده‌میدا پاره‌ ستاوه‌ که‌ تاوانکاری ده‌کات و ماف و یاسای خودا پێشیل ده‌کات. هه‌رخۆشی به‌ پر سه‌ له‌ سه‌رکار و ووتنه‌کانی که‌ ئه‌نجامی داوێ . له‌ گه‌ژ هه‌موو ئه‌مانه‌ شدا مێشتا پێی وایه‌ گومانی باش به‌ خودای گه‌وره‌ به‌ ریت، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ قیلتی شه‌پتان و سه‌رکه‌شی ده‌روون نه‌ بیست هیچی تر نی یه‌ . (أبو امامه سهل بن حنيف) ده‌لێت: من و (عروه بن الزبیر) چووین بۆ لای خاتوو عائشه‌ ؓ فرموی: (لو رأیتما رسول الله ﷺ فی مرض له‌، وکانت عنده ستة دنائیر اوسبعة دنائیر، فأمرونی رسول الله ﷺ ان أفرقها فاشغلني وجع رسول الله ﷺ حتی عافاه الله ، ثم سألتني عنها فقال: ما فعلت؟ أکنت فرقت الستة الدنائیر ؟ فقلت: لا والله، لقد کان شغلني وجعك، قالت: فدعا بها فوضعها فی کفه، فقال: ما ظن نبي الله لو لقي الله وهذه عنده؟) ^۱ . واته‌: ئه‌گه‌ر ئێوه‌ پێغه‌مبه‌ری خوداتان ببینایه‌ له‌ به‌کێک له‌ نه‌خۆشیه‌ کاند، پێنج یان شه‌ش دیناری لای بوو، پێی دام و فرموی: په‌رش و به‌ لاوی بکه‌رموه‌ به‌ سه‌ر هه‌ژاراندا. دواتر منیش به‌ هۆی سه‌رقاڵ بووم به‌ ئازار و ئێشی پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ پاسپارده‌ که‌م له‌ یاد چوو. پاشان پێغه‌مبه‌ری خودا چاک بۆوه‌، لێی پرسیم چیت کرد، پاره‌ که‌ت بلاو کرده‌ وه‌؟ منیش پێم ووت به‌ هۆی سه‌رقاڵ بووم

^۱ - ئه‌م فرموده‌یه‌ صحیح^ه، (امام احمد ۸۶/۶-۱۸۲، ۱۰۴) گێڕایه‌تی یه‌وه‌ سه‌نده‌ که‌ی صحیحه‌.

ابن القيم الجوزی

به نازاری تۆوه له یادم چوو. پیغه مبه ریش لیتی وه رگرتم و فرمووی: ئایا ده بیئت گومانی پیغه مبه ری خودا چی بیئت کانتیک به دیداری خودا بگه م و نه م بپه پاره یه م لابی؟ ... وه له فرموده یه کی تر دا له بری بپگهی "نبی الله" بپگهی "محمد" هاتوو.

جانه گه ر نه مه دیدو بۆچوون و گومانی پیغه مبه ری خودا بیئت، ئه بیئت گومانی ئه نجامده رانی تاوانه گه وره کان سته مکاران چۆن بیئت... ئایا به ته نها ووتنی ئیمه گومانمان باش بووه به تۆ خودایه که سزمان نادهیت، ئیتر ئیمه ش بۆیه هه موو جۆره کاریکمان ده کرد. پزگاریان ده بیئت و سزای دۆزه خ ناچین؟

پاک و بی گهردی بۆخوای گه وره... گومرایی مڕۆڤ به چی پله یه ک ده گه یه نیت. ئه وه تا هه زه تی ابراهیم (سه لامی خوای لی بیئت) پووده کاته نه ته وه که ی و ده لیت: (أَنْفُكَا إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ * فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ... صافات: ۸۶-۸۷) واته: ئیتره شتی ده ست هه لبه ست ده که نه خواو له جیاتی په روه ردگار ده تانه ویت بیپه رستن؟ باشه ناخر ئیتره چ گومانیکتان له په روه ردگاری جیهانه کان؟

تیکه یشتنی دروست له مه ر گومانی باش بردن به خودا

ئوه ی له م یابه ته ورد بیته وه بۆی ده رده که ویت که گومانی باش بردن به خودا مایه ی کرداری باشه و چاکه یه. چونکه مڕۆڤ ده زانیئت که خودای گه وره پاداشتی چاکه ی کاره باشه کانی ده داته وه هه ر بۆیه کرداری باشه و چاکه ئه نجام ده دات.

جا هه رچه نده گومانی باش بیئت ئه و زیاتر کاری باش ئه نجام ده دات، به لام گومانی باش بردن به خودا له گه ل شوین که وتنی ئاره نوو یه ک ناگریته وه. هه ربۆیه له فرموده ی (شداد بن اوس) دا هاتوو که (ترمذی) له (مسند) دا هاتوو که پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فره میت: (الکیس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت والعاجز من اتبع نفسه هواها وتمنى على الله) واته: که سی ژیرو وریا ئه و که سه یه

^۱ - ئهم فرموده یه حسن لفره ه، (ترمذی- ۲۴۵۹) وه "حسن" ی داده نیت وه (امام احمد ۱۲۴/۴) وه (ابن ماجه- ۴۲۶).

نه‌خۆشی و چاره‌سەر

که‌لێڤرسینه‌وه ولێڤیچینه‌وه‌ی (محاسبه‌ی) خۆی ده‌کات و کار بۆدوای مردن ده‌کات، وه‌که‌سی بێ ده‌سه‌لات و بێ ئێزاده نه‌وکه‌سه‌یه که‌به‌شوینی ئاره‌زوایزی وه‌وا ده‌که‌وێت، ته‌نها ئاوات ده‌خوازێت به‌خوای گه‌وره‌.

به‌پوختی:

گومانی باش بردن به‌خودا، هاوڕێکه له‌گه‌ڵ ده‌ست گرتن به‌هۆکاره‌کانی پزگاری له قیامه‌دا، به‌لام له‌گه‌ڵ ده‌ست گرتن به‌هۆکاره‌کانی تیاچوون به‌روه‌مه‌لدێرچوون شتێک نی به‌ ناوی گومانی باش بێت.

جانه‌گه‌ر ووترا: به‌ئێ ده‌کرێت، چونکه په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی ولێ بۆرده‌یی خوای گه‌وره بێ سنووره‌و پێش تووڤه‌بوونی که‌وتوووه وه‌مه‌موو شتێکی داڤۆشیوه.

جیاوازی له‌نیوان گومانی باش بردن به‌خودا و بوغرا‌بوون به‌خودا

وه‌نه‌گه‌ر ووترا: خوای گه‌وره زۆر له‌مانه‌ی که ئێوه باسی ده‌که‌ن ده‌وله‌مه‌ندتر و به‌خشنده‌تر ولێبۆرده‌ترو به‌به‌زه‌یی یه، ئێمه هه‌رچی بکه‌ین په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی یه‌که‌ی ده‌مانگرێته‌وه. پاسته‌ خوای گه‌وره خاوه‌نی چه‌ندین سیفاتی جوانی هاویشۆه‌ی ئه‌مانه‌یه، به‌لام له‌سیفاته‌ نایابه‌کانی خوای گه‌وره بریتی یه له "دانایی- الحکمه" وه‌هه‌ریه‌که له‌م سیفاتانه‌ی سه‌ره‌وه که‌باس کران له‌شوینی شیاو و گونجاوی خۆیدا به‌کارده‌هێنێت وه‌ بۆ که‌سانیکیش شایه‌نی ئه‌وه‌بن که به‌زه‌یی و په‌حمه‌تی بیانگرێته‌وه له‌ته‌وبه‌کاران و چاکه‌خوازان نه‌که‌سانی خوانه‌ناس و تاوه‌نکارو سته‌مکار و پێشپیل کاری یاساو شه‌رعی خودا بن.

به‌لکو بۆ که‌سانیکه له‌بری کاری خراپه‌ چاکه‌ده‌که‌ن و سه‌رجه‌م ئه‌وته‌مه‌نه‌ی که‌ماویانه له‌کاری خێردا به‌ختی ده‌که‌ن. جابه‌ئه‌مه‌یان ده‌وتریت گومانی باش بردن به‌خوای گه‌وره. وه‌به‌وی تریان ده‌وتریت "غرور" بوون به‌خوای گه‌وره... په‌نا به‌خودای گه‌وره ده‌گیرن.

ابن القيم الجوزی

ئەو ئەنە خەلە گەورە دەفەر موویت: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ... البقرة: ٢١٨) واتە: ئەو کەسانەى کە پاوەریان هێناوە و کۆچ دەکەن و تە دەکوشتن لە پێناوی خەلە گەورە، ئەوانە مەبەستیان پەحمەت و بەزەیی و مێهرەبانی خەلە. خەلە گەورە ئەمانی بە پێپی تەکار ناو دەبات ئەکە فاسقەکان.

مەروەها دەفەر موویت: (ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ... النحل: ١١٩) واتە: ئەو کەسانەى بە ئەزانەى کاری خەلەیان ئەنجام داوە بەلام پاشان تەو بەیان کردووە و گەپاوە ئەو بۆ لای خەلە گەورە و کاری چاکە خەلەیان ئەنجام داوە، ئەو خەلە گەورە بۆ کارەکانی پێشوو تریان لێبوردە و بەزەیی و مێهرەبانه.

خەلە گەورە پێمان پادەگە ئەتە ئە لێبوردە بۆ ئەو کەسانەى بەم شێوە بە گەپا پێتە ئە بۆ لای خەلە. چاکەسانی ژیر و زانا بابەتی "رجاء - تەکا" لە شوێنی. شیاوی خۆیدا بەکار دەهێنن، بەلام ئەزان و ئەفامەکان لە شوێنی شیاوی خۆیدا بەکاری ناھێنن.

ئەو کەسانە ژۆر ئەفام و ئەزانە کە پەشت بە پەحمەت و لای بوردەیی خەلە دەبەستن لە هەمان کاتدا فەرماشتەکانی پەشت گۆی دەخەن

تَوَرَّكَ لَخَلْكَى بە ئەفامانە پەشت ئەستوری پەحمەت و لای بوردەیی خەلە گەورە بۆنە فەرماشتەکانیشی پەشت گۆی دەخەن و داواکاریەکانی جی بە جی ناکەن، وەک بێتی لە یادیان چوو کە خەلە گەورە خەوێنی توندترین سزایە وە هێچ بەرەستەیک نییە پێگەری لە خەش و تۆرەیی خەلە بگرت بەرامبەر بە تاو و نباران. چاکە هەریکە پەشت بە لێبوردەیی خەلە بێستەت و سوور بێت لە سەر تاوانکاری، ئەو وەک مەل هەو و پەخا و کە لە پەق وایە.

"مەرف" دەلەت: تۆككەلەك سەك دەكەيت كەپەكەت لى بىكەت و بىتورىت، كەچى بەبەردەوامى تۆش بى فەرمانى دەكەيت وياخى دەبەيت لى، ئەمە ئەوپەرى بى عەقلى و سەرشۆرى يە.

و بە "حسن" يان ووت: دەبەينىن زۆر دەگىرىت؟

ئەوئىش ووتى: ئەترىسم... فەرىم بىدانە نۆزەخەو بەكى نى يە.

و بەرەو بە دەپوت: "هەندى لەخەلكى ئەوئەندە پىشتىان بە لىخۆش بوونى خودا بەستووە كەكەتتى مەردن و لەدنيا دەرچوون تەنەت فەرىمى تەبەكەردىنىش نەكەتتى" هەردەبەينى دەلەت: ئەمە گومانى باش دەبەين بەخودا، بەپاستى دىوانى كەرد، ئەگەر گومانى باشىان بىردەيە كەرى باشىان ئەنجام بەدەيە.

پەيەكەلە "حسن"ى پەرسى: تۆپات چۆنە بەپەپەكەلە دانىشتەكانىاندا زۆر دەترسىنن بەئەندازەيەك دەلەت ئىستە دەفەرم لەترسانە؟

حسن ووتى: بەپەي مەن ھەپەتتى كەردى ئەم پەپەكەلە باشترە لەپەپەكەلە ھەردەلەت كەنەو بەترس و بىرت لەقىامەت كەم بىتەو.

و لە ھەردە "صەحەين" دا ھەتووە لەفەرمودەي "اسامە بن زەيد" كە دەلەت گەيەم لى بوو كە پەيغەمبەر ﷺ فەرموئەتتى: (يُجاء بالرجل يوم القيامة فيلقى في النار، فتندلق أفتاب بطنه فيدور في النار كما يدور الحمار برحاه، فيطوف به أهل النار. فيقولون: يا فلان، ما أصابك، ألم تكن تأمرنا بالمعروف وتنهانا عن المنكر، فيقول: كنت أأمركم بالمعروف ولأتية، وأنهاكم عن المنكر وأتية) ^۱ واتە: پەيەكەلە دەمەين لەپەيغەمبەر قىامەتدا دەيغەنە ئا و نۆزەخەو، ھەچى پەيغەمبەر كەنى ئاوسكى ھەيە ھەمەمەي دەكەوئە سەزەو، و بەدەوئە پەيغەمبەر كەنى دەسەپەتەو وەكو سەپەنەو گەيەدەي بەدەوئە مەخسەكە بەدا. خەلكى پەي دەلەت: ئەي فلان كەس

^۱ - ئەم فەرمودەيە "صەحەين" (بخارى: ۳۲۶۷ - ۷۰۹۸) بوو (مسلم: ۱۸/۱۱۰ - نووى) گەيەنەو.

ابن القيم الجوزی

چیت به سهر دا هاتوو ، ئه ی تۆله دونیادا فرمانت پی نه ده کردین به چاکه و پیکریت ده کردین له خراپه ؟ ئه ویش ده لیت: من فرمانم پی ده کردن به چاکه که چی خۆم نه ده کرد، وه پیکریم ده کردن له خراپه ، که چی خۆم ده مکرد.

وه امام احمد ده گپ پێته وه له فرموده ی "ابی رافع" که ده لیت پێغه مبه ر به لای گورستانی (بقیع) دا تۆ پهی وه فرمووی: (أف لك، فظننت انه يريدني، فقال: لا، ولكن هذا قبر فلان، بعثته ساعيا الى آل فلان، فغل دمرة فذرع الآن مثلها من النار) واته: فرمووی: تۆف له تۆ، منیش وام زانی که مه به سستی من، پێغه مبه ر فرمووی: نه خیر مه به ستم تۆ نییه مه به ستم نه و گزپه یه، که گزپه ی فلان که سه، جارێک ناردم له لای فلانه تیره غه نیمه تیره کۆبکاته وه به لام له وێ پارچه قوماشیکه له غه نیمه که مه لگرت بۆ خۆی به بی پرس، ئیچستا ئه و قوماشه وه ک خۆی له ناگر دروست کراوه. وه له "مسند"ی امام احمد دا هاتوو له فرموده ی "انس بن مالک" رضی الله عنه فرمووی که پێغه مبه ر صلی الله علیه و آله فرموویه تی: (مررت ليلة اسري الي علي قوم تقرر ض شفاهم بمقارض من نار، فقلت: من هؤلاء قالوا خطباء من امتك من اهل الدنيا، كانوا يأمرؤن الناس بالبر وينسون انفسهم). واته: له شه وی ئیسرادا که به رزکرامه وه بۆ ئاسمان، پێتیکم بیینی که لێوه کانیا ن ده بپردان به مه قه سی ناگرین، پرسیم ئه مانه کێ؟ ووتیان: ئه مانه ووتار بێژن له خه لکی دنیا له نه ته وه که ت، که مه میشه فرمانیا ن ده کرد به چاکه و خۆیا ن له بیر ده کرد.

وه مه روه ها له فرموده ی "انس بن مالک" رضی الله عنه ده لیت که پێغه مبه ر فرموویه تی صلی الله علیه و آله: (لا عرج بي، مررت بقوم لها اظافر من نحاس يخمشون بها وجوههم وصدرهم، فقلت: من هؤلاء يا جبريل؟ فقال: هؤلاء الذين كانوا يأكلون لحوم الناس، ويقعون في

^۱ - نهم فرموده یه (ضعيف الاسناد)، (امام احمد: ۷/۶، ۳۹۲) (الطبراني ۳۰۲/۱) و (النسائي ۱۱۵/۲) بروانه (مجمع الزوائد ۵۳/۳).

^۲ - نهم فرموده یه "صحیح"، (امام احمد: ۳/۲۳۱، ۱۲۰، ۲۳۹) گزپه یه یه وه.

اعراضهم^۱. واته: له کاتی بلند کردنه‌وه‌م له‌شەوی ئیسراو می‌راجدا به‌سەر نه‌ته‌وه‌و پێڕێکدا تێپه‌ڕیم که نینۆکی دریزیان هه‌بوو له‌ مس دروست کرابوو به‌و نینۆکانی چنگیان ده‌دا له‌ده‌م وچاو سنگیان ودایان ده‌رپنی. به‌جبریل ووت: ئه‌م پێره کێ یه‌؟ ئه‌ویش ووتی: ئه‌مانه‌ ئه‌و پێره‌ن که‌هه‌میشه‌ گۆشتی مۆفقه‌کانیان ده‌خوارد وبه‌ خراپه‌ باسی ناموسی خه‌لکیان ده‌کرد... مه‌به‌ستی له‌گۆشتی خه‌لکی واته‌ غه‌یبه‌ت کردنه‌.

وه‌هه‌روه‌ها له‌ "انس" وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ زۆری ئه‌م ووتیه‌ی یه‌روپات ده‌کرده‌وه‌ که‌ ده‌یفه‌رموو: (يا مقلب القلوب والابصار، ثبت قلبي على دينك، فقلنا يا رسول الله، امانا بك وبما جئت به، فهل تخاف علينا؟ قال ﷺ: نعم، ان القلوب بين اصبعين من اصابع الله يقلبها كيف شاء)^۲. واته: ئه‌ی ئاوه‌ ژووکه‌ ره‌وه‌ی دل وچاوه‌کان، دل وده‌رومان جێگر که‌ له‌سەر ئاینه‌که‌ت. ئێمه‌ش ووتمان ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ئێمه‌ باوه‌رمان به‌تۆ هه‌تاوه‌ و وه‌به‌وه‌شی که‌تۆ هه‌تاوته‌ و ئایا هه‌شتا لی‌مان ده‌ترسیت که‌ بگۆڕین؟ فه‌رمووی: به‌ئێ... دله‌کان له‌نیوان دوو په‌نجه‌ن له‌په‌نجه‌کانی خوای که‌وره‌، ده‌یان گۆریت چۆنی بویت.

وه‌هه‌روه‌ها هاتوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به‌ جبریلی ووت: (مالي لأرى مكانيل ضاحكا قط؟ قال: ما ضحك منذ ان خلقت النار).^۳ واته: بۆچی هه‌چ کاتێک می‌کائیل نابینم که‌ پێ بکه‌نیت؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: له‌و پێژه‌وه‌ی که‌ دۆزه‌خ وئاگر دروست کراوه‌ ئه‌و ئێتر پێ نه‌که‌نیوه‌.

وه‌ له‌صحیح مسلم دا هاتوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (يؤتى بأئعم أهل النار، فيصبغ في النار صبغة. ثم يقال له: يا ابن آدم، هل رأيت خيراً قط؟ هل مر بك نعيم

^۱ - ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ "صحیح"ه‌، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

^۲ - ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ "صحیح"ه‌، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، (۱۱۳/۴، ۳/۲)، (۱۸۳/۴) وه‌ (حاکم ۵۲۵/۱) به‌ صحیحی داواوه‌ له‌سه‌ر مه‌رجی "مسلم".

^۳ - ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ (ضعیف الاسناد)ه‌، (امام احمد ۲۲۴/۳) گێڕاوه‌یه‌ته‌وه‌ (حافظ الهیثمی له‌ المجموع: ۳۸۵/۱) دا هه‌تاوتی.

ابن القيم الجوزی

قط؟ فيقول: لا والله يارب ، ويؤتي بأشد الناس بؤساً في الدنيا من أهل الجنة، فيصبغ في الجنة صبغة، فيقال له: يا ابن آدم ، هل رأيت بؤساً قط؟ هل مريك شدة قط؟ فيقول: لا والله يا رب، ما مر بي بؤس قط، ولا رأيت شدة قط. ^١ واته: كه سيك ده مئين له وانهى كه خوشترين زيان زياييت له دونيادا "كه ئيستا له دوزمخيه كانه". هلى ده كيئن له دوزمخ پاشان پتي ده لئن: ئه كوپى ئادهم ئايا له زيانندا. خوشى وشاديت بينيوه؟ ئه ويش ده لئيت: نه خير سويند بيت به تو نه م بينيوه. وه كه سيك ده مئين له وانهى كه له ناخوشترين و دوارترين جورى زياندا زياييت له دونيادا "كه ئيستا له به هه شته به كانه" به به هشتدا هلى ده كيئن، دواتر لئي ده پرسن و ده لئن: ئايا له زياندا ناخوشى وخه مناكويه كت بينيوه؟ ئه ويش ده لئيت: نه خير په روه رديگار هيچ ناخوشى وخه مناكويه كم نه بينوه.

وه "مسند" دا هاتوو له فرموده "براء بن عازب" رضي الله عنه ده لئيت: له گه ل نه رمى پياويكى ئه نسارى به پي كهوتين بۆ گورستان و پيغه مبه ريشمان له گه لدا بوو. كاتيک كه به خاكمان سپارد پيغه مبه رضي الله عنه دانيشت و ئيمهش به چوارده وريدا دانيشتين. زۆر له كه شيكى ناخوشدا بووين ، وه پيغه مبه رضي الله عنه چيلكه به كي "پارچه دارىكى بچوك" به ده ستنى به وه بوو زهوى به كهى پي هه لده كهن، پاشان سه رى به رزكرده وهو دوو ناسى جار فرمودى "استعينوا بالله من عذاب القبر... واته پشت به خوا به ستن له سزاي گور"، پاشان فرمودى: ان العبد المؤمن اذا كان في انقطاع من الدنيا واقبال من الآخرة نزل اليه ملائكة من السماء بيض الوجوه، كأنهم وجوههم الشمس، معهم كفن من أكفان أهل الجنة، وحنوط من حنوط الجنة، حتى يجلسوا منه مد البصر، ثم يجيء ملك الموت حتى يجلس عند رأسه، فيقول: أخرجني أبنتها النفس الطمئنة أخرجني الى مغفرة من الله ورضوان، فتخرج تسيل كما تسيل القطرة من

^١ - نهم فرموده "صحیح"، (مسلم ۱۴۶/۱۷ - نووی) وه (احمد ۲۰۳/۳) وه (نسائی ۳۶/۶) گزيابانه وه.

في السقاء فيأخذها لم يدعوها في يده طرفة عين حتى يأخذها فيجعلوها في ذلك الكفن وفي ذلك الحنوط، فإذا أخذها لم الكفن وفي ذلك الحنوط، ويخرج منها كأطيب نفحة مسك وجنت على وجه الأرض، فيصعدون بها، فلا يمرون بها على ملاء من الملائكة الا قالوا: ما هذه الروح الطيبة؟ فيقولون: روح فلان ابن فلان. بأحسن أسمائه التي كانوا يسمونه بها في الدنيا، فيستفتحون له فيفتح له، فيشيعه من كل سماء مقربوها الى السماء التي تليها، حتى ينتهي به السماء السابعة، فيقول الله عز وجل: اكتبوا كتاب عبيدي في عليين، واعيدوه الى الأرض فأني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ، ومنها أخرجهم تارة أخرى، قال: فتعاد روحه الى الأرض فيأتيه ملكان، فيجلسانه فيقولان له: من ربك ؟ فيقول ربي عزوجل. فيقولان له: ما دينك؟ فيقول: ديني الاسلام. فيقولان له: ماهذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فيقول: هو (محمد) رسول الله. فيقولان له: وما علمك؟ فيقول: قرأت كتاب الله عزوجل فأمنت به وصدقت، فينادي مناد من السماء: ان صدق عبيدي ، فأفرشوا له من الجنة، والبسوه من الجنة، وافتحوا له باباً الى الجنة. قال: فيأتيه من روحها وطيبها ، ويفسح له في قبره مد بصره. قال: ويأتيه رجل الحسن الوجه، حسن الثياب، طيب الريح. فيقول: ابشر بالذي يسرك هذا يومك الذي كنت توعده من انت فوجهك الوجه الذي يجيء بالخير. فيقول: انا عمك الصالح، فيقول: رب اقم الساعة... رب اقم الساعة، حتى ارجع الى أهلي ومالي، قال وان العبد الكافر، اذا كان في انقطاع من الدنيا واقبال من الآخرة نزل إليه ملائكة من السماء، سود الوجوه، معهم المسوح، فيجلسون منه مد البصر، ثم يجيء ملك الموت حتى يجلس عند رأسه ، فيقول: ايتها النفس الخبيثة: اخرجي الى سخط من الله وغضب، قال: فتفرق في جسده فينزعها كما ينزع السفود من الصوف المبتل، فيأخذها فإذا أخذها لم يدعوها في طرفة عين ، حتى يجعلوها في تلك المسوح، ويخرج منها كأنتن ريح جيفة وجدت على وجه الأرض ، فيصعدون بها فلا يمرون بها على ملاء من الملائكة الا قالوا: ماهذه الروح

ابن القيم الجوزي

الخبیثة؟ فيقولون: روح فلان بن فلان، بأفبح أسمائه التي يسمى بها في الدنيا ، فيستفتح فلا يفتح له ثم قرأ رسول الله ﷺ: "لا تفتح لهم ابواب السماء ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في سم الخياط...اعراف: ٤٠" فيقول الله عزوجل: اكتبوا كتابه في سجين، في الارض السفلى، فتطرح روحه طرحا ثم قرأ "وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتُخَطِّفُهُ الطُّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِينٍ...الحج: ٣١) . فتعاد روحه في جسده ويأتيه ملكان فيجلسانه فيقولان له: من ربك؟ فيقول: هاه...هاه، لا أدري. فيقولان له ما دينك؟ فيقول: ها...ها لا أدري. فيقولان له ماهذا الرجل الذي بعث منكم فيقول: ها...ها لا أدري.. فينادي مناد من السماء: ان كذب عبيدي، فأهروشوا له من النار وافتحوا له بابا الى النار. فيأتيه من حرها وسمومها، ويضيق عليه قبره ،حتى تختلف فيه أضلاعه، ويأتيه رجل قبيح الوجه قبيح الثياب، منتن الريح.. فيقول: ابشر بالذي يسوءك ، هذا يومك الذي كنت توعده فيقول: من أنت؟ فوجهك الوجه الذي يجيء بالشر ، فيقول: انا عمك الخبيث، فيقول: رب لاتقم الساعة) ^١.

واته: پاش نه وهی فهرمووی په نا بگرن به خوا له سزای گوږ ، فهرمووی: کاتیک مړوی باوه پدار کوټای به ژيانی دونيایي دیت و به ره ژيانی قيامت نزیک ده بیته وه، پېړیک له فريشته ی ئاسمان داده به زن بق لای که پوڅساری له شپوه ی خوردايه له پرشنګداريدا. کفنی به هه شت وېونی به هه شتيان پي ټی، له ته نيشته وه داده نيشن تا چاوېړکات. پاشان فريشته ی گيان کيشان دیت وله ژور سره وه داده نيشيت، پتي ده لیت: نه ی دهر وونی پاک وئارام و دلنیا ، دهرچو بق دیداری به خشنده یی ولېبوردی په زامه ندی خوای گه وره ، پاشان گیانه که ی دهر ده چیت له شپوه ی دل ټپیک ئاو

^١ - نعم فهرموديه "صحيح"ه، (امام احمد: ٤/٢٨٧-٢٩٥) وه ابو داود وکسانى تريح گزيانته وه له "صحيحين" دا هبه كه به "المشهور" بناناوانگه. پروانه دهره ناني نعم فهرموديه له كتابي "اهوال القبر" برقم: ٤ "نوسيقى" (ابن رجب الحنبلى).

له‌دهمی گۆزه‌وه ، پاشان وه‌ری ده‌گرن، لێره‌دا راسته‌وخۆ له‌دهستی وه‌رده‌گرن له‌چاوپروکانی‌کا. وه‌دایده‌پۆشن به‌وکفنه به‌هه‌شتی. وه‌بۆن خۆشی ده‌که‌ن به‌بۆنی به‌هه‌شت ، که‌ده‌ری ده‌هیتن بۆن خۆش بووه به‌خۆشترین بۆنی میسک له‌سه‌ر زه‌ویدا، پاشان به‌ره‌و ئاسمان بڵندی ده‌که‌نه‌وه، وه‌به‌لای هه‌ر پێڕیکی فریشته‌دا تێ ده‌په‌ین پرسیار ده‌که‌ن: ئه‌م پوچه پاک وبۆن خۆشه کی‌یه؟ پێیان ده‌لێن: ئه‌مه پوچی فلانه که‌سی کوپی فلانه‌که‌سه. به‌خۆشترین ناو ناوی ده‌به‌ن که‌له‌دونیادا ناوبراوه. پاشان فریشته‌کان داوی کردنه‌وه‌ی ده‌رگای ئاسمان ده‌که‌ن بۆی ، ئه‌وانیش ده‌رگا‌که ده‌که‌نه‌وه وله‌هه‌ر ئاسمانی‌که‌وه له‌لایه‌ن فریشته زۆر به‌پێژه‌کانه‌وه که‌له‌خوداوه نزیکن به‌مه‌راسیمیکی شکۆدار به‌پێی ده‌خه‌ن، تاده‌گاته ئاسمانی حه‌وته‌م. خودای گه‌وره ده‌فرمیت: "کتابی به‌نده‌که‌م له‌ تۆماری (علیین) تۆمار بکه (که‌ تایبه‌ته به‌به‌هه‌شتیه‌کان) پاشان ده‌فرمیت بیگه‌رێننه‌وه بۆ زه‌وی ، چونکه‌ من له‌زه‌وی دروستم کردووه ، وه‌هه‌ر بۆ ئه‌ویش ده‌یان گه‌رێنمه‌وه وه‌هه‌رله ئه‌ویشدا جاریکی تر زیندویان ده‌که‌ینه‌وه". پاشان پوچی ده‌گێرنه‌وه بۆ سه‌رزه‌وی بۆ ناوچه‌سته‌ی ، پاشان دوو فریشته دینه‌ دیاری ولێی ده‌پرسن کی‌خوداته؟ ئه‌ویش ده‌لێت: الله خودای گه‌وره‌مه. وه‌لێی ده‌پرسنه‌وه: ئایینی تۆ چی‌یه؟ ئه‌ویش ده‌لێت: ئایینی من ئیسلامه. دیسانه‌وه لێی ده‌پرسنه‌وه: ئه‌و پیاوه کی‌یه که‌له‌نیو ئیوه‌ی مرقّدا په‌وانه‌ کراوه: ئه‌ویش ده‌لێت: ئه‌وه "محمد" ه ، که‌پێغه‌مبه‌رونێردراوی خودای گه‌وره‌یه. وه‌لێی ده‌پرسن چۆن زانیت؟ ئه‌ویش ده‌لێت: کیتابی خودام خوێنده‌وه ویاوه‌رم پێی هێنا وبه‌راستم زانیوه. ده‌نگێک له‌ئاسمانه‌وه دیت وده‌لێت: به‌نده‌که‌م راستی کردووه له‌پاخه‌ری به‌هه‌شتی بۆ رابخه‌ن، وپۆشاکێ به‌هه‌شتی له‌به‌ر بکه‌ن ، وه‌ده‌رگا‌به‌کی بۆ والا بکه‌ن بۆ به‌هه‌شت ، له‌وتیوه بۆن ویه‌رامی خۆشی بۆدیت، گۆرپه‌که‌ی بۆ فراوان ده‌کریت به‌ئهن‌دازه‌ی چاوپرکات.. پێغه‌مبه‌ر فرمووی: پیاویکی پو‌خۆش وجل ویه‌رگ جوان دیت بۆ لای پێی ده‌لێت: مژده‌بیت به‌وه‌ی که‌ئاسانکاری بۆکردیت، ئه‌مه

ابن القيم الجوزی

ئەوپۇزەيە كەپەيمانەت پى درا. پىي دەلەيت: تۆ كىيت؟ كەپوخسارت لەمژدە بەخش دەچىت؟ ئەويش پىي دەلەيت: كەپوخسارت كەپوخسارت. لىرەدا مردووە كە دەلەيت: خودايە قىامەت ھەستىنە... بابگەرئەمەو ەبۇناو كەس وکارو مالم..... بەلام مرقۇي پى باوەپ كاتى كۆتايى بە زيانى دىت ولە قىامەت نزىك دەبىتەو ، پىپىك لە فرىشتەى ئاسمان دادەبەزن بۆلای پوخسارىان پەش وناشرىنە، تۆرەكەيەكى لەموو دروست كراويان پى يە، لەتەنىشتى دادەنىشن تا چاوپىركات، پاشان فرىشتەى گيان كىشان دىت لەئوور سەريەو دادەنىشتى وپىي دەلەيت: ئەى دەرونى پىس وەرە دەروە بۆ سزاوخەشم وتۆپەيى خوا.. پىفەمبەر دەفەرمۆيت: "دەست دەباتە روحي لەپەگ وپىشە بەتوندى دەرى دەھىنەت ھەروەكو دەھىنانى تەلەزى يەك لەناو پەمووى تەپدا" ھەر كە دەريان ھىنا لەچاوپروگانىكا دايدەپۆشن بەوتۆرەكەيە ، وەكاتبەك دەرى دەھىنەن بەناخۆشترىن وپۆگەنترىن بۆن كەھەبىت لەسەرزەويدا بۆنى لى دەدەن، پاشان بەروەئاسمانەكان بەكىشى دەكەن، وەبەلای ھەپىپىكى فرىشتەدا تى پەپن، يەكسەر دەپرسن: ئەم بۆنەناخۆش وپۆگەنە كى يە؟ ئەوانىش دەلەين: فلانەكەسى كۆپى فلان كەسە. بەناشیاوترىن ناوى دەبەن كەبانگيان پى كردووە لەدونىادا. داوا دەكەن كەدەرگای ئاسمانەكانى بۆ بكەنەو. پاشان پىفەمبەر ئەم ئايەتەى خویندەو: (لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِغَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ... (الأعراف: ٤٠) واتە: دەرگاكانى ئاسمانيان لى ئاكرىتەو وەبەھەشت نابىن تا ھوشتر نەچىتە كۆنەدەرنى يەو. پاشان خواى گەورە دەفەرمۆيت: ناوى لە كىتابى "سجىن" دا تۆمارىكەن "كەتۆمارى دۆزەخى يەكانە"، لەزەوى ژىرەو دا ، پاشان روحي فرىدەدەنە "ھەلى دەدەن" خوارەو، پاشان پىفەمبەر ئەم ئايەتەى خویندەو: (وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ... الحج: ٣١) واتە: ھەركەسىك ھاوێل بۆ خودا بپيار بدات، وەك ئەو وایە لەئاسمان بەرىتەو وەبالتەدە پەلامارى بدات و "پارچە پارچەى كات" پاخود

نه خوښی و چاره سهر

په شه بايه كي به هيز بيغريښت ويبيات بوشوښتيكي دور و قول..... پاشان پوهي ده گيږنه وه بڼ ناوچه سته كه ي. دوو فريشته دښه لاي وليي ده پرسن: كي خوداته؟ شويش ده لیت: ها...ها...نازانم. وه لتي ده پرسن: نايي تو چي يه؟ ده لیت: ها...ها، نازانم. وه ده پرسنه وه: نهو پياوه كي يه كه له نيو نيوه نيردرا؟ ده لیت: ها...ها، نازانم. ده نكيك له ناسمانه وه ديت ده لیت: به نده كه م دروي كرد له پايه خي دوزه خي بڼ پاخه ن ودهرگايه كي دوزه خي لي والا كه ن. بڼ وبه راميكي ناخوش وگه رمايه كي به تيني ليوه ديت، وه گوپه كه ي له بهرته سك ده كه نه وه، تاوه كو هه موو نيسكه كاني تيكه ل به يه ك دهن ، پاشان پياويكي پوخسار ناشرين وجل وبه رگ شيواو وپيس ويون ناخوش ده لیت: مژده بيت نه م ناخوشي يه، نه مه نه وپوژده يه كه په يمانت پي دراوو. ووتي: تو كييت؟ كه پوخسارت له مژده به خش نايت، شويش ده لیت: من كرده وه خراپه كانتم. ده لیت: خودايه قيامت دوايخه ..

وه له وته يه كي تردا كه نيمامي احمد ده يگريښته وه: (ثم يقض له اعمى واصم وابكم، في يده مرزبة ، لو ضرب بها جبلا كان ترابا، ثم يعيده الله عزوجل كما كان، فيضرب به ضربة أخرى، فيصيح صيحة يسمعها كل شيء الا الثقلين. وقال البراء رضي الله عنه: ثم تفتح له باب الى النار ويمهد له من فراش النار^١. واته: كه سيكي بڼ ده نيرن كه كوير وكه ر ولا له ، چه كوشيكي گه وري ناسني به ده سته وه يه ، نه گه ر بيدات له چپايه ك ده يكات به خول ، پاشان خودا وهك جاراني لي ده كاته وه، وه جاريكي تر ليي ده داته وه. هاوارو فيزاحيك ده كات هه موو شتيك گويي لي ده بيت ته نها مروؤ وجن نه بيت.

له ("مسند") وه هاتووه له "براء" وه كه ده فهرميټ: (بينما نحن مع رسول الله ﷺ، اذا بصر بجماعة فقال: علامة أجمع هؤلاء؟ قيل على قبر يحضرونه، ففرع رسول

^١ - ثم به شهيان (ضعيف الاسناد)، (امام احمد ٢٩٦/٤) بروانه "احوال القبور: ص ٢٧ وفتح الباري ٣-٧٧، ٢٠٢٠.

ابن القيم الجوزی

اللہ ﷺ ، فبدر بین یدی اصحابہ مسرعا، حتی انتهى الى القبر فحشا على ركبتيه، فاستقبلته بين يديه لأنظر ما يصنع، فبكى حتى بل الثرى من دموعه. ثم اقبل علينا فقال: اي اخواني لئلا هذا اليوم فاعدوا.¹ واته: نيمه له گهلا پيغه مبر بووين ، کومه ليکی بينی پرسى که نه مانه چى ده که ن؟ پيى و ترا: نه وانه گويک مه لده که نن ، پيغه مبر سامناکی دايگرت ، به خيبرايي پويشت بۆ لايان تا گه يشته گويکه ، له سهر چۆکه کانی دانيشت ومنيش پويبه پويى وه ستام تا بزائم چى ده کات، پيغه مبرى خودا ده ستي به گريان کرد، تا خاکی به رده مى ته پر کرد به فرميسکه کانی. پاشان پويى وه رگيرا بۆلامان و پيى فهرمووين: براکام بۆ پۆشوشو پيى ئاوا خوتان ئاماده که ن.

وه له "مسند" دا هاتوه له فهرموده ی (بريد) ﷺ ده ليت: (خرج إلينا رسول الله ﷺ يوما، فنادى ثلاث مرات: "يا ايها الناس، أتدرون ما مثلي ومثلكم؟ قالوا: الله ورسول اعلم. فقال ﷺ: إنما مثلي ومثلكم مثل قوم خافوا عدواً يأتيتهم، فبعثوا رجلاً يترأى لهم، فأبصر العدو، فأقبل لينذرهم، وخشى أن يدركه العدو قبل أن ينذر قومه، فأهوى بثوبه: ايها الناس اوتيتهم، ايها الناس اوتيتهم... ثلاث مرات".²) واته: پۆيک پيغه مبر هات بۆ لامان وسى جار هاواری کرد: نهى خه لکينه ئايا ده زانن نمونه ی من و ئيوه وه کو کى وايه؟ ووتيان: خوداو پيغه مبر ده زانن ، پيغه مبر فهرمووى: نمونه ی من و ئيوه وه کو قه وميک وايه که مه ترسى نه وه يان مه بوو که دوژمنه که يان بدا به سهرياندا، بۆ ئهم مه به سته پياويکيان نارد که چاوديري دوژمنه کانيان بکات، کاتيک پياوه که بينى وا دوژمنه کانه يان به ره و پويان ديت، نه ميش ويستی قه ومه که ی ناگه داریکانه وه، به لام ترسا دوژمنه کانی پيى بزائن و پيى لى بگرن پيش نه وه ی هه واله که به قه ومه که ی بگه به نيت. له ناچاريدا جل وبه رگه که ی

¹ - نهم فهرموده يه (ضعيف الاسناد)، (احمد ۴/ ۲۹۴) و (ابن ماجه ۴۱۹۵) بروانه "احوال القبر" - ۲۶۳.

² - نهم فهرموده يه "حسن"، (احمد ۵/ ۲۴۸) (المجمع ۲/ ۱۸۸).

داکه‌ندو به‌دهستی یه‌وه پای ده‌وه‌شانده‌ وه‌واری ده‌کرد نه‌ی خه‌لکینه‌ هاتن بۆگیانتان... سی‌ جار نه‌مه‌ی دووباره‌ کرده‌وه.

وه‌له‌ صحیحی موسلیمدا هاتوو له‌ فهرمووده‌ی (جابر) رضی الله عنه که پیتغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رمیت: (قل مسکر حرام، وإن علی الله عزوجل عهداً لن شرب المسکر ان یسقیه من طینة الخبال، قيل ما طینة الخبال؟ قال ﷺ: عرق اهل النار، او عصارة اهل النار.)^۱ واته: هه‌موو سه‌رخۆشکه‌ریک حه‌رامه‌، خوای گه‌وره‌ به‌لێنی داوه‌ هه‌رکه‌سیک ماده‌ی سه‌رخۆشکه‌ر بخواته‌وه‌، نه‌وا "طینة الخبال" ی ده‌رخوارد بدات. پرسیان: "طینة الخبال" چی یه‌؟ پیتغه‌مبه‌ریش فهرمووی: "طینة الخبال" مه‌ی 'عه‌ره‌قی' خه‌لکی دۆزه‌خه‌، یان پاشه‌پۆی خه‌لکی دۆزه‌خ وناگه‌ره‌.

وه‌هه‌روه‌ها له‌ "مسند" دا هاتوو له‌ فهرمووده‌ی "ابی‌ذر" رضی الله عنه که پیتغه‌مبه‌ر فهرموویه‌تی ﷺ: (انی اری مالا ترون، واسمع مالا تسمعون، اطت السماء وحق لها ان تئط، ما فيها موضوع اربع اصبع الا وعليه ملك ساجد، لو تعلمون ما اعلم لضحكتم قليلاً ولبكيتم كثيراً وما تلذذتم بالنساء على الفراش، ولخربتم الى الصعدات تجأرون الى الله عزوجل. قال ابو ذر: والله لوددت اني شجرة تعضد.)^۲ واته: نه‌وه‌ی من ده‌یبینم و ده‌یبستم، ئیوه‌ نایبین و نایبستم، ئاسمان ناحه‌ق نی یه‌، چونکه‌ شوینی له‌پێکی ده‌ست نی یه‌ فريشته‌یه‌کی تێدانه‌بێت کړنوش ده‌بات، والله ی نه‌وه‌ی من ده‌یزانم ئیوه‌ بیزانن نه‌وا که‌م پی‌ ده‌که‌نن و زۆر ده‌گریان و چێژتان له‌هاوسه‌ره‌کانتان وه‌رنه‌ده‌گرت له‌سه‌ر جیگا. یه‌کسه‌ر پاده‌په‌پین و پوه‌و ده‌شته‌کان ده‌پۆیشن له‌خودا ده‌پارانه‌وه‌. نه‌بو نر ووتی: خۆزگه‌م ده‌خواست که‌ من دارێک بووما یه‌ گازی قه‌یم‌ لی‌ بگیریه‌.

^۱ - نهم فهرمووده‌یه‌ "صحیح"ه‌، (مسلم ۱۷۶/۱۳ - نووی) گێڕاوه‌تی یه‌وه‌.

^۲ - نهم فهرمووده‌یه‌ "حسن"ه‌، (ترمذی ۲۳۱۲) وه‌ (ابن ماجه‌ ۴۱۹۰) و (امام احمد ۱۷۳/۵) وه‌ (حاکم ۵۱۰/۲ - ۱۰۶۰ - ۱۷۷۲).

وه له "مسند" دا هاتوره له فرموده‌ی "حذیفة" رضی اللہ عنہ ووتی: نِیمه له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودادا بووین له به‌خاک سپاردنی ترمیکدا. کاتی گه‌یشتینه‌ گۆږه‌که، پیغه‌مبه‌ر هاته خواره‌وه له قاجی تهرمه‌که وردبووه‌وه فرموی: (یضغط المؤمن فیه ضغطة تزول منها حمائله ویملأ علی الکافر ناراً).^۱ واته: باوه‌ردار له‌م گۆږه‌دا فشاریکی توندی توش ده‌بیئت که‌سه‌رجه‌م په‌ل ویۆ وسنگی وردو خاش ده‌بیئت، بۆ بی باوه‌ریش پری ده‌بیئت له‌ناگر.

هه‌روه‌ها له (مسند) دا هاتوره له فرموده‌ی "جابر" رضی اللہ عنہ ده‌لیت: له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا دا بووین پۆیشتین بۆ به‌خاک سپاردنی (سعد بن معاذ رضی اللہ عنہ) کاتیک پیغه‌مبه‌ر نوێژی له‌سه‌ر کردو به‌ده‌ستی خۆی له‌گۆږی ناو پیغه‌مبه‌ر "سبحان الله" ی کرد، نِیمه‌یش "سبحان الله" ی زۆرمان کرد. دواتر پیغه‌مبه‌ر "الله اکبر" ی کرد. پرسیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا بۆچی "سبحان الله و الله اکبر" ت کرد؟ پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ و آله و سلم فرموی: (لقد تضایق علی هذا العبد الصالح قبره حتی فرج الله عنه).^۲ واته: گۆږه‌که زۆر به‌رته‌سک بووه له‌سه‌ر نه‌م پیاو چاکه، تاخوای گه‌وره‌ فریای که‌وت ده‌ریازی کرد، وه له (صحیح) ی (بخاری) دا هاتوره له فرموده‌ی "ابی سعید" رضی اللہ عنہ که پیغه‌مبه‌ری خودا فرمویه‌تی: (اذا وضعت الجنازة، واحتملها الرجال علی اعناقهم، فإن کانت صالحة قالت: قدموني قدموني، وإن کانت غیر صالحة قالت: یا ویلها، این تذهبون بها؟ یسمع صوتها کل شیء الا الانسان، ولو سمعها الانسان لصعق).^۳ واته: کاتیک تهرمی مردویه‌ک داده‌نریت و ده‌خړیته‌ سه‌رشان وده‌بریت بۆ گۆږستان. جا نه‌گه‌ر نه‌وته‌رمه‌ خاوه‌نه‌که‌ی پیاوچاک وصالح بیئت ده‌لیت: پېشمخه‌ن... پېشمخه‌ن، واته زوو

^۱ - نهم فرموده‌یه (ضعیف الاسناد)، (امام احمد ۴۰۷/۵) (المجمع ۴/۳، ۴۶/۱۰، ۲۶۴/۱۰) وه (بن رجب - فوال القبر ۱۰۸) گۆږایانه‌توه.

^۲ - نهم فرموده‌یه (ضعیف الاسناد)، (احمد ۳۶۰/۳، ۳۷۷) وه (المجمع ۴/۳) وه (بروانه‌ احوال القبر ۸۷-۹۱).

^۳ - نهم فرموده‌یه "صحیح"، (بخاری: ۱۳۱۴-۱۳۱۶-۱۳۸۰) گۆږایه‌تیه وه.

بم گه یه نن، به لām نه گهر خراب بیت ده لیت: ئه ی قوپم به سەر بق کویم ده به ن. به ده نگتکی به رز نه م فیزاح وهاواره ده کات، که هه مووشت گوئی لی یه تی ته نها مروؤ نه بیت، که نه گهر گوئی لی بیت نهوا له مؤشی خوی ده چیت.

وه له "مسند" دا هاتوو له فهرموده ی "ابی أمامه" عليه السلام که پێغه مبه ر فهرمودیه تی: (تدنوا الشمس يوم القيامة على قدر ميل، ويزدا حرها كذا وكذا، تغلي منها الرؤوس كما تغلي القدور، يعرقون فيها على قدر خطا ياهم، منهم من يبلغ الى كعبه، ومنهم يبلغ الى ساقه، ومنهم من يبلغ الى وسطه، ومنهم يلجم العرق).^۱ واته: له پۆزی قیامه تدا خۆر یه ک میل له مروؤه کانه وه دووره وپله ی گهرمی خۆر چه نندین وچه نندین جار زیاد ده کات. هه موو سه ره کان تییدا وه ک مه نجه ل ده کو لیت وه عاره قیکی زۆر ده کهن هه ر که سه و به پیتی تاوانه کانی. هه یانه عاره ق ده گاته قوله قابی، هه یانه عاره ق ده گاته قاچه کانی، هه یانه عاره ق ده گاته که مه ره ی، وه هه یانه عاره ق داده پۆشیت.

وه هه روه ها له "مسند" دا هاتوو له فهرموده ی "ابن عباس" عليه السلام که پێغه مبه ر فهرمودیه تی: (كيف أنعمم وصاحب القرن قد التقم القرن: وحني جبهته يستمع متى يؤمر فينفخ، فقال اصحابه: كيف نقول؟ قال عليه السلام: قولوا: حسبنا الله ونعم الوكيل، على الله توكلنا).^۲ واته: من چۆن هه ست به خوښی بکه م، که خاوه ن قۆچه که واته فریشه "نيسرافيل" قۆچه که ی هه لگرتوو، گوئی پاگرتوو تاکه ی فهرمانی پی بکریت فوو به قۆچه که دا (بووق) که دا بکات. ووتیان: نه گهر که وتینه نه وکاته وه چی بلتین؟ پێغه مبه ریش فهرمووی بلتین: "ته نها خودامان به سه و نه و باشتري ن که سه بۆمان وپشت به خودا ببه ستن".

^۱ - ئهم فهرموده ی "حسنه"، (احمد ۵/۲۵۴) وه (حاکم ۴/۵۷۱) گێڕایانه توه.

^۲ - ئهم فهرموده یه (ضعيف الاسناد وهو حسن لغيره)، (احمد ۱/۳۲۶، ۷/۳، ۴/۳۷۴) وه (ترمذي: ۲۴۳۱، ۳۲۴۳) پروانه (السلسلة الصحيحة: ۱۰۷۱).

ابن القيم الجوزی

وه له "مسند" دا هاتووه له فرموده‌ی "ابن عمر" رضی الله عنه یرفعه: (من تعظم في نفسه، او اختال في مشيته، لقي الله تبارك وتعالى وهو عليه غضبان.)^۱ واته: هر که سبک له ناخووه خوی به فیززل وگوره زانی، یان له پی وپوشتندا به فیزولوت به رزی به وه ده‌پوشت، کاتیک به بیداری خودا ده‌گات خوی گوره لئی توپه به.

وله (صحیحین) دا هاتووه له "ابن عمر" وه که پیغه مبه رضی الله عنه فرمویه‌تی: (ان المصورين يعذبون يوم القيامة، ويقال لهم: احيوا ما خلقتم.)^۲ واته: په‌یکر تاشه‌کان سزاده‌درین له قیامه‌تدا وپیان ده‌وتریت: نه و په‌یکه‌ری دروستان کردووه زیندوی بگه‌نوه وپوچ بخه‌نه به‌ریان.

وه‌ه‌روه‌ها نییدا هاتووه له "ابن عمر" وه که پیغه مبه رضی الله عنه فرمویه‌تی: (ان احدکم اذا مات عرض علیه مقعده بالقدادة والعشي، ان كان من اهل الجنة فمن اهل الجنة، وان كان من اهل النار فمن اهل النار. فيقال: هذا مقعدك حتى يبعثك الله عزوجل يوم القيامة.)^۳ واته: هر که سبک که له نیوه ده‌مریتته موو نیواره و به‌یانی به‌ک شوین وجیگای خوت پی نشان دده‌ن، نه‌گه‌ر به‌ه‌شتی بیت یان دوزخ‌ی. وه‌پی ده‌لین: نه‌ه شوین وجیگه‌ته تا پوژی قیامت وزیندو ده‌کریتته وه.

وه‌ه‌روه‌ها له (صحیحین) دا هاتووه له "ابن عمر" وه که پیغه مبه رضی الله عنه فرمویه‌تی: (اذا صار اهل الجنة في الجنة، واهل النار في النار. جيء بالموت حتى يوقف بين الجنة والنار ثم يذبح، ثم ينادي مناد: يا اهل الجنة خلود فلا موت. ويا اهل النار خلود فلا موت. فيزداد اهل الجنة فرحاً الى فردهم ويزداد اهل النار حزنًا الى حزنهم.)^۴ واته: کاتیک به‌ه‌شتیه‌کان به‌ره‌و به‌ه‌شت به‌کلاکرانه‌وه‌و

^۱ - ثم فرموده‌ی "صحیح"، (احمد ۱۱۸/۲) بروانه (الصحيحه - ژماره‌ی ۵۴۳).

^۲ - ثم فرموده‌ی "صحیح"، (بخاری ۶۱۰۹) و (مسلم ۹۰/۱۴ نووی).

^۳ - ثم فرموده‌ی "صحیح"، (بخاری ۱۳۷۹) و (مسلم ۱۶۵/۱۷ - نووی).

^۴ - ثم فرموده‌ی "صحیح"، (بخاری ۶۵۴۸) وه (مسلم ۱۷۹/۱۷ - نووی).

نه خوښی و چاره سر

دوږه خپه کانیښ به روه دوږه خ په کلا کرانه وه. "مردن ومه رگ" ده هیتریت له نیوان به هشت و دوږه خدا سرده بریږت، پاشان که سیک جاپ ده دات وده لیت: نهی به هشتیه کان نیتر مردن نی یو زیندوون به هه میښی، نیتر به هشتیه کانیښ له سورو دل خوښیه که یانه وه هیندهی تردل خوښ ترده بن، وه دوږه خپه کان له سورو ناخوښه کانیانه وه هیندهی تر ناخوښ وخه فته تبار ترده بن.

هروه ها له "مسند" دا هاتووه له فرموده ی "ابن عمر" که پیغه مبر فرمویه تی: (من اشترى ثوباً بعشرة دراهم فيها درهم حرام لم يقبل الله له صلاة مادام عليه، ثم ادخل اصبعيه في اذنيه ثم قال: صمتا إن لم اكن سمعت النبي ﷺ يقوله.) واته: هه رکه سیک جل و بهرگیک به ده درهم بکړت به لام په ک درهمی حرام بیت، نهوا خوی گوره نویژی قبول ناکات تا له بهری دا بیت وه پاشان هردو ده سستی خزانه گوچکه کانی په وه ووتی: نای خوږگایه گویم لی نه بووایه.

هروه ها له "مسند" دا هاتووه له فرموده ی "عبدالله بن عمر" ﷺ که پیغه مبر ﷺ فرمویه تی: (من ترك الصلاة سكرأ مرة واحدة فكأنما كانت له الدنيا وما عليها فسلها، ومن ترك الصلوات سكرأ اربع مرات كان حقاً على الله ان يسقيه من طينة الخبال. قيل "وما طينة الخبال" يا رسول الله، قال رسول الله ﷺ: "عصارة اهل جهنم".) واته: هه رکه سیک په ک جار واز له نویژکردن بهیښت به هوی سرخوښی په وه، نه وه وه ک نه وه وایه که هه موو دنیا مولکی نهو بوو بیت دوی به تالانیدات. وه هه ر که سیک چوا جار واز له نویژکردن بهیښت به هوی سرخوښی په وه، نهوا مافی خودایه که "طينة الخبال" ده رخوارد بدات. پرسیان: "طينة الخبال" چی په؟ پیغه مبر فرموی: پاشه پوی نه هلی دوږه خه.

^۱ - نه فرموده یه (ضعیف الاسناد)، (احمد ۹۸/۲) پروانه (الجمع: ۲۹۲/۱۰).

^۲ - نه فرموده یه "حسن لفسره"، (احمد ۱۷۸/۲) وه (حاکم ۱۴۶/۴) (البيهقي ۳۹۸/۱، ۲۸۷/۸) (صحيح حاکم).

ابن القيم الجوزی

ههروه ها له هه مان سه رچاوه ی پێشوو وهه ره له "عبدالله بن عمر" رضی اللہ عنہ مرفوعاً: (من شرب الخمر مرة لم تقبل له صلاة اربعين صباحاً، فإن تاب، تاب الله عليه، فإن عاد لم يقبل الله عليه فلا أدري في الثلاثة او الرابعة قال: فإن عاد كان حقاً على الله ان يسقيه من رذغة الخبال يوم القيامة).^۱ واته: نه گه ره ره که سێک به ک جار مه ی بخواته وه ، نهوا تا ماوه ی چل به یانی "پۆژ" نوێژی لی قبول ناکریت، وه نه گه ره توبه ی کردو گه پایه وه ، نهوا خودا لی خۆش ده بیت. به لام نه گه ره جارێکی تر مه ی خوارد وه ، نهوا دیسانه وه چل به یانی نوێژی دروست و قبول نابیت، جانه گه ره توبه ی کردو گه پایه وه نهوا خودا لی خۆش ده بیت.

به لام نازانم له سێ به میاندا بیان چواره میاندا فرموی: نه گه ره جارێکی تر گه پایه وه سه ره مه ی خوارد نه وه ، نهوا مافی خودا خۆیه تی له پاشه پۆی نه ملی دۆزه خی ده رخوارد بدات له پۆژی قیامه تدا.

وههروه ها له "مسند" دا هاتوه له فرموده ی "ابی موسی" رضی اللہ عنہ که پێغه مبه ره صلی اللہ علیہ وسلم فرمویه تی: (من مات مدمناً للخمر سقاء الله من نهر الغوطة. قيل ما نهر غوطة؟ قال صلی اللہ علیہ وسلم: نهر يجري من فروج المومسات يؤذي اهل النار ريح فروجهن).^۲ واته: هه ره که سێک ئالوده بویت به مه ی وه و بمریت، نهوا خوای گه وه له پووباری "غوطة" ی ده رخوارد ده دات. ووتیان: پووباری "غوطة" چی به؟ پێغه مبه ره صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: پووباری که له دامینی ئافره ته داوین پیسه کانی دۆزه خی به کان ده رده چیت بۆن و به رامه ناخۆشه که ی دۆزه خی به کان سزاوتازار ده دات.

^۱ - نسیم فرموده یه "حسنه"، (احمد ۲/۲۵، ۱۷۱/۵، ۶/۶۰) و (حاکم ۱/۳۰ - صحیحه) و (ترمذی ۱۸۶۲ - حسنه) و (المیسی - المجمع ۵/۶۹) گێڕاوانه توه.

^۲ - نسیم فرموده یه "حسنه"، (احمد ۴/۳۹۹) وه (حاکم ۴/۱۴۶) وه (ابن حبان فی صحیحه ۱۳۸۰ - موارد) و (المیسی - المجمع ۵/۷۴) گێڕاوانه توه.

نه خوښی و چاره‌سەر

وهه‌روه‌ها له‌هه‌مان سه‌رچاوه‌دا له‌فه‌رمووده‌ی "ابی موسی" رضی اللہ عنہ که‌پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم ده‌فه‌رمی‌ت: (يعرض الناس يوم القيامة ثلاث عرضات ، فأما عرضتان فجدا ل ومعاذير، وأما الثالثة فعند ذلك تطير الصحف في الأيدي، فأخذ بيمينيه أو أخذ بشماله.)^١ واته: له‌پۆژی قیامه‌تدا خه‌لکی سێ جار تووشی "عرض" کردن ده‌بی‌تکه‌ یان یه‌که‌م و دووه‌میانه‌ که: که‌ مشت و مپو گفتوگرو بیانو هێنانه‌وه‌یه‌ ، وه‌یا سێ یه‌میانه‌ که‌ تێیدا نامه‌ی کرده‌وه‌کان ده‌دری‌ت به‌ده‌سته‌کان ، یان ده‌دری‌ت به‌ده‌ستی راست یان ده‌دری‌ت به‌ده‌ستی چه‌پ.

وهه‌روه‌ها له‌ (مسند) دا هاتووه‌ له‌فه‌رمووده‌ی "ابن مسعود" رضی اللہ عنہ که‌پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رموویه‌تی: (إياكم ومحقرات الذنوب، فإنهن يجتمعن على الرجل حتى يهلكنه ، وضرب لهن رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ، مثلاً كمثل قوم نزلوا أرض فلاة ، فحضر صنيع القوم، فجعل الرجل ينطلق فيجى بالعود، والرجل يجي بالعود حتى جمعوا سواداً وأجبا نارا فأنضجوا ما قنقنوا فيها.)^٢ واته: وریایی تاوانه‌ بچوکه‌کان بن ، چونکه‌ که‌له‌ که‌ ده‌بن له‌سه‌رتان تا به‌هیلاکتاندا ده‌به‌ن. پێغه‌مبه‌ر نمونه‌یه‌کی هێنایه‌وه‌ فه‌رمووی: وه‌ک نمونه‌ی پێرێک له‌زه‌وی وشک وچۆلدا لایانداه‌ گه‌وره‌که‌ یان پیاوان ته‌رخان ده‌کات بۆ هێنانی پارچه‌دار، تا داریکی زۆر کۆده‌که‌نه‌وه‌ و ناگری تی به‌رده‌ده‌ن.، وه‌شه‌وه‌ی خستیان سه‌ر ناگره‌که‌ کولاندیان. "واته‌ هه‌رچه‌نده‌ پارچه‌داره‌کان بچوک بوون به‌لام که‌ زۆربوون ناگری گه‌وره‌ به‌ریا ده‌که‌ن".

وه‌ له‌ (صحیح) دا هاتووه‌ له‌فه‌رمووده‌ی "ابی هریره" رضی اللہ عنہ که‌ پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رموویه‌تی: (يضرب الجسر على جهنم ، فاکون اول من يجوز، ودعوى الرسول يومئذ: اللهم سلم سلم، وعلى حافيته كلا بيب مثل شوك السعدان تخطف الناس

^١ - ته‌م فه‌رمووده‌یه‌ (ضعیف الاسناد)، (احمد ٤/٤١٤) وه‌ (ابن ماجه ٤٢٧٧) وضعفه‌ الالبانی.

^٢ - ته‌م فه‌رمووده‌یه‌ "صحیح"، (احمد ٤٠٢/١ ، ٣٣/٥) و (طبرانی ٢٦١/١٠) بروانه‌ (الصحيحه: ٣٨٩).

ابن القيم الجوزی

بأعمالهم فمنهم الموثق بعمله، ومنهم المخردل ثم ينجو، حتى اذا فرغ الله من القضاء بين العباد، واراد ان يخرج من النار من اراد وان يرحم ممن كان يشهد ان لا اله الا الله، امر الملائكة ان يخرجهم، فيعرفونهم بعلامة اثار السجود، وحرم الله على النار ان تاكل من ابن ادم اثر السجود، فيخرجونهم قد امتحشوا فيصب عليهم من ماء يقال له ماء الحياة، فينبتون نبات الحبة في حميل السيل.¹ واته: پردیك له سهر دۆزهخ دروست ده كړیت "كه به پردی سراط ناسرلوه" وده كه م كه سیک له وپرده ده په پښته وه من دهم، وده نزاو پارانه وهی سهرجه م پیغه مبه ران له وپوږده دا بریتی به له: خودایه به سلامتې.. خودایه به سلامتې.. وده كه نارو قه راغی نه و پرده قولا ب پښكراوه له شیوهی دركي "السعدان" كه ددېنه هزی سه غلته كړدن وپښكړتنی خه لكی هه كه سیک به پښی كړده وه كانی، هه یانه پشت نه ستووره به كړده وه كانی به ئاسانی ده په پښته وه، وده هه یانه ده پوات وگير ده بیت له قولا به كان وده لده سیټ وپښكاری ده بیت هه تا خوی گوره له دادوهری دادگا كړدنی نیوان به نده كانی ته واو ده بیت پاشتر خوی گوره ده په ویت نه وانهی كه شاپه نی به زه یین له دۆزهخ ده ریان به ینیت له وانهی كه شاپه تی گه واهیان داوه كه "لا اله الا الله" یان په پاست زانیوه ووتویانه. بۆ ئه م مه به سته فه رمان ده كات به فرشته كان كه ده ریان به ینن، فرشته كانیش نه وكه سانه به نیشانهی سوژدهی نیوچا وانیاندا ده ناسنه وه، چونكه خوی گوره هرامی كړدوه كه ئاگر شوینه واری سوژدهی وه چهی ئاده م بسوتینیت. پاشان كه ده ریان ده هینیت هه ره موویان برژاون. دواتر ئاوی "حه یاتیان" به سهر دا ده كن وده كو گه ننه ناو ئاوپښ سوز ددېنه وه.

هه روه ها له (صحیحین) دا هاتوه له فرموده ی "ابی هریره رضی الله عنه كه پیغه مبه صلی الله علیه و آله ده فرمیت: (ان اول الناس یقضي فيه يوم القيامة ثلاثة: رجل استشهد، فأتی به فعرفه نعمه فعرفها. فقال: ما عملت فيها؟ قال: قاتلت فيك حتى قتلت، قال

¹ - نهم فرموده به "صحیح"، (بخاری ۶۵۷۳) گپړاوبه تی یدوه.

كذبت، ولكن قاتلت ليقال: هو جريء، فقد قيل ثم أمر به فحسب على وجهه حتى
 ألقى في النار، ورجل تعلم العلم وعلمه وقرأ القرآن، فأُتي به فعرفه نعمه فعرفها
 فقال: ما عملت فيها؟ قال: تعلمت فيك العلم وعلمته وقرأت فيك القرآن، فقال:
 كذبت، ولكنك تعلمت ليقال: هو عالم، فقد قيل، وقرأت القرآن ليقال: هو قاريء،
 فقد قيل، ثم أمر به فحسب على وجهه حتى ألقى في النار، ورجل وسع الله عليه
 وإعطاه من أضاف المال كله، فأُتي به فعرفه نعمه فعرفها فقال: ما عملت فيها؟
 فقال: ما تركت من سبيل تحب أن ينفق فيها إلا أنفقت فيها لك. قال: كذبت، ولكن
 فعلت ليقال: هو جواد، فقد قيل، ثم أمر به فحسب على وجهه حتى ألقى في
 النار. "وفي لفظ" فهو أول خلق الله تسعر بهم النار يوم القيامة. (١) واته: به‌كەم پێچ
 كه له‌پۆژی نوايدا دادگاييان له‌گه‌لدا ده‌كرێت بریتين له‌سێ كه‌س: پیاویك شه‌هید بووه
 خودا نیعمه‌ته‌كانی خۆی بێر ده‌هێنێته‌وه ئه‌ویش هه‌مووی ده‌ناسێته‌وه، پێی ده‌لێن:
 چیت کردووه؟ ئه‌ویش ده‌لێت: كوشتارم کردووه تا كوژدام. ده‌لێت: درۆت کرد،
 كوشتارت کردووه تاكو پێت بلێن جوامێر وكه‌له‌مێرد. جا ئه‌وه‌ت پێتوترا، فه‌رمان
 ده‌كات به‌كێشی كه‌ن به‌سه‌رده‌م چاويدا بۆ ناوناگر. وه‌پیاویك فێری زانست بووه‌و
 خه‌لكێشی فێرکردووه، قورئانی خوێندووه‌و خودا نیعمه‌ته‌كانی خۆی بێر ده‌هێنێته‌وه
 ئه‌ویش هه‌مووی ده‌ناسێته‌وه، ووتی: چیت کردووه؟ ئه‌ویش ده‌لێت: فێری زانست
 وزانیاری بوومه‌و خه‌لكێشم فێرکردووه، وه‌قورئانیشم خوێندووه، ده‌لێت: درۆت کرد،
 ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ وات کرد كه‌ پێت بلێن زانابه، وه‌ پێیان ووت: فه‌رمان ده‌كان
 به‌سه‌رده‌م وچاوی دا به‌كێشی بكه‌ن بۆ ناوناگر. وه‌ پیاویك خوای گه‌وره‌ ده‌رگای پیت
 و به‌ره‌كه‌تی لێ‌ والا کردبوو له‌هه‌موو جۆره‌كانی مائی پێداوو، خودا نیعمه‌ته‌كانی خۆی
 بێر ده‌هێنێته‌وه ئه‌ویش هه‌مووی ده‌ناسێته‌وه. ووتی: چیت کردووه؟ ئه‌ویش ده‌لێت:
 هه‌رچی به‌كەم به‌باش زانیبێت له‌ پێناوی خودادا به‌خشیمه. ده‌لێت: درۆت کرد. ته‌نها

١ - نهم فرموده‌یه‌"صحیح"، (مسلم: ٥٥/١٣ - نوری) گێڕایه‌تی یه‌وه.

ابن القيم الجوزی

له بهرئوهی پیت بلین سهغی و مال به خشه، وه پییان وتیت. پاشان فه رمان ده کات به سهر دهم وچاویدا به کیشی بکه ن بۆ نێو شاگر، وه له وتهیهکی تردا بهم شیوهیه هاتوو: نه مانه یه کهم پیپێکن که خوای گهره ناگری دۆزهخیان پی گهرم ده کات.

وه (شیخ الاسلام ابن تیمیه) ده لیت: (باشترین وچاکترین پیپ، بریتی یه له پیپی پیغه مبه ران، وه خراپترین پیپ نه وانه که واده ده نیت له پیپی پیغه مبه ران به لام له نه وانه نین. وه باشترین پیپ له دوا ی پیغه مبه ران پیپی زانیان وشه هیده کان وپاستگۆکان و دلسۆزه کان، وه خراپترین پیپیش نه وانه که واده نین له پیپی نه مان بن، به لام له نه مان نین).

وه له صحیح بخاری دا هاتوو له فه رموده ی "ابی هریره" رضی الله عنه که پیغه مبه ران رضی الله عنه فه رمویه تی: (من کان عنده لأخيه مظلمة في مال أو عرض فليأتها، فليستحلها منه قبل أن يؤخذ وليس عنده دينار ولا درهم، فأن كانت له حسنات اخذ من حسناته فأعطيا هذا، والا اخذ من سيئات هذا فطرح عليه ثم طرح في النار).^۱ واته: هه رکه سیک نه گهر سته می له براه کی کرد، بیان مافیکی له لایه له مال و سامان و وه سته م وناپه وایه کی کردوو لپی، باپیش نه وه ی بمریت بیداته وه، چونکه گهر دوا بکه ویت، نه و ده که ویته پۆژیکه وه نه دیناری پی یه و نه درهم، نه و کاته گهر چاکه ی هه بیت له چاکه کانی. دهرده هینریت و دهریت به خاوه ن مافه که. وه نه گهر چاکه شی نه بو نه و له خراپه کانی خاوه ن مافه که دهرده هینریت و ده خریته سهر ناوانه کانی، نه وساته فری دهریته دۆزهخه وه.

وه له صحیح دا هاتوو له فه رموده ی "ابی هریره" رضی الله عنه که پیغه مبه ران رضی الله عنه ده فه رمیت: (من اخذ شبرا من الارض بغير حقه خسف به يوم القيامة الى سبع ارضين).^۲ واته:

^۱ - نهم فه رموده یه "صحیح"، (مسلم ۵۵/۱۳ - نووی) گێراویتی یه وه.

^۲ - نهم فه رموده یه "صحیح"، (بخاری ۶۵۳۴) گێراویتی یه وه.

هه‌ركه‌ستێك بستیك زه‌وی به‌ناحه‌ق داگیر بكات ئه‌وا له‌پۆژی قیامه‌تدا خوای گه‌وره به ناخی جه‌وت زه‌ویدا ده‌بیاته خواره‌وه‌و پۆی ده‌كات.

وه له "صحیحین" دا هاتوه‌و له‌فرموده‌ی "ابی هریره" رضی الله عنه كه پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ده‌فرمیت: (ناركهم هذه التي يوقد بنو آدم جزء من سبعين جزءاً من نار جهنم، قالوا: والله إن كانت لكافية، قال صلی الله علیه و آله: فإنها قد فضلت عليها بتسعة وستين جزءاً كلهن مثل حرها.)^١ واته: ئه‌م ئاگه‌ری ئاده‌میزاد بۆ سوتاندن به‌کاری ده‌هێنیت، به‌شێكه له جه‌فتا به‌شی گه‌رمی دۆزه‌خ، ووتیان: ئه‌گه‌ر هه‌رئهمه‌ش بوايه به‌س بوو ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا. ئه‌ویش فرمووی: له‌پاستیدا دۆزه‌خ شه‌ست و نۆ پله زیاتره له‌م. هه‌ر به‌شێکی به‌وینه‌ی ئه‌م گه‌رمه.

وه له مسند دا هاتوه‌و كه "معاذ" رضی الله عنه ده‌فرمیت پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله وه‌سه‌په‌تی بۆكردم و فرمووی: (لا تشرك بالله شيئاً، وإن قتلت أو حرقت، ولا تعقن والدك، وإن أمراك أن تخرج من أهلك ومالك، ولا تترك صلاة مكتوبة متعمداً، فإن من ترك صلاة مكتوبة متعمداً فقد برئت منه ذمة الله، وتشرين خمرأ، فإنه رأس كل فاحشة، وإياك أو العصية، فإن العصية تحل سخط الله.)^٢ واته: هاویه‌شی بۆ خودا بپاری مه‌ده، ئه‌گه‌ر له‌م پێناوه‌یشدا بکوژیت یان بسوتێنیت، وه‌ئازاری دایك ویاوكت مه‌ده، ئه‌گه‌ر چی ده‌ریان كردی له‌مال ونبۆ خزمانیشدا، وه به‌ئهنقه‌ست نۆیژی فه‌رز له‌ده‌ستی خۆت مه‌ده، چونكه هه‌ركه‌سێ به‌ بێ بیانووی دروست نۆیژ له‌ده‌ست بدات ئه‌وا له‌په‌نای خودا ده‌رده‌چیت. وه مه‌ی "عاره‌ق" مه‌خۆنه‌وه، چونكه سه‌رچاوه‌ی هه‌موو خراپه‌و به‌د په‌وه‌شتی یه‌كه، وه‌وریا به‌ یاخی نه‌بی له‌خودا، چونكه یاخی بوون ده‌بیته مایه‌ی توپه‌بوونی خودا.

^١ - ئه‌م فرموده‌یه "صحیح"ه، (بخاری ۳۲۶۵) وه (مسلم ۱۷/۱۷ - نووی) گێڕایانه‌توه.

^٢ - ئه‌م فرموده‌یه (ضعیف الامتداد)ه، (احمد ۲۳۸/۵) وه (حاكم ۱۴/۱۴) گێڕایانه‌توه.

ابن القيم الجوزی

فرموده له م بواره دا زۆر زۆره جانامۆزگاری كه سێك ده كه ين كه سێ ده یه ویت گوئی خۆی دابخات و چاره كانی دابخات و خۆی فری بداته ناو ده ریایی یاخی بوون و تاوه نكاری، به ئومیدی ئه وهی گومانی باشی به خدا هه یه. ئه وا ئه و كه سه سه رگه ردانی ته واوه.

"ابو الوفاء بن العقیل" "په حمه تی خوی لیبیت" ده لیت: " (پتویسته زۆر وریا بین به ئومید و گومانی باش بردن به خدا نه خه له تین، به تاییه تی کاتیک بۆ سێ ده ره م دزین ده ست بپیتسه وه و بۆ خواردنه وهی چۆپێ مه ی داری هه دی لی بدریت، وه ئافره تیک بچیتته دۆزه خه وه به هۆی ئازاردانی پشيله یه ك، وه شه هیدیک بچیتته دۆزه خه وه کاتیک نه تی پاك نه بوو، ئیتر چۆن به ئومیدی گومانی باش بردن خۆمان ده س خه پۆ بکه ين).

وه امام احمد "په حمه تی خوی لیبیت" ده لیت: له "ابو معاویه" كه "أعمش" بۆی گێراینه وه له "سلمان بن مسیره" وه له "طارق بن شهاب" رضی الله عنه یرفعه ، ووتی: (دخل رجل الجنة في ذباب، ودخل رجل النار في ذباب، قالوا: وكيف ذلك يا رسول الله؟ قال: مر رجلان على قوم لهم ضم لا يجوز أحدهما حتى يقرب له شيئاً. قالوا لأحدهما: قرب، قال ليس عندي شيء، قالوا له: قرب ولو ذباباً، فقرب ذباباً فخلوا سبيله، فدخل النار، وقالوا للآخر: قرب، فقال: ما كنت لأقرب لأحد شيئاً من دون الله عز وجل، فضربوا عنقه فدخل الجنة).¹ واته: پیاویك به هۆی میشتیکه وه ده چیتته به هه شته وه ، وه یه کیکێ تر به هۆی میشتیکه وه ده چیتته دۆزه خه وه. ووتیان چۆن ئه ی پیغه مبه ری خودا؟ فرمووی: دوو پیاو به پیاواری پیاان ده که ویتته قه ومیک، ئه م قه ومه پستیکیان هه یه ، هه رکه سێك تپه پیت ده بیت قوربانی یه کی بۆ بدات، ئه گه رنا مۆله تی ناده ن تپه پیت. به یه که میان ده لێن: قوربانی بده. ئه ویش ده لیت: هه یچم پێ نی یه بیکه مه قوربانی. ووتیان ته نها میشتیکیش بیت ئه بیت. ئه ویش

¹ - له کتبی "الزهدی" (امام احمد: ل ١٥١) دا هاتوه.

میشیکى گرت و کردیه قوربانى ، ئەوا بەم کاره چوو دۆزه‌خهوه . دووه‌میان ووتى: من قوربانى ناده‌م . ووتیان تۆش مِشِيك بکه قوربانى . ووتى: من جگه بۆ خودا قوربانى بۆ کهس ناده‌م . کوشتیان به‌لام چوو به‌هه‌شته‌وه . جارى وا هه‌یه به‌ته‌نها ووشه‌یه‌ک ده‌بیته مایه‌ی ئەوه‌ی به‌دۆزه‌خ شاد بێت .

گومرا‌بوونی نه‌فامان به‌وه‌ی خودا له‌دو‌نیادا نیعمه‌تى پى به‌خشیوه

زۆر ئاده‌میزاد به‌وه سه‌رگه‌ردان ده‌بیته کاتیک ده‌بینیت خواى گه‌وره له‌ دو‌نیادا نیعمه‌ت و پیت و به‌ره‌که‌تى زۆرى پشته‌وه به‌سه‌ریدا ، واده‌زانیت خودا خۆشى ده‌وێت ، وه‌له‌ قیامه‌تیشدا زۆرتى پى ده‌به‌خشیت . به‌م شیوه‌یه توشى گومرا‌یى ده‌بیته .

امام احمد ده‌گێڕیت‌وه له‌فه‌رمووده‌ی "عقبه بن عامر" رضی الله عنه که‌پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تى: (اذا رأيت الله عزوجل يعطي العبد من الدنيا على معاصية ما يحب ، فإنما هو استدراج ، ثم تلا قوله عز وجل: (فَلَمَّا سَأَوْا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ.. الأنعام: ٤٤) واته: ئەگەر که‌سێکتان بینى سوور بوو له‌سه‌ر تاوانکاری و یاخى بوون ، له‌هه‌مانکاتدا خواى گه‌وره نیعمه‌تى ده‌پژاند به‌سه‌ریدا ، واتایى ئەوه‌ نى یه‌ که‌خودای گه‌وره خۆشى ده‌وێت به‌لکو ئەمه که‌مه‌ندکیش کردنیته . پاشان ئەم ئایه‌نى خوێنده‌وه ((فَلَمَّا سَأَوْا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ.. الأنعام: ٤٤) واته: پاشان کاتیک ئەو به‌رنامه‌و پێیازه‌ی که‌ یادیان خرابه‌وه فه‌رامۆشیان کرد ، ئێمه‌ش ده‌روازه‌کانى هه‌موو شتێکمان بۆ والا کردنه‌وه 'نازو نیعمه‌تمان پژاند به‌سه‌ریاندا' هه‌تا کاتیک دلخۆش و شادومان بوون به‌وه‌ی که‌ پێیان دراوه ئیتر له‌ناکاویکدا گرتمانن وه‌موویانمان

^١ - ئەم فه‌رمووده‌یه (ضعیف الامتداد وهو صحيح لغیره)، (احمد ١٤٥/٤) و (طبرانی ٣٣٠/١٧) گێڕایانه‌وه ، برواته (الصحيحه - ٤١٣) .

سه‌رگردان و پيسوا كرد پاشان به‌وپه‌پی ناڤومیدی بوونه‌وه به‌غهم و په‌زاره‌وه تياچوون) .

هه‌ندیک له پيشینه‌کان "سلف" ده‌لین: (هه‌رکاتیک هه‌ستت کر که خوای گه‌وره نیعمه‌تی زوری به‌سردا رشت و توش سه‌ریښی فه‌رمانه‌کانی ده‌کەیت، ئه‌و کاته وریابه ئه‌وه که مه‌ند کیش کردنه. ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَلَوْ أَنَّ الْإِنْسَانَ أَنَّهُ وَاحِدَةٌ لَّخَجَلْنَا عَنْهُ بِالْحَرَمِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ * وَلِيُؤْتِيَهُمْ آبَؤَابَا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكُونَ * وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ.... زحرف: ۳۳-۳۵) واته: ئه‌گەر له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوایه که خه‌لکی هه‌موو ده‌بوونه یه‌ک پڅر "له‌بئی باوه‌ر و تاوانکاریدا" ئه‌وا هه‌رکەس باوه‌ری به‌خوای گه‌وره و میهره‌یان نه‌بوایه سه‌قفی خانووه‌که‌یمان له زیو بۆ دروست ده‌کرد، هه‌روه‌ها قادرمه‌و پتپیلکانه‌کان و ئاسنسوارمان بۆ ده‌کردن به‌سه‌ریاندا سه‌ریکه‌ون، وه‌بۆ ماله‌کانیان قاپی و ده‌روازه‌ی زیو و کورسی و قه‌نه‌فه‌ی پازاوه‌شمان پئی ده‌به‌خشین تا پال بده‌نه‌وه‌و شانی له‌سه‌ر دا‌بدنه‌ن، به‌هه‌موو جۆره نه‌خش و نیگاریکی جوان و پازاوه "دارو دیوار و سه‌قف و که‌ل و په‌لی ناوما‌له‌کانیانمان ده‌پازانده‌وه" جا ئه‌وه هه‌ره‌مه‌وی خۆش گوزه‌رانی ژیا‌نی دونه‌یا نه‌بی‌ت هیچی تر نی‌یه. له‌کاتیکدا که ژیا‌نی پر خۆشی و به‌خته‌وه‌ری و نه‌بپاوه لای په‌روه‌ردگارت بۆ خواناسان و دووره په‌ریزانه له‌گونا‌ه. .

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره وه‌لامی دروستی ئه‌و که‌سانه ده‌داته‌وه که‌به‌وه دلی خۆیان خۆش ده‌که‌ن. که‌ده‌فه‌رمی‌ت: (فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ * وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ.... الفجر: ۱۵-۱۷) واته: کاتیک ئاده‌میزاد له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری به‌وه تاقی ده‌کړیته‌وه پړی‌زی لی ده‌نیت ونازنیعمه‌تی به‌سه‌ردا ده‌پړی‌نیت، ده‌لیت: وادیاره په‌روه‌ردگارم خۆشی ده‌ویم وپړیم هه‌یه له‌لای، به‌لام کاتیک تاقی ده‌کاته‌وه به‌که‌م کردنه‌وی پړی، وه‌لی‌ی ده‌کړیته‌وه و ده‌لیت په‌روه‌ردگارم خۆشی ناویم وپقی لیمه‌و پيسوای کردووم، نه‌خیر...

نەخشى و چارەسەر

كەواتە ھەموو نىعمەت و بەخششنىڭ لەلایەن خوداۋە واتى خەلات كىرىدىن نى يە ، ۋە ھەموو نەھامەتى يەك كەلەلەين خوداۋە دىت ۋاى پىساكرىدىن نى يە . بەلكو ھەندى جار بەنەھامەتى بەندەى خۇى تاقى دەكاتەۋە و بەنىعمەتى زۆرىش كەسى تر پىسا دەكات .

ۋەلە "جامع" ترمذى دا ھاتىۋە كەپتەمبەر ﷺ دەفەرمىت : (ان الله يعطي الدنيا من يحب ومن لا يحب ، ولا يعطي الايمان الا من يحب) . ۋاتە : خۇاى گەرە دونياۋ خۇشى يەكان بەۋكەسانە دەدات كە خۇشيانى دەۋىت و بەۋانەشى كەخۇشيانى ناۋىت ، بەلام باۋەپ تەنھا بەۋكەسانە دەدات كە خۇشى دەۋىت .

ۋە پىپرىك لەسەلەف دەلەين : دوورنى يە كەسىك بەنىعمەتەكانى خوداى گەرە كەمەندكىش بىت و خۇى نەزانىت ، ۋە دوورنى يە كەسىك بەپەردەپۇشى كىردى خودا بۇ تاۋانەكانى گومرا بىت بەخۇى نەزانىت ، ۋە ھەرۋەھا كەسىك بە پىدا ھەلدانى خەلكى بۇى توشى فىتنە بوۋىت ، بەلام بەخۇى نەزانىت .

گەرەترىن گومرايى بوون ئەۋكەسەيە كەبەدونيا گومرا دەبىت

گەرەترىن گومرايى ئەۋجۆرەيە كە مۇۋ سەرگەردانى دونيانو خۇشى يەكانى بىت و قىامەتى بىرەرىتەۋە . تەننەت ھەندىك لەگومرايان دەلەين : دونيا ۋەك پارەيەكى نەقد ۋايە ، بەلام قىامەت ۋەك قەرزۋايە .

ياخود ھەندىكى تر دەلەين : دونيا پارەيەكى لەدەستە ، قىامەت پارەيەكى دوورە دەستە .

ياخود دەلەين : خۇشى يەكانى دونيا لەبەر چاۋە ، بەلام خۇشى يەكانى قىامەت گوماناۋى وخەيالە .

^۱ - نىم فەرمودەبە "حسن" ، (احد ۱/۳۸۷) ۋە (حاكم ۴/۱۶۵) وصحيحه استاده .

ئەمانە لە ترسناکترین جۆرەکانی لەخستە بردنی شەیتانە بۆ نێچیرەکانی، بگرە ئازەل و گیان لەبەرەکان گەلێک لەم پێرە هۆشیارتین، چونکە ئازەل و گیانلەبەرەکان کاتێک هەستیان بە مەترسی کرد بە زۆریش لێیان بدەیت بەرەوپەرووی نا پۆن. بەلام ئەمانە پەروەپەرووی هەلەبێر تیاچوون هەنگاو دەنێن بە شێوەیەکی مل هەپانە. وە ئەوانە ی کە زانیاریان هەیە و ئاگادارن بە راستی خوداو پێغەمبەرەکانی و مل هەپانە بە دۆنیا سەرگەردان بوونە، لە پۆژی قیامەتدا شەرمەزارترین پێرە کە ئەم هەموو راستی یەیان زانیوە و کاریان بۆ نەکردووە.

وەلام دانەوێ ئەم گومانانە:-

ئەو ووتە یە ی کە دەلێت: (پارە یەکی بە دەست نە ک پارە یەکی دوورە دەست). وەلامەکی: ئەگەر پەروەپەروو نرخ و سەنگی پارە ی دوورە دەستە کە و پارە ی دەستە کە هاوسەنگ بوون و وە ک یە ک بوون، ئەوا بێ گومان پارە ی بە دەستە کە "دۆنیا کە" باشترە و چاکترە، بەلام ئەگەر پارە ی دوورە دەستە نرخ و پەروەپەروو و زۆرتر و باشتر بوو ئەو ساتە بێ گومان پارە ی دوورە دەستە کە باشترە. جا دۆنیا لە چاو قیامەتدا چ نرخ و پەروەپەروو هەیە؟

وە زبانی دۆنیا بە هەموو خۆشی یەکانی یەو و وە ک هەناسە یەکی قیامەت وایە. هەر وە کە لە مستد ی امام أحمد دا هاتووە لە فەرموودە ی "المستورد بن شداد" کە پێغەمبەر ﷺ دە فەرمانێت: (ما الدنيا في الآخرة إلا كما يدخل أحدكم أصبعه في اليم، فلينظر بم يرجع؟)^١. واتە: نمونە ی کەم بایەخی و بچوکی دۆنیا لە چاو قیامەتدا وە ک نمونە ی کە سێکە کە پەنجە ی دەستی بکاتە ئاو ئاوێکە وە پاشان دەری بهێنێت. ئایا چەندی پێ یە لەو ئاوە چی مێناوە لە گەل خۆیدا؟.

^١ - ئەم فەرموودە یە "صحیح"، (احمد ٢٢٩/٤) وە (ترمذی ٢٣٢٣) وە بە (حسن صحیح) ی دادەنێن.

جا به قوربان کردنی پاره‌ی دورره ده‌سته باشه که بۆ پاره‌کم به ده‌سته که چ گه‌وجی و نه فامی یه‌که. به واتاپه‌کی تر له ده‌ست دانی قیامه‌تیکي هه‌تاهه‌تایی و پپر له خوشی و به‌خته‌وه‌ری و هه‌میشه‌یی بۆ ته‌مه‌نتیکي که م و پپر له ناسۆر و ده‌ده‌سه‌ری و خوشی یه‌کی کاتی.... کامیان جینگه‌ی هه‌لسه‌نگاندنی ژیرو عه‌قله؟! به‌لام و وته‌که‌ی تر که پوخته‌که‌ی ده‌لێت: (شتیکي دلتیایی، به‌شتیکي گومانای ناگۆرمه‌وه)

واته دنیا دلتیایی یه‌و قیامه‌ت خوشی یه‌کانی جینگای گومانه... ئه‌وه پیتی ده‌وتریت: تۆ له‌م دوو حاله‌ته به‌دور نیت، یان گومانه‌ت له به‌لێن و په‌یمان‌ه‌کانی خودای گه‌وره‌و پیغه‌مبه‌ره‌کانی هه‌یه سه‌باره‌ت به‌قیامه‌ت، یاخود دلتیایی یه‌کی ته‌واوت پیتی هه‌یه. جا ئه‌گه‌ر دلتیاییه‌کی تواوت پیتی هه‌یه، به‌چ ژیری وه‌شیاوی یه‌که‌وه ده‌ست به‌رداری قیامه‌تیک و خوشی به‌کی نه‌پراوه ده‌بیت بۆ چه‌ند پۆژیکي کورت و کالی دنیا؟!

وه‌ئه‌گه‌ر گومان و دوو دلێت هه‌یه ئه‌وا ده‌ست به‌جی بکه‌وه‌ره پیاچوونه‌وه وردبوونه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره که باس له‌بوون تاکیکتی وه‌یز و توانا ده‌کات، که باس له‌پاستی و دروستی په‌یامبه‌ره‌کان ده‌کات، تا به‌ته‌واوی راستی و دلتیاییت بۆ دروست بێته‌وه.

جا له ژیرو هزری هیچ که‌سیک جینگه‌ی تابێته‌وه وه‌بلێت خواجه‌کی به‌تواناو بلاند و به‌ده‌سه‌لات داناو زاناو بیسه‌رو بینه‌ر... ده‌ست به‌رداری ئه‌م هه‌موو ژیان و دنیایه ده‌بیت. لی پرسینه‌وه و پاداشت و سزا ئه‌نجام نه‌دات. ئه‌م حاله‌ته مه‌حاله بۆ پادشایه‌کی ئاده‌میزادی بۆ ولاته‌که‌ی، جا چۆن شیاوی گه‌وره‌یی خودای مه‌زنه‌و به‌داناوه. جا ئه‌گه‌ر مرقۆ به‌وردی له‌دروست بوونی خۆی وردبێته‌وه که له‌دلۆپێک ئاوه‌وه بۆ ئه‌م پێک و پێکی یه‌ی که ئیستا هه‌یه‌تی. کێ ئه‌م هه‌موو گرنگی یه‌و چاودێری یه‌ی کردووه، قۆناغ به‌قۆناغ گه‌شه‌ی پێ کردووه تابووته ئه‌م مرقۆه. جا

چون خودا دروست کراویکی واهرنی پشت گوی دهخات و ماف و سنوور و شرکی بۆ دیاری ناکات؟ جا نه گهر به چاوی تی پامانه وه ته ماشای چوار دهوری خۆمان بکهین له وانهی که ده یانبینین و له وانهی که نایانبینین هه ره موو نه مانه به لگهی تاک و ته نهایی و راستی خودا ناسه لمینن که "قورئان" و تهی خودایه؟! که خوی گه وه بۆ نه م حاله ته ده فهرمیت: (فلا أقسم بما تبصرون * وما لاتبصرون * انه لقول رسول کرم... الحاقه: ۳۸-۴۰) واته: سویند بیت نه وهی که ده یبین و وه نه وهی که نایبین نه م و تهی خوی گه وه به .

هه ره ما به لگهی زۆرمان هینایه وه له سه ره نه م بابه ته، ته نه نه خودای گه وه ده فهرمیت: (وفي أنفسكم افلا تبصرون... الذاریات: ۲۱) واته: به لگه کانمان له ده روونی خۆتانیشدا هه به، ئایا نابینی به ته نه م مرقۆ به لگهی له سه ره تاکی و دانایی خوی گه وه به .

گومر ابوونی مرقۆه کان بۆ دوو هۆکار ده گهریتته وه که نه ویش هۆکاری به راست زانین و دلنیا بوونه به بوون، یا خود درۆکردن و گومان بردنه .

باوهر بوون به قیامهت به لām ته مه لای له خوا به رستیدا

نه گهر ووتر: نه گهر دلێک باوهری توای به قیامهت و پاداشت و سزا هه بیت، که چی له هه مان کاتدا زۆر سست و ته مه له له نه نجام گه یاندنی نه رکێ خودا به رستیدا؟ ئایا نه گهر که سیک دلنیا بیت که سه به ینی له لایه ن پادشایه که وه خه لات ده کریت، یا خود سزا ده دریت، ئایا نه و شه وه وه که شه وانی تر به بی دوودلی و پراپایی به سه ره ده بات؟! ئایا بیر له سه به ینی ناکاته وه؟ وه خه می بۆ ناخوات و خۆی بۆ ناماده ناکات؟ ووتر: به لی زۆر پاسته نه م په رسیاریکی زۆر دروسته زۆریه ی خه لکی ده گهریتته وه . که جیتی سه ره سوپمانه نه م ته مه لای و بی باکی به ! وه نه مه ش بی هۆکار نی به ، وه هۆکاره کانی بریتین له :

یه‌که‌م: نزمی ئاستی زانستی و‌که‌می و‌کوپی له‌ دلتیایی بوونیدا. هه‌ر‌که‌سیک پیتی وابیت که‌ئاستی زانست چه‌سپاو‌ه‌و زیادو‌که‌م ناکات، ئه‌وه به‌هه‌له‌دا چووه. ئه‌وه "ابراهیم" ی پتفه‌مبه‌ر "س.خ" پرسیار له‌خودای گه‌وره ده‌کات و‌ده‌یه‌ویت شیوازی چۆنی یه‌تی زیندوو کردنه‌وه‌ی مردوو‌ه‌کانی پی نیشان بدات، که‌له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا باوه‌پی ته‌واوی هه‌بوو به‌پاستی ئه‌م کاره، به‌لام ویستی دلتیایی ته‌واوی بی که‌م و‌کوپی بۆ دروست ببیت، واته سه‌رچاو‌ه‌ی ئه‌م پرسیاره له‌ گومان و‌دوو دلی یه‌وه نه‌هاتوو، به‌لکو ویستی دلتیایی بوونی یه‌کجاری بۆ دروست بیت.^۱

وه‌له مسندی امام احمد دا هاتوو که پتفه‌مبه‌ری خودا ﷺ فەرموویه‌تی: (لیس المخبر کالمعین)^۲ واته: هیچ کاتیک هه‌وال دهر وه‌ک بینه‌ری پووداو‌ه‌که نی یه. هه‌ر‌کاتیک نزمی له‌ئاستی زانستدا بوو کاریگه‌ری له‌سه‌ر دل که‌م ده‌بیت ولیشای هه‌زو تاره‌زو و‌سه‌رقالی به‌دو‌نیاوه هێرش ی بۆ ده‌هینیت و‌شه‌یتان کاریگه‌ری خۆی بۆ دروست ده‌کات له‌سه‌ر ده‌روونی و‌دنیا یی لا شرین ده‌کات و‌بی ناگایی بیرو هۆشی ده‌گریت و‌به‌م چه‌شنه باوه‌ر و‌دلتیایی به‌ر ته‌سک ده‌بنه‌وه‌و هه‌ره‌س ده‌هینیت. له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌یه مرقه‌کان له‌ئاستی باوه‌ر و‌کاردا جیاوازیمان هه‌یه، ته‌نانه‌ت جاری وا هه‌یه لاوازی باوه‌ر ده‌گاته ئاستی ته‌نها گه‌ردیک "مثقل ذره" له‌ددا.

وه‌سه‌رجه‌م ئه‌م هۆکارانه ده‌گه‌ریته‌وه بۆ لاوازی له‌بینایی "البصیره" و‌ ئارامگرتن "الصبر" هه‌ربۆیه خوای گه‌وره مه‌دح و‌وه‌سفی که‌سانی ئارام گر و‌دلتیابوو ده‌کات و‌ده‌فه‌رموویت: (وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ... السجدة: ۲۴) واته: ئیمه نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلیمان کرده پتیشه‌وا،

^۱ - پروانه (شرح مسلم للنووی ۱۸۳/۲ - ۱۸۴) وه‌ (فتح الباری) کله‌م باره‌یه‌وه زۆر وتراوه.

^۲ - ئه‌م فەرمووده‌یه صحیحه، (احمد ۲۱۱۵/۱ - ۲۷۱) وه‌ (حاکم ۳۲۱/۲) گێڕایانه‌توه.

و ده ده سه لاتمان پی به خشین، فرمانیان ده کرد، چونکه نارامگریبون و باوه پی ته وایان مه بوو به ثایه ته کانمان.

گومانی باش بردن به خودا بزوتنه ری کاری چاکه به نهک کهم ترخه می

پیشتر پوونمان کرده وه جیاوازی نذر مه به له نیوان گومانی باش بردن به خوی گه وړه، وه گومرپوون. وه پوونمان کرده وه گومانی باش بردن مه همیشه بزوتنه ری کاری چاکه و چاکه خوازی بووه و هانده ری پڼگه ی پاست و دروستی خودا په رستی به، چونکه گومانی باش بردن واتای تکاکاری به نده به بڼ خوی گه وړه و ملکه چی کردنیتی، نه و نه و تکاکاری به پاست و دروسته، به لام هرکه سیك تکاکاری به که ی هانده ری کهم ترخه می و بی په پوایی بیت نه و گرتنه به ری پڼگای گومرپایه.

نمونه ی نه مانه وه کو جوتیارک وایه، که نه گه ر زهوی به که ی به چاک و باشی بکلیت و چاودیری بکات، نه و چاوه پوانی به ره می چاک و باش و پاک ده کات، به لام نه گه کهم ترخه می و بی په پوایی بیت و ورده کاری نه کات له کیلان ویزارو چاودیری کردنیدا، نه و چاوه پوانی به ره می باش تابیت، به لام مه همیشه گومانی باش به زهوی به که ده بات، نایا هیچ سووډیکی مه به؟

یا خودا که سیك به بی نه وه ی بچیت له ای خپزانه که ی ته نه ا به نومید و گومانی باش بردن مندالی ده بیت؟ یا خود به بی کوشش و خویندن و ه ولدان ده بیت به باشترین و چاکترین زانای سرده می خوی؟

به هه مان شیوه نه گه هرچه نده نومیدی باش و گومانی چاک به خودای گه وړه به ریت به لام کوشش و خودا په رستی نه کات ثایه پله به رزه کانی به هشت به ده ست ده هینیت.

و خوی گه وړه ده فره میت: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ..... البقرة: ۱۷۸) واته: "نه و که سانه ی که باوه پدارن

نه خوښی و چاره‌سەر

وگړچیان کړدوه و ټیځوښاون له پیناو خوای گه ورده دا نه وانه به پراستی نکاکاری په حمهت و به زه یی خوا ده که ن "

ته ماشای نه وه بکه که نکاکاری نه م پیره چوڼ بزوی نه ری کاری چاکه و ه ولدانیان به .

ده نه پیني نه م بابه ته نه وه په که :نومیدو نکاکاری وگومانی باش بردن به خوای گه وره پیویستی به گرتنه به ری هژکاره کانینتی . که پیویست ده کات بق به نه نجام گه باندنی که خوای گه وره له شهرع و به رنامه و سزاو پاداشتی دا دیاری کړوه . که پیویسته ده سستی پیوه بگرین . پاشان نومیدو نکاوگومانی باش به خودا به رین که له سر کاری چاکه به رده و امان بکات له سستی و که م ته رخمی بمان پاریزیت .

جیاوازی له ټیوان نکاکاری و هیوا خوازی دا

پیویسته که هر که سی که نکاکاری ده کات (الرجا) که په یوه ست بیت به سینکاری سه ره کیه وه :

یه که م :خوش وویستنی نه وه ی که نکاکاری بق ده کات

دوه م :ترس له ده ست چوونی

سی یه م :ه ولدان وگوشش کردن به گویره ی توانا بق به ده ست خستنی

چاهر (نکاکاریه ک) نه م سی شته ی تیدا نه بوو . نه وانه نها (هیواخوان) یه کی بیتاوه پوکه .

(نکاکاری) جیاوازه له (هیواخوازی) . نکاکار هه میشه ده ترسیت_وه نه وی بترسیت _خیرا ده کات تانه وه ی نه نجامه کی له ده ست نه چیت . له (الجامع الترمذی) دا هاتوه له فهرمووده ی (أبی هريرة) رضی الله عنه که پیغه مبه رضی الله عنه ده فهرمیت : (من خاف أدلج ومن أدلج بلغ المنزل، الا ان سعة الله غالية، الا ان سعة الله الجنة) .^۱ واته :نه وی بترسیت

^۱ - نه م فهرمووده یه "من ه" ، (ترمذی ۲۴۵۰) وه (حاکم ۳۷۰۷) وه صحیحه بروانه (الصحيحه : ۹۵۴).

ابن القيم الجوزی

هه‌لده‌دات وشو ده‌گه‌ریت هه‌نگاو ده‌نیت وه‌نه‌وه‌ی هه‌نگاو بنیت وه‌ول‌دات. ده‌گاته شویتنی مه‌به‌ست. به‌پاستی کالاو‌خه‌لانی خوی گه‌وره به‌نرخ و به‌به‌هایه. کالای خوداش به‌هه‌شتی به‌رینه.

هه‌روه‌ها خودای گه‌وره به‌هه‌مان شیوه‌ی تککاری (الرجا) ترس (ال خوف) یشی کردوه به‌بزوتنه‌ری کاری چاکه وچاکه خوازی پیکه‌وه دوو فاکتهری هه‌میشه‌ی کرده‌وه‌ی چاکه‌ن. هه‌روه‌کو ده‌فه‌رمیت: (إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ * وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ * أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ..... المؤمنون: ٥٧-٦١) واته: نه‌و که‌سانه‌ی که‌ترسی به‌روه‌ردگاریان له‌دل‌دایه‌و ده‌ترسیت لیبان بره‌نجیت نه‌وانه‌ش برپا به‌نایست و فه‌رمانه‌کانی په‌روه‌ردگاریان ده‌هینن. نه‌وانه‌شی هاو‌ل وهاو‌به‌شی بۆ په‌روه‌ردگار برپار ناده‌ن. نه‌وانه‌ش که‌ده‌بخشن له‌زه‌کات و خیر دل‌بان ده‌ترسیتنه‌وه‌کو لیبان وه‌رنه‌گریت. چونکه نه‌وان بیتگومانن که‌بۆ لای په‌روه‌ردگاریان ده‌گه‌رینه‌وه. ئا نه‌وانه په‌له‌ده‌که‌ن پیتش‌برکی ده‌که‌ن له‌نه‌نجام دانی هه‌موو چاکه‌یه‌ک^١

وه‌له (جامع) ی (ترمذی) دا هاتوه. له‌فه‌رموده‌ی عائیشه رضی الله عنها که ده‌لێت: (سألت رسول الله ﷺ عن هذه الآية، فقلت: اهم الذين يشربون الخمر ويزنون ويسرقون؟ فقال ﷺ: لا يا ابنة الصديق، ولكن الذين يصمون ويصلون ويتصدقون ، ويخافون ان لاتقبل منهم اولئك يسارعون في الخيرات.)^١ واته: خاتوو عائیشه فه‌رمووی: پرسیم له‌پیتغه‌مبه‌ری خودا ﷺ سه‌بارت به‌م نایه‌ته، ئایا باسی نه‌و که‌سانه ده‌کات که‌مه‌ی ده‌خۆنه‌وه‌و زینا ده‌که‌ن دزی له‌مالی خه‌لکی ده‌که‌ن؟ پیتغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: نه‌خیر نه‌ی که‌چه‌کی صدیق. به‌لکو نه‌وانه‌ی بۆ نه‌و ده‌گرن و نوێژده‌که‌ن خیر وچاکه ده‌که‌ن

^١ - نه‌م فه‌رموده‌یه "صحیح"، (ترمذی ٣١٧٥) وه‌ (ابن ماجه ٤١٩٨).

نه خوشی و چاره سهر

له هه مان کاتدا ده ترسن که خودا لییان قبول نه کات، نه مانه به پاستی پیش برکی ده کن له کاری چاکه دا.

ترس و تگا له ژبانی هاوه لاند^۱

خوای گه وره وه سف و پیناسه ی خوش به ختان ده کات به پرپوختی له گه ل ترسدا، وه وه سفی به دبخته کان ده کات به خرابه و هیمنی و ناسایشی. هه بویه گه له م سۆنگه یه وه ته ماشای ژبانی هاوه لانی پیغه مبه ﷺ بکه یت ده بینیت که له گه ل پرپوختیان له گه ل کارو تی کۆشاندا هیشتا ده ت رسان له خودای گه وره.

حالی ابو بکری صدیق رضی الله عنه

نه وه "ابو بکر" ه ده لیت: هیوا خواز بوو که من ته نها تاله موویه ک بوومایه له سنگی باوه پداریک. وه "احمد" ده گپرتیه وه وه هه روه ها ده لیت: زمانی خوی ده گرت و ده یوت: "نه مه سه رچاره ی تاوانه کانمه".

وه زۆر جار له ترسی خودا ده گریاو ده یوت: بگرین، نه گه نه گریان خۆتان بگرین. وه هه ر کاتیک که هه لده سا یۆ نوێژ کردن وه ک داریک له ترسا پاده وه ستا. جاریکیان بالنده یه کی بزگار کردو ووتی: هه ر نیچیریک پراویه کیت ویان داریک بپریت، نه وا له یادی خوات خستوه.

کاتیک له سه ره مه رگدا بوو، به خاتوو عایشه ی ووت: (نه ی کچه که م من له مال و سامانی مه سولمانان نه م عابایه و شیردۆشیک نه م خزمه ت کاره م هه یه، خیرا بیان گه پینه وه ده ستی عومه ری کوپی خه تاب ﷺ).

وه ده لیت: (والله ی تاوانه خواز بووم داریک بوومایه و بخورامایه و گازم لی بگیرایه). وه "قناده" ده لیت: (بیستومه که ابو بکر هه رموویه تی: تاوانه خواز بووم که لاسکه سه وزه یه ک بوومایه کرم بیخواردمایه).

^۱ - بر وانه (موسوعه الصحابه) و پشه کی کئی (الارائل من الصحابه)

حالی عمری کوپی خه تاب

ئوه تا عمری کوپی خه تاب سورته "الطور" ده خوینده وه تا گه یشته ئایه تی (ان عذب ربك لواقع...الطور: ۷) دهستی کرد به گریانیکی زۆر له تاواندا نه خوش کهوت و خه لکی سهریان لیّ ده دا.

له کاتی سه ره مه رگیدا به کوپه که ی ووت: (ئمه چی ده که بیت، پوومه ت وگۆنام بخه ره سه ره وه ی تا خوا ی گه وه به م دیمه نه په حم پی بکات) هه وه ها ووتی: (قوپه سه رم دایکه... ئه گه ره خودا لیم خوش نه بیت... "سیّ جار ئه مه ی دووباره کرده وه" پاشان به کسه ر گیانی سپارد).

شه وانه قورئانی ده خوینده وه که ده گه یشته هه ر ئایه تیک بیه ژاندا به ویترسایه، له تاواندا چه ند پۆزیک نه ده هاته ده ره وه و خه لی وایان ده زانی نه خوشه. ته نانه ت ئه وه نده گریا بوو دوو خه تی ره ش له سه ره ده م وچاوی ده رده کهوت. "عبدالله کوپی عباس" پیی ده لیت: خوا ی گه وه له سه ره دهستی تۆ میسری ئازاد کردو چه ندین فه تحی گه وه له سه ره دهستی تۆ هاته دی، ئه ویش فه رمووی: ئاوانه خوازم به س ته نها له قیامه تدا ده ربازیم، نه پاداشتم هه بیت نه تاوان.

حالی عثمانی کوپی عه فان

عثمانی کوپی عه فان کاتیک له سه ره گۆزیک پابوه ستایه ئه وه نده ده گریا تاریشی ته پ ده بوو. وه ده لیت: (ئه گه ر من له نیوان به هه شت و دۆزه خدا بم، وه نه زانم بۆ کامیان په وانه م ده که م، له ویدا ئاوانه خوازم بیه خۆ له میش پیش ئه وه ی بزانه م بۆ کام لایان ده منیرن).

حالی علی کوپی ئه بی تالب

ئوه علی کوپی ئه بی تالبه که زۆر ده ترسا له دووشتی سه ره کی هیوا دریزی وشوین کهوتنی خه زو ئاره زووه کان.

نه خوشی و چاره سهر

یه که میان "هیوا دریتی یه" قیامت بیرده باته وه، به لام شوین که وئنی ناره زووه کان ریگری ده کات له حق و ویستی. جا وادونیا به ره وئاوایوون ده چیت و قیامت سهره لده دات، جا ههریه که یان کهس وپۆله ی خۆی هه یه. وریا بن و بینه پۆله ی قیامت و دونیا وه لاتین. نه مرق ته نه کاره و سبه یینی ته نه لئ پرسینه وه یه.

حالی نه بو درداء ﷺ

ده لیت (نه وشته ی که من زور لئی ده ترسم، نه وه یه که له پۆزی قیامتدا لیم بیرسن وبلین: نه بو دردا عتق فیری زانست بووی، نایا کارت پی کردوه ؟)

وه هه میشه ده بیوت: (نه گهر نه تان زانی دوا ی مردن چیتان بۆ ئاماده کراوه، نه وانان وئاوتان پی نه ده خورا به ئاسانی. وه له ماله کانتان خۆتان نه ده گرت، به لکو به ره وده شت وده ره کان هه ل ده هاتن و سنگتان ده کوتا وپۆختان ده گریان. وه من ئاواته خواز بووم داریک بووما یه و بخوراما یه) ..

حالی عبدالله ی گوری عباس ﷺ

نه وه نده ده گریا چاوه کانی شۆپ ببونه وه نه وه نده ده گریا.

حالی نه بو ذر ﷺ

ده بیوت: (ئاواته خواز بووم داریک بووما یه، یاخود ههر دروست نه کراما یه. وه کاتیک ویستیان هاوکاری بکه ن له لایه ن ده وله نه وه ووتی: من پیویستم پتی نی یه، چونکه بزنیکیان هه یه ده یفرۆشین و وه گوئ دریتیکیان هه یه بۆ باره لگرتن، خزمه تکاریکیان هه یه هاوکاریمان ده کات، وه عابا یه کم هه یه. وه من ده ترسم له سهر نه مانه توشی لی پرسینه وه بم له قیامتدا) .

حالی ته میمی داری ﷺ

شه ویکیا ته میمی داری سوره تی جاثیه ی ده خوینده وه تا گه یشته ئایه تی: (أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ... الجاثية: ۲۱) واته: نایا نه وانیه که تاوانکاریان نه نجام

داوه وای دادەنیت کە لە گەڵ ئەو کەساندا وەک یەکن کە باوەریان هێناوە و کردەوهی چاکەیان ئەنجام داوه، لەژێر و مردنیاندا زۆر بەهەڵدا چون.

ئێتر لە ترساندا دەگریا و هەردوو یارەکی دەکردهوه تاوەکو پۆژ دەبوو وە.

حالی ئەبو عوبیدە کۆری جەراح رحمە

ئەبو عوبیدە دەلێت: زۆر ئاواتە خوازم کە من مەژێک بوومایە و بکرامایە قوربانی و سەر بپرمامایە و گۆشتم بخورایە.

لەم بوارەدا بوودا و ووتەکی زۆر هەن کە درێژە دەکێشێت، تەنانەت "بخاری" لە (صحیح) هەکیدایا بابه تێکی لەم بوارەکی لە ژێر ناوێشان "باب خوف المؤمن ان یحبط عمله، وهو لا یشرع" دا داناه.

"ابراهیم التمیمی" دەلێت: (هەرکاتێک بەراوردی نێوان ووتەو کردەوهی خۆم کردبیت، مەترسیم بۆ دروست بوو لەوهی کردەوه کەم ووتە کەم بە درق بخاتەوه.)^۱
"ابن ابی ملیکە" دەلێت: (سێ لە هاوێ لانی پێغه مبهرم بینوه هەر هەموویان لەوه ترساون توشی دوو پووی هاتبێت، وە کەسیان نەکی دەووت باوەری من وەک باوەری جبریل و میکائیل وایە.)^۲

و "حسن" پەحمەتی خوازی لێبێت دەلێت: (تەنها باوەردار دەترسێت، وە تەنها دوو پووی بێ ترسە.)^۳

و "بخاری" دەلێت: کاتێک پێغه مبهرم صلی اللہ علیہ وسلم ناوی دوو پووە کانی لای (حذیفە) بردبوو، "حذیفە" دەلێت: "عمری کۆری خەتاب رحمە دەهات و دەیفەرموو: سویندت دەدەم

۱ - بخاری ئەم ووتەبەکی لە (صحیح) هەکیدایا هێناوە، (باب خوف المؤمن ان یحبط عمله، وهو لا یشرع / کتاب الایمان، باب ۳۷).

۲ - هەمان سەرچاوەی پێشوو.

۳ - هەمان سەرچاوەی پێشوو.

نه خوښی و چاره‌سەر

به‌خودا ناوی به‌دوو پوو بردم یانا؟ وه خذیفه‌ش ده‌یفه‌رموو: نه‌خیر به‌لام له‌دواي عمر به‌کەسی تر نالیم.

هه‌روه‌ها بخاری ده‌لێت: بیستم به‌کێك له‌زانایان ووتی: مه‌به‌ستی له‌خذیفه‌ له‌وه‌ی که به‌دواي عمر به‌کەسی تر نالیم، واته‌ ئه‌م ده‌رگایه‌ له‌خۆم ناکه‌مه‌وه‌ خه‌لکی بی‌ت پرسیارم لی بکه‌ن له‌م بواره‌دا. وه‌بوخاری ده‌لێت: منیش ووتم: ئه‌مه‌ی خذیفه‌ وه‌ك هه‌مان فرموده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ وابه‌ که به‌کێك له‌هاوه‌لانی داواي لی کرد که به‌کێك له‌و هه‌فتا هه‌زاره‌ بی‌ت که به‌شه‌فاعه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ده‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌، پێغه‌مبه‌ر پێی فرموو: سبقك عکاشه^۱. واته‌ عکاشه‌ پیش تو که‌وت له‌م داوا کردنه‌دا.

پێغه‌مبه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ نه‌بووه‌ که جگه‌ له‌ "عکاشه‌" ئیتر که‌سی تر نه‌ماوه‌، به‌لکو مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بووه‌ که ئه‌م ده‌رگایه‌ له‌خۆی نه‌کاته‌وه‌ وه‌رکه‌سیك بی‌ت ودلوا بکات و تانه‌ویش بکه‌وێته‌ به‌ر ئه‌و تکه‌کاری وشه‌فاعه‌ته‌.... والله أعلم.

^۱ - ئه‌م فرموده‌یه‌ "صحیح"، (بخاری ۶۵۴۲) وه‌ (مسلم ۸۹/۳ - نووی) گێڕاویانه‌ته‌وه‌.

به‌شی دووهم :

شوینه‌واری

تاوان.....

سزای له دنیا و قیامه‌تدا

تاوان ھۆكاری ھەموو تاوان و دەردىگە

دېيىنەنە سەر باسى دەردو نەخۇشى يەكان ، كە ھۆكاری تېككەرى دۇنياو قىامەتە .
دەبىت بزانين كە تاوان زىانى خۇى دەدات بە تاييەتى لە دۇدا . نمونەى وەك ژە ھەروايە
لە جەستەى مرقۇدا . بە پېتى جۆرو پلەى تاوانەكان كاريگەريشى دەگۆپت .

ئايا جگە لە تاوان ، ھېچ كاريكى تر ھەبە دۇنياو قىامەتېشى شيواندېيت ؟
ھەر تاوان نەبوو ھۆى ھۆكاری بە دەركردنى " آدم و حوى " ى باوك و دايكمان لە
بە ھەشتى خۆش و بەختە ھەرى ؟

ھەر تاوان نەبوو ھۆكاری بە دەرهيتان و ريسوا كردنى (ئىبليس) لە مەلەكوتى خواى
گەرە ، وەبەر نەفرەت و خەشم و قىنى كەوت و ديمەن و پوخسارى بوو تاشرىنترين
سامناكترين پوخسار ، وەبۆ ھەتا ھەتايى بى بەش كرا لە بەزەى و پەحمەتى خواى
گەرە ، وە دۆزەخ بوو جىگەى ھەميشەى . كە ھەموو ژيانى سەرۈين كرده وە
لە پەحمەتى خودا بە تورەى و غەزەبى . لە بەھشتى خۆش بۆ دۆزەخى ئاگرين ، لە باوەر
بۆ بى باوەر ، لە پېرۆزى يەوە بۆ دېندەى و پيسواى لە ھەرى تەسبيحات ، كىفرو شېرك
و دورپووى . . . وە لە ھەرى ئو ھەموو پېرۆزى و خودا پەرسىتى يە ، بووبە پابەر و ھاندەرى
پېرى تاوانبار و ستەمكار و خراپەكاران .

ھەر تاوان نەبوو ، بوو ھۆى ھەلگەردنى زىيانى نغۆيوون و نغوم بوونى ھەموو سەر
زەوى بە ھەموو پېكھاتەكانى يەوە ئاو دايپۆشين ؟

ھەر تاوان نەبوو بوو ھۆى ھەلگەردنى زىيانى پەشەبا بۆ سەر قەومى "عاد" و
وەبوو مایەى سەرگەردان و تەفروتونا كەردنیا و لەناودانىان ، وەبوو نە نمونە و پەند بۆ
ھەموو مېژوو و جېھان ؟

و ھەر تاوان نەبوو بوو ھۆكاری ناردنى "ھاوارو قىژەى سامناك" بۆ سەر قەومى
(شود) كە جەرگ و دل و ھەناويانى بېرى و لەنارى بردن ؟

هەر تاوان نەبوو... بوو هۆی هۆکاری لە پەگ و پێشە دەركردنی گوندەكانی قەومی "لوط" و بەرزکردنەوهیان بۆ بەرزاییەكانی ئاسمان و بەشیوەیەك كە فریشتەكانی ئاسمان گوتیان لەو پێنی سەگەكانیان بوو. پاشان لە بەرزاییەوه بەناخی زەویدا پۆیان كردن سەربەرەوخوار پاشان بەردی باران بەسەریانداكە هەموو چەشنەكانی غەزەبیان بەسەردا باران و لەناو بران. وەئەم قارو سزایە نوورنی یە دووبارە بێتەوه بۆ سەمكاران.

هەر تاوان نەبوو... بوو هۆکاری ناردنی هەوری پەشی سامناك بۆ سەر قەومی (شعیب) و دواتر كە گەشتە بان سەریان ئاگری بەتینی سوتێنەری بەسەردا باران؟ هەر تاوان نەبوو... بوو هۆکاری خنكاندنی (فیرعەون) و داوودەستەكە، دواتر پوچەكانیان پەوانەیی دۆزەخ كردن و لاشەوجەستەكانیشیان وەك عیبرەت هێشتەوه؟ هەر تاوان نەبوو... قارون و مالّ و سامان و كۆشكەكە بەناخی زەویدا برد؟ هەر تاوان نەبوو... بوو مایەیی لەناو بردنی قەومی "یس" بەهاواری گەورە؟ هەر تاوان نەبوو... پێڕێکی بەتواناو جەریەزەیی زالّ كرد بەسەر (بنی إِسْرَائِيل) دا پیاو و كۆپڕانی كۆشتن و كچ و ئافرەتیان بەكەنیزە بردو ولاتیان كاولكرد؟

هەر تاوان نەبوو... هەموو جۆرە كارەساتێکی گەورەیی بەسەریاندا هێنا "بنی إِسْرَائِيل" لەكۆشتارو كاولکاری و وێرانی و كچ و ئافرەت بەكەنیزەكردن و وەزالّ كردنی پاشا و سەمكارەكان و وەبوون بەمەیمون و بەرازە پێسو... وەدواوەمینیان پەيامی خواي گەورەیی كە دەفەر مێت: (لَيُعَذِّبَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ.... اعراف: ١٦٧) واتە: كە سانیك دەنێرمە سەریان كە تا پۆی قیامەت ئازارو ئەشكەنجەیان بدات.

"امام احمد" دەلێت: (وليد بن مسلم) بۆی گێڕامەوه كە ئەویش لە (صفوان بن عمرو) ئەویش لە (عبدالرحمن بن جبر بن تغیر) ئەویش لە باوكی یەوه، دەلێت ووتی: كاتی ولاتی "قبرص" ئازادكراو دەسەڵاتدارەكانی سەرگەردان و پەرش و پلایوونەوه و

نه خوشی و چاره‌سەر

وه به‌سه‌ریه‌کدا ده‌گریان. له‌وکاته‌دا "ابو درداه" رضی الله عنه بینی له‌گۆشه‌یه‌کدا ده‌گریا. منیش لێم پرسى: بۆچی له‌م پۆژه‌دا ده‌گریت که‌خوا ئیسلامی سه‌ربه‌رزکرد تێیدا ئه‌ویش ووتى: ئه‌وه ئه‌لێتی چى "جیبر" خه‌لکی چه‌ند بێ ده‌سه‌لاتن به‌رامبه‌ر به‌گه‌وره‌یی خودا. ئه‌م قه‌ومه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لات و پاشای به‌هێزبوون که‌پشتیان له‌فه‌رمانی خودا کرد، چێیان به‌سه‌ردا هات.

"علی بن الجعد" ده‌لێت: (شعبه بن عمرو بن مره) ووتى: گویم له‌ "أبا البحتري" بوو ووتى: ئه‌وانه‌ی که‌ گوێیان لێ بوو هه‌وائیان پێدام که‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رمووێته‌ی: (لن يهلك الناس حتى يعذروا من انفسهم).^۱ واته‌: خۆی گه‌وره‌ خه‌لکی به‌هێلاک نابات ، تاخه‌لکی خۆیان بیانوو به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌ده‌ن.

وه‌له‌ مسند دا هاتوه‌وه‌ له‌ فه‌رمووده‌ی (ام سلمة) رضی الله عنها که‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رمووێته‌ی: (إذا ظهرت المعاصي في أمي عمهم الله بعذاب من عنده، فقلت يا رسول الله: أما فيهم يومئذ أناس صالحون؟ قال صلی الله علیه و آله: "بلى"، فقلت: كيف يصنع بأولئك؟ قال: يصيبهم ما أصاب الناس، ثم يصيرون الى مغفرة من الله ورضوان).^۲ واته‌: ئه‌گه‌ر سه‌ره‌پنجی و تاوه‌نکاری و یاخی بوون سه‌ری هه‌لدا له‌ناو ئومه‌ته‌که‌مدا، ئه‌وا خۆی گه‌وره‌ هه‌موویان توشی سزا ده‌کات. منیش پرسیم: ئایا که‌سانی چاکه‌خواریان تێدا نی به‌؟ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رمووی: "به‌لێ تێیدا به‌". منیش ووتم: ئه‌ی چى له‌وان ده‌کات؟ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رمووی: ئه‌وانیش توشی ده‌بن به‌لام دواتر ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ لای ره‌حمه‌ت و په‌زنامه‌ندی خۆی گه‌وره‌.

وه‌له‌ "مراسیل الحسن" له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رمیته‌ صلی الله علیه و آله: (لا تزال هذه الأمة تحت يدالله وفي كنفه مالهم يمانی قراؤها ، وما لم يذل صلاحاؤها فجارها، ومالم يهن

^۱ - نه‌م فه‌رمووده‌یه (صحیح) ۵، (احمد: ۲۶۰/۴، ۲۹۳/۵) بو (ابو داود: ۴۳۴۷).

^۲ - نه‌م فه‌رمووده‌یه (صحیح) ۵، (احمد: ۲/۱، ۳۰۴/۶) وه‌له‌ (صحیحین) دا به‌هم چه‌شنه‌یه: (یهلکون مه‌لکا واحداً ولكن یعثون علی نیاتهم) له‌گه‌ڕانه‌وه‌یه‌کی تردا (علی أعمالهم).

ابن القيم الجوزی

خيارها اشرارها، فأذاهم فعلو ذلك رفع الله يده عنهم، ثم سلط عليهم جبابرتهم فساموهم سوء العذاب، ثم ضربهم الله بالفاقة والفقر).^١ واته: بهرده وام ئەم ئومەتە لە ژێر دەستی پەحم و میهره بانی و چاودێری خودادایه، کاتێک که قورئان خوێنه کانیان چاوله خوارو مه یلداری کار به دهستان نه بن، وه پیاو چا کانیان ژێرده ستهی خراپه کاران نه بن، وه پیاوه باشه کانیان به چاوی سوکه وه ته ماشا نه کرێن، به لام کاتێک ئەمانه پوویندا، ئەوا دەستی چاودێری و میهره بانیان له سه ره لده گرێ و پاشان ئۆرداران زāl ده کات به سه ریاندا و تووشی خراپترین ئازاریان ده کات و دواتر به لای مه ژاری نه بوونیان تووش ده کات.

وه له مسند دا هاتوه له فهرموده ی (ئوبان) ﷺ که پێغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (ان الرجل لیحرم الرزق بالذنب یصیبه).^٢ واته: مرۆفی وا هیه بی به ش ده بیت و برقی لی قه ده غه ده کریت به هوی تاوانیکه وه که توشی ده بیت.

مه روه ها له مه مان سه رچاوه ره مه مان که سدا هاتوه که پێغه مبه ر ﷺ ده فهرمیت: (یوشک ان تتداعی علیکم الأمم من کل افق، کما تداعی الأکلة علی قصعتها، قلنا: یا رسول الله امن قلة منا یومئذ؟ قال ﷺ: انتم یومئذ کثیر، ولکنکم غشاء کغشاء السیبل، تنزع المهابه من قلوب عدوکم، ویجعل فی قلوبکم الوهن، قالوا وما الوهن؟ قال: حب الحیاة وکراهة الموت).^٣ واته: نزسکه میله تانی تر له مه موو لایه که وه بێن و بدهن به سه رتاندا، وه کو چۆن که سانی که بانگی به کتری ده که ن بق سه ر نان خواردن، هاوه لان ووتیان: ئایا ئیمه ئەو پۆژه ژماره مان که مه؟ پێغه مبه ر فهرمووی: ئیوه ئەو

^١ - ئەم فهرموده یه (ضعیف)، (حافظی عراقی) له (المغنی) دا هتاریقی وه ده لیت (أسنادها ضعیف).

^٢ - ئەم فهرموده یه (حسن لغیره)، (احمد: ٢٧٧/٥) و (الحاکم: ٤٩٣/١) و (ابن ماجه: ٤٠٢٢) بروانه (کنز الفوائد).

^٣ - ئەم فهرموده یه (صحیح)، (احمد: ٢٧٨/٥) و (ابو داود: ٤٨٧٨) بروانه (السلله الصحیحه: ٩٥٨).

نه خوشی و چاره سهر

پژده ژماره تان زږه ، به لآم وه كو كه في سهر دهریان ، ترسی ئیوه له دلی نه وان دهرده مینریت ولایتان ناترسن "وهن" ده خریته ناودله کانتان، پرسیان: ئه ی پیغه مبه "وهن" چی به؟ پیغه مبه ر فرمووی: "وهن" واته: خوشیستنی دونیایو پی لی بوونه وهی مردن.

وه له (مسند) دا هاتووه له فرموده ی "انس" ﷺ كه پیغه مبه ری خودا ﷻ ده فرمیت: (لما عرج بي مررت بقوم لهم اظفار من نحاس يخمشون بها وجوههم وصدرهم، فقلت: من هؤلاء يا جبريل؟ قال: هؤلاء الذين ياكلون لحوم الناس، ويقعون في اعراضهم).^۱ واته: له شهوی "إسراء" دا قه ومبكم ببني نينوى دیرژیان هه بوو له مس دروست کرابوو سنگ ودهم وچاوی خویانی ده پنی ، به خه زده تی جبریل ووت: نه مانه کین؟ نه ویش ووتی: نه وانه نه و پیره ن كه به هه میشه یی گوشتی مرقفیان ده خواروو به خراپه باسی ناموسی خه لکیان ده کرد.

وه له "جامع" ترمذی دا هاتووه له فرموده ی (ابي هريرة) ﷺ كه پیغه مبه ر ﷻ ده فرمیت: (يخرج في آخر الزمان قوم يخلتون الدنيا بالدين ، ويلبسون للناس مسوك الضأن من اللين، السنتهم أحلى من السكر، وقلوبهم قلوب الذئاب، ويقول الله عزوجل: ابي يفترون؟ وعلى يجترئون؟ فبي حلفت، لأبعثن على أولئك فتنة تدع الحليم فيها حيران). واته: له کوتایی زه ماندا كه سانتك دهرده چن له پښه ی ئایینه وه دویا به ده ست ده هینن، هینده ش خویان نه رم ونيان ده كه ن به وینه ی مه، زمانیان شیرینتره له شه كر، به لآم دلیان دلی گورگه . خواي گه وره ده فرمیت: (ثایا ده پانه ویت من بخه له تینن؟ جورته وپویری به سهر منه وه ده كه ن؟ سویند بیت به خودی خۆم... به لاو فیتنه یه کی نه وتزیان به سهر دینم كه عاقله کانیان تیدا سهرگه ردان بن) .

^۱ - نه فرموده یه (صحیح) ۵، (احمد: ۲۲۴/۳) و (أبو داود: ۴۲۹۷) بر وانه (مسند الصحیح: ۹۵۸).

ابن القيم الجوزی

وه (ابن أبي الدنيا) له فهرمووده‌ی (جعفر بن محمد) . (عن أبيه عن جده) ووتی که (علی بن ابی طالب) ووتی: (یأتی علی الناس زمان لا یبقی من الاسلام إلا اسمه، ولامن القرآن الا رسمه، مساجدهم یومئذ عامرة، وهي خراب من الهدی، علماؤهم شر من تحت ادیهم السماء، منهم خرجت الفتنة، وفيهم تعود). واته: یؤزانیك دیت به‌سه‌ر خه‌لکید، ئیسلام ته‌ن‌ها هه‌ر ناوه‌که‌ی ده‌میتیت ، وه قورئانیش ته‌ن‌ها ویتنه‌که‌ی و مزگه‌وته‌کان پازاوه‌ن، به‌لام ویرانه له‌پووی خودا په‌رسی ته‌وه، زانا‌کانیان خرابترین پیین ، له‌وانه‌وه فیتنه‌و ناشوب سه‌ره‌ل‌ده‌دات، وه هه‌ر یۆ نه‌وانیش ده‌گه‌پیتته‌وه . وه له‌"سماک بن حرب" وه له‌"عبدالرحمن بن عبدالله بن مسعود" وه ﷺ له‌باوکی یه‌وه ووتی: (اذا ظهر الزنا والربا في قرية اذن الله عزوجل بهلاكها) واته: هه‌رکاتیک زیناو سوخواردن "رببا" له‌هه‌ر شاریکدا سه‌ری هه‌لدا ، نه‌وا خوای گه‌وره مؤله‌تی به‌هیلاک بردنیان ده‌دات.

وه له‌ (مراسیل الحسن) ده‌ل‌یت: (اذا اظهر الناس العلم وضيعوا العمل، وتحابوا بالأسن، وتباغضوا بالقلوب، وتقاطعوا الارحام، لعنهم الله عزوجل عند ذلك، فاصمهم وأعمى أبصارهم) واته: هه‌رکاتیک خه‌لکی خو‌یان به‌زانا ده‌رخست وکاریان پی نه‌کرد، به‌زمان به‌کیان خو‌ش ده‌ویست وله‌دل‌وه یقیان له‌یه‌ک بوو ، وه په‌یوه‌ندیان ده‌پچراند، نه‌وا خوای گه‌وره نه‌فره‌تیان لی ده‌کات وکو‌یرو‌ل‌ایان ده‌کات. وه له‌"سنن" ی "ابن ماجه" دا هاتووه له‌فه‌رمووده‌ی (عبدالله بن عمر الخطاب) ﷺ فه‌رمووی: (كنت عاشر عشرة رهط من المهاجرين عند رسول الله ﷺ ، فأقبل علينا رسول الله ﷺ بوجهه فقال: يا معشر المهاجرين، خمس خصال أعوذ بالله ان تدرکوهن: ما ظهرت الفاحشة^١ في قوم حتى أعلنوا بها إلا ابتلوا بالطواغيت والأوجاع

^١ - فاحشه: هم‌وو شینکی نار‌ه‌واو ناشرین له‌ ووت‌وو کرداردا وه‌خوای گه‌وره با‌سی ده‌کات که فاحشه‌قه‌ده‌غه‌یه به‌نه‌یی وناشکرایوه: (قل انما حرم ربی الفواحش ما‌ظهر منها وما‌بطن)

والأوجاع التي لم تكن في أسلافهم الذين مضوا ، ولا نقص القوم المكيال والميزان إلا ابتلوا بالسنين وشدة المؤنة وجور السلطان، وما منع قوم زكاة أموالهم إلا منعوا القطر من السماء فلولاً البهائم لم يمطروا، ولا خضر قوم العهد إلا سلط الله عليهم عدواً من غيرهم، فأخذوا بعض ما في أيديهم ، وما لم تعمل أئمتهم بما أنزل الله عزوجل في كتابه إلا جعل الله بأسهم بينهم).^١ واته: ئهـى پيـرى كۆچه ريبه كان "المهاجرين" په نا ئه گرم به خوادا كه توشى ئهـم پيـنچ خه سله ته نه بن: له قومينكا زينا سهره لبدات و به ئاشكرا ئه نجامى بدهن ئهـوا توشى چه ندين په تاى جورا و جور دهن كه له پيشينه و باوي پيرياندا نه بووه . وهـهر قهـوميك دياردهـى دزى وفيل كردن له ترازودا ئه نجام بدهن، ئهـوا توشى گرانى و ستمى دهـسه لات دهـبنه وهـ . وهـهر قهـوميك پيگري بكن له زهكات دهركردن، ئهـوا توشى وشكه سالى دهن ، ئهـگر له بهر گيانله بهران نه پيـت هـر به يه كجارى باران ناباريـت . وهـهر قهـوميك دياردهـى په يمان شكندن تيياندا سهره لبدات، ئهـوا خواى گهـره دوژمنانيان به سهردا زال دهكات و به شيكى زورى سامان ودهـسه لاتيان له دهـست دهـدن . وهـهر قهـوميك سهركرده كانيان به فرمايشته كان وكتيـبه كهـى خواى گهـره فرمان په وايى نه كـن ، ئهـوا خواى گهـره توشى دوهـره كى و دوژمنايه تيان دهكات له نيو خوياندا .

وله (مسند وسنين) دا هاتووه له فرمودهـى (عمرو بن مروه) له (سالم بن ابى الجعد) عليه السلام له باوكى په وه ده لـيت پيـغه مبهـر عليه السلام فرمودهـى: (ان من كان قبلكم كان اذا عمل العامل فيهم بالخطيئة جاءه الناهي تعذيراً، فاذا كان الغد جالساً واكله وشاربه، كانت له يره على خطيئة بالأمس، فلما راي الله عزوجل ذلك منهم ضرب بقلوب بعضهم على بعض ، ثم لعنهم على لسان نبيهم داود وعيسى بن مريم، ذلك

ودهـه فرمودت: (الشیطان يمدكم الفقر ويأمركم بالفحشاء) وهـزور ئهـم ووشهـيه ژ "زينا" به كار دهـيـرت .

^١ - ئهـم فرمودهـى (حسنه) ، (ابن ماجه: ٤٠١٩) و (بوهر الباني) به حسن يان داوهـته قـلـم .

ابن القيم الجوزی

بما عصوا وكانوا يعتدون. والذي نفس محمد بيده لتأمرن بالمعروف، ولتنهون عن المنكر ولتأخذن على يد السفية، ولتأطرنه على الحق أطراً أو ليضربن الله بقلوب بعضكم على بعض، ثم ليلعنكم كما لعنهم^١ واته: لهو خه لكانه ی پیش نیوه دا گهر که سیک مه له ی بگردایه ، نهوا به کیک له وکه سانه ی ناموزگاری خه لکیان ده کرد ده هات وسزای ده داو ناموزگاری ده کرد، پتی ده ووت: له خوا بترسه، به لام به یانی که پوژ ده بووه ده ناموزگاری که ره که له گه ل تاوانبار ده که دا پیکه وه ده بوون نان وناویان ده خوارد هه روه کو بلتی نه و که سه دوینی مه له ی هه رنه کردبی. کاتیک خوی گه وره نه مه ی لی بینین دله کانی وه ک یه ک لی کردن وه به یه کیانیدا. نه و جا نه فره تی لی کردن له سه زاری "داود وعیسی کوپی مریم (س.خ)". نه مهش به هوی نه وه ی سه ریچی خودایان ده کرد ،پاشان پیغه مبه ر فره مووی: سویند به وکه سه ی که گیانی منی به ده سته ،نه گهر فرمان به چاکه و پیکری له خراپه نه کهن ، وه ده سستی نه قامان نه گرن وپشتیوانی له حق نه کهن، نهوا خودا دله کانتان ده دات به یه کداو نه فره تان لی ده کات، وه کو له وانه ی پیشوو تری کرد.

وه (ابن ابی الدنيا) له "ابراهيم بن عمرو الصعاني" ده لیت: (اوحى الله الى يوشع بن نون عليه السلام، اني مهلك من قومك اربعين الفا من خيارهم، وستين الفا من اشرارهم، قال: يارب، هؤلاء الاشرار، فما بال الاخيار؟ قال: انهم لم يغضبوا لغضبي، وكانوا يواكلونهم، ويشاركونهم). واته: خوی گه وره وه حی بۆ "یوشع بن نون" نارد که من وچل هه زار له پیاو خراپ وچل له پیاو چاکانی قه ومه که ت به هیلک ده به م. نه ویش ووتی: خوابه پیتری خراپه کاره کان حه قی خویانه، نه ی پیتری چاکه کاران بۆ؟ فره مووی: چونکه به نه رکی خویان هه لئه ساون به وه ی پیکری خراپه کاران نه بوون ، تووپه نه بوونه به رامبه ر نه و کارانه ی که من پیم ناخوشه، وه نه وان نه نجامیان دلوه.

^١ - نه م فره مووه به (ضعیف الاسناد)، (احمد: ٢١٩/١) وه (ابو داود: ٤٣٣٦) وه (ترمذی: ٢٠٤٧) وه (ابن ماجه: ٤٠٠٦) بروانه: (ضعیف ابن ماجه ی البانی: ٨٦٧).

نه‌خوشتی و چاره‌سەر

هه‌روه‌ها (أبو عمر بن عبد البر) له "أبي عمران" ده‌لێت: (خوای گه‌وره‌ دوو فریشته په‌وانه ده‌کات بۆ کاولکردنی گوندیک، به‌هه‌رچی تێدايه. کاتیک که‌چوونه‌ سه‌ر گونده‌که‌ بینیان که‌ پیاویک له‌ مزگه‌وته‌که‌ ودا خواپه‌رستی ده‌کات وکړنوش ده‌بات، فریشته‌کان ووتیان: خواپه‌ گیان فلان به‌نده‌ت له‌ گونده‌که‌ تدا نوێژ ده‌کات، خوای گه‌وره‌ فەرمووی ئه‌ویشی له‌ که‌لدا وێران بکه‌ن، چونکه‌ هیچ کاتیک نا‌په‌حه‌ت و دلگران نه‌بووه‌ له‌ پێتاناو مندا.) .

وه "الحمیدی" له (سفیان بن عیینه) ده‌لێت: (سفیان بن سعد) له "مسعر" ده‌گێڕێته‌وه: (که‌ فریشته‌یه‌ک فەرمانی پێی کرابوو که‌ گوندیک به‌ ناخی زه‌ویدا به‌ریت ، دواتر ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگار فلانه‌ که‌سی خواپه‌رستی تێدايه. خوای گه‌وره‌ وه‌حی نارد که‌ له‌و که‌سه‌وه‌ ده‌ست پێی بکه‌، چونکه‌ هیچ کاتیک دلگران نه‌بووه‌ به‌رامبه‌ر به‌وکاره‌ خراپانه‌ی که‌ له‌و گونده‌دا کراوه‌.)

وه‌هه‌روه‌ها (ابن ابی الدنيا) له "وهب بن منبه" ده‌لێت: (کاتیک داودی پێغه‌مبه‌ر هه‌له‌ی کرد، داوای لێ خو‌شبوونی کرد ، خوای گه‌وره‌ لێی خو‌ش بوو. دواتر خوای گه‌وره‌ باجی ئه‌و هه‌له‌یه‌ی دابه‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی بنی ئیسرائیلدا. هه‌زه‌تی داود فەرمووی: ئه‌ی خودایه‌ تق فەرمانه‌روایی دابه‌روه‌ری په‌های چۆن باجه‌که‌یت دابه‌سه‌ر که‌سانی تر که‌چی من هه‌له‌م کردووه‌. خوای گه‌وره‌ وه‌حی نارد و فەرمووی: چونکه‌ کاتیک تق هه‌له‌ت کرد، ئه‌وان پێگریان نه‌کردیت.)

وه‌هه‌روه‌ها (ابن ابی الدنيا) له (أنس بن مالك) ده‌لێت: (انه دخل على عائشة عليها السلام هو ورجل آخر، فقال لها الرجل: يا ام المؤمنين حدثينا عن الزلزلة. فقالت: اذا استباحوا الزنا، وشربوا الخمر، وضربوا بالعازف غار الله عز وجل في سمائه، فقال للأرض: تزلزلي بهم ، فإن تابوا ونزعوا، وإلا هدمناها عليهم، قال: يا ام المؤمنين أعذابا لهم؟ قالت: بل موعظة ورحمة للمؤمنين، ونكالا وعذابا وسخطا على الكافرين. فقال أنس عليه السلام: ما سمعت حديثا بعد رسول الله ﷺ أنا أشد فرحا به‌ مني

ابن القيم الجوزی

بهذا الحديث.^۱ واته: من وپیاوئکی تر چووین بۆ لای خاتوو عائیشه رضی اللہ عنہا، پیاوه که لئی پرسی: ئە ئی دایکی بپواداران باسی بوومه له رزه مان بۆیکه "زلزله"؟ خاتوو عائیشه ش فەرمووی: ئە گەر زیناوداوین پیسی به ناشکراکرا و مه ی خورابه وه و ئامیری موسیقایان ژه نی. خوای گه وه له سه رووی ئاسمانه وه توپه ده بیئت، وه به زه وی ده لئیت ده ست بکه به له رینه وه واته بوومه له رزه. جا ئە گەر ته وه بیان کردو گه رانه وه باشه... ئە گەر نا ئە وا به بوومه له رزه کاولیان ده کات و خانوو کۆشکه کانیان به سه ردا ده پوخینیت. پیاوه که ووتی: ئە ئی دایکی بپواداران ئە مه ته نها سزایه که بۆ ئە وان؟ خاتوو عائیشه فەرمووی: په ندو ئامۆژگاری به که بۆ بپواداران وه سزاو توپه یی خودایه بۆ بی باوپه کان. "أنس" ده لئیت: له دوا ی پیغه مبه ری خودا فەرمووده ی وادلّ خو شم نه بیستوه.

وه (ابن أبي الدنيا) له فەرمووده یه کی (مرسل) ده گێڕێته وه: (إن الأرض تزلزلت على عهد رسول الله ﷺ، فوضع يده عليها ثم قال: أسكني، فإنه لم بأن لك بعد، ثم التفت الى أصحابه. فقال: (ان ربكم ليستعذبكم فاتبعوه)، ثم تزلزلت بالناس على عهد عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ فقال: أيها الناس ما كانت هذه الزلزلة الا على شيء أحد ثموه، والذي نفسي بيده لئن عادت لا أسكنكم فيها أبداً).^۲ واته: له سه رده می پیغه مبه ردا رضی اللہ عنہ بومه له رزه یه ک پوویدا وزه وی ده ستی کرد به له رینه وه، پیغه مبه ریش ده ستی خسته سه ر زه وی و پیتی فەرموو: هیمن وئارام به هیشتا کاتی ئە وه ت

^۱ - ئەم فەرمووده یه (ضعیف الاسناد) ه، (حاکم: ۵/۱۶۶) گێڕاوییه وه له سه ر مه رجی مسلم به "صحیح"ی داوه له قەلەم، وه (ذهبی) دلئیت: یم وایه هه لیه سزاوین، وه ئەم فەرمووده یه (سبوطی) له کتیی (کتاب الزلازل) دا هیساری و وه دیدا ته پال (ابن ابی الدنیا و حاکم) وه ده لئیت: وه پراسی زانیوه (صحیح) بروانه ئەو کتیی ۹-۱۰، به ده ره تانی ئەم وه.

^۲ - ئەم فەرمووده یه (ضعیف الاسناد) ه، وه (ابن ابی حاتم) له (المراسیل) ل- ۱۹۰ گێڕاوییه وه، بروانه هه مان سه رچاوه ی پێشو، لا ۲۵.

نه خوښی و چاره سر

نه هاتووه ، پاشان پووی کرده هاوه له کانی و فرمووی: خوی گوره لومه تان ده کات ، دهی نیو ش لومه ی خوتان بکن له سر خرابه کاریه کانتان پاشان له سرده می (عمر بن الخطاب) دا بومه له رزه به ک پوویدا. (عمر) فرمووی: (نهی خه لکینه نه بومه له رزه به هوی کاریکه بووه نیو به خرابه نه نجامتان داوه، سویند بیت به وکه سهی گیانی منی به ده سته، نه م جاره یان پوویداته وه من پاریزگاریتان لی ناکم).

وه له پله وپایه ی (عمر بن الخطاب) دا هاتووه له (ابن ابی الدنيا) وه ده گپړته وه که: (ان الارض تزلزلت علی عهد عمر رضی الله عنه فضرِبَ یده علیها ، وقال: مالک؟ ومالک؟ أما إنها لو كانت القيامة حدثت اخبارها ، سمعت رسول الله ﷺ يقول: إذا کان یوم القيامة فلیس فیها ذراع ولا شبر إلا وهو ینطق.) واته: له سرده می (عمر بن الخطاب) رضی الله عنه زهوی له رزی به وه، عمریش ده سته خسته ستری ووتی: نه وه چیته؟ نه وه چیته؟ خو نه گهر قیامت بیت، نه وا ده بیت بیت وه لام، چونکه من گویم له پیغه مبه ر بوو رضی الله عنه فرمووی: نه گهر پووی قیامت پوویدا نه وا هه موو بال و بستیک له زهوی ده ست ده کات به قسه کردن.

وه (امام احمد) له (صفیه) ده گپړته وه که: ووتویه تی: (قالت: زلزلت المدينة علی عهد عمر رضی الله عنه، فقال: یا ایها الناس ما هذا؟ ما اسرع احدثتم. لئن عادت لاساکنکم فیها.)^۱ واته: له سرده می "عمر رضی الله عنه زهوی له ربه وه، نه ویش ووتی: نهی خه لکینه نه مه چی به؟ چون به خیرایی شتیکتان کردوه، جانه گهر نه م جاره پوویداته وه من نیو هی تیدا نابیزیم.

وه (کعب) ده لیت: هه رکاتیک خه لکی تاوانی زوریان له سر زهوی نه نجام بدایه نه وه زهوی بهی له ترسی نه وهی که خدای گوره ناگاداریتی ده له رزی به وه.

^۱ - نه م فرموده به (صحیح)، (ابن ابی شیه) له (مصنف: ۴/۷۴) وه (بیهقی) له (سنة الطبی: ۳/۳۴۲) گپړایانه وه.

ابن القيم الجوزی

(عمر بن عبدالعزیز) رحمۃ اللہ علیہ نامہ‌ی نووسراوی ناراستہ‌ی گشت شاره‌کان کرد: (اما بعد فإن هذا الرجف شيء يعاتب الله عزوجل به العباد ، وقد كتب الى الامصار ان يخرجوا في يوم كذا وكذا شهر كذا وكذا، فمن كان عنده شيء فليصدق به، فإن الله عزوجل يقول: قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى * وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى.. اُعلی: ۱۴-۱۵. وقلوا كما قال ادم: رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ... الأعراف: ۲۳. وقول كما قال نوح: وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ... هود: ۴۷. وقلوا كما قال يونس: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ... الأنبياء: ۸۷) ^۱ واته: ئەم داچە لە کینه‌ی زه‌وی گله‌یی خودایه له‌بهنده‌کانی ده‌کات. وه‌له‌نامه‌یه‌که‌دا که ناراسته‌ی سه‌رجه‌م شاره‌کانی کردو نووسی بووی: ئەم زه‌مین له‌رزه‌یه‌ گله‌یی خودایه له‌ بنده‌کانی، جا پێویسته له‌ فلان پۆژو له‌ فلان پۆژدا ، وه‌له‌ فلان مانگ وه‌له‌ فلان مانگدا ده‌ریچه‌ ده‌ره‌وه‌ی شار ، هه‌ر که‌سیک ده‌ستی ده‌رده‌چیت وه‌یه‌تی باخێر بکات، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیت: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى * وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى.. اُعلی: ۱۴-۱۵). واته: ئەو که‌سه سه‌ره‌فرازه‌ که‌ ده‌رونی خۆی پاک پاگرتووه‌، وه‌ناوی په‌روه‌ردگار ده‌بات ونوێژ ده‌کات. ئێوه‌ش هه‌روه‌کو "ادم" ووتی بڵێن: (رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ... الأعراف: ۲۳). واته: ئەو په‌روه‌ردگار ئێمه‌ سته‌ممان له‌خۆمان کرد، ئەگه‌ر تۆی به‌خشنده‌ لیتمان خۆش نه‌بیت وه‌په‌حمان پێ نه‌که‌یت ئەوا ده‌بینه‌یه‌کیک له‌دۆپاوه‌کان. وه‌هه‌روه‌کو "نوح" ووتی ئێوه‌ش بڵێن: (وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ... هود: ۴۷). واته: ئەو په‌روه‌ردگار ئەگه‌ر تۆ په‌حمان پێ نه‌که‌یت ولیتمان خۆش نه‌بیت، ئەوا ده‌بینه‌یه‌کیک له‌دۆپاوه‌کان. وه‌هه‌روه‌کو "یونس" ووتی ئێوه‌ش بڵێن: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

^۱ - ئەم فهرمووده‌یه‌ (حسن)ه‌، (أبو نعيم) له‌ "حلیه الاولیا ۳۰۵/۵" گێڕاویته‌وه‌، وه‌ده‌تیت هه‌ندێک که‌سی ئێدایه‌ نایناسم، وه‌ "ابن ابی شیبه‌" له‌ "مصنف: ۴۷۳۲" گێڕاویته‌وه‌ به‌ "مسند" پیاوه‌کانی هه‌موو متمانه‌دارن.

نه خوښی و چاره سهر

سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ... (الأنبياء: ۸۷). واته: هيچ خودايهك نى په به حقه تنها تو نه بښت، پاكي وبښي گهردي بۆتو، من په كيك بووم له سته مكاران.

وهه روه ما (امام احمد) ده لیت: (أسود بن عامر) له (أبو بكر) له (الاعمش) له (عطاء بن أبي رباح) له (ابن عمر) موه ده گپړي ته وه و ده لیت: (سمعت رسول الله ﷺ يقول: اذا ضن الناس بالدنيا والدرهم وتبايعوا بالعينة، وتبعوا اذناب البقر، وتركوا الجهاد في سبيل الله، انزل الله بهم بلاء لا يرفعه حتى يراجعوا دينهم).^۱ واته گويم له پيغه مبر ﷺ بوو ده فهرميت: نه گهر خه لکي دينارو درهم وپاره بووه مه به ستیان، وه کارى كړي و فروشتنيان به شيوهى "عينة" نه جامدا، وه شوين د هسه لاتدارانى قامچى به د هسه كه و تن كه قامچيه كانيان له شيوهى كلكى مانگادايه. وه پشنيان كړد له تيكوشان له پيناوې خودادا. نهوا خواى گه وړه به لايه كيان به سهردا داده به زښتت له كوليان نابيتته وه تا نه گه پيښه وه سهر نايښه كيان.

(وتبايعوا بالعينة) له لاي "فقهاء" وزانايانى بواړى فيقه دوو رافه و ليكدانه وديان هه يه: په كه م: فروشتنى كالايه كه به قهرز به كه سيك، به نرخى زياتر له نرخى ناسايى خوى. دووهم: فروشتنى كالايه كه به كه سيك، پاشتر كړينه وهى هه مان كالا له وكه سه، به لام به نرخيكي زور كه متر له وهى كه پيى فروشتوه.^۲ وه "حسن" ده لیت: فيتنه تنها سزايه كه و توله سندنه وه يه كه خواى گه وړه له خه لکي ده سپنيته وه.

وه هه ندى له پيغه مبر راني "بنی ئيسرائيل" كاتيک وردبونه وه له و كار ه ساته (بنختنصر)^۳ به سهر ياندا هيناي ووتيان: (ئهى خوداي گه وړه به هوى به رنه نجامي

^۱ - تم فهرموده به (حسن) ۵، (احمد: ۲۸/۲) وه (ابو داود: ۳۴۶۲) گپړي پانده وه.

^۲ - پروانه: (معجم لغة الفقهاء: ل ۱۱۴).

^۳ - يان نه يو خودنوسر، پاشاي بابليه كان بوو كه هيزى كرده سهر شازى "نور شليم - قدس" وشارستانه يى جوله كه ي كاوړ كړد زوري لى كوشن و زوريشى لى به ديل گرتن و له بابل به ندى كړد. "ومرگير"

ناپاکی و تاوانکاری خۆمان که سیکت زāl کرد به سه‌رماندا ، نه‌تو ده‌ناسیت و نه‌به‌زه‌یی به‌ئیمه‌دا دیته‌وه .

وه (بختنصر) به " دانیال -ی پیتغه‌مبه‌ر" ی ووت: چی منی به‌سه‌ر قه‌ومه‌که‌تدا زāl کرد؟

(دانیال) یش ووتی: گه‌وره‌یی تاوانکاری توو سته‌مکاری قه‌ومه‌که‌م به‌رامبه‌ر به‌خودی خۆیان .

وه "ابن ابی الدنيا" له‌ فه‌رمووده‌ی (عمار بن یاسر) و (حذیفه) ه‌وه ده‌گێرتیه‌وه که پیتغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (ان الله عزوجل اذا اراد بالعباد نقمة امانت الاطفال واعقم ارحام النساء، فتنزل النعمة ، وليس فيه مرحوم.)^۱ واته: ه‌ه‌ر کاتیک خوای گه‌وره بیه‌ویت به‌لایه‌ک توشی به‌نده‌کانی بکات، ئە‌وا پیتشتی مندالان ده‌مریتیت و ئافره‌تان نه‌زۆک ده‌کات، ئە‌وسا به‌لاکه‌ داده‌گرتیه‌ خواره‌وه بق سه‌ریان، که که‌سیکیان تیدا نی به‌شایه‌نی به‌زه‌یی خودای گه‌وره بیت.

وه (ملك بن دينار) ده‌لێت له‌ "حکه‌م" دا خویندمه‌ته‌وه که خودای گه‌وره فه‌رمویه‌تی: (من الله م پادشاو خاوه‌نی پادشاکانم، دلێ پادشاکان له‌ده‌ستی مندایه . ه‌ه‌رکه‌سی ملکچی وخواپه‌رستی من بکات، ئە‌وا پادشاکه‌یان دل نه‌رم و نیان ده‌که‌م . وه‌ه‌ر که‌سیک سه‌رپیچیم بکات ، ئە‌وا پادشاکه‌یان ده‌که‌م به‌ به‌لا به‌سه‌ریانه‌وه . جا خۆتان به‌کاروباری پادشاکانه‌وه سه‌رقال مه‌که‌ن، به‌لکو سه‌رقالی گه‌رانه‌وه و نه‌ویه بن بۆمن، ئە‌وا ئە‌وان دل نه‌رم ده‌که‌م .)

وه‌له (مراسل الحسن) دا هاتوه‌وه: (ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره ویستی خێر بپێژیتیت به‌سه‌ر ه‌ه‌ر قه‌ومیکدا ، ئە‌وا کاروباریان ده‌داته ده‌ست که‌سه نه‌رم و نیان و دل‌سۆزه‌کانیان ه‌وه ،

^۱ - نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ (ضعیف الاسناد) ه‌، (سیوطی) له‌ (جامع الکبیر) دا هێناویتی، وه‌ (البانی) له‌ (ضعیف الجامع به‌ژماره‌ی ۱۵۴۴) هێناویتی له‌ (اللقابی شیرازی) وه‌ به‌ (ضعیف) ی داناره .

نه خوښی و چاره سر

به لام نه گهر ویستی شهریان به سر دا برژینیت ، نه وا کاروباریان ده داته دست
کار به ده ستانی ستمکار و بی عقل و دل په قه کانیاں .

وه (امام احمد) و که سی تریش ده گڼپته وه له "قتاده" ده لیت: (حه زه تی "موسی"
(س.خ) فرمووی: نهی خوای گه وره تنو له سهرووی ناسمانه کانیت و نیمه پش
له زه وی. جا نیشانه ی تو په بوون وپازی بوونت له نیمه چی به؟ خوای گه وره
فرمووی: نه گهر کاروبارتانم دایه دهستی کار به ده ستانی نرم و نیان وژیرو لینه اتو،
نه وا نیشانه ی نه وه یه لیتان پازیم. وه هر کانتیک کاروبارتانم دا به دهستی ستمکارو
بی به زه یی نه وا نیشانه ی نه وه یه لیتان تو په م.)

وه (ابن ابی الدنيا) ده گڼپته وه که "فضیل بن عباض" ووتی: "خوای گه وره وه چی
نارد بڼ هندی له پیغه مبه ران که: نه و که سه ی که من بناسیت و سه پېچیم بکات، نه وا
که سیک به سه ریاندا زال ده کم که من نه ناسیت."

وه هره وه (ابن ابی الدنيا) ده گڼپته وه له فرموده ی "ابن عمر" رضی الله عنه یرفعه: (والذي
نفسی بیده ، لاتقوم الساعة حتی یبعث الله امراء کذبة ، و وزراء فجرة ، واعوانا
خونة ، وعرفاء ظلمة ، و قراء فسقة ، سیماهم سیماء الرهبان ، و قلوبهم أنتن من
الجیف ، اهو اؤهم مختلفة ، فیفتح الله لهم فتنة غبراء مظلمة فیتها وکون فیها ، والذي
نفس محمد بیده لینقضن الاسلام عروة عروة ، حتی لا یقال الله الله ، لتأمرن
بالمعروف ، ولتنهون عن المنکر ، او لیسلطن الله علیکم شرارکم فیسومونکم سوء
العذاب ، ثم یدعو خیارکم فلا یستجاب لهم ، لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنکر او
لیبعثن الله علیکم من لایرحم صغیرکم ، ولا یؤقر کبیرکم.) واته: سویند بیت به و
که سه ی گیانی محمدی به ده سته ، قیامهت پوونادات تاو هکو خوای گه وره نه م که سانه
په وانه نه کات: سه رکړده ی دروژن ، وه زری تاو ه نکارو ناپاک ، خواناسی ستمکار ،
قورثان خوینی خرابه کار که سیمو پوخساریان له سیمو پوخساری پاهیه به کان ده چیت
، وه دله کانیاں بڼ گه نه ناره زووه کانیاں جیاوازه ، خوای گه وره ده رگای ناشوب

ابن القيم الجوزی

وفیتنه ی لی ده کاته وه. وه سویند بیت به وکسه ی گیانی محمدی به دهسته نیسلام پارچه پارچه ده بیت وله ناو ده چیت، ته نانه ت ووتنی الله یش نابیسیت ، یان فرمان به چاکه ده کهن و پیگری له خرابه ده کهن ، یا خودای گه وره سته مکاران و خرابه کارانتان ده کاته رابه رو سه رکرده تاوه کو توشی توندترین نازارتان ده کهن. له م کاته دا پیاو چاکه کانیشتان نزیان قبول نابیت. یان ده بیت فرمان به چاکه و پیگری له خرابه بکهن، یا خود خوای گه وره کهسانیک به سه رتاند زالی ده کات که پیز له گه وره تان نه گریت و به زه یی به بچوکیشتان نه به ته وه.

وله (معجم الطبرانی) و سه رچاوه ی تریش هاتوه له فرموده ی "سعید بن جبیر" له "ابن عباس" رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبری خودا صلی الله علیه و آله ده فرمیت: (ما طفف قوم کیلا، ولا یخسوا میزانا، الا منعهم الله عزوجل القطر، وما ظهر في قوم الزنا الا ظهر فيهم الموت، وما ظهر في قوم الربا الا سلط الله عليهم الجنون، ولا ظهر في قوم القتل- یقتل بعضهم بعضا، الا سلط الله عليهم عدوهم، ولا ظهر في قوم عمل قوم لوط الا ظهر فيهم الخسف، وما ترك قوم الامر بالمعروف والنهي عن المنکر الا لم ترفع اعمالهم ولم یسمع دعاؤهم).^۱ (واته: هه ره قه ومیک فیل له ته رازوو بکات ، نه وا خوای گه وره توشی وشکه سالیان ده کات و بارانیان لی ده گریته وه. وه هه ره قه ومیک زینا و داوین پیسی بییته دیارده تیاندان ، نه وا خوای گه وره توشی مردنیان ده کات "واته جو ره ها دهر دو تا عونی کوشنده ی وه ک ئیدز و سه یه لان و زوهری توش ده کات که هه ره به توش بوونیان له پیزی مردوان ده ژمیردرین ، چونکه چاره سه ریان نه سته مه و دژواره وه رگتیر".)

وه هه ره قه ومیک پیا خواردن بییته پیشه و دیارده تیاندان، نه وا خوای گه وره توشی شیتیبیان ده کات. وه هه ره قه ومیک کوشتن ویه کتر کوژی سه ره لبدات له ناویاندان، نه وا

^۱ - (منذری) له (الرغب والرهیب) دا هیئاویتی، وه (مالک) به (موقوف) ی داوه له قه لسم، به لام له لای (الطبرانی) و کهسانی تر "مرفوعه".

خوای گه‌وره دوژمنه‌کانیان به‌سەردا زāl ده‌کات. وه‌کرداری چلێسی قه‌ومی لوط واته‌نێر بازی له‌هەر قه‌مێکدا سه‌ره‌لێدات، ئه‌وا خوای گه‌وره تووشی سزایی به‌ناخی زه‌ویدا چوونیان ده‌کات. وه‌هەر قه‌ومێک ده‌ست به‌رداری فه‌رمان کردن به‌چاکه‌و پێگری له‌خراپه‌کردن ببێت، خوای گه‌وره کارو دوعایان لێ وه‌رناگرێت و لێیان قبول ناکات.

وه (ابن ابی الدنيا) له‌ فه‌رمووده‌ی "ابراهیم بن الاشعث" له‌ "عبدالرحمن بن زید" له‌ "باوکی یه‌وه" نه‌ویش له‌ "سعید" ئه‌م فه‌رمووده‌یانە گێڕاوه‌ته‌وه. وه‌له‌ "مسند" و سه‌رچاوه‌ی تریش دا هاتووه له‌ فه‌رمووده‌ی "عروه" له‌ "عائیشه" وه‌ ﷺ ده‌لێت: (دخل رسول الله ﷺ وقد حفزه النفس، فحرفت في وجهه انه قد صفزه شيء فما تكلم حتى توضأ، وخرج فلصقت بالحجرة، فصعد المنبر فحمد الله وأثنى عليه، ثم قال: يا أيها الناس، إن الله عز وجل يقولكم: مروا بالمعروف وانهاؤا عن المنكر قبل ان تدعوني فلا أجيبكم، وتستنصرون فلا انصرکم، وتسالوني فلا أعطيكم.)^١ واته: چووم بۆلای پێغه‌مبه‌ری خودا هه‌ستم کرد به‌پوخساریدا شتێک سه‌رقالێ کردووه. هه‌چی نه‌ووت تا ده‌ست نوێژی گرت و پێویش بۆ مزگه‌وت دواتر چووه سه‌ر بلندگۆیه‌کی وه‌فه‌رمووی: ئه‌ی خه‌لکینه خوای گه‌وره پێتان ده‌فه‌رمێت: فه‌رمان به‌چاکه‌و پێگری له‌ خراپه‌ بکه‌ن، پێش نه‌وه‌ی بپارینه‌وه و داواکه‌ن و وه‌لامتان نه‌ده‌مه‌وه و داوای سه‌رکه‌وتنیش ده‌که‌ن سه‌رتان ناخه‌م.

وه (العمري الزاهد) ده‌لێت: (یه‌کێک له‌ سه‌رکه‌شیانه‌ی تۆ به‌سه‌ر ده‌رونی خۆتدا ده‌یکه‌یت و خوداش له‌ خۆت زویر ده‌که‌یت، ئه‌وه‌یه‌ کاتێک که کارێکی ناپه‌وا که ده‌بێته‌ مایه‌ی توپه‌ بوونی خودای گه‌وره له‌ پێش چاوت ئه‌نجام ده‌درێت، تۆیش نه‌پێگری ده‌که‌یت و نه‌ فه‌رمان به‌چاک بوونی ده‌که‌یت و وه‌تێیده‌په‌رێتیت له‌ ترسی

^١ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ (ضعیف الاسناد) ه، (احمد: ١٥٩/٦) وه‌ (المیثمی) ده‌لێت له‌ سه‌نده‌ده‌ کۆی دا (عاصم بن عاوێ تێدایه‌) که‌له‌ (مجاهل) ه (٢٦٦/٧).

ابن القيم الجوزی

که سانیکی تر نه وه ک زیانت پی بگه یه نن، که چی له پاستیدا نه وان ناتوان زیان و قارز انج به خوشیان بگه یه نن، نه خوازه به تق) .

وه هه روه ها ده لیت: (هه ر که سیک له ترسی که سانی تر دا ده ست به رداری فه رمان به چاکه و پتگری له خرابه بیت، نه وا گوپرایه لی و ملگه چی بو خوی گه وره له ده ست داوه .)

وه (امام احمد) له "مسند" دا له فه رموده ی "قیس بن ابی حازم" هیناویتی که ده لیت "ابو بکر الصديق" ﷺ ووتی: (ایها الناس انکم تکلون هذه الآیة، وانکم تضعونها على غیر موضوعها: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ... المائدة: ۱۰۵) وانی سمعت رسول الله ﷺ یقول: ان الناس اذا راوا الظالم لم يأخذوا على یدیه، وفي لفظ، اذا راوا النکر فلم یفیروه، او شک ان یمهم الله بعقاب من عنده).^۱ واته: نه ی خه لکینه ئیوه نه م نایه ته پبروزه ده خویننه وه که چی له شوینی خویدا به کاری ناهینن، خوی گه وره ده فه رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ... المائدة: ۱۰۵) .

من گویم له پیغه مبهری خودا بوو که ده فه رمیت: "نه گه ر خه لکی سته مکاریکیان بینی سته می کرد و پتگریان لی نه کرد. یاخود له ووتیه کی ترا نه گه ر ناپه وایه کیان بینی و نه یانگوپی و پتگریان لی نه کرد، نه وا دور نی یه خوی گه وره هه موویان نوشی سزایه ک بکات.

وه (اوزاعی) ده گپرتیه وه له "یحیی بن ابی کثیر" له "ابی سلمه" له "ابو هریره" ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خودا فه رموی: (اذا خيبت الخطيئة لم تضر

^۱ - نه م فه رموده یه (صحیح) ۵، (احمد: ۷/۱) و (ترمذی: ۲۰۵۷) وه به "حسن صحیح" ی داناره.

الاصحابها ، واذا ظهرت فلم تغير ضرت العامة.)^١ واته: نه‌گەر تاوانیک په‌رده‌پۆش کرا نه‌وا ته‌نها خاوه‌نه‌که‌ی توشی سزا ده‌بێت، به‌لام نه‌گەر ده‌رکه‌وت و ناشکرا بوو و نه‌گۆپدا نه‌وا زیانی بۆ گشت خه‌لکی ده‌بێت.

وه (امام احمد) ده‌گێڕێته‌وه‌ که "عمر بن الخطاب" وتویه‌تی: (دوورنی یه‌ نه‌و دێهات وگوندانه به‌ ئاوه‌دانی کاول بکریت؟ ووتیان چۆن کاول ده‌بێت که‌خۆی له‌خۆیدا ئاوه‌دانه؟ فه‌رمووی: نه‌گەر ئاوه‌نکاره‌کانیان زāl ببن به‌سه‌ر پیاو چاکه‌کانیاندا و خراپه‌کاران ببنه‌ سه‌رۆکی خێل وعه‌شیره‌ته‌کانیان.)

وه (اوزاعی) ده‌گێڕێته‌وه‌ له‌ "حسان بن عطية" له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ که‌ فه‌رمویه‌تی: (سیظهر شرار امتي على خيارها ، حتى يستخفى المؤمن فيهم، كما يستخفى المؤمن فيهم، كما يستخفى المنافق فينا اليوم.) واته: خراپه‌کارانی ئومه‌ته‌که‌م زāl ده‌بن به‌سه‌ر چاکه‌کانیدا. وه‌باوه‌ردار تێیاندا وون ویزر ده‌بێت، هه‌روه‌کو چۆن نه‌مرۆ دووپه‌وه‌کان له‌ نێوانماندا بزین و وون.^٢

وه (ابن ابی الدنيا) له‌ فه‌رمووده‌ی "ابن عباس" ده‌گێڕێته‌وه‌ که: (يرفعه) قال (يأتي زمان يذوب فيه قلب المؤمن كما يذوب الملح في الماء. قيل: مم ذاك يا رسول الله؟ قال ﷺ: مما يرى من المنكر لا يستطيع تغييره.) واته: پۆژیک دیت که‌دلی باوه‌ردار ده‌توێته‌وه‌ وه‌ک توانه‌وه‌ی خۆی له‌ئاودا. ووتیان ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا چۆن؟ فه‌رمووی: به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ نا‌په‌وایی و خراپه‌ ده‌بینیت و ناتوانیت پێگهی بکات و چاکی بکاته‌وه‌.

^١ - نعم فه‌رمووده‌یه‌ (ضعيف جداً) ه، وه‌ (المشمي) له‌ (المجمع: ٢٦٨/٧) هیناوتی وه‌ "طبرانی" له‌ (الوسط) دا وه‌ (مردان بن سالم الغفاری) تێدایه‌ له‌ سه‌نده‌ که‌یدا گه‌نهم پیاوه‌ (حروک) هوشی لێ وه‌ ناگێریت.

^٢ - هه‌روه‌کو بلی پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ باسی نه‌مرۆ ده‌کات.

ابن القيم الجوزی

وه (امام احمد) له فرموده‌ی "جرير" عليه السلام ده‌گيرتته‌وه كه پيغه مبهري عليه السلام فرموده‌تی: (ما من قوم يعمل فيهم بالمعاصي، هم اعز واكثر ممن يعمله له يغيروه الا عمهم الله بعقاب).^۱ واته: هر قوميك پيړيكي كه م تياندا خرابه كاروسه رپيځي بكات. وه ژورينه كه بالاده ستیشن، هولي گوريني پيړه كه مكه يان نه‌دا، نه‌وا خواي گه‌وره سزاو نازاريكي توند ناراسته‌ی هره‌موويان ده‌كات.

وه له (صحيح بخاري) دا له فرموده‌ی "اسامه بن زيد" كه ده‌لټت گويم لي بوو كه پيغه مبهري خودا فرموده‌تی: (يُجاء بالرجل يوم القيامة، فيلقى في النار، فتندلق افتابه في النار، فيدور كما يدور الحمار برحاه فيجتمع عليه اهل النار، فيقولون: اي فلان، ماشائك؟ الست كنت تأمرنا بالمعروف وتنهانا عن المنكر؟ قال: بلى، اني كنت آمركم بالمعروف ولا آتية وانهاكم عن المنكر وآتية).^۲ واته: پتاويك ده‌مينن له پوڅي قيامه‌تدا فري دهنه ناو ډوزه‌خو وه هره‌موو پيڅوله‌كاني پهرش ويلاده بيتته‌وه له ناو ناگردا، جا به‌شيته‌ی سورانه‌ی گوي دريژ به‌دوري ميخسكه كيدا ده‌سوپته‌وه، خه‌لكي ډوزه‌خي لي كوده‌بيتته‌وه ده‌يناسنه‌وه پتي ده‌لټن: نه‌ی فلانه كه س تو چي ده‌كه‌يت لپره؟ نه‌ی تونه‌بوويت له دنيا دا فرمانت پي ده‌كردن به‌چاكو پيگري وړينمايت ده‌كردن له خرابه‌دا. نه‌ويش ده‌لټت: به‌لي.. من فرمانم ده‌كرد به‌چاكو، به‌لام خوم نه‌م ده‌كرد. وه پينمايم ده‌كردن له‌نه‌كردني خرابه، به‌لام خوم خرابه‌م ده‌كرد.

وه (امام احمد) ده‌گيرتته‌وه كه "مالك بن الدينار" ووتويه‌تی: "يه‌كلك له پياوه تاينيه‌كاني بني نيسراثيل كه پله‌ی "حبر" ي هه‌بوو هه‌موو كاتيك پياوان وثافره‌تان

^۱ - نهم فرموده‌يه (صحيح)، (احمد ۳۶۱/۴، ۳۶۴، ۳۶۶) وه (ابو داود: ۴۳۳۸) وه (ابن ماجه: ۴۰۰۹) وه (الباني) به‌صحيحي دانوه.

^۲ - نهم فرموده‌يه (صحيح)، پيشر باسماي كړدوه.

نه خوښی و چاره سر

ده هاتنه ماله که ی و نه ویش به هه میسه یی پینمایانی ده کرد ویدی خوی ده خستنه وه . چاریکیان هه ندی له کوپه کانی خوی بینی که چاوپرکییان له گه ل ژافره تان ده کرد ، نه ویش پتی ووتن: له سر خوتان نه ی کوپه کانم ، له سر خوتان ، که وته خواره وه و توشی شه له لی نیوه بوو، وه ژافره ته که یش توشی شکست هات ، وه کوپه کانیشی کوژدان ، خوی گه وره وه حی نارد بۆ پیغه مبه ره که یان که به فلان خبر بلتیت: من به هیچ شیوه یه که له نه وه ی تۆدا پیاو باش دروست ناکم ، وه توپه بوونی من له توش ته نها له بهر نه وه بوو که له پښگرتن له کوپه کانتدا ، ته نها ووت له سر خوتان کوپه کانم .

وه (امام احمد) له "عبدالله بن مسعود" وه ده گپه یتیه وه که پیغه مبه ری خودا فرموویه تی: (ایاکم ومحقرات الذنوب ، فأنهن یجتمعن علی رجل حتی یهلكنه ، وان رسول الله ﷺ ضرب لهن مثلاً کمثل قوم نزلوا أرض فلاة، فحضر صنیع القوم، فجعل ینطلق فیجیء بالعود، والرجل یجیء بالعود، حتی جمعوا سواداً واجبوا ناراً، وانضجوا ما قذفوا فیها.)^۱ واته: دریایی تاوانه بچوکه کان بن ، چونکه که له که ده بن له سه رتان تابه هیلاکتان ده بن، پیغه مبه ر نمونه یه کی هیتایه وه وه فرمووی، وه نمونه ی پښتیک وایه له زه وی یه کی ووشک وچۆلدا لایان داره ، گه وره که یان پیاوان ته رخان ده کات بۆ هینانی پارچه دار ، تاداریکی زۆر کۆده که نه وه وه ناگری تی بهر نه ده ن، وه نه وه ی خستیانه سر ناگره که کولاندی ، واته هه رچه نده داره کان بچوک بوون به لام که تقدیرون ناگری گه وره بهرپا ده کن .

وه له (صحیح بخاری) دا هاتوه له "أنس بن مالک" ﷺ وتی: (انکم لتعملون اعمالاً هی ادق فی اعینکم من الشعر، وإن کنا لنعدها علی عهد رسول الله ﷺ من الموبقات.)^۲ واته: ئیوه کاری واده که ن له تاله موویه که بچوکه تره له چاوتاندا که چی ئیمه له سه رده می پیغه مه ردا به یه کیک له و تاوانانه مان داناره که مرۆف به هیلاک ده بات .

^۱ - نهم فرموده یه (صحیح)ه، پیشتر باسمان کردوه .

^۲ - نهم فرموده یه (صحیح)ه، (بخاری) (۶۴۹۲) گپه ویتیه وه .

ابن القيم الجوزی

وه له (صحيحين) دا هاتووه له فهرموده "عبدالله بن عمر" رضي الله عنه كه پيغه مبر رضي الله عنه فهرموده تي: (عذبت امرأة في هرة سجنها حتى ماتت، فدخلت النار، لا هي اطعمتها ولا سقتها ولا هي تركتها تاكل من خشاش الأرض).^١ واته: ئافره تيك خرايه ناو ئاگره وه به هۆي پشيله يه كه وه، كه به ندى كر دبوو نه ئاوى پى دابووو نه خۆراك، وه نه مۆله تيشى داو نه ئازاديشى كر تا خۆي شتى زهوى بخوات تاوه كو مرد، خودا ئافره ته كه ي خسته دۆزه خه وه.

وه له (الحليه) دا (أبى نعيم) ئه م ووتيه ي "حذيفة" ده هينيت كه پي ووتراوه: "ئايا بنى ئيسرائيل له يه كه پۆژدا ده ست به ردارى ئايى خويان بوون؟ حذيفة ده لئيت: نه خير. به لام ئه وان به سهر ههر خراپه يه كه تپه پينا يه پشت گوڤيان ده خست، وه ههر شت پكيان له سهر قه ده غه بكرايه، پاسته وخو ده يان كرد. به م چه شنه به رده وام بوون. تا له ئايته كه يان جيا بوونه وهو ده رچوونه ده ره وه، هه ره كو چۆن پياو قه ميس وكراسه كه ي داده كه نيت ولي دته ده ره وه."

وه ههر له م پوانگه يه هه نديك له زانا يانى "سه له ف" ووتويانه: (تاوانكارى وسه رپيچى پۆستى بى باوه پى به.) ههر هكو چۆن ماچ كردن پۆستى كارى سىكسى ئن وميرده، وه گۆراني پۆستى داوين پيسى يه "زينا". و ته ماشا كردن ونه زهر پۆستى عيشق وشه يدا بوونه، وه نه خۆشى پۆستى مردنه.

وه له (الحليه) دا هاتووه له "ابن عباس" رضي الله عنه ووتويه تي: (ئه گهر كه سى تاوه نكاريت، له سه ره نجهامى تاوانه كه ت بى خه م مه به وه به رده واميت له سه ر تاوانكارى له خودى تاوانه كه گه وده تره).

● وه بى شه رميت به رامبه ر فريشته كانى سه ر شانى راست وچه پت گه وده تره له خودى تاوانه كه ت.

^١ - ئهم فهرموده يه (صحيحه)، (بخارى: ٢٤٨٢، ٣٣١٨، ٢٣٦٥) وه (مسلم: ١٤، ٢٤٧، نووى) گيرايانه وه.

نه خوځشي و چاره سهر

- وه دل خوځش بوونت به نه نجام داني تاوانه كات گه وره تره له خودي تاوانه كه .
- وه غه مگينت بڼ له ده ست داني تاوانيك كه له ده ست چووه و فريابي نه كه وتيت نه نجامي بدهيت ، گه وره تره له خودي تاوانه كه .
- وه نه ترسان له وه ي كه خودا ته ماشاات ده كات وده تبيني ، وه له هه مان كاتدا ترسانت له وه ي نه كه په كيك بڼ تبيني يان ده رگا كه بڼو ليته وه و كه سيك ته ماشاات كات ، گه وره تره له خودي تاوانه كه كه نه نجامي ده دهيت .
- قورپه سهر... ثايا ده زانيت هوكارو تاواني چه زه تي يونس چي بوو كه خوي گه وره توشي نه وه موو به لايه ي كرد له نه خوځشي وتيا چووني مال و حال و كوپو ساماني ؟ !
ته نها نه ونه ده بوو كه كه سيكي ستم ديده داواي هاوكاري كرد له دږي سته مكاره كي ، به لام چه زه تي يونس پشت گوڼي خست . بڼه خوي گه وره توشي نه وه موو به لايه ي كرد .
- (امام احمد) ده گيرپته وه له "وليد" نه ویش له "لوزاعي" كه گوڼي لي بووه و "بلال بن سعد" وتوويه تي : (ته ماشاي بچوكي تاوانه كات مه كه ، به لكو ته ماشاي گه وره يي نه و كه سه بكه كه تاواني له پيش نه نجام نه دهيت .)
- وه (فضيل بن عياض) ده لیت : (هر چه نده تڼ تاوانه كات به بچوك بزانيت به نه نده ي نه وه خوي گه وره به گه وره ته ماشاي ده كات ، وهر چه نده تڼ تاوانه كات به گه وره بزانيت به نه نده ي نه وه خوي گه وره به بچوك ته ماشاي ده كات .)
- وه ووتراوه : كه خوي گه وره وه ي بڼ "موسي (س.خ)" نارډوه كه ي كه م كه س له دروست كراوه كانم مردوونه . بريتي بووه له (نيبليس) چونكه سه رپېچي كردم وياخي بوو ، چونكه من ياخي بووه كان له پزي مردوان ده ژميرم .
- وه له "مسند" و (جامع الترمذي) دا هاتوه له فهرمووده ي "ابي صالح" كه "ابو هريره" ده لیت كه پيغه مبهري خودا فهرموويه تي ﷺ : (ان المؤمن اذا اذنب ذنبا" نكت في قلبه نكتة سوداء، فاذا تاب ونزع واستغفر صقل قلبه، وإن زاد زادت، حتى تعلو

ابن القيم الجوزی

قلبه، فذلك الران الذي ذكره الله عز وجل: "كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ... المطففين: ١٤" قال الترمذي هذا الحديث صحيح. ^١ واته: كهسی باوه پدار نه گهر تاوانیک نه نجام بدات، نهوا خالیکي پدهش له ناو دلیدا دروست ده بیئت، جانگهر نهویه کردو گه پایوه نهوا خوای گه وره دلی پاک ده کاته وه. خو نه گهر تاوانی زیاده کرد نهوا نه وخاله پدهشه هه موو دلی ده گریته وه. وه نه مهش واتای وشه ی (ران) ه. كه خوای گه وره ده فهرمیت: (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ... المطففين: ١٤) واته: نه خیروانی به "نه وه قامانه تی ناگهن وداناچه له کتین" به لکو دلیان نه نگی هه لهیتاوه و پیسی و تاوان دایپوشیوه، له سهر نه نجامی نه و کارو کرده وانه ی که ده بیان کرد.

وه (حذیفه) ده لیت: "هه ر بهنده یه ک تاوانیک بکات، نهوا خالیکي پدهش له دلی دروست ده بیئت، تا دلی وه کو مه پیکي سپی لی دیت که خالیکي پدهشی تبدایه." (امام احمد) ده لیت "یعقوب" بوی گپرامه وه له باوکی یه وه له "صالح" له "ابن شهاب" که "عبدالله بن عبدالله عتبه" بوی گپراوه ته وه له "عبدالله بن مسعود" که پیغه مبهری خودا ﷺ فرمویه تی: (اما بعد یا معشر قریش، فإنکم اهل هذا الأمر مالم تعصوا الله، فإنکم عصیتموه بعث علیکم من یلحاکم کما یلحی هذا القضیب بقضیب فی یده، ثم لحي قضیبه فإذا هو أبيض یصلد). ^٢ واته: نهی پتپی قوردهش، نیوه که سی شیایوی نه م ناینداری و کاروباره ن تاسه ریچی خودا نه کهن، که سهر پیچی خودانان کرد، نه وکاته خوای گه وره توشی کاره ساه تیکتان ده کات لاتان ده دهن، هه روه کو چون نه م تویکله له م داره ده بیته وه، له م کاته دا پیغه مبهر دارنکی

^١ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (احمد: ٢/٢٩٧) و (الترمذي: ٣٣٣٤) وه (ابن ماجه:

٤٢٤٤) وه ده لیت "صحیح" ه له سهر مرجی "مسلم".

^٢ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (احمد: ١/٤٥٨) گپراوه یه وه.

نه‌خوښی و چاره‌سەر

به‌ده‌سته‌وه ببوو، تووژاله‌كه‌ی لی ده‌كرده‌وه وياك و سپی بووه‌وه، واته هيجتان به‌ده‌سته‌وه ناميښت.

وه (امام احمد) له "وه‌هب" وه ده‌گيرښته‌وه و ده‌لښت: "خوای گه‌وره له به‌شيك له و پښمايه‌ی كه به بني ئيسرائيلي ده‌فرموو: من نه‌گه‌ر ملكه‌چيم بكرښت نه‌وا پازي ده‌بم، وه نه‌گه‌ر پازيش بووم نه‌وا پښت و به‌ره‌كه‌ت ده‌پژښم به‌سه‌رتاندا. وه پښت و به‌ره‌كه‌تي منيش كوټايي نايه‌ت. وه نه‌گه‌ر سه‌رپښچيم بكرښت و ياخي بن ليم، نه‌وا توپه‌ده‌بم، وه نه‌گه‌ر توپه‌ش بووم، نه‌وا نه‌فره‌تان لی ده‌كه‌موه‌نه‌فره‌تي منيش تا وه‌چه‌ی هه‌وته‌ميشتان ده‌گيرښته‌وه."

هه‌روه‌ها (وكيع) ده‌لښت: "زكريا" له "عامر" ده‌گيرښته‌وه خاتوو عائشه (خ.پ) نه‌م فرموده‌يه‌ی ناراسته‌ی "معاويه بن ابي سفیان" كرد كه تييدا هاتووه: (اما بعد هان العبد اذا عمل بمعصية الله عاد حامده من الناس ذاماً).^۱ واته: هه‌ركايتك به‌نده‌كان

^۱ - نسيم فرموده‌يه‌ (صحيح لغيره)، (ترمذي: ۲۴۱۴) وه (ابن حبان: ۲۷۶- أحسن) وه (رواه الصحيح: ۲۲۳۱) "مرفوعه" وه بم ووتبه هاتووه: (من التمس رضا الله بسخط الناس كفاه الله مؤنة الناس، ومن التمس رضا الناس بسخط الله وكله الله الى الناس) نه‌مه لفظی ترمذي يه. واته: هه‌ر كسيك وه‌زامندي خوای گه‌وره به‌ده‌ست به‌ښت، به‌پښچوانه‌ی وه‌زامندي خه‌لكي، نه‌وا خوای گه‌وره پشتيوانی لی ده‌كه‌ت له بری كسانى نر. وه‌مه‌ر كسيك به‌پښچوانه‌وه وه‌زامندي خه‌لكي به‌ده‌ست به‌ښت له‌مه‌ر حساي توربه‌وولي خودای گه‌وره، نه‌وا خودای گه‌وره توشی شه‌ری خه‌لكي ده‌كه‌ت.

وه‌دانم ده‌لښت: نه‌مه‌به‌مه‌ر نه‌و كه‌سانه‌دا ده‌چسپښت كه هه‌ميشه هاندرو پشتيوانی سه‌ر كرده‌و پادشاهان ده‌كه‌ن له‌مه‌ر مبه‌سته خراپه‌كانديان، وه‌مه‌روه‌ها نه‌وانه‌شی كه‌هاو كاری كسانى يده‌عه‌چى ده‌كه‌ن كه‌خزيان داوته‌ه پال خواناس وشاره‌زاكان له‌نايندا. جا هه‌ر كسيك خوای گه‌وره يارمه‌نى بدات وړپمايى بكات، نه‌وه خوراك ده‌يت له‌مه‌ر نه‌خام نه‌دانى خراپه‌كاری، وه‌له‌به‌رامه‌ر ووتو وه‌خه‌ی ناشرين و دژايه‌تى به‌كانى خه‌لكي خراپه ويست نارام ده‌گرښت، وه‌مه‌ر نه‌خامى سه‌رفرازي دونياو قيامت به‌ده‌ست ده‌ښت. هه‌روه‌كه‌ر نه‌وه‌ی به‌مه‌ر پتفه‌به‌ران وه‌اره‌لايان هاتووه له‌دژايه‌تى كر ديدا.

هه‌روه‌ها ده‌لښت: له هه‌ندى حاله‌تى تايمه‌تى دا رښتياوه وه‌زامندي ده‌برى له‌مه‌ر هه‌ندى شق نارواوتايه‌تى، به‌لام له‌دلموه زورت پى ناخوش یت و لك ده‌رخستى پى بارمې، كله هه‌ندى شوئى

کاریان کردو له خوا یاخی بوون ، نهوا نهو که سانهی له خه لکی پیشتر وه سفیان ده کرد و پیاندا هه لده دا. نهوا زه می ده که ن به خراپه باسیان ده که ن. هه روه ها (ابو نعیم) له "سالم بن ابی الجعد" ده لیت "ابو درداء" ده لیت: (با مرقه ناگادارو وریایی نه وه بیت که دلی برواداران نه فره تی لی نه که ن، نه میش به خوی نه زانیت، پاشان ووتی: نه زانی نه مه له بهر چی؟ منیش ووتم: نه خیر. ووتی: چونکه نهو مرقه به نهی نی ده ست ده کات به سه ریچی ویاخی بوون له خودا. خوی گه وره ش نهو مرقه ناشرین ده کات له دلی برواداراندا که چی به خوشی نازانیت.)

تاوان شوینه واری خراپی هه به، هه رچه نده ئیستا ده رنه گه ویت

(عبدالله بن أحمد) له کتبی "الزهد" ی باوکیدا ده گپیت وه له "محمد بن سیرین": کاتی قه زاری زوری بۆ هینا زور دل نه نگ بوو ، ووتی: من نه م دل ته گی وخه فه ته ده زانم می چی به، نه م می تاوانیکه له چل سال له مه وپیش نه نجام داوه... نا لیره دا نه مه جیگه ی تی پامانه، که زوریک له خه لکی له باره ی کاریگه ری وشوینه واری تاوان بی ناگان، وا گومان ده بن که چیر شوینه واری تاوان تی په پویه کاریگه ری نه ماوه ، هه روه کو شاعیر ده لیت:

إذا لم یغیر حاطط فی وقوعه فلیس له بعد الوقوع غبار

واته: نه گه ر دیواریک له کاتی پوخانیدا هیچی به سه ر نه هات، نهوا له دوی پوخانی تۆزو غوباریش ناکات.

پاکی وبی گه ردی بۆ خوا.... نه م بی ناگایی به چی به سه ر خه لکیدا هینا ؟ چه ندین نیعمه تی له ناو برد. چه ندین به لاو ناشویی هینا. چه ندین زاناو خواهن پله وپایه له م بواره دا تی که وتن جا نه خوازه نه فامه کان. چونکه هه ستیان به وه نه ده کرد که تاوان

نه خوښی و چاره سهر

کاريگري وږه هندی زړی هیه . وه بی ټاگابوون له وهی که تاوان هه روه کو برینی بوگن که له ژیره وه کیم وچاک دهکات ، هه ر پوژیک بیت کاريگريه که ی دهرده که ویت .
وه (امام احمد) ده گپړیته وه که "ابو درداء" وتوویته ی: (به شیوه یه ک خودا په رستی بکن خودا ده بینین، وه خوځتان له پیزی مردوه کان بژمیرن ، وه دلنیا بن که مالتیکی که می باش ، باشتره له زړیک که ماندووتان بکات. و دلنیا بن که چاکه بزر نابیت وه خراپه ش له بیرناکری. وه له گه ل نه مه شدا تاوان سیمایه کی راسته وخو ده به خشیت به بکه ره که ی.)

(سليمان التميمي) ده لیت: "مروء کاتیک که تاوان دهکات به نه پتی، که چی دواتر پیوه ی دیاره ."

وه (یحیی بن معاذ الرازی) ده لیت: "سهر سورمانم دیت به که سانیک که له نزاو پاران وه کانیدا ده لیت: خودایه دوژمنانم پی دل خوش مه که، که چی نه م خوی دلی دوژمنه کانی خوش دهکات، ووتیان چو؟ ووتی: سهر پیچی دهکات وله خودا یاخی ده بیت و وه سهر جه م ناحه زانی دل خوش ده بن له قیامه تدا پتی."

وه (ذو النون) ده لیت: "هه رکه سیک ناپاکی وخیانه ت به رامبه ر خودا بکات به نه پتی ، نه وا خوی گوره په رده له سهری هه لده مالیت ویه ټاشکرا پیسوی دهکات."

شوینه واره ناشیرینه کانی تاوان ، وه نه و سزایانه ی له سهر نه نجام دهره که یه تی

له دنیا دا

تاوان ویاخی بوون .. شوینه وار و کاريگري ناشیرین و خراپی و ژوره ، که زیان به خشه بو دل وجهه سته له دنیا و قیامه تدا . مه گه رته نها خوی گوره بزانیت. له و کاريگريانه : _

۱- بی بهش بوون له زانست:

زانست پووناکي په خوی گوره له دل داپناوه، وه تاوان نه و پووناکي په ده شارپته وه.

ابن القيم الجوزی

کاتب "امام الشافعی" رحمته الله له به رده سستی "امام مالک" دا ده سستی کرد به خویندن، وه زیره کی و بیلمه تی و لیها تووی و شاره زای دهرکه وت. پیتی ووت: وا هه ست ده که م خوای گه وره پرووناکی یه کی له دلتدا کردوته وه، وریابه به تاریکی تاوان کردن نه یکوژینینه وه...

وه (امام الشافعی) ده لیت:

شکوت الی وکیع سوء حظي فأرشدني الی ترک المعاصي

وقال: أعلم بأن العلم فضلٌ وفضل الله لا يؤتاه عاصي^۱

واته: گله یم کرد له لای "وه کیع" له که م ترخه یمیم له له به رکردندا..... پیتمای کردم بق وازهینان له تاوانکاری

پیتی ووت: زانست به خششی خواجه.... وه به خششی خودا نادریت به یاخی.

۲- بی بهش بوون له پزق و پوزی:

له (مسند) دا هاتوره: (ان العبد لیحرم الرزق بالذنب یصیبه)^۲ واته: (مرقذ بی بهش ده بیت له پزق و پوزی به هوی تاوانیکه وه که توشی ده بیت).

هه روه کو چون ته قواو خوپاراستن مایه ی زیادبوونی پزق و پوزی یه، وه پشت گوی خستنیسی مایه ی هه ژاری ونه داری یه. وه هه روه ها واز هینان له تاوانکاری مایه ی زیادبوونی پزق و پوزی یه.

۳- بیزاری له دل و دهروونی تاوه نگاردا دروست ده بیت، هه ست

به دوور که وته وه ده کات له خوا:

^۱ - له دیوانی "امام شافعی" دا نهم دیره شعرانه هاتوره بهم چه شانته:

واخبرني بان العلم نور ونور الله لا یهدی لعاصي

واته: پیتی راگه یاندم که زانست پرووناکی یه وه پرووناکی خودا نادریت به یاخی.

^۲ - نهم فخرموده یه (حسن) ه، پیشتر باسماان کردوه.

نه خوښی و چاره سهر

هموو خوښی وټام وچیزه کانی د دنیا ناتوانیت شوینه واری نه و دوری و دلته نگی و
بیژاری په بسپړته وه که له دل وده روونی تاوه نکارد د دوست ده بیټ. وه نه م حاله ته ش
که سانیټک ه سستی پی ده کات که دلیان زیندو بیټ، چونکه هیچ کاتیک نازار
به جه سته ی مردوونکه به نیت. وه که سیک هاواری بز به کیک له خواناسان هینا له ده سستی
نه و دلته نگی و بیژاری به ی که له دنیا دا ه به، خواناسه که ش پی ووت:

إذا كنت قد أو حشتك الذنوب فدعها إذا شئت واستأنس

واته: نه گهر به هو ی تاوانه وه نه م بیژاریه ت توش بوو نه و ده ست به رداری تاوان به
دلخوش به نه گهر ویست.

وه هیچ شتیکی نی به هینده ی بیژاری و دلته نگی تاوان له سهر تاوان کاریگری ه بیټ
له سهر دل.

۴- دلته نگی و بیژاری تاوه نکار له خه لگی وه پیږی چاکه خوازان به تاییه تی:

بیژاری پووده کاته نیوان که سی تاوانکارو خه لگی به تاییه تی پیږی چاکه خوازان.
که هر چنده له م پیږه له دانیشتن وهاو پییه تی یان دور بکه وینه وه تووشی زیان
ده بیټ وه زیاتر له بهرامبه رد له حزب و پیږی شه یان نریک ده بیټه وه، وه ده ست
به رداری حزب و پیږی په حمان ده بیټ. تا کارده گانه نه وه ی بیژاری ده گانه نیو مال
وخیزان و منداله کانیشی. دواتر ته نانه ت له خودی خویشی بیژارده بیټ.
هه ندیک له "سلف" ده لټن: کاتیک که له خودا یاخی ده بم و تاوانکاری ده کم، ته نانه ت
له خوږه وشت و تاکاری مال وهاو سه رو ولاغه کانیشم دا په نگ ده داته وه وه سستی پی
ده کم.^۱

^۱ - (امام جوزی) له (الصفه: ۴۰۸/۱) دا هتواپی ده داته پال (فضیل بن عیاض)، به لام بهم
شیرازه له بریگی (دابی و امراتی) بریگی (فی خلق جاری و خادمی) داناوه.

۵- دژوار بوونی کاره کانی:

دژوار بوون وگران به دهسته وه هاتنی کاره ئاساییه کانی مرقه کاردانه وهی تاوانکاری به ، چونکه خوی گه وره ئاسانکاری بق له خوا ترساوان دهکات "مستقین". وه که سیک تاوه نکارییت وه دهست بهرداری ته قوا بیت ، شهوا ده رگای خیزوچاکه ی لی داد ده خات. وه دژواری له کاره کانی دا ههست پی دهکات... ئای چه ند مرقه هه به گرفتاری شه م حاله ته ن، به لام به خزیان نازانن هه کاره که ی چی به ؟

۶- تاریکی وتارمایی دل ودهروونی داده پوشیت:

تاوانکار ههست به م حاله ته دهکات، هه روه کو چون ههست به تاریکی شه وه زهنگ دهکات. تاریکی وتارمایی تاوان دل ودهروونی ده ته نی. گوپراپه لی ومله که چی پووناکین، وه یاخی بوون و تاوه نکاری تاریکی وسامناکین، هه رچه نده شه تاریکی وسامناکی به زیاد بکات ، شه وه نده زیاتر شه وکه سه نوشی سه رگه ردانی وگومپایی ده بیت. به بی شه وهی خوی ههستی پی بکات. نمونه ی وه کو نابینایه ک وایه که له شه ویک تاریکدا به ته نها ده که ویتته پی. شه تاریکی به سامناکی به ته نها به دل وه ناوه ستیت گه ر پیکری لی نه کریت شهوا بینایی وپوخساریش ده گریتته وه و خه لکی به ئاسایی ده بینیت و ههستی پی ده که ن.

وه (عبدالله بن عباس) رضی الله عنه ده لیت: هه موو گوپراپه لی و چاکه به ک. پووناکی وپوشنایی به بق وپوخسارو دل. وه فراوانبوونی پزقه. وه هیزه بق جهسته. وه خوشه ویست بوونه له دلی خه لکید. وه هه موو خراپه به ک. رهش بوونی چاره و پووخساره ، وه تاریکی و خه مناکی به بق دل. وه بارگرانی و سستی به بق جهسته. که می پزق وپزقی به. ناشیرین بوونه له دلی خه لکید.

۷- تاوانکاری سستی و لاوازی یه بۆ دۆل وجهسته:

لاوازی یه بۆ دۆل: به‌بهرده‌وامی هێز له‌دۆل ده‌برێت و لاوازی ده‌کات ، تاوه‌کو زیندووێتی و وریایی له‌ده‌ست ده‌دات.

لاوازی یه بۆ جهسته: چونکه باوه‌ردار هێزی له‌ دڵیداوه‌ و جاهه‌رکاتی دۆل لاواز بوو ، ئه‌وا جهسته‌شی لاواز ده‌بێت.

به‌لام تاوه‌نکار هه‌رچهنده‌ جهسته‌ و بازووی به‌هێز بێت ، به‌لام ئه‌و هێزه‌ له‌ کاتی پێویستدا بۆل نابینێت و ناپاکی لێ ده‌کات. هه‌ر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ ته‌ماشای به‌هێزی و توانایی "فارس و بۆم" بکه‌ ، چون ئه‌و هه‌موو هێزه‌ ناپاکی له‌ گه‌ل کردن و خۆیان نه‌گرت به‌رامبه‌ر به‌ هێزی دۆل و ده‌روونی باوه‌رداران و چۆکیان دادا.

۸- تاوانکاری ڕیگری ده‌کات له‌ گوێراپه‌لی:

تاوانکاری خۆی له‌خۆیدا پشت گۆی خستنی فه‌رمانی خودایه‌ . هه‌ندی جار ئه‌و تاوانکاری یه‌ ده‌بێته‌ مایه‌ی ڕیگرتن له‌ به‌گۆی کردن و گوێراپه‌لی کردنی خوای گه‌وره‌ و به‌جێهێنانی فه‌رمانه‌کانی. هه‌روه‌کو چۆن که‌ سێک به‌هۆی خواردنیکی خراپه‌وه‌ تووشی نه‌خزشی یه‌کی درێژخایه‌ن ده‌بێت و ده‌بێته‌ مایه‌ی ڕیگرتن له‌ خواردنی چه‌ندین خواردنی خۆش و به‌تام. "والله اعلم".

۹- تاوانکاری ده‌بێته‌ مایه‌ی ته‌مه‌ن کورتی:

هه‌روه‌کو چۆن چاکه‌کاری ته‌مه‌ن درێژ ده‌کات ^۱. به‌پێچه‌وانه‌وه‌ تاوانکاری ته‌مه‌ن کورت ده‌کات.

که‌م وزیادکردنی ته‌مه‌ن:

^۱ - له‌ فه‌رموده‌ی (صحیح) دا هاتوه‌: (ان صله‌ الرحم تزیّد العمر) بڕوانه‌ قسه‌ کردنان له‌سه‌ر (صحیح مسلم). واته‌: په‌یوه‌ندی به‌هێزی خزمایه‌تی ته‌مه‌ن درێژ ده‌کات.

خەلکى لەم بابەتە ناکۆک و جودان:

پێڕێک دەلێن: کەم کردنى تەسەنى تاوەنکار ، واتە ئەمانى پیت و بەرەكەتە لە ئەمەنیدا. کە ئەمەش پاستە و دروستە و بەشێکە لە کاریگەرى تاوان.

و هەپێڕێكى تر دەلێن: بەلکو بەپاستى تەمەن کەم دەکات. هەروەکو چۆن پنبق کەم دەکات، بەهەمان شێوە هۆکارەن تەمەن کورت دەکەنەو. هەروەها دەلێن: ئەمە پێچەوانەى دیارى کردنى تەمەن و ئەجەل نى یە، چونکە خواى گەورە بەختەوهرى و تەندروستى نەخۆشى و هەژارى و دەوڵەمەندى ... هەموو ئەمانەى بەقەردەر خۆى دیارى کردووە و پەيوەستى کردوون بەهۆکارەکانەو "الاسباب" ، وەتاوانکاریش هۆکاری کەم و کورت کردنى تەمەنە.

و هەپێڕێكى تریش دەلێن: پاستى و دروستى ژيان بەندە بەدڵەو، وەکاریگەرى تاوانیش کار لەسەر زیندووى دڵ دەکات، هەریۆیە خواى گەورە بێ باوەرەکان "کافرەکان" بە مەردوو دادەنێت، هەرچەندە لاشەشیان زیندووە ، چونکە دلیان مەردووە. کە دەفەرمێت: "(أموات غیر أحياء... غل: ۲۱) واتە: تەمەن ، تەمەن و زیندووى دڵە." جا کاریگەرى تاوانکاری لەسەر دڵە و دەیمەینێت و لەناوى دەبات، بۆیە تەمەن کەم دەکاتەو. جا گوێزپایەلى و چاکەکاری تەمەنى زیندووى دڵ زیاد دەکات.

نەینى ئەم بابەتە: تەمەنى پاستى ژيانى مەرقۇ ئەوەندە یە لە ملکه چى و گوێزپایەلى و خواپەرستدا بەسەرى بەریت. جگە لەمە بەتەمەن ناژمێردریت.

۱۰- تاوان... تاوانى تر بەکێش دەکات و زیاد دەکەن:

تاوان، تاوانى تر بەکێش دەکەن و زیاد دەکەن بە ئەندازەى کە مەرقۇ دەریازبوونى لێیان دژوار و ئەستەم دەبێت.

^۱ - پڕوانە ڕافەر تەفەرەکانى نایەتەکانى (۵- ۱۰) سورەتى "اللیل" و هەروەها پڕوانە خاتەکانى (۱۱- ۱۲- ۱۴- ۱۸- ۱۹- ۲۶- ۲۷- ۳۰- ۳۱- ۳۴- ۳۶- ۴۱- ۴۷-

ههروه كو هه نديك له "سلف" ده لئين: "له چهرمه سهری و سلبیاته كانی خراپه ئه وهیه كه خراپه ی تر به شوینیدا دیت. وه له باشیه كانی چانه ئه وهیه كه چاكه ی تری به دوا دا دیت."

مرۆف كاتيك چاكه یه كه نه نجام دهدات چه ندين چاكه ی تر به دوا ی خویدا به كیش دهكات. وه تا بیت خیرو چاكه كانی زیاتر دهكات و پاداشتی زۆر ده بیت. وه به هه مان شیوه ش بۆ خراپه. تاكار ده گاته ئه وه ی هه ر یه كه له چاكه و خراپه ده بنه ئاكارو سیفه تی هه میشه یی ئه و مرۆفه. چیتر ناتوانیت لییان جیا بیته وه. وه كه نمونه ی ماسی كه ناتوانیت به بی ئاو بژیت، وه به گه یشتنی به ئاو هیمنی و ئارامی پوی تی دهكات و ده بوژیتته وه.

هه ربۆیه ئه گه ر یاخی بوو و تاوانكاره كان ده ست له تاوانكار ی هه لبگرن و وه ده ست بگه ن به خودا په رستی، ئه وساته ئا په حه ت ده بن و پێیان ناكریت و هه ر زوو ده گه پێته وه سه ر تاوانكار یه كانیان. ته نانه ت هه نديك له خراپه كاره كان "فاسق" تاوان ده كن نه كه له بهر چیژ وه رگرتن، به لكو له بهر ئه وه ی ناتوانن له تاوانكار ی جیا بیته وه.

ههروهكو سه ركرده ی ئه م پێره (الحسن بن هانیء) به پاشكاوی ده لیت:

و كَأْسٍ شَرِبْتَ عَلَى لَذْوٍ وَاخِرَى تَدَاوَيْتَ مِنْهَا بِهَا

واته: پێكێك مه یم خوارده وه بۆ چیژ ئه وی ترم بۆ چاره سهری ئه وی تر خوارده وه.

وه په كێكی تریان ده لیت:

(فَكَانَتْ دَوَائِي وَهِيَ دَائِي بَعِينَهُ كَمَا تَدَاوَى شَارِبُ الْخَمْرِ بِالْخَمْرِ)

واته: به پاستی هه ر ئه و ده رده و ده رمانم بوو ههروهكو چۆن مه یخۆر به مه ی چاره سهری مه ی دهكات.

به بهردهوامی مرۆف چه زی به خودا په رستی یه و خوشی ده ویت تا وهكو خوا ی گه و ره به سۆزی خۆی فریشته ده نێریت و پشستیوانی لی دهكات وهانی ده ده ن بۆ خودا

په رستی و مل که چی خودا. به هه مان شیوه مرۆقی تاوانکار به به رده و امی حه زی به تاوانکاری هه به تاوه کو خوی گه وره شه یقانیك ده نیریئو هانی ده دات بۆ تاوانکاری ویاخی بوون.

۱۱- تاوان ئیراده ی دل لاواز ده کات:

ئه مه یان له هه موو مه ترسیه کانی تر سامناکتره ، که هیژو توانا و ئیراده ی یاخی بوون و تاوانکاری زیاد ده کات. وه له به رامبه ریشدا ئیراده ی ته و به کاری له دلدا لاواز ده بیئت و تاده گاته ئه ندازه ی نه مانی ئه و ئیراده یه به یه کجاری. که نه گه ر بیئتو لایه کی له چه سته ی شه له ل به ییئت ئه و هه ر ته و به ناکات. هه رچه نده به دهم به شیوه یه کی درۆینه ته و به ده کات و دواوی لی خوشبوون ده کات ، به لام دلی پرپوه له تاوان ویاخی بوون، وه سووره له سه ر تاوانکاری که ئه مه له مه زنترین و ترسناکترین جۆری مه ترسی به . وه زۆر نزیکه خاوه نه که ی به ره و هیاک بوونی هه تاهه تایی به ریت.

۱۲- تاوان... ناشیرینی خوی له دلدا ناهیلیت:

واته له دلدا هه ست به ناشیرینی تاوان ناکات و وه ک نه ریتیکی لی دیت. وه له کانی ئه نجامدانی تاواندا بینینی خه لک و قسه یانی به خه یالدا نایه ت و شه رم ناکات. بگه ره زۆرجار شانازی پتوه ده کات و وه له لای که سانی تریش باسی ده کات که چی کردبوه . ئه م جۆره ده رگای ته و به کاریان له سه ر داخراوه ، هه روه کو پیغه مبه ر ﷺ ده قهرمیت: (کل أمتي معافي الا المجاهرون وإن من الاجهار: ان یستر الله العبد ثم یصبح یفضح نفسه ویقول: یا فلان عملت یوم کذا وکذا وکذا، فهتک نفسه، وقد بات یستره ربه.)^۱ واته: هه موو ئومه تی من خوی گه وره لی خۆش ده بیئت، ته نها ئه و که سانه نه بیئت که ئاشکراکه ری خودی خۆیان و باسی تاوانه کانیان ده که ن ، کانیك خوی گه وره به نده تاوانکاره که ی په رده پۆش ده کات ، که چی به یانی هه لده سیئت خودی

^۱ - ئه م فهرموده به (صحیح ه، بخاری: ۶۰۶۹) و (مسلم: ۲۹۹۰) گێڕایانه وه.

نه‌خۆشی و چاره‌سەر

خوی نابروی خوی دهبات و ده لیت: فلان که س من له فلان پوردا نه وه و نه وه و نه وه م کرد، حه با و نابروی خوی دهبات، له کاتنکدا خوی گه وره ده میوشت.

۱۳- هەر تاوانیک له تاوانه کان پاشماوی نه ته وه کانی پښووترن که خواي گه وړه به هېلاکي بردوون :

نڙپياڙي پاشماوهي به درپه وشتي قهومي "لوط" ه. وه پاره وه رگرتن به زياده وه ودانه وهي به كه مه وه له پاشماوهي قهومي "شوعيب" ه. هه روه ها ټيكداني زه وي ولووتبه رزي له پاشماوهي قهومي "فيرعوني يه كان" ه. وه خو به زل زانين له پاشماوهي كه له "هود" ه... هتد.

سەرچەم جوړه کانی تاوان هه ریه که یان پاشماوه ی به دکاری به کیکه له گه لانی پېشوو که هه موویان دوژمنی خوای گه وړه بوون.

(عبدالله بن احمد) له كتيبتي "الزهد" داله باوكييه وه ده گيړتې وه كه "مالك بن دينار" وتوويه تي: (خوای گوره وه حی بویه كيك له پټغه مبراني بنی ئيسرائيل واته جوله كه ده نيريت كه به كه له كه ت بلې: كه نه چنه شويڼی دوژمنه كانم ، وه خواردن وپوشاك و ولاغی دوژمنه كانم به كارنه هټنن، چونكه دواتر وهك نه وان ده بڼه دوژمنم.)

وہ لے (مسند) دا ہاتھ وہ لے فرمودہی "عبداللہ بن عمر" دہ گپڑتہ وہ کہ پیغہ مبرکہ ﷺ دہ فرمیت: (بعثت بالسيف بين يدي الساعة. حتى يعبدالله وحده لاشريك له. وجعل رزقي تحت ظل رمحي، وجعل الذلّة والصغار على من خالف امرى، ومن تشبه بقوم فهو منهم). 'واتہ: نیردراوم بہ شمشیر وہ وہ بہ ہاتنیشم قیامت نزیک بووہ تہ وہ ، ہتا خودا بہ تاک وتہ نہایی بہہ رستریت۔ وہ رۆزی من لہ زیر سیبہری پمہ کہ مدایہ ، وسہر شورپی وپیسوایی بڑہر کہ سیکہ سہ رہیچی فرمانہ کانم یکات ، وہ ہر کہ سنکشیس ہاوشنہی ہر گ لٹک یکات ٹو لہ ٹو وانہ۔

۱ - نم فرموده به (صحیح)، (احد: ۵۰/۲، ۹۲) گیر او به تیره (البانی) به (صحیح) ی داناه.

۱۴- تاوانکاری ھۆکاری پيسوا بۈۈنە :

(حسن البصرى) دەلئیت: ئەگەر خۇای گەرە کەسێک پيسوا بکات کەس نى يە بەچاوى پېزەوہ تەماشای بکات. ھەرچەندە لەبەر ھۆکاری ترسان لیتی يان ترسان لەشەپى وادەرئەخەن، بەلام لەدڵەوہ زۆر بى پېزو پيسوايە، ھەربۆيە دەفەرمیت: (وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ... الحج: ۱۸).

۱۵- بە بچوک زانینى تاوان :

ئەو مەرقانەى کە بە بەردەوامى تاوان ئەنجام دەدەن، تاوانیان لەبەر چاودا زۆر بچوکە. کەئەمەش نیشانەيە کە لەنیشانەکانى تیاچوون، چونکە تاوان ھەرچەندە بچوک دەرکەوێت لەلای مەزۇ، بەلام لەلای خۇای گەرە گەرەيە.^۱

وہ لە (صحيح بخارى) دا ھاتووە کە (ابن مسعود) ﷺ فەرموویەتى: (باوەردار تاوان لەسەر شىوہى چىايەک دەبينیت کە زۆر دەترسیت بپروختیت بەسەريدا، بەلام تاوانکار تاوان ئەوہندە بەبچوک دەبينیت کە وادەزانیت مېشتیکە بەسەر لووتیەوہ "کەپو" نیشووەتەوہ، ھەرکەپى بلئیت ئەھ... بفریت).^۲

۱۶- تاوانکاری مەزۇ کارىگەرى خراپى ئەسەر گيانلەبەرانیش ھەيە :

بەھۆى تاوانى مەزۇى تاوانکارەوہ زۆرێک لەگيانلەبەرانیش توشى بەلا دەبيیت. (ابو هريرة) ﷺ دەلئیت: (بائندەى "خبارى" لە ھىلانەکەى خۇيدا لەتاوستەمى ستەمکاران گيان لەدەست دەدات). وہ (مجاهد) دەلئیت: "گيانلەبەران نەفرەت لە ئادەمیزادى تاوانبار دەکەن کە وشکە سالى دیت وباران نابارىت، دەلئین ئەمە بەھۆى شومى وتاوانکاری ئادەمیزادەوہيە".

وہ (عكرمة) ﷺ دەلئیت: گيانلەبەرانى زەوى، ئەنەت قالۆنچە و دووپشکيش دەلئین: بەھۆى تاوانکاری ئادەمیزادەوہ بارانمان لى گىراوہ.

^۱ - پشەر ووتەى (فضيل بن عياض) مان ھىناوہتەوہ لەسەر ئەم بابەتە.

^۲ - ئەم فەرموودەيە (صحيح)ە، (بخارى: ۶۳۰۸) وە (ترمذى: ۲۴۹۷) گىرايانەتەوہ.

نه خوشی و چاره سهر

ثایا نه وهنده بهس نی په که تاوانکار هوشی بیته وه که شومی تاوانه کانی که سانی تری پټوه تی ده گلټیت.

۱۷- تاوانکاری ده بیته مایه ی سهر شوړی:

مه مو سهر به رزیه ک وشکو مه ندیه که له گوټپرایه لیدایه بڼو خودا. نه وه تا

خوای گه وره ده فهرمویت: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا... فاطر: ۱۰) واته: هر که سیک سهر به رزی بویت باداواي سهر به رزی بکات له خودا، که نه ویش ته واوله گوټپرایه لی دایه.

هر بویه نزاو پارانه وهی هه ندیک له "سلف" بریتی بووه له: (اللهم أعزني بطاعتك ولا تذلني بمعصيتك) واته: خودایه سهر به رزم که به گوټپرایه لیم بڼو، وه سهر شوړم نه که یت به یاخی بوونم لیت.

وه (حسن البصری) ده لټیت: نه گهر چی ده نگی پټی نه سپه کانیان ته قه ی بیت، خویان به سهر به ز بدهن له قه لیم، به لام سهر شوړی تاوان له دلایان جیانا بیته وه وخودا سهر پچی کاران هر سهر شوړده کات.

وه (عبدالله بن مبارک) ده لټیت:

رأيت الذنوب تميمت القلوب	وقد يورث الذل إيمانها
وترك الذنوب حياة القلوب	وخير لنفسك عصيانا
وهل افسد الدين الا الملوك	وأحبار سوء ورهبانها

واته:

بینم که تاوان دل ده مرټیت
دوور که وخته وه له تاوان ژیا نی دل
کی ثایین ده شیوټیت جگه له پادشاه پیاوانی ثایین یاخوا نه بیینیت.

۱۸- تاوان ژیری دهشیونیت:

ژیری وعقل نيعمه تی گهره ی خودان، وه پووناکی وواتا ده به خشیت به ژیانی مرؤف، تاوانکاری له ناویه ری ئه و پووناکی وهوشیاریه به.

هه ندیک له (سلف) ده لئین: که سانیک تاوانکاری ویاخی ده بن له خودا، که ژیری وعقلیان نه ماوه له و ساته دا. چونکه عهقلیه تی مرؤف هیچ کاتیک ناماده نی به مافی که سانی تر پشیل بکات و به رژه وهندی خۆی وچوارده وری خۆی بکاته مه ترسی به وه. وه دواپۆزی خۆی پشیل بکات وخولقینه ری هه موو جیهان له خۆی بپه جینیت بۆ ته نها خوشی چهند ساتیکی که م.

له هه مان کاتدا زۆر دووره له عهقلانیه تی مرؤفی ژیره وه که یاساکانی ده سه لاتی به میزی له بن نه هاتووی خوای گهره پشیل بکات. که هه موو کاتیک ده بینیت فریشته کان کاره کانی تو تومارده که ن. وه قورئانی پیرۆز ده ست نیشانی جوړی سزاکانی کردووه، وه مردن له پشدايه، وه دلنیاش بیت دۆزه خ سزای تاوانبارانه. بی گومان که سیک له م ساته وه ختانه دا که ر ژیری له ده ست نه داییت کاری تاوانکاری نه نجام نادات.

۱۹- بۆچوون له تاوانکاریدا مایه ی تیاچوونی دله له بی ناگایی:

خوای گهره ده فهرمیت: (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ.. المطففين: ۱۴). هه ندیک له (سلف) پێیان وایه که نه مه "تاوان له سه رتاوانه" که دلایان داده گریت. وه (حسن البصری) ده لیت: (رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ) واته: تاوان له سه رتاوان له دلایاندا که له که ده بیت تا سه رته نجام دل توشی نابینای و بی ناگایی ده که ن. وه که سانی تریش ده لئین: (هه رکاتیک تاوان و گونا هه کانیا ن زیادی کرد ئه و دلایان ده ته نیت له تاوانکاریدا).

وه پوخته ی نه م بابته: دلی مړوځ به پوچوون له تاوانکاریدا ژهنگ ده گړیت. جا نه گهر نه م ژهنگ زیادی کرد نهوا دلی قورس ده بیټ (ران) دواتر گهر به رده وام بوو نهوا ده بیټه مایه ی ژهنگاو ی وقفل دان وموړکردنی، دواتر دل په رده پوڅ ده بیټ و بینایی "بصیر" و هیدایه ت له ده ست د ه دات. وه دوژمن به ثاره زووی خوی یاری پی ده کات و وه نه و دل په ده بیټ وده مریټ، هیچ شتیک کاری تی ناکات.

۲۰- مړوځی تاوانکار توشی نه فره تی پیغه مبه ر ﷺ ده بیټ:

پیغه مبه ری خودا ﷺ هه میسه نه فره تی له یاخی بووان و تاوانکاران کردوه. جا چ تاوانکار ټک زیانی بڅ خوی هه بیټ یاخود بڅ خوی و به رژه وهندی که سانی تر، یاخود مه ترسی هه بیټ بڅ به رژه وهندیه بالاکان.

نه و تاخوا ی گوره نه فره ت له و که سانه ده کات که: خال ده کوتن و خالیان بڅ ده کوتریټ. وه نه وانه ی که پرچی زیاده ده به ستن بڅ که سانی تر وه نه وانه شی که داوا ی پرچی زیاده ده که ن وه نه وانه ی که بڅ ه ل نه گرن وه نه وانه ی بڅ یان بڅ ه ل ده گریټ. وه نه وانه ی ددانیان بچوک ده که نه وه تا گه نج ده ریکه ون سووپیا ده خون وده دهن وچه لالی ده که ن وده ینوسن وشایه تی ده دهن و دزی ده که ن.

- مه ی خوره وه و دروستکه ر وه لگرو فروشیاره که ی.
- نه وه ی که نازارو نه فره ت له دایک ویاوکی ده کات.
- له وپیاوانه ی که لاسایی ثا فره تان ده که نه وه و به پیته وانه وه.
- له و که سانه ی که قوریانی بڅ غه یره خودا ده دهن.
- له بیدعه کاران و داهینه رانی بیدعه.
- وه له به دکارانی نژیازو خوی که لی لوط.
- وه له و مړوځانه ی که کاری سیکیسی له نازده لان ده که ن.
- وه له که سانیک موسولمانان نازارو عه زیه ت ده دهن.
- وه له که سانیک له سهر گورستان موم هه لده که ن ومزگوت دروست ده که ن.

- وه له كه سانه ی كه ژيانی هاوسه ریښتی خه لك ده شیوینن.
- وه له وه كه سانه ی له دواوه ده چنه لای خیزانه کانیان له کاری سینکسیدا.
- وه له وه ئافره تانه ی كه شه وجیی ناكن بۆکاری سینکسی له گه ل هاوسه ره کانیا ندا وه به پیچه وانه وه.
- وه له وه كه سانه ی كه پووی چهك ده كه نه براکانیان وته نانه ت فریشته کانیش نه فره تی لی ده كه ن.
- وه كه سانیک كه جوین وشتی ناره وا به هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ بلیت، وه زوری تریش.

وه خوای گه وړه نه فره تی له وه كه سانه كړدوه كه: _

- ژيانی سه ر پووی زه وی نیک ددهات وده ی شیویننیت.
 - كه په یوه ندی خزمایه تی وډوستایه تی ده پچریننیت.
 - كه دژایه تی و نازاری پیغه مبه ر ﷺ بدات.
 - كه پینماییه کانی خودا بشاریته وه.
 - كه ئافره تانی پاك ناو زه ردو تاوانباریان ده كه ن به بوهتان.
 - كه بانگه وازكه ربیت بۆ پیگه ی بی باوه پی.
- وه پیغه مبه ری خودا ﷺ نه فره تی له واسته چی یه كان كړدوه كه به (راشی ومرتشی) ناوی بردوون.

وه زوری تریش. جائه گه كه سینکی هوشیارو دانا هه ست به مه ترسی نه فره تنانه ی خوداو پیغه مبه ر بکات، نه وا رانسته خو پاشه گه ز ده بیته وه ده گه پیته وه بۆ لای خوا.

۲۱- تاوانکار ده بیته مایه ی بی بهش بوون له نزاو پارانه وه کانی پیغه مبه ر و فریشته کان؛

خوای گه وړه فره مانى به پیغه مبه ران و فریشته کان كړدوه كه داوای لی خوش بوون بكن بۆ باوه پداران، وهك ده فره میت: (الَّذِينَ يَخْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ

نه خوشی و چاره‌سەر

رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ * رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَذْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ... (غافر: ۷-۹) واته: ئه و فریشتانه‌ی که هه لگری عه‌رشێ مه‌زنی خودان وه‌مه‌روه‌ها ئه و فریشتانه‌شی که به‌ده‌وریدا ده‌سوپێنه‌وه. وه‌باوه‌ریان به‌خوای گه‌وره‌هیه و هه‌میشه‌یادی ده‌که‌نه‌وه پاک و بێ گه‌ردی بۆ خودای مه‌زن ده‌رده‌به‌رن و داوای لێ خۆش بوون بۆ به‌واداران ده‌که‌ن. وه‌ده‌پارێنه‌وه و ده‌لێن: ئه‌ی ئه و په‌روه‌ردگاره‌ی هه‌موو شتیکت ته‌نیوه به‌په‌حمه‌ت و زانسته. له‌و که‌سانه‌ خۆش به‌ که‌ته‌وبه‌یان کردووه و گه‌راونه‌ته‌وه و شوینی پێبازی خودا که‌وتن، وه‌له‌ ئازاری دۆزه‌خ بیان پارێزه... ئه‌ی په‌روه‌ردگار به‌هه‌شتی به‌رینیان پێ بخه‌شه هه‌روه‌کو خۆت به‌لێنت پێ دابوون. هاوپی له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌چاک و خواتاسن، له‌باوک و دایک و هاوسه‌ره‌کانیان و نه‌وه‌کانیان، به‌پاستی هه‌ر تۆ خوابه‌کی بالاده‌ست و دانایه‌ت.

ئهم نزووپارانه‌وه‌ی فریشته‌ نزیکه‌کانی خودای گه‌وره‌ بۆ ئه و که‌سانه‌ی که‌ ته‌ویه‌ ده‌که‌ن و شوینی "قورئان و سونه‌ت" ده‌که‌ون. که‌ جگه‌ له‌م پێگه‌ پاسته‌ هیچ پێگایه‌کی تر نی‌یه بۆ پزگاربوون، جابه‌رکه‌ سێک له‌م پێگایه‌ لابدات و یاخی ببیت بێ به‌ش ده‌بیت له‌م نزووپارانه‌وه‌یه.

۲۲- سزای تاوانکاران له‌گۆردا:

وه‌له‌ سزای تاوانکاران له‌ گۆردا له (صحيح بخای) دا هاتووه له‌ فهرمووده‌ی "سُمره بن جندب" رضی الله عنه که‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله زۆرجار ده‌یووت به‌ هاوه‌له‌کانی: (هل رأي احدمنكم البارحة رؤيا؟ فيقضي عليه ماشاء الله ان يقص. وانه قال لنا ذات غداة: إنه اتاني الليلة آتيان وإنها وإنبعثا لي، وإنهما قال لي: إنطلق، وإني انطلقت معهما

ابن القيم الجوزي

وإنا أتينا على رجل مضطجع ، وإذا آخر قائم عليه بصخرة وإذا هو يهوي بالصخرة لرأسه، فيثقل رأسه فيتنهدده الحجر ها هنا، فيتبع الحجر ، فيأخذه فلا يرجع إليه حتى يصح رأسه كما كان، ثم يعود عليه، فيفعل به مثل ما فعل فيه المرة الأولى. قال: قلت لها: سبحان الله ! ما هذا؟ قال لي: إنطلق..إنطلق، فإنطلقنا ، فأتينا على رجل مستلق لقفاه وإذا آخر قائم عليه بكلوب من الحديد، وإذا هو يأتي أحد شقي وجهه ويشد شر شقه إلى قفاه، ومنخره إلى قفاه، وعينه إلى قفاه، ثم يتحول إلى الجانب الآخر ، فيفعل له مثل ما فعل بالجانب الأول فما يفرغ من ذلك الجانب حتى يصح ذلك الجانب كما كان. ثم يعود عليه فيفعل مثل ما فعل في المرة الأولى. قال: قلت: سبحان الله! ما هذان؟ قال لي: إنطلق.. إنطلق، فإنطلقنا ، فأتينا على مثل التنور. فإذا فيه لقط وأصوات، قال: فإطلعنا فيه، فإذا فيه رجال ونساء عراة، وإذا هم يأتيهم لهب من أسفل منها ، فإذا أتاهم ذلك الهب ضوضوا. فقال: قلت لهم: ما هؤلاء؟ قال لي: إنطلق.. إنطلق، فأنطلقنا ، فأتينا على نهر أحمر مثل الدم. فإذا في النهر رجل سابح يسبح، وإذا على شط النهر رجل قد جمع عنده حجارة كثيرة، وإذا ذلك السابح يسبح ماشاء الله أن يسبح، ثم يأتي ذلك الذي قد جمع عنده الحجارة فيفغر له فاه، فيلقمه حجراً، فينطلق فيسبح. ثم يرجع عليه كلما رجع إليه ، فغمر له فاه فيلقمه حجراً، قلت لهما: ما هذان؟ قال لي: إنطلق.. إنطلق، فأنطلقنا ، فأتينا على رجل كربه المرأة أو كاكره ما أنت راء رجل مرأى، وإذا هو عنده نار يحشها. ويسعى حولها ، قال قلت لهما: ما هذا؟ قال: قال لي: إنطلق.. إنطلق، فأنطلقنا حتى أتينا على روضة معتمة. فيها من كل نور الربيع وإذا بين ظهرائي الروضة رجل طويل ، لا أكاد أرى رأسه طويلاً في السماء ، وإذا حول الرجل من أكثر ولدان رأيتهم قط. قال: قلت: ما هذا؟ ما هؤلاء؟ قال: قال لي: إنطلق..إنطلق، فأنطلقنا ، فأتينا إلى دوحة عظيمة، لم أردوحة قط أعظم منها ولا أحسن، قال: قال لي: إرق فيها ، فارتقينا فيها إلى مدينة مبنية بلبن ذهب ولبن فيضة. قال: فأتينا

باب المدينة فاستفتحنا، ففتح لنا فدخلناها، فتلقانا رجال شطر من خلقهم كأحسن ما أنت راء وشطر كأفبح ما أنت رام، قال: قاللهم: أذهبوا فقعوا في ذلك النهر، وإذا نهر معترض يجري كأن ماءه المحض في البياض، فذهبوا فوقعوا فيه، ثم رجعوا إلينا، قد ذهب ذلك السوء عنهم، قال: قالالي: هذه جنة عدن، وهاذاك منزلك، قال: فسمما بصري صعداً، فإذا قصر مثل الربابة البيضاء، قال: قالالي: هذا منزلك، قلت لها: بارك الله فيكما فذراني فأدخله، قال: أما الآن فلا، وأنت داخله، قلت لها: هأنني رأيت منذ الليلة عجباً، فما هذا الذي رأيت؟ قال: قالالي: أما إنا سنخبرك: أما الرجل الأول الذي أتيت عليه يثلغ راسه بالحجر، فإنه الرجل يأخذ القرآن، فيرفضه، وينام عن الصلاة المكتوبة.

وأما الرجل الذي أتيت عليه يشرشر شذقه الى قفاه، ومنخره الى قفاه، وعينه الى قفاه، فإنه الرجل يغدو من بيته فيكنب الكذبة تبلغ الآفاق. وأما الرجال والنساء الغراة الذين هم في مثل بناء التنور، فإنهم الزناة والزواني. و أما الرجل الذي أتيت عليه يسبح في النهر، ويلقم الحجارة، فإنه أكل الربا. وأما الرجل الكرية المرأة الذي عند النار يحشها ويسعى حولها فإنه مالك حازن جهنم.

وأما الرجل الطويل الذي في الروضة، فإنه ابراهيم "عليه السلام". وأما الولدان الذين حوله، فكل مولود مات على الفطرة. وفي رواية البرهاني: ولد على الفطرة. فقال بعض المسلمين: يا رسول الله وأولاد المشركين؟ فقال رسول الله: وأولاد المشركين.

وأما القوم الذين كنوا شطر منهم حسن وشطر منهم قبيح، فإنهم قوم خلطوا عملاً صالحاً وآخر سيئاً تجاوز الله عنهم.^١

^١ - ندم فدمودديه (صحيح)، (بخاري: ٧٠٤٧) غير اريدتهوه.

واته: (پیغمبر ﷺ) زور به هاوه لانی ده فەرموو: کێ ئەم شەوی پابردوو خەوی بینێوه، تاجەندی پێ خۆشە باسی بکەن و وەپێی خۆش بووه خەوه کانی بۆ بگێرنەوه. وە ئەویش گوی بیستی دەبوو. لە نیوه پوانێک پیغمبر ﷺ پێی فەرمووین: ئەم شەو لە خەوما ، دوو فریشتە هاتن بۆ لام و وتیان بابڕۆین ، منیش لە گەلیاندا پۆیشتم تا گەیشتی ئەم لای پیاویک ، پاکشابوو کە سێکی تر گابەردیکی گەردی پێ بوو بەرزی دەکردهوه و دەیکیشا بە سەر پیاوه کەدا ، سەری وردوخاش دەکرد ، هەتا بەردە کە ی هەلە گرتەوه دیسانەوه سەری وەک جارانی لێ دەهاتەوه بە هەمان شێوه بەرزی دەکردهوه و دە ی کیشا بە سەریدا ، بەم شێوه یە بەردەوام بوو. منیش ووتم: پاک وێی گەردی بۆ خودای گەوره ، ئەمە کێ یە و بوا ی لێ دەکەن؟ فریشتەکانیش ووتیان: خێراکە بپۆ... بپۆ، منیش لە گەلیاندا کەوتە پێ.

تا گەیشتی ئەم لای پیاویک لە سەر پشت پاکشابوو ، وە کە سێکی تر بە قولابێکی ئاسنی لە سەر سنگی راوه ستابوو ، بە قولابە کە ی دەیکیشا بە پوومەتی راستی دا تا پشتە ملی هەلی دەتلیشان "هەلی دەدپی" و شەقی دەکرد ، پاشان دەیدا لە لووتی و تا پشتە ملی هەلی دەدپی ، دواتر دەدا لە چاوی هەلی دەکۆلی تا پشتە ملی ، دواتر دەچوو لە لای پوومەتی چەپی بە هەمان شێوه شەق و پەتی دەکرد ، کاتیەک کە لای چەپی تەواو دەکرد لە و کاتەدا یە کسەر پوومەتی راستی وەک خۆی لێ دەهاتەوه ، بەم شێوه یە بەردەوام خەریکی شەق و پەت کردنی بوو ، منیش ووتم: پاک وێی گەردی بۆخودا ، ئەمە کێ یە؟ چی کردووه؟ فریشتەکان ووتیان: خێراکە... بپۆ... بپۆ.

منیش لە گەلیاندا کەوتە پێ تا گەیشتی ئەم لای کورە یەکی زۆر گەوره کە دەنگە دەنگ و نالە و هاواری لێ دەهات ، کاتیەک لێی نزیک بووینەوه و تەماشامان کرد لە ناو کورە کەدا پێی بوو لە ژن و پیاوی پووت و قووت کە لە ژێری کورە کەوه ناگرو گپوتینیان بۆ دەهات و دەبرژان و هاوار و فیزاحیان دەکرد ، منیش پرسیم: ئەمانە کێن؟ فریشتەکانیش ووتیان: خێراکە... بپۆ... بپۆ. منیش لە گەلیاندا کەوتە پێ.

تاگه يشتينه پووباريكي سووري خويناوي، كه پياويك له ناويدا مه له ي ده كړد، له كه ناري پووباره كه دا كه سيكي لي بوو به رديكي نوري كوكردبووه وه ، كه دواتر نه و پياوه ي كه مه له ي ده كړد ده هاته كه ناري پووباره كه وده مي ده كړده وه ، نه و يش پر ده مي ده كړد له به رد، وه نه و يش ده يهاري وده يخواردو ده چووه وه بق مه له كړدن تا خودا ويستي له سهر بووايه ديسانده وه ده هاته وه كه نار پووباره كه وپرده مي ده كړا له به رد وهك شيوه ي جاران و نه م ديمه نه دووباره ده بووه وه. پرسيم نه مانه كيڼ؟
فريشته كانيش ووتيان: خيراكه .. برېږ... برېږ.

دواتر گه يشتينه لاي پياويكي پووخسار ناشيرين وديمه ن ترسناك وهك بلتي ناشيرين ترين كه س كه بينر ايټ، كه له ته نيشتي ناگريكدا بويوه ده وريدا ده هات وه له ي ده گيرساند. منيش پيم ووت: نه مه چي به و كي به؟ فريشته كانيش پتيان ووت:
خيراكه .. برېږ... برېږ.

منيش له كه لاياندا پويشتم تاگه يشتينه باخچه يه كي خوښي پر له دارو دره خت له هه موو جوره گولتيكي تيدابوو، وه له ناوياندا پياويكي به ڼن دريږي تيدابوو به نه ندازه يه ك نه ونده بلند بوو سهر ي به جواني ديارنه بوو. وه له چواردو وريدا ژماره يه كي ندر ميردمندالي لي بوو. ووت نه مه چي به و نه مانه كيڼ؟ فريشته كان ووتيان:
خيراكه .. برېږ... برېږ. منيش له كه لاياندا پويشتم.

تا گه يشتينه لاي داريكي مه زن كه تاوه كو ئيستا داري وا مه زنم نه بينيوه له كه وريه يي وچاكيډا. فريشته كان ووتيان: سهر كه وه به سهر يدا. ئيمه يش سهر كه وټن تا گه يشتينه شاريك كه دروست كرابوو له خشتي زړيو زيو، كه گه يشتينه ده رگاي شاره كه ، داوامان كړد ده رگا كه مان لي كراپه وهو چووينه ژوره وهو پيشوازيما ن ليكرا له لايه ن هه نديك كه سه وه ، پوخساريان نيوه ي هينده قه شهنگ وجوان بوو له جوانيدا كه سي وات نه بيني بوو وه نيوه كه ي تري هينده ناشيرين بوو له ناشيريندا كه سي وا ناشيرينت نه بيني بوو. فريشته كان پتيان ووتن: برېږن خوتان فريډه نه نيو نه و پووباره وه ،

ناوی پووباره که له پاکی وپوختیدا وهك ماست سپی بوو، نه وانیش خویان فری دایه ناوی. پاشتر که هاتنه دهره وه له ناوه که هه موو دیمه نه ناشیرینه که یان نه ما بوو. فریشته کان ووتیان: ئه مه به هه شتی (عدن) ه وه نه و جیگایه شوینی تویه، ئامازه یان بۆ جیگایه ك کرد، که چاوم هه لپری ته ماشم کرد کۆشکێکی مه زن که له په له هه وری سپی ده چوو. فریشته کان ووتیان: ئه مه جیگای تویه، منیش ووتم: خودا پێزدار تان بکات، مۆله تم بدهن بچمه ژووره وه. فریشته کان ووتیان: ئیستا نا، له داهاتوودا به پاستی من له وشه وه دا، شتی سه بیره و سه مه رهم بینی، ئایا ئه مانه چی بوون؟ فریشته کان ووتیان: ئیمه پیت ده لئین ئه مانه چی بوون؟

ئه و پیاوه ی که به به رده که سه ری پان ده کرایه وه، ئه وه که سیکه که گوێ بیستی قورئان ده بوو، پشت گوئی ده خست و په دی ده دایه وه، وه نوێژی به زایه ده داو ده نووست و نوێژی نه ده کرد.

وه نه و پیاوه ی که دم وپوخساریان هه لده پری. ئه وه که سیکه که له مال ده رده چوو درۆی ده کرد به نه ندازه که درۆکه ی ده که یشته ئاسۆ له نا په وایدا.

وه پیاو وئا فره ته پووت وقووته کان که له ناو ته نووره که دا بوون، ئه وانه زیناکارو داوین پیس بوون.

وه نه و پیاوه ی که له ناو پووباره خوینه که مه له ی ده کرد و به ردی ده خوارد، ئه وه که سیکه سوو "پببا" خۆره.

وه پیاوه پوخسار ناشیرینه که لای ئاگره که، ئه وه (مالک) و به رپرسی دۆزه خه. وه پیاوه به ژن درێزه که له نیو باخچه که دا، ئه وه حه زره تی (ایبراهیم) ه و میرد مندا له کانیش ئه و مندا لانه که له سه ر سروشت و فیه رته مردوون، هه ندیک له موسلمانان ووتیان: ئه ی پیغه مبه ری خودا ﷺ مندا لی بی باوه په کانیش ده گریته وه؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: به لی نه وانیش ده گریته وه.

وه نه و پیره ی که به شیک له پوخساریان جوان و به شه که ی تریان ناشیرین بوو، نه و
نه و که سانه ن که کاری خرابه و چاکه یان نه نجام داوه و ده خوی گه وره له تاوانه کانیان
خوش بوو.)

۲۳- تاوانکاری جوړه ها خرابه و گه نده لئ له سهر زمویدا بهرپا ده کات:

جوړه ها فساد له بونه وهر بهرپا ده کات له ناووه و او کتلگه و مال... نه و ده تا خوی
گه وره باسی ده کات ده فقه رمیت: (ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ
لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ... الروم: ۴۱) واته: تاوان و خرابه کاری
دهرکه و توه و هه موو سهر زه وی و ده ریاکانیشی گرتوه ته وه. به هوی نه و تاوان
و گونا هانه وه که خه لکی ده سستیان داوه تی، سهر نه نجام ده بیت تالوی هه ندیک له
کرده وه کانیان بچیزن "که بهرپا بوونی جهنگ و کاره سانه سروشتی به کانه" بق نه وه ی
بگه رپته وه بق به ک خواناسی.

(مجاهد) ده لیت: به هوی سته می سته مکارانه وه که فساد بهرپا ده کات. خوی
گه وره باران بارین ده گرپته وه ووشکه سالی بال ده کیشیت به سهر گوندو شار و کوچه
دا. "پاش نه وه ی نه و نایه ته ی سهر وه ی خوینده وه" ووتی: مه به ست له ووشه ی
(البحر/ ده ریا) مه به ستی نه و تاوانه یه که له گونده کانداهه به له پوویاره کان.
وه (عکرمه) ده لیت: ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ... من نالیم مه به ستی نه و ده ریا یانه یه،
به لکو مه به ستی نه و پوویارانه یه که له ته نیشته گونده کانه وه تی ده په رپت.

وه (قتاده) ده لیت: خوی گه وره ناوی شیرینی به بحر ناو بریدوه که ده فقه رمیت:
(وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِفٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ... فاطر: ۱۲) واته:
هه رد و جوړی ده ریا که وه ک به ک نین، به کیکیان ناوی سازگارو خوښه نه وی تریان
سوړیوتاله.

ابن القيم الجوزی

وه له دونيادا دهريايه كي شېرين نى يه ئاوه كهى پاوه ستايت، به لكو مه به سىتى نهو پويارانته يه كه تى ده پېن. وه دهريايى ئاوى سويتر نهوانه كه ئاويان پاوه ستاوه. جا نهو گوند ولادىيانهى كه له سهر ئاوى پويشتوو دان بهم جوره ئاوه باس كردووه.

وه (ابن زيد) ده لىت: *ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ... مه به سىتى له تاوانه.*

منيش ووتم: نه گهر مه به سىتى نهو تاوانانه بيت كه به هوكارى نهو فه سادانه وه سهره لده ده، ياخود مه به سىتى نهو فه سادانه وه بيت كه به هوكارى تاوانانه وه سهره لده ده؟ جا به پىتى نهو به شهى ئايه ته كه كه ده فه رميت: *لِيَذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا... نه م پىتى "لام" ه پىتى ده وترىت (لامى العاقبه وتعليل) واته بهو هوكارهى پيشوووه بووه.*

وه پىتم وايه: مه به سىتى يه كه مى به (الفساد) نهويه تۆله سه ندنه وهى خودايه له كه مى بارانوشه پوئاشوب، له بهر نه نجامى نهو تاوانانهى كه مرقۆ نه نجامى ده دات. ههروهكو هه ندك له "سلف" ده لىن: هه رچه نده ئىوه تاوان بكه ن خوائ گه ووه سزاتان ده دات و تۆله تان لى ده سيئته وه.

وه نه وهى پوونه "والله اعلم" مه به سىت لهو فه ساده تاوان و پاشماوه كانيتى، وه به به لگهى نه م ئايه ته كه ده فه رميت: *(لِيَذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا... الروم: ٤١)* نه مه

١ - له م ئايه ته دا ئامازه بۆ تيك چوون و پيس بووني ژينگه ده كات، كه زينگه پيك ديت له سى بنماى سهره كي ژيان (خاك و ئاو وهوا) كه له م ئايه ته پىرۆزه دا ئامازهيان بۆ ده كات كه به هوكارى خراپه و كر ده وه كانى مرقۆ زهوى دوجارى پيس بوون و گۆراني ئاو وه هواى زهوى و بهرزبوونه وهى پلهى گهرماو مەترسى بهرزبوونه وهى ناستى ناستى زهرياكان به هوكارى توانه وهى به سته كه به فريه كانى جهممه وه كانى زهوى، كه نه مهش ده يته هوكارى ناسى بووني به شيكى زۆر لهو شيكى كه ناز ئاوه كان وهه نه ندى دهو له تهت به ته هواى ژۆر ئاو ده كه ون هك هۆلته و به شيكى زۆرى دانيمارك. وه له نه نجامى بهرزبوونه وهى پىژهى گازى دووم توكسىدى كاربۆن و گازى يه كه م توكسىدى كاربۆن كارى گهرى خراپى كردووه سه ر بهر گى جينى ئۆزۆن نه قوسفير "به رگه گاز" كه له هه نه ندى شوين بووه ته هوكارى كۆن بووني. كه نه مهش ده يته هوكارى گه به شتى تيشكه زيان به خشه كان به تايه تى تيشكى سه روو وه نه وشه ي، كه مرقۆ دوجارى نه خوشى جزراو جزور ده كات به تايه تى نه خوشه كانى پىست. "وه رگير"

حالی ئیمه‌یه که به‌شتیکی که له‌سزای تاوانه‌کانمان و کرده‌وه‌کانمان ده‌چیژین. جا نه‌گەر بێتو سزای هه‌موو کرده‌وه‌کانمان وه‌ریگیرین ، ئه‌وا سەر زه‌وی می‌رووله‌یشی تێدا نه‌ده‌ما ئه‌وه‌نده کاول ده‌بوو.

٢٤- تاوان ده‌بیته‌ مایه‌ی ڕوودانی کاره‌ساته‌کانی بومه‌له‌رزه‌ و پۆچوونی زه‌وی؛

تاوان ده‌بیته‌ مایه‌ی دروست بوونی چه‌ندین کاره‌ساتی بومه‌له‌رزه‌ و پۆچوونی زه‌وی و نه‌مانی پیت و به‌ره‌که‌تی زه‌وی که وه‌کو تۆله‌یه‌کی خوای گه‌وره‌ پووده‌ده‌ن. وه‌ کاتێک پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ڵ چه‌ند هاوه‌ڵیکیدا به‌لای شوینه‌وارو پاشماوه‌ی گه‌لی (شود) تێپه‌ڕین پێگری کرد له‌هاوه‌ڵانی که‌له‌و شوینه‌ لابه‌دن، یاخود ئاو خۆنه‌وه‌، ته‌نانه‌ت نه‌یه‌بشت حوشره‌کانیش ئاوی لی بخۆنه‌وه‌ له‌ به‌ر کاریگه‌ری ئه‌و تاوان و یاخی بوونه‌یان که خودا تۆله‌ی لی کردنه‌وه‌، که کاریگه‌ری له‌سەر به‌ره‌که‌ت و به‌پیتی ئه‌و شوینه‌ کردبوو، ته‌نانه‌ت له‌ ئاوه‌که‌شیان.

وه‌ (اما احمد) له‌ "مسند" دا له‌ میانه‌ی فهرمووده‌یه‌که‌دا ده‌لێت: (له‌مۆزه‌خانه‌ی "بنی أمیه" دا ده‌نگه‌ که‌نمێکی گه‌وره‌ هه‌بوو ، که‌له‌ گه‌وره‌یدا هه‌ینده‌ی ئاوکه‌ خورمایه‌ک بووه‌، وه‌له‌ پارچه‌ شتێک نوسرابوو له‌ ته‌نیشتی‌وه‌. که‌ ئه‌م ده‌نگه‌ گه‌نمه‌ له‌سه‌رده‌می دادپه‌روه‌ریدا پوواوه‌.)

وه‌هه‌روه‌ها پێرێک له‌ پیاوه‌ به‌ته‌مه‌نه‌کانی بیابانیش پێیان راگه‌یاندووم. که‌ پێشتر به‌روبوومی کشتوکال و میوه‌هات زۆر له‌قه‌باره‌ی ئیستا گه‌وره‌ تر بووه‌. وه‌زۆرێک له‌م به‌لایانه‌ که‌به‌ سه‌ر ژیا‌ندا هاتوو ، له‌به‌رئه‌نجامی تاوانکاریدا پوو‌یان داوه‌.

٢٥- تاوان کاریگه‌ری له‌سه‌ر شیوه‌ی دیمه‌ن و دروست کراوه‌کان هه‌یه‌؛

(ترمذی) له‌ "جامع" ده‌گێڕێته‌وه‌ ، که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: (خلق الله ادم و طولوه في السماء ستون ذراعاً ، فلم يزل الخلق ينقص حتى الآن).^١ واته‌: خوای

^١ - ئه‌م فهرمووده‌یه‌ (صحیحه‌)، (بخاری: ٣٣٢٦) وه‌ (مسلم: ١٧٣/١٧-نوری) گێڕاوه‌یانته‌وه‌.

گه‌ره "ئادهم" ی دروست کرد که در یژی یه‌که‌ی شه‌ست بال بوو، وه‌به به‌رده‌وامی تاوه‌کو ئیستاش قه‌باره‌ی مرقفه دروست کراوه‌کان له‌بچوک بوونه‌وه‌دایه.

که نه‌مه ناماژه‌یه‌که بۆ بچوک بوونه‌وه‌ی شیوه‌و قه‌باره‌ی مرقفه و دروست‌کراوه‌کانی تر. خوای گه‌وره که ده‌یه‌وئیت سه‌ر پووی زه‌وی له تاوان و تاوانکاران و ناپاکان وسته‌مکاران پاک بکاته‌وه، نه‌وا یه‌کێک له‌بنه‌ماله‌و خانه‌واده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، واته به‌رچه‌له‌ک ده‌گه‌رێته‌وه سه‌ر خانه‌واده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌نێرێت، سه‌رزه‌وی پرده‌کات له دادپه‌روه‌ری خوێش گوزه‌رانی، وه‌ده‌جالی جوله‌که‌و خاچ په‌رسته‌کان له‌ناو ده‌بات. مرقفایه‌تی به‌خته‌وه‌رده‌کات به‌ بلاو‌کردنه‌وه‌و سه‌قام گیرکردنی ئیسلام. دیسانه‌وه پیت و به‌ره‌که‌تی زه‌وی ده‌گه‌رێته‌وه. ته‌نانه‌ت پێرێک له‌مرقفه یه‌ک هه‌ناریک ده‌خۆن، نه‌وه‌نده گه‌وره‌یه. وه‌ته‌نها هی‌شوه "بۆله" تر یه‌ک هی‌نده گه‌وره به‌ باره هوشترێکه^۱.

هۆکاری ئهم گۆرپانکاریه‌ش نه‌مانی تاوانکاری وسته‌مه، که‌دیسان پیت و به‌ره‌که‌تی زه‌وی سه‌ره‌له‌ده‌داته‌وه. بۆ گومان نه‌و سزاو تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی خوای گه‌وره له‌ گه‌لانی کردۆته‌وه، تا ئیستا کاریگه‌ری وشوینه‌واری به‌سه‌ر زه‌وی یه‌وه ماوه، چونکه هاوشیوه وضمونه‌ی نه‌وتاوانه گه‌ورانه‌ی گه‌لانی پێشوو بوونی هه‌یه‌و ماوه و له‌نیو کۆمه‌لگه‌ی مرقفایه‌تیدا نه‌ج‌ام ده‌دریت. هه‌ر بۆیه به‌پێی نه‌وتاوانانه سزای خودایی ده‌بێنریت. به‌پێی نه‌ندازه‌ی بچوکی پێژه‌ی تاوانه‌که سزاکه‌ش ده‌دریت. به‌راوردی شه‌یتان بکه... کاتی‌ک که‌سه‌رپێچی کرد خوای گه‌وره پیت و به‌ره‌که‌تی له‌ته‌مه‌ن و کارو‌پله‌وپایه‌و مالێدا نه‌هیشت، ته‌نانه‌ت له‌هه‌ر جێگایه‌کی زه‌ویدا ملکه‌چی

^۱ - مه‌بست لێره‌دا سه‌ره‌له‌دانی (محمد مه‌دی) یه‌که‌ جه‌ن‌دین فه‌رموده‌ی صحیحمان له‌سه‌ری هی‌ناوته‌وه. پروانه‌بابه‌تی: "علامات الساعه‌ الکبری".

^۲ - ئهمه له‌سه‌رده‌می هاته‌ خواره‌وه‌ی (عیسی کۆری مریم) له‌پیش روودانی قیامه‌ت رووده‌دات.

بکری‌ت توشی بی به‌ره‌ک‌تی ده‌بی‌ت. وه‌له قیامه‌تیش له‌جینگایه‌ک‌دایه که به‌زه‌یی و
 په‌حمه‌ت و سه‌وزی تیدا نی یه که نه‌زه‌خه...

٢٦- تاوان پووناکی غیره‌ت و په‌رو‌شی ده‌کوژنیته‌وه:

غیره‌ت و په‌رو‌شی پێویسته‌کی هه‌نوکه‌یی یه بۆ ژیان ، وه‌ک پێویسته‌یه‌ غه‌ریزه‌کان
 بۆ جه‌سته‌ی م‌رو‌ف په‌رو‌شی نه‌و ئاگره‌یه که هه‌رچی خراپه و ئاکاره ناشیاوه‌کان هه‌یه
 لیوه‌ی ده‌رده‌چیت. هه‌روه‌کو چۆن له‌پ‌نگه‌ی ده‌زگای فووک‌ردن به‌ کوره‌ی ئاگر‌دا
 هه‌رچی مادده‌و بۆنه ناخۆشه‌کانی زیو و زێڕ و ئاسن هه‌یه لیوه‌ی ده‌رده‌چیت. وه
 شکومه‌ندترین م‌رو‌ف له‌ هه‌موو که‌س زیاتر په‌رو‌شی و غیره‌تی هه‌یه له‌ چاو خه‌لکی تردا.
 هه‌ر بۆیه پێغه‌م‌به‌ر ﷺ به‌ په‌رو‌شته‌ترین م‌رو‌ف بووه سه‌باره‌ت به‌ گه‌ل و ئومه‌ته‌که‌ی.
 وه‌خوا‌ی گه‌وره له‌ پێغه‌م‌به‌ر زیاتر به‌ په‌رو‌شه بۆ به‌نده‌کانی. هه‌ر وه‌کو چۆن له
 صحیح دا هاتوه که پێغه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رمیت: (أَتَعْجِبُونَ مِنْ غَيْرَةِ سَعْدٍ؟ لَأَنَا أَغِيرُ
 مِنْهُ ، وَاللَّهِ أَغِيرُ مِنْي).^١ واته: سه‌ر سوپمانن به‌ په‌رو‌شی س‌عد؟ من له‌ س‌عد
 به‌ په‌رو‌شترم ، وه‌خوداش له‌ من به‌ په‌رو‌ش تره.

وه‌له (صحیح) دا هاتوه که پێغه‌م‌به‌ر ﷺ له‌ واتاره خۆر گیراندا فه‌رمو‌ی: (يَا أُمَّةَ
 مُحَمَّد، مَا أَحَدٌ أَغِيرُ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَرْزُقَ عَبْدَهُ أَوْ تَرْزُقَ امْتَهُ).^٢ واته: ئه‌ی ئومه‌تی مح‌م‌د:
 که‌س نی یه به‌ئه‌ندازه خوا‌ی گه‌وره به‌ په‌رو‌ش بی‌ت، که کاتیک به‌نده‌کانی داوین
 پیسی وزینا ده‌که‌ن.

وه‌له "صحیح" دا هاتوه که پێغه‌م‌به‌ر ده‌فه‌رمیت: (لَا أَحَدٌ أَغِيرُ مِنَ اللَّهِ ، مِنْ أَجْلِ
 ذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَلَا أَحَدٌ أَحَبُّ إِلَيْهِ الْعَذْرُ مِنَ اللَّهِ ، مِنْ

^١ - ب‌روانه خاله‌کانی: (١٠، ١١، ١٢، ١٤، ١٨، ١٩، ٢٧).

^٢ - ئەم فەرمووده‌یه (صحیح) ه، (بخاری: ٦٨٤٦-٧٤١٦) وه (مسلم: ١٠/١٢٢- نووی)
 گ‌یراویانه‌توه.

^٣ - ئەم فەرمووده‌یه (صحیح) ه، (بخاری: ١٠٤٤) وه (مسلم: ٦/٢١٠- نووی) گ‌یراویانه‌توه.

اجل ذلك أرسل الله الرسل مبشرين ومنذرين، ولا احد احب اليه المدح من الله من اجل ذلك اثنى على نفسه).^١ واته: كهس له خودا گه روره ترو به په رۆش تر نى به، هر له بهر نه وه په كه به د پوهنارۍ حرام كړدوه چ نهينى بيت يان ناشكرا. كه سيش نى به پوزش بۆ هينانه وهى له لا خوښه ويست تربيت له خواى گه وړه، له بهر نه وه شه كتيب و پيغه مبه رانى پوهانه كړدوه وه كهس نى به مدح و پى هلدانى له لا خوښه ويست بيت له خواى گه وړه، هر له بهر نه وه به مدحى خوى كړدوه.

نهم فرموده به هر دوو بابته (په رۆشۍ - غيره) و (پوزش - عذر) ي هينانه وه و له يه ك بابته تا ناوېته كړدوون. وهك دوو چه مكى گرنك بۆ زيانى مرقايه تى.

بابته تى په رۆشۍ له وه وه سهرچاوه ده گريت پقى هلدسه يت له نه نجام دهرانى كارى ناپه ولو ناشياو. وه "پوزشيش" له وه سهرچاوه ده گريت كه پتى خوښه نه نجام دهرانى نه و كارانه پوزشى بۆ بهيننه وه و نه وېش لبيان ببوريت، كه نه مه به ته واوه تى سۆز و په حمات و خوښه ويستى خودايه بۆ به نده كانى. هر ځيه خواى گه وړه پيغه مبه ران وكتيبى پوهانه كړدوه بۆ مرقايه تى وهك به هانه هينانه وه و پوزش، وهكو هره شه كردن و ناگدار كړدنه وه يه ك. كه نه مه ش ته واوى پرپوختى و بى كه مو كوپيه.

به پيچه وانه وه زور ك له خلكى دهبين كه كه سيك هه له يه ك ده كات، يه كس به بى ناگدار كړدنه وه و گوښگرتن له پوزشه كى يه كس به سزاي به سهر دا ده سه پيښت، يا خود زور جار زور شل گيرانه هه موو بيانويه ك به پوزش داده نييت، كه نه مه ش ناپه وايى و كه مو كوپيه له خودى په رۆشيدا.

هر وه كو پيغه مبه رى خودا ﷻ ده فرميت: (ان من الفيرة ما يحبها الله، ومنها ما يبغضه الله، فالتى يبغضها الله الفيرة في غير ريبه).^٢ واته: هه ندى په رۆشۍ هه به

^١ - نهم فرموده به (صحيح): بخارى: (٧٤٠٣) وه (مسلم: ٨٠/١٧ - نوري) گيزا يافته وه.

^٢ - نهم فرموده به (حسن)، (احد: ٤٤٥/٥) وه (النسائي: ٧٩/٥) گيزا يافته وه.

خودای گه‌وره پێی خۆشه، وه‌هه‌ندیکی تری پێی ناخۆشه، ئه‌وه‌ی که خودا پێیخۆشه بریتیه له په‌رۆشی یه‌کی بێ توه‌مه.

وه‌په‌رۆشی ستایش کراو: ئه‌و په‌رۆشی یه‌ که هاوێک بێت له‌گه‌ڵ پۆزیدا. واته له‌کاتی په‌رۆشیدا په‌رۆش بێت، وه‌له‌کاتی پۆزیشیدا ببوریت.

ته‌نها خوای گه‌وره شایه‌نی ستایشه...

خوای گه‌وره خاوه‌نی سیفات و ئاکاره بڵنده‌کان و ناوه جوان و پێرۆزه‌کانه. سه‌رجه‌م پڕوپوختی و که‌م‌مالیه‌تی هه‌یه، وه‌هه‌ر ئه‌و ته‌نها شایه‌ن و شایسته‌ی ستایش و پێداهه‌ڵدان و وه‌سف و مه‌دح کردنه. هه‌روه‌کو چۆن خۆی وه‌سف و سه‌نای خۆی کردوه.

جا خوای گه‌وره پێی خۆشه به‌نده‌کانی به‌ سیفات‌ه‌کانی خوای گه‌وره خۆیان بپارێننه‌وه‌و خودا په‌رستی پێی بکه‌ن. وه‌په‌رۆشیش یه‌کێکه له‌سیفات‌ه‌کانی، ئه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌ک په‌رۆشی تێدا بێت، ئه‌وا خوای گه‌وره خۆشی ده‌وێت. هه‌روه‌کو خوای گه‌وره به‌به‌زه‌یی و په‌رحمه، به‌نده به‌به‌زه‌یه‌کانی خۆش ده‌وێت. وه‌خوای گه‌وره کریمه، وه به‌خشنده‌کانیشی خۆش ده‌وێت. وه‌خوای گه‌وره زانا و دانایه، به‌نده زانا و داناکانی خۆش ده‌وێت. وه‌خوای گه‌وره به‌هێزه، بۆیه باوه‌رداری به‌هێزی زیاتر خۆش ده‌وێت به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ باوه‌رداری لاواز... هتد.

تاوانکاری و یاخی بوون پێگری ده‌کات که خاوه‌نه‌که‌ی خۆی به‌م سیفات‌ه‌ پێرۆز و جوانانه‌وه بپارێنێته‌وه، به‌لکو مایه‌ی سزای خوداشه. چونکه شیوازه‌کانی دروست بوونی تاوانکاری و یاخی بوون به‌م چهند قوناغه تی ده‌په‌ریت:

قوناغی یه‌که‌م: ته‌نها که‌وتنه دله‌وه‌یه وه‌ک بیرۆکه‌یه‌کی ساده.

قوناغی دووه‌م: ئه‌و بیرۆکه‌یه ده‌بیته وه‌سه‌سه‌و دوو دلی بۆ دروست ده‌کات.

قوناغی سێ یه‌م: ئه‌و وه‌سه‌سه‌یه ده‌بیته ئێرا ده‌و بیری لی ده‌کاته‌وه به‌هه‌میشه‌یی.

قۇناغی چوارەم: ئەو ئىرادەيە دەچىتە قۇناغى "عزىمە" نىيازى بېيارىو سوور بوون لەجى بەجى کردنىدا.

قۇناغى پىنچەم: ئەو بىرۆكە و دوودلى و دەسووسە و ئىرادەيە و سوريوون و عەزىمەيە دەبىتە کردارو جى بەجى دەکات وە تاوانەکە بەرجەستە دەکات وەک تاوانىک.

قۇناغى شەشەم: دواتر گەر لەسەر ئەجامدانى ئەو تاوانە بەردەوام بىت و پاشەگەز نەبىتەو، ئەوا ئەو تاوانە دەبىتە سيفەت و ئاکارىكى ھەمىشەيى و دەبىتە بەشەك لەژيانى کە ناتوانىت دەست بەردارى بىت وەک سەرچەم ئاکارو سيفاتەکانى تری.

مەبەستمان: مەبەستمان لىزەدا ئەو یە ئەگەر تاهۆکارەکانى تاوانکاری بەھیزبوون، ئەوا لەبەرامبەردا ھىزى پەرۆشى لەدەدا کەم دەکاتەو و لاواز دەبىت بەرامبەر بەخودى خۆى و خزم و کەسو کارو چوارەورى. تا کاردەگاتە ئەندازەيەک کە ناتوانىت شتى ناپەرەوا و نەشیاو و ناشىرىن لەخودى خۆى و چوارەورىشىدا مەحکوم بکات، بەم شىوہە دەگاتە دەروازەى تىاچوون. بەلکو ئەمە ھەنگاویکە کە مرقۇ بەرەو ھەلدیر دەبات و تەنەت پىوہەرەکانى دەگۆریت و وەشنى ناشىرىن و داوین پىسى و ستەمکاری... ھتە، ھەموو ئەمانە بە شتىكى جوان و شیاو دادەنیت و لایانگريان دەکات و بگرە بانگەوازو بانگەشەشيان بۆدەکات و دەبىتە مرقۇتىكى قىزەون.

ھەريۆيە "دەيوٹ" واتە گەواد قىزەونترين مرقۇشە لای خودای گەورە کە بەھەشنى لەسەر قەدەغە کردووە، ھەرەھا بانگەشەکەرانى و بەحەلال کردنى ستەم و ناپەرەوايى لەنبو خەلکيدا. ئەمانەش ماىەى نەمان و تىاچوونى پەرۆشى يە لەدلى ئادەمیزادادا. ئەمەش ئەو دەسەلمىنىت کە کرۆكى ناين برىتى يە لە "غیرە- پەرۆشى" کە جیاکەرەوہى پەرەوا و ناپەرەوايە وەبزوینەرەو ھەلسوپینەرەى کارەکانە. وە پارىزگارى دل و دەروە. وە ھەر کەسێک غیرەت و پەرۆشى نەبىت ئەوا ئاينىشى نى يە. وەنەمانى پەرۆشى دل دەمرىنىت و پەل و پۆکان پەک دەخات، نمونەى غیرەت و پەرۆشى وەک

نه خوشی و چاره سهر

هیزی به رهنکاری نه خوشی وایه له جهسته ی مرقدا ، به بی بوونی نهو به رگریه ، نهوا مرقه پو به پو بوونه وه ی تیاچوون ده بیته وه .

نمونه ی وهك شاخ وقچه کانی گامیش "گا" وایه که ده توانیت به هویه وه پاریزگاری له خوی ووه چه کانی بکات. جا هه رکاتیک نهو شاخ وقچه چانه ی شکان، نهوا ده بیته جیی ته ماحی دوزمنانی وده بیته نیچیریکی ئاسان بۆیان.

۲۷- تاوان ماده ی سهرکی ژبانی دل له ناو ده بات که نهویش شهرمه :

حه باوشهرم وئابو سهرچاوه ی هه موو خیروچا که یه که ، وه به تیاچوونی له ده ست دانی هه موو خیری که .

وه له (صحیح) دا هاتوره که پیغه مبه ر^{علیه السلام} فهرموویه تی: (الحياء خير كله) ^۱. وه هه روه ما ده فهرمیت^{علیه السلام}: (ان مما أدراك الناس من الكلام النبوة الأولى: اذا لم تستح فاضع ما شئت). واته: نهوه ی خه لکی له ووتی پیغه مبه رانی تر فی ربوونه نهویه: نه گهر شهرمت نه کرد چی نه که یت بیکه .

نه م فهرمووده یه دوو جوره لیکدانه وه هه لده گریت: _

یه که م: که هه په شهو ترساندنه. به واتای نه گهر تر شهرمت نه کرد ، نهوا هه موو شتیکی نارهوا نه نجام ده ده یت، وه نه نها ریگریه که له م کارانه بریتی یه له شهرم وحه یا. نه مهش لیکدانه وه ی "ابی عبیده" یه .

^۱ - نه م فهرمووده یه (صحیح) ه، (مسلم: ۶/۲-۷) گیزاویه تیهره.

وه (امام نووی) ده لیت: شهرم وحه یا هیزی که پانه ره بز ده ست بهردار بوونی نارهوا یه کان ، وه ریگری که له دروست بوونی که مخرعمی بهرام بهراماف رهواکان.

وه (الامام جید) ده لیت: (شهرم بینینی نیعمه ته کانی خوی گهورو که م وکورتیه کانی مرقه، جا له م نیوه نه دا شیک دروست ده یت بی ده ورتیت شهرم.)

وه (القاضي - عیاض) وکهسانی تریش بیان وایه که: هه رچه نه ده شهرم غه ریزیه "رهه که" به لام بز جیی به جی کردنی بهینی شهرعی خودا پیوستی به هیزو نیست وزانست هه یه، هه ر یویه له به شیک لیمان وباره ده مزدریت، وه هاندهری کازی غیرو ریگریه له خراپه کازی. ته ماشای (شرح مسلم) که له لایهن (النوی: ۹/۲) وه (کنز الفوائد - باب الاخلاق) یکه.

دوهم: هر کرده وه و کاریک گهر له بهر خودا شهرمت نه کرد، نهوا نه نجامی بده. وه نه گهر دهست بهرداری بوویت، ته نها له بهر شهرم کردن له خودا دهست بهرداری بیه. نه مهش بۆچوون ولیکدانه وهی "امام احمد" ه.

واته له بهر که مدا شیوازی هه ره شه نامیز له حق ده گریته که ده فهرمیت: (اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ... فصلت: ۴۰) واته: چی ده که ن بیکه ن.

وه دووه مشیان پی پیدان ومۆله تدانه.

جا نه گهر ووترا: ئایا ده گریته هه ردوو لیکدانه وه که وهی بگرین؟

نهوا ده لیم: نه خیر... چونکه له نیوان مۆله تدان وه ره شه دا پیچه وانیه که ههیه.

پوختهی مه بهست: تاوانکاری شهرم وحه یا لاواز ده کات. وه دوور نی یه هه ره به یه کجاری له دلی موقفا به یه کجاری دایه پرنیت، وه هه ره چهنده که سانی تر وشیاری بکه نه وه، به لام بی سوود ده بیت ته نانه ت دوور نی یه له لای خه لکی شانازی پیوه بکات و باسیان بکات. که موقه گه یشته نه م قوناغه چیت چاک بوونه وهی نه سته م ودروار ده بیت.

جا ووشه ی شهرم وحه یا له ووشه ی (حیاة—ژیانه وه) سه رچاوه ی وه رگرتوه ، چرکه هه ره که سیك شهرمی له دلدا نه بیت، واته دایرا (حیاة—ژیانه وه) و وه له پیزی مردوو و تیاچورانی دنیا و قیامه ت داده نریت. جا هه ره که له تاوان و بی شهری و بی په رۆشی به کتری که مه ندکیش ده که ن. جا هه ره که سیك له کاتی تاوانیکدا شهرمی له خودا کرد، نهوا خودای گه وره ش شهرمی لی ده کات سزای بدات. وه به پیته وانه شه وه هه ره که سیك شهرم له خودا نه کات له تاواندا، نهوا خودای گه وره له قیامه تدا شهرمی لی ناکات له سزادانیدا.

۲۸- تاوان گه وره یی و مه زنی خودا له دلدا که م ده کاته وه:

که سی تاوانکار هه بیته و گه وره ی و مه زنی خودای گه وره ی له دلدا که م ده بیتنه وه، هه ره بۆیه بویره دهست ده کات به تاوانکاری. نه گهر که سیك بلیت: نه خیر گه وره یی

خودا هەر له‌دلیدایه ، به‌لام کاتی تاوان ده‌که‌ین، پشتمان به‌وه ئه‌ستووهره که خودای گه‌وره به‌خشنده‌یه له‌بهنده‌کانی ده‌بوریته. ئه‌وا ئه‌مه هه‌له‌یه و خۆ خه‌له‌تاندنه ، چونکه خوای گه‌وره به‌مه‌زن بزانیته ، یاساکان وه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به‌مه‌زن ده‌زانیت و سه‌رپێچی ناکات.

٢٩- تاوان له‌خودا ترسان له‌دلدا له‌ناو ده‌بات ١:

ئه‌مه گه‌وره ترین سزایه توشی تاوانکار ده‌بیت. مۆقی تاوانکار ترسی له‌خودا نامینیت ، هەر بۆیه به‌ئاسانی سه‌رپێچی ده‌کات. به‌ئەندازه‌ی خۆشویستنی به‌نده بۆ خودا ، خوداش به‌نده‌که‌ی خۆش ده‌وێت، هه‌روه‌ها به‌ئەندازه‌ی ترسی به‌نده بۆ خودا، خوای گه‌وره پێزی لێ ده‌نیت. وه‌چه‌نده خودا به‌مه‌زن بزانیته ، ئه‌وه‌نده‌ش خودای گه‌وره پایه‌دارت ده‌کات له‌ناو خه‌لکی دا.

جا چۆن به‌نده سنووره قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خودا پیشیل ده‌کات و له‌هه‌مان کاتدا ئاواتی ئه‌وه ده‌خوازیت که خه‌لکی تر مافی پیشیل نه‌کات؟..

جا چۆن به‌بچوکی ده‌پوانیت قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوای گه‌وره و سه‌رپێچی ده‌کات. ئه‌ی چۆن خوای گه‌وره به‌بچوک وبێ نرخ ته‌ماشای نه‌کات. وه‌خوای گه‌وره له‌قورئانی پیرۆزدا ئاماره بۆ ئه‌وه ده‌کات که له‌میان‌ه‌ی سزای سه‌رپێچی کاراندا که چۆن له‌به‌رئه‌نجامی توانکاریاندا خوای گه‌وره دل و ده‌روونی داپۆشیون و مۆری کرده‌وه و له‌بیری کردوون. وه‌ بێ نرخ و پێز سوکی کردوون، وه‌ک چۆن ئه‌وان به‌سوکی وبێ پێزی ته‌ماشای ئاینی خودایان ده‌کرد. هەر بۆیه خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ... الحج: ١٨) واته: هەر که‌سێک خوای گه‌وره سوکی بکات وبێ پێزی بکات ئه‌وا کێ هه‌یه پێزداری بکات.

واته کاتیک نهوان سوجهو کړنوش بردنیاں بڼو خودا لا بی پړزی بوو وه نه نجامیان نه دا وگالتیان پی دهات ، نه وا خودای گوره بی پړزو پړسویان دهکات . جاکي مهیه له پاشاندا پړزدارو بایه خداریان بکات ؟ جگه له خودای گوره ؟

۲۰- تاوان ده بیته مایه ی نه وه ی که خودای گوره به ننده گه ی له بیر بکات :

که سی تاوانکار بی گومان خودای گوره له بیر دهکات ، بویه بو پړانه یاساکانی خودا پیشبل دهکات . نه م کاره ده بیته مایه ی نه وه ی که خودای گوره نه وه بنده تاوانکاره پشت گوی بخت وله بیر بکات ، نه مهش مه ترسیترین شوینه وارو کاریگریه کانی تاوانه . که مړو چاود پری خوی گوره ی له سر نه مینیت و به ته نه ا نه یو دهرونی تاوانکاری وشه بیتاندا بمینیت وه و به روه ه ل د یرو نه هامه تی ده چیت .

خوای گوره ده فهرمیت : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ * وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ... الحشر: ۱۸-۱۹) واته : نه ی نه وانه ی باوه پتان ه پناوه ، خواناسو پاریزگارین ، له سنووره کانی مه ترازین . باهه موو که سی که سرنج بدات ویزانیت چی بڼو سبه ی ده ست پیش که ری کړدوه ، هه ول بدهن هه میشه خواناس وپاریزگارین . چونکه خوی گوره ناگاداره به هه موو نه و کړد وانه ی نیوه نه نجامی ددهن ، نه که ن وه نه وانه بن که خویان فهراموش کړدوه و شوینی به رنامه که ی نه که وتوون . وه خوای گوره ش نه وانه ی له بیر خویان بر دوه ته وه ، نه وانه له سنووره دهرچووه کان و تاوانکاره کان .

خوای گوره پرتعی بپواداران دهکات ، که نه گره له وکه سانه بن که ته قوا ناکه ن ، دواتر خوا له بیر ده که ن و وه نه و ه وکارانه ش له بیر ده که ن که ده بیته مایه ی پزگاری له قیامه تدا وه ده بیته به نده ی دهرونی تاوانکاری خوی و شوینی هه واوئاره زوو وچه زه کانی ده که ویت و به رزه و نه دیه کانی هه میشه ی قیامه تی له بیر دهکات . وه خوای

نه خوښی و چاره‌سەر

گه‌وره‌ش نه‌وبه‌نده‌یه له‌بەر ده‌کات. وه‌هۆشیارى و ورىایى له‌ده‌ست ده‌دات، وه‌سه‌رگه‌ردان ده‌بێت و قیامه‌ت له‌ده‌ست ده‌دات بۆ خۆشیه‌کانى دنیا.

وه‌گه‌وره‌ترین سزای سزایى خواىی نه‌وه‌یه که نه‌و به‌نده‌یه بى‌ باک ده‌بێت له‌خواى گه‌وره‌و وه‌خودى خۆى له‌یاد ده‌چێت، وه‌گه‌رنه‌گى به‌ناىن وه‌رنامه‌ى خودا نادات، وه‌بایه‌خى ته‌واو ده‌دات به‌دنیا. به‌لام هه‌موو شته‌ دونه‌یه‌کان ناتوانیت فریادپه‌رسى بێت له‌ دنیاو قیامه‌تدا، وه‌جێگه‌ى په‌حه‌مه‌توچاودێرى خواى گه‌وره‌ ناگه‌رنه‌وه‌و فریادپه‌رسى ناکه‌ن، چونکه هه‌موو شته‌یه‌کان له‌ناوده‌چێت و بى‌ بایه‌خ ده‌بێت، ته‌نها خواى گه‌وره‌ نه‌بێت. هه‌ریۆیه‌ نه‌وه‌که‌سه‌ى به‌رنامه‌و پێنم‌ای خواى گه‌وره‌ پشت گوێ بخت نه‌وا خواى گه‌وره‌ پشت گوێ ده‌خات وه‌ره‌وله‌ناوچوون هه‌نگاو ده‌نێت.

٣١- تاوان م‌رو‌ف‌ له‌ نزیکى خودا دوور ده‌خاته‌وه‌:

نه‌گه‌ر دل‌ى م‌رو‌ف‌ ئیحصانى تیدا بێت، نه‌وا پێگه‌ر ده‌بێت له‌تاوانکاری، چونکه نه‌گه‌ر هه‌موو کاتێک هه‌ست به‌نزیکى خودا و چاودێرى خودای کرد، واهه‌ستى کرد که خودای گه‌وره‌ ده‌بینیت. خۆنه‌گه‌ر نه‌م خودا نه‌بینیت، نه‌وا خواى گه‌وره‌ ده‌بینیت.

نه‌مه‌هۆکاره‌ به‌ربه‌ست دروست ده‌کات له‌پێگه‌ى تاوانکاریدا، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌م لایه‌نه‌ لاواز بوو، چیت له‌ژێر چاودێرى و په‌چاوى خودای گه‌وره‌دا نامێنیت و ده‌ترازیت.

هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌رى خودا ﷺ ده‌فه‌رمیت: (لایزنى الزانى حین یزنى وهو مؤمن، ولا یشرب الخمر حین یشربها وهو مؤمن. ولا یسرق السارق حین یسرق وهو مؤمن. ولا ینتهب النهبه ذات شرف یرفع الیه فیها الناس أبصارهم حین ینتهبها وهو مؤمن.)^١ واته‌: داوین په‌یس کاتێک زیناو داوین په‌یسی ده‌کات، باوه‌پى نى‌یه. وه‌دزیش کاتێک دزی ده‌کات باوه‌پى نى‌یه. وه‌عه‌ره‌ق وه‌یه‌خویش کاتێک مه‌ی ده‌خۆنه‌وه‌ باوه‌پى نى‌یه. جه‌رده‌ش له‌کاتێکدا شته‌یه‌کى گه‌رنه‌ها که خه‌ک چاوى نى‌بپى بى، تالانى بکات باوه‌پى نى‌یه.

^١ - نه‌م فه‌رموده‌یه (صحیح)، (بخاری: ٢٤٧٥) وه‌ (مسلم: ٤٤/٢ - نووی) گێڕایانه‌وه‌.

۳۲- تاوانکارو یاخی بوو... هاوه لیتی باوه پداران له دهست دمدات:

باوه پداران کومه لیک تایبه تمندی تایبه تیان هیه که له لای خوای گوره وه که خه لات و پیزلینان پېیان به خشراره. به هوی تاوانه وه تاوانکاران و یاخی بووان هاوه لیتی باوه پداران له دهست ددهن و دواتر له و تایبه تمندیانه بی بهش دهبن. له و تایبه تمندیانه:

﴿ پاداشتی مه زن: خوای گوره ده فرمویت: (وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا... النساء: ۱۴۶) واته: له تاینه ددها خوای گوره پاداشتی زود بی سنوود ده به خشیت به پرواداران.

﴿ پارانه وهی فریشته کان وهه لگری عرش مه زن بق لی خوش بوون له پرواداران: خوای گوره ده فرمویت: (الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا... الغافر: ۷) واته: نه و فریشته نهی که هه لگری عرش مه زنی خدا وه نه وانه یشی که به ده وریدا ده سوپینه وه و ته سیحات و ستایش و سوپاسی په روه ردگاریان ده کهن، باوه پی پته ویان پی به تی. داوی لی خوش بوون ده کهن بق نه وانه ی که باوه پریان هیناوه.

﴿ پشتیوانی خوای گوره بق پرواداران: که هه میسه پشتیوانیان ده کات و پشتیان به رنادات: (اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا... البقرة: ۲۵۷) واته: خوای گوره پشت و په ناو خاوه نی نه وکه سانه به که پړویان هیناوه.

﴿ چه سپاندنی باوه پداران له لایه ن فریشته کانه وه: (إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا: انفال: ۱۲) واته: خوای گوره وه حی بق فریشته کان ده ناریدو ده یفه رموو من یارویاوه رتانه، ئیوهش دلی باوه پداران پابه ندو دامه زراو بکهن.

﴿ پله وپایه ی به رزی لی خوش بوون له لایه ن خوای گوره وه:

نه خوښی و چاره‌سەر

﴿سَهْرِيه رِزْي وَشَكْرْمَه نَدِي: (وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ... المنافقون: ٨) واته: شكْرْمَه نَدِي وسَهْرِيه رِزْي بَقْ خَوْدَاي گه وِره و پِئغه مبهرو بپوادارانه، به لَام دوو پوهه كان به م پاستی به نازانن.

﴿نَزِيك بَوُونِي خَوَاي گه وِره بَقْ بپواداران: (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ... انفال: ١٩) واته: خَوَاي گه وِره له گه ل بپواداراندايه.

﴿بَلَنْد بَوُونِي بپواداران له دونيا و قيامه تدا: (يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ... المجادلة: ١١) واته: خَوَاي گه وِره پله وپايه ي بپواداران وزانست خوازان بَلَنْد پاده گریت.

﴿پِيدَانِي دوو به ش له په حمه تي خوداو وه پِيدَانِي پووناكي كه پِنگه ي پِي بكن وه لِي خَوَش بَوُون له تاوانه كانيان.

﴿ئِه و خَوَشه ويستی به ي خَوَاي گه وِره پِيدَان ده به خشبِت: وكه بريت ي به له وه ي كه خَوَاي گه وِره خَوَشِي ده وِين، مه وِده ها خَوَشه ويستیان ده كات له لای فريشته و پِئغه مبهرو وپياو چاكان. وه ده فهرمويت: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا... مريم: ٩٦) واته: ئِه و كه سانه ي باوه پيان هيتاوه و كرده وه ي چاكه ئِه نجام ده دهن، خَوَاي گه وِره خَوَشه ويستی و پِيزي تايبه تيان بَقْ ناماده كات.

﴿سَهْرَفَر از بَوُونيان له ترس و سامناكي پَوَزِي قيامه ت: (فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ... أنعام: ٤٨) واته: ئِه ي ئِه و كه سانه ي باوه پتان هيتاوه و چاكه خوازيوونه و هيچ مه ترسي به كيان ني به و غه مگينيش نابن له دونيا و قيامه تدا.

﴿ئِه و كه سانه ي كه پيت و نيعمه ت ده پَوِيت به سهرياندا: ئِه و كه سانه ي كه پَوِزانه حه فده جار داوا له خودا ده كهن كه له و كه سانه بيان رُميريت.

﴿قورناني پيرَوَز پِئتماي و شيفايه بويان: (قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ... فصلت: ٤٤) واته: ئِه م قورنانه بَقْ ئِه وانه ي باوه پيان هيتاوه هيدايت و پِئتماي و شيفاو چاره سهر ي

ابن القيم الجوزی

هه موو دهر دوا نه خوڅی یه کان دهکات. جا نه وانه ی باوه پناهینن گوچکه کانیاں که پوه به شتی تر ناخینراوه و دیده کوین له ناستیدا نه وانه هه روه کو له دوروه و بانگیان لی بکریټ وایه "نه دهنگه که به چاکی ده بیستن و نه پهنکه که به پوونی ده بینن".

پوخته ی مه په ست:

باوه پ مایه ی فراهه م هیټانی هه مووخیروچا که یه که له دنیاو قیامه تدا. وه هؤکاری هه موو خراپه وناپه وواو شه پټک بریتی یه له بی باوه پی. جا چوڼ مرقه سرکه شانه ده ویریټ هه ندی ناپه وایی نه نجام بدات وله بازنه ی باوه پداری دهری بهینیت و وه نه م هه موو به ره مانه ی له ده ست بدات، به لام له چوارچیوه ی گشتی موسلمانیتی ناچیته دهره وه، به لام نه گهر هه ر سوور یوو له سهر نه وناواناکاری و خراپه کاریه دا مه ترسی دهرچوونی هه یه له چوارچیوه ی موسلمانیتی وناینی نیسلام به گشتی. هه نه مه یه پال به هه ندی له "سلف" وه ده نیت که بلین: "نیوه له تاوان ده ترسن، به لام من له بی باوه پی".

۲۲- تاوان به ریه ستی دله له گه یشان به به زهی خوی گه وره:

سروشتی دلی مرقه وایه که زور به خیرایی به ره و خوی گه وره ده چیت، به لام نه گهر نه و دله دوچاری نه خوڅی یه کانی تاوان بوو، نه و هیزی نامینیت و به ریه ستی بو دروست ده بیټ. جائه گهر به رده وام بوو له سهر تاوانکاری، نه و به یه کجاری په کی ده خات وپیگری نه وای دهکات وده به میرینیت.

تاوان دل دوچاری مردن یاخود نه خوڅی دهکات، یاں لاوازی دهکات وهیزی له بهر ده بریت و توشی کومه له دهر دیکي دهکات که پیغه مبه رﷺ به (هه شت) دهر د ناوی بردوون وپه نای گرتووه به خوی گه وره، له وه هشت دهرده بریتی یه له: (اللهم انی اعوذ بک من الهم والحزن والعجز والكسل والجبن والبخل وضلع الدين وغلبة

الرجال.)^۱ واته: خويديه من په نا ده گرم به تر له: خه موپه ژاره، وله پيري وپه سالاچوونووه له بي ده سلائي و ته مائي ، و له ترستوكي وچا وچنوكي و له كه له كه بووني قه رزاري و زولم و ستمی پياوان .
جاگر به وردی له م فرموده په ورد بينه وه ده بينن هم چه مكانه به جوت هاتون وهاوپيكن: خه م وپه ژاره .

۲۴- تاوان نيمه ت له ناو دهبات و به لا به شونينيدا دينيت:

به هميشه يي تاوان هوكاري له ده ست داني نيمه تي خويدي و توش بوونه به به لاو ناو خوځي هه روه كو (علي بن ابي طالب) ده لئيت: (تاوان هوكاري هاتني به لايه ، و ته نها به ته وپه نه وپه لايه لاده چيت.)
هه روه ها خوي گه وړه ده فرميت: (وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ.... الشورى: ۳۰) واته: هه ر به لاو نه هه مته تيه كتان به سهر دا هاتبييت ، نه وا ده رنه نجامي نه وكاروكرده وانه په كه به ثاره زوي خوتان ده تان كرد، به لام خوي گه وړه به ميه ربهاني خوي له هه ندي له و تاوانانه خوځ ده بيت.
هه وړه ها ده فرميت: (ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ.... انفال: ۵۳) واته: خوي گه وړه هيج نازونيمه تيكي نه گوريوه كه به خشبييتي به هه ر گه ل و نه ته وپه يه ك، تاوه كو خويان به كرده وپه نارپه وای خويان بوويته مايه ي گورپني نه و نيمه ته، و خوي گه وړه بيسه روزانايه به كرده وپه كاتان.
خوي گه وړه ليړه دا جهخت له سهر نه وده كاته وه كه هيج كاتيك به خشش و نيمه تي خوي كه به خشبييت به سهر به نده كانيدا نايگورپيت، هه تاوه كو هوكاري گورپنه كه له به نده كانه وه سه رچاوه ي نه گرتبيت، كه له بري ملكه چي ياخي بوويته، و له بري

^۱ - - نهم فرموده په (صحيحه)، (بخاري: ۶۳۶۹) وه (مسلم: ۳۳/۱۷- نروى) گزي يانه توه، وه بري گهي (وضع الدين و غلبه الرجال) له مسلمانا نه هاتوه.

ابن القيم الجوزی

سوپاس گوزاری ،ناسوپاس گوزارییت.وهه رکاتییکش بهنده کان له خراپه وه گوزارییت بق باشه. بق نمونه یاخی بوونی گوزارییت بق ملکه چی وخواپه رستی ، نه وا خوای گه ورهش به لای بق کردوون به نیعمهت و سه ریشورشی وپیسوایی بق کردوون به سه ریه رزی وشکومه ندی.

خوای گه وره دهه رمویت: (لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَالٍ...الرعد: ١١) واته: بئی گومان خودای گه وره بارودوخی هیچ قوم وگه لیک ناگوزاریت "له خویشی به وه بو ناخویشی، یان له زه لیلی به وه بق سه ریه رزی، یان له گرانی به وه بق هه رزانی" هه تا نه وان نه وهی به خویشان ده کریت نه بیگوزین ونه یکن ، کاتیک خودا بیه ویت به لایه که به سه ره میلله تیکدا بهینیت "له ده ره نه نجامی سه رکهشی ویاخی بوونیان" نه وایه هیزیک ناتوانیت به ری بگریت، هیچ که سیش ناتوانیت جگه له خودا فریان بکه ویت وپزگاریان بکات.

وه له هه ندی "اناری الابصیه" دا هاتوه که خوای گه وره هه رموییه تی: (وعزتی وجلالی لایکون عبد من عیدی علی ما احب، ثم ینقل عنه الی ما اکره، الا أنقلک له ما یحب الی ما یکره، ولایکون عبد من عیدی علی ما اکره، ثم ینقل عنه الی ما احب، الا أنقلک له ما یکره الی ما یحب.) واته: هه ره بهنده یه که له بهنده کانم له سه ره شتیک بیت که من پیم خوشه بیگوزیت بق شتیک که من پیم ناخویش بیت. نه وا منیش شته خوشه کانی بق ده گوزیم بق نه و شتانهی که پیتی ناخوشه. وه هه ره بهنده یه که له بهنده کانم له سه ره شتیک بیت که من پیم ناخوشه ، وه بیگوزیت بق شتیک که من پیم خوشه. نه وا منیش شته ناخوشه کانی بق ده گوزیم بق نه و شتانهی که نه و پیتی خوشه.

٢٥- تاوان ده بیته مایه ی ترس و سامناکی له دلی مرؤفدا :

مرؤفی بپوادار هه میسه له ئاسایشدا ده ژئ، چونکه خودا په رستی وگوزپایه لی په رزینی خودای مه زنه بق بپواداران که چاونه ترس و سه ریه رزن. به پینچه وانه وه، مرؤفی تاوانکار

بەھەمیشەیی لە ترس و سامناکیددا دەژی و لانیایی و ئارامی و ئاسایشی لە ژانییدا بەدی ناکریت، چونکە ئەمە جۆریکە لەسزای خوای گەورە بۆیان. وەھەموو ئارەحەتی و پووداویک بە مەترسی بۆسەر خۆیان و بەرژەو و نەبەکانیان دەزانن، دوودلی و ترس هەموو ژانیانی تەنیو لە دەروونەو،^۱ وە دەرونیان داڕوخواوە و زۆریش لە مەرگ دەترسن.

و هەرکەسێک لەخودا بترسیت لەهیچی تر ناترسیت، و هەرکەسێکیش لەخودا نەترسیت لەھەموو شتێک دەترسیت.

۳۶- تاوان مایەي خەمناکی و غەمباری و تەنھایی یە لەدلی مرقۇدا:

مرقۇی تاوانکار هەمیشە هەست بەخەمناکی و غەمباری دەکات، کە ئەمەش بەھۆی ئەو داڕپان و دوورکەوتنەو یە لەخوای گەورە و لە خەلکیش، هەریۆیە سامناکی و داڕپان بال بەسەر ژانییدا دەکێشیت. گەر مرقۇی تاوانکار بەراوردێک بکات لەنێوان چۆنی تاوان ئەو داڕپان تەنھایی و خەمناکی یە کەبۆی دروست دەبێت گێلی و نەقامی خۆی بۆدەردەکەوێت.

و نەھێنی ئەم بابەتەش بریتی یە لە:

ملکەچی و گوێزایەلی دەبێتە مایەي نزیک بوونەو لەخوای گەورە. وەھەرچەندە ئەم نزیک بوونەو یە بەھێزبێت، ئەوا هێمنی و ئاسودەیی بال بەسەر ژانییدا دەکێشیت. و بەپێچەوانەو هەرچەندە مرقۇ تاوانکار بێت ئەو نەندە زیاتر لەخوای گەورە دوور دەکەوێتەو و توشی داڕپان و بێ کەسی دەبێت. هەریۆیە مرقۇ هەست بەدووری و داڕپان دەکات بەرامبەر دوژمنەکەي هەرچەندە نزیکیش بن. و بەپێچەوانەو هەست بەنزیکی خۆشەویستەکەي دەکات هەرچەندە کە لەبەکیش دوور بن.

^۱ -خوای گەورە لەباسی دوور و وەکاندا دەفەرموێت: (يَخْشَوْنَ كُلَّ مَلِيحَةٍ عَلَيْهِمْ... الماعقون: ۱) واته: هەر ھاوارو روداوێک و بانگ بکریت، وادەزانن دژی ئەوانە.

وہ تہنہایی "الوحشہ" ہۆکارہ کەئ دەگەریتەوہ بۆ بوونی بەریہ سستیک، جا ھەرچەندە ئەو بەریہ سستە لیل و تەم و مزاولی بێت، ئەو ھەندە زیاتر ھەست بە دابراں و تەنہایی دەکات، وەبێ ئاگایی و گێلێش دابراں و تەنہایی دروست دەکات. مەترسیدارترین جۆری دابراں و تەنہایی، بێ باوەڕی و ھاوہەشی پەیدا کردنە کە دل و دەروون دادەپۆشیت.

۳۷- تاوان دل توشی نەخۆشی ولادان دەکات:

تاوان دلی مرۆف توشی نەخۆشی دەکات، وە کاریگەری تاوان لەسەر دل زۆترە لە کاریگەری نەخۆشی لەسەر جەستە. ئەگەر چارەسەری نەخۆشی جەستە بریتی بێت لە چارەسەرکردن، بەلام تاکە چارەسەری تاوان بریتی یە لە وازھێنان و تەوہ کردن. وە خواناسان دەلێن: دل ئاگات بە مەرام و ئامانجی خۆی تا نەگات بە خوای گەورە. وە ئاگات بە خوای گەورە تا ساغ و تەندروست نەبێت. وە ساغ و تەندروست نابێت تا لە نەخۆشی یەکان دەریازی نەبێت. وە لە نەخۆشی یەکان دەریازی نابێت تا وەکو دژی ھەزارە زووہ کانی نەوہ سستتەوہ، چونکە نەخۆشی یەکانی بریتی یە لە ئارەزووہ کانی، جا ئەگەر نەخۆشی یەکە زال بێت ئەو ئەو دلە تیا دەچیت.

دەروونی بروادار لە خۆشیەکانی دنیا و قیامەتدا یە

مرۆفی باوەڕدار خاوەنی دەرونی خاویێن کە پێگەری و بەربەست لە پێی ئارەزووہ کانییدا دروست دەکات، ئەو لە خۆشی یەکانی بەھەشتدا یە چ لە دنیا و چ لە قیامەتدا. وە کەس ھەست بەم پاستیە ئاگات تەنھا ئەوانە نەبێت کە چەشتویانە. وە نابێت لەم ئایەتە پێرۆزە واتێ بگەین کە تەنھا مەبەستی خۆشی یەکانی بەھەشت بێت، بەلکو مەبەستی خۆشی یەکانی دنیا و قیامەتە کە بەسی قوناغدا تێ دەپەڕیت "دوینا، بەرزەخ، قیامەت". کە دەفەرمیت: (إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ... الانفطار: ۱۳-۱۴) واتە: چاکەکاران لە خۆشی یەکاندا* وە خراپەکاران لە دۆزەخدا.

وہ ئایا چ خۆشی و نیعمەتێک ھەبە بگاتە خۆشی دل؟

وہ چ سزاو ئازاریک ھەبە بگاتە ئازاری دل؟

نه خوښی و چاره‌سەر

هه‌چ سزایه‌ك هه‌یه بگاته ئازارون‌پاره‌ته‌ی یه‌كانی خه‌م و ترسو نه‌خوښی دلته‌نگی و پښت كردن له‌خوای گه‌وره و پښت گریځ خستی قیامه‌ت و وه‌په‌یوه‌ست بوون به‌غه‌یری خوای گه‌وره‌وه‌وه‌دلنیا‌بوون له‌دواپۆژ.

هه‌ركه‌سیك شتی خوښ بویت جگه‌ له‌خودای گه‌وره‌ ئه‌وا پیتی سزاده‌دریڤ
هه‌ركه‌سیك شتی‌كی خوښ بویت جگه‌ له‌خودا، ئه‌وا هه‌ر نه‌وشته‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی سزاو‌ئازار بۆی. كه‌ ئه‌ویش به‌سی قوناغی جیا‌جیا له‌م دونیا‌دا پووده‌دات كه‌ ئه‌ویش ئه‌مانه‌ن:

قوناغی په‌كه‌م: ئازارو‌غه‌م و په‌ژاره‌ی ئه‌وكاته‌ی كه‌ له‌ه‌ولی به‌ده‌ست خستی نه‌وشته‌دایه‌.

قوناغی دووه‌م: ئازارو‌غه‌م و په‌ژاره‌ له‌مه‌ترسی له‌ناو‌چوون و له‌ده‌ست دانسی نه‌وشته‌و وه‌پاریزگاری كردن لێی.

قوناغی سێ‌یه‌م: جائه‌گه‌ر شته‌ له‌ناو‌چوو و له‌ده‌ستی دا، ئازارو‌غه‌م و په‌ژاره‌ی زیاتر ده‌بیته‌.

به‌م سێ قوناغه‌ توشی سزا ده‌بیته‌ له‌دونیا‌دا.

وه‌له‌ژیا‌نی به‌رزه‌خیشدا: واته‌ دوا‌ی مه‌رگ و مه‌ردن ئه‌وكه‌سه‌ له‌ناپه‌هه‌ت‌ترین جۆری سزاده‌ده‌بیته‌، به‌هۆی له‌ده‌ست دانسی ئه‌و نیعمه‌ت و ژیا‌نه‌ پڕوپو‌چه‌ی به‌سه‌ری به‌رد. وه‌ ئازاری دا‌پرا‌ن و دووه‌ په‌ریزی له‌خوای گه‌وره‌ كه‌ کاریگه‌ریه‌کی ئیجگار گه‌وره‌یا‌ن هه‌یه‌ له‌ده‌رونی ئه‌وكه‌سانه‌ زیاتر له‌کاریگه‌ری كرم و مارو‌میروو له‌جه‌سته‌یدا. پاشتر له‌دوا‌ی زیندووبوونه‌وه‌یا‌ن پووه‌و سزای سه‌ختر و توندتر ده‌پۆن.

به‌راوردی ئه‌م حا‌له‌تانه‌ بکه‌: له‌گه‌ڵ حا‌لی باوه‌پ‌داران كه‌ به‌درچوونیا‌ن له‌م ژیا‌نه‌ پووه‌و خوښی و شادی و ژیا‌نی ئاسوده‌یی ده‌بنه‌وه‌، وه‌به‌دیداری خوای خو‌یا‌ن شاد ده‌بنه‌وه‌.

تهنانهت هندیك له پیاو چاكان له کانی سه ره مه رگیشدا ده لئین: "ئای له م شادی و خوشی یه".

وه هندیکی تر ده لئین: "جا ئه کهر به هه شتی یه کان له م ژیا نه دابن ئه و خوشی وشادی و نمونه ی نه".

وه هندیکی تر له پیاو چاكان ده لئین: "له م دونیا یه دا به هه شتی خوشی هه یه، جا هه رکه سیك نه ی بینیبیت، له قیامه تا ناچیت به هه شته وه".^۱

جا هه رکه سیك بئ عه قلی ونه قامی بگاته ئه ندازه یه که ژیا ن و به خته وه ی هه تا هه تایی له ده ست بدات بۆ چیژوله زه ئیکی کاتی. ئای له وکه سانه ی که خوای گه وه کپاری کالاکه ی بئت به رامبه ر به به هه شتی به رین، وه پیکه وه ی نه و کپین وفروشته ش پیغه مبه ری نازدار بیت ﷺ. جا که سیك به م کپین وفروشته پازی نه بیت و به هه زوئاره زووه کانی بیفروشتیت دوی له دواوژدا گله یی له کی ده کات. هه وه کو شاعیر ده لئیت:

إذا كان هذا فعل عبید بنفسه فمَنْ ذا له من بعد ذلك یكرم؟

واته: نه مه کاری به نده بیئت به ده رونی خو ی جا ئیتر کی هه به پیزی لی بنیت؟
خوای گه وه ده فه رمویت: (وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ... الحج: ۱۸) واته: ئه وه ی خوای گه وه قه درو پیزی بشکینیت و پيسوای بکات ئه و هیه پیزلینه ریکی نی یه، به پاستی خوای گه وه ئه وه ی بیویت نه بکات.

۲۸- تاوان بینایی دل کوئر ده کات و بووناکی له ناو ده بات و به ره به ست له ریگه ی زانست وهیدا یه ات دروست ده کات:

^۱ - پروانه خالی (۷۰) وهه ماشای (مدارج السالکین) ی نووسر له بهشی (منزلة الحياة الطيبة: ۴/۱۸) وه کتبی (السادة والأمان/ رضوان مع رضوان).

(امام مالك) كاتيك ته وهه موو زيره كى و ژيريه لى له "امام شافعى" بينى پيى ووت: من واهه ست ده كه م كه خواى گه وړه پووناكى يه كى باشى پى به خشيوى، اكا داربه به تاريخى تاوان له ناوى نه به يت.

جا به به رده وامى په شايى و تاريخى تاوان زياد ده كات له هيزى ته و پووناكى يه لى دل ده شاريته وه، تا دواتر سپا پوځى ده كات وهك شوى تاريخ. وه ته م تاريخى به له دله وه ته شه نه ده كات تا پوخسارو پهل وپوكانيشى ده گريته وه. گهر به م ديمه نه نوشى مهرگ بيت، ته و سهراپا گزپه كه شى سپا پوځى ده بيت. هه روه كو پيغه مبه رﷺ ده فهرميوت: (ان هذا القبور ممثلة على اهلها ظلمة، وان الله منورها بصلاتي عليهم)^۱. واته: ته م گزپانه سهراپا تاريخى سپا پوځى كړدوون به وانه شى كه تيديدان و به لام خواى گه وړه پوونى ده كاته وه به صلاوات دانى من له سهرپان.

وله له پوځى حه شردا سهرجه م پوخسارو كړده وه كانيان بلنډو به رز ده بن كه هه موو كه سيك ده يان بينيت كه وه كو خه لوړ په ش داگيرساون، ته م حالت وديمه نه به راورد ناكريت به هه موو خوځى يه كانى دونيا.. ناي له حاله تى ته وكه سانه په ناده گرم به خودا.

۲۹- تاوان دهرونى مروثه بچوك وريسوا ده كات:

دهرونى مروثه ريژ ليتراوه له لايه ن خواى بالاده سته وه، به لام تاوانكارى ته و دهرونه ده ته پيښيت و بچوك وريسواى ده كات و وه بى ريژى ده كات وله ناستى كه م ده كاته وه. به لام به خودا په رستى وملكه چى بيرازيښته وه ناوه دان وشكومه ندر ده بيت. هه روه كو خواى گه وړه ده فهرميوت: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا * وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا.... الشمس: ۹- ۱۰) واته: ته و كه سه سهرغرازه كه دهرونى پاك وپوخت كړدو به ملكه چى

^۱ - ته م فهرموده يه (صحيح) ه، (معلم: ۲۹/۷ - نووى) گزپا به تيموه له نه سالتا له (بخارى: ۴۵۸، ۱۳۳۷) دا هاتوره.

وخواه رستی * و نه و که سه نا ئومیده که دهرونی خوی ناپوخت کردو ئالوده ی تاوان و خرابه ی کرد.

وہ وشعی (دَسَاخًا) لہ بنہ پرتدا لہ (تدسیہ) وہو ہاتوہ واتہ (تہ پاندن) یاخود شاردنہ وہو . وہ کو دہ فہ رمویت: (أَمْ يَدُسُّ فِي التَّرَابِ.. النحل: ۵۹) واتہ: لہ خوُلدا ونی کردوون:

واته باخی وتاوانکار دهرونی خوئی له تاواندا وونه کردوهو پیزی له دهست داوهو شکومه ندی شکاوه، وه له لای خواو خه لگی بی پیزو پيسوا بووه. خواپه رستی ومله که چی بوون بق خودا دهرونی پیزدارو شکومه ند و ئاست بهرز دهکات، که نه مانه ش دهرنه نجامی حق به که م زانیی ومله که چی بوونه بهرام بهر به خودای گهره.

۴۰- تاوان و تاوانکار... به هم می‌شود دلی شہیتان و به ندی حہ زونارمزو و کانتی:

کەسی تاوانکار هەمیشە دیل و کۆت و بەندە ی دڕندەترین دوژمنە کە شەیتان و دەرونییەتی. کە دژواری جۆری بەندە ، بەندە ی شەیتانە. وە دژواریترین کۆت، کۆتی ئارەزووە کانه. جا ئە وکەسە چۆن دەتوانی ت پووە و خوای گەرە هەنگاو بنی ت کە دل و دەرونی بەند کراوە.

نوموئی دلّ وه کو بالنده یهك وایه كه هرچه نده به رز بیتوه به روه قولاى ناسمان
بفریت، شهوا شه ونده زیاتر دوور دهك ویتوه له ته له و پاوچییان. وه به پیچه وانده،
هرچه نده نزم بیتوه پوره و مه ترسی ده بیتوه. وه له فهرموده یه كدا هاتوه كه
پیغمبر ﷺ ده فهرمیت: (الشيطان ذنب الانسان) 'واته: شهیتان بۆ مروؤ وهك گورك
وايه.

ههروهه مه‌پێ دوور له‌شوان و په‌رژین زیاتر توشی مه‌ترسی گورگ ده‌بێته‌وه .
هه‌هه‌مان شتووه‌ش که مرۆڤ له‌خودا دووربێت توشی داوی شه‌تان ده‌بێته‌وه ،

۱ - نم فہرہ مودعیہ (ضعیف الاسناد)، (امام احمد: ۲۲۳/۵، ۲۴۳) بہ سہندیکی لاوازہ وہ
تغیراویتہ وہ۔

وه‌ه‌و‌کارى پاراستنى بریتى به له‌خواپه‌رستى وپاريزگارى کردن. هه‌روه‌ها گورگى دپ‌نده زیاتر فورس‌ه‌ت له‌مه‌پى دوور له‌ په‌رژين و دوور له‌شوان ده‌بات ، چونکه‌نيچ‌پ‌ر‌ت‌کى ناسانه .

پوخته‌ی باسه‌گه : پوخته‌ی باسه‌گه ئه‌وه‌یه که هه‌رچه‌نده به‌نده دوور ب‌یت له‌خواى گه‌وره ، زیاتر دوچارى مه‌ترسى به‌لا ده‌ب‌یت‌ه‌وه . وه‌دووریش جۆرى زۆره ، هه‌يانه کارىگه‌رى وه‌ترسى زۆتره . بى‌ئاگایى مرۆف دوورده‌خاته‌وه له‌خواى گه‌وره ، به‌لام تاوانکارى ویاخى بوون د‌ژوارتره له‌وى تر. هه‌روه‌ها دوورى (ب‌یدعه) زۆر مه‌ز‌ن‌تر وسامناک‌تره له‌هه‌ردووکیان. وه‌دوورى دوورپ‌وى وه‌اوبه‌شى په‌یداکردن له‌هه‌ره‌موویان مه‌ترسیدارترو سامناک‌تره .

٤١ - تاوان مایه‌ی له‌ده‌ست‌دانى ر‌یزوپ‌له‌وپا‌یه‌یه له‌ لای خوا و خه‌لك :

مرۆف ر‌یزل‌ین‌راوه له‌لایه‌ن خواى گه‌وره‌وه . گه‌رب‌یت و ب‌توان‌یت پاريزگارى ب‌کات له‌و ر‌یزه وه‌ك مرۆف‌ك . وه‌له‌نیو مرۆفه‌كاندا ر‌یزدارترینیان لای خواى گه‌وره ئه‌و كه‌سه‌یه كه‌له خواتر‌سه‌و گو‌پ‌راپه‌لى به‌رنامه‌كه‌یه‌تى ، وه‌كه‌سى یاخى بوو تاوانكار ئه‌و ر‌یزو بایه‌خه له‌ده‌ست ده‌بات وه‌سه‌رئه‌نجام له‌پ‌یش چاوى خه‌لكى ده‌كه‌و‌یت و نرخ و شكۆمه‌ندى ده‌د‌و‌ر‌پ‌ین‌یت. چونكه هه‌موو مرۆف‌ك ب‌ق و‌قب‌نى له‌تاوان و تاوانكارى به ، ه‌و‌كاره‌كه‌شى ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه ب‌ق به‌زاندنى سنوورى خودا وخه‌لكى . هه‌رب‌ۆیه له‌پ‌یش هه‌ردووکیان ده‌كه‌و‌یت و ژيانى پرده‌ب‌یت له‌ناپه‌حه‌تى ده‌رونى وه‌یواب‌راوى وسه‌رگه‌ردانى كه‌خۆى له‌خۆیدا ئازارو سزاكه‌یه . جا ژيانى به‌م چه‌شنه به به‌راورد له‌گه‌ل چ‌یزى تاوانكاریدا چ ماناو واتابه‌كى هه‌یه ... به‌لام ئاره‌زوو سه‌رخۆشى ك‌رد‌بوون وه‌ق‌لى له‌ده‌ست داون .

وه‌له مه‌ز‌ن‌ترین نيعمه‌ته‌كانى خواى گه‌وره به‌سه‌ر به‌نده‌كانى به‌وه‌بریتى به له‌وه‌ى كه خواى گه‌وره ناو وپ‌له‌و بایه‌خى ئه‌و خواناسانه به‌رزپاده‌گر‌یت هه‌روه‌كو پ‌ی‌غه‌مبه‌ران كه‌چ‌ۆن شكۆمه‌ندى ك‌رد‌بوون تا قیامه‌ت ناو وپا‌یه‌خ وپ‌‌یزى پاراستوون ، كه‌ده‌فه‌رمو‌یت : (وَاذْكُرْ عِبَادَنَا اِبْرَاهِيمَ وَاسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُولٰٓئِیْهِ الْاَيْدِی وَالْاَنْصَارِ * اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ

ابن القيم الجوزی

ذِكْرِي الدَّار... (ص: ٤٥-٤٦) واته: یادی به ننده به پیزه کانهان بکهر وه له ابراهیم واسحاق به عقوب که هه موویان ده سستیکی بالایان هه بوو له گه یاندنی ئابینی خوداو چاکه خوازی ، هه روه ها به رچاوپوونیان هه بوو له هه موو پوویه که وه ، وه ئیمه کردمان به به ننده یه کی تاییه تی خۆمان به هۆی سیفه تی دنیا نه ویستی که ئه ویش یاده وه ری پۆژی قیامه ته .

مه به ست لیتره دا به رزپاگرتن وشکۆمه ندی ناوپووداوه کانه که له م دنیا یه دا باس ده کریت. وه نه مه ئه و زمانی راستگۆیه یه که پیغه مبه ر ابراهیم (س.خ) وه ک نزایه ک داوای کرد له خوای گه وره: (وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ... الشعراء: ٨٤) واته: په روه رداگرم با یادی خیرم له سه ر زاری به ننده کانی داهاتوو هه بیته .

هه ریۆیه خوای گه وره ش ده فه رمویت: (وَوَحَّيْنَا لَهُمْ مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا... مریم: ٥٠) واته: ئیمه له په حم ویه خشنده یی خۆشمان هه موویانمان به هه رمه ند کردو ئیمه زمانی خه لکی دیندارمان هیتاوه ته گۆ که هه تا هه تایه باسی ئه وانه به چاکی وبلندی بکه ن.

هه روه ها سه باره ت به پیغه مبه ر محمد ﷺ ده فه رمیت: (وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ... الشرح: ٤) واته: ئیمه ناو وناویانگی تۆمان به رزو بلند پاگرتوو هه .

جا شوین که وتوانی پیغه مبه ریش به ئه ندازه ی ملکه چیان بۆ خودا به شیان له و به رزی وبلندی به رده که ویت، وه یاخی بووانیش بی به ش ده بن له و شکۆمه ندیه .

٤٢- تاوانکار بی به ش ده بیته له ناوو سیفه ته جوانه کان:

که سی تاوانکار بی به ش ده بیته له ناوه جوانه کانی بهواداران که وه کو پیز لیتاننیک خۆی پی به رازینیت وه ، وه کو ناوه کانی (باوه ردار، خواناس ، چاکه خوازی ، چاکه کار ، گوپراپه ل ، خواپه رست ، ژیر... هتد) . وه له بری ئه مانه ناوه ناشیرین وقیزه ونه کانی به سه ردا ده بریت وه ک: (تاوانکار، یاخی بوو ، سه رپیچی کار ، تیکده ر ، پیس ، چلکن ، داوین پیس ، دز ، جه رده ، درۆزن ، دووپیو ، بی وه فا ، بی متمانه ،

نه‌خۆشی و چاره‌سەر

سته‌مکار... هتد.) ئەمانە ناوی فاسقه‌كانە: (بِسْمِ الْإِسْمِ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ... الحجرات: ١١) واتە: ئای کە چەند ناشرین و ناشایسته‌یه ناو و ناتۆدرە ی خراب لە دواى موسڵمان بوون.

ئەم ناو سیفاتانە ی کە دەبیته مایە ی پەنجاندنی خۆی گەورە و شادبوون بە ئۆزە خۆی و لە کە دارکردنی کەسایەتی. چاڵ و کەسانەتی تاوانکارن شایسته‌ی ئەم ناوانەن. گەر نا ئەوا شایسته‌ی ئەو ناوە جوان و پیرۆزانە دەبوون کە مایە ی پەزمامەندی خواوەند و شادبوونە بە بەهشت و بەرزراگرتنی کەسایەتیانە. بەلام هیچ پێگەری و بەرپەستیک نیە لە بەخشینی خۆدا. وە هیچ بەخشینیک نی یە کە خۆدا پێگەری کرد، وە هەرکەسێک خۆدا پێسوواسو کایەتی پێ بکات، کێ هە یە پێزی پێ بدات. وە خۆی گەورە چى بویت ئەنجامی دەدات. وە ک دەفەر مویت: (وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ... الحج: ١٨).

٤٢- تاوان کاریگەری لە سەر پادە ی پرۆپوختی و کەم کردنی ژیری هە یە:

هیچ کاتێک نابینی دوو کەسی ژیر و عاقل و هۆشمەند هە بن یە کێکیان خواپەرست و ئەو وێتریان یاخی بویت، چونکە کەسی هۆشمەند و ژیر هەمیشە خواناس و پیرتیز و وریاو دانا هەمیشە کەسانی خواناسن. هەریۆیه دەبینن قورئانی پیرۆز و تۆوێژ ئاراستە ی مۆفە ژیر و هۆشیار و هۆشمەندە کان دەکات، هەروەکو خۆی گەورە دەفەر مویت: (وَأَتَقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ... البقرة: ١٩٧) واتە: ئە ی خواوەن ژیر و پیر و هۆشیارە کان پارێزگاری و تەقوای من بکەن.

هەروەها دەفەر مویت: (فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ... المائدة: ١٠٠) واتە: ئە ی هۆشمەندان لە خوا بترسن و پارێزگارین بۆ ئەو ی سەر فرازو سەرکە و تۆوین. هەروەها دەفەر مویت: (وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ... البقرة: ٢٦٩) واتە: بە پاستی تەنها خواوەن ژیر و پیر و هۆشمەندە کان پەند و ئامۆزگاری وەر دەگرن لە پاستی شتە کان دەگەن.

وچەندەھا ئایەتی تری ھاوشیوہی ئەمانە.

کە ی ئەوکەسە ژێرو ھۆشیارە کە تاوانکاری دەکات بەرامبەر بە پەرورەدگارەکە ی ولێی یاخی دەبێت. لەکاتیکیدا لەمال و مولکی تەواودایە ، وە لە ناز و نیعمەتی ئەو دەخوات و دەخواتو، لەپیش چاوی ئەو ناپەرەوایی ئەتەجام دەدات، وە خۆی لە پەحم و میھرەبانی خودا بێ بەش دەکات، وە بە ھەشتی بەرین لە خۆی حەرام دەکات ، وە دیداری خۆی مەزن لە خۆی قەدەغە دەکات. ئەبێ ئەو کەسە چی عاقلێک بێت کە بۆ چێژی چەند ساتیکی کەم بەختەوہری ھەمیشەیی و پەرەزەمەندی خودای لە دەست دەدات. خۆی لە پیزی پیاوچاکان و خواناسان وە دەردی نیت. وە خۆی توشی خەشم قینی خۆی گەورە دەکات^۱. جامرۆفی لەم چەشنە لە کەسانی شیت ئاست نزمترین.

بەلام کاریگەری تاوان لەسەر کەم کردنی پادە ی ژیری: بەراستی ئەم حالەتە جیتی سەر سوپمانە، ئەگەر مەبۆ ھۆشیار بێتو وە لە خەوی غەفلەت بە ئاگا بێتو وە ئەو ساتە بۆی پوون دەبێتو وە کە خۆش گوزەرانی و بەختەوہری ھەمیشەیی و چێژو لەزەت لە پەرەزەمەندی خۆی گەورە و یادداشتە کە پدایە. وە مەینەتی و نازارو تیاچوون لە یاخی بوون و سەرکەشی دایە، چونکە مەبۆ باوە پدار سەرفرازی ھەردوو دونیایە.

ھەر وەکو بێ باوە پان لە خۆشی یەکانی ئەم دنیا بە شدارو لە نیعمەت و بەخششەکانی خودای گەورە بێ بەش نی یە، حالی وەک ھەموو مەبۆ ئاگاییە، چ باوە پدار بێت یان بێ باوە پ. وە ھەر وەھا سەرە پای ئەمانەش چاوە پوانی خەلات و پاداشت و نیعمەتی بە ھەشتی بەرینە لە قیامەتدا کە بێ باوە پان لێی بێ بەشن. ھەر وەکو خۆی گەورە دەفەر مەوێت: (إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا

^۱ - ھەر وەکو شاعیر دەلێت:

نە ی نفس بۆ ھەوس مەلم مەشکێتە

رێی راستی ژینم لێ مەشێوێتە

بۆ خۆشی تەنھا چەند ساتیکی کەم

خالقی کەوغم لێ مەدە غیبتە

"وەر گێژ"

نه خوښی و چاره سهر

يَرْجُونَ... النساء: ١٠٤) واته: نه گهر ښووه هه ست به تا زار وماندو وکړدن بکن برينداری بکن، نهوا بئ باوه پانیش توشی هه مان حالت دهن. به لام ښووه به ته مای به هه شت وپاداشتن له لایه ن خوای گه وړه وه، به لام نهوان نه و نومیږه یان نی به. په نا به خودا له و بئ عقل و نه فامانه ی که دنیا به قیامت ده گزپنه وه، وه هورپښه تی پتته مبه راو پیاوچاکان وشه هیده کان ده گزپنه وه به خوانه ناسان وتاوانکارو نه فره ت لی کراوه کان.

٤٤- تاوان ده بیټه مایه ی داپرانی په ننده له خودای خوئی:

تاوان به ننده داده بریت له خودای گه وړه. واته هه رکاتیک خوای گه وړه ده سستی میهره بانی له به نده که ی به ردا نهوا هؤکاره کانی چاکه خوازی له ده ست ده دات و توشی هؤکاره کانی خراپه کاری ده بیټ. جا چی چاوه پوان ده کریت له ژبانی که سیک که هؤکا ره کانی چاکه ویا شه ی لی داپرابیټ وپه یوه نندی له گه ل خوای بالاده ستدا بچرانبیټ. وه له بازنه ی سؤزو میهره بانی وچاودیږی خوای گه وړه دا ترازابیټ و له بازنه ی شه یتان و خراپه کاراندا گیرسایټه وه.

وه هه ندیک له سه له ف ده لټن: مرقه کان له نیوان خوای گه وړه وشه یتانی نه فره تیدان. جانه گهر له خودای گه وړه داپراو پشستی تی کرد، نهوا شه یتان باوه شی بؤ ده گزپنه وه. وه نه گهر له خوای گه وړه دانه برپاو یاخی نه بوو، نهوا شه یتان پتی ناویریت.

وه خوای گه وړه ده فره رمویټ: (وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا... الکهف: ٥٠) واته: نئمه کاتیک به فریشته کاشمان ووت: سوزده بهرن بؤ ناده م هه ره موویان سوزده یان برد، جگه له "ابلیس" که له ده سستی په ری به کان بوو به هؤی نه ووه له فره مان ی په روه ردگاری یاخی بوو. ثایا په وایه که نه وونه وکه ی بکه نه پالېشت ویاړویاوه ری خوتان له جباتی من، له کاتیکدا نهوا دوژمنی هه میشه یی

ئێوه. ئای که چی سه‌رلێشێوان و نه‌نجام خراپێکه بۆ سه‌مه‌کاران که له جیاتی خودا گوێزپایه‌لی دوژمنێکی وه‌ک شه‌یتان بکه‌ن.

خوای گه‌وره به‌زمانی حال پێتان ده‌لێت: ئێمه پێزی تایبه‌تیمان له‌باوکتان گرتوه‌و پله‌وپایه‌یمان به‌رز راگرتوه‌و له‌که‌سانی تر جیا‌مان کردوه‌ته‌وه، وه‌فه‌رمانمان به‌ فریشته‌کان کردوه‌و سوژده‌ی پێزی بۆ به‌رن، وه‌هه‌ره‌موویان گوێزپایه‌ل بوونه‌ته‌ن‌ها دوژمه‌که‌ی من و نه‌و نه‌بیّت، که‌له‌فرمان و بێ‌پاری من یاخی بوون. جا پاش نه‌م پووداوه‌و دژایه‌تی به‌ چۆن ئێوه پێ به‌خۆتان ده‌ده‌ن گوێزپایه‌لی بکه‌ن و سه‌رپێچی په‌روه‌ردگاره‌که‌تان بکه‌ن له‌کاتی‌که‌دا نه‌و دوژمنی من و ئێوه شه‌؟

وه ئێوه پشتیوانی ده‌که‌ن له‌کاتی‌که‌دا من فه‌رمانم پێی کردبوون که‌سه‌رپێچی بکه‌ن. جاهه‌ر که‌سی‌ک پشتیوانی له‌دوژمنی خودا بکات، نه‌وا نه‌و و دوژمه‌که‌ له‌لای خودا وه‌کو به‌کن. جا گوێزپایه‌لی خودا به‌بێ سه‌رپێچی دوژمه‌که‌ی نایه‌ته‌دی، چونکه‌ گوێزپایه‌لی کردنی خودا و پشتیوانی کردنی دوژمه‌که‌ی له‌یه‌ک کاتدا دووشتی مه‌حاله‌ نه‌مه‌له‌لایه‌ک، وه‌له‌لایه‌کی تر وه‌ نه‌مه‌ زۆر دژوارمه‌حاله‌، که‌ دوژمه‌نه‌که‌ له‌یه‌ک کاتدا دوژمنی مرقۆ و خوداش بیّت.

دوژمنایه‌تی تۆو نه‌و له‌نتوان شه‌یتان و نه‌وه‌کانی ئاده‌مدا هه‌یه‌ که‌ زۆر قول و گه‌وره‌ تره‌ له‌ دوژمنایه‌تی نتوان گورگ و مه‌پ. نه‌وه‌تا خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت و ئاگادارمان ده‌کاته‌وه‌که‌ دوژمنی سه‌رسه‌ختی ئێوه‌یه‌: (وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ... الکهف: ٥٠) وه‌ ئاماژه‌ به‌ دپنده‌یی و ناپه‌سه‌نی نه‌و دوژمه‌ ده‌کات که‌ ده‌فه‌رمیّت: (فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ... الکهف: ٥٠) جاهۆکاری سه‌رپێچی شه‌یتان بۆ خوای گه‌وره بیری بۆو له‌هاتنه‌ بوونی مرقۆه‌وه. شه‌یتان له‌یه‌ک کاتدا دوژمنی سه‌رسه‌ختی مرقۆه‌و یاخی بووی خوداشه‌. که‌ پێویسته‌ نه‌وه‌کانی ئاده‌م دژایه‌تی کردنی شه‌یتان به‌کاری هه‌نوکه‌یی ژیا‌نیان دا‌بنێن. جا ئیتر نه‌م گوێزپایه‌لی و ملکه‌چی به‌ له‌پای چی؟

نه‌خوښی و چاره‌سەر

هه‌روه‌کو بڵێیت له‌میان‌ه‌ی ئەم ووتنه‌یه‌دا خوای گه‌وره‌ نه‌رمه‌ گله‌یه‌ك ئاراسته‌ی مرۆڤ ده‌كات، كه‌هۆكاری بنه‌په‌ته‌ی دژایه‌ته‌ی كردنی شه‌یتان بۆ من پێژنه‌گرتن بوو له‌باوكتان، كه‌چی ئێوه‌ش سه‌ره‌پای ئەمه‌ش په‌یمانی گوێپایه‌لی ئەده‌نی و ملکه‌چی ده‌كه‌ن و نأشته‌واپی له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستن؟

٤٥- تاوان به‌ره‌كه‌تی دین و دونه‌یا له‌ده‌ست ده‌دات:

هه‌ربۆیه‌ ده‌بینین پیت و به‌ره‌كه‌ت له‌دین و دونه‌یا و ته‌مه‌نی یاخی بواندا نی یه‌، بگره‌ تاوانكاریه‌كانیان نه‌مانی پیت و به‌ره‌كه‌تی سه‌رزه‌ویشه‌. خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: (وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ... أَعْرَاف: ٩٦) واته‌:خۆنه‌گه‌ر خه‌لكی شاره‌كان به‌پاستی باوه‌ریان به‌نیایه‌و خۆیان بپاراستایه‌، ئەوا بێ گومان ئێمه‌ ده‌رگای فه‌رپه‌ره‌كه‌تی ئاسمان و زه‌ویمان له‌سه‌ر ده‌كردنه‌وه‌. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت: (وَأَن لُّوا اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَّاءً غَدَقًا * لِنَفْسِنَهُمْ فِيهِ... الجن: ١٦-١٧) واته‌: جانه‌گه‌ر خه‌لكی پێگه‌ی خواناسیان بگرتایه‌ته‌به‌ر ئێمه‌ بارانی پڕپه‌ره‌كه‌تمان به‌سه‌ردا ده‌باراند تا تاقيان بكه‌ینه‌وه‌، و هه‌مرۆڤ به‌هۆی تاوانه‌وه‌ له‌بێق بێ به‌ش ده‌بێت.

وه‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموت: (ان روح القدس نضث في روعي انه لن تموت نفس حتى تستكمل رزقها فاتقوا الله وأجملوا في الطلب، فإنه لا ينال ما عند الله بظاعته، وان الله جعل الروح والفرح في الرضى واليقين. وجعل الهم والحزن في الشك والسخط).^١ واته‌: گه‌یانی پێرۆژ"واته‌ جبریل" خزانده‌"چریانده‌"دلمه‌وه‌ كه‌ هیچ كه‌سێك نامریت هه‌تا هه‌رچی رزق هه‌یه‌ ته‌واوی نه‌كات. جاخۆتان بپاریزن و له‌خودا به‌جوانی

^١ - نهم فرموده‌یه (صحیح)ه، (ابن ماجه: ٢١٤٤) گێراویه‌تیوه‌ له‌ فرموده‌ی جابرؓ (ابو نعيم) له (الحلیه: ٢٧/١٠) له‌ فرموده‌ی (أبی امامه) له (البانی) له (صحیح الجامع) هه‌تاوتی ده‌لێت "صحیح".

ابن القيم الجوزی

بپاړینه وه ونزاکه ن، چونکه به ملکه چی خواپه رستی نه بیټ به مرازو نومیدتان ناگه ن له لای خوای گه وره. جا خوای گه وره ئاسایش وخوځشی وشادی له په زامه نندی و دلنیایدا کؤ کردؤته وه، وه ناخوځشی وخه مناکی له گومان وتوپه یدا کؤ کردؤته وه.

وه پېشتر نه م (اثر) ه مان باس کرد له کتیبی "الزهد" دا که (امام احمد) ده گټرپټه وه: (خوای گه وره ده فهرمیت که من په زامه ندیم نواند شهوا بهره که ت داری نه که م، وه سنووری بهره که تی من کوتایی نایه ت. وه نه گهر توپه بوم شهوا نه فهره ت ده که م، وه نه فهره تم به حوت نه وه و ه چه دا ده چټه خواره وه).

جا فراوانی پټق به زؤدی کارکردن نی یه، هه روه ما ته مه ن دريؤی به زؤدی مانگ وسال نی یه، به لکو له بهره که ته که ی دایه.

پېشتر نه وه مکان پوون کرده وه که شهو ماوه یه ی له ته مه نی مرقؤ که به ژيان ده ژمیردریټ که به دل و گیان و ده رون ملکه چی وپه یوه رستی و خواپه رستی تیدا بکات بق خوای گه وره و ئارامی وه یمنی و دلنیاپی به ده ست به یټنټ به یادوزیکری خوای گه وره. جاجکه له م ساتانه شهوانی تر به ژيان ناژمیردریټ که مرقؤ تپیدا یاخی و سه رگه ردان و سه رکه شه له خوای گه وره دووره له ده رون و بیروهوځشی ده ژیت، به لکو ژيانی له ژيانی ناژله کم بایه ختره، چونکه هیچ که سیك ژيانټک نی په بتوانیت قهره بووی شهو ساتانه بکاته وه که له ده سستی چوووه. جائه گهر میهره بانئ وسؤزو به خشنده یی خودا له ده ست بدات کئ هیه جیگه و قهره بووی بکاته وه. کئ هیه وه ک خوای میهره بان هه میشه زیندور ویا لاده ست بیټ، تابتوانیت قهره بووی بکاته وه.. جاکه سی ته نها گهر دیله یه کی به ده ست نه بیټ به چی قهره بووی ده کاته وه؟..

شهیتان نه فهره ت لی گراوه

یاخی بوون سه رپټچی کردنی خودا مایه ی نه مانی بهره که ته، چونکه شهیتان نه فهره تی یه وه مایه ی نه مانی بهره که ت، وه پالپشتی یاخی بووان و دؤستی سه رپټچی که ران و تاوانکارانه، جا هه رکه سیك په یوه نندی به شهیتانه وه هه بیټ، مایه ی نه مانی بهره که ت.

نەخشى و چارەسەر

ھەر بۇيە پېئويست كراۋە لەشەرى خۇدا كەناۋى پېرۇزى خۇدا بەيئىرىت ۋەك دەست پېكى ھەموو كاريك، لەخواردن و خواردنە ۋە بەرگ پۆشەن و سواربۈۈن ۋە ھەستان و پۆيشتن ۋە نانەت چۈۈنە لاي ھاۋسەرىش، چۈنكە ناۋى خۇدا مايەى بەرەكەتە ، ۋە ھەر بەناۋەيتنانى شەيتانى نەفرەت دۈۈردەكە ۋە تە ۋە بەرەكەت دار بېت.

ۋە ھەر شتېك بۇ خۇدا نەبېت بەرەكەت دارنى يە ، چۈنكە خۇدا خۇى سەرچاۋەى بەرەكەتە، جا ھەر شتېك پەيۋەست بېت بەخۇداۋە بەرەكەت دارە. ۋە تەى بەرەكەتدارە ، پېغەمبەرى، بەندە خواناسەكانى، مالى پېرۇزى... ھەر ھەمويان پېرۇز ۋە بەرەكەتدارىن. جا ھەر شتېك ۋەك سېك ۋە كاردارېك بۇ خۇدا نەبېت بى بەرەكەتە، ۋە بەرەكەتدارى و پېرۇزى شتەكان بەندە بەرادەى نزيكيان لەخۋاى گەۋرەۋە.

نەفرەت دىۋى بەرەكەتە : ھەر زەۋى ۋەك س ۋە كارۋناكارېك خۇداى گەۋرە نەفرەتى لى بىكات ئەۋە پېرۇزى بەرەكەتدارى لەدەست دەدات. ۋە خۋاى گەۋرە نەفرەتى لەئىبلىس كىردۈۋە. ۋە ھەر شتېكېش لەلايەن ئەۋە ۋە بېت نەفرەت دارە بەپېى دۈۈرۈنزيكى لەئىبلىسەۋە.

جا لىرەۋەيە كاريگەرى تاۋانكارى ۋە سەرپېچى لەنەھېشتنى بەرەكەت لەرۇزى ۋە تەمەن وزانست ۋە كارد. جا ھەر كات ۋە كارو سامان وزانستېك سەرپېچى خۇداى تېدا كرابېت ئەۋا لەسەر خاۋەنەكەى دەكەۋېت بەتەمەن نازمېرېت تەنھا ئەۋساتە نەبېت كەئەر شتانەى سەرۋەى لە پېناۋەلەكەچى ۋە خاۋەرستېدا بەسەر بىرېبېت ۋە بەكارى ھېتابېت. جا كەسى ۋە ھەيە سەد سال لەم دونيايەدا ژيايېت ، بەلام تەمەنى پاستى خۇى لە دە سالتېك تېپەپنەكات. ۋە ھەيە خاۋەنى سەرۋەت ۋە سامانېكى ئىجگار زۆرە بەلام سامانى پاستەقىنەى لەچەند دىنارېك تى پەپناكات كەلە پېناۋە زامەندى خۇدا بەكارى بىرېبېت. ھەر ۋەھا بۇ زانست ۋەكەسايەتى ۋ... ھند.

ابن القيم الجوزی

وله (ترمذی) دا هاتوره له فرموده ی پیغمبر که ده فرمیت: (الدنیا ملعونة ملعون ما فیها إلا ذکر الله عزوجل وما ولاء وعالم او متعلم) ^۱ واته: دنیا شه وهی تییدایه نه فرمت لی کراوه ، تهنها یادی خواو خواپه رستی وزانا وزانست خواز نه بیئت. هه روه ها له (أثر) دا هاتوره که: (الدنیا ملعونة ملعون ما فیها إلا ما کان لله). ^۲ واته: دنیاو شه وهی تییدایه نه فرمت لی کراوه ، تهنها شه وه نه بیئت که بق خودایه. که تهنها له مه یاندا بهر که ت هه یه ، پشتیوانی تهنها بق خودایه.

۴۶- قانوان مایه ی سوکی ونزمی وریسوااییه :

خوای گه وره دوو جوړ خه لکی به دیهیناوه که نه وانیش: بلندو شکومه نده کان، وه سوک ونزم وریسواکان. وه شکومه نده کانی له پله ی به رزو بلند دا جیگر کردووه، وه به پیژو بایه خدارترین جوړی به نده کانیتی و سه ریه رزی دنیاو قیامه تیان ده کات. وه هه روه ها (أسفل السافلین) جیگه ی ریسواکانه، وه سه ر شوپی که م بایه خی وبی پیژی سوکی دنیاو قیامه تیان ده کات.

هه روه کو له (مسند) ی "امام احمد" دا هاتوره له فرموده ی (عبدالله بن عمر) که پیغمبر ﷺ فرموده ی: (بعثت بالسيف بين يدي الساعة، وجعل رزقي ظل رمحي ، وجعل الذي والصغار على من خالف أمري). ^۳ واته: به شمشیر وه په وانه کراوم،

^۱ - نعم فرموده یه (حسنه)، (ترمذی: ۲۳۲۲) وه (ابن ماجه: ۴۱۱۲) گتړاویانه شه وه به لای "ترمذی" یوه "حسنه".

^۲ - نعم فرموده یه (ضعیف الاسناد)، (ابو نعیم) له (الخلیه: ۱۵۷/۳، ۹۰/۷) وه (ابن الجوزی) له (العلل المتاهله: ۳۱۲/۲) وه (المیسی) له (المجمع: ۲۲۲/۱۰) گتړاویانه شه له فرموده ی (ابی درداء) وه دایانه ته پال (طبرانی) له (الکبیر) وه ووتوبه تی جگله (خداش بن مهاجر) هه موو که سه کانی تر جیگه ی متمانن.

^۳ - نعم فرموده یه (صحیح)، (امام ابن رجب الحبلی) له (الحکم جدیره بالاذاعة) دا هیوایتی وه (البانی) ده لیت "صحیح"، ده بداته پال (احمد) و (ابن عساکر) و (طبرانی).

نه‌خۆشی و چاره‌سەر

به‌هاتینیشم قیامت نزیك ده‌بیته‌وه، وه‌پۆزی من له‌ژێر سایه‌ی ڤمه‌كه‌مدایه، وه‌پیسوایی و كه‌م ئاستی له‌سه‌ر پێچی كردنم دایه.

جا هه‌ركاتێك مرۆڤ سه‌رپێچی یه‌ك بكات له‌پله‌وپایه‌ی داده‌به‌زێته خواره‌وه وه‌به‌رده‌وام له‌گه‌ڵ سه‌رپێچی كردندا پله‌به‌پله‌ داده‌به‌زێت تا ده‌گاته نزمترین ئاست. وه‌به‌پێچه‌وانه‌وه له‌گه‌ڵ هه‌ر چاكه‌یه‌ك پله‌یه‌ك به‌رزبۆلند ده‌بی‌ت تاده‌گاته به‌رزترین ئاست. مرۆڤی واهه‌یه له‌پۆژانی ژيانیدا توشی به‌رزبوونه‌وه و نزم بوونه‌وه ده‌بی‌ت، به‌لام دواتر له‌چی ئاستێكدا خۆی بینیه‌وه، ئه‌وا له‌وانه ده‌ژمێردرێت. وه‌ناكرێت ئه‌گه‌ر كه‌سێك سه‌د پله‌ سه‌ركه‌وت، به‌لام پله‌یه‌ك دابه‌زی ئیتر له‌ئاست نزمه‌كان ده‌ژمێردرێت. وه‌هه‌روه‌ها به‌پێچه‌وانه‌وه.

هه‌ندێك قاون مرۆڤ توشی دابه‌زینی سامناك ده‌گات

هه‌ندێك جار مرۆڤ ئاوانێكی ناپه‌وا ده‌كات به‌شێوه‌یه‌كی زۆر سامناكانه داده‌به‌زێت و نزم ده‌بیته‌وه بۆ ئاسته زۆر نزمه‌كان كه‌ دووری نێوانیان وه‌كو دووری نێوان پۆژه‌لآت و پۆژئاوابێت وه‌هه‌رچه‌نده هه‌ول بدات به‌ئاسانی سه‌رنه‌كه‌وێته‌وه.

هه‌روه‌كو له "صحیح" دا هاتوه كه پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمێت: (ان عبد لی‌تکلم بالکلمة الواحدة لا یلقى لها بالاً یهوی بها فی النار أبعد مما بین المشرق المغرب)^١. واته: جاری واهه‌یه به‌نده‌كان "مرۆڤ" ته‌نها ووشه‌یه‌ك ئه‌درکێنی وه‌یچ باکی نی‌یه، كه‌چی نازانیت ئه‌و ووشه‌یه به‌ناخی دۆزه‌خدا ده‌یباته خواره‌وه زیاتر له‌دووری نێوان پۆژه‌لآت و پۆژئاوا.

به‌ چ به‌رزبوونه‌وه‌یه‌ك ده‌گاته‌وه ئاستی جارانی؟!

^١ - نهم فەرموده‌یه (صحیح)ه، (بخاری: ٦٤٧٧) وه‌ (مسلم: ١٠٩/١٨ - نووی) گێڕاویانه‌وه.

دەروەن بەرزى و نزمى ھەيە

دابەزىن کارىكى سروشتى بە بۇ ژيانى مەروۇ، ۋە دابەزىنىش جۆرى نۆرە. جارى ۋاھەيە مەروۇ تووشى دابەزىن دەبىت بە ھۆى بى ئاگايىە ۋە ، جاھەركاتىك بە ئاگاھاتە ۋە دەگەرپتە ۋە ئاستى جارانى خۆى يان زياتر. ۋە ھەيە بە ھۆى کارىكى موباحە ۋە دادەبەزىت، جاھەركاتى گەرپايە ۋە سەرملەچى پىشوروى ئەوا دەگاتە ئاستى پىشوروى خۆى يان زياتر، يان كەمتر. ۋە ھەر بە ھۆى سەرپىچى يە ۋە تووشى دابەزىن دەبىت. جا جۆرە سەرپىچى يەكە گەرە يان بچوك بىت ، لەم كاتەدا بۆ گەرپانە ۋە بەرزىوونە ۋە پىشورىستى بەتەوبەيەكى نەصوح ھەيە.

ئاي تەوبەكار دەگەرپتە ۋە ئاستى پىشوروى خۆى

لەم بابەتەدا خەلگى ئاكرىن ۋە چەند پايۇچونىكىيان ھەيە كە ئاي تەوبەكار دەگەرپتە ۋە بۆ ئاستى پىشوروى بە ۋەى كە تەوبەكردن تاوانەكەى دەسپىتە ۋە سزاكەشى لەناو دەبات. ھەرۋەكە بلىتى ئەم كارە لەبنەردەدا پىوى نەدابىت، بەلام ئاگاتە بەپەلى جارانى خۆى.

ھەندىك لەزانايان دەلەين: بى گومان ئاگەرپتە ۋە ئاستى پىشوروى ، چونكە ئەوساتانەى لەدەست چوۋە كەتوشى سەرپىچى بوۋە. نمونەى ۋەك بازىرگانىك ۋاپە كە ھەرچەندە پۇژانە قازانچ بىكات ۋىبىخاتە ۋە گې ، كەزىاتر پارە ۋە قازانچ بەدەست دەھىتەت. جائەكەسە قازانچى ئە ۋىپۇژانەى لەدەست داۋە كە بە سەرپىچى كىرۋە ، نىوان ئەم دووقازانچە ماۋەيەكى نۆرە.

ۋە ھەندىكى تر دەلەين: نمونەى ئەم ھالەتە ۋەك دوۋكەس ۋاپە لەپەيزەيەكى ئاكرىنا سەردەكەون پىكە ۋە ، لەپىدا يەككىيان پەيەك دىتە خوارە ۋە ، پاشان دەستى كىرۋە بە سەرکەوتن ، بەلام ئە ۋىترىان لەسەرکەوتنى خۆى بەردەوامە. ھەريۆيە يەكەمىيان بە ۋەى دوۋەمىيان ئاگات.

نه خوښی و چاره‌سەر

وه شیخ الاسلام "ابن التیمیة" توانی بریاریکی په‌سەند لەم پووه‌وه بدات که ده‌لښت: هەندێ له‌توبه‌کاران ده‌گاته به‌رزترو بلنډتری له‌ ناستی پیشووتری، وه‌هه‌میشه ناگاته نه‌وناسته‌ی جارانی.

وه‌منیش ده‌لښم: واته‌ نه‌مه به‌نده له‌سەر جوړو به‌هیزی وپروپوختی توبه‌کردنه‌وه‌که‌وه. که‌نه‌گەر توبه‌که پاست و به‌هیزو دروست بښت و پریښت له‌په‌شیمانی و گریان له‌ترسی خودا و... هتد. نه‌مانه نه‌وتوبه‌کارانه ده‌گه‌یه‌نښته به‌رزترو بلنډتر له‌په‌وناستی پیشووتری. وه‌کو بلنښی نه‌و توبه‌کردنه بووه‌ته مایه‌ی خپرو به‌ره‌که‌ت بۆی، وه‌ده‌روازه‌یه‌که بۆ به‌خوداچوونه‌وه‌و پزگاریبون له‌ ده‌رده کوژنده‌کانی بڼی ناگایی. وه‌پښی گه‌یشتبښته ده‌رگای میهره‌سوژو لیږده‌یی خودای میهره‌بان، وه‌سه‌ری زه‌للی و بڼی که‌سی و بڼی هیزی خۆی به‌وپه‌ری خۆبه‌که‌م زانینه‌وه که چی کردبښت له‌ لووت به‌رزی و خۆبه‌شت زانین و جوړو نا‌کاره نا‌په‌واکانی تری پښی له‌گۆرنا بښت.

جا چی به‌خششیک هه‌یه بگاته به‌ نیعمه‌تی به‌خوداچوونه‌وه‌و هه‌ستکردن به‌ به‌خشین ولښی بورده‌یی خودا، وه‌خۆی زۆر به‌که‌متر بزانیښت به‌رامبه‌ر به‌و لوتف و میهره‌بانی یه‌ی که خودا پښی به‌خشویه. وه‌چی به‌لایه‌ک هه‌یه مه‌ترسېدارتر بښت له‌وه‌ی که‌مروڤ خۆی له‌وه به‌گه‌وره‌تر ببښښت که پښی دراوه له‌لایه‌ن خوداوه، سزانه‌دان و تۆله‌نه‌سەندنه‌وه‌ی خودا لښی به‌لښهاتووی و پایه‌به‌رزی خۆی بداته قه‌له‌م، که‌چی نه‌وکه‌سه شایه‌نی سزایه چیاکان به‌رگه‌ی ناگرن، نه‌خوازه نه‌و مروڤه لاوازه.

هه‌رچه‌نده تاوانه‌که بچوک بښت به‌لام ته‌ماشای گه‌وره‌یی و مه‌زنی و بالاده‌ستی وه‌یه‌به‌تی نه‌و خودایه بکه که سه‌رپېچی ده‌که‌یت که به‌خشښنه‌ری هه‌موو نیعمه‌ته‌کانه. بڼی گومان هه‌موو که‌سیکی باوه‌ردارو بڼی باوه‌ر و جوامیرو نامه‌رد له‌لایا له‌نگی یه‌که به‌رامبه‌ر پیاوړیکی گه‌وره‌و پایه‌دارو ده‌م سپی و ده‌سه‌لانداز هه‌ندێ شتی نا‌په‌وا نه‌نجام بدات له‌پیش چاوی، نه‌خوازه نه‌مه به‌رامبه‌ر به‌دیښنه‌ری ئاسمانه‌کان

ابن القيم الجوزی

وزەوی و خوداو پەرەردگاری جیهان ئەنجام بدەیت، جا خۆنەگەر خوای مەزن بپیری
 نەدابوایە کە پەحمەت و سۆزی پێش توپەیی و قۆلەسەندنەوی دابوایە، ئەوا
 ئاسمانەکان دەپوخان بەسەر یەکدا و زەوی خاپۆردەبوو لە ئەنجامی سەرپێچی
 بەندەکاندا. خوای گەرە دەفەر مۆت: (إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَا إِنَّ أُمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا... فاطر: ۴۱) واتە: بەپاستی
 ھەر خودای مەزنە کە پاگری ئاسمانەکان و زەوی یە و ناھێلێت بپوخێت و بترازێت
 بەسەر یەکتیدا، جا ئەگەر بترازایە و بپوخایە بەسەر یەکدا، کێ ھەبە جگە لە خوای
 مەزن بتوانێت رایان بگریێت. وە خوای گەرە بەردەوام خۆگرو ئارامگرو لی خۆش بوو.
 لێرەدا ئیبنی ئەو بەکە کە خوای گەرە کۆتایی ئەم ئایەتە پیرۆزەیی بە دوو ناوی
 ھەمیشە پیرۆز و جوان ھێناوە کە ئەوانیش (حَلِيمًا غَفُورًا) ە. خۆنەگەر "حليم" ی خدا
 نەبوایە بەرامبەر تاوانبارن وە "غفور" نەبوایە بەرامبەر بەسەرپێچی کاران، ئەوا
 ئاسمانەکان و زەوی جێگیر نەدەبوون. وە خوای گەرە باسی لەسەر ئەنجامی ھەندێ
 لەبێ بپوایی بەندەکان دەکات کە پەحمی خودا نەبێت چی بەسەر بونە وەردا دەھات
 لەدەر ئەنجامی تاوانەکانیان، کە دەفەر مۆت: (كُذِّبَتِ السَّمَاوَاتُ وَتَفَطَّرَتْ مِنْهُ وَتَشَقُّ الْأَرْضُ
 وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَذَا... مريم: ۹۰) واتە: لەدەر ئەنجامی ئەو گوشتارە نارەوایانەدا خەریکە
 ئاسمانەکان بپوخێن و خاپۆربن بەسەر یەکترا و زەوی شەق بەرێت و پۆچێت و چیاکان
 وردوخاش بن.

خوای گەرە لەدەر ئەنجامی تەنھا تاوانێکدا "دايك وياو کمانی" لەبە ھەشت وەدەرنە،
 وە "ئیبلیس" یش لەدەر ئەنجامی تەنھا سەرپێچی یەك دووچاری نەفرەتی ھەتاھەتایی
 بوو، بەلام ئێمە ی مل ھوو سەرگەردان، ھەر وەکو شاعیر دەلێت:

نصل الذنوب الى الذنوب ، ونرتجي	درج الجنان لدى النعيم الخالد
ولقد علمنا أخرج الأبويت من	ملكوته الاعلى بذنب واحد

واته: ئیمه تاوان گریځ ده‌دهین به‌دهم تاوانه‌وه، وه‌ئاواته‌خواری به‌هه‌شتی به‌رین ده‌که‌ین.

وه‌ده‌شزانین باوک و دایکمان، له‌بهر ته‌نهما تاوانیک له‌به‌هه‌شت ده‌رکران. پوخته‌ی مه‌به‌ست: مړۆ هه‌ندیک جار ته‌ویه‌کردنه‌که‌ی ده‌بیته‌ مایه‌ی خیرویه‌ره‌که‌ت بۆی و ئاستی به‌رزتر ده‌کاته‌وه، وه‌به‌پێچه‌وانه‌وه‌ جاری واهیه‌ تاوانه‌که‌ ئاستی داده‌گریت و ناگه‌ریتته‌وه‌ ئاستی جارانی. ئه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌تاوانکاری، به‌لام‌ خوانه‌خواسته‌ دابه‌زینه‌که‌ به‌هۆی ناره‌وایه‌کی وه‌کو گومان وبی‌ باوه‌ری وهاویه‌شی په‌یداکردن بی‌ت، ئه‌وا ته‌نهما به‌گه‌رانه‌وه‌و تازه‌کردنه‌وه‌ی باوه‌رو ئیسلامه‌تی نه‌بی‌ت ده‌ریازبوون و گه‌رانه‌وه‌ی دژوارو زه‌حمه‌ت و مه‌حاله‌.

٤٧- تاوان ده‌بیته‌ مایه‌ی زāl بوونی خه‌لکی به‌سه‌ر بگه‌ره‌که‌ی دا:

شه‌یتان به‌شیوه‌یه‌کی بویرانه‌ زāl ده‌بی‌ت به‌سه‌ر تاوانکاردا که‌ ئه‌ویش به‌دله‌پاوکی و ترساندن و غه‌مبارکردن و له‌بیرکردنی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی. به‌رده‌وام شه‌یتان هانی ده‌دات سه‌رپێچی خوای گه‌وره‌ی پی‌ بکات. وه‌ه‌روه‌ها مړۆ شه‌یتانیه‌کانیش به‌رده‌وام ئازاری ده‌ده‌ن له‌ ئاماده‌بوون و ئاماده‌نه‌بوونیشدا. ته‌نهما که‌س و کاره‌که‌ش زāl ده‌بی‌ت به‌سه‌ریدا بویرانه‌ ئازاری ده‌ده‌ن و ته‌نانه‌ت دراوسی و ئاژه‌له‌کانیشی.

هه‌ندیک له‌ سه‌له‌ف ده‌لین: من کاتی‌ک سه‌رپێچی خودا ده‌که‌م، هه‌ست به‌کاردانه‌وه‌که‌ی ده‌که‌م له‌ ئاکاری هاوسه‌ره‌که‌م و ته‌نانه‌ت ئاژه‌له‌کانیشمدا.^١

هه‌روه‌ها کاربه‌ده‌ستانیش ئه‌گه‌ر دادپه‌روه‌رین بویرانه‌ یاسای خودای به‌سه‌ردا جی به‌جی ده‌که‌ن. به‌م چه‌شنه‌ هه‌موو شته‌کان دژی ده‌وه‌ستنه‌وه‌. ته‌نانه‌ت ده‌رونی سه‌ره‌که‌ش ده‌بی‌ت له‌ ژێرئیراده‌و ویستیدا نامینیت، ئه‌گه‌ر بی‌هویت به‌ره‌وکاری خواپه‌رستی بگه‌ریتته‌وه‌ ئه‌وا ده‌رونی گوێپه‌یالی ناکات و یاخی ده‌بی‌ت لێی و به‌ره‌وه‌ه‌ل

^١ -ئه‌مه‌ روته‌ی (فیض‌ل بن عیاض)ه‌.

دیری دهبات، چونکه مرقفی باوه پدار له نیوپه رژین وشورای پۆلاینی خودای گوره دایه و پاریزراوه له هه موو شتی. وه کاتیک یاخی ده بیئت له ونیوه نده نامینیت و چیتر که س ناپاریزیت. ئیت هه موو چه ته و پیکرێک فورسەتی لی ده هینیت، به پیتی ئەندازە ی ئو بویریە ی ئەنجامی داوه له سه ریچی کردنی خوای گوره دا که سانی تریش بویرانه زال ده بن به سه ریدا.

جا هه میشه به لاو مه ی نه تیه کان له کی بکی و پویه پویه ونه وه دان به رامبه ر به چاکه کان، وه سه رکه وتن بۆ به هیزترینیانه. وه هه روه ها خوای گوره به رگری له باوه پداران ده کات وه باوه پیش و ته و کرداره، به پیتی به هیزی باوه په که و به رگری له خراپه کان زیاتر ده کات. جا خودا پشت و په نامان بیئت.

٤٨- تاوان ده بیته مایه ی له ده ستدانی تواناگان:

هه موو مرقفیک پیویستی به ناسین وزانینی هۆکاره کانی قازانچ وزیانی خۆی هه به له ژیا نی پۆژانه یدا. وه لیها تووترین که س له م بواره دا نه وه یه که زانیاری ته وای هه بیئت له سه ر باشه و خراپه کانی خۆی و چواره وری، تابه ته وای به شیه یه که به گریان بخت که له به رژه وه ندی خۆیدا بیئت.

په ی بردن به م زانیاریانه و زانسته له که سیکه وه بۆ که سیکی تر جیاوازه، باشتترینان نه وه بوو که باس مان کرد که بتوانیت به رژه وه ندیه کانی خۆی بپاریزیت. وه تیا چووترین وه ژارتین که س له بواره دا نه وه یه که به رژه وه ندی خۆی نه پاریزیت وه یج وریایی وتیگه یشتنیک ی له م بواره دا نه بیئت.

تاوان ده بیته مایه ی په رده پۆش کردنی ئو زانست و وریایی وتی گه یشتنه، هه ر بۆیه ده بینین که سی تاوانکار سه رقالی کاره لاوکی وپی نرخه کانه و وه کاره هه نوکه ییه کان پشت گوێ ده خات و نه دلی وریایی هه یه و نه هۆش و بییری ژیرداره نه جه سته ی گوپوتین وهیزی هه یه تا به ناگای بهینیت وه. واته هه ر هه موو نه دنامه کانی جه سته ی خۆی ناپاکی لی ده کات و وه که سیکی دوژمندار وایه له کاتی که دوژمن هیزشی

نه خوښی و چاره سهر

کوشتنی بڼ دېنیت و په لاماری شېره که "شمشیره کې" د هدات ، به لام نایه ته دهستی په وه و ژهنگ گرتوویه تی وخیانه تی لی ده کات وتوشی مه ترسی کوشتنی ده بیته وه . به هه مان شیوه دل ژهنگ ده گرتیت وتوشی نه خوښی ده بیته وه یزی لی ده بریت . وه له کاتی پووه پووه بونه وهی له گه ل دوزمن دا دلی هیچ خرؤش وپالنه ریکی "غیره تی" تیدا نی په تا هانده رو پالنه ری ده ست ویا زوه کان بیت ویره نگاری دوزمن بیته وه ، چونکه بڼه په تی جه نگاندن ویره نگاری بونه وهی مړؤ له خودی دل دایه نه ک بازوو . که مړؤ غیره تی له ده ست دا چیتر بازوو وچه ک هیچ پؤلیکی کاریگر نابین .

هه روه ها دهر ونیش به تاوان توشی گنده یی وپسی ده بیت . له دهر ونیکی دلنیا یی و نارامی په وه به ره دهر ونیکی خرابه کار هه نگاو دهنیت ، وه پشت نه ستور ده بیت به تاوانکاری و چیتر نارامی و دلنیا یی پوونا کاته دهر ونی وده رونی ده مریت چ له دونیاو به رزه خ و قیامه تیشدا ، واته سودی لی نابینیت .

پوخته ی مه به ست : هه رکا تیک مړؤ که وته حاله تی نارپه حه تی وپه لای به سهر دا هات ، نه وا نه نداهه کانی جه سته ی ناپاکی له گه لدا ده که ن ودلی نایه ته ژیر باری پشت به ست به خوداو گه پانه وه بڼ لای ونواندنې نه وپه پی شیوازی به ندایه تی ، وه زمانې گوناکات ویا دی خودا بکات و وه هه ماهه نگی نابیت له گه ل دلیدا . وه نه گه ر یادیشی بکاته وه ته نها به زمانه و به س هیچ کاریگر په ک له سهر دل دروست ناکات ، چونکه پتیشتر له سهر نه م کاره پانه هینراون وژه نگی تاوانکاری لی داوون وله کاری خستوون ، وه ک که سیک وایه چه ند سهر یازیک بیپاریزیت له دوزمن ، به لام له کاتی هیرشه که دا که سیان ناماده نین پاریزکاری لی بکن .

تاوان ریگره له کوټا خیری

له هه موو شتیک سامناکترو مه ترسیدارتر نه ویه که مړؤ له سهره مرگ وکاتی گیان کیشانی دا زمانې گونه کات و شایه تمنای بونه یه ت ونه توانیت شه هادته بلیت . که دیمه نی له م جوړه ژور بینراوه له خه لکی .

تهنات له سهره مهرگدا بهه نديك كهس ووتراوه شه هادهت بينهو بلي (لا اله الا الله) ووتويه تي: "ئاھ...ئاھ... ناتوانم". وهه نديكي تر له بري ووتني (لا اله الا الله) ووتويه تي: (شاه، روح. ليتم برده وه) يه كسهر گياني دهرچووه. وهيه زكيكي تر ووتويه تي بلي: (لا اله الا الله) ئه ويش ووتويه تي: (يا رب قائله يوماً، وقد تعبت كيف الطريق الى حمام منجاب؟) واته خودايه كچيك پوزيكي ووتني: ئه ري زور ماندوو بووم، پيگهي حه مامي منجاب له كوي يه؟

پاشان گياني دهرچووه.

وه به يه كيكي تر ووتويانه بلي (لا اله الا الله) له بري ئه وه گوراني ووتوهو تاتنا وتنتنا، پاشان گياني دهرچووه. وه به كه سيكي تر ووتويان بلي (لا اله الا الله) ئه ويش ووتويه تي: جا چ سوديكي هه يه ووتني ئيستاكه من هه رچي ناوان هه بيت كر دوومه، نه يتوانيوه بيلي.

وه يه كيكي تر له وساتانه دا ده لئت: چ سوديكي هه يه بيرم نايهت تاكه نويزيكم بق خودا كرديت، نه يوتوهو مردووه. وه به كه سيكي تر كه پييان ووت ئه و ووتني من دافره ويه وي تو ده يلئت مرد.

وه كه سيكي تر هه رچه نده هه ولي ده دات ده يوت زمانم به ستراره. بويان گيرامه وه كه يه كيكي له سوالكه ره كان له سهره مهرگدا له بري (لا اله الا الله) ده يوت: توخوا ديناريك... توخوا ديناريك، پاشان مرد.

وه هه نديك له بازرگانه كان پييان راگه ياندم كه يه كيكي له بازرگانه كان له سهره مهرگدا بوو، ئه وانيش پييان ووت: بلي "لا اله الا الله" كه چي ئه و ده يوت: ئه م پارچه قوماشه زور هه رزانه، ئه مه كرپاريكي زور باشه... هتد، هه تا گياني دهرچوو.

سبحان الله... خه لكي چه ندين ديمه ني له م شيوانه يان بينيوه وپه ندي لي وه رناگرن، جائه گر موفتيك له په ي تواناو هيزوهوشدا بيت شه يتان زال بووبيت به سهريدلو

¹ -نهم دور ووشه به ناوي ناوي دور بهردو داشي ياري شهترنج ودامه ن.

سەرپېچى خودای پى کردبیت وله تاوانکاریدا پۆچووبیت ، نهى شه بیت له حاله تی پى هیزى و په ککه وتنى پهل و پۆو شه نداهه کانی و نه خوښى جهسته یی داوه شانېت، وه له سهرمه رگدا بیت شه یتان چى پى بکات؟ بى گومان شه یتان به مه موو هیزتکى به وه مه ولئى شه وه دده دات که شه مه له زيرينه ی له ده ست بدات که مه لى شه یتانه له سهرمه رگدا. وه له وساتانه دا شه مروه له بى هیزترین کاندایه و وه شه یتانیش له و په پى به هیزى دایه .

جا لیره دا خوى گه وړه ده فرمیت: (يُكْتُبُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ.... ابراهيم: ٢٧) واته: خوى گه وړه باوه پداران پایه دار ده کات له سهر گوشتارى به جى ودروست له ژيانى دونيادا، وه له سهرمه رگ وقيامه تيشدا "باوه پى دامه زراو فریایان ده که ویت" و گوشتاریان پىک وپىک دامه زراوده بیت به باوه په وه ده مرن ، وه سته مکارانیش گومرا ده کات وه شه وهى خوى گه وړه هه رچى به کى بیه ویت ده یکات.

جا چۆن خوى گه وړه کۆتایى ژيانى سته مکارو خوانه ناس و تاوانکاری چلئس خوش بهخت ده کات؟! که له م دونيادا به رامبه به به رنامه کهى لوت به رزو خۆبه زل زان بووه و ديل و به ندهى حه زو ئاره زووه کانی بووه و یادی خودا به زمانیدا نه هاتووه و به رده وام سهرپېچى خودایان کردووه . وه ک بلئى په یمان نامه ی لى خوش بوونیان بۆ ئاماده کراوه له سهرمه رگدا، که چى باوه پدارو خواناسه کان زه ندقیان چوه له ترسى مه ینه تی به کانی سهرمه رگدا. (أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْعَقَّةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ * سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ.... القلم: ٤٠-٤١) واته: یان سویندتان له سهرمانه که پۆزى قیامت هه رچیتان بویت شه وه ده بیت، پرسیاریان لى بکن بزانه کامیان زامنى شه کاره یه .

یاخود هه روه کو ووتراره:

یاأَمْنَا مَعَ قَبِیحِ الْفَعْلِ مِنْهُ أَهْل

اتاك توقية أمن انت تملكه؟

جمعت شيئين: أمنا ، واتباع هوى

هذا ، واحدهما في المرء تهلكه

والمحسنون على درب المخاوف قد

ساروا ، وذلك درب لعت سالكه

فرطت في الزرع وقت البذر من سفه

فكيف عند حصاد الناس تدركه

هذا ، واعجب شيء فيك زهدك في

دار البقاء بعيش سوف تتركه

من السفينه إذا بالله؟ انت ام الـ

- مغبون في البيع غبناً من تدركه

واته:

ئهى ئه و كه سهى خۆت به ئه مين ده زانى له گه ئه وهى په فتارت ناشيرينه...

ئايا پاريزه ريكه بۆ هاتوو كه بتياريزيت يان خۆت هه ته؟

دوو شت كۆكر دۆته وه ئه مينى ويى باكى له گه ئه ئاره زووبازى...

كه بوونى هه ريه كينكيان له هه ركه سبكدا به هيلاكى ده بات

چا كه كاران له سه ر پنگاي مه تر سيدا هه نكاويان نا....

ئهو پنگايه بوو كه تۆ نه ت گرته به ر

زياده په ويت كرد له چاندنى تۆو به نه فامى....

جا چۆن له كاتى دروينهى خه لكى پياده گه يت؟

ئوهى جيتى سه رسوپمانه له گه ئه مانه شدا تۆ به چاوى كه م...

ده پوانيته مالى كۆتايى له پيناو ژيانك كه جيتى ده هيليت

جا توخوا كى نه فامه ؟ تۆ يان ئه وهى له مامه له دا...

زهره ری دهکات ، دلنیا به پښی پښی دهکات

۴۹- تاوان بینایی دل کویر دهکات یا خود لاوازی دهکات:

بی گومان دل بینایی تایه تی خوی هیه، پښتیش باسی نه وه مان کرد که تاوان بینایی دل لاواز دهکات ، به لام نه گهر به یه کجاری کویری بکات ، نه و بق دواچار هیدایه ت نابینیت وشارپگای راستی به یه کجاری وون دهکات. که مائی مرقایه تی له سر دووینه ما به نده که نه ویش: _

۱- ناسینی حق وراستی به .

۲- هه لیزاردنی نه و حقه .

پښوپله وپایه ی مرقه کان له دونیاو قیامه تدا به نده له سر پاده ی په یوه ست بوونیان پاده ی مامه له کردنیان له گه ل نه م دووینه مایه دا.

وه هه ریوونی نه م دووینه مایه یه بووه ته مایه ی وه سفی پیغه مبه ران له لایه ن خوی گه وره وه که ده فهرمیت: (وَاذْكُرْ عِبَادَنَا اِبْرَاهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُولٰٓئِیْهِ وَالْاَبْصَارِ... ص: ۴۵) واته: باس ویدی به نده به پښه کانمان بکه " ابراهیم وئیسحاق ویه عقوب" که ده ستیکی بالایان هه بوو له حق وحق ویستی و به رچاوپوونیو شاره زاییه کی نه وایان هه بوو له هه موو پوویه که وه .

برپگی (الْاَیْدِی) که له ثایه نه پښووه که دا به واتای هیژ دیت له جی به جی کردن وگه یاندنی حق وحق ویستیدا ، وه برپگی " وَالْاَبْصَارِ " به واتای به رچاوپوونی و بینایی نه واوله نایندا. که واته وه سف وپیتناسه ی کردوون به که مائی ناسینی حق وکه مائی جی به جی کردنی حق ویستی، به لام خه لکی له م یواره دا دابه ش بوونه به چوار به شه وه: _

به شی به که م: نه وه بوو که باسما ن کرد له پیغه مبه ران که به پښترین وجوامیرترین دروست کراوه کانی خوی گه وره ن.

^۱ - پروانه خاله کانی: ۱-۱۹-۳۶

به‌شی دووهم: به پېچه‌وانه‌ی به‌شی یه‌که‌مه‌وه‌ن که هیچ بیناییه‌ک و به‌رچاوپوونه‌کیان نی یه له‌تایین وحق وچی به‌جی کردنی حه‌قدا. که‌مه‌مانه‌ی زۆرینه‌ی زۆری گیلن، نه‌وانه‌ن که به‌رچاویان برسی و ته‌نگ و ژیرته‌سک و بیرکورت و بی‌هۆشن، جگه له‌پیسوایی هیچیان لی به‌ره‌م نایه‌ت.

به‌شی سییهم: نه‌م به‌شه‌ بیناییان حه‌ق و پراستی ده‌بینیت، به‌لام زۆر بی‌هینو بی‌ده‌سه‌لاتن ناتوانن پشتگیری بکه‌ن و یانگه‌شه‌ی بۆبکه‌ن و چی به‌جی بکه‌ن، به‌لکو به‌باوه‌رداری بی‌هینو ناوده‌برین، که‌خیر و یاشه‌یان که‌متره له‌چاو باوه‌پداره به‌هینزه‌کان.

به‌شی چوارهم: نه‌م به‌شه‌ هینوده‌سه‌لات و توانایان زۆره‌ وه‌به‌هین و هیمه‌ت به‌رین، به‌لام بیناییان زۆر کورت بین و سسته که ناتوانن حه‌ق و پراستی له‌ ناحه‌ق جیابکه‌نه‌وه، وه‌دۆستانی خودا جیابکه‌نه‌وه له‌دۆستانی شه‌یتان. که‌زۆر جار هه‌موو په‌نگیکێ په‌ش به‌خورما ده‌زانن وه‌موو سپی یه‌ک به‌هیلکه‌و چاره‌سه‌ر په‌ژه‌هرو ژه‌هریش به‌چاره‌سه‌ر...

نه‌م پێپه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک بۆ پێشه‌وایه‌تی کردنی ناینداران و پیراداران ده‌ست ناده‌ن، به‌لکو پێشه‌وایه‌تی تایبه‌ته به‌به‌شی یه‌که‌مه‌وه که‌خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیت: (وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ... السجدة: ٢٤) واته: ئێمه نه‌وانمان کردووه به‌ پێشه‌وايانی خه‌لکی وه‌ پێنمايه‌کانی ئێمه‌ کارده‌که‌ن، چونکه‌ نارامگر بوون و بپوای ته‌واویان هه‌بوو به‌ ئایه‌ته‌کانمان.

خوای گه‌وره له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا ئاماژه‌ بۆ دوو هۆکاری سه‌ره‌کی ده‌کات وه‌ک مه‌رجێک بۆ پێشه‌وایه‌تی، که‌ئه‌ویش (صبر- نارامگری، یقین- بپوای ته‌واویان) که‌خوای گه‌وره نه‌م پێپه‌ی پی به‌هره‌دار و پێژدار کردووه له‌به‌شه‌کانی تر.

بۆچی خودا سویند به‌کات ده‌خوات؟

نه خوښی و چاره‌سەر

خودای گه‌وره ده‌کات وزه‌مان هه‌لده‌بژیڤیت و سۆڤندی پئی ده‌خوات ، چونکه ده‌کات مه‌ودای هه‌ول و گۆششی سه‌ربه‌رزان و دۆپاوه‌کانه . که‌ده‌فه‌رمیڤت: (وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ.... العصر: ۱-۲-۳) واته: سۆڤند بیڤت به‌کات * به‌به‌رده‌وامی مرفۆ له‌خه‌ساره‌ت مه‌ندی دایه * ته‌نھا ته‌وکسانه نه‌بیڤت که باوه‌ریان هیتاوه‌و کرده‌وه‌ی چاک ته‌نجام ده‌ده‌ن و حه‌ق ده‌ناسن پشنگیری ده‌که‌ن و بانگه‌شی بۆده‌که‌ن و ئارمگرن له‌سه‌ر به‌جی گه‌یانندی.

لێره‌دا ته‌نھا ناسینی حه‌ق مه‌به‌ست نی یه ، به‌لکو گه‌یاندن و پشنگیری کردن و بانگه‌شه بۆ کردن و پینمایی بۆ کردن مه‌به‌سته .

جا جگه له‌م پێره هه‌موو پێڤیکی تر دۆپاوه‌خه‌ساره‌مه‌ندن. ئاشکرایه که‌تاوان و سه‌رپێچی بینایی دل لاواز ده‌کات حه‌ق و راستی به‌پێی پێویست ناناستی ، وه‌له هه‌مان کاتدا هیمه‌تی بئی هیز ده‌بیڤت و ئارامگرنابیڤت له پیناویدا. به‌لکو ئۆرجا ژه‌نگی تاوان پێوه‌ره‌کانی دل ده‌گۆڤیڤت ناحه‌ق به‌حه‌ق و خراپه به‌چاکه ده‌داته قه‌له‌م ، پێگه‌ی خودا ون ده‌کات و پێگه‌ی نه‌قامی هه‌لده‌بژیڤیت و دنیا په‌رسی به‌راست و حه‌ق ده‌زانیت، وه‌له راستی و حه‌ق ویستی ئایه‌ته‌کانی خودا بئی ئاگاده‌بیڤت. جا ته‌نھا ته‌مه به‌سه له کاریگه‌ریه خراپه‌کانی تاوان تا ده‌ست به‌رداری بین و خۆمانی لی ده‌رباز بکه‌ین.

۵- تاوان شه‌یتان له‌ددا جینشین ده‌کات:

تاوان پئی خۆشکه‌ره بۆ شه‌یتان تا بتوانیت جیگه‌ی له دلی تاوانکاردا بکاته‌وه و هیلانه‌و مۆلگه‌ی خۆی تیدا دابمه‌زینیڤت وه هه‌نگاوێکه بۆ گومراکردنی به‌کجاری. به‌پێچه‌وانه‌وه ملکه‌چی و گۆڤاپه‌لی و خودا په‌رسی دل پووناک و پۆشن ده‌کاته‌وه و ده‌پرازیڤیته‌وه وه‌ک ئاوینه‌ی ساف بریقه‌داری ده‌کات و پرده‌بیڤت له‌یه‌ک پارچه نور

و پووناکی. که زورجار شەیتان لەم جۆرە دلانە هەڵدیت و پادەکات ، چونکە بەرگە ی تیشک و پووناکی یەکە ی ناگریت. هەر وەک هەڵپاتنی گورگ لە ترسی شیری نیو بێشە دا. کە پووناکی تیشکی بەر شەیتان بکە و یت پاستە و خۆ دە بیورین بێشە وە ، دواتر کە شەیتانە کانی تر لێی کۆ دە بنە وە دە پرسن چی یە نی؟ دە لێن: ئادە میزاد پێکا یە تی، یان بەر چاوی ئادە میزاد کە و تە وە.

فيا نظرة من قلب حر منور يكاد لها الشيطان بالنور يحرق

واتە: ئای لە پووناکی دلی ئازاد کە خەریکە لە پووناکیدا شەیتانە کان بسوتینیت.

ئایا ئەم دڵە دلیکی کرماوی و مۆلگە ی شەیتان زالبوو بە سە ریدا و چی بە چی کەری حەز و ئارەزووە کانی وەک یە کن؟ کە هە میشه هاوە لێکی خرابە کاری لە گە لدا یە بق سەر لێ شێواندنی. خۆ ی گەرە دە فە رمیت: (وَمَنْ يَعْلَمْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ تَقْبِضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ * وَإِنَّهُمْ لَيَصْلُونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ * حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا آيَّتُ يَنِّي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ * وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ.... الزخرف: ۳۶-۳۹) واتە: کە سێک خۆی کوێر بکات لە ئاستی قورئان و یادی خۆدای میهرە بان ، ئەوا ئێمە شەیتانی ک دە کە یە مە لۆزمی و "هاوە لێ خراب" هە میشه دە بیته یارو یا وەری لە گە لیدا دە بیته ، بێ گومان ئە و شەیتانە پێگە ی پاستییان لێ دە شێوینیت و دە یان خاتە سەر پێگە ی خرابە کاری کە چی وادە زانن لە سەر پێگە ی چاکە ن تا پۆژی قیامە ت هە موو شتێک پوون دە بیته وە وە لە کاتی لێ پرسینە وە دە بە شەیتانە کە ی دە لیت: خۆزگە نیوانی من و تو بە قە دە ر پۆژە لات و پۆژتاوا لە یە ک دوور بووینایە .. ئای کە چ هاوە لێکی خراب و نالە باری ، ئە م پۆژە و قسە و گە لێی و گارزە یانە بێ سوودن، چونکە ئێو کانی خۆی ستە متان لە خۆتان و لە خە لکیش کردووە ، بێ گومان هە ردوولاتان لە ئە سزای ئازاردا بە شدارن لە دۆزە خدا.

خوای گه‌وره له‌م چه‌ند ئایه‌ته پیرۆزه‌دا ئاماژه به‌وه ده‌کات که هه‌رکە سینک پشت هه‌ل بکات له‌ به‌رنامه‌ی خودا و پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی و دژایه‌تیا بکات وهه‌ولێ تینگه‌یشتن و خواناسین نه‌دات ئه‌وه گیرۆده‌ی شه‌یتانیکی خراپ خوازی ده‌که‌ین که هه‌میشه پێ نیشانده‌ری ده‌بیته له‌ خراپه‌کاریدا.

وهه‌روه‌ها خاڵیکی گرنه‌گ ده‌ست نیشان ده‌کات که بریتی به‌ له‌وه‌ی کاتێک ئه‌و مرقفه‌ سه‌رگه‌ردانه که پێگای پاستی وون کردووه، ئه‌وه‌نده‌ی تر شه‌یتانه‌که گومپای ده‌کات به‌ شیتوازی که هه‌رچی پێگای خراپه‌ و خراپه‌ خوازی هه‌یه له‌لای ئه‌و به‌کارکردووه و پێگه‌ی چاکه‌ خوازی ده‌یداته قه‌له‌م واته‌ یه‌ک بۆ یه‌کتری ته‌واوکه‌ری خراپه‌کاریه‌کان هه‌ریۆیه ساتی له‌ قیامه‌تدا به‌پاستی کاره‌کانیان ده‌گه‌ن هه‌ریه‌که نه‌فرین له‌وی تر ده‌کات وه‌ هیواخوازی به‌کتر نه‌ناسین وه‌ دووری له‌یه‌کتر ده‌خوازن.

هه‌رچه‌نده‌ سروشتی ژیا وایه‌ گه‌ر یه‌کێک له‌ به‌لاو نا‌ره‌حه‌تیه‌ک هاویه‌شت بیته‌، بێ گومان ده‌بیته‌ مایه‌ی سوک کردنی خه‌م و په‌زاره‌که له‌سه‌ر دل و ده‌رونت. هه‌روه‌کو (خنساء) له‌ باره‌ی کوژدانی براکه‌یه‌وه ده‌لێت:

فلولا كثرة الباكين حولى على أخوانهم لقتلت نفسى
وما يبكون مثل أخى ، ولكن أعزى النفس عنه بالتأسي

واته‌: نه‌گه‌ر زۆری شیوه‌ن کاران نه‌بوونه‌یه له‌ چوارده‌وهم که بۆ براکانیان ده‌گرین ئه‌وا من له‌ هه‌ژمه‌تا خۆم ده‌کوشت.

هه‌رچه‌نده‌ که‌سی وه‌ک براکه‌می تیدا نه‌بووه کوژداه‌کان ، به‌لام بۆمن باروخه‌م سوکی به‌ بینینی ئه‌وان که ده‌گرین.

به‌لام له‌ قیامه‌تدا خوای گه‌وره ئه‌م سروشته ده‌گۆڕیت وه‌ک له‌ ئایه‌ته‌که‌دا ئاماژه‌ی بۆ کراوه ، بگه‌ر بوونیا پێکه‌وه له‌ سزادا هیچ بار سوکی یه‌ک بۆ هیچ لایه‌کیان دروست ناکات. خوای گه‌وره ئه‌و بار سوکی یه‌ی له‌سه‌ر لا‌بردوون و ئه‌و سروشته‌ی لا‌گۆڕیوون

وَهَكَذَا دَفَعَهُ رَمِيَتْ. ﴿٣٩﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

﴿٣٩﴾ الزخرف: ٣٩

واته: بوونی هردوولاتان له سزادا هیچ بارسوکیهک پهیدا ناکات بۆ ئهوی ترتان چونکه ئیوه سته مکار بوون

٥١- تاوان و سه ریڼچی له چه که به هیزه کانی شه یتانه:

یه کینکی تر له کاریگریه خرابه کانی تاوان و تاوانکاری بریتی به له وهی که تو هه میسه دوژمنه که ت چه کدار ده که یت و کار ئاسانی بۆ ده که یت تا به باشترین شیواز له دژی خۆت بجه نگیته.

دوژمنیک که هه میسه له گه لئدایه ، نه نانه ت به نه ندازه ی چاو پروکانیک لیت بی ناگا نابیت. به رده وام دت بینئ که چی تو ئه و نابینی و هه موو جوړه ته له و پیلان و فیلانیک له دژت به کارده هیئتیت. به رده وام شه یتانی گوره بانگیان ده کات وهانیان ده دات و پبیان ده لیت: دوژمنه که تان دوژمنه که ی باوکتان که موفه. نه هیلن له ده ستان پرگاری ببیت که به هویانه وه ئیمه ی شه یتان توشی نه فرته و ده ریه ده ری بووین. مۆله ت نه دن ئه وان بچنه به هه شت و خۆتانیش بۆ دۆزه خ. ئه وان به ر په حمه ت که ون و ئیمه ش به ر نه فرته. وه که ئیمه بی به ش بووین له به هه شت و ناتوانین له گه لیاندا به شداریین ، بانه وان له گه لماندا به شداریین له دۆزه خ..

جا خوای گوره ئه م دوژمنه سه سه خته ی پی ئاساندووین فره مانئ پی کردووین که خۆمان ئاماده که ین له دژیان. کاتیک خوای گوره ئاده م ونه وه که ی بینئ توشی سه سه خترین دوژمن بوونه ، هۆکارو چه ک و پیداو یستی ئه و جه نگیه ی به هه ردولا به خشی و بانگه شه ی جیهاد و یازاری جه نگ و شه پی کرد له سه ر زه وی له ماوه ی نه مه ندا ، وه مال و ده رونی له باوه داران کړی که بجه نگین تی بکۆشن و کۆشتار بکه ن له به رامبه ر خه لاتئ به هه شتی به رین.

وه‌ئەمە‌ی به‌به‌لێن و په‌یمان باس کردووه له کتێبه پێرژه‌کاندا که "ته‌ورات و ئینجیل و قورئان". چاهەر که‌سیک ده‌یه‌وێت نه‌و گری به‌سه‌ مۆر بکات با ته‌ماشای کړیارو خه‌لاته‌که بکات وه‌چ باززگانیه‌ک وچ قازانجیکه‌؟ که ده‌فه‌رمیت: (كُذِّبُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَحَابُّوْنَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ * وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ.... الصف: ۱۰- ۱۳) واته: ئە‌ی باوه‌رداران ده‌ست نیشانی باززگانیه‌کتان بۆ بکه‌م که‌له سزایه‌کی به‌نیش پزگارتان بکات، سه‌ره‌تا باوه‌ر به‌یتن به‌خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌تی بکۆشن له‌پێناوی ئە‌م پاستی به‌دا به‌ مال و سامان و به‌خت کردنی جه‌سته‌و گیانتان" واته: ماندووکردنی جه‌سته‌و بیروه‌وش تا ده‌گاته گیان به‌خت کردن" بی گومان ئە‌م کاره چاکتر و به‌فرتره بۆتان نه‌گه‌ر بزائن وتی بگن، ئە‌وسا خوای گه‌وره له‌بری ئە‌مانه له‌تاوانه‌کانتان خوشت ده‌بێت و به‌هه‌شتی به‌رین و پێشادی و خوشیتان پێ ده‌به‌خشیت که پووباره‌کان به‌ژێرکۆشک و ته‌لارو ده‌رخت و باخه‌کانتاندا تی ده‌په‌رێت، به‌پاستی ئە‌مه‌یه سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی دواتر نه‌وه‌ی که ئێوه زۆر حه‌زی پێ ده‌که‌ن پێتان ده‌به‌خشیت که سه‌رکه‌وتنه به‌سه‌ر دوژمه‌کانتان و کردنه‌وه‌ی ولات و دله‌کانه، وه‌ئە‌م مژده‌یه بده به‌ به‌رواداران له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا به‌مه‌رجی ئە‌وان بۆ خودا به‌کلابن.

خوای گه‌وره به‌م جه‌نگه‌ و یستی نه‌وه بووه که پێزوپله‌وپایه‌ی باشترین دروستکراوه‌کانی بنرخینیت پایه‌داریان بکات، ئە‌ویش به‌ پێدانی به‌یداخ و ئالای تی کۆشان له‌دژی خراپه‌کاری. دلی ئاده‌میزاد که چه‌قی خوشویستنی خوداو خواپه‌رستی به‌ پۆلی گرنگ ده‌بینیت له‌م پووبه‌پووبوونه‌وه‌یه‌دا. وه‌کۆمه‌کی کردووه به‌سه‌ریانه‌کانی خۆی که فریشته‌کانن که هه‌میشه وه‌ک گارد پاسه‌وانی ده‌که‌ن. که ده‌فه‌رمیت: (لَهُ مُعَقَّاتٌ مِّنْ نَّيْنٍ يَّذِيهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ.... الرعد: ۱۱) واته: فریشته بی

شوماره‌کانی خودا به‌توره به‌دوای یه‌کدادین تا چاودیری ئاده‌میزاد بکه‌ن له‌به‌رو پشت و‌هه‌موو لایه‌که‌وه بیپارێزن به‌فه‌رمانی خودا.

شه‌فت به‌شه‌فت توره ده‌که‌ن و چه‌سپاوی ده‌به‌خشن به‌باوه‌پداران وه‌اندهری چاکه‌ن به‌زمانی حال به‌ئاده‌میزاد ده‌لێن: کاتژمێرێک ئارامگر به‌تا به‌خته‌وه‌ری هه‌تاهه‌تایی به‌ده‌ست به‌ئینیت. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره جگه له‌مانه هه‌ر هه‌مووی پشتیوانی ته‌واویان ده‌کات له‌م جه‌نگه‌دا نه‌ویش به‌په‌وانه کردنی پێغه‌مبه‌ران وکتێب بۆیان تا پالێشت وپشت گیری باوه‌پداران بن.

جگه‌له هه‌موو نه‌مانه خوای گه‌وره به‌عه‌قل وژی‌ری مرقشی به‌هره‌مند کردوه ، به‌زانست وشیاری کردۆته‌وه به‌باوه‌پ چه‌سپاندویه‌تی به‌پێنمای راست و هه‌له‌ی بۆ ناشکرا کردوه . گه‌ر ورد بینه‌وه ده‌بینین خوای گه‌وره به‌هه‌موو چه‌شنێک پشتگیری هه‌واکاری مرقفه‌کان ده‌کات له‌م جه‌نگه‌دا ده‌بینین:

ژی‌ری وعه‌قل: سه‌رکردایه‌تی سوپاده‌که‌ن

زانست و‌هه‌عریفه: هۆکاره‌کانی جه‌نگ وپیداویستی یه‌کانی دابین ده‌کات.

باوه‌پ: به‌هێزو خۆپاگری ده‌کات.

دلنیا‌یی: هه‌له‌مه‌ته‌کانی بۆ ساز ده‌کات دژی دوژمه‌که‌ی.

چاوه‌کان ده‌زگای بینین وپشکنینیتی.

گوێیه‌کان: ده‌زگای هه‌والگری یه‌تی.

زمان: ده‌زگای وه‌رگیران وپاده‌ربڕینیتی.

ده‌سته‌کان وپێیه‌کان: ده‌زگای جی به‌جی کردن و‌هه‌وله‌کانیتی.

سه‌ره‌پا‌ی ئه‌مانه‌ش فریشته نزیکه‌کانی خودای گه‌وره هه‌لگرانی عه‌رشى مه‌زن، به‌شی‌وازی پشتگیری مه‌عه‌وی ده‌که‌ن وده‌پارێنه‌وه که خواجه سه‌ریان خه‌یت و له‌توان بیانپارێزیت و‌به به‌هه‌شتیان شادکه‌یت.

نه خوښی و چاره‌سەر

وه‌خوای گه‌رده‌ش خودی پیرۆزی خۆی به‌رگری له‌باوه‌پداران ده‌کات به‌پێڕو حیزبی خۆی ناویان ده‌بات. که‌مه‌ر حزبی خودا سه‌رکه‌وتوو سه‌رفرازه. (أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ... المجادلة: ۲۲). هه‌روه‌ها خوای گه‌رده له‌چوار ووشه‌ی پوخدا شتوا و ته‌کنیکی نه‌م جه‌نگه‌ی پێ‌فه‌رمووین که ده‌فه‌رمیت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ... آل عمران: ۲۰۰) واته: نه‌ی باوه‌پداران خۆگرونا‌رامگرین، وه‌ئارامگری به‌سه‌رخۆتاندا به‌یتن هه‌میشه له‌سه‌نگه‌ری کۆشش و خه‌باتدا بن، له‌خواب‌ترسن پارێزگارین بۆ نه‌وه‌ی سه‌رفرازی و سه‌رکه‌وتنی هه‌میشه‌یتان ده‌ست که‌ویت.

نه‌م جه‌نگه به‌بێ نه‌م چوار ته‌کنیکه سه‌رنا‌گریت، واته: ئارامگری و خۆپا‌گری نا‌کریت تا "مصا‌بره" نه‌بیت. واته به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی دو‌ژمن و پو‌وبه‌پو‌وبوونه‌وه‌ی، جا نه‌گه‌ر دو‌ژمنه‌که‌شی ئارام‌گه‌ریو، نه‌وا پێ‌ویسته "م‌رابطه" هه‌بیت واته: "سه‌نگه‌ر چۆل نه‌کردنی دل" نه‌ک دو‌ژمن زه‌فه‌ریه‌یت و هه‌سه‌نگه‌ره‌کانیش به‌ریه‌یت له‌سه‌نگه‌ری (چاوه‌کان، گو‌ییه‌کان، زمان، سک، ده‌ست، قاچه‌کان). چونکه دو‌ژمن له‌هه‌ول دایه له‌م سه‌نگه‌رانه‌وه هه‌رش به‌یت و خۆی بگه‌یه‌یتته دل، وه‌جه‌سته‌و به‌روه‌ش به‌شێ‌وێ‌ت و تێکیان بدات.

نه‌وه‌تا هاوه‌له‌کانی پێ‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ که له‌دوای پێ‌غه‌مبه‌ران به‌پێ‌ترین پێ‌ری م‌رۆڤن، له‌هه‌موو که‌سێک زیاتر پارێزرا‌و بوون له‌شه‌یتان، کاتێک سه‌نگه‌ری خۆیان چۆل کرد له‌جه‌نگی "نوح" دا دو‌ژمن زه‌فه‌ری پێ‌هه‌تان و نه‌وه‌ی که‌پو‌ویدا پو‌ویدا.. وه‌به‌رپه‌ری پشتمی هه‌ر سێ‌ بنه‌ماکه که‌به‌ری یه‌له "نقوی" پارێزگاری کردن وله‌خوات‌سان، چونکه به‌بێ ته‌قوا نه‌خۆگری و ئارام‌گری و سه‌نگه‌ر چۆل نه‌کردن سو‌ودیان نابیت، هه‌روه‌ها ته‌قواش به‌بێ ئارام‌گری نابیت.

جا ئیستا له خودی خۆتدا تەماشای لەیەکردانی ئەو دوو سوپایە بکە ، شەپێ ئەو دوو لەشکرە بکە کە چۆن هەندێ جار زāl دەبن بەسەرتدا ، وەهەندێ جاریش تۆ زāl دەبیت.

پیلانەکانی شەیتان بۆ لەخستە بردنی مەرۆق

بێ گومان شەیتان پیلانی تایبەتی خۆی هەیە لەم بوارەدا. شەیتان لە دەست و پێوەندەکان و سەریازەکانی خۆی پرسیاری کرد ، کام سەریازەیی مەرۆق له مەرۆق زۆرتر نزیکترە و کاریگەری هەیە لەسەر مەرۆق؟ ئەوانیش ووتیان: "نەفس- دەرونی". شەیتان ووتی: لە دەرونیوە دەستی پێ بکەن و خالە لاوازه‌کانی بدۆزنەوە و کاری لەسەر بکەن و حەزو ئاواتەکانی بۆ بکەنە داری پاوەرێ و شەپۆڵ کۆلی لێ نەدەن تا لەخستەیی دەبن. گەر هاتوو دەرونی هەلگەرایەوێ دژی پاشا "دڵ"، وەبەوێ هاوکاری من، ئەوا ئێتر هەریەکە لەم سەنگەرە گرنگانه داگیر دەکەین و سەنگەرەکانی (چاو، گۆی، زمان، دەم، دەست، قناچ) جا لەسەر ئەم سەنگەرانه تێ بکوشین و بجه‌نگین.

ئامۆزگاری ئیبلیس بۆ ئەوێ کانی

هەركاتێك توانیتان دەست بگرن بەسەر عەرشێ دڵدا ، ئەوا ئەو مەرۆقە یان کوژراوە یان دیلە یاخود بریندارێکی سەختە سەنگەرتان چۆل نەکەن ، وەمۆلەت و دەرفەتی هێزو دەستی دووژمن نەدەن هێرش بهێنن بۆ پزگاکردنی دڵ. وەئەگەر هێرشەکیان زۆر بەهێزبوو ، ئێوە کۆل نەدەن، بەردەوام بجەنگین تا کاتی ئەو هێزە دەگاتە دڵ زۆر لاوازو بێ توانا دەبیت، چونکە گەر وابوو ئەوا هیچیان پێ ناکریت.

مەترسی تەماشای نادروست "ئەزەری حەرام"

ئیبلیس دەتای: ئەو هێزەکانمان ، کە دەستان گرت بەسەر ئەو سەنگەرانه ، ئاگەداری سەنگەری چاوبن ، دەرفەتی نەدەن تەماشاکردنەکانی سەرەنج دارو

نەخشى و چارەسەر

وردەكارىت ، راستەوخۇ لىتى تىك بىدەن بەنەزەرى بى ئاگابى وئارەزويىزى ،چونكى دەرونىشى خەزى پىيەنى.

دۇنيابىن سەنگەرى "چاۋ" كاريگەرى تەۋاى ھەيە لەسەرى ، مەن تەنھا لە وپىگابە ھە سەرم لە ئادەمىزاد شىۋاند ، چونكى بەنەزەرى ھەرام نۆۋى ئارەزويىزى وشە ھەرم لە دۇيدا پواندو بە ئاۋى خەزىۋات ئاۋى دەدەم تا ھىمەت بەرزى دەكەم لە تاۋانكارى وسەرىپچىدا نەرقى دەكەم . جا چى دەتۋان لە تىكدانىي وسەرلى شىۋاندنىان لەم سەنگەر ھە بىكەن . گومپاى بىكەن وبلەن : جا خودا چاۋى بۇچى پى داۋىن ؟ ۋەجۋانى بۇچى دروست كىدوۋە ؟ ئەگەر بۇ تەماشاكردن نەبىت ؟

خۇ ئەگەر ئادەمىزادەكان نەفام بوون ، پىيان بلەن : ئەم تەماشاكردنە نىيدا گەرەبى خۋاى بەدىيەنەرمان بۇ دەردەخات ، جۋانى بۋارىكە لە بۋارەكانى گەرەبى شۋىن دەستى پەرۋەردگار ، پىۋىستە نىرىن لە تەماشاكردن وپى ھەلدانىدا .

ۋەپىيان بلەن : ئەم وپەنەيە بەشەكە لەدىاردەكانى ھەق ھەۋلە دەن بىرى يەك پارچەبى بوون ۋەقىيان لادروست كەن ، گەر پازى نەبوون ، ئەۋا باسى تۋانەۋە ھەۋلە گۋىنى وئايەتۋان بۇ بىكەن تا دەبنە بىراى نەسرانىەكان كە خودا دابەش دەكەن لەچەند جەستەيەكدا .

بەم چەشەنە دۋاتەر بىرى دۋورە پەرىزى دۋنۋاۋىستىيان لادروست بىكەن ، ۋەخەللى ساۋىلكەى پى لەخشتە بەرن ، چونكى ئەمانە لەچەك بەھىزەكانمانە .

مەترسى كۈيگىرەن لە ھەرام

لە ئامۇزگارى ئىبلىس بۇ سەربازەكان

ئاگادارى سەنگەرى گۈي يەكان بن . شتانبك نەبىستىت كە بىيەنە مايە شىۋاندنى كارەكانتان . جگە لە شت و دەنگى پىۋىچ ھىچى تر بانەبىستىت ، خۇشترىن ئاۋاز بە پىۋىچترىن ۋوشە بۋازىنەتەۋە وبيدەن بەگۈيىدا . چى دەرونى پىي خۇش بوو باھەرئەۋە بىبىستىت ، نەك ئەۋەى كە عەقلى دەبەۋىت .

به هیچ شیوه‌ای که مؤلف نه‌دین و ته‌ی خوی گه‌وره و پیغمبره‌که‌ی بیستیت یان روت‌ی بانگه‌وازن و پیتنمای کاران، خۆ ئەگەر شتی وا پوویدا دەر فەت نه‌دین بگاتە بیرومۆشی لیتی بشیوینن، یاخود بیخه‌نه دلی یه‌وه که‌وا ئەم کاره دژواره‌و به‌تۆ ناگیرت وە سەر قالی بکەن به‌شتی لاوکی یه‌وه. وە ئەوه‌ی بۆ دروست بکەن که ده‌ست بگره به‌کلۆی خۆته‌وه با با نه‌ییات و کۆ ئەمۆق له‌حق ده‌پرسیت‌وه، خۆتۆ له‌و خه‌لکه زیاتر نیت بۆ زیان و به‌رزه‌وه‌ندی خۆت توشی مه‌ترسی ده‌که‌یت‌وه... هتد. ناده‌توانن ناحقی بۆ پراژیننه‌وه‌و حق له‌دلیدا دهریبه‌یتن.

**پیلانی شەیتان بۆ ده‌ست به‌ردار بوون له‌ پرۆسه‌ی فرمان کردن به‌چاکه‌و
پێگه‌ری له‌ خراپه**

شەیتان پیلانی خۆی هه‌یه بۆ ئەوه‌ی ناده‌میزاد ده‌ست به‌رداری گه‌وره‌ترین فرمانی خودای بێت که "فرمان کردنه به‌چاکه‌و پێگرتنه له‌ خراپه". جا ئەگەر به‌تۆ ویت له‌ پیلانی شەیتان شاره‌زاییت، پروانه پیلانی براکانی له‌و مۆقف شەیتانانه که‌چۆن ئەم پرۆسه‌یه له‌ ناو ده‌به‌ن به‌وه‌ی که ئەمه خۆ هه‌لقورتاندنه له‌ کاروماق خه‌لکی تردا، وە شوین که‌وتنی که‌م و کۆپی و نات‌واویه‌کان و عه‌یبی خه‌لکی تره، وە خۆتووش کردنه به‌به‌لا و دروست کردنی ناشوبه له‌ نیوخه‌لکید.

**پیلانی شەیتان له‌ شیواندنی یه‌کتا په‌رستی و ره‌دکردنه‌وه‌ی سیفاته‌کانی خۆی
گه‌وره**

پیلانی شەیتان له‌م بواره‌دا له‌وه‌دا خۆی ده‌بینیت‌وه که شوین که‌وتوانی سونه له‌ پێ ده‌ریکه‌ن و سیفات و کاره جوانه‌کانی خۆی گه‌وره په‌ک بخه‌ن له‌ ژێر ناوی "جه‌ست پیژی - التجسیم" وە "لێکچواندن - التشبیه" وە "چۆنیه‌تی - التکییف". بۆ نمونه: "بلندبوونی خودای گه‌وره" وە له‌نگه‌رگرتنی له‌سەر ته‌ختی عه‌رشی مه‌زن به‌لایه‌نگه‌ باس ده‌کەن.

نه خوښی و چاره سر

وه "دابه زینی خودا بۆ ئاسمانی دنیا" وهفه رموده که ی: (من سألتني فأعطية' کئ پرسیارو داوا بکات دلاوکاری به که بۆ جی به جی ده که م) . به جولاندنه وه و گواستنه وه وه سف ده که ن.

وه وه سفی خودا بۆ خودی خوئی به "دهست و پوخسار" به نه دنامه کانی له ش لیک ده ده نه وه .

وه کاره کانی خودا به نوئ "حوادث" داده نین ، وه سیفه ته کانی شی به "اعراض" لیک ده ده نه وه .

به م چه شنه سیفاته کانی خودا په ده ده که نه وه .

وه سر له که وجهه کان ده شیوینن که بۆ سه لماندن سیفاته کانی خودا له قورئان و سونه دا هاتوو په یو یستی به م کارانه هه به . جا نه م پوون کردنه وه به په کخستنه له قالبی پاک و پیگه ردی و مه زنی و که و ده پاکرتنی خودا پیش که ش ده که ن . وه زوړیک له کال فامه کان نه م شتانه وه ک خوئی و ده ده گرن و به ووشه ی جیا و ازتر گوزارشتی لی ده که ن . خوای گه و ده ده فه رمیت: (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنَّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا... الأنعام: ۱۱۲) واته: جا بوه ره پیغه مبه ریک و بیواداریک دوژمنیکمان له شه یتان و په ری سازاندوه ، که به ده وام قسه ی زل و پازاوه ده ده ن به گوئی به کداو خویان و خه لکی پی سه رکه ردان و گومراده که ن .

جا خوای گه و ده نه و و ته و قسانه ی به پازاوه باس کردوه ، چونکه ناحه قه بۆ قبول کردنی ده پرازیښته وه و ده یدات به گوئی نه فام و سه رکه شه کاند و پی گومراده بن . پوخته ی مه به ست:

^۱ - نه مه به شی که له فه رموده په کی (صحیح) له دابه زینی خودای گه و ده بۆ ئاسمانی دنیا له سی به شی شه و ده به چه نندین سه نه دی راست و دروسته وه ، هه و ده ها (بخاری و مسلم) و که مانی تریش نه م فه رموده به بیان گیرا وه تمه وه . بۆ نه م مه به سه ته پروانه (اجتماع الجیوش) و (مختصر الصواعق) ی نو سه ر.

شەیتان لەسەنگەری گوێیدا مۆلگەى دامەزراندووە و جگە لەشتناى پڕوپوچ و بى خێر نەبێت مۆلەتى شى باش و چاکە نادات بێتە ژوورەو و قازانجى پى بگەيەنێت، وەئەگەر هاتە ژوورەو وەش بى سوودی دەکات.

هەترسیدارترین ساتمە، ساتمەى زمانە

شەیتان بەیاردو دەستەکانى دەلێت: سەنگەرى زمان مەزنیترین سەنگەرە بۆکارى ئێمە، دەزگای گوزارش و وەرگێڕانى دلە. جا زۆر پێویستە بەوریایبەو لەسەنگەردا کاریکەین، کەمەند کێشى بکەین بۆ ووتەى نابەجێ و ناپەسەند کە هەرەمووی زیان بەخش بێت و مۆلەت و دەرفەتى یادی خوداو قورشان خوێندن و ووتەى ئامۆزگارى مەدەن لەزمانى یەو و دەربچێت. وە ئێوە لەم سەنگەرەدا دووکارى مەزنتان هەیه پێویستە دەست بەردارى هیچیان نەبن:—

۱. قسەى ناپەرەواکردن: چونکە هەرکەسێک قسەى ناپەرەوا بکات ئەوا بڕایەکە لەبراگەورەکانتان و لەسەربازە گەورە کانتانە.

۲. بى دەنگ بوون لەئاستى حەق: جا هەرکەسێک لەسەر حەق بەو لەم نەیت وە بى دەنگى هەلبێژێت، بڕایەکە کە پولاتى ئێوەیه، هەرەک یەکەمیان قسەکەرى ئێوەبوو ئەمەش بڕایەکی کە پولاتانە.

جا ئەمان ئەک مۆلەتیا بەدەن بە ووتەى حەق بدوین و بى دەنگ بن لەووتەى ناپەرەوا، بەهەموو پێگاکان ناپەرەواى پرازیفنهو، حەق بێژان بترسینن کەسەرئەنجامیان باش نایێت. دلنیا بن پۆلەکانم کە سەنگەرى زمان هۆکارێکی سەرەکی سەرگەردانى ئادەمیزادەکانە. چەندیان لەم پێگەیهو و دوچارى گرتن و کوشتن و تیاچوون بوو.

ئامۆزگارێتان دەکەم بەو هی یەکتێکتان ووتەیهک لەسەر زارى برائادەمیزادەکانە وە بلى، ئەوى تریشتان لە گوێگرەکەى گەورە بکاتەو سەرسۆرمانى لادروست بکات و پێى دووبارە بکاتەو، بەهەمیشەى هاندەر و هاوکاریان لە گوێگرتن و ووتنى قسەى ناپەرەوادا.

هه‌موو ده‌رگا و گۆشه‌یه‌کیان لێ بته‌نن ، مۆله‌تیان مه‌ده‌ن وه‌بیری شه‌وه‌تان ده‌هه‌ینه‌وه‌ که من چی به‌لێن و سویندیکم خوارد له‌به‌رامبه‌ر خودا که یان که‌ووتم: (تُمْ لَا يَنْتَهُم مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ* قَالَ فَمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ... أَعْرَاف: ۱۶-۱۷) واته‌: شه‌یتان ووتی: به‌هۆی شه‌وه‌ی که‌تۆ منت گومپاوه‌ سه‌رگه‌ردان کرد ، شه‌وا سویندبیت منیش له‌سه‌ر پێگه‌ی پاسته‌که‌ بۆیان دانشم ولایان بده‌م و بیان ترازینم. پاشان سویند بیت به‌خودا له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بۆیان بپم، له‌ پشت و پاش و چه‌پ و پاسته‌وه‌، وه‌دونیایان لاخۆشه‌ویست ده‌که‌م و گومان دوودلیان له‌سه‌ر قیامه‌ت بۆ دروست ده‌که‌م، وه‌زۆریه‌یان گومپاده‌که‌م، که‌میان به‌سوپاس گوزاریت ده‌میننه‌وه‌.

ئایا نابینیت من له‌هه‌موو پێگه‌یه‌که‌وه‌ پیلان ده‌گێرم بۆ ئاده‌میزاد ئاده‌ریازی نه‌بیت و گه‌ڕۆده‌ی بکه‌م و کۆل ئاده‌م. وه‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان ئاگاداریانی کردۆته‌وه‌ که به‌ئاده‌میزادی ووتوه‌: (إِنَّ الشَّيْطَانَ هُوَ قَعْدَ لَأَبْنِ آدَمَ بِطَرَفِهِ كُلِّهَا، وَقَعْدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْإِسْلَامِ. فَقَالَ: أَتَسْلَمُ وَتَذَرُ دِينَكَ وَدِينَ آبَائِكَ؟ فَخَالَفَهُ وَاسْلَمَ، فَقَعْدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْهَجْرَةِ. فَقَالَ: أَتَهَاجِرُ وَتَذَرُ أَرْضَكَ وَسَمَانِكَ؟ فَخَالَفَهُ وَجَاهَرَ. فَقَعْدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْجِهَادِ. فَقَالَ: أَتَجَاهِدُ فَتَقْتُلُ فَيُقَسِّمُ الْمَالُ وَتَنْكِحُ الزَّوْجَةَ؟) ^۱ واته‌: شه‌یتان له‌سه‌ر هه‌موو پێگاكان سه‌نگه‌ری له‌ئاده‌میزاد گرتوه‌ ، هه‌تا سه‌ر پێگه‌ی ئیسلام ، ووتی: ئیسلام ده‌بیت ده‌ست به‌رداری ئایینی باوباپیرانی خۆت ده‌بیت؟ که‌چی سه‌رپنجی کردنی ئیسلام بوو. دواتر هاته‌ سه‌ر پێگای کۆچ کردن. ووتی: ئایا کۆچ ده‌که‌یت و خاک وولاتی خۆت به‌جێ ده‌هێلێت؟ که‌چی سه‌رپنجی کردو کۆچی کرد. پاشان هاته‌ سه‌ر پێگه‌ی جیهاد، ووتی: ئایا تۆ جیهاد ده‌که‌یت و ده‌کوژینیت و مال و سه‌روه‌تت ده‌بریت و دابه‌ش ده‌که‌یت و خه‌زانیشت شووده‌کاته‌وه‌؟

^۱ - نهم فەرمووده‌یه‌ (حسن)، ۵، (أحمد: ۴/۸۳) گێڕاوه‌تیوه‌.

جا به همان شیوه له سهر هه موو پێگایه کی چاکه خوازی پێیان لێ بگرن. نه گهر ویستی خێرو پاره بیه خشیت پێگری بکه ن ویستی بلێن: ئایا نه و پاره و ماله ی خۆت نه بیه خشیت سهر نه نجام وهك نه و سولگه ره و درۆزه چیه ت لێ دیت؟ ئایا نه تان بیستوووه چیم خسته سهر زمانی كه سێك كه هه ژاریك داوای هاوکاری لێ كرد ، نه ویش ووتی: نه مه پاره ی خۆمانه ، جا نه گهر بیده ی نه ئیوه ، نه وای ئیعهش وهك ئیوه مان لێ دیت. جا نه گهر بچیت بۆ چه چ کردن پێی بلێن: نه و هه موو پێگه دوورو درۆزه ده بریت دوور نی یه خۆت و ماله كه ت توشی تیا چوون نه بیئت.

به م چه شنه هه موو پێگه یه کیان لێ به تنن و یاسی مه ترسی و دژواری و زهحمه تیان بۆ بکه ن. دواتر پێگا کانی تاوان و خراپه کارییان بۆ ئاسان بکه ن و پێیان بپارێزنه وه و خۆشی بکه ن له دلایندا. وه زیاتر پشت به ئافره ت بیه ستن و به کاریان به یفن بۆ نه م مه به سه ، وه له ده رگای ئافره تانه وه هێرشیان بۆ به رن، چونکه باشترین پێر بۆ ئاسانکاری کاره کانتان.

سه نگه ری ده ست و پێ یه گان

نه م سه نگه ره به باشی بیته نن و مۆله ت نه ده ن کا ری چاکه و چاکه خوازی پێی نه نجام بدریت. وه بۆ به ده ست هێنای نه م مه به سه ته پێویسته هاوکاری له ده رونی خراپه کاره وه وه ربگریت، وه بخه رته گه ر بۆ دژایه تی کردن و لاواز کردنی پۆل و هێزی ده رونی چاکه کار ، به دلنایای نه م کارهش به پێگری کردن ده بیئت له پێ گه یشتنی یارمه تی بۆی. وه له هه مان کاتدا پشتگیری و هاوکاری به هێزی بونی ده رونی خراپه کار بکریت. به م چه شنه ده توانن بگه نه ته ختی عه رشی دل، وه پێویسته له مه له که ته که ی دوور بخه رته وه ده رونی خراپه کار له بری دل جێنیشین که ن. جا نه و کاته هه موو شتێك به ئاره زووی خۆتان ده بیئت و وه هه رچی بپاریك بدات له به رژه وه ندی ئیوه دایه ، وه مه رج و پێاره کانتان هه ره هه مووی جێ به جێ ده کریت له لایه ن نه و ده روونه وه .

نه خوشی و چاره سهر

وه نه گهر مه ست به جوله و هولي دلت كرد بق هاتنه سهر ته ختي پاشايه تي، نه وکاته هولي بدهن نه و دهرونه ي بق جوان وشيرين بکهن وه له پيش چاوي بيرازينه وه ووه ک بوکک هاوسه رگيري بي بکهن له گه ل دلد. وه سهرمه ستي بکهن وپي بلين تامي خوشي بچيژه هه روه کو تامي شهرو ناخوشيه کانت چه شت ، نه وساته به راوردک بک له نيوانياندا. وه ده ست هه لگره له جهنگ وشه ر ، چونکه شهري نيمه کوتايي نايه ت تا مهرگ، وه توش نه ي دل به رگي جهنگي دريژخايه ن ناگريت...

سهر بازه کاني ئيبليس

وه نه ي نه وه کانم پشت به دوو سهربازي مه زن بيه ستن که له گه لياندا به هيچ شيوه يه ک توشي به زين نايه ن، نه و دوو سهربازيه ش برين له :

۱. سهربازي بي ناگايي: به هه ميشه يي هولي ددهن به هه موو شيوه يه ک دلي ناده ميزاد بي ناگا بکهن له خودا وقيامت ، چونکه نه مه خالي وه رچه رخانه له جهنگي نيوه دا. هه رکاتي دلي بي ناگابو له خودا ، نه وکاته زال بوون به سهريداو ده سه مۆکردني زور ناسانه .

۲. سهربازي ناره زووبازي: ناره زوو بازي له پيش چاوي جوان له دلياندا شيرين بکهن، وه به هيني هه ر دوو سهربازگه که هيرش بکهن به سهرياندا ، چونکه چه ک وسه ربا ز له م دووانه باشتريه هينترمان ني يه ، وه بق به نه نجام گه ياندني بي ناگايي به ناره زوو خه ريکيان بکهن ، وه بق گه يشتن به ناره زوو بازي به بي ناگايه وه سهرقاليان بکهن.

جا هيرش به نه سهر که سه خوانا سه کان ، چونکه نيوه به بووني ناره زوو بازي وشه يتانه که ش و ناده ميزاد به وه دهينه جوار که س و زال ده بن، وه پيري خواناسان تیک بدهن وبيشنيون به پشت به ستن به به کاره يتانني ناده ميزاده بي عه قل وزيه کان بق شيواندني کۆپه کانيان.

پوخته ي مه به ست:

ابن القيم الجوزی

ئادەمیزاد سەرمەست بکەن بە ئارەزووبازی و بى ئاگایی، وەئەگەر خۆای گەورە
فەرمانی کردەو بە ئادەمیزاد بەوێی کە ئارامگرو خۆگرو سەنگەر چۆل نەکەن،
ئێوەش بەهەمان شێوە خۆگرو ئارامگر بن و سەنگەرەکان چۆل مەکەن. وە لەکاتی
دروست بوونی هەر دەرفەتێک لە دەستی مەدەن، بەتایبەتی لەکاتی توپەبوون و
ئارەزوو بازیدا کە دوو هەلی بێ وێنەن.

وە ئاگادار بن کە ئادەمیزادی وا هەیه ئارەزووبازی زālە بە سەریدا و کەمتر توپە
دەبێت. جا ئێوە گرنگی بە بواری ئارەزووبازی بدەن و سەرگەردانی بکەن. وە دەست
بەرداری توپە بوونی بێن.

وە هەیانە بە پێچەوانەو پادەیی توپە بوون و هەلچونی زیاترە و کەمتر حەز بە
ئارەزوو بازی دەکات. جا لێرە دا گرنگی بە بواری هەلچوون و تورشە بونەکی
بدەن. هەرچەندە سەنگەری ئارەزووی چۆل مەکەن. چونکە هەرکەسێک لە کاتی توپە
بوون و هەلچوندا خۆگرەبێت ئەو بە دلتیایەو لە کاتی ئارەزووبازیدا خۆگر نابێت.
جا پتویستە ئێوە ئاویتەیک دروست بکەن لە نێوان حەز و ئارەزوو و تورشە بوون دا.
بانگەشەیی توپە بوونی بکەو لە پێگەی ئارەزووبازیهو.

وە بانگەشەیی ئارەزووبازی بکەن لە پێگەی توپە بوونەو.

وە بزانی کارێگەرترین چەک لە ئادەمیزاد بریتین لەو دوانە. چونکە بەهۆی حەزو
ئارەزوو (باوکیان و دایکیان) لە بەهەشت دەکران. وە بەهۆی توپە بوونەو
نەوکانیان (هابییل و قابیل) دەستیان چووە خوینی یەکتەری وە هەر بەو دوانە
پەیوەندی و دوستایەتی و خزمایەتیان لە دەست داو وە خوینی یەکتەریان پێژاندو.

وە دلتیابن توپە بوون پشکۆیهکە لە دلتی ئادەمیزادا وە حەز و ئارەزوو گرێکە لە
دلتیو دەجۆشیت. وە وریا بن ئاگر و پشکۆ بە ئاوی دەست نوێژ و یادی خودا و
نوێژ و الله اکبر دەکوژیتەو. جا ئاگادار بن مۆلەت نەدەن لەو دوو ساتە دا لە نوێژ و
دەست نوێژ و یادی خودا نزیک ببنەو. هەر لە بەر ئەم هۆیهیە کە پێغەمبەرەکیان

نامۆزگاری کردوون و ده‌فه‌رموښت: (إن الغضب جمرۃ فی قلب ابن ادم ، اما رایتم (من) احمرار عینہ ، وانتفاخ اوداجہ ؟ فمن أحس بذلك فلیتوضأ) ^۱ (واته: توپه بوون پشکوږیه‌که له دلۍ ئاده‌میزاد دا ئایا نابینیت که توپه ده‌بیټ چاوه‌کانی چوون سور هه‌لده‌که‌پټ و ده‌ماره‌کانی ملی هه‌لده‌سټ ، جا هه‌رکه‌سی هه‌ستی به‌م حالته کردو با ده‌ست نوټز بگریټ). وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌رکه‌یان پیی ونوون: (إنما تطفأ النار بالماء) ۲ واته: "ناگر به ئاو ده‌کوژیتوه".

^۱ - وه نهم فهرمودیه (حسن و لغیره) یه (أحمد : ۱۹/۳) وه (عبدالرزاق : ۲۰۲۸۹) گټریانتهوه.

^۲ - وه نهم فهرمودیه (حسن و لغیره) یه (أحمد : ۱۹/۳) وه (عبدالرزاق : ۲۰۲۸۹) گټریانتهوه.

وه نهم فهرمودیه (حسن و لغیره) یه (أحمد : ۲۲۶/۴) وه (أبرداود : ۴۷۸۴). وه (البخاری) له (تاریخه) وه (طبرانی : ۲۶۷/۱۷) گټریانتهوه هه‌رچنده نهم له سه‌نده‌که‌یدا (أبی وئیل القاص) هه‌یه. که ناوه‌کی = (عبدالله بن یحیی) به‌که (إبن حبان) ده‌لټت : شتی سیر و سه‌مه‌ره ده‌گټرتهوه... هه‌رچنده (إبن معین) متمانه‌ی پیی هه‌بووه. بروانه (السلسلة الضعيفة - ۵۸۲).

دکۆر أحمد شوقی (ئه‌ندام له کۆلیژی پزیشکی پادشای له لهندهن) ده‌لټت : - چاره‌سه‌ری ده‌رونی له حالته‌ی نه‌ویزو کرژبوون و توپه‌ بووندا به‌ دوو شیواز ده‌کریټ که‌سه‌ویش: به‌ خاو کردنه‌وه‌ی ماسولکه‌یی و ده‌رونی وه به‌ که‌م کردنه‌وه‌ی هه‌ستی هه‌لچوونی.

هه‌ر بۆیه ده‌بین له فهرمودیه‌کی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ باس له ده‌ست نوټز گرتن و نوټز ده‌کات ، چونکه له ده‌ست نوټز و نوټز کردندا کرداریچکی پراکیزه‌کردنی خاو‌بوونه‌وه و هه‌ین بوونه‌وه‌ی ماسولکه و په‌وانده‌وه‌ی توپه‌ی و هه‌لچوونی ده‌رونه. وه زانستی سه‌رده‌م گه‌یشترته ئه‌و راستیه‌ی زانستیه‌ی ده‌لټت : له کاتی توپه‌ بوون و هه‌لچووندا گه‌ریته‌پویشی ئاو به‌ر نه‌و که‌سه بکه‌وټ له رووناکی‌دا، ئه‌وا هه‌منی و باری ده‌رونی بۆ دټه‌وه و ماسولکه‌کانی خاو ده‌پته‌وه. هۆکاره‌ی زانستیه‌که‌شی ده‌گه‌پته‌وه بۆ نه‌وه‌ی که‌ رووناکی له دل‌زپه‌ ناوه‌کاندا بارگه‌ی سالب دروست ده‌کات که ده‌به‌ خاو‌بوونه‌وه‌ی ماسولکه‌کان. وه له گه‌ل‌بوونی رووناکی‌دا خۆشۆردن هه‌منی ده‌روونی دروست ده‌کات . له چاو نه‌وه‌ی هه‌مامه‌که‌ تاریک بیت.

وه زۆر له زانیان ده‌لټت : - له خۆشۆردندا هه‌یژکی سیه‌ری هه‌یه له چلاک کردنه‌وه‌ی جهسته و هه‌ین کردنه‌وه‌ی باری ده‌رونی و وه‌ده‌رنانی توپه‌ی و هه‌لچوون. دوور نی یه هه‌ر نهم هۆکاره بیت له له‌شی نه‌و که‌سه‌نه‌وه‌که که له کاتی خۆشۆردندا له خۆشیاندا گۆرانی ده‌لټن ، چونکه هه‌منی ده‌رونیان بۆ ده‌گه‌پته‌وه.

ابن القيم الجوزی

وه خواى گه وره پښمايى بۆ كردون كه پشت بيهست به نويز و نارامگرى. به لام نيوه
دهرغه تيان مه دهن به توپه بوون و نارهنووبازى له بيريان به رنه وه چونكه چهكى
كوشندهى نيوه برىتى به له (بى ناگايى و نارهنووبازى). جا هر كاتى كه سيكتان
بينى دژ و پيچه وانهى نارهنووه كانيه وه دهنه ستيتته وه ، نهوا به هه موو شيوه يه ك لى
ى دورر بكه ونه وه .

پوخته ى مه بهست:

تاوان و تاوانكارى چه نديك كوشندهن به دهستى شهيتانه وه يه كه به چهكى خوت
چه نكت له گهل دا دهكات ، وه خوت هاوكارى دهكهيت و دژى خوت كه نه وه ش
لونكه ى بيئاگاي و گيلى به .

مايبلغ الاعدا عن جاهل مايبلغ الجاهل من نفسه

واته: - نهوى كه سى گيل و گه وچه به خوى دهكات ، دژمنه كانيشى نه وه ى پى
ناكه ن.

وه نه وه جى ى سهر سوپمانه كه مرؤف خوى به دهستى خوى هاوكارى و له ناوچونى
خو بدات وا بزانييت ريزى لى دهنيت. وه هه ولى له دهستدانى به خته وه رى خوى بدات
كه چى وا بزانييت به خته وه رى دهكات. هه روه ها ريز و پله و پايه ى خوى له كه دار و
بچوك بكاته وه كه چى وا بزانييت شكومه ند و سه ربه ريزى دهكات.

وه هه ر نه وه نه پى و حيكه منى نه وه يه كه نابى نى سلام له پيش هه موو نويزيك دا فهرزى كردوه
كه دهست نويز بگيريت تاوه كو له كاتى نويزدا وه وه ستان له بهرامهر به گموره ى
خودا دا. هيمى و نارامى بالى كيشا بيت به سهر دهر و ن و جهمه دا ، وه دل و دهر و ن نارام و
هيمى بيت.

وه ليره دا بزمان دهر ده كه ميت كه بزجى پيغمبه رى خودا ﷺ هه ر كاتى تووشى نارهنه منى و غم
و په زاره يه كه بوايه راسته وخه هاناي بۆ نويز كردن دهبرد ، وه هه ر بويه هه ر كاتى گوى ييسى
بانگ بوايه له لايهن (بيلال الحبشى) يمه پيغمبه ر ﷺ دهيفه رموو (أرحنا بها يا ببال). واته "بمان
حه رتبه ر و هيميمان بكه پى نه ى ببال".

هه‌ر بۆیه هه‌ندی له (سلف) له وتاره‌کانیاندا ده‌یان ووت: "دوورنی یه که‌سیک خۆی پيسوا بکات که‌چی وا بزانی‌ت شکۆمه‌ند بووه. وه خۆی بچوک بکاته‌وه که‌چی وابزانی‌ت بایه‌خدار و ئاست به‌رزی کردووه، وه‌خۆی له ده‌ست بدات وا بزانی‌ت پزگاری کردووه. کێ هه‌یه له‌وه گێل و گه‌جه‌تر که ده‌ست له گه‌ل دوژمه‌که‌یدا تیکه‌ل بکات بۆ له ناودانی خۆی.

٥٢- تاوانکار خودی خۆی له بیر ده‌کات:

مرۆڤی تاوانکار خودی خۆی له بیر ده‌کات و ده‌رونی پشت گوی ده‌خات وێرانی ده‌کات، جا نه‌گه‌ر و‌تر چۆن مرۆڤ ده‌رونی خۆی له بیر ده‌کات؟ وه چۆن دیته‌وه یادی؟ وه واتای له بیر کردنی خود چی‌یه؟

ئه‌وا ده‌لێین: - به‌ئێ خۆی له بیر ده‌کات مه‌ترسیت‌رن له بیرکردن ئه‌وه‌تا خودای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ... الخضر: ١٩) واته: "وه‌ك ئه‌و كه‌سانه نه‌بن كه خوای گه‌وره‌یان له بیر کرد، خوای گه‌وره‌ش خودی خۆیانی له بیر بردنه‌وه به پاستی ئه‌وانه تاوانکارن و خراپه‌کارن.

واته خوای گه‌وره خودی خۆیانی له بیر بردنه‌وه وه‌ك سزایه‌ك بۆ له بیر کردنی خوای گه‌وره. به‌ئێ خوای گه‌وره له سزای ئه‌م تاوانه‌دا. به دوو‌جۆر سزا ده‌دات: - یه‌كه‌م: خوای گه‌وره له بیریان ده‌کات.

دووه‌م: خودی خو‌شیا‌ت له بیر کرد.

وه خوای گه‌وره له بیریان ده‌کات به واتای پشتیان تێ‌ده‌کات و له په‌حم و سۆزی بێ‌به‌شیان ده‌کات و پێ‌نمایان ناکات تیا‌ده‌چن.

وه خودی خۆیان له بیر کرد به واتای پێ‌ز و بایه‌خی خۆیان له بیر کرد و هۆ‌کاره‌کانی به‌خته‌وه‌ری و سه‌ریه‌زبان له بیر کرد وه هه‌یج کاتێک به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی خۆیان نایه‌ته‌وه یاد و بۆ یه‌كجاری خۆیان له یاد ده‌که‌ن وێ‌ل و سه‌رگه‌ردان ده‌بن. هه‌روه‌ها

که م و کوپی که مترخه میه کانی خوشیان له یاد ده که ن له بیرى شه و ده نابن که چاکسازی له خودی خویندا شه نجام بدهن.

وه له گه ل شه مانه شدا هه رچی برین و نازاره کانی دل و ده رویشیان له یاد ده که ن وه ک نمونه ی سه رخوش بیریک له ژیان و جهسته و دل و دهرونی خوینا ناکه نه وه و چاره سه ری ئیش و نازاره کانیا ن ناکه ن که دواتر به هیلاکیان ده بات چونکه هه موو جهسته و دلایان پره له نه خوشی. که شه مه گه وره ترین سزایه خوای گه وره توشیان ده کات به گشتی و به تایبه تی. جا چیتر به لاو نه هه مه تی هه یه بگاته شه م ده رده کوشنده یه که مرؤف خودی خوئی و به رزه وه ندیه کان و به لا کانی له یاد بکات و به ره و تیاچوون بچیت و دواتر به هه شتی به رین له ده ست بدات ؟!

جا هه رکه سیک به وردی حال و بارودوخى خه لکی به گشتی بکۆلینه وه بۆی ده رده که ویت که زۆرینه ی خه لکی ئیستا راست و دروستی خودی خوینا له یاد کردووه دواتریش قیامه تیان و خوینا فروشتوو به به رامبه ر به ته مه نیکی کورت و کرچ و کال و بئى نرخ ، فروشتنیکی گیل و گه و جانه . وه شه م راستیا نه یان بۆ پوون ده بیته وه له کانی مردن و دواى مردندا به ناگا دینه وه که به چی گری به سستیکی بئى نرخ و بئى به ها قیامه تی له ده ست داوه بازرگانی پیوه کردووه بۆ ته مه نیکی کورتی دونیا. که چی به پیچه وانه وه خه لکی دونیا ده فروشیت بۆ به ده سته یانی قیامه ت و ژیا نی هه تا هه تایی.

جا دۆپاوه کان:

ته ره که س و گه وچ و گیلانه ن که له گه ل هه موو دۆپاندن و سه ر لئ شپواویه و خو خوا له یادکره که ژیا نی دونیا سه رسام بوون و هه زو ئاره زوو ه کانیا ن تیر کردووه قیامه تیان به دونیا گۆپیوه ته وه و ژیا نی دروست و راستی له لای شه وان بریتی بوو له تیر کردنی هه زو ئاره زوو ه کانیا ن و پابواردن که چی هیشتا هه رخوینا به براوه و

قازانجگر ده‌زانی هه‌روه‌کو به‌کێک ده‌لێت: (خذ مائراه ودع شيئاً سمعت به) واته: په‌لاماری ئه‌وه بده که ده‌بینی و شتی له‌ بیر بکه که ته‌نها بیستووته و نه‌ت بینوه. جگه له‌مه‌ش لاوازی باوه‌پ و چاولیکه‌ری له‌ خه‌لکی و زال بوونی هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی هه‌ر هه‌مویان کاریگه‌ریان له‌ سەر ئه‌م بیر و بۆچوونه‌یان هه‌یه.

هه‌ر بۆیه زۆرینه‌ی خه‌لکی له‌م باززگانیه‌ دا دۆپاو خه‌ساره‌ت مه‌ندن. هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ.... البقرة: ۸۶). واته: ئه‌و که‌سانه‌ی که ژیا‌نی دونه‌یا‌نی هه‌لبژاردو گۆپیا‌نه‌وه به‌ ژیا‌نی قیامه‌ت. له‌ به‌ر ئه‌وه سزایان له‌ سەر که‌م نا‌کریته‌وه و ئه‌وانه هه‌رگیز یارمه‌تی نا‌درێن و سەر نا‌خه‌رێن.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (فَمَا رَبَّحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ.... البقرة: ۱۱) واته: ئه‌وانه باززگانیه‌که‌یان قازانجی نه‌کردوه، سه‌رمایه‌که‌شیان که هیدا‌یه‌ته له‌ ده‌ستیان دا. وه مایه پوچ بوون و پێبوا‌ری پێگای هیدا‌یه‌ت نه‌بوون.

جا له‌ پۆژی قیامه‌تدا کاتی راستی هه‌موو شته‌کان به‌ پوونی ده‌خه‌رینه‌ پێش چاو، ئه‌و که‌سانه گێل و گه‌وجه‌ی خو‌یا‌ن بۆ ده‌رده‌که‌وێت و په‌شیمانی دا‌یا‌ن ده‌گری‌ت هه‌ر چه‌نده بی‌سو‌ده.

ئه‌وانه‌ی قازانجیا‌ن کرد:—

ئه‌و که‌سانه بوون که پێز و قه‌دری خو‌یا‌نیان زانی و به‌ ژیا‌نی کاتی هه‌لنه‌خه‌له‌تان و به‌رق و بریقی دونه‌ی سه‌ره‌نجی پانه‌کێشان، خو‌شیه‌کی کاتیان گۆپیه‌وه به‌ خو‌شیه‌کی نه‌بپاوه و هه‌تا هه‌تایی خوای گه‌وره و پا‌دا‌شت و خه‌لاتی خو‌دا‌یا‌ن له‌ بیر نه‌کرد. هه‌ر بۆیه ته‌مه‌نی دونه‌ی له‌ لایه‌ن زۆر بی‌نرخ و که‌م و کورت بووه، چونکه به‌ چاوی بینایه‌وه ته‌ماشای قیامه‌تیا‌ن ده‌کرد.

خوای گه‌وره‌ش ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویت: (وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ.... يونس: ۴۵) واته: پۆژێک که خودا هه‌ر هه‌مو‌یا‌ن کۆ ده‌کاته‌وه

، واهست ده‌کەن که تەنها سەعاتێک لێ پۆژێکدا پێچوو "خزمان و ناسیوان و دۆستان" هەمووان یەکتەر دەناسێوه.

هەروەها دەفەر مۆیت: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا * فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا * إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَاجًا * إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا * كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا.... النازعات: ٤٢-٤٦) واتە: پرسبارت لێ دەکەن "ئەو پێغه‌مبەر" که قیامەت کە یە؟ وەچ کاتێک بەرپا دەبێت؟ جا تۆ لە کوێ دەزانیت کە ی بەرپا دەبێت، تۆ لە کوێ ئەویاسە لە کوێ؟ بێ گومان کۆتایی دۆنیای و هاتنی قیامەت تەنها خودا دەیزانێت. ئەو تۆ تەنها بێ دارکردنەوهی ئەو کەسانە یە کە لە و ساتانە دەترسن، ئەو پۆژە قیامەت بەرپا دەبێت. باوەرداران و دەزانن تەنها سەر لە ئێوارە یە کە یان سەر لە بەیانیە کە تەمەن درێژە ی ژیا ی دۆنیایان بووه.

هەروەها دەفەر مۆیت: (كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ.... الأحقاف: ٣٥) واتە: ئەو پۆژە کە بە ئێنیان دراوە تێ کە پێشەات وادەزانن تەنها ساتە وەختێکیان لێ پۆژێکدا پێ چوو.

هەروەها دەفەر مۆیت: (قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ * قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِيْنَ * قَالَ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَتَّكُم كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ... المؤمنون: ١١٢-١١٤) واتە: خوای گەوره دەپرسیت: ئەو چەند سائە لێ زەویدا ژیا ئێتان برده سەر؟ ئەوانیش دەلێن: پۆژێک یان کە متر، لە و کەسانە پێرسن کە بێروەوشیان لای خۆیانە و حسابی ژمارە و کات دەکەن، خوای گەوره دەفەر مۆیت: بە راستی مانە وەتان لە دۆنیادا هەر زۆر کەم بووه ئەگەر بە راستی دەتازانی.

هەروەها دەفەر مۆیت: (يَوْمَ يُنْفَخُ فِي السُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا * يَخَافَتُونَ يَتَنَّهُمْ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا * نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا.... طه: ١٠٢-١٠٤) واتە: پۆژێک دێت کە قوو دەکرێت بە "صور" دا. ئەو پۆژە تاوانباران چاویان کوێر دەبێت. بە چە و سرتە بە یە کە دەلێن تەنها دە شە و نە بێت "لە

نه خوښی و چاره‌سەر

دوڼيا يان له بهرزه خدا^۱ هيچى تر تان پى نه چوو. ئيمه چاك ده زانين سه رنه نجام چى ده لئين ، چونكه ژير ترين و ورياترينيان ده لئيت: ته زه پوژنك نه بيت هيچى تر تان پى نه چوو!!

ئهمه راستى و دروستى ژيانى دونه يه له چاو قيامه تدا. كه كاتى بۆ مرقايه تى پوون ده بيته وه كه جگه له ژيانى دونه يى كاتى و كه م و كورت و پر له كيشه و چهرمه سهرى ، دونه يه كى ترى پر له شادى و كامه رانى وه تاهه تا يى هه يه ، كه نه مان به ده ستيان ميناوه و هه راموشيان نه كړدوه وه و لئان بۆ داوه ، له بازرگانيه كى قازانكراوى سه ت دهرسه تدا به ده ستيان ميناوه ، له بهرام بهر ژيانى دونه يى كال و كړچ و كورتدا. هه موو مرقنك له م دونه يه دا فرو شياره ...

نرخى فرو شنه كه به هه شته ...

پيغه مبه ر ﷺ ده فهرميت: (كل الناس يغدو فبائع نفسه، فمعتقها او موبقها) واته: هه موو مرقنك كه پوژ ده كاته وه فرو شيارى دهر ونى خو يه تى ، يان پر گارى ده كات يا خود توشى هيلاك و تيا چوونى ده كات.^۱

خواى گه وړه ده فهرمويت: (إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَظَا عَلَيْهِمْ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ... التوبة: ۱۱۱) واته: خواى گه وړه مال و گيانى له باوه رداران كړيوه به وهى كه به هه شت بۆ نه وانه و به شيانه ، نه و بپو ا دارانه ي كه له پيڼاو خودا دا ده جهنگن و كوشتار ده كهن ، ده كوژن و ده كوژدين. نه وه به لئينى "كپينى به هه شته" په يمان و به لئينى پاسيتى خودا په

^۱ - (امام نروى) له رافه ي نعم فهرموده يه دا ده لئيت : واته ي نعم فهرموده يه نه وه يه كه هه موو مرقنك هه ول ده دات به دهر ونى خزى. هه يه ده يفرؤ شيت به خواى گه وړه به ملكه چى وخوا پرستى كردن ، نه و دهر ونى رزگار ده كات له سزاي خواى گه وړه. وه هه يشه به شه پتان ده يفرؤ شيت به شوين كموتن و ملكه چى كردن بزي نه و دهر ونى به هيلاك ده بات وه توشى سزاي خودا ي ده كات (شرح مسلم).

بویان ته نانهت له کتیبه پیروزه کانی "تهورات وئینجیل وقورئان" یشدا باس کراوه و دوپات کراوه ته وه ، جا کئ هه یه هینده ی خودا به وه فاو به ئەمه ک بیت له جئ به جئ کردنی به لئنه کانی . که واته مژده تان لئبیت به و مامه له کرین و فروشتنه تان ، به پاستی هه ر ئه وه یه بردنه وه و قازانج و سه رفرازی هه میشه یی .

جا ئەمه یه که م گری به سته له نرخ ی ئه و بازرگانیه که کالاک ی به هه شته . جا ئە ی بی پاره و سامانه کان فریاکه ون و یازرگانی بکه ن و ئەم هه له له ده ست مه دن . وه ئە گه ر که سیک توانای به ستنی ئەم گری به سته ی نه بوو ، نه واهه لیک و گری به ستنکی تریش هه یه بق که سانیك بیه ویت به هه شتی به رین بکریت ، نه و ئەم بازرگانیه ی تر بکات ، : (التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِلُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَيَبْشِرُ الْمُؤْمِنِينَ... التوبة: ۱۱۲) واته : ته و به کاران و خوا به رستان و سوپاس گوزه ران و گه یۆکان "که بیرده خاته کار بق ناسینی خودا" سوژده به ران و کپنوش به ران ، فه رمان که ران به چاکه و پئگران له خراپه ، پارێزه رانی سنووری خودا ، پاشان مژده بیه خشه به بیواداران .

هه روه ها ده فه رمویت : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ * تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ... الصف: ۱۰-۱۱) واته : ئە ی باوه پداران بازرگانیه کتان بق ده ست نیشان بکه م که پزگارتان کات له سزاوئیشکی گه و ره ، باوه پیه ئین به خوداو پیغه مبه ره که ی ، وه تی بکۆشن به مال و سامان و گیان و ده روتتان له پیتاوی خوا ی گه و ره دا . وه ئە مه چاکترو باشتره بۆتان گه ر ئیوه بزائن.^۱

^۱ - ئەمیش هه شت "۸" جۆری تره له نهخت (نقد) بق کرین و به ده ست هێانی به هه شت .

^۲ - وه "ئ ی کۆشان له پیتا و خودا دا" ده کاته نهختی "پاره ی ئەم بازرگانی کردن و کپینی کالای خودا که به هه شته .

۵۲ و ۵۴ - تاوان نىعمەتە بەردەستىيەكان لەناو دەبات و نىعمەتە بەردەوامەكانىش رادەگرێت:

خوای گەرە نىعمەتى زۆرە بەسەر بەندەكانى يەو بەردەوامى پى دەدات. جا تاوان و تاوانكارى دەبێتە مايەى لەدەست دانى نىعمەتە بەردەستەكان و پراگرتنى نىعمەتە بەردەوامەكان. خوای گەرە بۆ هەموو شتێك هۆكارى سازاندووە بۆ بەدەست خستنى، وە هۆكارێكىش داناوە بۆ لەكارخستنى. جا بەردەوامى نىعمەتەكان بەهەموو جۆرەكانى يەو بەندە بەملكەچى و گۆپراپەلى و خواپەرستى بۆ خوای گەرە و مېهرەبان. وە هۆكارى لەدەست چوون و نەمان و پراگرتنى نىعمەتەكان بەندە بەسەرکەشى و سەرپېچى و ياخى بوون و تاوانكارى و لادان لەبەرنامەى خودا.

لە پاستیدا جێگەى سەرسوپمانە كە مۆڤ هەست بەم پاستى بەدەكات و وەك مېژووش بىستوويەتى كە هۆكارى لەدەست دانى نىعمەتەكانە، كەچى سەرەپاى ئەمانەش هەر سوورە لەسەرپېچى و سەرکەشى و ياخى بوون لەخوداى گەرە هەروەك بۆ ئەم لەم ياسايە جياكارى كراوە و ئەم ناگرێتەو و تايبەتە بەخەلكى ترەو. كە ئەمەش ئەوپەرى بى عەقلى و ستەمكارى يە مۆڤ لەدەرونى خۆى دەكات.

۵۵ - تاوان مايەى دوورخستنهوى پشتیوانى فریشتەيه:

خوای گەرە مۆڤەكانى بەهرەمەند كردووە بە پشتیوانى كردنى فریشتەكان لێى، بەتايبەتى فریشتەيەك كە هەمیشە رېنمايى كارو هاوێ و دۆستە بۆى و نزىكترین كەسە لێوى لەلایەن خوای مېهرەبانەو تەرخان كراوە بۆى لەبەرامبەر خراپترین وزيان بەخشترین كەس بۆى كە شىتانە هاوێ كە يەتى كە لەلایەن شەيتانى نەفرەتى گەرەو تەرخان كراوە بۆ سەرلى شىواندى.

جا هەركاتى كە مۆڤ تاوان و سەرپېچى بكات ئەو ئەو فریشتەيه لێى دوور دەكەوێتەو، بەم دووركەوتنەو پەش گەرەترین پشت و پەنا لەدەست دەدات.

ابن القيم الجوزی

تەنانت دەلەن لە "ئەشەر" ك داهاتوو: بە ئەنجام دانی درۆیهکی بچوك مەوداو ماوهیهکی زۆر دوور دەكهێتەوه لێی بەهۆی ناخۆشی بۆن و پەرامی ئەو درۆیهوه .
جا ئەمە بەهۆی تەنھا درۆیهکی بچوكەوه بێت، ئەو ئەگەر تاوانی گەورە تر ئەنجام بدات چی؟

وە پێرێك لە سەلەف دەلەن: ئەگەر تاوانێکی نێربازی ئەنجام درا، ئەوا لەهەژمەتا زەوی ھاوار دەكات و دەقیژێنێت، وە فریشتەكانیش بەرەو خۆی گەورە هەلەن گەیی و ئەو تاوانە دەكەن كە بینیان.

هەروەها پێرێکی تر لە سەلەف دەلەن: كاتێك مەرۆك پۆژ دەكاتەوه، فریشتەكەو شەیتانەكە لێی نزیک دەبنەوه، جا ئەگەر دەستی كرد بە سوپاس گوزاری و ناوهێنان و یادکردنەوهی خودا، ئەوا شەیتانەكە بە دوور دەنێت و پاری دەنێت. بەلام ئەگەر بە پێچەوانەوه بوو، ئەوا فریشتەكە هەلەن و شەیتانەكە لێی نزیک دەبێتەوه.

جا ئەگەر خواپەرست بێت ئەوا بەردەوام ئەو فریشتەیه لێی نزیک دەبێتەوه تا دەبێتە دوستی هەمیشەیی و بەردەوام فەرمانی چاڵەوچاڵە خوازی پێی دەكات لە دنیاو لە کاتی مردن و ناوگۆڕو قیامەتیشدا. ئەوەتا خۆی گەورە دەفەرموێت: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ * نَحْنُ أَوْلَیَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ... فصلت: ۳۰-۳۱) واتە: ئەوانەو ووتیان "الله" خوامانەوه لەسەر ئەو شاپێگایە سەقامگیر بوون ئەوا لەسەر مەگدا دەستەدەسته فریشتە دادەبەزن بۆلایان و پێیان دەلەن: هیچ ترستان نەبێت لە داهاتوودا هیچ غەم و پەژارەیه کتان نەبێت بۆ پابردوو. مژدەتان لێبێت بەو بەهەشتەو خوا بەلێنی پێی داو. خۆی گەورەو فریشتەکان دەفەرموون: ئێمە یارو یارو پەشتیوانتانین لە دنیاو قیامەتدا، وە مژدەو بەهەشتان لێبێت كە تێیدا هەرچی دل و دەرونتان ئارەزووی دەكات بۆتان ئامادهیه.

به‌م شیوه‌یه فریشته‌کان به‌گشتی فریشته تاییه‌ته‌که‌شی پشت وپه‌نای ده‌که‌ن وده‌ی چه‌سپینن و پشتگیری ده‌که‌ن.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیت: (إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا... النفال: ۱۲) واته: خوای گه‌وره وه‌حی نارد ق فریشته‌کان که‌من یارویاوه‌رتانم ئیوه‌ش دلی برواداران پابه‌ند ودابه‌زینن.

وه‌فریشته‌که له‌سه‌ره‌مه‌رگدا پتی ده‌لئت: مه‌ترسه ناپه‌حه‌ت مه‌به مه‌ژده‌ت لیبت... ده‌یچه‌سپیننیت وپشتگیری ده‌کات به‌ ووشه‌و ده‌رپرینی جوان وپه‌وان له‌ دنیاو سه‌ره‌مه‌رگ و له‌ ناوگۆریش له‌ کاتی پرسیارکردنیدا. هیچ که‌سێک نی یه‌ وه‌ک ئه‌و فریشته‌یه دلسۆزو خه‌م خۆری ئه‌و مۆقه‌ بی‌ت که‌ هه‌میشه پشت وپه‌نایه‌تی له‌ نوستن وپه‌ناگابوون وژیان وپۆیشن وها‌تن وکاروته‌نهادا وه‌به‌رده‌وام به‌رگری لی ده‌کات وده‌جه‌نگیت له‌ دژی شه‌یتانه‌کاندا، وه‌هاوکاری خپروچاکه‌ی ده‌کات.

هه‌روه‌کو له‌ (ئه‌ئه‌ر) دا هاتوه‌ به‌ "مرفوع موقوف": (إِنَّ لِلْمَلِكِ بِقَلْبِ ابْنِ آدَمَ لَمَةً وَلِلشَّيْطَانِ لَمَةً فَلَمَّةَ الْمَلِكِ إِيعَادٌ بِالْخَيْرِ وَتَصْدِيقٌ بِالْوَعْدِ، وَلَمَةُ الشَّيْطَانِ إِيعَادٌ بِالْشَّرِّ وَتَكْذِيبٌ بِالْحَقِّ). 'واته: هه‌ریه‌که له‌فریشته‌و شه‌یتانه‌کان شت ده‌خه‌نه دلی مۆقه‌که‌وه، جا ئه‌وه‌ی فریشته‌که پالېشتیه بۆ چاکه‌و چاکه‌خوای وپه‌پاست زانینه بۆ قیامه‌ت، به‌لام ئه‌وه‌ی شه‌یتان پالېشتیه بۆ خراپه‌و خراپه‌ خوای به‌پاست نه‌زانینی حه‌ق وپاستی یه‌.

وه‌هینده ئه‌و فریشته‌یه له‌مۆقه‌وه نزیک ده‌بیته‌وه ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر زاری مۆقه‌که‌وه قسه‌ی چاکه‌وچاکه‌ خوای ده‌رده‌بریت و وه‌ ووته‌ی پاست وحه‌ق بیژی ده‌خاته سه‌رزاری مۆقه‌که‌. به‌هه‌مان شیوه‌ گه‌ر که‌سه‌که شه‌یتانه‌که دۆستی بی‌ت ئه‌وساته له‌سه‌ر زاریه‌وه ووشه‌ی ناشرین وناپه‌وا ده‌رده‌بریت وه‌انی خراپه‌خوای ده‌دات.

۱ - نهم فرموده‌یه (حسن): (ترمذی: ۲۹۸۸) گێراویه‌یه‌وه ده‌لئت نهم فرموده‌یه (حسن غریب) وه‌ نازانین نهم (مرفوعه) یان ته‌نها له‌فرموده‌ی.....

تهنانهت ئەم پاستی بە خودی کەسەکان هەستی پێ دەکەن هەروەکو
لەفەرموودەیە کدا هاتوو: (إِنَّ السَّكِينَةَ تَنْطَلِقُ عَلَى لِسَانِ عَمْرٍو) واتە: بە پاستی
دلتیایی لەسەر زاری عمرهوه دەردەچێت.

وەکاتی بە کێکیان ووتی پاستو دروست وچاکە خوازی دەردەبرێت، ئەوێتریان دەییوت
ئەمە فریشتە کە خستۆتێ سەر زارت، وەکاتی ووتە ووشەی ناپه‌وای دەبیست
دەییوت ئەو شەیتانە کە ئەم ووتانەی خستۆتێ سەر زارت، جا کاری فریشتە
شەیتانە کە لەسەر دڵ و زاریشە.

تاوان هۆکاری دوورکەوتنەوهی فریشتە و دوستانە گەیه‌تی

ئەو فریشتە یەئە کە هەمیشە پشتگیری دەکرد و هاوکاری دەکرد و دژایەتی ناخەزەکانی
دەکرد بە هۆی تاوانەوه لێی دوور دەکەوێتەوه و هەڵە هەمان کاتدا شەیتانە کە ی
لێ نزیک دەبێتەوه و بەره‌و هەڵدێری دەبات.

تهنانهت ئەو فریشتە یە زۆرجار ئەگەر کە سێک شتی ناشیرینی پێ بێت ئەو و ئە
دەداتەوه و بەرگری لێ دەکات. هەروەکو ئەم فەرموودەیە دا هاتوو: (اِخْتَصِمَ بَيْنَ
يَدَيِ النَّبِيِّ ﷺ رَجُلَانِ فَجَعَلَ أَحَدُهُمَا يَسْبُ الْآخَرَ، وَهُوَ سَاكِتٌ، فَتَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ يَرُدُّ بِهَا
عَلَى صَاحِبِهِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَا رَدَدْتَ عَلَيْهِ بَعْضَ قَوْلِهِ قَمْتُ،
فَقَالَ ﷺ: كَانَ الْمَلِكُ يَنْفَعُ عَنْكَ، فَلَمَّا رَدَدْتَ عَلَيْهِ جَاءَ الشَّيْطَانُ فَلَمْ أَكُنْ لِأَجْلَسَ.)
واتە: دوو پیاو لەبەر دەم پێغه‌مبەر بوو بە ناخۆشیان، یە کێکیان جوێنی ناشیرینی
بەوی تردا، بەلام ئەو بێ دەنگ بوو، بەلام دواتر وەلامی دا یەوه. پێغه‌مبەر ﷺ بە کەسەر
هەستا. دواتر لێی پرسى ووتی ئەو پێغه‌مبەر هەرچە نەه ئەو قسەى بە من ووت تۆ
هەڵنەستایت، بەلام کاتی کە من وەلام دا یەوه تۆ هەستایت. پێغه‌مبەر ﷺ فەرمووی:

^۱ - ئەم فەرموودە (حسن)ە، (أبو داود: ۴۸۹۶) گێڕاویەتیوه.

فریشتەیه‌ك به‌رگری لى ده‌كردیت به‌لام كاتيك وه‌لامت دایه‌وه ئیتر شه‌یتان هات ،منیش له‌شوینی وادا دانانیشم .

ته‌نانه‌ت له‌كاتی پاران‌ه‌وه‌و نزاكردن بۆ براه‌كت به‌نه‌ینی فریشته‌كه "ئامین" ده‌كات ،وه‌ده‌لیت: (لك بمثله^١...واته‌ تۆش هه‌روه‌ها) . وه‌هه‌روه‌ها له‌كاتی خویندنی سورەتی (الفاتحه) دا ئه‌و فریشته‌یه "ئامین" ده‌كات.^٢ وه‌كاتيك كه‌كه‌سیكى باوه‌پدار تاوانيك ته‌نجام ده‌دات فریشته‌كان به‌تایبه‌تی هه‌لگرانی عهرشی مه‌زن بۆی ده‌پاړینه‌وه وداوای لى خۆش بوونی بۆ ده‌كهن.^٣

هه‌روه‌ها ته‌كه‌ر مرقف به‌ده‌ست نوێزه‌وه بنویت ،ئه‌وا فریشته‌كه له‌ته‌نیشته‌وه ده‌بیٔ ، وه‌ده‌پیاریزیت هاوكاری ده‌كات و سه‌ری ده‌خات و له‌هه‌لمه‌تی ناحه‌زان ده‌پیاریزیت ، بگه‌ وه‌ك درواستیه‌ك ومیوانیكى ئازیزی وایه . وه‌ته‌كه‌ر پیزگرتنی میوان یه‌كێك بیٔ له‌ پێداویستی یه‌كانی باوه‌پداریتی ، ئه‌وا پیزنان وخزمت كردنی ئازیزترین و به‌پیزترین میوان ته‌بى چى بیٔ ؟..

^١ -نهم فهرموده‌یه (صحیح)ه، (مسلم: ٥٢/١٧ نووی) و (أبو داود: ١٥٣٤) گێڕاویانه‌ته‌وه .

^٢ -نهم فهرموده‌یه (صحیح)ه، (بخاری: ٧٨٠) و (مسلم: ١٣٢/١٤) گێڕاویانه‌ته‌وه .

^٣ - نهم نایه‌ته‌ نامازه بۆ ئه‌و راستی یه‌ ده‌كات كه‌ ده‌فرمیت: (الَّذِينَ يُخْلِفُونَ الْفَرَسَ وَمَنْ حَوَّلَهُ يُبْخَلُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ * رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * وَقِهِمُ السَّيْقَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيْقَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ.... غافر: ٧-٩) واته‌: فریشته‌كان هه‌لگری عه‌رش و ته‌خنی خوای گه‌وره ، وه‌ئهو فریشتانه‌ی به‌ده‌وری عه‌رشدا ده‌سوړینه‌وه، هه‌میشه سوپاس گوزاری خودا ده‌كهن و باوه‌ری په‌میوان به‌ خودا هه‌یه . وه‌داوای لى خۆش بوون ده‌كهن بۆ باوه‌پداران و ده‌لین: په‌روه‌دگار په‌حه‌مت ومه‌ری تۆ ، زانست وزانیاری تۆ هه‌موو شتیکی پێی گرتووه‌ته‌وه . كه‌وا بوو خۆشیه له‌ وانه‌ی ته‌وبه‌یان كردووه‌و پاشه‌گه‌ز بوونه‌ته‌وه شوینی به‌نامه‌كه‌ت كه‌موتوون ، وه‌له‌ ناگه‌ری دۆزه‌خ بیان پارێزه . په‌روه‌دگار! بیان خه‌ره له‌و باخ وباخخانه‌ی به‌هه‌شتی عه‌ده‌نه‌وه كه‌ به‌لیت پێی داو و هاوړی له‌گه‌ل ته‌و كه‌سه‌نه‌ی كه‌ خواناس وچاكن، له‌هه‌واك و دایك و هاوسه‌رو نه‌وه‌كایان . به‌رامستی به‌ته‌نیا هه‌ر تۆ خاوه‌ن بالاده‌ست و توانیٔ .

جا ئەگەر هاتوو ئەو مەژووە نازاری ئەو ئەو میوانە نازیزەیی دا بەتاوانکاری و سەرپێچی ، ئەو فریشتە میوانە کە گلهیی و گازندە لە لای خوای گەرە دەکات و دەلیت: خودا پاداشت نەداتەو ، وە بە پێچەوانەو ئەگەر هاتوو بە خواپەرستی و ملکەچ بوون بۆ خودا پێژت لی گرت، ئەو لە خودا دەپاڕیتەو و نزات بۆ دەکات.

تەنانت پێژک لە هاوێلان و وتویانە: ئێو فریشتەتان لە گەڵ دایە هیچ کاتێک لیتان دوور ناکەوێتەو، جا پێژیان لی بنێن و شەرمیان لی بکەن.

و ئەمە واتای ئەو ئایەتە پێرۆزەییە کە دەفەر مەیت: (وَإِنْ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ * كَرَامًا كَاتِبِينَ * يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ... الانفطار: ۱۰-۱۲) واتە: ئێو چاودێریتان لە سەر دانراو. لە فریشتە بە پێژە تۆمارکارەکان. هەرچی کارێک ئەنجام بدەن ئەوان لای خوێان تۆما ری دەکەن وە ئاگاداری مەموو کارو گوفتاریکتان.

وانە شەرم لەو پارێزگەر بە پێژانە بکەن ، وە بە کردەوێ ناشایستە ناپەرە حەتیان مەکەن کە تەنانت حەز ناکەن کە سی وەکو خۆتان ببینێت. واتە ئەگەر مەژو بە بینینی تاوانکاری دەبێت ، بە هەمان شێوە فریشتە کانیشت بە بینینی تاوانکاری نازاریان پێ دەکات و ناپەرە حەت دەبن.

۵۶- تاوان هیفەر و پاکێشەری کەرەسەکانی لە ناوچوونی مەژوون لە دۆنیای قیامەتدا: تاوان خۆی لە خۆیدا نەخۆشی یەکی کوشندەیی گەر بێتو بە تەواوی توشی مەژو بێت. هەر وەکو چۆن جەستە بە خۆراکی باش و چاک بە هیز دەبێت ، وە لە پێگەی دەرەچەو و لە سەر جەم پاشەپۆیە زیانبەخشەکان دەریازی دەبێت، جا ئەگەر ئەو دەرەچانە نەبوایە پاشەپۆ زیان بەخشەکان بە هیلایە دەبرد.

دل بە باوەرو کرداری چاکە زیندوو دەبێتەو

بە هەمان شێوەش دل پێویستی بە خۆراکی تاییەتی خۆی هەیە تا بە هیزو پارو بێت کە بریتی یە لە "باوەرو کرداری چاکە خاوی". وە لە هەمان کاتدا پێویستی بە دەرچەیک هەیە بۆ دەریازیوون لە کردەو و ناشایستەکان کە بریتی یە لە "تەوبەیی نەسوح".

نەخۆشى و چارەسەر

جا "نقوى" ناويىكە بۇ ھەرسى كارە سەرەكى يەكە (باوەپو كىردارى چاكەوتەوبەى نەسوح) وە لە پىك ھىنەرەكانى تەقوان. جا ھەريەك لەم سى بنەمايە لاوازيو و كەمى كرد، ئەوا كزى و كەم و كورتى پوودەكاته تەقواى ئەو كەسە. جا تاوان و تاوانكارى دژەتەقوايە واتە پوختنەرودزى پىكھىنەرەكانىتى. بگرە ھۆكارى لەناوبردنى ھەريەكەيانە. جا ھەركاتى نەخۆشى تاوان شالاولى ھىنا بۇ مرقۇ ئەوا كىردارەكانى دەشتويىنىت و تەوبەكردن پادەگرىت و تەندروستى دل و باوەپ دەشتويىنىت.

جا بپويستە خۆمان لەنەخۆشى تاوان و تاوانكارى بپاريزين تا دل و دەرومان سەلامەت دەبىت زياتر لەوھى كەجەستەمان دەپاريزين. ھەروەكو شاعىرىك دەلىت:

جسمك بالحمية حضته مخافة من ألم ضارى

وكان اولى بك ان تحمي من المعاصي خشية البارى

واتە: تۆ جەستەى خۆت دەپاريزيت لە ترسى ئازارىكى لەناكاودا

باشتر وايە لەپيشدا خۆت لە تاوان بپاريزيت لە ترسى خودا

جا ھەركەسىك توانى خۆى بپاريزيت بە گوپرايەلى و دووركەوتنەو لە ياساگەكانى خودا بەتەوبەكردن وەبە لەدەست نەدانى خىروچاكەخوazy، ئەوا دوور دەبىت لە مەترسى يەكانى تاوان و تاوانكارى.

سزا شەرىعەكانى تاوان

جا ئەگەر كەسىك ئەم سزايانە نەيترساندووەو كاريگەرى لەسەر نەبوو ئەوا با فريبايى خۆى بكەوئيت.

سزا شەرىعەكان

سزا شەرىعەكان كە خواى گەرە و پىتغەمبەر ﷺ دايانناو بۇ لەتۆلەى تاوانكارى و تاوانباراندا، وەك دەست دزى بپين و وەھەرەھا بپينى دەست و پىنى پىگرو چەنەكردن و بەتالان بردنى مال و سامان و كوشتن و لىدانى قامچى و لەت كردنى پىست لەتۆلەى ھەلبەستنى كارى ناپەرەوا بۇ ئافرەتەنى داوئىن پاك. وەبەردباران كردنى

پیاویکی زیناکه رو وه دارکاری کردنی گه نجی زیناکه و دوورخسته وهی بۆ دهره وهی ولات بۆ ماوهی سالتیک وه له سێ داره دانی که سیک که دهست دریتی بکاته سه رکچ یان دایک یان خوشکی... هتد له نزیکه کانی خانه واده که ی خوی یان هه لگه پانه وه دهست له نوپژه لگرتن... هه روه ها کوشتنی نیرباز له بکه رو پیکراو... هتد. وه چه ندینی تر له جۆره کانی سزا. که به پیتی لیکه وتنه وهی خراپه سزاکه ی بۆ داپژراوه.

جا هه ر تاوانیک هه لقولوی سروشتی که سه که نه بیت، نه نها سزایه کی. "تعذیر" ی هه یه. وه ک خواردنه وهی خوین، یان خواردنی گۆشتی مردوو... هتد، به لام نه گه ر هه لقولوی سروشتی که سه که بوو وه ک زینا نه و سزاکه ی گه وره تره، چونکه مه تر سیدار تره له سه ر به رژه وهندی گشتی.

لیره دا ته ماشای دانای خوای گه وره بکه له دهست نیشان کردنی جۆری سزاکه، بۆ نمونه نه و نه ندامه ی به کاره یناوه له و تاوانه دا سزای تایبه تی به رده که ویت هه روه کو له دهست برپینی دزدا هه یه، چونکه دزی خراپه یه کی گه وره یه، به لام نه گه ر سزادانی نه و نه ندامی جهسته یه زۆر گه وره تر بوو وه خراپه کانی زیاتر بوو نه و سزاکه ده گۆر دیریت بۆ هه موو جهسته ی. وه ک سزای که سیک که بوه تانیک ناپه و هه لبه ستیت بۆ ئافره تیک داوین پاک که له م تاوانه دا زمانی به کاره یناوه، خۆناکریت له تۆله ی دا زمانی بپر دیریت، چونکه شوینه وارو خراپه که ی زۆر زیاده له سه ر که سه که، هه ریۆیه به بهر که وتنی سه رجه م جهسته ی به سزای لیدانی حه د دیاری کراوه.

جا نه گه ر ووترا: نه ی بۆ له سزای که سی داوین پیس وزیناکاردا، داوینی نابپر دیریت یان ناشیوینریت؟

له وه لامدا وتراوه: له بهر چه ند لایه نیک:

یه که م: به برین یان شیواندنی داوین شوینه واریک زۆر خراپی لی ده که ویتنه وه که گه وره تره له تاوانی زینا وه له بنپر کردنی وه چه ونه وهی ئاده میزادو به هیلاک بردنی نه وکه سه دا.

نه خوښی و چاره سهر

دوړه م: داوین و عورته نه ندامتکي هستیاری داپوشراوی ناده میزاده، به پرینی یان شتواندنې نه و نامانجه ناپیکتیت له وهی خه لگی به بینینی که سه که په ندو عیبرته وهریگریته، چونکه عورته وداوین داپوشراون و نابینریت.

سی یه م: نه گهر دهستی دزیکي دیارو ناسراو بپردا، نه و دهستیکی تری هیه که ده توانیت کاری پی بکات، به لام داوین و عورته ته نه یه که دانه یه به پرینی هپچی تر نی یه کاری نه وه بکاته وه.

چواره م: چیتو خوښی زینا هه موو جهسته ی گرتوته وه، جا پتویسته هه موو جهسته سزا بدریت نه که ته نه یه که نه ندام له له ش.

جا سزای خوای گه وړه به جوانترین و پوختترین شتواز داپوشراوه که به رژه وړه ندی هه موو لایه که ده پاریتیت.

پوخته ی مه به ست:

تاوان و تاوانکاری سزای له توله دا ده دریت جا سزای شهرعی بیت یان قه ده ری، یان هه ردوکیان پتیکه وه، یاخود خوای گه وړه به هوی ته و به کردن و چاکه کاریه وه لیبیان خوش ده بیت.

جوړه کانی سزا

سزای تاوانه کان دوو جوړن:

سزا شهرعیه کان و قه ده ری ه کان...

نه گهر سزا شهرعیه کان نه نجام دران به سه رتاوانباردا، نه و سزا قه ده ری ه کان هه لده گیریت و نامیتیت یاخود سوک ده بیت، چونکه که م جار خوای گه وړه هه ردوو جوړی سزاکه ده سه پینیت به سه ر به نده کانی. نه ویش له حاله تیکدایه که سی تاوانبار شایسته ی هه ردوو جوړه که بیت. جا هه رکاتیک به ری ه ست هه بوو له به ده م جی به جی کردنی سزاشه ری ه کاند، له و کاته دا سزاقه ده ری ه کان دیته کایه وه و دوو نی یه سه ختر بیت له وی تریان یان سوکتر بیت، به لام خاصیه تی سزا قه ده ری ه کان نه وه یه که گشتی

یهو هه مووان ده گریته وه، به پیچه وانیه سزا شه ریه کان تاییه ته به کسی تاوانبار وه، چونکه خوی گوره به سزا قه ده ریه کان هه مووان سزاده دات. به لام سزا قه ده ریه کان: نهوا توشی تان وکومه ل ده بیت به تاییه تی وگشتیش، چونکه هه رکاتی تاوانکاری وسه پیچی به نهینی نه نجام دراو ناشکرا نه کرا، نهوا زیان وزه ریه تی نهها بۆ نه نجام ده ره که ی ده بیت، به لام نه گه هاتوو تاوانکاری وسه پیچی ناشکرا کراو خه لکی به گشتی پیگرییان لی نه کرد نهوا دوور نی به هه ره موویان توشی سزای خودای گوره بین.

جوړه گانی سزا شه ریه کان

هه روه کو پیشتر پوونمان کرده وه که سزا شه ریه کان خوی گوره له به رامبه ر پاده ی زیان وه فسه ده ی تاوانکاریه ک دایناوه که بریتین له سی جوړ: (له سی داره دان، برین، دارکاری) ^۱.

له سی داره دان: بۆ دژی تاوانی "کفره" که تاین تیک ده دات، وه زیناو نیریازی به که وه چه تیک ده دات. ^۲

(امام احمد) ده لیت: له دوی کوشتن من تاوانیکی به گوره تر نازانم جگه له داوین پیسی "زینا" وه به لگه ی له سه ر نه م ووته به فهرمووده ی (عبدالله بن مسعود رضی الله عنه)، که له پیغه مبه ری پرسیه: (یا رسول الله ای الذنب اعظم؟ قال رضی الله عنه: ان تجعل لله ندا وهو خلقک، قال: قلت: ثم ای؟ قال رضی الله عنه: ان تقتل ولدک مخافة ان يطعم معک. قال: قلت: ثم ای؟ قال رضی الله عنه: ان تزني بحليلة جارك.) ^۳ واته: نه ی پیغه مبه ر رضی الله عنه کام تاوان به

^۱ - نه م سزایه بۆ تاوانه گوره کانه، به لام بۆ بچو که کان نهها سه رزه نشت کرده به پی حالتی تاوانباریه کی.

^۲ - دیاره هه موو کافر یکیش له نیلامدا ناکوژیت، چونکه کافر جوړی هیه. نهها شه پر کریان ده کوژیت که رگرو شه کره له به رامبه ر نیلامدا، چونکه کافرمان هیه "مسالم" به وهه به "متحالف". "وه رگتر"

^۳ - نه م فهرمووده یه (صحیح ه، بخاری: ۴۴۷۷) و (مسلم: ۸۳/۲ نووی) گپراویده وه.

نه خوښی و چاره‌سەر

گه‌وره‌ترین تاوان ده‌ژمیردیت؟ فهرمووی: شه‌ریک وهاوه‌ل بق خودا بریاردان. دیسان ووتی چیت؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: کوشتنی مندا له‌که‌ت له ترسی برسیتی دا. دیسان ووتی چیت؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: زینا بکه‌یت له‌گه‌ل هاوسه‌روحه‌لالی دراوسی که‌تدا.

وه‌خوای گه‌وره وه‌ک پشت پاست کردنه‌وه‌ی نه‌مه ده‌فه‌رمیت: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ... الفرقان: ۶۸) واته: مه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی له په‌رستندا هاوبه‌شی بق خودا بریارناده‌ن ، وه‌که‌سیش به‌ناحق ناکوژن که خودا کوشتنی حه‌رام کردوه‌وزینا ناکه‌ن، به‌لام نه‌وانه‌ی نه‌م کاره خراپانه نه‌نجام بدات نه‌وا توشی سزاو ئازارو پیسوی ده‌بیت.

گه‌وره‌ترین تاوانه گه‌وره‌کان

پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر نه‌و پرسیاره‌ی لی کرا جوړه‌کانی تاوانه‌گه‌وره‌کانی خسته پوو که‌به‌م شیوه‌یه: _

گه‌وره‌ترین جوړی شیه‌ک: بریتی به له هاوبه‌ش وهاوتایه‌ک بق خودا بریاریده‌یت.

گه‌وره‌ترین جوړی کوشتن: بریتی به له‌کوشتنی مندا له‌که‌ت له ترسی برسیتیدا، که‌هاوبه‌شت بیت له‌خواردن و‌خواردنه‌وه.

گه‌وره‌ترین جوړی زینا: بریتی به له‌زیناکردن به‌هاوسه‌روحه‌لالی دراوسینکه‌ت.

امام نوری ده‌تیت: له‌م فهرموده‌یه‌دا ده‌ست نشانی تاوانه گه‌وره‌کان ده‌کات که‌بریتن له: هاوه‌ل و شه‌ریک بق خودا بریاردان، مه‌روه‌ها کوشتی به‌ناحق.

به‌لام جگه له‌شه‌ریک په‌یدا کردن و کوشتنی ناحق، نیو چمی تر هه‌یه له‌زیناو نیربازی ، رپا خوادن "سو" وه‌ئازاردنی دایک و‌باوک، جادو‌گری ، بو‌ه‌ئان کردن به‌کچانی داوین پاک، هه‌لته‌ئان له‌به‌ره‌کانی جه‌نگ، وه‌جوړه‌کانی تر له‌تاوانه گه‌وره‌کان ، نه‌وا به‌یتی جوړ و‌پژ‌هو نه‌ندازه وه‌زکاری تاوانه‌که‌میان حوکم و‌یاسای تایم‌تی خزیان هه‌یه، وه‌کاتیک به‌مانه ده‌وتریت تاوانه گه‌وره‌کان مه‌بست لیږده‌ا وه‌ک نه‌وه‌یه بل‌تیت له‌به‌رامبه‌ر نه‌مه‌دا (کارو چاکه گه‌وره‌کان) هه‌یه، بویه ده‌وتریت تاوانه گه‌وره‌کان... والله اعلم. (شرح مسلم: ۸۴/۲).

ابن القيم الجوزی

واته زینا کردن جوڑی هیه ، جا زینا کردن له گهل ئافره تیکدا که هاوسه رومیردی هه بیئت زۆرگه وره تره له کچیک و ئافره تیک که هاوسه ری نه بیئت، چونکه به نه جامدانی ئهم کاره تنو خیانهت له هه لالی که سیک ده که یت و سه رجیکه ی ده شیوینیت وه هه رچه نده وه چه و نه وه ی تیکهل و ده شیوینیت. جا زینا کردن له گهل ئافره ت و هاوسه ری دراوسی که تدا زۆر مه تر سیدارترو گه وره تره له لای خوی گه وره له گهل زینا کردن له گهل سه د ئافره تی بی میرد دا ، چونکه هه ریه وه ی که میرد ه که ی دراوسیه ئیتر چه ندین ماف پیشیل ده که یت که له هه ره تاوانه گه وره کانه . وه پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فرمیت: (لا یدخل الجنة من لا یأمن جاهد بوائقه).^۱ واته: ناچیت به هه شته وه نه وه ی دراوسی که ی له شه پو خراپه ی ئهمین نه بیئت.

جا به نه ندازه ی دووری و نزیکه ی که سه کان پێژه تاوانکاریه که گه وره تر ده بیته وه . بنو نمونه: ئه گه ر زینا بکه یت به رامبه ر دراوسی که ت، ئه گه ر خزم و که ست بن شه و زیاتر له پێژه ی تاوانه که زیاد ده کات له پیشیل کردنی مافی تر...

جا ئه گه ر "میردی ئافره ته که" دراوسیتانه و زینات کردوه له گه لی له مال ده رجووینیت یان بۆ شاریک چووینیت بۆ "نوێژ" ، خویندنه وه وه رگرتنی زانست ، کار ، جیهاد" شه و تاوانه که زیاتر ده بیئت. ته نانه ت ئه گه ر زینا له گهل خیزانی تیکۆشه ریکدا بکه یت که له پیتا و خودادا تی ده کۆشیت ، شه و له قیامه تدا به تیکۆشه ره که ده وتریت: (خذ من حسناته ماشئت. قال النبی: فما ظنکم؟)^۲ واته: به ئاره زووی خۆت له خیر و چاکه کانی به ره چه ندت ده ته وی. وه پیغه مبه ر فه رمووی: ئایا پیتان وایه هیه ی بۆ جی ده هیلت؟ واته: ئایا گومان ده به ن له و کانه دا باوک خواخوایه تی مافیکی له لای

^۱ - ئهم فه رموده به (صحیح) ه، (مسلم: ۲/۲۰ نووی) گێڕاویه تیه وه له فه رموده ی (ابی هریره) وه (بخاری: ۶۰۱۶) - ئهم جۆه گێڕاویه تیه وه: (والله لا یؤمن ، والله لا یؤمن ، قیل: من یارسول الله ﷺ: الذي لا یأمن جاهد بوائقه) واته: وه الله ی باوه ری نی یه، والله ی باوه ری نی یه. وویان: کی نه ی پتغمبه ری خودا ؟ فه رمووی: ئهو که سه ی درووسی که ی له شه ی پارێزراو نه بیئت.

^۲ - ئهم فه رموده به (صحیح) ه، (مسلم: ۶/۱۳ نووی) گێڕاویه تیه وه.

مندا له كه‌ی بێت تا لێی وه‌ربگرێته‌وه، ئایا له‌و كاته نا‌په‌حه‌تا هیچ خێرێك بۆ كا‌برای زینا‌كه‌ر ده‌هێڵێته‌وه؟ بێ گومان نه‌خێر.

جا نه‌كه‌ر ئه‌و ئافره‌ته‌ی زینات كرد له‌گه‌ڵیدا له‌كس و‌كا‌ری خۆت بێت، ئه‌وا تا‌وانه‌كه‌ زیاتر ده‌كات به‌وه‌ی كه‌ خیانه‌ت و‌نا‌پاكیشت كرد له‌ خزم و‌كس و‌كا‌ره‌كه‌ت. وه‌نه‌كه‌ر كه‌شی زینا‌كه‌ر خێزاند‌ار بێت، ئه‌وا تا‌وانه‌كه‌ زیاتر گه‌وره‌تر ده‌بێت له‌سه‌ری. خۆ نه‌كه‌ر زینا‌كه‌ر به‌ته‌مه‌ن و‌پیربێت، ئه‌وا له‌مه‌مووی خراپ‌ترو گه‌وره‌ترو مه‌ترسیدار‌ت‌ره. وه‌به‌یه‌كێك له‌و سێ كه‌سه‌ داده‌نرێت كه‌ خ‌وای گه‌وره‌ له‌ پۆژی قیامه‌تا ته‌ماشایان نا‌كات، نه‌قه‌سیان له‌گه‌ڵدا ده‌كات وه‌نه‌ پشتیوانیان ده‌كات و‌سزایه‌کی سه‌ختی بۆ ب‌پیارده‌دات كه‌ پێغه‌م‌به‌ر ده‌فه‌رمێت: (ثلاث لا یكلمهم الله یوم القیامه فولا یزکیهم. قال أبو معاویه: ولا ینظر إلیهم ولهم عذاب الیم: شیخ زان، وملك كذب، وعائل مستكبر).^۱ واته: سێ كه‌س له‌قیامه‌تا خ‌وای گه‌وره‌ نه‌قه‌سیان له‌گه‌ڵ ده‌كات نه‌

^۱ - ئهم فهرمووده‌یه (صحیح)ه، (مسلم: ۱۱۶/۲) گێڕاوه‌تیوه له‌فه‌رمووده‌ی (ابی هریره).

وه‌ (امام نووی) ده‌لێت: قه‌هی چا‌كه‌و باشه‌یان له‌گه‌ڵدا نا‌كات، به‌لكو به‌زمانی توندو تیز و‌تورپه‌وه قه‌هیان له‌گه‌ڵدا ده‌كات. وه‌جه‌ماوه‌ری رافه‌كاران "جه‌ور المفسرین" پێ‌ان وایه‌ كه‌: مه‌به‌ست له‌وه‌ی كه‌ قه‌هیان له‌گه‌ڵدا نا‌كات، واته به‌شیوازیك نادوێت تا سو‌دمه‌ند و‌دل خ‌وژن بێ. وه‌ ووتراوه‌ كه‌: فریشته‌كان پێ‌شوازیان لێ نا‌كه‌ن و‌به‌خێره‌تیان نا‌كه‌ن.

وه‌مه‌به‌ست له‌ "ته‌ماشایان نا‌كات" واته: ڕوویان تی نا‌كات، چون‌كه‌ ته‌ماشاكردنی خ‌وای گه‌وره‌ له‌و ڕۆژه‌دا و‌اقای ڕژاندنی سۆز و‌میه‌ره‌بانی بۆیان.

وه‌مه‌به‌ست له‌ "پێ‌شوازیان نا‌كات" (زجاج) ده‌لێت: واته س‌تا‌پشیان نا‌كات. وه‌وتراوه‌: واته پا‌کیان نا‌كاته‌وه‌ له‌ پسی و‌ژه‌نگی تا‌وان‌كا‌ری.

وه‌ (قاضي عیاض) ده‌لێت: ئه‌مه‌ زه‌ه‌نگی م‌ترسی په‌ هه‌رسێ‌کیان جه‌وره‌ تا‌وان‌ی‌کیان ته‌م‌جام داوه‌ كه‌ نه‌ده‌بوو پێ‌ان كرده‌یه، چون‌كه‌ دووری هه‌یه‌ له‌نی‌وان خ‌ودی خ‌وژیان و‌تا‌وانه‌كه‌یاندا، چون‌كه‌ هیچ پێ‌ستیان پێ‌ان نی‌یه‌ و‌بیانوی ته‌م‌جام دانسی ئه‌م تا‌وانه‌یان نی‌یه‌، له‌كاتێ‌كه‌دا پێ‌یست بوو هه‌ر سێ‌کیان زیاتر ڕوویان ب‌كردایه‌ت خ‌وای گه‌وره‌.

بابه‌تی "پیری زینا‌كه‌ر" كه‌ ژیری به‌ره‌و پ‌وخ‌تی ده‌چیت و‌حه‌زو ناره‌زووی كه‌م ده‌یت‌وه‌ و‌ ته‌مه‌نی به‌سه‌ر چ‌ووه‌و له‌ مردن نزیک بووه‌ته‌وه‌، له‌هه‌مان كاتدا هه‌م‌و ناره‌زووی سێ‌کی ته‌نگی پێ‌ی هه‌ل چ‌نیه‌ و‌ه‌ك لاوێك، پاشان كه‌ هه‌لا‌تی خ‌وای هه‌یه‌ بۆ په‌نا ده‌بات بۆ ئه‌م كا‌ره.... ب‌روانه‌ شه‌رحی نووی بۆ "مسلم: ۱۱۹/۲).

ابن القيم الجوزی

پشتیبانیان دهکات "معاویه دهلیت": و نه تماشایان دهکات، و سزایه کی توندوتیژیان ههیه بریتی به له: پیریکی زیناکه، دهسه لانداریکی درۆزنکار، ههزاریکی لووت بهرزو خق بهزل زان.

جا کات وشوین وجیگاش پۆلی خۆی ههیه له زیادکردنی قهبارهی تاوانه که دا. بۆ نمونه نهگهر نهو تاوانکاریه له مانگی ههرا م و په مه زاندا بیته، یا خود لهشاری مهککهی پیروندا بیته، یان کاتیکی مهزن و پیروژ له لای خودا گهوره بیته وهک کاتی نوێژیان گیرا و قبولا بوونی نزا... که واته به پیتی نه م هۆکارانه کاریگهری زیادوکه می یان گه و دهیی و بچوکی قهبارهی زیانی تاوانه که ده رده که ویت و په لاده کردیت. خودا پشت و په نامان بیته.

حیکمهت و دانایی له برینی دهستی دزدان¹

خوای گه و ده دهست برینی دزی کردۆته سزایه ک بق نه و به دکاریه و تاوانکاریه کی که له شیوه و دیمه نی پشیل و ماردایه که هه ر نازانیته چۆن و له کوێ پهیدا ده بن و کاری چه په لی خۆی نه نجام دهدات و به ره می ماند و بوون و هه ول و کۆششی چه ن دین ساله ی مرقه کان به ناحق ده بات و مالی خه لکی کا ول ده کات. هه ریۆیه خوای گه و ده سزای داوه به برینی نه و نه دمه ی که کاری دزی پی نه نجام دهدات، و هه سزای کۆشتن و دارکاری له م دوور خستۆته وه.

¹ - تیپنی نه وه ده کړیت که هه موو دزیک دهستی نابریته وه، چونکه سیاقی ئایه ته قورئانه که به (السارق والسارقة) واته سه ره تایی به (الف و لام) ی معریفه دهست پی کردووه. واته که سیک که پیشه ی هه می شه ی بریتیته له دزی وه ناسرایت به م کاره چه په له. و هه دوور بیت له سه رده می گرانی و نه هه مته ی و برستی و وه یانوی ته راوی نه بیت له سه ر نه نجام دانی نه م کاره، چونکه له سه رده می خه لیفه عومهری کوری خه تاب نه م حوکی دهست برینی دزه هه لگرا به مۆی بلا و بوونه وه ی بی کاری و برستی و گرانی به سه ر و لاتدا. "وه رگێر"

جۆرەكانى كەفارەتى قاوان

خوای گەرە بۆ لى خوش بوون لە تاوانەكان كەفارەتى دانائو وەك بەرامبەرێك و نەت سافىەك بۆ لىخۆشبوون لە تاوانەكان. ھەر وەكو سى جۆر سزا ھەيە لە ھەموو تاوانە گەرەكان. بە ھەمان شێوەش سى جۆرە كەفارەت ھەيە كەفارەت ھەيە كە بریتىن لە (پزگار كردن - خواردن دان - پۆژووگرتن) پزگار كردن مەبەست لى - زۆگار كردنى بەندەيەكە مۆفەتێكى كۆيلە ئازادى بكەيت وەنان دان و خواردن و بەخشاندنەو.

بەشەكانى تاوانكارى بە پى كەفارەتەكەي

خوای گەرە تاوانكارى كەردووە بە سى بەشەو.

بەشى يەكەم: كە سزای ھەد (الحد) ى بۆ دانائو پىويستى بە كەفارەت نەكردووە.

بەشى دووھەم: پىويستى بە (ھەد) نەكردووە لە برى ئەو كەفارەتى بۆ دانائو. وەكو تاوانەكانى (چونە لاى خىزان لە پۆژانى مانگى پەمەزان) و كاتى ئىحرام پۆشين لە ھەج و ھەمرە دا (وە كوشتنى بىمەبەست و سويند خواردن بە درۆ.

و بەشى سى يەم: كە نە پىويستى بە كەفارەت ھەيە وە نە (ھەد) یش كە ئەمەش دەبێتە دوو بەشەو:

١. ئەوانەي كە قەدەغە كەردنىان سەروشەيەو ھەر لە سەروشتى مۆفەدان نەشیاو وەك: خواردنى پىسايى و خواردنەو ى ميز و خوین.

٢. جۆرێكە مەفسەدەو خراپەكەي كە مەتر بێت لە ئاستى ئەو ى كە پىويست بە (ھەد) بكات، وەك نەزەردن و ماچ كردن و بەركەوتن، قەسەكەردن - وە دزی بچوك (دزىنى پارەي كەم) و ھاوشێوەكان.

ئەو جۆرەى كە كە فارەتى پىۋىستە

ئەو جۆرەى كە كە فارەتى پىۋىستە سى جۆرە:—

يەكەم: ئەو كارەى كە لە بنە پەتدا موباحە وپپىدراو، بەلام دواتر لە كاتىكدا يان دواتر بۇ ماو، يەك قەغەو، حەرام كراو. وەكو چوونە لاي خىزان لە كاتى ئىحرامى حەج وپپىدراوگرتندا. بەلام زانا يان لە چوونە لاي ئافرەت لە كاتى "بى نوپى-سوپى مانگانە" دا، ناكۆكن كە ئايا لەم جۆرە يە يان حوكمى جىياوازترە. ئەمە لە بابەتى سەرزەنشەت كراو، كانە. "زواجر"

دوومە: كارانىك وەكو "نەزىر كەردن بۇ خودا يان سوپىند خواردن يان پەيماندىك بە خودا" يان حەرام بوو، يەك كە بىە وپتە، لە لايى بىكات، ئەو لە سزايدا خواى گەورە كە فارەتى بۇ داناو، وە ناوى ناو، (تەلە)، جا ئەم كە فارەتە تاوانى ئەو بى پىزى يە ناسپىتە وەكە سوپىندى بە درق بە خودا خواردو، وەكو هەندىك لە زانا يان گومان دەبەن. چونكە دەگونجىت سوپىند خواردن واجب بىت، وە هەندىك حالە تىش "موسە حەب" بىت يان "مباح" بىت، بەلكو كە فارەتە كە لە لاي كەردنى بە لىنە كە يە. ئەمە يان لە بابەتى لە لاي كەردنى "تەلە".

سى يەم: ئەو شتەنى كە پىۋىستى بە قەرە بوو، يە وەك كوشتنى بى مەبەست، كوشتنى بى مەبەست لە پاوكەردندا هەرچەندە باتاوانىش نەبىت. كە ئەمانە لە بابەتى قەرە بوو، كانە "الجواب" ^۱.

هېچ كاتىك لە سزاي تاوانكارىدا ئەم شتە كۆنابىتە وە

لە سزادانى كە سى تاوانكاردا هېچ كاتىك لە يەك كاتدا حەد و سەرزەنشەت كەردن كۆنابىتە وە. ئەو، پىۋىستى بە سەرزەنشەت ئەو، حەدى ناوېت. ئەو، وەيشى حەدى

^۱ - كە فارەتى ئەم جۆرە يان: زواجر-سەرزەنشەت كراو، كا. تەلە: لە لاي كراو، كان، جوابر: قەرە بوو، كراو، كان. بىروانە (فتح البارى: ۸۰/۱۲، ۱۸۴، ۱۸۶).

ويست سهرزه نيشتي ناوېت. وه هره روا نه گهر كه فاره تي ويست نه وا پيوېستي به حد نى يه، وه نه گهر هدى ويست نه وا پيوېستي به كه فاره ت نى يه.

نايا سزاي سهرزه نشت كردن تعزير وكه فاره ت كۆده بېته وه له تاوانيكدا كه پيوېست به حد نه گات؟

وهك چوونه لاي خيزان له كاتي ئيحرام وپوښوگر تندا وسوړى مانگانه دا "حه يز" كه پيوېستي به كه فاره ت هه يه. له م باره دا دوو بچوون هه يه:

وتراوه كه: پيوېستي به سزاي "تعزير" هه يه كه ياساكانى پيشيل كړدوه كه چووته لاي خيزانى له كاتي هه يزدا.

وه وتراوه كه: پيوېست به "تعزير" ناكات ته نها كه فاره تي هه يه، چونكه كار ه كه ده سرپته وه وقره بوو كراوه ته وه.

سزا قه دهره كان

سزا قه دهره كان دوو جوړن. جوړتيكان تاييه ته به دل ودهرون، وه جوړه كى تريان تاييه ته به جهسته ومان و سامان.

۵۷- سزا قه دهره كانى تاييه ت به دل:

نه وهى تاييه ته به دل ه كان دوو جوړن:

يه كه ميان: ئيش ونازار به دل ده گات.

دوه ميان: پيگرتن وين بر كړدى نه و شتانه ي كه ژيانى دليان به دهسته. جا نه گهر نه م حاله ته پوويده نه واده كانى دروست ده بن. جا نازارو ئيشى دل له هه موو ئيشه كانى تر به ئيش ونازار تره و بنه پرتى سزاي جهسته يه. جا نه م سزايه كه م وزيا د ده گات، له دل ه وه بق جهسته ده چيېت وه له جهسته شه وه بق دل ده چيېت. جاكاتيك دهرن وپوچ له جهسته جيا ده بېته وه نه وكاته سزاكه تاييه ت ده بېت به دل ودهرون كه پتي ده وترپت سزاي كړ ياخود جيهانى به رزه خ. كه سزاي نه م جيهانه وهك سزاي جيهانى دونيا وايه.

جۆره کانی سزا قهدهریه کان له سهر جهسته

۵۸- سزا قهدهریه کان به سهر جهسته دا:

دیسانه وه ئه م جۆره سزایه ده کریتته دوو به شه وه: _

جۆریکیان له دونیایه ، وه جۆره که ی تریان له قیامه تدا به . وه سه ختی و بهرده وام بوونیان به نده له سهر پێژه ی و جۆر و نۆری به رنه نجامی ئه و خراپیه ی که لیتی که وتوووته وه . وه له بنه پهرتدا نه له دنیاو نه له قیامه تدا شه پو خراپه کاری نی به ته نها تاوانکاری و سزا که ی نه بیته . وه بنه پهرتی هه موو تاوانیکیش شه پو خراپه ی دهرون و به دکرداریه که ناوی خراپه و شه پ بپرواته وه به سهر هه موویاندا .

وه هه ر ئه و دووانه یه که پێغه مبه ر ﷺ هه میشه له سه ره تای وتاره کانیدا پشت و په نای ده به ست به خودا له مه ترسیاندا که ده یفه رموو: (و نعوذ بالله من شرور أنفسنا ، و سیئات أعمالنا) .^۱ واته: په نا به خودا ده گرین له شه پو خراپه ی دهروندان و به دکرداری کردو ه کانمان .

جا به دکرداری کردو ه کانمان "سیئات الاعمال" به شیکه له به شه زۆر خراپه کانی دهرون، واته دهرون "نفس" سه رچاوه ی هه موو خراپه یه که .
واتای برگه ی (و سیئات أعمالنا) له فهرمووده که:

له واتای ئه م برگه دا پای جیاواز هه یه که ئایا مه به سستی ته نها "کاره خراپه کانه نه" ؟ وه ک بلیتی باسی لقیک بکات له بنه مایه ک له په گه زی خۆی؟ یا خود بیتی (من) بۆ زیاتر خستنه پووکاره که هاتوو؟

پایه ک هه یه ووتراوه: واتاکه ی له وه دا کۆبووه ته وه که په نا به خودا ده گرم له هه موو شه پیک که سه رچاوه که ی دهرونه که مایه ی هینانی به لاوسزایه بۆ سه ر مرقۆ. جا

^۱ - نه مه به شیکه له فهرمووده یه کی درێژی (صحیح) (اصحاب السنن) وه کهسانی تسریش گێڕایانه ته وه . وه شیخ البانی ده لیت: وه به راستی سه لێتراوه له پێغه مبه ره وه که ئه م فهرمووده یه ی فیری هاوه لانی ده کرد که له ووتار و ده ست پیک گوتاره کانیدا بیلێم وه وه ک پێشه کی یه ک پشی بێ به ستن له داواکاریه کانیدا . ۱ ه، پروانه (مقدمه حقیقه الصیام: ص ۹).

مەبەست لىرەدا پەناگرتنە لەسەرچاوەولقەکانى شەپوخراپەومەبەستەکان
وبەرئەنجامەكەى. ھەريۆيە كاتىك فريشتەكانىش بۆ باوەپداران دەپارێنەو
دەلێن: (وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتُهُ... غافر: ٩)
واتە:خوادايسە لەخراپەوخرابەكارى بىيان پارێزە، وەھەركەسىيكت
لەخرابەوخرابەكارى پاراست واتە پەحم وميھرى خۆت پژاندووە بەسەريدا.

جا ئەم نزايە لەم ئايەتە پيرۆزەدا دووشتى لەخۆگرتووە:

يەكەميان پاراستنيانە لەخرابەى كردهوكان ، دووەميان لەتۆلەوسزاي خرابەى
كردهوكان كەژياني مرقۇ دەشيۆينيت. جاكەواتە ھەركاتىك خوداي گەورە مرقۇ
پاراست لەبەدكارى، ئەوا پاستەوخۆ دەپياريزيت لەتۆلەوسزاي بەدكارىەكانىشى.
ھەرچەندە ئەم ئايەتە پيرۆزە ئاماژە بۆ ئەو دەكات كەبۆتسى ئەكەوتن
لەتۆلەوسزاي كارەكانمان، پيوستە خۆمان لەخرابەكارى بپاريزين وخوای
گەورەش بمان پاريزيت.

جا ئەگەر ووترا: مەبەست لەم نزايە پاراستنى مرقۇ لەسزاکانى دۆزەخ، كەواتە
خرابەكان"السيئات" مەبەست لىي خرابەكارىيەوبەدكارى يە، واتە ئەوھى
فريشتەكان بۆت دەپارێنەو ھەمان مەبەستە كە پيغەمبەر ﷺ پەناي گرتووە
لىي. جا لىرەدا ووشەى (يَوْمَئِذٍ) واتە لەو پۆزەدا پەدى ئەم بۆچوونە نادريتنەو،
بەلگە مەبەست لىي پاراستنى لەخرابەكارى وبەدكارى يە لەو پۆزەدا، كەبريتيە لە
خرابەكان لەدەروندا.

و ھووتراو: پاراستن لەخرابەكان دوو جۆرە:

١. پاراستن لەئەنجام نەدانى بەدكارى وخرابەكارى.
 ٢. پاراستن لەتۆلەوسزاي بەدكارى ئەگەر ئەنجام درا ، بەليخۆش بوون.
- كە ئەم ئايەتە پيرۆزە ھەردوو داواكارىەكەى لەخۆگرتووە.

جا با له ناوه پۆکی ئەم داواکارییهی فریشتەکان ورد بینهوه لهو ئایەتە پیرۆزەدا.
چۆن چۆنی باسی گەورەیی باوه پوڤاوه پداران دەکەن و کردەوهی چاکە دەنرخێن
وداواي لیّ خوښ بوون بۆ باوه پداران دەکەنوه له میانەي نزاو پارانهوه که یاندا له
خودای میهره بان دەپاړینهوه که خاوهنی زانست و سۆزو میهره بانێ یه . زانیاره
به لاوازی مرۆف و سه رسه ختی دوژمنه که یان، به چه زو ئاره زووه کانیا، به سه رچاوه ی
تاوانه کانیا، که به میهره بانێ وزانیاری خۆی کاتیک که کۆرپه له ی له سکی دایکیدا
گه وره ی کردن و وه سۆزو په حمه تی به سه ردا پشتن ، ئەو سۆزو په حمه تی که
هه موو جیهان وه موو شتیکی داپۆشیوه . که په حمیان پی بکات وه باوه پداران
ویه کتاپه رستان توشی سزای کاره کانیا نه بن ، چونکه خوای گه وره خاوهنی
فراوانی په حمه ته . هه رکه سیك ئەو سۆزو میهره بانیه نه یگرێته وه ، ئەوا به دکارترین
وسه رلێشیواوترین مرۆفه ، وه دواتر ده پاړینه وه تا خای گه وره له ته و به کاران
خۆشبیت، که به وونه ته پێیواری کروانی خواپه رستی و ده ست به ردارێ خراپه کاری
بوونه ، دواتر داواو نزا ده که ن که خوای گه وره له تۆله و سزای دۆزه خ پارێزداویان
بکات وه باوه پداران به خۆیان و هاوسه ره کانیا نه وه به به هشتی به رین شاد بکات.
خوای گه وره خاوهنی به لێن و په یمانی خۆیه تی و وه به لێنی به هه شتی پی داوون
به هۆی کۆمه لیّ هۆکاره وه .

پوخته که ی بریتی یه له پارانه وه ونزای فریشتەکان بۆیان که خودا په حم و به زه بیان
به سه ردا بپێنێت و به وه ش له کاره کانیا نه وه سه رکه و تووین تا فریشتەکانیش
له پوانگه ی کاره کانیا نه وه بۆیان بپاړینه وه . پاشان فریشتەکان کۆتایی
نزاو پارانه وه که یان به م برگه پیرۆزه ته واو ده که ن. (إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) واته:
به پاستی تۆ عه زیزودانايت.

جا "عزیز" له (عه زه وه) هاتوه، که که مائی هیزو قودره ته . وه دانایش "الحکیم"
لوتکه و که مائی زانیاری وزانسته . که واته به م دووسیفه ته پیرۆز و شکۆیه خوای

نه خوشی و چاره سەر

گه وړه بېيارو فرمان ددهات وده کاره کان په کلا ده کاته وه، که سەرچاوه ی هه موو دروست کردنیک وشه ريعهت و فەرماننیکه .

پوخته ی مه به ست:

تۆله وسزای خراپه کاری جؤراوجؤره له سزا شهرعیه کان ووسزاقه دهریه کان که توشی یان دل دهبیت یاخود جهسته ، یاخود هه ردوکیان له یه ک کاتدا ، وه هه روه ها سزاکانی ژيانی به رزه خ له پاش مردن، وه سزاکانی جهسته له پوژی جه شردا. جا تاوانکاری خالی نی یه له سزا ، به لام که سی تاوانکار وه ک سهرخوش وبی هوش وایه هه ست به نازارو نیش ناکات تاکاتیک به ناگادیتته وه . جا که له که بوون وکؤبوونه وه ی سزاکان له سهر یه کتری ، نمونه ی زؤر مانه وه ی سوتاوه له نیو ناگردا، وده مانه وه ی خنکاو له نیو ناودا.

جا زؤر که سی تاوانکار هه ست به خراپه کانی ناکات ، چونکه هیچ دیارده یه ک هه ست پی ناکات، به لام نازانیت که نه مه که مه ندکیش کردنه وه ک کاری له سهرخوی ژه مری کوشنده وایه له نیو جه سته دا. جا نه گهر زوو فریای چاره سهرکردن که ویت، نه وا به ره وچاک بوونه وه ده چیت گهر نا نه وا نه وه به ره وه هه لدير و تیاچوون هه نگاوده نیت. جا به هه مان شپوه که له که بوون وکؤبوونه وه ی تاوان له سهر تاوان مرؤف توشی تیاچوون ده کات... په ناده گرین به خوا.

جؤره گانی سزاقه دهریه کان له سهر دل

لبیره دا هه ندیک له تۆله وسزاکان ده هینمه وه یاد که له بهر نه نجای تاوانکاریدا دروست ده بن به نومیدی نه وه ی بیتته مایه ی هه لپاخن و دورگرتن له تاوان و تاوانکاران.

۵۹- تاوان مایه ی په رده پویش کردنی دل و بیستن و بینایی یه :

تاوان دله کان داده خات ومزوری بی ناگایی لی ددهات وه بینایی کویرده کات وگوپییه کان که پرده کات هوشو هه ستی مرؤف له ناوده بات یادی خودا بیرده باته وه،

وہ مرؤفہ خودی خوشی لہ بیر دہ کاو دلہ کان ژہ نگاوی دہ کات ، سنگ و ناسق و بیرتہ سک دہ کاتہ وہ . دہ ردو نہ خوشی و بہ لا بہ سہر دل و جہ ستہ دا دہ بارینیت و نارہ زووی جلہ وی دہ سہ لات بہ دہ ست دہ ہینیت ، راستیہ کان لہ دہ ست دہ دات .

مہرہ کو (امام احمد) دہ گیتہ وہ کہ (حذیفہ بن الیمان) دہ لیت : دلہ کان چوار جۆن : دلئیکی خاویں و پرشنگ دار کہ دلئیں باوہ پردارہ ، و دلتئیکی تاریک و پیردہ پۆش کراو کہ دلئیں بئ باوہ پیرہ ، و دلتئیکی نہ خوش و شکست خوار دوو کہ دلئیں دوو پوہ کاتہ . و دلتئیک کہ ہہ میثہ لہ نیوان دوو جہ مسہر دایہ ، جہ مسہری دوو پووی و جہ مسہری باوہ پیر ، جاکامیان زال بوون سہر نہ نجامہ کہی بہ ندہ لہ سہری .

۶۰- تاوان دہ بیتہ ہوی نہ ہیشتنی گویرایہ لئیں و تہ مہ لئیں لہ پیرستندا :

۶۱- تاوان دل کویر و کہرولال دہ کات :

تاوان دل ژہ نگن دہ کات و پیردہ پۆشی دہ کات لہ بہ رامبہر بہ حق و حق ویستی و راستی کویر و کہرولال دہ کات ، راستی بہ ناپاستی دہ بینیت و پووناکی بہ تاریکی و بہ ہیچہ وانہ وہ ، چونکہ ہۆش و ہۆشیاری دل لہ دہ ست دہ دات . لہ و کاتہ دا چاندہ کہ سیکی نابینا لہ پرنگہ کان تی دہ کات . و جہ ندہ کہ لہ ناسینہ وہی دہ نگہ کان دہ کات و جہ ندہ لال دہ توانیت ناوازی جوان بچریت و وشہی جوان دہ برپیت . نہویش ہیندہی نہ مانہ لہ حق و حق ویستی دہ کات و دہیناسیتہ وہ .

دواتریش کویر و کہرولال دل دہ گوازیتہ وہ بۆ نہ دماہ کانی جہ ستہ ، چونکہ ہۆشیاری و بینای پاست و دروست لہ دل و دہ روندایہ . و ہۆشای گہ و رہ دہ فہر میت : (فَاتَّيْنَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ . الحج : ۴۶) واتہ : جاوہ نہ بیت ہہر چاوان کویر و نابینا بویت ، بہ لکو نہ و دلانہ کویر دہ بن و لہ سینہ کاندان " چونکہ ہہر پوالہ ت دہ بینیت و ناوہ پۆک لیک نادانہ وہ " .

جا نہ م ثابہ تہ مہ بہ سستی لہ وہ نی یہ کہ بہ ہیچ شیوہ یہ ک چاو کویر نابیت و نابینا نابیت ، نہ وہ تا لہ شوینئیکی تردا لہ باسی باسی حوکی کاری شہری دا

نه خوښی و چاره سهر

ده فهرمیت: (لیس علی الأعمی حرج... النور: ۶۱) واته: له کاری شه رعیدا کوږو نابینا گله بیان له سهر نی په .

هروه ها ده فهرمیت: (عَبَسَ وَتَوَلَّى * أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى.. عبس: ۱-۲) واته: پیغه مبه ر پوی گرځ کړو پوی وه رگړا، کاتیک بېواداریکی کوږ هات بډ لای. به لکو مه به ست لیره دا هوشیاری و بینایی راسته قینه و دروسته که له دلدا په ^۱، هره بډیه پیغه مبه ر ده فهرمیت: (لیس الشدید بالصرعة، ولكنه الذي يملك نفسه عند الغضب.)^۲ واته: به هیژ نه وکسه نی په که زږانبارو پاله وان بیت، به لکو نه و که سه په که له کاتی توپه یدا خوگر بیت..

هروه ها ده فهرمیت: (لیس المسکین بالطواف الذي ترده اللقمة واللقمتان، ولكن المسکین الذي لا یسأل الناس، ولا یفطن له فیتصدق علیه.)^۳ واته: هه ژارو فقهیر نه و که سه نی په که ده روزه ده کات لیره و له وې پاروویه ک یان دوو پارووی بدریځ ، به لکو هه ژار نه وکسه په که ده روزه ناکات داوا له که س ناکات، وه که سیش هه ستی پی ناکات که هه ژاره تاخیری پی بکات.

پوخته ی مه به ست:

تاوان دهر دو به لایه که په دل کر مه پړزو ژه ننگاوی ده کات وه له پاستی وکوږو که پولالی ده کات.

۶۲- تاوان ده بیتنه مایه ی پوچوونی دل بو ناسته نزمه گان:

دل خوی گوره پړزی لی ناوه و کردویه تیه جیگایه کی پړوز ، که خوښه ویستی وترس و بینی خوی تیدا پواندوه . وه جیگای چه که ره بوونی بیروباوه پی پاک و بی

^۱ - نمره نا مدحوی شاعر ده لیت:

سهر که جوشنکی نه یی ، زر که تالم بوچسی په

دل که جوشنکی نه یی ، شیشه ی به تالم بوجی په " وهر گڼر"

^۲ - نهم فهرمودیه (صحیح) ه، (بخاری: ۶۱۱۴) وه (مسلم: ۱۶۶/۱۶ - نووی) گڼر اویانه تموه.

^۳ - نهم فهرمودیه (صحیح) ه، (بخاری: ۱۴۷۹) وه (مسلم: ۱۳۲/۷ - نووی) گڼر اویانه تموه.

گه رده که هه میسه به یادی خودا نارام و هیمن و دلنیا بیت. وه به کرده وه جوانه کانی به رزده بیت وه تا ده گاته ئاستی عرشى مه زنی خودا له ئاسمانى میهر و سۆزى خودادا مه له ده کات، به لام به هۆکارى تاوان و تاوانکارى و سه رپێچه وه، ئاستى نزم ده بیت وه وه به پۆخى خواره وه ی خواره وه دا "ئاسته نزمه کان" پۆده چیت. که هه میسه ده بیت جهنگى شته پرپوچ و قیزه ونه کان.

٦٢- تاوان دل کوێر ده کات:

هه وه کو چۆن وینه په ش و کوێر ده بیت وه، دواتر ئه وه دل به یوناکی نامینیت و وه له دلی ئاده میزادیکه وه ده گۆرینیت بۆ دلی ئاژه لیک که دواتر له ئاکارى خاونه که یدا په نگ ده داته وه.

جا هه ندی دل هه به خوای گه و ره کوێرى ده کات وه له سه ر شیوازی "به راز" ده رده که ویت که لیک چوون هه به له نیوان ئه وه ئاژه له وه کارى ئه وه که سه دا. وه هه به له و دلانه ده چیت سه ر ئاکارى "سه گ و گویدریژ و مار و دوشک"، ئه مه لیکدانه وه ی (سفیان بن عینه) به بۆ ئه م ئایه ته پیرۆزه که ده فه رمیت: (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُنْمِئَتْ أَنْفَالُكُمْ... الأنعام: ٣٨) واته: هه ر زینده وه رو گیانه وه ریک به سه ر زه ویدا به واته، وه هه ر بالنده به به به باله کانی به فریت، وه کو ئیوه خاوه نی گه ل و ئومه تن.

که "سفیان" ده لیت: مرۆف هه به دلی له سه ر ئاکارى شیر، وه هه یانه له سه ر ئاکارى سه گ و به رازو گویدریژ، وه هه به له سه ر شیوه ی تاوس دا به جل و به رگیدا خۆی ده نوینیت، هه به وه کو گویدریژ بارکراوه وه هه یانه وه کو که له شیر، وه هه به له پوچ سوکیدا وه ک کۆتر وایه، وه هه یانه وه کو مه پ هه ر خیر و پیت و فه پن. وه هه یانه وه کو پۆین له مامه له وکاردا، وه خوای گه و ره که سانی گیل و گه وجی هه ندی جار به گویدریژ چوواندوه، وه هه ندی جار به سه گ و ئاژه ل.

ئەم لێك چووناته لەناخەویدا زۆر بەهێز دەبێت تا کاریگەری هەبێ لەسەر ئاكارو پوختارو مامەڵەیی ئەو کەسانە کە مرقفی وردبین وخواوەن فیراسە هەستی پێ دەکات. کەهەندێ جاریش وێنەو پوختاریان چوووەتە سەر ئەو جۆرە ئاژەڵ کەلە میژوودا پوویداوێ کەخوای گەورە بەسەر جوله‌کەکانیدا میناوە.^۱ وەخوای گەورە ئەم کارە بەسەر قەومێکی ئەم ئومەتەدا دەهێنێت کەدەیان کات بە مەیمون و بەراز.^۲

جا سبحان الله چەند دلی شێواو شکست هەبێ خواوەنەکەیی بێ ئاگایە؟ وەچەند دل کوێر بوو وپۆچوو هەبێ؟ وەچەندین کەس سەرگەردان بوو بە پیاوێلدانی خەلکی؟ وەمەغرور و سەرکەش بوو بەپەردەپۆشی خودا بۆی؟ وەکەمەندکێش بوو بەنیعمەتەکانی خودا بۆی؟!

ئەمانە هەر هەمووی سزاو پێسوایبێ، بەلام خواوەنەکەیی وادەزانیت پێزی لێنراو.

٦٤- فیل کردنی خوای گەورە ئە فیلبازان:

٦٥- خەڵەتاندنی فیلبازان ئەلایەن خوای گەورەو:

٦٦- گالته کردنی خوای گەورە بە گالته جاران:

٦٧- کەنار خستنی ئەو دلانەی کەلەحق لایان داو:

٦٨- تاوان دل تێك دەشکێنیت و ئاوەژووی دەکاتەو:

تاوان دەبێتە مایەیی شێواندنی سەرجه‌م پێوهره‌کانی دل و دەرونی تاوانکار، بەشێوازیك کە حق بەناحق دەزانیت وەرپاستی بەناپاستی، وەخێروچاکە بەشەر دەزانیت.

^۱ - بڕوانە سەرگۆزەشتەیی (قریه القروء) لە زنجیرەیی (قصص من القرآن : رضوان جامع رضوان).

^۲ - ئەم فەرموودەیە (صحیح) ٥، (بخاری: ٥٥٩٠) بە هەلترامراوی "معلق"، و (حافظ) هێناویتی لە (الفتح: ٥٤/١٠) گێڕاویانەتەو، بڕوانە (الفتح المغيث) (الحافظ سحای: ١٠٥/١).

گومپایی و سرگردان ده‌کریّت و ادم‌زانیّت پینگای هیدایه‌تی خودایه‌تی. که نه‌مه‌ش به‌کینکه له‌سزاکانی تاوانکاری.

٦٩- تاوان دلّ په‌رده‌پۆش ده‌کات له‌خوای گه‌وره له‌دوئیا و قیامه‌تدا:

هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیّت: (كُلَّا بَلَّ رَأْنَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ * كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّخَجُوبُونَ... المطففين: ١٤-١٥) واته: نه‌خیر وانی به‌"ئه‌و نه‌فامانه‌تی ناگه‌ن و بی‌دارنا‌بنه‌وه" به‌لکو دلیان ژه‌نگی تاوان دای پۆشیوه له‌سه‌ر ئه‌نجامی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌یان کرد، نه‌خیر پزگاربوونیان نه‌سته‌مه، چونکه ئه‌و پۆژه به‌ربه‌ست هه‌یه له‌نیوان تاوانبارن و خوای گه‌وره‌دا، وه‌له‌بینینی ئه‌و زاته‌ پیرۆزه‌دا بی‌به‌شن.

تاوان وه‌ک ناسته‌نگی و به‌ره‌ستی وایه له‌نیوان هه‌ست کردنی دلّ به‌گه‌وره‌یی فه‌زلی خوای گه‌وره تا به‌ته‌واوی پاستی و دروستی یه‌وه هه‌ست به‌گه‌وره‌یی و مه‌زنی خودا بکه‌ن وه‌گرێ به‌ستی به‌ندایه‌تی له‌گه‌لدا به‌ستن، وه‌به‌خته‌وه‌ری هه‌میشه‌یی به‌ده‌ست به‌یتن. به‌لکو به‌به‌رده‌وامی تاوان پێگرو په‌رده‌پۆشیکی ئه‌ستووری سامناکه له‌نیوان ناسینی به‌نده‌ بق دلی خوی و وه‌له‌نیوان دلی و په‌روه‌ردگاری مه‌زندا.

٧٠- تاوانکار توشی دژوارترین ژیان ده‌بیّت له‌دوئیا و به‌رزوخ و قیامه‌تدا:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیّت: (وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى... طه: ١٢٤) واته: هه‌ر که‌ستێک پشت له‌یادی خوداو به‌رنامه‌که‌ی بکات، ئه‌وا ژیانێکی پرینه‌هامه‌تی و دژواری توش ده‌که‌ین، وه‌له‌ قیامه‌تدا به‌کوێری و نابینایی هه‌شر ده‌کریّت و لیتی ده‌پرسینه‌وه.

وه‌به‌رگه‌ی "مَعِيشَةً ضَنْكًا" به‌سزای گوێر لێکدراوه‌ته‌وه. که‌واته خوای گه‌وره ناخۆشترین ژیانی بق که‌سانێک بریارداوه که پشت له‌به‌رنامه‌ی خودا ده‌که‌ن و سه‌رپێچی ده‌که‌ن. هه‌رچه‌نده له‌دوئیا دا به‌چه‌ندین نیعمه‌تی خودا ژیانیان

نه خوڅی و چاره سر

پازاوه ته وه، به لآم له ناخدا دلې له وپه پرې بیژاری وپیسوایی وچه سره تی ومهینه تی وهیوا بپوای دایه. وه له وپه پرې گومرایی وسه رخو شیدایه، به هوی مه ست بیوونی به خه ز وئاره زووه کانی وه خه زی بق ده سلات ومانه وه... هتد.

بی گومان سه رخوڅی ومهستی به دنیا وه، زور مه ترسیدار تره له سه رخوڅی ومهستی به مهی خواردنه وه، چونکه دووه میان هه رکاتیڅ مهی لی دوورخرایه وه مهستی که ی به ری ده دات و به ناگادیتته وه، به لآم به پیچه وانه وه بی هوی ومهستی به دنیا وه ته نها له ساته کانی سه ره مه رگدا به ناگادیتته وه. جا ژیا نی پیسوایی وسه رشو پرې وناسو ری به شی ژیا نی یاخی بیوان وسه ریچی کاران له دنیا و ژیا نی به رزه خ له پاش مردن وه له قیامه تدا توندترین سزایان هه یه.

بی گومان به خته وه ری وئارامی دل وده روون وسه رجه م نه دنامه کانی جهستی مروؤ ته نها به یادی خوداو ملکه چی بیون بق خودا دیتته دی. خوای گه وره ده فهرمیت: (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ... النحل: ۹۶) واته: نه و بپوادارانه ی که کاری چاکه نه نجام ده دن له پیاوو شافره ت، نه و توشی ژیا نیکی کامه رانی وئاسوده بیان ده که ین له دنیا دا. وه له قیامه تدا به جوانترین شیوه پاداشتیان ده دینه وه له وهی که نه وان ده یان کرد.

جا باوه رو کرده وهی چاکه وئاکاری جوان مایه ی فراهه م هینانی به خته وه ری وشادی وخوش گوزهرانی هه ریدو دنیا یه. وه هه روه ها خوای گه وره ده فهرمیت: (لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلِلَّذِينَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ... النحل: ۳۰) واته: واته نه و که سانه ی که چاکه یان نه نجام داوه له م دنیا دا چاکه دیتته رییان، وه له قیامه تدا پازاوه ترین ونا یابترین پاداشتیان هه یه، که خوڅترین جیگا ساز کراوه بق خواناسان.

ابن القيم الجوزی

وہ دہ فہر میت: (وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُغْفِرْ لَكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ... ہود: ۳) واتہ: نہی خہ لکینہ داواى لى خوش بوون بگہ نوتہ و بگہ ن بق خواى گہ ورہ چیژو خوشى ولہ زہ تی ژیانقان پی دہ به خشیت تا کاتیکى دیارى کراو، وہ خواى گہ ورہ پاداشتی هہ موو خواوہ چاکہ یه ک به زیاده وه دہ داتہ وه.

کہ واتہ باوہ پداران وٹاکار جوانان وخواناسان سہ رفرازی وٹارامى دونیاوہ ختہ وهرى قیامہ تیان به دہ ست هینا. به خوپاراستن له حہ ز وٹارہ زووه چلپسہ کان و دورکہ و تنہ وه له گومانہ خراپہ کان، خوشى و شادی پاستہ قینہ ی پوح و دل و دہ رونیان به دہ ست هینا کہ له هہ موو خوشیہ کانی دنیا گرنگتر و مہ زنترہ.

تہ نانت له خواناسان هہ یه کہ گوزارشت له م حالہ دہ کات و دہ لیت: نہ گہر پادشاو نہ وه کانیان درک به م خوشى و چیژہ پوحى و دہ رونیہ ی نیمہ بگہ ن، نہ وا بق به دہ ست خستنی له گہ لمان به شہر دین و به شیر دہ جہ نگان له گہ لمان.

وہ هہ روه ها یه کیکى تر دہ لیت: هہ ندی جار ساتى واخوش به سہر دلما رادہ بوریت له خہ یالى خومدا دہ لیم نہ گہر به شتیہ کان له م جوره ژیانہ دا بن، نہ وا ژیانیکى خوشیان هہ یه.

وہ یه کیکى تر دہ لیت: له م دونیا یه دا به هہ شتیکی خوشى وٹارامى پوحى هہ یه له دل و دہ روندا هاوشیوہ ی به هہ شتی قیامہ ت. جا هہرکہ سیک بچیتہ نہ و به هشتہ ی دونیاوہ، نہ وا به هہ شتی قیامہ تی به نسیب دہ بیت و ہہر کہ سیکیش دورى بزیت، نہ وا له به هہ شتی قیامہ ت بى به ش دہ بیت.

وہ تہ نانت پیغہ مہریش ﷺ نامازہ بق نہ م به هہ شتہ دہ کات و دہ فہر میت: (اذا مررتم برياض الجنة فارتعوا، قالوا: وما رياض الجنة؟ قال: ﷻ خلق الذكر).

^۱ واته: ئەگەر بە لای باخه‌کانی به‌هه‌شتدا تیپه‌پن ه‌شی خۆتان به‌رن. ووتیان نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا باخه‌کانی به‌هه‌شت کامانه‌ن؟ فهرمووی: کۆره‌کانی زیکروپادی خودایه.

وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (ما بین بی‌تی ومنبری روضه من ریاض الجنه). ^۲ واته: له‌نیوان ماله‌که‌م ویلندگۆی مزگه‌وته‌که‌م باخیکه‌ له‌باخه‌کانی به‌هه‌شت. جا کاتی خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیت: (إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ... الأنظار: ۱۳-۱۴) واته: چاکه‌ خوازان له‌به‌هه‌شت دان وه‌ خراپه‌کاران له‌دۆزه‌خدا.

واگومان نه‌به‌یت که‌مه‌به‌ستی ئەم ئایه‌ته‌ ته‌نها به‌هه‌شت و دۆزه‌خی قیامه‌ت بیت؟ به‌لکو لی‌ره‌دا مه‌به‌ستی سی قوناغه‌ بق هه‌ریه‌که‌یان که‌ به‌هه‌شتی دویاوه‌ به‌رزه‌خ و قیامه‌ته. وه‌هه‌روه‌ها سزای دۆزه‌خی دویاوه‌ به‌رزه‌خ و قیامه‌ت.

جا چ نیعمه‌ت و چیژێک ده‌گاته‌ شیرینی و خو‌شی ناسینی خودا و پاکی دل و ده‌رون و ئا‌کارجوانی و ره‌وشت به‌رزی؟ وه‌ئایا هیچ ژایه‌ک هه‌یه‌ بگاته‌ ئاستی ژایانی پاکی و ساغی پته‌وی دل؟ که‌ خوای گه‌وره‌ ستایشی خو‌شه‌ویستی خو‌ی ده‌کات که‌ "ابراهیم ی پیغه‌مبه‌ر" به‌هۆی پاکی و ساغی دل و ده‌رونی یه‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رمیت: (وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ * إِذْ جَاء رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ... الصافات: ۸۳-۸۴) واته: وه‌یه‌کێک له‌په‌په‌وان و شوێن که‌وتوانی "نوح" بریتی یه‌له‌ (ابراهیم) سه‌لامی خوای لی‌بیت. کاتی‌ک پووی کرده‌ خواپه‌رستی به‌دلیکی پاک و ساغ و په‌له‌باوه‌په‌وه‌ که‌ گرنگی و به‌نرخ‌ی وه‌زنی نه‌ه‌و‌جۆره‌ دله‌ له‌قیامه‌تدا ده‌رده‌که‌و‌یت که‌ چه‌نده‌ کاریگه‌ری هه‌یه‌ له‌سه‌ر دیاری کردنی پاشه‌پۆزی خواوه‌نه‌کانیان. که‌ خوای گه‌وره‌

^۱ - نهم فهرمووده‌یه‌ (حسن لغره‌ه‌)، (ترمه‌زی: ۳۵۰۹، ۳۵۱۰) و (امام احمد: ۱۵۰/۳) گێڕاویانه‌توه‌، بروانه‌ (السلسلة الضميمة: ۱۱۵۰).

^۲ - نهم فهرمووده‌یه‌ (صحیح‌ه‌)، (بخاری: ۱۹۵) وه‌ (مسلم: ۱۶۰/۹) نرووی گێڕاویانه‌توه‌.

ئەو دیمەنەمان دەخاتە پێش چاودەفرمیت: (يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ * إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ... الشعراء: ۸۸-۸۹) واتە: ئەو پۆژە "قیامەت" کە نەمال و سامان و کۆپو نەو ههچى فریادپەسی نی یە و فریای مەرۆک ناکەوێت، نەنەها مەگەر کەسێک خاوەنی دڵێکی ساغ و پاک و پڕ لە بڕوا نەبێت.

ئەگەرەکانی دلی پاک و ساغ

دلی پاک و ساغ: ئەو دڵە یە کە ساغ و پاک و سەلامەت بێت لە ھاوبەشی و "شیرک" بۆ و کینه و حەسودی و چڕوکی و لووت بەرزى و حەزکردن بە دەسەلات. پاک بێت بە دووربێت لە ھەموو بەلایەک کە دوورە بخاتەو لە خۆی گەرە ، دوور بێت لە ھەموو گومانێک لە راستی خۆدا. دووربێت لە ھەموو ئارەزوویەک بێتە ماوەی سەرپێچی و یاخی بوون لە خۆدا. وە دووربێت لە ھەموو شتێک کە لات دات لە بەمەبەستی خۆدا. وە دوور بێت لە ھەموو ئاستەنگێک و بەریەستیێک کە داگیرێت لە خۆدا. جا ئەمە دلی ساغ و پاک –کە لە دنیا و قیامەت دا لە بەھەشتی شادی و کامەرانی دا دەژیت.

ھۆکارەکانی خراپ بوونی دل

دلی مەرۆک بۆ ئەوێ دوور بێت لە خراپ بون و شیواوی پێویستە پارێزراو بێت لە پێنج بەلای کوشندە. لە (شیرک) کە دژی پەکتاپەرستی یە ، لە (بیدعە) تازەگەری لە ئایندا کە دژی سوونەتە ، وە لە (ئارەزوو بازی) کە دژی گۆتێرەبە ، وە لە (بێئاگایی) کە دژی بادی خۆدایە ، وە لە (حەزەکان) کە دژی دڵسۆزیە. جا ئەم پێنجە ھۆکاری تێکدان و شیواندن و خراپ بوونی دڵ.

مەرۆک پێویستی بە پشتیوانی خۆدایە تا پێنمایی بکات بۆ راست و پەوان

جا بۆ ئەوێ دلی مەرۆک دووربێت لە بەلایانە. وە پێنمایی بکریێت بۆ سەر پێگای راست و پەوان و لە نەخۆشی و ناخۆشیەکانی دڵ سەلامەت بێت. پێویست ھەمیشە داوای ھاوکاری و کۆمەکی لە پەرەدگاری مەزن بکات تا ئەو شا پێگایە

نەخۇشى و چارەسەر

وون نەكات و لە نىۆ كوچ و كۆلانەكانى نەهامەتیدا بىز نەبىت. چونكە شا پىڭگاي پاست و پەوان (صراط المستقيم) پىئويستى بە ھىمەت و ھەول و كۆشش و كاروئاكارى جوان ھەيە لە ناخ و دەرەوەشدا. جا وور دەكارىەكانى (شارپىڭگاي پاستى) ئۆزىن، دوور نىيە مەزۇ ھىچى لى بزانىت، لەو دەچىت شتى ئۆزى لى بزانىت.

لەو دەچىت ئەوەشى كە بىزانىت بە ھۆكارى تەمەلى و تەوەزەلىيەوە يان ھەر ئاستەنگىكى ترەوە بۆ بەرجەستە نەكرىت. وە دوور نىيە ئەوەشى كە دەزانىت بۆى بچىتە سەر، وە دەشىت ئەوەشى گەر بەرجەستەى دەكات دلسۆزى ئىخلاسى تىدا نەبىت. وە دەشىت ئەوەى كە بەرجەستەى دەكات بەو پەپى دلسۆزىيەوە بەلام تەواو پەپو پوخت نەبىت يان بىت. جا ئەمانە و چەندانى ترى ھاوشىوەى ئەمانە پۆزانە چەندىن بارە دەبىتەوە. جا پىئويستە ھەمىشە داواى كۆمەك و سەرفرازى لە خوداى گەرە داوا بگەين

نەزانىن و سەم گارى بنەپەتى دەرونى ئادەمىزادە

بنەپەتى دەرونى ئادەمىزاد برىتىيە لە نەزانىن و سەم گارى جا ھەركاتى ئادەمىزاد گەرەپاەو سەر بنەپەتى خۆى ئەوا پىڭگەى ھىدايەت و پاستى نادۆزىتەوە و گومپا دەبىت. ھەر ئەوەيە خوداى گەرە دووپوەكانى گەراندۆتەوە سەر بنەپەتى سىروشتى خۆيان بەھۆى تاوان كارىەوە.

خوای گەرە لە سەر (شارپىڭگاي پاستى بە) (صراط المستقيم) لە ھەموو بىپار و فەرمان و پىگرتن و قەدەغە كردنىك دا. خوداى گەرە بە دانايى وزانايى خۆى پىنماى وھىدايەتى ئەو كەسانە دەدات كە مەبەستىتى بۆ سەر (شا پىڭگاي پاستى) وە ئەو كەسانەى كە مەبەستىيان نىپە دوورىان دەخاتەوە و ھىدايەتبان نادات چونكە شاىستەى ئەو شارپىڭگايە نىن.

جا له پۆزی قیامه تیشدا خوی گه‌وره شارپڭگایه‌ک دروست ده‌کات بۆ به‌نده‌کانی تاوه‌کو له پڭگه‌یه‌وه بگه‌نه په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و میهره‌بانی خودا. چونکه خودای گه‌وره شا پڭگای راستی یه. خودای گه‌وره له ژبانی دنیا دا شارپڭگایه‌کی بۆ سه‌رجه‌م به‌نده‌کانی هه‌لبژاردوه و ده‌ست نیشانی کردوه. وه داوای له هه‌موان کردوه له‌و شا پڭگایه‌ لانه‌ده‌ن و له سه‌ری به‌رده‌وام بن که خۆی له خۆیدا حوجه و به‌لگه‌یه.

وه له قیامه‌ت دا خوی گه‌وره دیسانه‌وه شارپڭگایه‌ک دیاری ده‌کات^۱ بۆ گه‌یشتن به‌ خه‌لاتی خودای که به‌هه‌شته جا هه‌رکه‌سیک له دنیا دا له سه‌ر نه‌و شارپڭگایه سه‌قامگیر بووینت نه‌وا به‌ ئاسانی ده‌توانینت له‌و پردی شارپڭگایه‌ی قیامه‌ت دا بپه‌ریته‌وه. سه‌قامگیرانه هه‌نگاو بنیت وه نوور و پووناکی باوه‌په‌کانیان ده‌دره‌وشیته‌وه و گۆپ و قیامه‌ت و پڭگای (سیراط) یان بۆ ده‌کاته چراخان. به‌لام نه‌و که‌سانه‌ی که له دنیا دا له‌و شارپڭگایه‌ دا لایان داوه و ترازاون یان خزاوون. نه‌وا ناتوانن له سه‌ر نه‌و شارپڭگایه‌ی قیامه‌ت دا بپه‌رته‌وه و سه‌قامگیر بن، هه‌رچۆن له دنیا دا سه‌قامگیر نه‌بوون.

وه تاریکی و سامناکی و گۆپوچه‌سه‌ر و قیامه‌ت و سه‌ر پردی (سیراط) یان ده‌کاته‌وه شه‌وه‌زه‌نگ قولا به‌ درکاوه‌یه‌کانی سه‌ر پرده‌که پڭگریان ده‌کات و ناتوانن لێی ده‌ربازبن. چونکه نه‌و پووناکیانه‌ی له دنیا دا هه‌بوو نه‌مانه به تاریکی و تاوان و سه‌رپه‌چی کردنی خودا سیا پۆشیان کردو له ده‌ستیان دا و نفۆی نیو تاریکستان نه‌فامی و سه‌مکاری بوون. پڭکردنیان له سه‌ر نه‌و پرده وه‌ک پاشگه‌ز بوونه‌وه‌یانه و هه‌له‌هاتنیانه له شارپڭگای خواپه‌رستی له دنیا دا. وه هه‌روه‌ها خوی گه‌وره کانیای سازگای (کوثر) ی سازکردوه بۆ ئاو خواردنه‌وه‌ی نه‌و که‌سسه‌ی

۱ - مه‌به‌ستی له‌شارپڭگای دنیا "ئایینی نیلامه"، وه‌مه‌به‌ستی له‌شارپڭگای قیامه‌ت "پردی صراط".
"وه‌رگیر"

نه خوشی و چاره سهر

که له دنیا دا تینو و تامه زړی شیری خودا بوون. بهو نه ندازه یه ناو ده خو نه وه. وه یاساغ و قه ده غه ی کردووه له سهر نه و که سانه ی که پشتیان له شیری خودا کردووه و ایی هه لاهاتوون.

جا نه گهر بیتو به چای تی پرامان و ووردبینانه وه ژیرانه پروانینه قیامت و دنیا — بۆمان روون ده بیتو وه که دنیا کیلگه ی قیامت ته چی بچینیت تیایدا له قیامتدا دهیدورینه وه. پله و پایو خه لاتی خودای و پیگه کانی به هه شت به نده له سهر پیژده ی باوه پروکاری چاکه خوازی له دنیا دا. وه به پیچه وانه شه وه خودا په نامان بدات.

۷۱- تاوان و تاوانکاری ده بیتو مایه ی ترازان و خزان له سهر شاپنگای راستی " صراط المستقیم ":

بنه رته ی تاوان و جوړه کانی

به موی نه وه ی تاوان پۆلین و پیزبه ندی و جوړی زوری هه یه. ههر بۆ نه م به سته له م بابه ته کورته دا به پشتیوانی خودای گه وړه تیشک ده خه ینه سهریان و ده لیتین: بنه رته ی تاوان دوو بنه مایه:

(جی به جی نه کردنی نه رک و فرمان، وه نه نجامدانی قه ده غه کراوه کان) واته: جی به جی نه کردنی نه رک و فرمانیکی خودای که پیویستکراوه له سهرت. که نه مه خوی له خویدا تاوانه. هه روه ها نه نجامدانی یاساغ کراو و قه ده غه کراویک که پیویستکراوه له لایه ن خوداوه که دوور که ویتو وه لیتی. جا نه م دوو جوړه ی تاوان بوو که ههر یه که باوکانی (جن و ئاده میزاد) ی پیتا قیکرایه وه. یه که میان (ئیبلیس) بوو فرمانی پیکرا به نه نجامدانی نه رکی سوجده بردنی پیز بۆ (ئاده م) دووه میان (ئاده م) بوو که هه سنا به نه نجامدانی قه ده غه کراویک که نه ده بوايه بیکردایه. جا هه ریه که یان دابه ش ده بیت به پیی ویست و مه به سته دل. وه هه روه ها به پیی نه ندانه کانی جه سته له پواله تدا، واته په یوه سته به مافی

خودا و مافی خەلک. هەرچەندە ئەوەی پەیوەندی بە مافی خەلکیەو دەبێت هەر دەچیتە ژێر ناوی مافی خوداو. بەلام پەیوەستکراووە بە داواکردنی خواوەن مافەکە لە خەلک یان دەست بەردار بوونی لەو حەق و مافە.

پاشان تاوان دابەش دەبێت بۆ چوار جۆر:

(مولکیەکان ، شەیتانیەکان ، درندەییەکان ، ئاژەڵیەکان)

تاوانەمولکیەکان (الملکیة)

تاوانەمولکیەکان: واتە خۆ نواندن بە هەندێ ئاکاری نەشیار و ناشایستە بۆ خود بەندەکان. وەک نواندنی ئاکارەکانی پەرورەدگاریەت (الربوبیة) وەک خۆ بە مەزن زانی، خۆ بە پیرو زانی، خۆ بە بلند زانی، خۆ بە پەرستراو زانی، کە شایستەی مرقۆنیە و لەو سنورە دەرچونی مرقۆ لە توانا و قەوارەی خۆی، تەنانت شەریک و هاوئەدان بۆ خودای گەورەش دەگرێتەو.

جۆرەکانی هاوبەشی بپیردان (الشرك)

هاوبەش بپیردان بۆ خودا دوو جۆرە:

۱. هاوبەش بپیردان لە ئاکار و ناوە جوانەکانی و هاوئە بۆ پەیدا کردن لە پەرستندا.

۲. وە هاوبەش بپیردان لە مامەڵە کردن لە گەڵ خودادا.

کە ئەم بەشەیان هەندێ جار مرقۆ ناباتە دۆزەخووە هەرچەندە خودی ئەو کارە پوچەل دەکاتەو کە هاوبەشی تێدا بپیرداو.

جا ئەنجامدانی تاوانە مولکیەکان بە گەورەترین و مەترسی ترین تاوانبارن دەژمێرێن. چونکە بەرامبەریان لە پەرورەدگار گرتوووە و خۆیان بە هاوبەشی دەزانن لە خودایەتی و پەرورەدگاریەتیدا. بە بێ زانست و زانیاری قسە لە خودا و خەلق و شەریعەتیدا دەکەن و خۆیان لەو بە باشتەر دەزانن.

ئەم جۆرە تاوانە هەلۆهەشیئەرەو و پوچەلکردنەوێ کارەباشەکانە.

تاوانه شه‌یتانیه‌کان

تاوانه شه‌یتانیه‌کان: واته خۆچواندن به ئاکاره‌کانی شه‌یتان له بوونی "حه‌سودی و بوغزوکیه‌ و بق و فیلّ و خه‌له‌ تاندن و سه‌رپێچی و پێگه‌ری له‌ چاکه‌ و فه‌رمان کردن به‌ خراپه‌ و بیدعه‌ و وتازه‌گه‌ری له‌ ئایینی خودادا. وه‌ گومپراکردن "واته‌ ئه‌م جۆره‌ ئاکاره‌ شه‌یتانیانه‌ ئه‌ نجام ده‌دات و تاوانبار ده‌بێت و زیان به‌ خودی خۆی و خه‌ڵک و کۆمه‌لگا ده‌گه‌یه‌نێت و هاوڵاتیه‌کی چاک خواز نابێت، وه‌ ئه‌م جۆره‌ تاوانه‌ به‌ پێزه‌بندی دووهم دیت له‌ مه‌ترسیدا له‌ پاش تاوانه‌ موڵکه‌به‌کان.

تاوانه‌ درنده‌بیه‌کان و ئاژه‌لیه‌کان

تاوانه‌ درنده‌بیه‌کان "السبعية": واته‌ ئه‌ نجام دانی ئاکاره‌ ناشیرین و درنده‌بیه‌کان که‌ مایه‌ی مه‌ترسیه‌ بۆ خودی خۆی و چوارده‌وره‌که‌ی. وه‌ک ئه‌ نجام دانی دوژمنایه‌تی، توپه‌یه‌ی، خسوین پشتن، چه‌وساندنه‌وه‌، بێ به‌زه‌بیه‌تی، هه‌له‌په‌رسی، سته‌مکارێتی... هتد.

تاوانه‌ ئاژه‌لیه‌کان "البهيمه": واته‌ سووربوون له‌سه‌ر ئه‌ نجامدانی ئاکاره‌ ئاژه‌لیه‌کان که‌ ئاژه‌لان پتی ناسراون و پێشه‌یی هه‌میشه‌ بیانه‌. وه‌ک: سووربوون له‌سه‌ر تێرکردنی بێ مه‌رجی هه‌زوتاره‌زووی برسیتی و سیکس، که‌ ده‌بێته‌ مایه‌ی دروست بوونی (دزی و زیناو داوین پیسی)، هه‌روه‌ها خواردنی مالّ و سامانی هه‌تیوان و خه‌ڵکی به‌ناحه‌ق، چروکی و په‌زیلی، ترسنۆکی و شه‌په‌زه‌یی و سه‌رکه‌شی، به‌ره‌لایی، بێ ئابرووی و بێ شه‌رمی... هتد.

جا ئه‌م جۆره‌یان تۆزینه‌ی خه‌ڵکی تی‌ که‌ وتوون به‌هۆی نه‌توانینی ئه‌ نجامدانی هه‌ریه‌که‌ له‌ تاوانه‌ "موڵکی و درنده‌بیه‌کان" تۆزینه‌ گیرۆده‌ی ئه‌م جۆره‌ تاوانانه‌ بوونه‌ته‌وه‌. وه‌ هه‌روه‌ها ئه‌م جۆره‌یان ده‌رگا و ده‌روازه‌ی چوونه‌ شیوی دونه‌ی تاوانه‌کان و به‌شه‌کانی تری تاوانکاریه‌، به‌شێوه‌ی که‌ مه‌ندکێش کردنیان له‌م

بەشەوێ بۆ جۆری تری تاوانە درێندەییەکان و شەیتانیەکان. پاشان بوغرابوون و دژایەتی کردنی خودای گەورە هەنگاودەنیّت.

تاوانکاری پۆستەیی بێ باوەڕی یە

جا هەركەسێك بە چاوی نێرمامانەوێ وردبیتەوێ لە وێرستانە، بۆی پوون دەبیتەوێ كە تاوان و تاوانکاری پۆستەیی هاوێشێ دانان و بێ باوەڕی و دژایەتی کردنی پەرورەدگارە. سەرەتاکەیی تاوانە وەكۆتایەكشی بێ باوەڕی یە.

بهشی سیّ یه م:

تاوانه بچوک وگه وره کان

وهگه وره ترین تاوانه گه وره کان

تاوان دوو جوړه:

گه ورهو بچوک

بى گومان تاوان دوو جوړى هه يه گه ورهو بچوک. نه م پاستيه ش هه ربه که له قورئان وسونه ت وټيکړاى هاوه لان وشوین که وتوانيش ته ناسه ت پيشه وایانیش سه لماندویانه .

خوای گه وره ده فهرميټ: (إِنْ تُحْتَبُوا كِبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفَرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَتُدْخِلُكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا... النساء: ۳۱) واته: نه گهر نيوه خوتان بپاريژن له تاوانه گه وره کان که فده ده گراوه ، نه وا چاوپوشي له تاوانه کانی تر تان ده که م وده تان خه يه خوشترين وسازگار ترين شوينه وه "که به ه شته".

هه روه ها ده فهرميټ: (الَّذِينَ يَحْتَبُونَ كِبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ... النجم: ۳۲) واته: نه وانه ي که له تاوانه گه وره کان خويان ده پاريژن نه نها گونا هه بچوکه کان نه يټت.

کرده وه چا که کان بوچه ل گه روه ي تاوانه بچوکه کان

له (صحيح) دا هاتوه که پيغه مبه عليه السلام فهرمويه تي: (الصلوات الخمس: والجمعة الى الجمعة، ورمضان الى رمضان، مكفرات لها بينهن اذا اجتنبت الكبائر.)^۱ واته: پينج نويژه فهرزه که ، هه يني بو هه يني، په مه زان بو په مه زان. سپينه وه ي تاوانه بچوکه کانن که له و نيوه نده دا نه نجامت داوه، به مه رجيك خوت بپاريژيت له تاوانه گه وره کان.

نه و کرده وانه ي تاوان ده سپنه وه سي پله يان هه يه:

^۱ - نه م فهرموده يه (صحيح) ه، (مسلم: ۱۴-۱۶/۲۳۳) گيړاويانه ته وه.

نه خوشی و چاره سر

۱. له بهر بچوکی کاره که ولاوازی و دلسوژی تیا دا ته نها تاوانه بچوکه کان بسپړته وه
یان نا. له شیوه ی چاره سر ښکی بی هیژدایه که له بهر امبه نه خوشی په کی که مدا
ده وه ستپته وه و چاره ی ده کات.

۲. کاره چاکه که پوښه پووی تاوانه که ده وه ستپته وه و به ته وای ده یسپړته وه.
۳. له بهر گه وره یی و به هیژی کاره چاکه که جگه له سپړنه وه ی تاوانه بچوکه که
پوښه و سپړنه وه ی تاوانه گه وره کانیش هه نگاو ده نیت و کاریگه ریان تی ده کات.
وله له هر دوو (صحیحین) دا هاتوه ، پیغه مبه ﷺ فرموویته: (الا انبکم
بأكبر الكبائر؟ قلنا: بلی یا رسول الله. فقال: ﷺ: الإشرک بالله والحقوق
الوالدین، وشهادة زور.)^۱ واته: نایا له گه وره ترین تاوانه گه وره کان ناگا دارتان
که مه وه؟ ووتیان: به لی نهی پیغه مبه. پیغه مبه ﷺ فرمووی: هاو به ش برپاردان
بق خوی گه وره، و نه نازاردانی دایک ویاوک، و ه شایه تی دانی ناحق و ناپاست.

و ه ه روه ها له هر دوو (صحیحین) دا هاتوه که پیغه مبه ﷺ فرموویته:
(اجتنبوا السبع الموبقات، قبل: وما هن یا رسول الله؟ فقال ﷺ: الإشرک بالله،
والسحر، وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق، وأکل مال الیتیم، وأکل الربا،
والتولی يوم الزحف، وقذف المحضات الغافلات المؤمنات.)^۲ واته: خوتان بپاریزن له
حهوت تاوانه به هیلک بهر کان. ووتان: کامانه نهی پیغه مبه، فرمووی:
هاو به ش برپاردان بق خوی گه وره، سبخر و جادوگری، و ه کوشتنی مړو به ناحق،
و ه خواردنی مائی هه تیو به ناحق، و ه سوو خواردن، و ه ه له اتن له بهر کان جی جهنگ،
و ه بو هتان هه لبه ستن بق ثا فره تانی باو ه پدارانی پاک و بی ناگا.

و ه له هر دوو (صحیحین) دا هاتوه که: (سئل: ای الذنب أكبر عند الله؟ قال ﷺ:
وإن تدعوا لله ندأ وهو خلقك، قيل: ثم أي؟ قال: إن تقتل ولدك مخافة أن يطعم

^۱ - سند فرموده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۲۶۵۴) وه (مسلم: ۸۴/۲ نووی) گپړاویانه تموه.

^۲ - سند فرموده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۲۷۶۶) وه (مسلم: ۸۵/۲ نووی) گپړاویانه تموه.

ابن القيم الجوزی

معك ، قال: ثم اي؟ قال: ان تزني بحليلة جارك. فانزل الله تصديقها: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ... الفرقان: ٦٨)^١ واته: پرسپار کر له پیغه مبه: کام تاوانه به گه وره داده نریت. پیغه مبه ری خودا ﷻ فه رموی: هاوه لیک بق خودا برپاریده ییت که چی نه ویش دروستی کردوی، پاشان پرسپان چی تر؟ فه رموی: مندا له که ت به ناهه ق بکوژی له ترسی برسیتی. پاشان پرسپان چیتر؟ فه رموی: وه زیناو داوین پیسی بکه ییت له گه لّ حه لالی هاوسیکه تدا. جا خوی گه وره نه م نایه ته ی په وانه کرد: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ... الفرقان: ٦٨) واته: نه و که سانه ی که هاوه لّ وپه رستراویک بق خودا برپار ناده ن وه مرؤذ به ناهه ق ناکوژن وه داوین پیسی ناکن.

ژماره ی تاوانه گه وره کان

له دهست نیشان کردن وژماره ی تاوانه گه وره کاندا دوو پای تایبته هه یه:

پای یه که م: ده لّین تاوانه گه وره کان دهست نیشان کراوو ژمیراوه.

پای دووه م: ده لّین دهست نیشان نه کراوه

ئیتسان دینه سه ره ره یه که یان:

پای یه که م:

پیتیان وایه تاوانه گه وره کان دهست نیشان کراوه، به لام له دیاری کردنی ژماره یاندا ناکوژ وجیاوازن. (عبدالله ی بن مسعود) ده لّیت: ژماره یان چواره. (عبدالله ی بن عمر) ده لّیت: ژماره یان هه وته. (عبدالله ی بن عمرو بن عاص) ده لّیت: ژماره یان تویه.

وهه ندیکی تر پیتیان وایه ژماره یان یانزه یه. وه کو مه لّیکی تر پیتیان وایه ژماره یان "هفتایه". وه (ابو طالب المکی) ده لّیت: پاش کۆکردنه وه ی وتنه ی

^١ - نه م فه رموده یه (صحیح) ه، پیشر باسما ن کردوه.

نه خوښی و چاره سهر

هاوه لانی پیغه مبه ﷺ له م باره یه وه ، وه کوم کرده وه پاش لیکدانه وه ی بوم
دهر کهوت که ژماره ی تاوانه گه وره کان به م شیوه یه یه: _

• (چوار) تاوان له دلدا: که بریتی یه له هاو به شی بۆ خودا بریاردان، سووریوون
له سهر تاوان، وه مه ویست بوون و بی هیوا بوون له پره حمه تی خودا، وه بی باکی له
سزای خودا.

• (چوار) تاوان له زمان: که بریتین له شایه تی درق، بو هتان هه لبه ستن بۆ
ثافره تانی داوین پاک ، سویندی درق ، سیهرو جادوگری.

• (سی) تاوان له سک دا: مه ی خواردنه وه ، خواردنی مالی هه تیوان
به ناهق، وه سوورپیا خواردن.

• (دوو) تاوان له داوین "دامین": داوین پیسی "زینا" ، نیریازی.

• (دوو) تاوان له ده ست دا: کوشتن و دزین.

• (یه ک) تاوان له قاچه کاند: هه لھاتن له به ره کانی جهنگ.

• (یه ک) تاوان که هه موو جهسته تییدا به شداره: که بریتی یه له تازاردانی دایک
و پاک.

پای دووهم:

نه وانه ی که ده ست نیشانیان نه کردووه: پیمان وایه که ده ست نیشان و ژماره
نه کراوه و پای نایبه تیان هه یه له م باره یه وه:

هه یانه ده لیت: هه رتاوانیک خوی گه وره له قورئاندا پښگری لی کردبیت، نه و تاوانی
گه وره یه. وه هه روه ها هه رتاوانیکش پیغه مبه ﷺ له سونه تدا پښگری لی کردبیت
نه و تاوانی بچوکه.

وه پای تریان هه یه ده لیت: هه رتاوانیک پښگری کرابوو به توپه بوون و نه فره ت
وسزاوه پره شه له نه نجام دانی کرابیت، نه و تاوانی گه وره یه. وه هه رتاوانیکش له م
سیانه به ده ربوو، نه و تاوانی بچوکه.

وههروهه ووتراوه: ههرتاوانیک له تۆلهیدا سزای حەدی بۆ دانرابیت له دنیاو وه له قیامهتدا به لێنی سزا درابیت بۆی، ئەوا تاوانی گه‌وره‌یه. جگه له مه تاوانی بچوکه.

ههروهه ووتراوه: ههرتاوانیک له هه موو شەریعه‌ته‌کاندا حەرام و قەدەغە کرابیت، ئەوا تاوانی گه‌وره‌یه. وه هه‌ر تاوانیکیش ته‌نها له شەریعه‌تیکدا قەدەغە کرابیت، ئەوا تاوانی بچوکه.

وهه‌روهه ووتراوه: هه‌رتاوانیک که خوداو پێغه‌مبەری خودا نه‌فەرتیان له‌بکه‌روته‌نجام ده‌ره‌که‌ی کردبیت، ئەوا تاوانی گه‌وره‌یه.

وه ووتراوه: هه‌ر تاوانیک له‌سه‌ره‌تای سوره‌تی "النساء" باس کرابیت، ئەوا تاوانی گه‌وره‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیت: (إِنْ تَحْتَسِبُوا كِبَارًا مَا تُهَوِّنُ عَنْهُ لُكْفَرُ عَنْكُمْ سِئَاتِكُمْ... النساء: ۳۱).

ئەو پێره‌ی که تاوان له‌لایان هه‌ره‌مووی یه‌ك ئاسته‌:

ئەم پێره ده‌لێن: تاوانه‌کان گه‌وره‌و بچوکیان نی یه و وه‌هه‌موویان یه‌ك ئاسته‌، چونکه تاوان زیان به‌ خوای گه‌وره ناگه‌یه‌نیت و کاریگه‌ری له‌سه‌ر خودای گه‌وره نی یه. هه‌ریۆیه ناکریت هه‌ندیکیان له‌لای بچوک بیت و نه‌وانی تر گه‌وره. به‌لکو پوختی بابه‌ته‌که له‌بویری و سنوور شکاندنی تاوانکارانه که ده‌وێرن و جه‌رائه‌ت ده‌کن له‌ سنوور شکاندن و سه‌رپێچی کردنی.

جا هه‌رکه‌سیک سنوور بشکێنیت بێ گویی خوای گه‌وره بکات ئەوا تاوانی نه‌نجام داوه. کاتی‌ک که‌سیک مه‌ی ده‌خواته‌وه یا خود زینایه‌ک ده‌کات و به‌حەرام و قەدەغە کراوی نازانیت، ئەوا لێره‌دا دووشتی کردوه که له‌نیوان نه‌فامی و خراپه‌کاریدا، جا لێره‌دا نه‌وکه‌سه‌ نابیت سزابدیت، چونکه نه‌فام و نه‌زانه. به‌لام ئەگه‌ر زانی که قەدەغە کراوو حەرامه‌، به‌لام هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر نه‌نجام

نه خوښی و چاره‌سەر

دانی نه‌وا تاواننکی گه‌ورده‌ی نه‌نجام داوه له‌بنه‌په‌تدا که‌بریتی به‌له "بویری وچاونه‌ترسی" له‌شکاندن وسنور به‌زاندنی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوای گه‌وره.

وه‌ده‌لین: خراپی تاوان بریتی به‌له‌گوئ نه‌دان به‌فرمانی خوای گه‌وره و پشت‌گوئ خستنی و بویری وچاونه‌ترسی له‌نه‌نجامدانی و سه‌رپنچی کردنی. که‌نه‌مه‌ش هیچ جیاوازی به‌ک نی به‌له‌نیوان تاوانه‌کاندا.

وه‌ده‌لین: پتویسته مروف ته‌ماشای گه‌وره و بچوکی تاوان نه‌کات، به‌لکو پتویسته ته‌ماشای گه‌وره‌یی نه‌و خودایه بکریته که‌تاوانی به‌رامبه‌ر ده‌کریته و یاساو فرمانی ده‌شکینریته. جا‌نیتر له‌م حاله‌ته‌دا جیاوازی له‌نیوان تاوانه‌کاندا نی به‌.

جا‌نه‌گه‌ر پاشایه‌ک فرمان ده‌رکات بق دووکه‌س که‌بجیته بق شاریک و کاریکی پی‌بسیپریته که‌نه‌نجامی بدات، کاتیکه که‌هیچیان کاره‌که نه‌که‌ن سه‌رپنچی ده‌که‌ن. ئایا هه‌ردووکیان هه‌ر فرمانی پاشایان پشت‌گوئ نه‌خست؟ ئایا هه‌ردووکیان به‌هه‌مان چار ته‌ماشای ناکات؟ وه‌سزایان نادات؟

وه‌هه‌روه‌ها ده‌لین: جا‌نه‌گه‌ر که‌سیکه‌سه‌ده‌ره‌می بدات نه‌و زه‌کاتی نه‌داو سه‌رپنچی کرد، وه‌هه‌روه‌ها که‌سیکی تریش هه‌زار ده‌ره‌م نه‌وا نه‌ویش زه‌کاتی نه‌داو سه‌رپنچی کرد. ئایا هه‌ردووکیان هه‌ر به‌ک تاوانیان نی به‌؟ که‌پنگیری به‌و زه‌کات نه‌دانه‌به‌بی په‌چاوکردنی ژماره‌و پیژده‌ی نوری وکه‌می ماله‌که‌ی.

گه‌وره‌ترینی تاوانه‌گه‌وره‌کان

هاوبه‌شی بریاردان بق خودا

لادانی په‌رده‌له‌سه‌ر نه‌م بابیه‌ته:

خوای گه‌وره سه‌رجه‌م پیغه‌مبه‌رانی په‌وانه کردووه وکتیبه‌پیرۆزه‌کانی نارووه وه‌زه‌وی وئاسمانه‌کانی دروست کردووه ته‌نھا بق به‌که‌مه‌به‌ست که‌به‌کتابه‌رستانه‌به‌رستریته وگوئپایه‌لی ومله‌کچی ته‌نھا بق نه‌ویته. (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ... الذاریات: ٥٦) واته: ئیمه‌په‌ری وئاده‌میزادمان ته‌نھا بق خواپه‌رتی دروست کردووه.

ابن القيم الجوزی

وهدده فهرمیت: (وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ... الحجر: ۸۵) واته: ئیمه زهوی وئاسمانه کان وهرچی له نیتوانیاندایه، تهنها بۆ چه سپاندنی حهق دروستمان کردووه.

وهدده فهرمیت: (اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا.... (الطلاق: ۱۲) واته: خوای گه وره ئه و زاته یه که ههوت چینی ئاسمانی دروست کردووه زه ویشی به وینه ی ئه وان وه فهرمانی خودا له نیتوانیاندایه داد به زیت و جی به جی ده بیت تا ئاگادار بن و بزائن که خوای گه وره به سه ره موو شتیکدا زال و به توانایه. وه خوای گه وره به زانست و زانیاری خزی گه ماروی هه موو شتیکدا داوه. وه هه روه ها ده فهرمیت: (جَعَلَ اللَّهُ الْكُفَّةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ... المائدة: ۹۷) واته: خوای گه وره که عبه ی کردووه به هزی هه ستانه وهو بوژاندنه وهی خه لکی "له هر دوو دونیادا"، هه روه ها مانگه هه روه کان و دیاری قوربانیه دیاری کراوه کانی داناوه، تابزائن وئاگادار بن که خوای گه وره ئاگاداره به هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، وه خوای گه وره به هه موو شتیک زانایه.

خوای گه وره لیژده دا ئاماژه بۆ ئه وه ده کات مه به ست له دروست کردن وشه ریهت ناردندا، بریتی بووه له وهی که خه لکی ناوو سیفات وئاکاره کانی خودا بناسیت و به تاک و ته نهها ملکه چی و به ندایه تی بۆ ئه و ئه نجام بدهن. وه خه لکی له نیتو خویاندایه داد به روه رین، ئه و داد به روه ریه ی که هه مو ئاسمانه کان و زه وهی له سه ره بنیات نراوه. وه هه روه ها ده فهرمیت: (لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ... الحديد: ۲۵) واته: ئیمه پیتغه مبه ره کانمان په وانه کردووه هاوپی له گه ل موعجیزاتی پووندا، له گه ل کتیبه پیروژه کاندایه ته رازو

پټوهری شهرعی و دادپه روه مان پوون کردووه ته وه تاوه کو خه لگی دادپه روه ری به رپابکه ن وجی به جیی بکه ن.

خوای گه وره مه به سستی له پره وانه کردنی پیغه مبه ران و ناردنی کتیبه پیروژه کان بریتی بووه له به رپا کردنی دادپه روه ری تی. وه چله پژه ی دادپه روه ری تی بریتی له به تانک و ته نها په رستن وناسینی خودای گه وره. وه له به رامبه ریشدا چله پژه ی سته مکاری و نادادپه روه ری تی بریتی په له هاوبه شی بریاردان بۆ خوای تانک و ته نها. هه روه کو ده فیه میت: (ان الشکر لظلم عظیم) جا هه ر بۆیه "هاوبه شی و بریاردان" بۆ خوای گه وره به گه وره ترین تاوانه گه وره کان هه ژمارده کریت.

که واته به پژه ی دووری ونزیکی له بنه مای دادپه روه ری تی که مه به سستی خوای گه وره یه، نه وا پژه ی حق و ناحق وه هه روه ها حرام و حه لال دیاری ده کریت. نه نانه ت له کردارو ئاکاره کانیشدا له خوا په رستی و سه رپېچیشدا. جا چونکه هاوبه ش بریاردان بۆ خودا ته واو پیچه وانه یه له گه ل بنه مای دادپه روه ری تی، هه ربۆیه به گه وره ترین تاوان هه ژمېرده کریت ووه به هه شت له سه ر نه نجام ده ره که ی قه دهغه ده کریت ووه مالو خوینی حه لال ده بیئت، وه هیچ کاریکی لی قبول ناکریت، وه هیچ تکایه کی تاوانکاران نایگریته وه. چونکه هاوبه ش دانهر "مشرک" نه فامترین وگه وچ ترین که سه که ده چیت دروست کراو ده هیئتیه ریزی به دیه یته رو دروستکه ر. به م پی یه ده بیته سته مکارترین که س که سته م له خوی و بونه وهر ده کات.

بیانووی هاوبه ش دانهران

لیره دا هاوبه ش دانهران پټیان وایه که مه به ستیان له هاوبه ش بریاردان بۆ خوای گه وره. مه به ستیان به گه وره و مه زن راگرتنی خوای گه وره یه که راسته وخۆ په یوه ندی پټوه ناکه ن، به لکو هانا بۆ که سانی پله وپایه به رز به رن تا تکایان بۆ بکات وکاریان بۆ ئاسان بکات به نمونه ی پادشاگانی سه ر پووی زه وی.

واته ئهو هاوبه شيه وهك هۆكارێك و واسته يهك بووه بۆ گه یشتن به خودای مه زن.
(وما نعبدهم الا ليقربونا الى الله زلفي... الزمر: ٣٠) .

جا هه ربه به كار هێنانی ئهم هۆكارو تاكاكرانه ، ده بێته ما یه ی خه شن وتوپه یی
خوای بالا ده ست ، وه مانه وه ی هه تا هه تای ئه و كه سانه له ناو ئاگر . وه ده بێته
ما یه ی خوێن پشتمانی و مال و سامان خه لال بوونیان .

جا لێره دا پرسیارێك سه ر هه ل ده دات ئه ویش ئه وه یه : ئایا ده گونجێت خوای
گه و ره پێگا بدات بۆ به نده كانی بۆ نزیك بوونه وه لێی ، په نا به رنه به ر ئكا كه رو
ناو بژێوان و نێوه ندێك ؟ ئایا قه ده ده گه كرده ئه مه ته نها له پێگه ی شه ریه ته وه یه ؟
یا خود هه ر به سه رو شتیش ئه مه نا شیرین و ژیریش پێگری ئه وه ده كات كه شه ریه ته
پێگه ی پێ نه دات ؟

به لكو شه ریه ته ها تووه بۆ دیاری كردن و پێگری له و شتانه ی كه له پوانگه ی
ژیریشه وه نا شیرین و نا په سه ندن . وه ئهم هاوبه شی دانانه ش له هه موو شته كانی تر
نا شیرین تر و نا ره وا تره .

جا نه ینی چی یه هاوبه شی له نێو هه موو تا وانه كانه لێ خۆش بوونی نی یه ؟
ئه وه تا خوای گه و ره ده فه رمیت : (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ... النساء: ٤٨) واته : خوای گه و ره جگه له تا وانی هاوبه شی بۆ خوا
به یاردان له هه موو تا وانیکی تر ده بو ریت .

جا له م پرسیاره ورد به ره وه و به به رو هۆش و دل هه لێ سه نگینه و به كه می نه زانی ،
چونكه هه ر ئهم پرسیاره یه كه جیا كه ره وه یه له نێوان یه كتا به رستان و هاوبه ش
دانرا ، خواناسان و خوانه ناسان ، به هه شته یه كان و دۆزه خیه كان .

له وه لآمدا ده لێن : سه ركه و تنوسه رفرازی هه ر لای خوای گه و ره یه ، وه داوا له و
ده كه یه ن كه كۆمه ك و پا ست په ویمان پێ به خشی ت . جا هه ركه سیك به پێی
پێنما ییه كانی هه نكاو بنیت سه ركه ردان نا بێت . وه هه ركه سیكیش توشی

نەخشى و چارەسەر

سەرگەردنى بوو جگە لەخودا پېنماكارى نى يە ، وە ھەرچى يەكيش بېخىشيت
پېگىرى بۆ نى يە . وە پېگىرى لە ھەر شتىكىش بکات كەس بۆى نى يە بېبەخشيت .

جۆرەگانى ھاوبەشى

ھاوبەشى دوو جۆرە :

ھاوبەشى يەك پەيوەندى بە خودى خوائ گەرەو ھەيە ، واتە بەخودو ناوو
وئاكارو کردارەگانى يەو .

و ھاوبەشى يەك كە پەيوەندى بە شىوازی پەرستىن ومامەلە کردنەو ھەيە ،
ھەرچەندە خواوەنەكەى باوەپى بە تاكى خودايە لەخود وئاو وئاكارو کردارەگانيدا .

جۆرى يەكەم : كە پەيوەندى بە خودى خوداوە ھەيە :

ئەم جۆرەيان دابەش دەبېت بۆ دووبەش : _

۱ . ھاوبەشى لەكارخستىن "التعطيل" .

۲ . ھاوبەشى پەرستنى چەند خودايەكە لەگەلّ خودای گەرەدا .

يەكەم : ھاوبەشى لەكارخستىن (التعطيل)

ئەمەيان دابەش دەبېت بۆ سى جۆر : _

أ . لە كارخستنى پەيوەندى نىوان دروستكار "خودا" و دروستكارو "بەندەگانى" .

ب . ئىنكارى کردنى سىقاتى كەمالى و تەواوى بۆ خودا ، ئەويش بەكارخستنى ناوو
ئاكارو کردەو ھاوبەشى خوائ گەرە .

ت . لە كارخستنى چۆنەتى مامەلەکردنى بەندەگان لەگەلّ خودای خوياندا لەپرووى
يەكتاپەرستىەو .

لەنمونهى ئەم ھاوبەشىە : ھاوبەشى پېرى "الوحدة الوجود" ە كە پېيان وايە شتىك
نى يە بەناوى دروستكارو دروست كراو (بەدېهتەنر و بەدېهتەنراو) بەلكو تەنها يەك
حەق و پاستى ھەيە كە كرۆكى بونەو ەرە وەلە ھەموو شتىكدا ھەيە و ھەموو
شتىكىشى تېدايە .

و ده‌ه‌روه‌ها هاوبه‌شی ئه‌و بی باوه‌پانه‌ی که پێیان وایه که بونه‌وه‌ر هه‌ر له‌میژ‌ه‌وه
هه‌بووه‌و سه‌ره‌تاوکۆتایی نی یه . وه‌سه‌رچاوه‌ی هه‌موو پووداوه‌کان ده‌گه‌رێته‌وه
بۆ هۆکاره‌کان وه‌به (عه‌قل وده‌رونه‌کان) ناویان ده‌بن.

هه‌روه‌ها هاوبه‌شی ئه‌و که‌سانه‌ی که ناوو ئاکارو کرده‌وه‌کانی خوای گه‌وره له کار
ده‌خه‌ن وه‌ک پێپری (جههیمه‌کان و قرامته‌کان) که هیچ ناوو ئاکاریکیان بۆ خودا
نه‌سه‌لماندوه ، بگه‌ره له‌پروانگه‌ی ئه‌وانه‌وه دروست کراوه‌کان له‌خودی خۆی
پروپوخترو خاوه‌ن ئاکارو کرداری جوان وته‌واوترن.

دووهم: هاوبه‌شی په‌رستنی چهند خودایه‌ک له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره‌دا
واته ناو و ئاکاری خوای گه‌وره له‌کار ناخات ، به‌لکو هاوبه‌شی بۆ خودا بپاریا ده‌دات
له‌ په‌رستندا. وه‌کو هاوبه‌شی مه‌سیحیه‌کان ، که مه‌سیح به‌خودا ده‌زانن له‌گه‌ڵ
خوای گه‌وره‌دا. وه‌هه‌روه‌ها ئه‌م جۆره هاوبه‌شی و بپاریادانه
مه‌جوسه‌کان "ئاگر په‌رسته‌کان" یش ده‌گرێته‌وه ، که هه‌موو کاریکی چاکه‌ خواز
ده‌ده‌نه پال پووناکی وه‌موو کاریکی خراپیش ده‌ده‌نه پال تاریکی.

هه‌روه‌ها ئه‌م جۆره هاوبه‌شی و بپاریادانه پێپری قه‌ده‌ریه‌کان "القدریه" یش
ده‌گرێته‌وه که ده‌لێن: گیانه‌به‌ر خۆی به‌دییه‌ننه‌ری کرداره‌کانیتی، وه‌به‌بی ویست
و ئیراده‌ی خوای گه‌وره پووده‌ده‌ن. هه‌ربۆیه قه‌ده‌ریه‌کان له‌م بۆچوونه‌دا
هاوشیه‌ی مه‌جوسه‌کانن.

ئه‌م جۆره هاوبه‌شی و بپاریادانه چهندین شیوا ده‌گرێته‌وه له‌وانه: _

١. ئه‌و که‌سه‌ی که پووبه‌پووی (ابراهیمی پێغه‌مبه‌ر) بووه‌و ده‌یووت: منیش
مردن و ژیا‌نم به‌ده‌سته که خۆی کردبووه هاوبه‌شی خودا له‌م کاره‌دا.
که ده‌وترا "ابراهیمی پێغه‌مبه‌ر" ووته‌که‌ی پوچه‌ڵ کرده‌وه به‌وه‌ی که خوای گه‌وره
خۆر له‌خۆره‌لاته‌وه ده‌بات بۆ خۆرئاوا ، تۆ به‌پێچه‌وانه‌وه ئه‌نجامی ده‌. (إِذْ قَالَ
إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ... البقرة: ٢٥٨).

- ب. ئەو كەسانەى كە ئەستېرەو مەسارەكان بەئەنجام دەرو كاریگەر
هەلسوپنەرى كردهكان دادەنن. وەكو پېيازى (سائەكان) و كەسانى تریش.
ت. ئەو كەسانەى كە خۆر "پۆڭ" یان ئاگر دەپەرستەن.
پ. ئەو كەسانەى كە وادە زانیت خواكەى ئەم چل وپۆپەى مەموو خوداكانە. گەر
بېپەرستیت پشتیوانیت لی دەكات.
ج. ئەو كەسانەى كە پېیان واپە بە پەرستەنى خوداپەكى بچوك نزیك دەبیتەو
لەخوای گەرە، وەبەم چەشنە ژمارەى خوداكان زیاد دەكات ، وە وەكو هۆكار و
واستەیهك بەكارى دەهینیت.

جۆرى دووهم : ھاوبەشى بریاردان لە پەرستندا :

ئەم جۆرەیان لە ھاوبەشى جیاوازه لەوى تر ، چونكە ئەنجام دەرى ئەم جۆرەیان
بېروباوەپى بەتاك و تەنھایی خودای گەرە پتەو و هیچ ھیزوپەرستراویك نى بە
تەنھا خوای مەزن نەبیت كەسوود و زیان گەيەنەرە وەتاك و تەنھاییە، بەلام
بەدلتسۆزى و ئیخلاسى تەواو وە خواپەرستى ناكات.
هۆكارەكانى ئەم ھاوبەشى بریاردانە:

واتە لە پەرستەنى خوای ئاقانەدا بەشى دەرونودونیاىى تېدايە ، ھەندىك جار
لە پېتناوى ناوبانگ دەركردندا خواپەرستى دەكاتو وەھەندى جاریش بۆ دەست
كەوتنى دونیاىى وەھەندى جاریش بۆ خواپەرستى. بەشیوازیك ئەو خواپەرستى بە
بەشى خوداو دنیاو شەیتانیشى تېدايە.

بەداخەو ئەمە حالى زۆرىنەى خەلكى بە، وەئەم جۆرە ھاوبەشییە كە پېغەمبەرى
خودا ﷺ دەربارەى فرموو، كە (ابن حبان) لە (صحیحە) دا ھېناویتی كە
پېغەمبەر ﷺ دەفرمیت: (الشرك في هذه الأمة أخفى من دبيب النمل، قالوا:
كيف نجوا منه يا رسول الله؟ قال ﷺ: قل: اللهم اني أعوذ بك ان اشرك بك وانا

ابن القيم الجوزی

اعلم، وأستغفرک لما لا أعلم.)^۱ واته: ئەم جۆره ھاوبەشی یە لەناو قەومە کەمدا لەدەنگی پێی میروولە شاراوەتر ونهینی تره. ووتیان ئەو چۆن خۆمانی لێ پزگاریکەین؟ پێغه مەبەر ﷺ فەرمووی: بڵێن: خودایە ئێمە پەنا بەتۆ دەگرین کە ھاوبەشیت بۆ بریاربەدەین کە پێی بزانین ، وەداوای لێ خۆش بوونت لێ دەکەین کە پێی نازانین.

جا پوو پەرماي (الرياء) هەر هەمووی بە ھاوبەشی دادەنرێت. خوای گەورە دەفەرمێت: (قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا... الكهف: ۱۱۰) واته: پێغه مەبەر پێیان پابگە یە نه کە من ته نهها مرقفیککی هاوشیوهی ئیوهم خوای گەورە وەحی و نیگام بۆ دەنیریت تا پیتان پابگە یە نه کە خوای ئیوه تاک و ته نهاییه ، جا ئەو هی ئەیه ویت بە دیداری ئەو خودایە شاد بیت ئەوا با کرداری چاکه ئە پچام بدات هاوبەش و هاو لە بۆ خودا بریار نه دات.

ئەم ئایە ته ئاماژه به تاکی خوداو تاکی مەبەستی پەرستن بۆ خودا دهکات ، چونکه خودا تاکه و وه پێویسته به تاکی بپەرستیت و وه هاو لە و هاوبەشی بۆ بریار نه دریت له پەرستندا و هه پێناسه ی کرداری چاکه و چاکه خوازی ئەوه یه که له سه ر پێبازی سونه ته وه مەبەستی پەرستن ته نهها بۆ خودا ئە نجام بدریت دوور له پوو پەرمايی.

هه روه کو نزاو پارانه وه ی (عومەری کوپی خهتاب) که هه میشه ده یفه رموو: خودایه هه موو کرده وه کانم بکه به کرده وه ی چاکه ، وه هه موو کرده وه چاکه کانم ته نهها بۆ مەبەستی په زامه ندی تۆ بیت، وه به شی هه یچ که سیکی تیدا نه بیت.

^۱ —هم فەرمووده یه (صحیح)ه، (احمد: ۴/ ۴۰۳) گێراو یه ته وه به (بامنا و ضعیف) وه (بخاری) له (الأدب المفرد: ۷۱۶) گێراو یه ته وه (البانی) به صحیحی داوه ته قه لەم.

حوکمی ډووبه رمايي "الرياء"

هاوبه شی نه نجام دان له پهرستندا ده بېته مایه یی له ده ست دانی پاداشته کھی. هره کو بلتیی ته و کاره و پهرستن ته هره نجام نه داییت. هر بویه دوور نی به سزا بدرییت له سهر ته نجام نه دانی ته و پهرستنه، چونکه خوی گوره فه رمانی پی کردوین که به دل سوزو ښخلاسی دوور له ډووبه رمايي خودا به تاك و ته نها بپهرستن و هاوبه شی بق ته نجام نه دهین. (وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ... البینه: ۵).

جا هرکه سیك به ښخلاسی و دل سوزی پهرستن ته نجام نه دات، ته و کاری به فه رمانی خودا نه کردوه، و ته و کاره نه دروسته و نه قبولیش ده کریت. خوی گوره له فه رمووده یکی قود سیدا ده فه رمیت: (انا اغنى الشركاء عن الشرك، فمن عمل عملاً اشرك معي فيه غيри، فهو للذي اشرك به، وانا منه بريء.) واته: من له هه موو که س زیاتر بی باکم ویی هاوتام له هاوبه ش و هاوهل. جا هرکه سیك کاریکی ته نجام دا و هاوبه شی بق پهیدا کردم، ته و له قیامه ندا ته و که سه ده نیترمه لای هاوبه شه که، و ده من لئی بی به ریم، چونکه ته و کاره بق من نه بووه. جوړه کانی ته م هاوبه شه

ته م جوړه ی هاوبه شی و پیراردانه دابه ش ده بېت بق دوو جوړ:

په که م: خودا له ته نجام ده ره که ی خوښ نابیت:

که ته مه ش ده بېته دووبه شه وه که گوره و گوره ترینه.

و ده خوی گوره له ته نجام ده ری هیچ کامیان خوښ نابیت، له وانه: خوښویستنی که سیك یان شتیك به ته ندازه ی خوښویستنی خودای گوره که ده فه رمیت: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ... البقرة: ۱۶۵) واته: له که ل بوونی ته و هه موو به لکه ډوونو ناشکرایانه دا، که چی هه ندیک له خه لکی ده چن شتانی تر هه لده بژیرن و و ده کو خودا خوښیان ده ویت

ابن القيم الجوزی

وده پیه رستن، له کاتیکدا برواداران خودایان له هه موو که سیک وشتیک زیاتر خوښ ده ویت.

وه نه نجام ده رانی ته م جوړه هاویه شیه له دۆزه خدا ده لاین: (تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ * اِذْ تُسَوِّیْکُمْ رَبُّ الْعَالَمِیْنَ... الشعراء: ۹۷-۹۸) واته: سویند به خودا ئیمه له وپه ی گومرایی و سه رلی شیواوی دا بووین. کاتیک ئیوه مان ده برده پیزی په روهر دگارو په کسانمان ده کردن.

جا هاویه شی کردنی ته و شتانه له گه ل خودای گه ورده ته نه هاویه باب ته خۆشه ویستی وگوپړایه لیدا بووه، نه که به وهی که به خودایان بزانن. جا ته مه له لوتکه ی نه قامی وگه وچی وسته مدانی به که سیک یا خود شتانی که له ناستی خودای گه ورده دا دابنریت؟!

جا چ گه وچیه که دروست کراویکی بی هیز و بی ده س لآت وه ژارو ناته واو به راورد بکریت به خولقینه ری هه موو جیهان و سه رچاوه ی هیزوتوانایی و بزینه رو مرینه ری هه موو دروست کراوه کان، وه سه رچاوه ی دانایی و زانایی و خاوه ن به خشنده یی و میهره بانی، جا ته مه چ ستم و نا په وایه که؟!

وه ته مه چ به راوردیکه؟ خوی گه ورده ده فهرمیت: (الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهٖمْ يَغْدِلُوْنَ... انعام: ۱) واته: سو پاس و ستایشی بی پایان بق به دیهینه ری زهوی و ناسمانه کان و تاریک و پووناکی به، که چی پاش ته م هه موو راستیه بی باوه پان په روهر دگارو دروست کراوه کانی هاوتاو هاویه ش ده کن.

جا هاویه شکاران (مشرک) به چ پیوه ری که خولقینه ری زهوی و ناسمانه کان که خاوه ن پووناکی و تاریکی به به راورد ده کن به رامبه ر که سانی که خاوه نی خوشیان نین و وه هیچیان به ده ست نی به ته نانه ت مان و مردنی خوشیان. ته مه چ بی

عه قلی وسته م وناړه واییه که؟! وچ تاوان ونه فامیه که هیه بگاته نه م بی عه قلی
یه؟!

هاوبه شی بریاردان له کردارو ووته و ښه ته گاندا

نه م جوړه هاوبه شیان له چوارچپوهی هاوبه شی بریاردانه له پهرستندا.

هاوبه شی له کرداره گاندا

له هاوشتپوهی نه م هاوبه شی بریاردانه وه که: سوژده بردن بڼ غیری خودا،
وه سوړپانه وه و ته و اف کردنی مالیک یان جیگایه که جگله مالیه
خودا "که عبه". وه ماچ کردنی به ردو شتی تر به مه به سستی په رستن، جگه
له به رده په شه که "الحجر الاسود"، وه ماچ کردنی گڼو سوژده بردن بڼی.
پتغه مبه ﷺ نه فرته ده کات له و که سانه ی گڼی پتغه مبه ران وپیاوچاگان ده کاته
مزگه وت ونویژیان له سره بکات، جانه خوازه که سانیک گڼی په رستن
وپه یکه په رستن. له (صحیحین) دا هاتوه که پتغه مبه ﷺ فرموویه تی: (لعن
الله اليهود والنصارى اتخذوا قبور انبیائهم مساجد.)^۱ واته: خوی گوره نه فرته تی
له گاډو جوله که کان کرد به وه ی که گڼی پتغه مبه رانیاں ده کرده مزگه وت
په رستگا.

وه له (صحیح) دا هاتوه که پتغه مبه ﷺ فرموویه تی: (ان من اشرار الناس من
تدرکهم الساعة وهم احياء، والذین یتخذون القبور مساجد.)^۲ واته: خراپترین
پیړ نه وانه که قیامه تیان به سر دا دیت، وه نه و که سانه ش که گڼی ده که نه
په رستگا.

^۱ - نه م فرمودانه له (احکام الجنائز) ی (ناصر الدین الالبانی) دا به صحیح هاتوه.

^۲ - هه مان سر چاره ی پتور.

وهله (صحیح) دا هاتووه که پیغمبر ﷺ فرمویه تی: (ان من کان قبلکم کانوا يتخذون القبور مساجد الا فلا تتخذوا القبور مساجد ، فاني انهاکم عن ذلك.)^۱ واته: نهو که لانه ی پیشتور گۆره کانیان ده کرده په رستگا جا من فرمانتان پی ده که م که کاری وانه که ن.

وهله (مسند) دا (امام احمد) دا هاتووه، وه (ابن عباس) به صحیحی هیناویتی که پیغمبر ﷺ فرمویه تی: (لعن الله زورات القبور، المتخذین علیها المساجد والسرچ.)^۲ واته: خوای گه وره نه فره تی له وئافره تانه کردووه که ده چنه سره گۆره کانیان وکاری ناشه رمی نه نجام شه دن، وه نهو که سانه ش که گۆره کان ده که نه په رستگا و مؤمیان له سره داده گرسینن.

هه روه ها پیغمبر ﷺ ده فره میت: (اشتد غضب الله علی قوم اتخذوا قبور انبیائهم مساجد.)^۳ واته: خوای گه وره خه شم وقینه و غه زه بی تونده دژ بهو که لانه ی گۆری پیغمبره کانیان ده که نه په رستگا.

وهه روه ها ده فره رمویت: (ان من کان قبلکم کان اذا مات فیهم الرجل الصالح بنوا علی قبره مسجداً وصوروا فیهِ تلك الصورة، اولئک شرار الخلق عندالله يوم القيامة.)^۴ واته: که لانی پیش نیوه نه گه ر پیاوچاکیکیان لی بمرداب له سره گۆره که ی په رستگایان دروست ده کردو وینه که یان ده کیشا تیدا. نه وانه خراپترین پیرن له لای خوای گه وره له پۆزی قیامه تدا.

^۱ -همان سرچاو هی پیشتور.

^۲ -همان سرچاو هی پیشتور.

^۳ -همان سرچاو هی پیشتور.

^۴ -همان سرچاو هی پیشتور.

نه خوښی و چاره سهر

جا نه مه حالي نه و كه سانه په كه سوژده بڼه خودا ده بهن له مزگه وتيك كه له سهرگډه كان دروست كراوه. جا نه بې حالي نه و كه سانه چوڼ بيت كه سوژده بڼه گډه كان ده بهن؟!

پيغهمبر ﷺ فهرمووې ته: (اللهم لاتجعل قبري وثنا يعبد).^۱ (واته: خودا به گډه كه م نه بيتنه بت و بېه رستريت). پيغهمبري نازيز زور جه ختي له سهر پاراستني لايه نې په كڼا په رستي كردوته وه، نه نانه ت پيگري كردووه له نه نجام داني نوږي سونه ت له كاتي هه لاهانې خوردا تاوه كو ليك چونتك پروونه دات له گه ل خور په رسته كاندا، كه له كاتي هه لاهان وئاو ابوونيدا سوژده ي بڼه ده بهن. هه ربڼه م مه به سته پيغهمبر ﷺ پيگري كردووه له نه نجام داني نوږ له پاش نوږي عه سرو دواي نوږي به ياني.

به لام سه باره ت به سوژده بردن بڼه جگه له خودا. نه وا پيغهمبر ﷺ ده فهرميت: (لاينبغي لأحد أن يسجد لأحد إلا لله)^۲ واته: بڼه هيچ كه سيك نې په سوژده به ريت جگه بڼه خودا نه بيت. جا ووشه ي "لاينبغي" له ووتې خواو پيغهمبردا واتا ي نه وپه پي له پيگري وقه ده غه يي دايه. هه روه كو خواي گه وړه ده فهرميت: (وَمَا عَلَّمَاهُ الشَّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ... يس: ٦٩) واته: نيغه پيغهمبرمان فيري شيعر بيږي نه كردووه و به هيچ شيو هه كيش بڼي نې په شيعر بلت.

(وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ * وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ.. الشعراء: ١١٠-١١١) واته: شه يتانه كان نه يان توانيوه نه م قورنانه دابيه زينن، وه به هيچ شيو هه كيش بڼيان نې په ناتوانن كاري وابكه ن.

^۱ - ههمان سهر چاره ي پيشو.

^۲ - نه م فهرمووده به (حسن)، (احد: ٢٢٨/٥) گير او په قيوه.

ابن القيم الجوزی

وه ووتەى فریشتەكان له قورئاندا: (مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ... الفرقان: ١٨) واتە: بە هیچ شتێوەیەك بۆمان نییە، جگە لە تۆ پشٹیوان مەلبژێرین.

هاوبەشی لە ووتەدا

واتە هاوبەشی بریاردان لە ووتە و گفتوگۆدا. وهك سویند خواردن بە جگە لەخودا. هەروەكو (امام احمد) و (أبو داود) دەگێڕنەوە كە پێغەمبەر ﷺ فرمویەتی: (من حلف بغير الله فقد أشرك) ^١ واتە: هەركەسێك سویند بەغەیری خودا بخوات هاوبەشی بریاردانە.

وہ نمونەى ووتنى (ماشاء الله وشئت) واتە: خواو تۆ ویستان. هەروەكو لە پێغەمبەرەووە دەگێڕنەوە كە: (قال له رجل: ماشاء الله وشئت، فقال ﷺ: أجعلتنى لله ندا؟ قل: ماشاء الله وحده) ^٢ واتە: بیاوێك بە پێغەمبەرى ووت: ئەگەر خودا و تۆ ویستان، پێغەمبەر فرموی: ئایا منت کردە هاوبەشی خودا؟ بەلكو دەبیئت بئێتیت: ئەگەر خودا ویستی بەتەنها.

^١ - ئەم فرمودە بە (صحیح) ه، (احمد: ٨٧، ١٢٥/٢) وه (حاكم: ١٨/١) وه (ابو داود: ٣٢٥١) وه (ترمذی: ١٥٣٥) گێڕاویانەتەوه.

وه (امام ترمذی) دەئێت: زانیان ئەم فرمودە بە وه لێك دەدەنەوه كە ووتەى پێغەمبەر (فقد كفر -- أو أشرك) لەبەتەى (تقلیظ)، وه بەلگەش لەسەر ئەمە فرمودەى (عمر): ان النبي ﷺ، سمع عمر يقول، وابي وابي، فقال ﷺ: الا ان الله ينهاكم ان تحلفوا بأبائكم؛ واتە: پێغەمبەر گوتى لە (عمر) یوو ووتى: سویند بەباوكم، پێغەمبەر فرموی: خواى گەورە قەدەغەى کردووه سویند بەباوكان بخۆن.

وهله (ابوهریره) دەگێڕنەوە كە پێغەمبەر فرمویەتی: (من قال في حلفه اللات والعزى، فيقول: لا اله الا الله) واتە: هەر كەسێك سویند بەغەیری خودا بخوات بابائیت "لا اله الا الله" وه روشەى (اللات والعزى) ناوی خوداكانى سەردەمى نەفامى بوون لە مەككە.

^٢ - ئەم فرمودە بە (صحیح) ه، (احمد: ٢١٤/١، ٢١٤، ٣٤٧، ٢٨٣) گێڕاویەتەوه.

نه خوښی و چاره‌سەر

ئەمە لە گەڵ ئەوە شدا خوای گەورە جەخت دەکاتەوێه لەسەر لەسەر ویستی مەرۆڤ
کە دەفه‌رمی‌ت: (لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ... التکویر: ۲۸) واتە: بۆ ئەوانە ی
کە دەیانەوێت پێبازی پاست و دروست بگرێه به‌ر.

جائەگەر ئەمە ی باسمان کرد دروست نه‌بی‌ت ، ئاخۆ دروستی ئەم ووتانە لەکوێدا
بی‌ت کە خەلکی خوویان پێوه گرتوووه و ده‌لێن: (من پشتم به‌خودا وتۆ به‌ستوووه و
من تهنه‌ا خواد تۆم هه‌یه‌) ، (ئەمە هی خواد تۆیه‌ . ئەمە له‌به‌ره‌که‌تی خواد تۆیه‌)
(من له‌ ئاسمان خودام هه‌یه‌ و له‌سەر زه‌ویش تۆ) . یاخود ده‌لێن: (سوێند
به‌خودا ژیا‌نی فلان که‌س) . (من تکام له‌ خواد تۆیه‌... هتد) .

جا ئەگەر به‌راوردێک بکه‌ین له‌ نێوان ووتە ی "ئەگەر خواد تۆ ویستان" ئەوا له‌ گە‌ڵ
ئەم ووتانە ی تر دا وه‌ له‌ گە‌ڵ وه‌لامی پێغه‌مبه‌ردا به‌وه‌ی که‌ فه‌رمووی (منت کرده
هاوێه‌شی خودا...) ئەوساته مه‌ترسی ئەو ووشانه‌مان بۆ پوون ده‌بی‌ته‌وه‌ که‌ ئەگەر
پێغه‌مبه‌ری خودا گوی بیستی ببووايه‌ چی ده‌ووت؟!

ئەو په‌رستنا‌نه‌ی که‌ ته‌نه‌ا شایسته‌ی خودان

ئەو په‌رستنا‌نه‌ی که‌ ته‌نه‌ا شایسته‌ی خوای گە‌ورەن بریتین له‌: (سوژده‌بردن،
پشت به‌ستن، پارێزگاری وه‌ خواترسان "تقوا"، ته‌وبه‌کردن، نه‌زکردن،
سوێندخواردن، الله أكبر، الحمد لله، سبحان الله، واستغفرالله، وه‌ سوپانه‌وه‌ ته‌واف
کردن به‌ ده‌وری مالی خودا، نزاوپا‌پانه‌وه‌) .

ئەم جو‌ره‌ په‌رستنا‌نه‌ ته‌نه‌ا ته‌نه‌ا شایسته‌ی خوای گە‌ورەن وه‌ دروست نی یه‌و
پێ پێدراو نی یه‌ به‌ هیچ شێوه‌و شیوازی‌ک جگه‌ له‌خودا بۆ که‌سی تر ئەنجام
بدرێن. نه‌ پێغه‌مبه‌ر نه‌ فریشه‌... هتد.

وه‌ له‌ (مسندی امام احمد) دا هاتوو که‌: (ان رجلاً أتى به‌ الی النبی ﷺ قد اذنب
ذنبا، فلما وقف بین یدیہ. قال: اللهم انی اتوب إلیک ولا اتوب إلی محمد.

فَقَالَ ﷺ: «عَرَفَ الْحَقُّ لِأَهْلِهِ»^١، وَاتَه: كَه سَيِّكِيَان هَيَّنَا بَو لَای پَيَغَمبَهَر وَه تَاوَانِيَكِي
 تَه نَجَام دَابُو، كَاتِيَك هَيَّنَايَان بَو لَای پَيَغَمبَهَر ﷺ كَابِرَا وُوتِي خُودَايَه مَن تَه وَبَه
 دَه كَه م بَو تَو نَه ك بَو مُحَمَّد. پَيَغَمبَهَر ﷺ فَه رَمُوِي: حَه قِي نَاس بُو بَو
 خَاوَه نَه كِي، وَاتَه: زَانِي كَه تَه مَه تَه نَهَا شَايَسْتَه ي خُودَايَه نَه ك كَه سِي تَر.

هاوبه‌شی له ویست ونیهت دا

هاوبه‌شی دانان له ویست نیهت دا بابه‌تیکی نَوَرِدو پَه نَهَانَه، بَگَرَه تَه وَه دَه رِیَايَه پَه
 كَه كَه نَارِي نِي يَه، تَه نَهَا كَه سَانِيَك دَه رِیَا زِيَان دَه بِيْت كَه شَارَه زَايِيَه كِي نَوَرِدِيَان
 هَه بِيْت. تَه م هاوبه‌شی دانانَه تَه وَه دَه گَرِيْتَه وَه كَه هَه رِجِي وَیَسْت وَنِيَه تِيَكْت هَه يَه
 لَه تَه نَجَام دَانِي هَه ر وَتَه وَ كَر دَارِيَك مَه بَه سَت نَزِيَك بُو وَنَه وَه دَه بِيْت لَه كَه سِيَك يَان
 بَه دَه سَت هَيَّنَانِي بَه رَزَه وَه نَدِيَه ك جَگَه لَه خُودَا ي گَه وَرَه، تَه وَه هاوبه‌شی بَرِيَار دَاوَه.
 دَلَسُوْرَه "إِخْلَاص": وَاتَه هَه رِجِي وَیَسْت وَنِيَهت وَ وَتَه وَ كَارِيَكْت هَه يَه بَه پُوخْتِي
 تَه نَهَا مَه بَه سَت خَوَا ي گَه وَرَه بِيْت، جَا بَه مَه دَه لَيِّن "الْحَنِيفِيَّة" وَاتَه "پَاك وَپُوخْتِي
 وَپَا سَت گُويِي" كَه گَه لِي حَه زَه تِي تِيِرَاهِيْمِي لَه سَهَر بُو. وَه خَوَا ي گَه وَرَه ش
 فَه رَمَانِي كَر دُو وَه كَه بَه وَ شِيَوَه يَه خَوَا پَه رَسْتِي تَه نَجَام بَدَه يَن. وَه جَگَه لَه م شِيَوَا زَه
 هِيَجِي تَرِي لَپَه سَه نَد نِيَه كَه نَا وَ كَرُو كِي پَا سْتِي تِيَسْلَامَه (وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ
 دِيْنَا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ... آل عمران: ۸۵) وَاتَه "تَه وَه ي
 جَگَه لَه تَايِنِي تِيَسْلَام پَه يِرَه وَ بَكَات لِي ي وَه رَنَا گِي رِيْت لَه قِيَا مَه تِي شِدَا خَه سَارَه تَه مَه نَد
 دَه بِيْت..."

جَا هَه رَكَه سِيَك لَه سَهَر تَه م شَا رِي گَا يَه لَابَدَات تَه وَه خَه سَارَه تَه مَه نَدِي دُونِيَا وَ
 قِيَا مَه تَه.

^١ - نَه م فَه رَمُو دَه يَه (حَسَن)، (أحمد: ۴۳۵/۳) وَ (طبراني) لَهُ (الكبير: ۲/۱) وَ (الحاكم: ۲۶۵/۴) گَرِيَا نَه تَه وَه. هَه رَچَه نَدَه (ذهبي) دَه لِيْت لَه سَه نَدَه كَه يِدَا (ابو مصعب) لَاوَا ز وَبِي تَه مَانَه يَه،
 بَه لَام يَا وَه كَانِي تَر جِي گَه ي تَه مَانَه ن.

پوخته‌ی هاویه‌شی دانان:

پوخته‌ی هاویه‌شی دانان: برین‌یه له (چواندن به‌خوای گه‌وره و، چواندنی به‌بنده‌کان به‌خوای گه‌وره) .

ئه‌مه‌یه که هه‌رچی ئاکاری که‌مالی خوای گه‌وره هه‌یه که خۆی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی پێیان وه‌سف کردووه . وه‌ بچوینی به‌دروست کراوه‌کانی . ئه‌و که‌سانه‌ی که بینایان کوێر و ،دلایان په‌ش،هۆشیان پوچه، که‌یه‌کتا‌په‌رستی ده‌که‌نه لی‌کچواندن ،وه‌ دواتر ئه‌م لی‌کچواندنه به‌مه‌زنی و ملکه‌چی و خودا‌په‌رستی له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن . چونکه‌هاویه‌ش دانەر (مشرک) دروستکراوه‌کان له‌سیفاتی خوا‌په‌تیدا ده‌چوینت به‌خوای گه‌وره .

وه‌هه‌رچی سیفاتی خوا‌په‌تی هه‌یه ده‌یداته پال ئه‌و دروستکراوانه . له‌کاتی‌کدا که ئه‌م سیفه‌تانه‌ته‌نا و ته‌نها شایسته‌ی خوای گه‌وره‌یه که‌هه‌ر به‌میه‌ره‌بانی خودی خۆی به‌خشنده و پێگر و زیانبه‌خشه به‌هه‌موو بوونه‌وه‌ر که‌له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مانه‌دا پێویسته‌نزا و پارانه‌وه ، ترس، و تکا و پشت به‌ستنی تایبه‌ت بکری‌ت به‌خوای گه‌وره . که‌هه‌ر خودی‌خۆی به‌دیهینه‌رو بپیا‌پ ده‌ر و مرینه‌ر و ژینه‌ره‌ی هه‌موو دروستکراوه‌کانیتی .

جاهه‌رکام له‌مانه‌بدرینه‌پال هه‌رشتیک و که‌سیکی تر ئه‌وا ئه‌و شته‌ی به‌خوای گه‌وره چواندوه و هاویه‌شی بپیا‌رداوه . که‌ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین سته‌مه . که‌که‌سیک یان شتیک که‌هیچی به‌ده‌ست نه‌بی‌ت و خودی‌خۆی دروست کراوی خودای مه‌زنه‌بچوینت به‌مه‌زنترین و گه‌وره‌ترین هی‌ز که‌خودای گه‌وره‌یه ؟!

تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی خوا‌په‌تی

یه‌کێک له‌تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی خوا‌په‌تی برین‌یه له‌:

۱- که مائی ره ها (المطلق) له هه موو پوویه که وه:

خودایه ک هیچ که م و کوپیه کی نییه له هیچ پوویه که وه. که مائی ره های هه یه له هه موو پوو و بواریکه وه هه ربویه پیویسته سه رجهم په رسته شه کان ئاراسته ی نه و بکرین به ته نها چونکه سه رچاوه ی دابین کردنی پیداوپیسته کانی ژیا نه له هه موو پویه که وه. جا هه رچی په رسته هه یه وه ک (تهویه کردن، پشت بهستن، به مەزنی پاگرتن، نزا و پارانه وه، تکا کردن، ملکه چ کردن، خوښ ویستن و به ندایه تی کردن. هتد) سه رجهم نه مانه به پتی پیوه ری عه قل و ژیری و شرع و سروشتیش ته نها بۆ خودا نه نجام ده درین.

جاهه رکه سیك کام له مانه ی سه ره وه بداته پال که که سیکی تر یا خود بۆشتیکی تری نه نجام بدات جگه له خودای گه وه نه وا هاویه شی بریارداوه نه و شته ی چواندوه به خودایه ک که نه هاوشیوه ونه هاوتای هه یه که نه مه خوی له خویدا گه وه ترین سته مه. وه خوای گه وره ش له نه نجامده ره که ی خوښ نابیت. له گه ل بوونی نه و هه موو سۆز و به زه یه ی دا.

۲- په رستراویتی:

واته هه میسه خودای گه وه په رستراوه له لایه ن به نده کانیه وه و شایسته و شایه نی ملکه چی یه.

وه (په رستن) له سه ر دوو بنه مای سه ره کی پیکهانوره بریتی یه له (ته واوی خوښه ویستی وه ته واوی ملکه چی) بۆ خودای گه وه.

وه پله و پایه ی به نده کان له په رستندا به نده به به یزی نه و دوو پیکه پنه ره وه جاهه رکه سیك "خوښه ویستی و ملکه چی" ببه خشیت به که سیك، شتیک جگه له خودای گه وه. نه وا مافی خودای به خشیه به که سیکی تر که نه مه ش هاویه ش دانانه، وه هیچ عه قل و ژیرییه ک و سروشتیکی خاوین، نه مه په سه ن ناکات. ته نها له لای که سانیك دروسته که شه یتان عه قلی نیکداون و سروشتی شیواندوون.

جا هر که سيک له سهر ژيري پوخت و سروشتی خاوين مابيتته وه نه و له و
که سانه په که خواناس و پينماکراوون به هاتنی کتيب و پيغه مبه ره کانی خدا. وه
ژير پاک و بير پوښن و سروشتی خاوين ، هميشه بږوای په کتا په رستيان گه شه
ده کات (نور يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورٍ مِّنْ يَّشَاء... النور: ۳۵) واته: خدای گوره هيدايت
و پينمايي نه و که سانه ده کات که مه به ستيني.

جا پاش زانینی هم راستی په نيت هر چي به کی تر له مانه ی خواره وه که باس
ده که ين ، هر مه موویان ته نها و ته نها مافی خودان. له وانه:

۳- سوژده بردن:

هر که سيک سوژده بق غيري خدا به ريت نه و نه و شته ی چواندووه به خدا.

۴- پشت به ستن (التوکل):

هر که سيک پشت به غيري خدا بيه ستيت. نه و نه و شته ی چواندووه به خدا.

۵- تهويه کردن:

هر که سيک تهويه بکات بق غيري خدا نه و نه و که سه ی چواندووه به خدا.

۶- سویند خواردن پيی، يان به ناوی به مه به ستی گه وړه و پيروز راگرتن:

جا هر که سيک سویند به غيري خدا بخوات. واته زور به پيروزو گه وړه ی بزانيت

نه و مافی پيی به په و ببينيت نه و نه و که سه ی چواندووه به خدای گه وړه.

نه مانه ی که باسمان کرد هر مه مووی له روانگه ی چواندو بووه (التشبيه).

به لام له روانگه ی ليک چواندن پيی (التشبيه به):

هر که سيک خوی به مزن و گه وړه و پيروز بزانيت ، وه بانگه شه ی پيا ه لدان

بکات بق خوی ، وه هر يه که له مرنی ، ملکه چی خه لکی ، نکاکردن، ترسان

، پشت به ستن. هتد نه مانه به مافی خوی بزانيت. نه و کيپرکی له گه ل خدا دا

کردووه له خوايه تی و په روه ردگاريتی دا.

خوای گه وره مافی خویه تی پيسوا و سه رشوپی بکات و بیکاته په ند و عیبره تی پوژگار و بنده کانی. له (صحیح) دا هاتوه پیغه مبر ﷺ فه رموویه تی: (يقول الله عز وجل: العظمة إزاری، والكبرياء داني، فمن نازعني واحداً منهما عذبته)^۱ واته: گه وره ی و مه زنی، جل و بهرگی سه ریلند و سه ریه رزی عه باوبالا پوشمه. هر که سیک له م دوانه کتیرکیم له گه ل دا بکات تووشی نازار و سزای ده که م."

جا نه گه په یکه رتاشیک له تاشینی په یکه ریک دا بیه ویت لاسایی خودای گه وره بکاته وه. نه و توندترین سزا ده دریت. شاخو که سیک بیه ویت کتیرکي له مافی خودایه تی و په روه رگاریتی دا بکات حالی له قیامه تدا چون بیت؟! پیغه مبر ﷺ ده فه رمیت: (أشد الناس عذاباً يوم القيامة المصورون، يقال لهم أحيوا ما خلقتم)^۲ واته: "توندترین سزا له قیامه تدا توشی په یکه رتاشه کان ده بیت که ویستویانه لاسایی خودای گه وره بکه نه وه. پتیبان ده و تریت نه و په یکه رانه ی دروستان کردووه زیندوویان بکه نه وه و روح بکه نه وه به ریان."

وه له (صحیحین) دا هاتوه. پیغه مبر ﷺ فه رموویه تی (قال الله عز وجل: ومن اظلم ممن ذهب يخلق خلقاً كخلقي، فليخلقوا ذرة، فليخلقوا شعيرة)^۳ واته: "خودای گه وره ده فه رمویت: کي مه په له و که سه سته م کارتر که شتیک دروست

^۱ -نم فهرمووده په (صحیح) ه، (مسلم: ۱۷۹/۱۶ نووی) گتیراویه تیره.

(امام نووی) ده لیت: "نازعني" واته به معالی خوی بزانت ویکاته سیغاتی عوی، که تدمش لوتکه ی عوی بهزل زانیه (التکبر)، وه به کاره تانی وشه ی "إزاری" وه "إداء" له روی مه جازه ویه هر وه کو عه رهب ده لیت: (فلان شعار الزهد، وشارة التقوى) مه به ستیا لیره جل و بهرگ نی یه، به لکر مه به ستیان سیفات و ناکای نه و که سه یه. وه کو جل و بهرگ و مرؤفه که بیان رازاندو تیره ده لیت: نه مه ی لیره دا بویه به کاره تاره چونکه (عیزت و سه ریه رزی) تهنه نایسته ن به خوای گه وره دوو شق لئی جیا نایه وه و همیشه یین بؤ خودا... (شرح مسلم: ۱۷۹/۱۶).

^۲ -نم فهرمووده په (صحیح) ه، (بخاری: ۷۵۸۸) وه (مسلم: ۹۲/۱۴ نووی) گتیراویه تیره.

^۳ -نم فهرمووده په (صحیح) ه، (بخاری: ۵۹۵۷) و (مسلم: ۹۴/۱۴ نووی) گتیراویه تیره.

ده‌کات و خۆی ده‌هێنێته ئاستی من، نه‌گەر پاست ده‌که‌ن با گه‌ردێک یان ده‌نکه جۆیه‌ک دروست بکه‌ن".

خوای گه‌وره بچوکتێن دروستکراوه‌کانی ده‌ست نیشان کردووه که "گه‌رد و گه‌نه". نه‌خوازه ئاسمانه‌کان وزه‌وی... هتد. که ده‌یانه‌وێت له‌خودایه‌تی کۆ بپکێ له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره‌دا بکه‌ن.

وه له (صحیح) دا هاتووه که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: (إِنْ أَخْنَعَ الْأَسْمَاءُ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ يَسْمَى: بِشَاهَانَ شَاهٍ، أَيْ مَلِكٌ مَلُوكٌ، لَا مَلِكَ إِلَّا اللَّهُ).^١ وه‌له پێوايه‌تیکی تر دا هاتووه: (أَغِيظُ رَجُلٌ عَلَى اللَّهِ رَجُلٌ يَسْمَى بِمَلِكِ الْأَمْلَاكِ).^٢ واته: ناشیرینترین ناوای خوای گه‌وره، که‌سیکه ناوی بنرێت شاهان شاه. واته پادشای پادشاکان، ته‌نها خودا پادشایه.

خوای گه‌وره توپه ده‌بی‌ت که‌سیک ناوی خۆی بنی‌ت به پادشای پادشاکان، واته خوای گه‌وره پق و غه‌زه‌بی له‌که‌سیک ده‌گرێت که له‌ناوه‌کاندا خۆی به‌خوای گه‌وره بجوینێت، چونکه ته‌نها خوای گه‌وره پادشایه و فرمان په‌واو بپیاره‌ده‌سته.

گومانی خراپ بردن به‌خودا، گه‌وره‌ترین تاوانه

گومانی خراپ بردن به‌خوای گه‌وره پێچه‌وانه‌ و دژه به‌که‌مالی خوای گه‌وره و سیفاته بلند و ناوه جوانه‌کانی، چونکه گومانی خراپ بردن له‌گۆشه‌نیگای که‌م و کورتی پوانینه‌وه‌یه بۆ خوای گه‌وره. هه‌ر بۆیه خوای گه‌وره به‌لێن وه‌په‌شه‌ی توندی لێ کردووی ده‌فه‌رمی‌ت: (عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا... فتح: ٦) واته: ئه‌و گومانه خراپه هه‌ربۆخۆیان

^١ - ئهم فرموده‌یه (صحیح) ه، (بخاری: ٦٢٠٦) وه (مسلم: ١٤/١٢٨ نووی) گێڕاویانه‌توه.

^٢ - ئهم فرموده‌یه (صحیح) ه، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. وه‌هه‌ریه‌که له‌ ووشه‌کانی: (غیظ، اغیظ، أخبث) به‌واتای رێسای دێت له‌ڕۆژی قیامه‌تدا.

ابن القيم الجوزی

دهگه پیتته وه، وه نه فره تی لی کردو غه زه بی لی گرتوو ونوه دۆزه خی بق ناماده کردوون که سه خترین سه رته نجامه .

وه خوای گه وره ده ره ق به که سانیك که یه کیک له سیفاته بلنده کانی په ده کاته وه . ده فره میت: (وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَأَيْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِّنَ الْخَاسِرِينَ... فصلت: ۲۳) واته: شه وه سه رته نجامی شه گو مانه ناپه سه نده بوو که ئیوه به خوای گه وره تان بر دکه بووه مایه ی شه وه ی به هه تاهه تایی بچه ریزی زه ره ره نه ندانه وه .

وه خوای گه وره له سه ر زانی خه زه ته ی ئیبراهیمه وه که وته یه ک ئاراسته ی گه له که ی ده فره میت: (إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تُعْبُدُونَ * أَنْفُكَا إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ * فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ... الصافات: ۸۵-۸۷) واته: باشه شه وه ئیوه چی ده په رستن؟ ئایا خواوه نندی درۆینه وه هله به ستراو ده په رستن جگه له خوای تاك وته نها، شه ی هه لو یست وگومان تان چی به به رامبه ر خوای گه وره؟

واته شه ی گو مان تان چۆنه به خوای گه وره که کاتی به دیداری ده گه ن وئیوه شه که سی تر تان په رستوه؟ شه ی گو مان تان چۆنه به ناوه جوان و سیفاته بلنده کانی په روه ردگار یتی خودا که دووره له هه موو که م وکورتی وناته واویه که وه، تا بیانوو بدۆزنه وه بق په رستنی که سیکی تر جگه له خودا.

جا شه گه ر گو مان تان وابووا یه که خوای گه وره به سه ر هه موو شتی کدا زاله وبه هه موو شتی ک ئاگاداره . وه هه موو شتی ک که م وکورت ته نها که مائی خو ی نه بیته، وه هه موو شتی ک بق لای شه ده گه پیتته وه ، وه هه موو که سی ک وشتی ک پیویستی به سۆزی شه وه یه، وه دابین کاری هه موو پی داویستی که کانی ژیا نه . ده وه له مه ندرتین وزانترین وبه خشنده ترین هیزه . پادشای هه موو پادشا کانه و خاوه نزه وی وئاسمانه کانه . وه سۆز وبه زه یی وپه حمه تی هه موو بو نه وه ری دا پۆشیوه . جا شه مه سیفات وتوانای

خودا بێت زۆر دووره له ژیری و عهقله سروشته‌که وه که هۆکارێک واسته‌یه‌ک بۆ خۆی
برپاریدات له‌نیوان خۆی و به‌نده‌کانیدا.

پهرستن جگه له‌خودا ، گه‌وره‌ترین سته‌مه

خوای گه‌وره خاوه‌ن و وه‌به‌ره‌ینه‌ری زه‌وی و ئاسمانه‌کانه‌و نه‌ویشی که‌تی‌دایه ،
وه‌هر خۆی شایسته‌و شایه‌نی پهرستن و ملکه‌چی و گوێ‌پا‌یه‌لی یه ، که‌پێ‌ویسته
به‌مه‌زنی و گه‌وره‌یی تی‌پ‌پروانین و ملکه‌چی بکه‌ین. چه‌ند سته‌میکی گه‌وره‌یه‌ کاتی‌ک
ئه‌و مافی خودایه‌تی و په‌رستنه‌ ده‌دری‌ت پال‌ که‌سیکی تر جگه‌ له‌خودا. به‌تایبه‌تی
که‌بزانی‌ت ئه‌و که‌سه‌ په‌رستراوه‌ش له‌به‌نده‌یه‌کی بۆ ده‌سلات زیاتر هه‌یچی تر نی
یه .

هه‌روه‌کو ده‌فه‌رمی‌ت: (ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ... الروم: ۲۸) واته: هه‌ر له‌خۆتان نمونه‌ی بۆ هه‌یناونه‌ته‌وه "که
چه‌نده‌ برپاردانی هاوه‌ل و هاوبه‌ش بۆ خودا نادرست و نابه‌جی یه " ئایا ئێوه‌ پازین
به‌نده‌و به‌رده‌سته‌کانتان بینه‌ هاوبه‌شتان له‌مال‌ و سامانتاندا وه‌هه‌روه‌کو یه‌ک
سوودی لێ و هه‌ریگرن و ده‌ستی تی‌ بخه‌ن و وه‌لی‌یان بترسن و وحسابیان بۆ بکه‌ن.
هه‌روه‌کو چۆن ئێوه‌ له‌یه‌کتری سل‌ ده‌که‌نه‌وه . جا نه‌گه‌ر ئێوه‌ مۆله‌تی ئه‌وه‌ نه‌ده‌ن
که‌ کریکاره‌ کانتان یان کاره‌که‌ره‌ کانتان هاوبه‌شتان بێت له‌مال‌ و ساماندا. به‌چی
پێوه‌ریک ئێوه‌ به‌نده‌کان و دروست کراوه‌کانی من ده‌که‌نه‌ هاوبه‌شم له‌کاری
خوایه‌تی که‌ به‌ته‌نها مافی منه . جا هه‌رکه‌سیک ئه‌مه‌ بیروباوه‌ری بێت ئه‌وه‌ مافی
خوایه‌تی نه‌داوه‌ و وه‌منی به‌تاک و ته‌نها نه‌زانیه‌وه .

وه‌ک ده‌فه‌رمی‌ت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ
الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ * مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ... الحج: ۷۳-۷۴)

ابن القيم الجوزی

واته: ئەى خەلکینە، نمونە بەک هێنراوە تەووە چاک گوێبیستی بن، بەپاستی ئەوانەى کە هاناو هاواریان بۆ دەبەن لە جیاتی خوا هەرگیز ناتوانن تاکە مێشێک دروست بکەن، هەرچەندە بۆ ئەو کارە کۆبێنەووە یارمەتى بەکتریش بدەن، ئەگەر مێشە کە شتێکیان لى بفرێنێت ناتوانن لى بسەننەووە. داواکراو و داوولى کراو هەردووکیان لاوازو بى دەسەلاتن. ئەوانە "وەکو پێویست" قەدرى خۆیان بە چاکى نەزانی، پێزى پەروەردگاریان بە تەواوى نەگرت، لە کاتی کدا بەپاستى خودا زۆر بەهێز و بەتاوان و بالادەستە.

و ههروهها دهفهرمیت: (وما قدروا الله حق قدره والأرض قبضته يوم القيامة والسموات مطويات بيمينه سبحانه وتعالى عما يشركون... الزمر: ۶۷) واته: خوانە ناسان قەدرى خۆیان وەک پێویست نەگرت پێزیان بۆ دانەنا ، بە مەرجێک هەر هەموو گۆی زەوى پێر مەشتێکی ئەو زاتە بە لە پۆزى قیامەتدا. ئاسمانەکانیش بە دەستى راست و دروستى خودا پێچراون ، پاکی و بى گەردى و بێلندى بۆ ئەو پەروەردگارە مەزنەى شایستەى ئەو نەى یەنە فامان و هاوێڵ و هاوبەشى بۆ بپاریدەن و قەدرى نەزانی.

جا قەدر و پێزى پێویستى خۆیان نەزانیووە کە هاوبەش و هاوێڵى بۆ بپاریدەدەن لە کاتی کدا خۆى گەورە بەهێز و بالادەستە و هەجگە لە خودا هەموو بەندەکانى لاوازو بى دەسەلاتن.

ههروهها قه در و پێزى خۆیان نەگرتووە کەسانێک کە:

دەلێت خودا هیچ کتێبێک و پێغەمبەرێکی پەوانە نەکردووە بە لکو کاتێک بونەوهرى دروست کردو ئیتر پشت گوێى خستووە و واژى لێهێناوە ، وە هیچ مەبەستێک نى بە لە دروست کردنى بونەوهردا. ئەمەش خۆى لە خۆیدا تۆمەت دانە پال خۆى گەورە بە پشت گوێى خستنى دروست کراوەکانى وەبى هۆدەبى لە دروست کردنىدا. هەروەها پەد کردنەوهرى وەبەپاست نەزانیى ناوہ جوان و سیفاته

بڵنده‌کانی له چاودێری کردن و نیعمه‌ت به‌خشین به‌بهنده‌کانی. وه‌هه‌روه‌ها
په‌دکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی که‌خودا زāl و بالāده‌ست بیت به‌سه‌ر بونه‌وه‌ردا. وه‌به‌پاست
نه‌زانی پێغه‌مبه‌ره‌کان و کتێبه‌کانی خودا که‌بۆ پێنمایی په‌وانه‌ی کردوون، په‌نا
به‌خودا ده‌گه‌ڕین له‌م بیروباوه‌ره‌ پوچانه. بڵندی و تاک و ته‌نهایی بۆ خودای گه‌وره.
هه‌روه‌ها قه‌دروورێزی خودایان نه‌گرتوه‌ که‌سانیک که‌:

که‌ ده‌لێن مرۆف هیچی به‌ده‌ست نی‌یه، هه‌موو کرده‌وه‌کان له‌لایه‌ن خوداوه‌ن چ
باشه‌وچ خراپه. جا خودا سزای به‌نده‌کان ده‌دات به‌کارانی که‌له‌ بنه‌په‌تا هه‌ر
خودی خودا خۆی ئه‌نجام ده‌درێتی نه‌ک مرۆف. لێره‌دا مرۆف ناچارکراوه‌ سزاش
ده‌دریت به‌بێ ئه‌وه‌ی ده‌ستی هه‌بێ له‌وکاره‌دا. ئه‌مه‌ش واتای ناداپه‌روه‌ری خودا
ده‌سه‌لمی نیت، ئایا ئه‌م کاره‌ له‌که‌سانیک خاوه‌ن ژیره‌قل ده‌وه‌شیته‌وه. تا
له‌خواوه‌ به‌کێ گه‌وره‌و به‌هێز که‌ دادپه‌روه‌رانه‌ و به‌به‌زه‌یه‌ترین و به‌په‌حمه‌ترین نی‌یه
به‌رامبه‌ر به‌بنده‌کانی کاری وای لێ ده‌وه‌شیته‌وه؟! پاك و بێ گه‌ردی بۆ خودای
مه‌زن وله‌گه‌وره‌یی ئه‌م سته‌م و تاوانه.

وه‌هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سانه‌ش ده‌گه‌ڕیته‌وه‌ که‌:

پێیان وایه‌ خۆی گه‌وره‌ له‌ هه‌موو شوێنیک و پاك و پێسدا بوونی هه‌یه. وه‌په‌دی
ئه‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌له‌ سه‌رووی عه‌رشه‌ی مه‌زن له‌نگه‌ری گرتبێ "استواء" ی کردبێ،
به‌لکه‌ پێیان وایه‌ خودا له‌ هه‌موو مرۆف و نازه‌لیکدا تیاوه‌ته‌وه‌ که‌ئه‌مه‌ش سته‌م
و ناپه‌واییه‌ به‌رامبه‌ر به‌خودای مه‌زن که‌ ده‌فه‌رمیت: (إِلَهُ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ
وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ... فاطر: ۱۰) واته‌: گوته‌ری چاك و جوان و به‌جێ بۆلای خۆی
که‌وره‌ به‌زده‌بیته‌وه‌، کاروکرده‌وه‌ی چاکیش گوته‌ری شیرین به‌رزێ ده‌کاته‌وه‌.

خۆی گه‌وره‌ له‌سه‌رووی عه‌رشه‌ی مه‌زندایه‌ وه‌ فریشته‌کانیش بۆ لای خودای خۆیان
بڵند ده‌بنه‌وه‌ و دینه‌ خواره‌وه‌: (يُذَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ...)

السجدة: ۵) واته: ئەو خوايه لەسەر ووی ئاسمانه وه کاروباری زهوی پێک دهخات
وسه په رشتی دهکات، وه سه رجه م کاره کان بۆلای ئەو به زده بێته وه.

وه هه روه ها ئەو که سانه ش ده گرتته وه که:

باوه پیاو به سیفاتە بڵنده کانی خوای گه وه نی یه، وه پێیان وایه خوای گه وه
وتووێژی له گه لّ موسا نه کردوه له که ناری چیا یی "طور"، وه هاتن وله نگه رگرتنی
له سه ر عه رش، وه هاتنی بۆ دادگایی کردنی به نده کانی له قیامه تدا، هه روه ها
توپه بپوون و غه زه ب گرتن و په زامه ندی و خوشه ویستی و چه نده های تر له سیفات
وئاکاره بڵنده کانی خوای گه وه په د ده که نه وه. وه لیکدانه وه ی نابه جیتی بۆ
ده که ن، وه پێیان وایه به م کاره خوای گه وه پێزارتر و مه زتر پاده گرن.

وه هه روه ها ئەو که سانه ش ده گرتته وه که:

هاوه لّ وکۆپی بۆ بپیار ده دن، یاخود پێیان وایه خوای گه وه تیکه لّ بپوه
به هه موو دروست کراوه کانی و... هتد.

هه روه ها قه در و پێزی خوايان نه گرتوه ئەو که سانه ی:

که ده لّێن خوای گه وه دوژمن و ناهه زه کانی پێغه مبه ر و خانه واده که ی به رز
پاگرتـووه، جێنیشـی نی و ده سه لاتداری و سه ره به رزی به دوژمنه کانی
به خشیوه. وه شوێن که وتوان و دۆست و خانه واده که ی پێغه مبه ری توشی پيسوای
نه هامة تی کردوه له هه ر جێگایه کدا بن.

ئه مه ش نا په وایه کێ ته واه به رامبه ر به خوای گه وه ده کریت که و ته ی "رافضه" یه.
جا ئەم بۆچوونه هاوشێوه ی و ته و بۆچوونی گا ورو جوله که کانه که ده ره ق
به خودای گه وه ده یکه ن که ده لّێن: خوای گه وه پادشایه کی په وانه کرد
بانگه شه ی پێغه مبه رایه تی ته نها و ته نها بۆ خۆی ده کرد ووه درۆی به ده م خودا وه
ده کرد، ده بیوت: خودا ده لّیت و فەرمانی واده کات، وه شه ریه تی پێغه مبه رایه تی
هه لّ ده وه شانده وه و به ناوی خودا وه سه ر و مالّ و خوێن و ئا فره تیانی هه لّالّ ده کرد بۆ

خوښی. وه‌خوای گه‌وره‌ش هه‌میشه پش‌تیوانی لی ده‌کرد و به‌سەر نه‌یارانی دا زالی ده‌کرد و وه‌نیشانه‌ی راستی نه‌وی ده‌سه‌لماند و وه‌پۆژ به‌پۆژ سه‌ریه‌رز و به‌لاده‌ستی ده‌کردو... هتد.

بی گومان نه‌مه‌و هاو‌شپوه‌یان گه‌وره‌ترین سته‌م و نه‌په‌واییه ده‌ره‌ق به‌گه‌وره‌یی و دانایی و په‌حمه‌ت و زانستی خودا ده‌کریت. جا نه‌گه‌ر به‌راورد له‌نیوان هه‌ردوو و ته‌که‌دا بکه‌ین ده‌بینین وه‌ک بلیت له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌وه هاتوون.

نادانایی و سته‌م دانه پال خوای گه‌وره‌ جوړیکه له‌ کوفر و بی باوه‌ری

هه‌روه‌ها هه‌ردو ریزی خودایان نه‌گرتوووه که‌سانیک که:

باوه‌ریان و ابیت که‌ده‌شیت خوای گه‌وره‌ سزاو ئازاری چاک‌خواز و ملکه‌چه‌کان بدات که هه‌میشه به‌ندایه‌تیان بۆ کردوووه ، وه‌په‌پچی دۆزه‌خیان بکات. وه‌ده‌شیت یاخی بووان و تاوانکاران سه‌رفرازو پزگاریان بکات که‌هیچ کاتیک خواپه‌رستیان نه‌کردوووه ، وه‌په‌پچی به‌هه‌شتی به‌رینیان بکات ، چونکه هه‌ردوو کاره‌که بۆ خودا وه‌کو یه‌که.

ئه‌م بۆچوونانه واتای نه‌بوونی داناییه له‌کارو به‌پاره‌کانی خودای گه‌وره‌ و سته‌مکاری خودای دادپه‌روه‌رده‌سه‌لمینیت ، که‌ئه‌مه پێچه‌وانه‌ی ناوه‌جوان و سیفاته بلنده‌کانی خوای گه‌وره‌یه که‌په‌دی ئه‌م جوړه بۆچوونانه‌ده‌داته‌وه ده‌فه‌رمیت: (وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ * أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ... ص: ۲۷-۲۸) واته: ئیمه ئاسمان و زه‌وی و دروست کراوه‌کانی نیوانیمان بی هوده‌و هه‌په‌مه‌کی دروست نه‌کردوووه ، ئه‌وه گومانی ئه‌و که‌سانه‌یه که‌بی باوه‌پن. ئه‌ی هاوار... ئاهونا له‌ بۆ ئه‌و بی باوه‌پانه له‌ سزای ناگری دۆزه‌خ، یاخود باوه‌ریان وایه که ئیمه ئه‌و که‌سانه‌ی که‌باوه‌پدارن

وکاری چاکه نه نجام ددهن، نه وانهی تږوی خراپه یان چاندووه له زه ویدا وهک یه که نه ماشا بکه نه؟! یاخود ثایا خواناس وتاوانکار وهک یه کن؟!

هه روه ها ده فهرمیت: (أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ * وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُحْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ... الجاثية: ۲۱-۲۲)

واته: ثایا تاوانکاران و خراپه خوازان باوه پریان وایه که مردن و ژیان وزیند و ویونه وه یان هاوشیوهی نه و که سانه ده بیت که برپوایان هیښاوه و چاکه یان نه نجام داوه؟! ثای که لیکدانه وه یه کی خه یاللی یه!... خودا ناسمانه کان وزه وی له سه رینه مای حق و پاستی دروست کردووه بق نه وهی سه رته نجام پاداشتی هه موو که سینک به گوږه ی کرده وه کانی بدانه وه و هیچ جوړه سته می کشیان لی ناکریت.

هه روه ها ده فهرمیت: (إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ * أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ... القلم: ۳۵-۳۶) واته: ثایا پیتان وایه سه رته نجامی موسولمانان هاوشیوهی سه رته نجامی تاوانکاران ده بیت؟ نه وه چی لیکدانه وه و برپاریکی خه یاللی یه؟!

هه روه ها نه و که سانه ش ده گرته وه که:

خوای گه وره مردو و زیندو و ناکاته وه و باوه پریان به خه شرو لی پرسینه وه نی یه . وه پییان وایه چاکا کاران پاداشت نادرینه وه و خراپه کارانیش سزاندوین ، وه سته م دیده مافی خوی له سته مکاران وه رنا گرته وه .. جا خوای گه وره له وپوژده دا پیشانیان ده دات که کی پاستی ووتوه و و کیش خه ساره مندو بیر پوچ بووه .

هه روه ها نه و که سانه ش ده گرته وه که:

که به چاویکی که وه ته ماشای خوای مه زنیان کردووه دلایان له ناستی بی ناگا بووه ، فه رمانه کانی خودایان پشت گوئ خستوه و سه ریچییان کردووه ، پیزی دروست کراوه کانی تریان داوه به سه ر پیزی خودادا، کاریان به به رنامه و

پېننامی به کانی نه کړدوه ، شوپنی حه‌زو ټاره‌زووه کانیان که وتوون شهرمیان له‌خه لکی کړدوه به لام شهرمیان له خودا نه کړدوه . له‌خه لکی ترساون به لام له خودا نه ترساون وشه وپوځیان له پېنناو په زامه‌ندی ټاره‌زووبازی وپه‌پرسه کانیان به‌خت کړدوه . فه‌رمان وپریاری خودایان به‌سوک ته‌ماشا کړدوه...هتد.

ټایا قه‌درو پړیزی خودایان زانیوه که ده‌چن شه‌یتان له‌بری خودا ده‌په‌رستن وهاوه‌لی بق بریارده‌دهن؟

جا خوی گه‌وره وپی‌هاوتا مه‌حاله له‌لای وقبولی ناکات به‌کټک له پیغه‌مبه‌ران بکریټ به‌هاوه‌ل وهاوبه‌شی ، نه‌خوازه پيسواترین وسه‌رشو‌پترین که‌س که‌شه‌یتانه بکریته‌هاوه‌لی؟

ته‌ن‌ها شه‌یتان ویستیتی وه‌ک خودا به‌پرسترت وپړیزی بگریټ. هه‌ر بویه خوی گه‌وره هوشیاری به‌مروقه‌ده‌دات که‌له‌م بسواره‌دا نه‌که‌ونه داوی شه‌یتانه‌وه که‌ده‌فه‌رمیت: (أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ * وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ...یس: ۶۰-۶۱) واته: ئه‌ی ئاده‌میزاده‌کان من پیتان پانه‌گایاندن که‌شوپنی شه‌یتان نه‌که‌ون وگوپرایه‌لی مه‌که‌ن، چونکه‌ئو دوژمنی سه‌رسه‌ختی ئیوه‌به . وه‌هه‌ر گوپرایه‌لی من بکه‌ن که‌ئو مه‌به‌ریگه‌ی راست ودروست.

ئو هاوبه‌ش وپریارده‌رانه‌ی که‌پیتان وابوو فریشته ده‌په‌رستن ، له‌بنه‌په‌تدا ته‌ن‌ها شه‌یتانیان ده‌په‌رست نه‌ک فریشته . وه‌ئو‌م راستیه‌ش خودای مه‌زن پوونی ده‌کاته‌وه ده‌فه‌رمیت: ((وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلُوا بَنِيكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ * قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ...سبا: ۴۰-۴۱) واته: پوژیک دیت که‌خوی گه‌وره تی‌کپای هه‌موویان کۆده‌کاته‌وه به‌فریشته‌کان ده‌فه‌رمیت: ټایا ئو‌م پیره‌ئو‌ه‌یان ده‌په‌رست؟

فریشتەکان دەلێن: پاکی و بێ گەردی بۆتۆی مەزن ، ئەوان خەریکی پەرستنی پەری بوون و باوەرپیشیان پێ بوو.

شەیتان بەهەمیشەیی فەرمان بەهاوبەش بپارێدەرەکان (المشرکون) کە بپەرستن و کپنوشی بۆ بەرن، وەبۆ هاتنەدی ئەم مەرامە پێگای پیلانی جۆراوجۆر دەگرێتەبەر. جاریک خۆی دەکات بەفریشتەو خەلکی گومراوەکات. وەتەنەت کاتیک پۆژپەرستان کە لەکاتی پۆژەلاتندا کاتی دەیانەوێت کپنوش بۆ "پۆژ" خۆر بەرن، شەیتان بەشیوازیک دەووستێت کە خۆر بکەوێتە نیوان هەردوو قۆچەکانیوە "شاخەکانی" تاکو کپنوشە کە بۆ شەیتان بێت ، بەهەمان شیوەش بۆ کاتی خۆرئاواو بوون.

بەهەمان شیوە کاتی گاورەکان کپنوش و پەرستن بۆ مەسیح و دایکی دەبەن. کە لەشیوەی بتدا دروست کراوون لەبنەرەدا خەریکی شەیتان پەرستن "مەسیح و دایکی" لەم کارە پوچەلانی بەدوون ، وەهیچ کانیکش کاری وایان لاپەسەند نەبوو وەفەرمانیشیان پێ نەکردوو. بەلکو ئەوەی جگە لە خودا بپەرستێت تەنها شەیتانە هەر بۆیە خوای گەورە دەفەرمێت: (أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ * وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ... یس: ۶۰- ۶۱) واتە: جاکاتی ئادەمیزاد هەرکەسێکی تر بپەرستێت جگە لەخودای گەورە ئەوا شەیتانی پەرستوو. جا شەیتانەکانیش چیژ لەم پەرستنه وەرەگرن و مەرامەکانیان دیتە دی.

خوای گەورە ئەمە پۆشن دەکاتەو دەفەرمێت: (وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعاً يَامَعْشَرُ الْجِنِّ مَقَدًا سَتَكْثُرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ) واتە: خوای گەورە لە پۆژیک دا هەموویان کۆ دەکاتەو بە (خشم و قینەو) دەفەرمویت: ئەی دەستە پەریەکان بەپاستی ئیوە زۆر کەستان لە ئادەمیزادەکان گۆمراکرد.

(وَقَالَ أُولَآئِهِمْ مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْمَعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ... الأنعام: ١٢٨) .
 واته: وه ئاده ميزاده سهر ليشنيواوه كان و نه لقه له گوڼه كاني شه يتان ده لیت: په روه ردگارا هه نديكمان سودمان به هه نديمان وهرگرت (سودی ئاده ميزاده كان دوونيا بازی بوو، په ريه كانيش زياد كړدني پيړي خوځيان بوو) ئيستاش نه وه تا كه بشتنه نه و كات و ساته ي تو بؤت ديارى كړدووين. خواى گه وړه ش فهرموويه تى: نه م ناگره جيگاتانه به هه تاهه تاي به زيندووى مه گره خوا ويستی له سهر بيت.
 جا نه مانه ي كه خستمانه روو ئاماژه يه كه بؤ نه و مه به سته ي كه هاويه ش دانان بؤ خوداي تاك و ته نها - گه وړه ترين و مه ترسيدارترين تاوانه له تاوانه گه وړه كان. وه خاوه نه كه ي شايسته ي هه تا هه تايبه له دؤزه خ دا چونكه مافى گه وړه ي و خاويه تى و په روه ردگاريتى. پيشيل ده كهن و ده يده نه پال لاوازترين و پيسواترين دروستكراوه كاني خودا وه به جگه له ته و به كړدن و پاشگه زبونه وه نه بيت خودا له نه نجامده ره كه ي خوځ نابيت وه سهر نه نجام به هشتى لى قه ده غه ده كريت وه له په حمه تى خوداي بى به ش ده بيت ، كه سيك كه بايى تاكله گه ردك هاويه شى بؤ خودا بريار بدات و ته كه بورى هه بيت مه به ست له ناردن و په وانه كړدني پيغه مبه ره كان و كتیبه پيروزه كان ته نها بریتى بووه له ناسينى خودا و په رستنې به تاك و ته نهايى و هاوه ل و هاويه شى بؤ بريار نه دريت.

په كيكي تر نه تاوانه گه وړه كان:

قسه كړدنه له سهر خودا به بى زانيارى ته واو

قسه كړدن له سهر خودا و باس كړدني ناو وسيفات و كرداره كاني به بى زانيارى ته واو پوخت. ما به ي كه و تنه هه له ي گه وړه وه يه به تايبه تى ناساندني خودا و پيئاسه كړدني به شتانك كه خودا و پيغه مبه ره كه ي پديان كړدووه ته وه نه يانداوه ته پال خودا. كه دواتر نه مه ناتو واوى و كه م و كورتى ده داته پال

خودای گه وره. وه له هه ره تاوانه گه وره و مه زنه کان ده ژمیردریت. چونکه نه مه پاسته و خۆ په کخستن و له کارخستنی سیفاته جوانه کانیتتی. ته تانه تهم تاوانه گه لی گه وره تره و مه ترسیدارتره له تاوانی که سیک که باوه رشی به خودا هه په و به لام له هه ندی بواردا هاویه شی بۆ بریار ده دات. چونکه هاویه ش بریارده ر (مشرک) دان به خویه تی و په روه ردگاریتی خودا داده نیت و په دیان ناکاته وه. به لام (معطل) سیفاته جوان و پرپوخست و ته واوه کانی خودای گه وره په ده ده کاته وه و باوه پی پیتیان نیه. وه له کاریان ده خات.

بۆ نمونه: که سیک دان به پاشایه تی (پادشا) داده نیت به لام له هه ندی کاروباردا هاوکارو هاویه ش و بۆ بریار ده دات. باشتیه له که سیک که هه ره برپای به پادشایه تی نه و (پادشایه) نیه و له سیفاتی پادشایه تی ده خات نه مه پاستیه کی سه لمیتراوه له عه قلی هه موو خاوه ن بیرو هۆشیک. چونکه زۆر جار هاویه ش دانه ره کان وه ک نزیک بوونه وه یه ک له خودا نه و هاویه شه په به کارده هیتن و برپاری ده ده ن نه ک به پاست نه زانن.

جا ده ردی (التعطيل - له کارخستنی سیفاته کانی خودا) . ده ردیکی کوشنده ی بی چاره یه هه ربۆیه خودای گه وره باس له پیشه نگ و پیشه وای (معطلة) ده کات که فیرعه ونه، پیتی و بوو که خودا له سه رووی ئاسمانه کانه وه نیه. وه سیفاتی بلندی و پایه به رزی له کار ده خست ده یووت: (وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِي صَرِّحَا لِّعَلِّيْ أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ * أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطْلِعْ إِلَيَّ إِلَهَ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كُنْزُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ... غافر ۳۶-۳۷) واته: نه ی (هامان) تاوه رو بورجیکی به رزم بۆ دروست بکه بۆ نه وه ی هه ندی هۆکارم ده ست بکه ویت... هۆکاری به رز بوونه وه بۆ ئاسمانه کان تا سه ردانیکی خودای موسی بکه م و ببینم. هه رچه نده من دلتیام که (موسی) درقزنه وشتی وانی به له وی.

وه (شیخ أبو الحسن الاشعری) ئەم ئایەتە ی کردبووه بەلگه له کتێبه‌کانی دا دژی پێپی (معتلة) ^١..^٢ وه قسه کردن به‌بی زانیاری ته‌واو له سه‌ر خودای گه‌وره. له گه‌ل تاوانی هاوبه‌شیدا هاوپیکن.

یه‌کیکی تر له تاوانه‌ گه‌وره‌کان:

داهێراوه "بیدعه" ^٣ گومراکه‌ره‌کانه

بیدعه گومراکه‌ره‌کان که نه‌نجامده‌درین پیگری و شتواندن پێگای راست و په‌وانی خوا په‌رستی یه. وه هه‌روه‌ها نه‌زانیته‌وبه درۆخستنه‌وه‌ی سیفات ه‌جوانه‌کانی خودابه که له (قورئان و سونه‌تدا) هاتووه. هه‌رچه‌نده (کفر) و بی باوه‌پی نی یه. به‌لام له هه‌ره تاوانه‌ گه‌وره‌کانه و به‌لای (ئیبلیسه) وه له تاوانه‌ گه‌وره‌کانه‌وه به‌نرختره.

هه‌روه‌کو هه‌ندی له (سه‌له‌ف) ده‌لێن: بیدعه به‌لای ئیبلیسه‌وه خوشترو باشتره له تاوانه‌ گه‌وره‌کان، چونکه تاوانه‌ گه‌وره‌کان ته‌وبه‌ی ئی ده‌کریت، به‌لام بیدعه ته‌وبه‌ی ئی نا‌کریت. وه (ئیبلیس) ده‌لێت "ئاده‌میزادم به هیلاک برد له تاوان، نه‌وانیش منیان به هیلاک برد به وتنی (أستغفرالله ولا إله إلا الله) کاتی ئەمەم

^١ - (معتلة) پێشکێن سیفاته‌کانی خودا له‌کارده‌خه‌ن، وه‌پێشان وایه‌خوا‌ی گه‌وره‌ نه‌و جۆره سیفاته‌ی نی یه. "وه‌رگێر"

^٢ - بروه‌نه‌ کتیی (اجماع الجیوش الاسلامیه‌ علی حرب المعتلة والجهیمیه/ص ٢٦٢) دانسه‌ری "ابن القيم".

^٣ - داهێراو "بیدعه": واته‌ تازه‌گه‌ری له‌نایندا، واته‌ هێنان و دروست کردنی یاخود لا‌بردنی رو‌کنیک یان لقیک له‌نایندا. وه بیدعه له‌ نایندا دوو جۆره:

أ. بیدعه له‌ بیروباوه‌ڕ (عقیده): که‌نه‌میان خاوه‌نه‌کی کافر ده‌کات.

ب. بیدعه له‌ په‌رستندا (عباده): ئەمەیان گه‌ر نه‌هێشتن ولا دانسی په‌رستیکی سه‌ره‌کی بێت وه‌ک (حجاب، نوێژ) نه‌وا له‌لای هه‌ندێک له‌ زانیان خاوه‌نه‌کی کافر ده‌بێت، وه‌نه‌گه‌ر نه‌نجام دانی شێوازیکی تری په‌رستن بێت به‌نەزانی نه‌وا خاوه‌نه‌کی یاخی "عاصی" ده‌بێت. "وه‌رگێر"

بيني دەستم كرد به بلاكردنه وهی ئاره زووبازی ، جا ئه وان تاوان ده كه ن ته و به
ناكه ن پييان وایه کاری چا كه چ'كه نه نجامده دهن . "

لیره دا مه به سستی له ئاره زووبازی (بیدعه) به . وه پوون و ئاشکرایه تاوانکار زیانی
ته نها بۆ خۆیه تی . به لام بیدعه کار زیانی بۆ گشتی به . فیتنه ی تاوانکار له هه ز و
ئاره زوه وه به ، به لام فیتنه ی بیدعه کار له بنه پهرتی ئایندایه . جا بیدعه کار له سه ر
شارپێگای راستی دا پێگهی ده کات و سه ر له خه لکی ده شیۆنپیت و سه رگه ردانیان
ده کات . به لام تاوان کار وایه ، بیدعه کار ئاسته نگ و به ربه ست و پێگه ره له سه ر
پێگای قیامه تدا . به لام تاوانکار به هیواشی هه نگاو ده نپیت به ره و قیامه ت به هۆی
تاوانه کانیه وه .

یه کیکی تر له گه وهره ترين تاوانه کان :

کوشتنه به سته م و ئاره وایی

خوای گه وره دادپه روه ره و دادپه روه ری کردۆته بنه پهرتی دروستکردنی زه وی و
ئاسمانه کان . وه ئامانجی خوای گه وره له ناردنی پێغه مبه ران و کتیبه پیرۆزه کان
بریتی بووه له به رپاکردنی دادپه روه ری . جا کوشتنی مرقۆ به سته م
وناپه وای دژاودژه له گه ل دادپه روه ریدا .

کوشتن به هه موو شیوه کانی یه وه به گه وهره ترين تاوانکاری داده نریت . وه ک:
کوشتنی باوک بۆ کۆرپه که ی " مندا له که ی " له به رمه ترسی برسیتی یاخود کوشتنی
باوک و دایک له لایه ن مندا له کانیه وه که هۆکاری ها ته دنیا ی ئه وائن له به ر هه ر هۆیه ک
بیت سته م و ناپه وایی به به تاوانه گه وره کان داده نریت .

پۆلێنگاری له پله ی کوشتندا

کوشتن به پیتی جۆری ناپه واییه که ی ده گۆرپیت و جیاوازی هه به ، گه وهره ترين
جۆریان بریتی به له کوشتنی پێغه مبه رێک یا ن پێشه وایه ک یا ن زانا و دانا به ک که

چا که خواز و پرتماکار بیت بۆ سهرجه م خه لکی. خوای گه وره له بری کوشتنی بپواداریک سزای هه میشه یی دۆزه خ ونه فره تی و خ شم وقینی بپیارداوه .

وه سهرجه م زانایان کۆکن له سهر نه وه ی بکوژ پاش تاوانه که ی نه گهر به ویستی خۆی بپوا بهینیت نه و نه سزایه ی له سهر ده که ویت .

نایا تهویه کردنی موسلمان سزا که ی له سهر لاده بات ؟

واتا نایا نه گهر که سیکی موسولمان که که سیکی کوشتووه ، تهویه بکات وپاشه گه زییته وه سزای کوشتنه که ی له سهر ده میتیت ؟

له م بابه ته دا زانایانی پیشوو "سه له ف" وزانایانی پاشتر دوو بۆچوونیان هه یه که "امام احمد" ده یانگیرپته وه :

بۆچوونی یه که م: پتیان وایه که تهویه کردن سزا که ی له سهر لانا بات، چونکه مافیکی ئاده میزادی پیشیل کردووه له دنیا دا سته می لی کردووه ، وه به مافی خۆی نه گه یوه . جاپۆیسته له قیامه تا دا دپه روه رانه مافی خۆی له بکوژه که وه ربگریته وه .

وه ده لێن: هه رچی ناشته وای و سولحیکیش بکریت به پاره و پیدان به میرات گره کانی، نه و ناچیتته چوارچپۆه ی سپینه وه ی تاوانه که ، له بهر دووه ق:

۱. که سی کوزراو هیچ سودمه ندیک نه بووه له و پاره و میراتانه ی که له تۆله ی خویندا دراوه به میراتگه کانی .

۲. نه و خوین وه رگرتنه له نیتو پرۆسه یه کی ناشته وایدا که یان عه فوی ده که ن یان خوینی لی ده سینن ، واته هه ردوو به ندی سولحه که ده شیت به کیکیان به رجه سته بکریت .

هه ر بۆیه بکوژ به م کاره سزای له سهر هه لئاگیریت وه نه مه راسترین بۆچوونه له م بواره دا که بۆچوونی شوین که وتووانی ئیمامی "شافیعی واحمد" ه .

بۆچۈنى دۈۋەم: پېرېكى تر پېيان وابە كەبە تەۋبە كىردن وپاشەگەز بوۈنەۋە
خوین دان بەمىراتگرانى ، كوژەرەكە سزاكەى لەسەر لادەچىت. ۋەبە پىرسەى
ناشتەۋايى خوین دان بەمىراتگرانى كوژراۋ ئەۋا ھەدى لەسەر جى بەجى كراۋە.

ۋەدەلەين: جا ئەگەر پىرسەى تەۋبە كىردن سەرچەم شوپنەۋارەكانى بى باۋەپى
"كفر" ۋ جادۈگرى وسەر بسپىتەۋە كەگەرەترىن دوۋ تاۋانن، چۆن ناتۋانىت
شوپنەۋارى كوشتن بسپىتەۋە. لەكاتىكدا كەخۋاى گەرە تەۋبەى لە بكوژان
ۋەپىاۋچاكان وخواناسان پەسەند كىردۈۋە پاشان بوۈنە بەبانگەۋاز وخواناس.
ۋەخۋاى گەرە بانگەشەى تاۋانكارو بكوژانى پىاۋچاكانىش دەكات بۆ
گەرەپانەۋەتەۋبە كىردن وپاشەگەز بوۈنەۋە كەدەفەرمىت: (قل يا عبادى الذين اسرفوا
على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله إن الله يغفر الذنوب جميعاً) واتە: بەۋ بەندانەم
بلى كە زىادەپەۋيان كىردۈۋە لەتاۋانكارىدا ، لەپەھمەت ولىۋوردەى خودا مەۋىست
ۋەپەش بىن ۋەپاۋاپراۋ مەبن، ئەگەر ئىۋە تەۋبەى پاستى بكن خودا لەھەموو
تاۋانىك خۆش دەپىت.

ھەرۋەھا دەلەين كەسىك تەۋبە بكات لەتاۋانىك وپاشەگەزىتەۋە، چۆن دواتر
سزادەدرىت؟ كە ئەمەش لەشەرى خودادا جىگەى نابىتەۋە.

ۋەدەلەين: بەئەنجام دانى پىرسەى تەۋبە كىردن وخۇدانە دەستەۋە تەسلىم بوۈنى
بەكەس وكارى كوژراۋ، لەبرى تەسلىم بوۈنى كوژراۋەكە، ھاۋشپەۋەى تەسلىم
كىردنى پارەى قەرزى مردۈۋەكە بەكەس وكارەكەى، كەلەبرى ئەۋ ۋەرى دەگرن.

پوختەى ئەم بۆچۈنە:

كوشتن سى ماف ۋەھقى لى دەكەۋىتەۋە كەئەۋىش: (ھەقى خودا، ھەقى كوژراۋ
، ھەقى كەس وكارى كوژراۋ) . جا ئەگەر بكوژ تەۋبەى كىردو لەخودا ترساۋ
پاشەگەز بوۈۋە ۋە، مافى خوداى لەسەر نامىنىت. ۋەبەۋىستى خۆى خۆى دا
بەدەستەۋەى كەس وكارى كوژراۋەكە ، ئەۋانىش بەلى خۆش بوۈن يان خوین لى

وه‌گرتن پرۆسەى ئاشسته‌واييان ئه‌نجام دا له‌گه‌ل، ئه‌وا مافى كه‌س و كارى كوژراوه‌كه‌ش له‌سه‌رى ناميّنيت. ته‌نها حه‌ق و مافى كوژراوه‌كه‌ له‌سه‌رى ده‌ميّنيته‌وه، جا ئه‌گه‌ر بكوژه‌كه‌ ته‌وبه‌كارىكى چاكه‌كارو چاكه‌خواز بىت، ئه‌وا خوداى گه‌وره‌ له‌قيامه‌تدا ئاشتيايان ده‌كاته‌وه‌و مافى كوژراوه‌كه‌ ده‌داته‌وه، وه‌ته‌وبه‌ى بكوژيش قبول وپه‌سه‌ند ده‌كات.

ته‌وبه‌كردن وپاشه‌گه‌زبوونه‌وه‌ له‌دزى

ئايا به‌ته‌وبه‌ كردن وپاشه‌گه‌زبوونه‌وه‌ له‌دزى ده‌بىته‌ مايه‌ى ئه‌وه‌ى سزاكه‌ى له‌سه‌ر نه‌ميّنيت؟

له‌وه‌لامى ئه‌م پرسيايه‌دا ئاكوژكى هه‌يه‌ له‌نيوان زاناياندا:

پېرێك له‌وانايان پېيان وايه: ئه‌گه‌ر ئه‌وماله‌ يان ئه‌وبه‌ره‌ پاره‌يه‌ى كه‌دزيوتى بيگه‌رپنّيته‌وه‌ بۆ ميراث گراني خاوه‌ن ماله‌كه‌، ئه‌وا سزاكه‌ى له‌سه‌ر ناميّنيت چ له‌دنياو چ له‌قيامه‌تدا.

به‌لام پېرێكى تر له‌زانايان پېيان وايه‌ كه‌: سزاي قيامه‌تى له‌سه‌ر ئاكووت، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و به‌ره‌پاره‌ دزراوه‌كه‌ بيگه‌رپنّيته‌وه‌ بۆ ميراث گراني خاوه‌ن ماله‌كه‌، چونكه‌ خاوه‌نه‌ سه‌ره‌كى به‌كه‌ى خۆى مردووه‌ وله‌درىزاي ته‌مه‌نى سودمه‌ند نه‌بووه‌ له‌و به‌ره‌ پاره‌يه‌ى كه‌لتى دزراوه‌، بگه‌ر دواتر كه‌سانى تر لى سودمه‌ند بوونه‌. هه‌ر بۆيه‌ ئه‌و ماف وحه‌قه‌ى هه‌يه‌ له‌سه‌ر كاهاى دز كه‌له‌قيامه‌تدا سزابدريت وحه‌قى ئه‌ومافه‌ى لى بسينريتته‌وه‌.

هه‌روه‌ها ياوه‌رانى (مالك واحمد) پېيان وايه‌ كه‌هه‌رچه‌نده‌ ميراثگه‌ر كه‌نى ئه‌و ماله‌ دزراوه‌ نۆر بوو، ئه‌وا هه‌ر هه‌موويان حه‌قيان به‌رده‌كه‌وتت له‌و ماله‌ دزراوه‌دا كاتيك كه‌ده‌گه‌رپنّيته‌وه‌.

وه‌ "شيخ ابن التيميه" توانى ئاكوژكى له‌م بواره‌دا نه‌هېلّيت، كه‌ده‌لّيت: ئه‌گه‌ر خاوه‌ن ماله‌كه‌ نامردن نه‌يتوانى ماله‌ دزراوه‌كه‌ بسينّيته‌وه‌، ئه‌وا مافى داواكردنى

ئەو مالە دەكەوتتە دەستی میراتگرانی لەدوونیدا. جائەگەر ئەویش نەیتوانی بەدەستی بەیئەتتەوه ، ئەوا دەكرێت لەقیامەتدا داوای مافی خۆیان بکەن. جائەمە پوخترین ویاشترین پابۆچوونە لەم بوارەدا.

جا ئەو دزین وئەو زیانەیی لە خاوەن مالەكە كەوتوو لەلایەن كەسانی ترەوه، واتا لێرەدا ئەنھا زیان بەخاوەن مالەكە كەوتوو نەك لەمیراتگرانی. جاھەر خاوەن مالەكە مافیتی لەقیامەتدا داوای حەق و مافی خۆی بكات، نەك میراتگرانی، بەلام ئەگەر ئەو مالە دزراوە زەوی یەك بێت داگیركراو بێت یاخود عەقارات و دوكان و شتی لەم جۆرە بێت كە دواتر وەك میرات دەمێنێتەوه و سودی بۆ میراتگران دەبێت، لەم حالەتەدا پاش مردنی خاوەنە سەرەكی یەكەیی ، میراتگرانی بۆیان هەیه چ لەدوونیاو چ لەقیامەتدا داوای مافی خۆیان بکەن.

وەئەگەر پارەیی چەند شەریكێك دزرا بێت ، ئەوا مافی هەموویانە پێكەوه داوای مافی خۆیان بکەن چ لەدوونیاو چ لەقیامەتدا....والله أعلم.

كوشتنی كەسێك وەك كوشتنی هەموو خەلكی وایە

مرۆفە مەزنترین و بەپێزترین دروست كراوی خودای مەزنە. خوای گەورە حەرامی كردوووە لەسەر خودی خۆی كە سەتم لەمرۆفە بكات. جا چۆن مۆلەت دەدات كەسێكی تر بەسەتم مرۆفە بكۆژێت و لەناوی بەرێت. هەر بۆیە دەفرمێت: (مَنْ أَجْلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا... المائدة: ٣٢) واتە: لەبەر ئەمە بپارمان داوە لەسەر ئەوێ ئیسرائیل كە هەر كەسێك بەناحەق و بێ تاوان مرۆفەك بكوژێت، ئەوا وەكو هەموو مرۆفی كوشتبێ وایە. وەهەر كەسێك مرۆفەك لەمەرگ پزگار بكات، وەكو هەموو خەلكی پزگار كردبێت وایە.

جا تۆزێك لەخەلكی لە لێكدانەوهی واتای ئەم دەقە قورئانە بەهەلە تێگەشتوون، هەر بۆیە ئەم پرسیارەیان بۆدروست بوو و دەلێن: بێ گومان پوون و تاشكراپە كە

تاوانی که سێك سه‌د مرقۆی کوشتبێت زیاتره له تاوانی که سێك که ته‌نها مرقۆیێکی کوشتبێت؟ که چی له‌ ئایه‌ ته‌که‌دا هه‌موویانی یه‌کسان کردووه‌؟

خه‌لکی وای بۆده‌چن که لێك چوونه‌ که له‌ پێژه‌ی تاوان و سزا که‌دایه‌، به‌لام سیاقی ئایه‌ ته‌که‌ و انالێت، بگره‌ ئه‌م لێك چوونه‌ هه‌لناگرێت، وه‌ ئه‌م لێك چوونه‌ واتای ئه‌وه‌ نی یه‌ که له‌ هه‌موو پوویه‌که‌وه‌ له‌یه‌ك ده‌چن وهاوشیوه‌ن. ئه‌وه‌ تا خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر کورتی ته‌مه‌نی دنیا له‌ چاو قیامه‌تدا ده‌فه‌رمی‌ت: (كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا... النازعات: ٤٦) واته‌: ئه‌و پۆژه‌ی که قیامه‌ت به‌رپاده‌بێت ، بێ باوه‌ران واده‌زانن که ته‌نها سه‌رله‌ ئیواره‌یه‌ که یان سه‌رله‌ به‌یانیه‌ک درێژی ژیا‌نی دنیا یان بووه‌.

هه‌روه‌ها له‌ شوێنیکی تر له‌سه‌ر هه‌مان مه‌به‌ست و باب‌ه‌ت ده‌فه‌رمی‌ت: (كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ... الأحقاف: ٣٥) واته‌: ئه‌و پۆژه‌ی که قیامه‌ت به‌رپاده‌بێت بێ باوه‌ران واده‌زانن که ته‌مه‌نی ژیا‌نی دنیا یان سه‌عاتێک بووه‌.

جا ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌ نیت که پێژه‌ که‌ چه‌نده‌، به‌ لکو کورتی ته‌مه‌نی دنیا یان ده‌رده‌خات. وه‌ کاتێک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمی‌ت: (من صلى العشاء في جماعة فكانما قام نصف الليل، ومن صلى الفجر في جماعة فكانما قاما ليلة الليل كله).^١ واته‌: هه‌ر که سێك نوێژی شیوان (عیشا) به‌ جه‌ماعه‌ت بکات وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ تانیوه‌ی شه‌و شه‌و نوێژی کردبێت، وه‌ ئه‌وه‌ی نوێژی به‌یانی به‌ جه‌ماعه‌ت بکات وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ هه‌موو شه‌وه‌ که شه‌و نوێژی کردبێت.

^١ - ئهم فهرموده‌یه (صحیح)ه‌، (مسلم: ١٦/٥ نووی) گێڕایه‌تیوه‌.

یاخود له مه پوونتر دهغه رمیت: (من صام رمضان واتبعه ست من شوال فكانما صام الدهر)^۱ واته: هرکه سیک مانگی په مه زان به پښو بیت وشهش پښی مانگی شه والیش به پښو بیت، وهك نه وه وایه مه موسالنه که به پښو بو بیت.

هه وره ها دهغه رمیت: (من قرا "قل هو الله احد" فكانما قرا ثلث القرآن)^۲ واته: هر که سیک سوره تی (إخلاص) بخوینیت وهك نه وه وایه سی به شی قورنانی خویند بیت.

جا پوون وناشکرایه که پاداشتی که سیک که زورینه ی کاته کان به پښو بیت نږد که وره تره له وهی که به تنه ها په مه زان وشه وال به پښو بیت، هه رچه نده لینگ چوون هه په له شیوه ی پاداشته که دا. هه وره ها بۆ به کی سی به شی قورنانی خویند بیت پاداشتی زیاتره له وهی که به تنه ها (قل هو الله احد) ی خویند بیت، هه رچه نده لیکچوون هه په له شیوه ی پاداشته که دا، به لام خودی کرداره که جیاوازه و پاداشتی ش له سر ریژه ی ماندووبوون وه ولدانه. جا هیچ نیعمه تیک نی به وه کونیعمه تی تی گیشتن له قورنات و سونه ت، که نه مهش پښو به هره په کی خوی گوره په به هه موو که سیک نادات.

جانه گه پرسپاریان کرد ثایا له چ پوویه که وه لیکچوون هه په له نیتوان بکوژی ته نها که سیک ویکوژی سه دکه س دا؟

له وه لامی نه م پرسپاره دا ووتراوه: له چه ندین پووه وه لیکچوون هه په وهك:

۱. هه ردوکیان سه ریچی ویاخی بوونه له فرمانی خودایان پیشیل کردووه، وه توشی نه فره ت وسزای خوی گوره ده بن، وه شایسته ی دژه خن به هه میشه یی، به لام له نیتو سزای دژه خدا جیاوازیان هه په له جوری سزاکه یان هه په که یان به پپی زوری تاوانه که ی، واته سزای که سیک زور سه ختره که پیغه مبریک یان

^۱ - نه م فرموده په (صحیح)، (مسلم: ۵۷/۸ نوری) گزایته وه.

^۲ - نه م فرموده په (صحیح)، (بخاری: ۵۰۱۳-۵۰۱۵) گزایته وه.

خواناسىڭ يان بانگخوۋاننىڭ كۈشتىبىت بەبەرۋورد لەگەل كەسىڭى تر كە مۇقۇبىكى سادەى كۈشتىبىت.

۲. ھەردووكيان شايستەى كۈشتىن.

۳. ھەردووكيان چوون يەكن لەپووى بوپىرى وسەر كەشيان كە دەستيان چووتە خوۋىنى مۇقۇ كەبەناحق خوۋىنى بېيۇن، كەواتە ئەو بوپىرى وئامادەبيان ھەبە كە ھەموو مۇقۇبايەتى بكوژن گەر ھەليان بۆ بېرەخسبىت.

۴. ھەردووكيان چوون يەكن لە ناوليئانايان بە بكوژ وخوۋىن پېژو وستەمكار.

۵. لە پوويەكەترەو چوون يەكن كاتىك پېپىرى بېواداران بە يەك جەستە ناودەبات كەئەگەر ئەندامىكى توشى ئازارپىت، ئەوا ھەموو جەستەى توشى ئازارو شەونخونى دەبىت. جا لەم پوانگەيەو ھەركەسىڭ ئازارى بېوادارىك بدات ئەوا ئازارى ھەموو بېوادارانى داو.

وھەرۋەھا پېغەمبەر ﷺ دەفەرمىت: (لا تَقْتُلْ نَفْسَ ظَلَمًا بِغَيْرِ حَقِّ إِلَّا كَانَ عَلَىٰ ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كَفْلٌ مِنْ دَمِهِ، لِأَنَّهُ أَوَّلٌ مِنْ سَنِ الْقَتْلِ). 'واتە ھەر مۇقۇبىكى بىى تاوان بەناحق بكوژىت، ئەوا تاوانى كۆپەكەى ئادەمى تىدايە وپشكى بەردەكەوېت "مەبەستى قابىلە"، كەبەكەم كەس بوو كۈشتىنى داھىتا.

ئەوئى شايەنى باسە ئەم ھەرەشەكردنە تەنھا تايىبەتە بەيەكەم كۈشتەنەو، بەھىچ شىئەيەك باس لەيەكەم تاوانى زىنا يان دىزى ومەى خواردنەو ناكات. ھەرچەندە ھاوبەشى دانان لە كۈشتن گەرەترە. ھەر بۆيە پېغەمبەر ﷺ بىيىنى كە (عمر بن لحي الخزاعي) بەسەخترىن شىئەسزاو ئەشكەنجە دەدرىت، چونكە يەكەم كەس بوو كە ئاينى "ابراھىم"ى پېغەمبەرى گۆرى بۆ بت پەرسىتى^۲. خوائى

^۱ - نەم فەرمودەيە (صحيح)ە، (بخارى: ۳۳۳۵) گىرايەتەو.

^۲ - نەم فەرمودەيە (صحيح)ە، چونكە (عمر بن لحي الخزاعي) يەكەم كەس بوو ئاينى پېغەمبەرى ابراھىمى گۆرى و بت پەرسىتى ھىئاو بۆ ئىو دەورگەى غەربى وھەتەى غەرەبەكانى دا بت پەرسىتى.

ابن القيم الجوزی

گه ورده شی ده فهرمیت: (وَلَا تُكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ... البقرة: ۴۱) واته: نیتوه مه بنه به که م بی باوه پ به نایه ته کانی خوای گه ورده.

که دواتر خه لکی شوینتان ده که ون وده بنه پیشه نگی خراپه خوازی، هه ریویه هه که سیك سته میك یان تاوانیک دابهینیت، شهوا هه لگری تاوانی سه رجه م شه جامده رانی شه و تاوانه ده بیت له دواى خوی. وه له (جامع الترمذی) دا هاتوره له (ابن عباس) که پیغه مبه ر^{علیه السلام} فهرموویه تی: (یجیء المقتول بالقاتل يوم القيامة ناصيته ورأسه بیده، واو داجه تشخب دما، یقول: یارب، سل هذا: فیم قتلنی؟) واته: له پوژی قیامه تدا که سی کوزراو ویکوزه که ی خوی ده هینت و به سه ر ناوچه واندا به کیشی ده کات و خوین له ده ماره کانی به وه ده چوپیت و ده لیت: خودایه لیتی بپرسه بچی وله سه ر چی منی کوشت؟

وه له (ابن عباس) یان پرسى: نایا ته و به کردن هه به بق بکوز؟ شه ویش شه نایه ته پیروزه ی خوینده وه و من یقتل مؤمناً متعمداً فجزأؤه جهنم خالداً فیها و غضب الله علیه ولعنه وأعد له عذاباً عظيماً... النساء: ۹۳) واته: هه رکه سیك به ناپه وای به ده سستی شه نقه ست بپواداریک بکوزیت، شهوا سزاکه ی دوزه ی هه تاهه تاییه.

هه روه ها ابن عباس به رده وام ده بیت و ده لیت: شه نایه ته نه سخ نه کراوه ته وه جا نیتر چۆن ته و به ده کات.^۱ وه هه روه ها (نافع) ده لیت: (نظر عبدالله بن عمر ^{رضی الله عنه} یوماً الى الکعبة، قال: ما اعظمک واعظم حرمتک، والمؤمنون عند الله اعظم حرمة منك.)^۲ واته: پوژیک عبدالله ی کوپی عومه ر ته ماشای که عبه ی ده کرد

(سیوطی) له "الوسائل" دا نه مه یاس ده کات و ده یداته پال (ابن جریر) له ته فسرده که بیدا له فهرمووده ی (ابی هریره) وه سه ره کی یه که ی له (صحیحین) دایه. هه روه ها له مه مان سه رچاوه هاتوره له فهرمووده ی (ابی بن کعب) به (مرفوعی) که (حاکم) له (مسندک) دا ده یگیرینه وه (الوسائل - باب السابع) پروانه کینی (موسوعه الصحابه - باب فی الاصنام).

^۱ - نه مه فهرمووده به (صحیح) ه، (احمد ۱/۲۲۲) وه (ترمذی ۳۰۲۹) گگیرینه تموه.

^۲ - نه وه (حسن) ه، هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

ووتی: چەند مەزن و گەورە یە قەدرت، بە لای خۆی گەورە بپرواداران لە تۆ بە پێژندن.

وە لە (صحیح بخاری) دا هاتوو (سمره بن جندی): (أول ما ينتن من الإنسان بطنه، فمن استطاع منكم ان لا ياكل الا طيباً فليفعل، ومن استطاع ان لا يحول بينه وبين الجنة ملء كف من دم اهرافه فليفعل)^١ واتە: یە کەم شت کە لە جەستە ی مرۆڤ دەگەنێت بریتی یە لە سکی، با تا بۆی دەکرێت خواردنی حەلال بخوات، وە هەر کە سیک دە یە ویت هیچ ئاستەنگێک لە نێوان خۆی و بەهەشتدا نەهێڵێت ئەوا باخۆی بپاریزێت لە چۆڕی خۆین کە بە ناپەرەوا بپێژێت.

وە لە (صحیح بخاری) دا هاتوو (ابن عمر) دەگێڕێتەوە، پێغەمبەر ﷺ فرمویەتی: (لا يزال المؤمن في فسحة من دينه ما لم يصب دماً حراماً).^٢ واتە: بەردەوام باوەرداران لە فراوان بووندایە لە ئایینی خودا تا خۆین بە ناحەق نەپێژێت.

هەر وەها (بخاری) لە (ابن عمر) هەو دەگێڕێتەوە کە ووتی: (من ورطات الامور التي لامخرج لمن اوقع نفسه فيها سفك الدم والحرام بغير حلة)^٣ واتە: یە کێک لەو گێروگرفتانی کە توشی مرۆڤ دەبێت و ناتوانێت لێی دەربازبێت، بریتی یە لە خۆین پشتن بە ناحەق.

وە لە (صحيحين) دا هاتوو پێغەمبەر ﷺ دەفرمێت: (سباب المسلم فسوف وقتاله كفر).^٤ واتە: جوین دان بە موسوڵمان تاوانکاری، وە کوشتن کافر بوونە.

^١ - نەم فرمودە یە (صحیح)، (بخاری: ٧١٥٢) گێڕایەتەو.

^٢ - نەم فرمودە یە (صحیح)، هەمان سەرچاوە ی پێشوو (٦٨٦٢).

^٣ - نەم فرمودە یە (صحیح)، هەمان سەرچاوە ی پێشوو (٦٨٦٣)

^٤ - نەم فرمودە یە (صحیح)، (بخاری: ٤٨) و (مسلم: ٥٧/٢ نووی) گێڕایەتەو.

ابن القيم الجوزی

هه روه ها له هه مان سه رچاوه ی پيشوودا هاتووه كه پيغه مبه عليه السلام ده فهرميت: (لا ترجعوا بعدي كفاراً يضرب بعضكم رقاب بعض). واته له پاش مردنی من نه گه پينه وه سه ر بى باوه پيى ويه كتر كوشتن.

وه له (صحيح بخارى) دا هاتووه كه پيغه مبه عليه السلام ده فهرميت: (من قتل معاهداً لم يرح رائحة الجنة، وإن ريحها ليوجد من مسيرة اربعين عاماً). واته: هه كه سيك بى باوه پيكي خاوه ن په يمان بكوژيت، نه وا بوئى خوئى به هه شت ناكات. هه رچه نده بوئى به هه شت (٤٠) سال پى ده كات.

جا نه مه سزاي كه سيكه بى باوه پيكي خاوه ن په يمان بكوژيت، جا نه خوازه كوشتنى برواداريك؟

جا نه گه ئا فهره تيك بچيته دۆزه خه وه به هوئى سزادان وئشه كه نجه دانى پشيله يه ك نامردن. كه پيغه مبه عليه السلام ديمه نى نه و ئا فهره ته ي بينى بوو له دۆزه خدا كه پشيله كه چرنوكى له پوو خسارى ده دا. جا نه بيت سزاي كه سيك چۆن بيت كه برواداريك به ند بكات به بى تاوان نامردن!

وه له هه ندئ (سنن) دا هاتووه كه پيغه مبه عليه السلام فهرموويه تى: (لزوال الدنيا اهنون عند الله من قتل مؤمن بغير حق). واته: كاوول بوونى دونيا ئاسانتره له لاي خواي گه وره له كوشتنى برواداريكي بى تاوان.

زينا به كيكه له تاوانه گه وره كان

زينا به كيكه له تاوانه گه وره كان كه ده بيته هئى شيواندننى وه چه و نه وه كان، وه نه تك كردنى داوین پاكان و پيشيل كردنى مافه تاييه تى وگشتى يه كان.

^١ - نهم فهرمووده يه (صحيح)، (بخارى: ٦٩١٤) گيزا يه تيه وه.

^٢ - نهم فهرمووده يه (صحيح)، (ترمذي: ١٣٩٥) و (نسائي: ٨٢/٧) و (ابن ماجه: ٢٦١٩) به (استاد صحيح).

وه‌هه‌روه‌ها بلا‌بوونه‌وه‌ی بێ‌ په‌وشتی وشه‌په‌و ئاشوب وپه‌خواندنێ بنه‌ما
په‌وشتیه‌کانی نێو کۆمه‌لگا، چونکه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی زینایان له‌گه‌ڵ ده‌کرێت یان که‌چ
یان خوشک یان دایک یان یه‌کیک مانن له‌ نێو کۆمه‌لگادا، هه‌ریۆیه‌ به‌یه‌کیک له‌تاوانه
که‌وره‌کان داده‌نرێت له‌پاش کوشتن له‌قورئان وسونه‌تدا.

(امام احمد) ده‌لێت: پێم وایه‌ زینا له‌که‌وره‌یدا له‌پاش کوشتن دێت، هه‌ر بۆیه
خوا‌ی که‌وره‌ ده‌فه‌رمی‌ت: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي
حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ
سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا... الفرقان: ۶۸-۷۰) واته‌: ئه‌و که‌سانه‌ی
له‌په‌رسنه‌دا هه‌و له‌ بۆ خودا بپیار نه‌اده‌ن و به‌ناحه‌ق و نه‌اپه‌وایی که‌س
ناکوژن. که‌خودا کوشتنی حه‌رام کردوه‌ ، وه‌زینا ناکه‌ن ، جا هه‌ر که‌سێک ته‌م
کردارانه‌ ته‌نجام بدات ئه‌وا توشی سزاو ئازارو پيسوایی ده‌بێت وه‌له‌ قیامه‌تدا سزاو
ئازاری بۆ چه‌ند به‌رامبه‌ر ده‌کرێت ، وه‌به‌هه‌تاهه‌تایی به‌وپه‌ڕی پيسوایی ژيان
به‌رێته‌ سه‌ر له‌دۆزه‌خدا.

جا زینا به‌ هه‌رپێکی له‌گه‌ڵ هه‌ریه‌که‌ له‌ هه‌و په‌شی دانان وکوشتن دێن، وه‌سه‌راکه‌شی
ده‌ست نه‌یشان کردوه‌ به‌چه‌ندین قات بۆ هه‌تاهه‌تایی له‌دۆزه‌خدا به‌مێنێته‌وه‌،
وه‌به‌ته‌نها به‌ ته‌وبه‌کردن ویاوه‌په‌یتان و ته‌نجامدانی کرداری چا که‌ پزگاری ده‌بێت.
وه‌خوا‌ی که‌وره‌ ده‌فه‌رمی‌ت: (وَلَا تَقْرُبُوا الزُّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا... اسراء: ۳۲) واته‌: به‌هیچ شه‌یه‌یه‌ک نه‌زیکی زینا مه‌که‌ونه‌وه‌، چونکه‌
تاوانیکی که‌وره‌ وپێگه‌یه‌کی نا‌قوڵایه‌.

لێره‌دا ئاماژه‌ به‌ قیزه‌وێ وناشه‌یرینی وناشیاری زینا ده‌کات که‌ته‌نانه‌ت
گیانه‌له‌به‌رانی‌ش قیزی لێ ده‌که‌نه‌وه‌. (بخاری) له‌ صحیحه‌که‌یدا ده‌گێڕێته‌وه‌ که
(عمرو بن مه‌يمون الاودی) ده‌لێت: من له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا مه‌يمونیکم بینی زینای

کرد، گه له مه یمونیک پێیانزانێ گرتیان و بهردبارانیان کرد تا کوشتیان.^۱ پاشان ئاماژه به وه دهکات که سه ره نه نجامی ئهم بهد په وشته له دنیادا بریتی به له تیاچوون و پيسوایی و نه داری ، وه له قیامه نیشدا بریتی به له پيسوایی و سزای توندی دۆزه خ.

وه نایه ته کان ئاماژه به وه دهکات که به تاییه تی خواستن و ماره کردنی خێزانی باوکتان له کاره هه ره خراپه کانه که ده فه رمیت: (إِنَّهُ كَانَ فَاجِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا... النساء: ۲۲) واته: به پاسستی ئهمه تاوانیککی گه و ره و ناپه سه ند و پێبازیککی خراپه.

هه ره ها خوای گه و ره تاکه پێگای پزگاری و سه رفرازیمان بۆ ده خاته پێش چاو که بریتی به له پاک راگرتنی داوین، که ده فه رمیت: (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ * إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ * فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ... المؤمنون: ۱-۷) واته: بهر و داران دلخۆش و سه رفراز بوون. ئه وانه ی له نوێزه کانیاندا دلایان دامه زراوه و له خوا ترسه. ئه وانه ی له ووته و گوشتاری نابجی دوه ره په رێژن. ئه وانه ی که زه کات و مال و سامانه کانیان به هه ژاران ده ده ن. ئه وانه ی که داوینی خویان ده پارێژن ته نها له گه ل هه و سه ره کانیان و که نه زه کانیاندا نه بێت که ئه مه حه لالی خویانه و جێگه ی تانه و ته شه ر نی به. جا ئه وه ی جگه له م سنووره دیاری کراوه پێبازی تر بگرێته بهر ، ئه و جوژه که سانه به یاخی وه سنوور ده ره چوو ده ژمێردرێن.

جا لێره دا ئهم نایه ته ئاماژه بۆ سی شتی گرنگ ده کات ، که نه گه ر ئه و که سه ی داوینی نه پارێزیت له زینا ، ئه و نابیتته به کێک له پزگار بووان و ده چیتته پیزی لۆمه کاران وه سنوور ده ره چووان، وه شایسته ی ئه وه ده بێت ناوی له پیزی دوزمنان

^۱ - ئهم فهرمووده یه (صحیح)، (بخاری: ۳۸۴۹) گێڕایه تیه وه.

تۆمار بکړیت. جا با ښه و که سانه به راوردېک بکه‌ن له نښوان چېژی شه‌هوت و ټاره‌نووبازی ، وه‌له‌نښوان ټازارو ښه‌شکه‌نجه‌کانی. کامیان ټاسانتره؟! وه‌له به‌رام‌بهر ښه‌مه‌دا خوای گه‌وره لږمه‌ی ټاده‌میزاد ده‌کات که خوځرو نارامگرنی به له‌سەر خوځشی و ناخوځشی به‌کان. هه‌رکاتیک خوځشی توش بیت په‌زیل وړیگر وچړوک ده‌بیت. وه‌هر کاتیک توشی ناخوځشی بوو ټیتر ټومید بپاړو هیوا بپاړو ده‌بیت ، ته‌نھا که‌سانیک جیاده‌کاته‌وه که‌له وه‌سفیاندا ده‌فه‌رمیت: (وَالَّذِينَ هُمْ يُغْرَوْهُمْ حَافِظُونَ * إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ * فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ... معارج: ۲۹-۳۱) واته: جا خوای گه‌وره فرمان به‌پیغه‌مبه‌ران ده‌کات که باوه‌پداران ټاگادار بکاته‌وه له‌وه‌ی چاوو داوینیان بپاریزن ، وه‌دانیا‌یان بکه‌ره‌وه که‌خوای گه‌وره به‌وردی کاره‌کانیان ده‌بینیت. که ده‌فه‌رمیت: (يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ... غافر: ۱۹) واته: خوای گه‌وره هه‌میشه چاوه خیانه‌ت کارو ټاپاکه‌کان ده‌ناسیت وده‌زانیت چی له‌دل وده‌رون وسینه‌یاندا هه‌شاردراوه .

نه‌زهر "ته‌ماشاگردنی هه‌رام" پوښته‌ی زینایه

خوای گه‌وره له سیاقی ټایه‌ته‌که‌دا ته‌ماشاگردنی هه‌راومی "نه‌زهر" پېش پاراستنی داوین کردوه ، چونکه سه‌ره‌تای کاری زیناکه له بینین و ته‌ماشاگردنی نادروسته‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت. هه‌روه‌کو چوڼ ټاگر له پېشدا له بلټسه‌وه دروست ده‌بیت. جا له پېشدا ته‌ماشایه‌که ، پاشان بېړۍ‌که‌به‌که ، دواتر هه‌نگاوټیکه سه‌ره‌ته‌نجام تاوانیکه .

وه‌له‌به‌ر هه‌مان مه‌به‌ست ووتراره: هه‌ر که‌سیک خوای له‌م چوار شته بپاریزیت ، ښه‌وا ټاینی سه‌لامه‌ت بووه که‌ښویش: (چرکه‌کان ، بېړۍ‌که‌کان ، ووته‌کان ، هه‌نگاوه‌کان) . جا پټویسته له‌سەر مرقو ښه‌م سه‌نگه‌رانه به‌ته‌واوی بته‌نیت ده‌رفه‌ت نه‌دات به‌دوژمن زه‌فه‌ری پټی به‌ینن وژیانی داگیر بکه‌ن.

دەرگاځانی تاوانکاری

نور جار ئاده میزاد له م دەرگاځانه وه توشی تاوانکاری ده بیټ که بیتین له چوار دەرگا:

۱- چرکه ساته کان:

که بزوتنه ری حه زو ئاره زووه کانه که تیدا ئاده میزاد به چاوه کانی ده پوانیتته جهسته و قه دهغه کراوه کان ، به پارستن چاو له و ساتانه دا مایه ی پاراستنی داوینه .

وهه ر که سیک چاوه کانی وه کورگی برسی به ره لایکات ئه و سهر نه نجام به ره و مه ل دیری ده بات . وه پیغه مبه علیه السلام ده فهرمیت: (لا تتبع النظرة النظرة، فانما لك الأولى ولست لك الأخرى).^۱ واته: ته ماشا له دواى ته ماشا نه نجام نه دهن بۆ جهسته قه دهغه کراوه کان ، چونکه به که م نه ماشایان ماف خۆته ، به لام دووه میان تاوانه .

وه له (مسند) دا هاتووه که پیغه مبه علیه السلام فرموویه تی: (النظر سهم مسموح من سهام إبليس: فمن غض بصره عن محاسن امرأة لله اورث الله قلبه حلاوة الى يوم يلقاه).^۲ واته: ته ماشای حه رام تیریکی ژه هراوییه له تیره کانی ئیبلیس ، جا هه ر که سیک چاو بیاریزیت له شوخ وشهنگی ئافره تیک له پیناوی خودادا ، ئه و خودا چیتى خۆشی ده خاته دلی به وه تا ئه و بۆژه ی به دیداری خواى گه وده ده گات.

پیغه مبه علیه السلام فرموویه تی: (غضوا ابصاركم واحفظوا خروجكم)^۳ واته: چاوه کانتان بیاریزن و داوینتان بیاریزن.

^۱ - نعم فرموده به (حسن)، (احمد: ۳۵۱/۵) و (ابوداود: ۲۱۴۹) وه (ترمذی: ۲۷۷۷) گترایانه ته وه.

^۲ - نعم فرموده به (ضعیف الأسناد، وهو حسن لغوة)، (احمد: ۲۶۴/۵) وه (حاكم: ۳۱۳/۴) به (سند ضعیف) گترایانه ته وه.

^۳ - نعم فرموده به (ضعیف الأسناد)، (احمد: ۳۲۳/۵) بروانه: (المجمع: ۱۴۵/۴).

وه پیغه مبرک ﷺ ده فهرمیت: (واياکم الجلوس علی الطرقات ، قالوا یا رسول الله مجالسنا، مالنا بد منها، قال ﷺ: فإن كنتم لابد فاعلین، فأعطوا الطريق حقہ، قالوا: وما حقہ؟ قال ﷺ: غض البصر، وكف الأذن ، ورد السلام.)^۱ واتہ: نه كه ن له سهر پښگاكاندا دابنیشن ، ووتیان شوینی ترمان نی یه بؤ دانیشن، فهرمووی نه گهر هر ناچارن دابنیشن نهوا مای پښگاكه بدهن، ووتیان نهی پیغه مبرک ﷺ مای پښگا چی یه؟ فهرمووی: چاو بپاریزن، كه س نازار نه دهن، وه لای س لام بده نه وه.

بهره تی به لا له ته ماشاگردنه وه یه

زوری ی نه و تاوانه ی توشی مړوډه بن سهرچاوه کي ده گه پښته وه بؤ ته ماشاگردنی نادرست، چونکه وهك زنجیره یه کي یه كه له دوی یه كه وایه بهر وه حه زو ناره زوو و ته ماشاگردن هه نگاوه نه نیت، دواتر بیروکه دروست ده کات، بیروکه ش ده بیتته بیريکی ته و او ، بیریش حه زو ناره زوو ده بزوتنیت. ناره زویش نیراده دروست ده کات، دواتر نه و نیراده یه ده بیتته عه زیمه و سووریوون له سهر جی به جی گردنی نه و کاره . كه سهر نه نجام تاوان پووده دات. وه هیچ بهر به سستیك و پښگریه کي دهرونی ناسته نگی بؤ دروست ناکات.

هه ربویه ووتراوه: نارام گرتن له سهر نه نجام نه دانی ته ماشاوه نه زهری حه رام باشتره له نارام گرتن له کاره ساته کي. شاعیرك ده لیت:

كل الحوادث مبدأها من المنظر	ومعظم النار من مستصغر الشرر
كم نظرة بلغت من قلب صاحبها	كمبلغ السهم بين القوس والوتر
والعبد مادام ذا طرف يقلبه	في أعين الغير موقوف على الخطر
يسر مقلته ماضر مهجته	لامرحبا بسرور عاد بالضرر

واته:

زوريك له سهرچاوه ی پووداوه كان نه زهرو ته ماشاگردنه

^۱ - ندم فهرموده یه (صحيحه)، (بخاری: ۲۴۶۵) وه (مسلم: ۱۰۸/۱۴) گپړایانه ته وه.

ههروه‌کو سه‌رچاوه‌ی زۆربه‌ی ئاگره‌کان بلیسه‌ی بچوک—
 ئای چه‌ندین ته‌ماشای کاریگه‌ری گه‌وره‌ی کرده‌ سه‌ر دلی نه‌وکه‌س
 له‌ شپۆه‌ی کاریگه‌ری تیر که‌له‌ که‌وان ده‌رده‌چینه‌—
 زۆر جار دل‌ خۆش وشادومانه‌ به‌وه‌ی که‌ بینویته‌—
 به‌لام هیچ به‌خیر نه‌یه‌ت شادیه‌که‌ که‌مایه‌ی زیان بیه‌ت—
له‌ به‌لاکانی ته‌ماشاکردنی جه‌رام "نه‌زه‌ر"

زۆر جار نه‌زه‌رکردنی نادروست ده‌بیته‌ مایه‌ی خه‌م و په‌ژاره‌ داخ و هه‌سه‌ره‌ت ،
 به‌تایبه‌تی کاتی که‌ نه‌وه‌ی ده‌بینیت به‌ده‌ستی ناکه‌ویت و له‌هه‌مان کاتیشدا ناتوانیت
 ئارامگر بیت. لێره‌دا غه‌م و په‌ژاره‌ پوه‌ی تی ده‌کات. شاعیرێک ده‌لێت:
 وكنت متى أرسلت طرفك رائداً لقلبك يوماً ،أتبعك المناخر
 رأيت الذي لا كله أنت قادر عليه ،ولاعن بعضه انت صابر
 واته‌:

تۆ هه‌رکاتێک شه‌پۆله‌کانی چارته‌ ئاراسته‌ بکه‌یه‌ت
 دل‌تایبه‌ پۆژێک بیت ده‌بیته‌ مایه‌ی ماندوو بوونی دل
 نه‌وه‌ی که‌ ده‌بینی زāl نیت به‌سه‌ریدا و نابیت هه‌ی خۆت
 وه‌له‌هه‌مان کاتیشدا ناتوانیت ئارام له‌سه‌ری بگریست.
 وه‌جینی سه‌رسوپمانه‌: کاتی ساتی ته‌ماشاکردنه‌که‌ تیریکه‌ راسته‌وخۆ له‌دلدا
 کاریگه‌ری گه‌وره‌ دروست ده‌کات، وه‌شعریکم هه‌یه‌ له‌م بواره‌دا:
 يا رامياً بسهام اللحظ مجتهداً أنت القتيك بما ترمي، فلاتصب
 يا باعث الطرف يرتاد الشفاء له أجس رسولك، لا يأتيك بالعطب
 واته‌:

ئه‌ی نه‌و که‌سه‌ی تیری نه‌زه‌ر په‌وانه‌ ده‌که‌یت
 ئاگاداربه‌ نه‌و کاره‌ سه‌ره‌نجامی خۆکوژی به‌

نەخشى و چارەسەر

ئەي ئەو كەسەي كەچاوت دەگىپى وپىت واپە ئەمە چارەسەرە
تېرەكانى نەزەرت بەندىكە تاسەرئەنجام نەبىتە مايەي سەرلى شىۋاندنى
دلت.....

ئەوئى جىگەي سەرسوپمانە ئەوئەي كەمەر تەماشاكردنىك برىنىك دەكاتە نىو
دەوئە، تابرىن لەسەر برىن زىاددەكات كەدواتر لە ھەژمەتى ئازاردا ھىچ پىگريپەك
ناكات لەھىنانى ئازار وبرىنى تىر بۇ دلى. وەلەم بوارەدا ئەم پارچە شىعرە ھەيە:

مازلت تتبع نظرة في نظــــرة في اثر كل مليحة ومليح
وتظن ذاك دواء جرحل وهو في الـ تحقيق تجريح على تجريح
لابحت طرفك بالحاظ وبالبكاء فالقلب منك ذبيح أي ذبيح
واتە:

بەبەردەوامى تەماشالەدوئى تەماشادەكەيســــت
لەشۈينەوارىاندا بىن ھەيە كەچى تۇخۇي پىژى دەكەيت
واگومان دەبەيت كەئەمە چارەسەري برىنەكانــــە
بەلام لەپاستىدا برىندارکردن وکولانەوئى برىنەكانــــە
چاوى خۆت بەسەر برىندا بەھەسەرەت وگريــــان
وەدلت سەربىراوہ بەلام چۆن سەربىرىنىــــك.
وہونراوہ: بەندکردنى چاوەكان بۇچەند ساتىك باشترە لەخەم وپەژارەي
بەردەوام. واتە كاتىك تەماشاي شۇخىك ناكەيت وچاوى خۆت دەگريت، چىتر بىرى
لى ناكەيتەوہو نابتە مايەي خەم وپەژارەت.

۲- بىرۆكەكان:

مەبەست لىتى ئەو بىرۆكانەبە كەبەدل و دەرونى مۇۋفدا دىت، كەسەرچاوەي چاكەو
خراپەكانە، وەبىزۈينەرەدروست كەرى وىست وخواست وھەلمەتەكانە. جا
ھەر كەسىك توانى زال بىت بەسەر بىرۆكەكانىدا ئەوا دل و دەرونى شاد دەبىت

وسهرته نجامی به خته وهری ده بیت. وده هر که سیک ملکه چی نه و بیرۆکه خرابانه بوو، نه و به رشالوی حه زوئاره زو، هکانی دهرون ده که ویت وسهرته نجامی پرده بیت له نه هامة تی.

جا به ربهرده وامی نه و بیرۆکه خرابانه هتیش ده هیتنه سهر دلی مرؤف تا ده یکه نه مۆلگهی ناوانه پرپوچه کان. خوای گه وره ده فهرمیت: (کَسْرَابٍ بَقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّنَّانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَرَفَاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ... النور: ۳۹) واته: وهك سهراب وته راویله که وایه له بیابانیکدا بریسکه ده داته وه که سیک تی نوو وایزانیته ناو ه. وه به هه له داوان بقی ده چیت، که گه یشنه لای ده بینیت هیچ نیه، نه و سا به خوی ده زانیته ژیا نی کۆتایی هاتووه و قیامته به رپا بووه. خوادی گه وره ش ناماده یه له لایدا به گوێره ی کرده وه که ی لیترسینه وه ی له گه ل ده کات خوای گه وره له لیترسینه وه دا خیرایه "

جا بی نرختین هه ول و هه لمت، له و که سه دایه که هه میسه خوی به ناوانه پرپوچه کان سهر خۆش ده کات و گوی! بق پاستیه کان ناگریته. هه میسه خه ون به خه یالی بی سنوور و دوور له واقعیه ده بینیت. که به پاستر نه مه مایه پوچترین که س و خه ساره ت مه ندرین جۆری بازرگانیه.

نه م حاله دهر دیککی کوشنده یه که ده بیت هوی دروست بوونی ته مه لی بی ده سه لاتی. پيسوایی و پاشگزی له و نه مه نه ی که به فیق دوور له پاستی ژیا ن به سهرچوو. که هه میسه له خه یال و ناوات دا بزر ببوو. کاتی به ناگا هاته وه، له ژیا نیکی بی ناوه پۆک و باز نه یه کی به تالدا ده خولایه وه. نه مه هاوشیوه ی نه و که سه برسی و تینه وه یه که. هه میسه له خه یالدا نایابترین جۆری خواردن و خواردنه وه ده خوات، که چی له پاستی دا جگه له نه ندیشه و برسی هیچی تری له مایه نی یه. بگره نه م نه ندیشه و بیرۆکانه هتیش و توانای لی بریوه، نه مه ش واتای داته پینی

دەروونی ئەو كەسەيە. بەلام مرقۇى ژير و هوشيار سەرجهم ئەو بىرۆكە خراب و پوچانە وەلاوہ دەنيت و بە چاوى پاست و دروساپەوہ دەپوانيتتە ژيان.

جۆرى بىرۆكەگان

چوار جۆر بىرۆكە ھەيە:

يەكەم: ئەو بىرۆكەنەي كە بەرزەوہەندىەكانى دونيات بۆ فەراھەم دەھيئيت.

دووەم: ئەو بىرۆكەنەي كە زيانەكانى دونيات ئى دور دەخاتەوہ.

سئ يەم: ئەو بىرۆكەنەي كە بەرزەوہەندىەكانى قىامەتت بۆ فەراھەم دەھيئيت.

چوارەم: ئەو بىرۆكەنەي كە زيانەكانى قىامەتت ئى دور دەخاتەوہ.

جا زۆر پتويستە مرقۇ سەرجهم ھەنگاوہەكانى لەم چوار جۆردا چپ بکاتەوہ وە ئەگەر ھەر ھەمويان كەلەكەيان كرد لە سەرى. ئەوا پتويستە پۆلینکاریان بکات بە پىسى (گرنگترين بۆ گرنگ) .. واتە گرنگىك كە مەترسى نەبىت لە دەستدانى.

دو جۆرى تر دەھيئيت كە بریتين لە:

۱. گرنگىك لە دەست ناچيت.

۲. گرنگ نپە، بەلام لە دەست دەچيت

جا ليرەدا دوو دلى پوو دەکاتە ئەو مرقۇە كە کاميان ھەلبژيريت. لەوہى ئەگەر (گرنگە) پيش بخات ، ئەوا مەترسى لە دەست چوونى ئەوانى ترى ھەبە. خۆ ئەگەر ئەو ھەلبژيريت كە (گرنگ نپە) ئەوا لە ئەنجامى سەرقالى پتوہى مەترسى لە دەستدانى (گرنگەكە) ھەبە.

جا لەم حالەتەدا دووشت لە يەك كاتدا كۆدەبنەوہ. بۆ بە دەستھينانى يەكئکيان ئەوا ئەويتريان لە دەست دەدەيت. ليرەدا پتويستە ژيرى و زيرەكى و مەعريفە پۆلى خۆيان بيينن. بەلى زۆر كەس لەم حالەتەدا سەرفراز و سەرگەوتوو بوون.وہ

نۆدی تریش شکستیان هینا تووشی پووخان هاتن. جا که سانی بیر تیژ و خاوهن ژیری ئەم سنوره نابەزینن. وه شه‌ریعت و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانیش له‌ سه‌ر ئەم بنه‌مايه دامه‌زراوون.

بیروکه‌کانی برواداری ژیر

پێویسته له‌م بواره‌دا کار به‌پێی ئەو بنه‌ما که‌وره‌یه‌ بکریته‌ که‌ شه‌رع و قه‌ده‌ری له‌ سه‌ر پێکهاتوه‌وه‌، وه‌ سه‌رجه‌م خه‌لک و هوکمی بۆی ده‌گه‌ڕێته‌وه‌، که‌ بریتی یه‌ له‌ هه‌لبژاردنی گه‌وره‌ترین به‌رژه‌وه‌ندیه‌کان، هه‌رچه‌نده‌ له‌م پێناوه‌دا، به‌رژه‌وه‌ندی بچوکت له‌ ده‌ست بجێته‌، وه‌ هه‌لبژاردنی بچوکت‌ترین خراپه‌کان بۆ خۆپاراستن له‌ گه‌وره‌ترین زیان. جا لێره‌دا به‌رژه‌وه‌ندیه‌کت له‌ ده‌ست ده‌جێته‌ بۆ به‌ ده‌ستهێنانی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کی گه‌وره‌تر. وه‌ هه‌روه‌ها خراپه‌یه‌ک ته‌نجام ده‌ده‌یت، بۆ خۆپاراستن له‌ خراپه‌یه‌کی گه‌وره‌تر. جا ئەگه‌ر به‌ وردی له‌ یاسا‌کانی سروشت و بونه‌وه‌ر ووردببینه‌وه‌، بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌ هه‌موویان یاساکان و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی دوونیا و قیامه‌ت له‌ سه‌ر ئەم بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌ داپێژراوون. هه‌ر بۆیه‌ بیروکه‌کانی که‌سی ژیر و هوشیار له‌م چوار چێوه‌یه‌دا خۆی ده‌بینێته‌وه‌ لێی ناترازیته‌، وه‌ جوانترین بیر و بیروکه‌ بریتی‌یه‌ له‌و بیره‌ی که‌ بۆ خوای گه‌وره‌ بێت وه‌ به‌رژه‌وه‌ندی قیامه‌ت له‌ به‌ر چاو بگریته‌ که‌ ئه‌ویش چه‌ندین جۆره‌ له‌وانه‌:

١. بیر کردنه‌وه‌ له‌ ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ و تێگه‌یشتن له‌ ناوه‌پۆکی مه‌به‌سته‌کانی، ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزانه‌ ته‌نها بۆ خوێندنه‌وه‌ دانه‌به‌زینراوون وه‌ هه‌ندێک پێیان وایه‌، هه‌روه‌کو هه‌ندێک له‌ (سلف) ده‌لێن: قورئان بۆ به‌رجه‌سته‌کردن له‌ کردار دا دابه‌زینراوه‌ که‌ چی هه‌ندی له‌ خه‌لکی ته‌نها خه‌ریکی خوێندنه‌وه‌یه‌ن."

۲. بێر کردنه‌وه له ناسینی خودای گه‌وره. وه ناسینی سیفاتێ جواوه‌کان و ناوه پیرۆزه‌کانی. له پوانگهی ئایه‌ته قورئانیه‌کانه‌وه. هه‌روه‌ها تیگه‌یشتن له حیکمه‌ت و دانایی و بوونی خودا و گه‌وره‌یی بێر بکریته‌وه.

۳. بێر کردنه‌وه له به‌خشش و نیعمه‌ته جۆرا و جۆره‌کانی وه فراوانی په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و لێ بورده‌یی خوای مه‌زن. جا ئه‌م سی جۆره دل پاک و پوخت و پاراو ده‌کات. له ناستی خودای میهره‌بان و به‌رجه‌سته بوونی خۆشه‌ویستی و نیه‌ت پاک و له خوا ترسان و تکا کردن لێی ده‌کاته به‌ره‌می ئه‌م ده‌.

۴. بێر کردنه‌وه له ناسین و تیگه‌یشتن له ده‌رونی مرۆڤ. وه هه‌روه‌ها ده‌ستنیشان کردنی که‌م و کوپی و کورتی، وه خاڵه لاوازه‌کانی و جۆره‌کانی ده‌رون. جا ئه‌م به‌شه نۆر به‌سوده بۆ تیپه‌پاندووه‌ری بازکردنی ده‌رون له جۆری ده‌رونی فه‌رمانکار به‌ خراپه (النفس الاماره بالسوء) بۆ جۆری ده‌رونی دلنیای (المطمئنه) که دواتر ده‌بیته سه‌رچاوه‌ی چاکه و چاکه‌خوازی - دل فرمانی چاکه ده‌کات و سه‌ریازه‌کانی به‌رجه‌سته‌یی ده‌کهن.

۵. بێر کردنه‌وه له ئه‌رکی ئه‌م ساته وه‌خته و خۆجۆشدان بۆ جێبه‌جێ کردنی. چونکه خواناس کوپی کاتی خۆیه‌تی، و ده‌رفه‌ت نادات کاته‌کی به‌ فێرۆ بچیت. چونکه سه‌رجه‌م به‌رژه‌وندیه‌کان هه‌لقولای کاته. گه‌ر له ده‌ستمان دا ئه‌وا گه‌پانه‌وه‌ی ئه‌سته‌مه. تا خزمه‌تی مرۆڤایه‌تی پێ بکه‌ین.

(إمام شافعی) ده‌لێت: چه‌نده هاوپییه‌تی پێری سۆفیه‌کانم کرد ته‌نها دوو دێر فێر بووم:-

یه‌که‌میان: کات شمشێره. گه‌ر نه‌یتریت. ئه‌تیری..

دووه‌میان: گه‌ر ده‌رونت سه‌رقال نه‌که‌یت به‌ حق و پاستی یه‌وه. ئه‌وا سه‌رقالت ده‌کات به‌ شتی پڕو پووچه‌وه. جا کات بریتییه‌ له ته‌مه‌نی مرۆڤ، وه ماوه‌ی ژیا‌نی خۆشه‌بختی به‌هه‌شته و ئه‌شکه‌نجی دۆزه‌خه. کات به‌ وێنه‌ی هه‌وره‌کان تی

ده پهن و بزد دهن. جا هه چهنده بکه ویتته پېشپرکی له گه لیدا هېشتا هه که مه وه هه کات و ساتی به خواناسی و خودا پهرستی و هاوکاری خه لکی له چاکه و چاکه خوازیدانه بیتته سه ر شه و به کات و ته مه نی پاستی خوئی مه زانه. چونکه جگه له م ساتانه. چیتر به ژیا نی ناژه لی ده ژیت و سه ر نه نجام مردن له ژیا نی باشته.

جا جگه له م ساته پر شکو مه ندیا نه که له م چهن د بیروکانه دا هه یه. له مانه بترازیت هه مووی یان وه سه وه سه ی شه ی تانه کانه. یان خود ناوانه پرپوچه و خه یالیه کانه، که جگه له درو و خو خه له تاندن چیتری لیوه به ره م نایه ت وه ک مه سستی سه رخوشه کان که کاتی دینه وه سه ره هوش و هه سستی و بی نی پاستیه ک. وه ک شه شاعیره گوزارشتی لی ده کات. زمانی حالیا ن ده لیت:

إن کان منزلتی فی الحشر عندکم ما قد لقیتم ، فقد ضعیبت آیامی
أمنية ظفرت نفسي بها زمناً والیوم أحسبها أضغاث أحلام
واته:

هه چهنده جیگه ی من له گه ل نیه دایه له هه شر دا
به لام من پوژگار هه کانی ته مه نم به فـــــیرو دا
ناواتیکم هه بووه ده رونم پیوه سه رقال کرد بوو
به لام شه مپو بوم ده رده که ویت که خه یال و خه ویک ی پر و پوچ بوو.

بیروکه ی رویشنو، بیروکه ی جیگیر

کاتی بیروکه به خه بالدا دیت و تی ده په پیت هیچ زیانیکی نیه. چونکه وه ک پیواری سه ره پی وایه دیت و تیده په پیت. به لام زیان و مه ترسی له وه دایه که له گه ل شه و بیروکه یه دا بکه ویتته گفتوگو. زور به لی زانانه به ره و ده ریای خوئی که مه ند کیشته ده کات. و سه ر سامت ده کات. چونکه له سه ر ده رونی به تال و بی کار

مېۋانېكى زۆر ئازىز و ئىسك سوگە . بەلام لە سەر دل و دەرونى پاك و پاراو
مېۋانېكى ئىسك قورس و چارەگرانە .

دەرونى دۇنيای و دەرونى فەرمانگار بە خراپە "خراپەكار"

خوای گەرە دوو جۆر دەرونى لە ئادەمیزادا خولقاندووە کە بریتین لە دەرونى پاك
و دۇنيای ، وە دەرونى خراپەكار . جا ئەم دوو دەرونە ھەمیشە دژ بە یەکن و
ناکۆک و لە جەنگدان ھەمیشە پێچەوانەى یەكترين . چ کارێک و فەرمانێک لە سەر
ئەویان سوک و خۆش بێت . بە پێچەوانەووە لە سەر ئەویتریان قورس و ناپەھەت و
ناخۆشە . کار و فەرمانێکی چاکە و چاکە خوای لە سەر دەرونى خراپەکار قورسە
ناخۆش و دژوارە . وە ھەموو کار و فەرمانێکی خراپەکار لە سەر دەرونى دۇنيا و
چاکەکار قورس و ناخۆش و دژوارە . فریشتەى ھاوێ ھەمیشە پشتیوانى لە لایەن
پاست دەکات کە دەرونى چاکەکار دۇنيایى تێدایە . وە لە لایەکیشەووە شەیتان
پشتیوانى دەرونى خراپەکار دەکات . جا ئەم جەنگ و دژایەتییە بەردەوام و
بەردەوامى دەبێت تا کات و ساتى مەرگ . سەرکەوتن و دۆرانی بەردەوامى ھەيە
لەم نێوەندەدا وە سەرکەوتن لە گەل بوونی ئارامگرتن دایە جا ھەرکامیان ئارمگر
و خۆپاگر بێت و لە خودا ترسا ئەوا سەرئەنجامى دۇنيا و قیامەتى بردۆتەووە .
خودای گەرە و دانا وەك ھەكەمێك دەستە بریارێكى داوہ كە گۆپانى تێدا نیە كە
دەفەرمیت : (إن العافية للمتقين....سەرئەنجام بۆ لە خوا ترسان و خواناسانە .)

جا دلێ مۆژ لە شیوەى تابلۆیەكى بێگەرد و خاوین دایە . بېرۆكەكانیش پېنوس و
قەلەم نەخشی تێدا دەكەن . وە كەسى ژیر و ھۆشمەند مۆلەت و دەرفەت نادات
لەو دلە پاكەدا نەخشی ناپەسەند و خەلەتێنەرى تێدا بكێشێت كە دوور بێت لە
ھەق و راستیپەووە . جا لە یەك ساتدا دوو نەخشی نایاب و ناشیا و لە دلێكدا كۆ
ناكرێتەووە بەلكو پېنویستە ئەو دلە خالی بكرێتەووە تا جوانى و شوخی ئەو نەخش
و تابلۆیە بە جوانى دەربكەوێت . بەلام مەترسى لێرەدایە كە دل و دەرونیك تەنھا

بیرۆکه خراپه‌کان جینشین بن و جی‌ئی خویان بگه‌نه‌وه. ئەوا مه‌ترسی گه‌وره‌ی لێ ده‌که‌وێته‌وه. وه‌ك شاعیرێك ده‌لێت:

أتاني هواها قبل أن أعرف الهوى

فصادف قلبنا فارغاً فتمكنا

واته:

بیرۆکه و هه‌وای که‌سێکم بۆ هات پێش ئەوه‌ی بزانم هه‌وا و بیرۆکه‌ چیه‌ دواتر توشی دێتێکی به‌تال بوم له‌ویدا جینشین بوو مۆلگه‌ی دامه‌زراند. ئەمه‌ حالی زۆربه‌ی خه‌ڵکێه که‌ دل و ده‌رونیان له‌ سه‌ر بنه‌مای زانست زانیاری نه‌چنیه‌وه و بیرۆکه‌ی هه‌ول و کۆشش و چاکه‌ خوازی په‌ی به‌ دل و ده‌رونیان نه‌بردووه. دواتر شه‌یتان ئەم هه‌له‌ی قۆستوه‌ته‌وه به‌ ده‌رفه‌تێکی گه‌وره‌ی زانیوه وه‌ سه‌رجه‌م ئەو دلانه‌ی ته‌نبوه به‌ بیرۆکه‌ خه‌یالایی و ئەندیشه‌ی خراپه‌ خوازی و له‌ خسته‌ بردن. که‌ دواى بۆ پازاندوونه‌ته‌وه که‌ ئەم بیرۆکانه‌ بنه‌مای ژيان و پاستیه‌کانی بوون. سه‌رئه‌نجام گومرایی و مه‌ستی بوته‌ پیشه و ئاکاری ئەو دلانه‌. شه‌یتان له‌م کاره‌دا به‌ ووردی مامه‌له‌ ده‌کات. هه‌ر دل و به‌ پیتی بارودۆخی خاوه‌نه‌که‌ی کاری له‌ سه‌ر ده‌کات. هه‌ندێ دل هه‌یه به‌ ئاسانی گیرۆده‌ی هه‌ز و خه‌یالی نابێت. شه‌یتان سه‌رقالی ده‌کات به‌ بیرۆکه‌ی دووره‌ په‌ریزی و دابپان و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ کۆمه‌لگا و له‌ ژێر ناوێشانى خواناسی و زوهد و خۆپاریزی... که‌ ئەمه‌ش خۆی له‌ خۆیدا له‌ خسته‌ بردنه‌. جا پێویست ه‌ دل و ده‌رومان به‌ بیرۆکه‌ی زانست خوازی و چاکه‌ خوازی به‌ته‌نێت که‌ بزۆینه‌ری کار و هه‌لمه‌ته‌کانمان بێت بۆ به‌ده‌سته‌ینانی په‌زنامه‌ندى خودای گه‌وره‌. جا په‌رو پوختترین دل ئەو دله‌یه که‌ بیرۆکه‌ی چاکه‌ خوازیه‌کانی له‌ سه‌ر دێدا که‌له‌که‌ بگن و کێپێکی بگن. هه‌ر له‌م پوانگه‌یه‌وه ده‌بینین که‌ (عمر بن خطاب رضی اللہ عنہ) که‌ هه‌میشه‌ بیرۆکه‌ چاکه‌کان له‌ سه‌ری که‌له‌که‌یان ده‌کرد. جارى وا هه‌بووه له‌ کاتی نوێژدا سوپایه‌کی

ئاماده‌ و ساز ده‌کردوه . كه به‌مه‌ش ده‌وتریت تیكه‌ل كیش بوونی په‌رسته‌كان . كه ئه‌مه‌ش ئاستیكى به‌رزه‌ له‌ خواناسی و دلپاکی هه‌موو كه‌سیك به‌ ئاسانی پێی ناگات . به‌خششی خودایه . به‌و كه‌ساته‌ی ده‌به‌خشیت ، كه خۆی به‌ میهره‌بانی خۆی مه‌به‌ستیتی .

زمان... ده‌روازه‌ی خراپه‌كاریه بو مروڤ

۳- ووته‌كان:

مه‌به‌ست لیتی ده‌ربڕینی ئه‌و بڕگه‌و ووشانه‌یه‌ له‌ زمانی ئاده‌میزاده‌وه‌ پۆزانه‌ ده‌رده‌چیت گوزارشتمان لی ده‌كات .

پێویسته‌ ئاده‌میزاد هه‌میشه‌ له‌ په‌ڕی وریایی وژیروی دابیت كه‌ هه‌رچی ووشه‌و ووتیه‌ك له‌ زمانی یه‌وه‌ ده‌رده‌چیت بو جیهانی بیستراوه‌كان بریتی به‌ له‌ نه‌پنی و په‌نهانی په‌كانی دل و ده‌رونی ئه‌و كه‌سه‌ . واته‌ هه‌رچی له‌ ده‌له‌كان شاراوه‌ بیت ، زمان گوزارشتی لی ده‌كات و به‌خه‌لكی ده‌ناسینیت . وه‌پیش ده‌ربڕینی هه‌ر ووشه‌یه‌ك پێویسته‌ ئاگاداری ئه‌وه‌ بین كه‌ ئه‌م ووشه‌یه‌ خێر هێنهره‌ یاخود زیان هێنهره‌ ، واته‌ چاكه‌ یان خراپه‌ ، چونكه‌ هه‌موو ووته‌كان له‌ سه‌رمان ده‌نوسریت ولی پرسینه‌وه‌مان له‌ سه‌ر ده‌كریت .

وه‌ (یحیی بن معاض) ده‌لێت: ده‌له‌كان وه‌ك قوری وان هه‌رچی تیدا بیت قولپ ده‌دات و ده‌كوئیت . وه‌ زمانیش لوله‌كه‌یه‌تی وه‌ پێگایه‌وه‌ شته‌كانی ناوی ده‌رده‌چیت .

جا كاتێك قسه‌ت بو‌ده‌كات ، هه‌ست به‌تام وچێژی دل و ده‌رونی ده‌كه‌یت له‌ پێگه‌ی هه‌له‌سه‌نگاندنی ووته‌كانیه‌وه‌ كه‌ ئایا دلی پاك وبی گه‌رده‌ ، یاخود په‌ش وپیسه‌ . هه‌روه‌كو چۆن كه‌سیك به‌ زمانی چێژی خواردن و خواردنه‌وه‌كان ده‌كات . وه‌له‌ فه‌رمووده‌ی (أنس) دا هاتووه‌ به‌ "مرفوع"ی كه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (لا یستقیم ایمان عبدا حتی یستقیم قلبه‌ ، ولا یستقیم قلبه‌ حتی یستقیم لسانه‌) .

^۱ واتە: باوەڕی مەژۆ سەقامگیر نابێت تاوەکو دڵی سەقامگیر نەبێت، وە دڵی سەقامگیر نابێت تا زمانی سەقامگیر نەبێت.

وە کاتێک پرسیان لە پێغەمبەر ﷺ زۆرتەری ھۆکاری چوونە دۆزەخەوە چی یە، فەرمووی: (الفم والفرج) واتە: زمان و داوێنە. وە (معاذ) پرسیاری کرد لە پێغەمبەر ﷺ دەربارەی ئەو کردارەکانی بەرەو بەهەشتی دەبات و لە دۆزەخ دووری دەکاتەو، پێغەمبەر ﷺ باسی سەرۆکۆڵەکە و کارەکانی بۆ کرد و پاشان فەرمووی: (الا اخبرك بملاك ذلك كله؟) واتە: ئایا خاوەن و جوتیارەکانی ھەر ھەموویان پێی بلێم؟ معاذ ووتی: بەڵێ پێغەمبەرێ خۆدا. پاشان پێغەمبەر زمانی خۆی گرتوو پێی فەرموو: (كف عليك هذا) واتە: ئەمە بگەرەو بەست بێت. معاذ یس ووتی: پاشان پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (شكلك أمك يا معاذ وهل يكب الناس على وجوههم أو على مناخرهم إلا حصائد السنتهم).^۲ واتە: دایکت تۆی لەبار بچیت، ئایا خەڵکی ھەموو نەھامەت و کارەساتەکانی ھۆکارەکی زمانی نی یە، کە دەبێتە مایە پراگێشان بەسەر دەم و چا و لوتیاندا لە قیامەتدا.

ئەوێ جێگەی سەرسوڕمانە ئەوێ زۆرێک خەڵکی خۆیان دەگوێن و دوور دەکەونەو لە ئاستی سەم و زینا و دزی و مەس و خواردنەو، کەچی ناتوانن زالبێ بەسەر زمانی خۆیاندا و ببپاریژن لەشتی ناپەوا. ھەرۆیە دەبێنی کەسێک بە دیندارێ خۆناسی ناسراو لە نێو خەڵکیدا، کەچی بەبێ پەروایی ووتە وادەردەبرێت دەبێتە مایە توپەبوونی خۆی گەرە. کە سەنگی ئەو ووشە بە نازانێت چەند مەترسیدارە. تەنەت کەسی واهە بە خۆی بە زاهید و خۆناس دەزانێت کەچی کە زمانی دێتە گۆ وەکو گورگی برسی مردوو و زیندو ناپاریژێت لەووتە نەبەجی بەبێ گۆی دانە ووتەکانی.

^۱ - ئەم فەرموودەیە (حسن)، (احمد: ۱۹۸/۳) بروانە (المجمع اللہمی: ۵۰۳/۱).

^۲ - ئەم فەرموودەیە (صحیح)، (احمد: ۲۳۱/۵) وە (ترمذی: ۲۶۱۶) گێڕایانەتو.

نه خوښی و چاره‌سەر

ئەو تا لە (صحیح مسلم) دا هاتوووە لە فرمودەی (جندب ابن عبدالله رضی اللہ عنہ) کە پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم فرموویەتی: (قال رجل: والله لا يغفر الله لفلان، فقال الله عزوجل: من ذا الذي يتألى على اني لا اغفر لفلان؟ قد غفرت له واحبطت عملك.)^۱ واتە: پیاویک ووتی: والله ی خۆی گەورە لە فلان کەس خۆش نابێت، خۆی گەورە فرمووی: ئەو کێ بوو سوێندی خوارد کە لە فلان کەس خۆش نابم، ئەوا لەو کەسە خۆش بووم تۆش سەرچەم کارەکانت هەڵوەشایەو.

جا تێبینی ئەو پیاوێ بەکە چەند خواپەرست بوو، کەچی بەتەنها ووشەیەک سەرچەم کارەکانی لە دەست دەدات.

هەر وەها لە فرمودەیەکی تردا (ابو هريره) دەگێڕێتەوە بەهەمان شێوەی ئەم فرمودەیە. دواتر "ابو هريره" دەلێت: تاکە ووشەیەکی درکەند دنیاو قیامەتی خۆی کاول کرد.^۲

وە لە (صحیحین) دا هاتوووە لە فرمودەی (ابی هريره) کە پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم فرموویەتی: (ان العبد يتكلم بالكلمة من رضوان الله لا يلقي لها بالا يرفعه الله بها درجات، وإن العبد ليتكلم بالكلمة من سخط الله لا يلقي لها بها بالأ يهوي بها في نار جهنم.)^۳ واتە: جاری واهێ بەسێک ووشەیەک دەدرکێتی لە پەزنامەندی خۆی گەورەدایە، وەهیچ هەستی پێ ناکات کەچی خۆی گەورە چەندین پلە بەرزێ دەکاتەو، وەکەسی واهێ ووشەیەک دەدرکێتی لە تووپیەبوونی خۆی

^۱ - ئەم فرمودەیە (صحیح)ە، تەنها (مسلم: ۱۷۹/۱۶ نووی) گێڕایەتەو.

نووی دەلێت: ئەم فرمودەیە ناماژمێکە بۆ لێ خۆشبوونی خۆی گەورە لە تاوانەکانی بەی تەوبە کردن، کە پێنازی ئەهلس سونو جماعە لەسەر دامەزرارە، لەم لاشمەر پێری موعتزێلە ئەمە بەبەلگە دەزانن لەسەر پوچەل بونەوێ کردووە کەن بەتەنجام دانی تاوانە گەورەکان، بەلام ئەهلی سونو جماعە پێان رایە تەنها بە "کفر" کردووە کەن پوچەل دەبنەو.

^۲ - ئەم فرمودەیە (حسن)ە، (احمد: ۳۷۳/۲) و (ابوداود: ۴۹۰۱) گێڕایانەتەو.

^۳ - ئەم فرمودەیە (صحیح)ە، (بخاری: ۶۴۷۸) گێڕایەتەو.

گه وره دایه، وه خۆی هیچ ههستی پی ناکات، که چی خوای گه وره به ناخی ناگردا ده بیاته خواره وه.

وه له لای "مسلم": (ان العبد ليتكلم بالكلمة ما يتبين ما فيها يزل بها في النار ابعد ما بين المشرق والمغرب).^۱ واته: که سی واهیه ووته به ک ده رده بریت نازانیت چی تیدایه، که چی خوای گه وره به دوری نیوان پۆژه لای و پۆژاوا به ناخی دۆزه خدا ده بیاته خواره وه.

وه ههروه ها (ترمذی) ده گێڕێته وه له فرموده ی "بیلال بن الحارث الحزنی" که پیغه مبه رﷺ فرمودیه تی: (ان احکمکم يتکلم بالكلمة من رضوان الله ما يظن ان تبلغ ما بلغت فيكتب الله له بها رضوانه الى يوم يلقاه، وإن احکمکم ليتکلم بالكلمة من سخط الله ما يظن ان تبلغ ما بلغت، فيكتب الله له بها سخطه الى يوم يلقاه).^۲ واته: جاری واهیه به کیکتان ووته به ک ده درکینێ له په زامه ندی خوای گه وره دایه، وه خۆی هیچ له باره ی ووته که به وه نازانیت که چ ئاستیکی هیه. جا خوای گه وره په زامه ندی خۆی بق ده نوسیت تا نه و پۆژه ی به دیداری خودا ده گات له قیامه تدا. وه که سی واتان هیه ووته به ک ده درکینێ له توپه بی خوای گه وره دایه، وه خۆی هیچ له باره ی ووته که به وه نازانیت که چی ئاستیکی هیه، جا خوای گه وره توپه بی خۆی له سه ر ده نوسیت تا پۆژی قیامه ت.

وه (علقمه) ده لیت: ئای چه ندین ووتهم هه بوو له ترسی ئهم فرموده یه یی (بلال بن الحارث) دا نه م وێرا بیدرکینم.

ههروه ها له (جامع الترمذی) دا هاتوه له فرموده ی "انس" ده لیت: (توفي رجل من الصحابة، فقال رجل: أبشر بالجنة، فقال رسول الله ﷺ: وما يدريك؟

^۱ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۶۴۷۷) وه (مسلم: ۱۰۹/۱۸ - ۱۱۰ نووی) گێڕایانه وه.

^۲ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (احمد: ۴۵/۱) وه (ترمذی: ۲۳۱۹) گێڕایانه وه.

فلعله تكلم فيما لايعنيه، او بخیل بما لاينقص... قال حديث حسن) ^۱ واته: واته
پیاویك له هاوه لان كزوجی دواپی كرد، پیاویك ووتی: مژده ی به هه شت لی بیت،
پیغه مبه ر^{علیه السلام} فرموی: چۆن ده زانیت، کی نالیت هه ر له خویه وه ووته یه کی
نه درکانبیت که ئیشی نه و نه بووبیت، یاخود که م ته رخه می وپه زیلی له شتی کدا
کردبیت که خوی که می نه بیت.

وه نه م فرموده یه له ووته یه کی تر دا هاتوه: (ان غلاماً استشهد يوم أحد،
فوجد على بطنه صخرة مربوطة من الجوع، فمسحت امة التراب عن وجهه،
وقالت: هنيئا لك يا بني، لك الجنة، فقال النبي ﷺ: وما يدريك؟ لعله كان يتكلم
فيما لايعنيه، ويمنع مالا يضره.) واته: که نجیک له جهنگی ئو خودا شهید بوو
، بینیان له برساندا به ردیکی به ستبوو به سکیه وه، دایکی خۆل و تۆزی پوخساری
لادا و پیتی ووت: مژده ت لی بیت پۆله مژده ی به هه شت، پیغه مبه ر^{علیه السلام} فرموی:
چۆن ده زانیت؟ کی ده لیت هه ر له خویه وه ووته یه کی نه درکانبیت که ئیشی نه و
نه بووبیت، یاخود پیگری شتیکی کردبیت که زیانی پی نه ده که یاندبیت.

وه هه روه ها له (صحیحین) دا هاتوه له فرموده ی (أبی هريره) به مرفوعی، که
پیغه مبه ر^{علیه السلام} فرمویه تی: (من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيراً أو
ليصمت.) ^۲ واته: هه ر که سیک باوه پی به خودا و پۆژی قیامه ت هه یه با ووته ی چاک
بلیت، که ر نا با بی ده نگ بیت.

وه له ده که کانی "موسلیم" دا هاتوه: (من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فإذا شهد
امراً فليتكلم بخير أو ليسكت.) ^۳ واته: هه ر که سیک باوه پی به خودا و پۆژی دواپی
هه یه وه له کاریکدا بوو، نه و با ووته ی خیر بلیت یان با بی ده نگ بیت.

^۱ - نه م فرموده یه (ضعیف الأسناد)، هه مان سه رچاوه ی پشور (۲۳۱۶).

^۲ - نه م فرموده یه (صحیح)، هه مان سه رچاوه ی پشور (۶۰/۱۰ نووی)

^۳ - نه م فرموده یه (صحیح)، (ترمذی: ۲۳۱۷) وه (ابن ماجه: ۳۹۷۶) گێڕایانه توه.

ابن القيم الجوزی

وه (ترمذی) به "أسناد صحيح" دهگیرپته وه که پیغه مبه رﷺ ده فهرمیت: (من حسن إسلام المرء تركه مالا يعنيه). واته: له چاکی یه کانی موسولمان بوونی که سیک نه وه یه که ده ست نه خاته کاروباریک که په یوه ندی به نه وه وه نه بیت.

وه (سفیان بن عبدالله الثقفی) ده لیت: (قلت یارسول الله: قبلي في الاسلام قولاً لا اسأل عنه أحد بعدك، قال ﷺ: قلت أمن بالله ثم اسقم، قلت: یارسول الله ما اخوف ما تخاف علی؟ فأخذ ﷺ لسن نفسه، ثم قال: هذا).^۱ واته: به پیغه مبه رم ووت: نه ی پیغه مبه ر شتیکم فیر بکه له نیسلامدا که چیر پرسیار له کهس نه که م. پیغه مبه رﷺ فهرمووی: بلی باوه یم به خودا هینا، وه له سر نه مه سه قامگیر به. پاشان پرسیمه نه ی پیغه مبه رﷺ چی شتیک مه ترسی زیاتر هیه له سر من؟ پیغه مبه ر زمانی خوی گرت وفهرمووی: نه مه.

هه روه ها (أم حبيب) ی خیزانی پیغه مبه رﷺ دهگیرپته وه، که پیغه مبه رﷺ فهرموویته: (کل کلام ابن آدم علیه لا له، الا امرأ بمعروف، او نهیا عن منکر، او ذکرأ لله عزوجل).^۲ واته: هه موو ووتیه کی ئاده میزاد له سر ده که ویت، ته نهیا فرمان کردن به چاکو ریگری له خرابه ویدی خوا نه بیت.

وله فهرمووده یه کی تردا هاتووه: (إذا أصبح العبد فإن الأعضاء كلها تكفر اللسان، تقول: اتق الله هینا فإدما نحن بك، فإذا استقامت اسقمنا، وإن اعوججت اعوججنا).^۳ واته: کاتیک مروق به یانان پوز ده کاته وه، سه رجه م نه ندانه کانی جهسته ی ده پارپته وه وداوا له زمان ده که ن وپی دی ده لیت: له خوا بترسه وه نیمه

^۱ - نه فهرمووده یه (حسن) ه، (مسلم: ۱۱/۱۲ نووی) گیرایه تیه وه.

^۲ - نه فهرمووده یه (حسن) ه، (ترمذی: ۲۴۱۲) وه (ابن ماجه: ۳۹۷۴) گیرایانه تیه وه. وه (ترمذی) ده لیت: نه فهرمووده یه (حسن غریب) ه وه (البانی) به (ضعیف) ی داناره.

^۳ - نه فهرمووده یه (حسن) ه، (ترمذی: ۲۴۰۷) وه (احمد: ۹۶/۳) گیرایانه تیه وه.

ھەموومان بەندىن بەتۋە، جا ئەگەر سەقامگىر بىت ،ئەوا ئىمەش سەقامگىر دەيىن. ۋە ئەگەر خواروخىچ بىت ،ئەوا ھەموومان خواروخىچ دەيىن. ۋە پىلوانى سەلەف لەكاتى دركاندنى ھەر ۋوشەيەكدا لى پىرسىنە ۋەيان لەگەل خۇيان دەکرد گەر چى ۋوشەكەش بىرىتى بوايە لە: "ئەمۇ گەرە، ئەمۇ ساردە". ۋە دەگىپنە ۋە كەلە خەودا بىنراۋە پىرسىارىيان لە زۆرۈك لەكەلە زانايان كىردۈۋە ، كەحالتان چۆنە لە پاش مردن؟ يەككىيان ۋوتويەتى: من گىرم خواردۈۋە بەدەست ۋوشەيەكە ۋە كەكاتى خۇي دركاندۈۋە ،كە ۋوتومە: ئاي خەلگى چەند پىتويىستيان بەبارانە؟ ۋە پىم ۋوتراۋە: تۇ چوزانىت؟ من باشتر لە بەرژە ۋەندى بەندەكانم شارەزاترم.

ئايال فرىشتەكان ھەموو ۋوشەيەك تۆمار دەكەن

سەرچەم زانايان لەم بابەتە جىاۋاز وناكۆكن ، كەئايال فرىشتەكانى سەرشانى ئادەمىزاد تەنھا ۋوتەي چاكەو خراپە تۆمار دەكەن، ياخود ھەموو ۋوتەيەك؟ لەم بابەتە دوو پايۇچوون ھەيەكە باشتىرىنيان وديارىترينيان پايۇچوونى يەكەمە ،كەپىيان وايە ھەموو ۋوتەيەك تۆمار دەكەن.

ھەندىك لە سەلەف دەلەين: ھەموو ۋوتەيەكى ئادەمىزاد لە سەريەتى تەنھا ئەۋە نەبىت كەلە پىناۋى خودادا ۋوتراۋە.

ۋە (أبو بكر) ؑ زامانى خۇي دەگرت و دەپووت: ئەمە سەرچاۋەي بەلاكانە.

ۋە ھەروەھا ۋوتەكانت دىل ۋەندى تۇن، جا ھەر كاتىك دركاندت ئەۋا دەبىتە دىل ۋەندەي ۋوتەكانت. خۋاي گەرەش دەفەرمىت: (مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ... ق: ۱۸) ۋاتە: ھەر ۋوتە ۋوشەيەك لە دەم ۋزار بىتە دەر، خىرا پاستەوخۇ چاۋدېرېكى ئامادە تۆمارى دەكات.

گەرەترين بەلاكانى زمان

زمان دوو بلای گه وره ی هه یه، جائه گهر له یه کښکیان دهریازمان بیت، له وی تر نه سته مه پزگار بوونمان که نه. دووانه ش بریتین له به لای "ووتن ویی" دهنگ بوون.

دوور نی یه هه ریه که یان له شوین وکاتی خویدا گه وره ترین تاوان به سه ر خاوه نه که یدا بهینیت، چونکه بی دهنگ بوون له ناستی هه ق وراستیدا شهیتانیکي که پولاته وسه پیچی خودای گه وره ی کردووه. وه "ووتن وقسه کردن" به ناحه ق وناپه وایی و دوور له راستی، نه و شهیتانیکي به دهنگ وگزیه ویاخی بووه له خودای گه وره، جا زوریک له خه لکی گرفتاری به لاگانی "ووتن ویی" دهنگین.

جا نه و که سانه ی له م نیوه نده دا خویان پاراستووه، نه وانه پیواری شاپرگی پاست ودرستن که هه میسه له کاتی خپروچاکه هاتوونه ته گفتوگو، وه له کاتی خراپه خوازیدا خویان وزمانیان پاراستووه. وورده کاری ته وایان بق ووته کان وه بی دهنگ بوونه کانیان کردووه به شتوازی که له به رژه ووه ندی قیامه تیاندا بیت. که سی وا هه یه له قیامه تدا به نه ندازه ی چیاکان کاری چاکه خوازی نه نجام داوه، که چی به تاکه وشه یه کی ناپه واهه رسی به هه مووی هیتاوه. وه که سی واهه یه به نه ندازه ی چیاکان کاری خراپه کاری نه نجام داوه، که چی به ته نها وشه یه ک ویا دی خودایه ک نه و چیا تاوانه ی پوخاندووه.

۴- هه نگاوه کان:

مه به ست لیی هه نگاوانه به ره وکاره کا چ خیریت یان شه ی. زور پیویسته پیش هه ر هه نگاوانانیک به وردی لیکدانه وه ی ته وایی بق بکهین تا بزاین سه رته نجامی نه م کارو هه نگاوانه خپروچاکه خوازییه یاخود شه پوخرابه خوازییه، چونکه هه ر هه نگاوانانیک که دهینیت بق کاری چاکه خوازی نه واهه نگاوانیک له خوای گه وره نزیک ده بیتوه. جا ساته کردن دوو جوره: (ساته ی پییه کان "هه نگاوه کان"، وه ساته ی زمان و "ووته کان").

جا هه‌ریه‌که‌یان ته‌واوکه‌ری شه‌وی تریانه، هه‌ر بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیّت: (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا... الفرقان: ٦٣) واته: به‌نده‌کانی خوای میهره‌بان شه‌و که‌سانه‌ن که‌ زۆر به‌هیمنی و سالاری به‌سه‌ر زه‌ویدا تی ده‌په‌پن، وه‌کاتیکیش نه‌فام و نه‌زانه‌کان به‌ ووتنه‌ی ناشرین پڕویه‌پروویان ده‌بنه‌وه، شه‌مان به‌سالو ووتنه‌ی جوان به‌پێیان ده‌خه‌ن.

خوای گه‌وره‌ باسی له‌سه‌قامگیری شه‌و پێپه‌ خواتاسه‌ ده‌کات له‌"هه‌نگاوه‌کان و ووتنه‌کاندا" هه‌روه‌کو چۆن کۆکردنه‌وه‌یه‌کی له‌ نێوان "ساته‌کان و بیروکه‌کاندا کردووه‌" که‌ده‌فه‌رمیّت: (يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ... غافر: ١٩) واته: شه‌و خودایه‌ به‌هه‌میشه‌یی چاوه‌ ناپاک و خیانه‌تکاره‌کان ده‌ناسیّت، وه‌ده‌زانیّت چێیان له‌دل و ده‌رونیاندا هه‌شارداوه‌.

به شی چوارهم
چهارم کردنی خراپه کاری
و
پاراستنی داوین

حه‌رام کردنی خراپه‌کاری و پاراستنی داوین

هه‌موو ئه‌م باسه‌مان له‌ باب‌ته‌کانی پێش‌ه‌ویدا پوون کردۆته‌وه‌ له‌ قه‌ده‌غه‌کردن وحه‌رام کردنی خراپه‌کاری "الفواحش" وپێویستی پاراستنی داوینوه‌له‌م باره‌یه‌وه‌ش پێغه‌مبه‌رﷺ ده‌قه‌رمیت: (اکثر مايدخل الناس النار؛ الفم والفرج.)^١ واته‌: خه‌لکی نۆزیه‌یان به‌هۆی خراپ به‌کاره‌ینانی "زمان وداوین" ده‌چنه‌ دۆزه‌خه‌وه‌.

هه‌روه‌ها له‌ (صحيحین) دا هاتوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌رﷺ فه‌رموویه‌تی: (لايحل دم امرئ مسلم الا بأحدي الثلاث: الشيب الزاني، والنفس بالنفس، والتارك لدينه المارق للجماعة).^٢ واته‌: ته‌نها به‌ئێشێ خۆینی که‌سیکی موسلمان هه‌لāl ده‌بیت: پیاویکی خه‌زاندار زینا بکات، یاخود له‌ناحه‌ق که‌سیک بکوژیت، یاخود له‌ئاینه‌که‌ی هه‌لگه‌ڕێته‌وه‌ وله‌پێڕی بره‌واداران لابادات.

وه‌ئێه‌ی له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا تێبینی ده‌کریت کاری زیناکردنی له‌گه‌ڵ کافریبون وبی باوه‌ڕی و خۆین پشتن کۆکردۆته‌وه‌. ئه‌مه‌ش خۆی له‌خۆیدا ئاماره‌یه‌ بۆ هاورێک بوونی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و ئایه‌ته‌ پێرۆزه‌ی که‌له‌ سووره‌تی "فرقان" دا هاتوه‌،^٣ وه‌ئێه‌و فه‌رمووده‌یه‌که‌ (ابن مسعود) گێڕاویه‌تیه‌وه‌.

جا هاورێک وبه‌دوايه‌که‌دا هاتنی تاوانه‌کان له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ئه‌و ده‌سه‌لمیتیت که‌ پێغه‌مبه‌رﷺ له‌و تاوانانه‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کات که‌ زیاتر و نۆزیه‌ی خه‌لکی توشی ده‌بن که‌ ئه‌ویش "زینا"یه‌. پاشان به‌پله‌یه‌ک دواي ئه‌و "کوشتنه‌" پاشتر"بی

^١ - نه‌م فه‌رمووده‌یه‌(حسن)، ٥، (احمد: ٣٩٢/٢) وه‌(ابن المبارک) له‌ (الزهد: ٣٧٩) گێڕایانه‌وه‌.

^٢ - نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ (صحيح)، ٥، (بخاری: ٩٨٧٨) وه‌(مسلم: ١٦٦/١١ نووی) گێڕایانه‌وه‌.

^٣ - وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا... الفرقان: ٦٨.

باوه پي وه لگه پانه وه " ئمه له لايهك، له لايهكي تره وه پيغه مبه رﷺ له تاواني گه وره وه بۆ گه وره ترينه كان پيزبه ندي بۆ كردون.

جا خراپه و سلبيا ته كانى زينا زۆن و پيچه وانه ي چاكسازى كۆمه لگان. كاتيك ئافره تيك زينا دهكات، ئه و سنوورى خوداي گه وره ده شكيتيت و سه رشۆپي و پيسوايي توشي خۆي و خانه واده كهي دهكات، ئه مه جگه ئه گه ر سكي پرپيت و نه و مندا له له دايك ببيت، ئه و وه چه يه كي حه رام وبى گانه تيكه ل به و بنه ماله و خانه واده يه دهكات و تيكه ليان ده بيت و ناو و ناو نيشانى ئه و ان وهرده گريت. وه له دوا پۆژدا له ميراتي ئه و خانه واده يه وهرده گريت كي پتي ناشيت و دروست نى يه ... هتد.

هه روه ها ئه گه ر ئه و مندا له له پيش له دايك بووني له ناو براو له باربرا، ئه و جگه له زينا كه تاواني كوشتنيش هاته پالي، كه واته كۆرپه يه كي بى تاوان ده كوژريت. جائه گه ر پياويك زينا بكات، ئه و سنوورى خودا ده شكيتيت و ده ست دريژي ده كاته سه ر ناموسي ئافره تيكى داوين پاك و وه چه و نه وه ي خۆي تيكه ل به وه چه ي خه لكى دهكات وه پيسوايي ده هينيت به سه ر خانه واده يه كدا. دوور نى يه ئه و ئافره ته ي ده ست دريژي كراوه ته سه ر دواتر له لايه ن كه س و كارى يه وه توشي له ناو چوون و كوشتن نه بيته وه.

جا ئه م تاوانه گه وره يه مايه ي كاو له بووني دونيا و تيا چووني ئاخيره ته، جگه له وه ي مالى ئاگرينى بۆ خۆي سازداوه له گۆپو قيامه تدا. جا چه ندين كاره سات و ئاشوبى بى شومار دروست بووه له نيو خه لكى دا كه به چه ندين خوین پڙاوه و خانه واده و خيزان كاو لكراره، هه ره مه مووى له سه ر نه نجامى تاوانيكي وه ك زينا وه وه يه.

هه روه ها له تايبه ته نديه كانى ئه م تاوانه ئه وه يه كه و خاوه نه كه ي توشي كۆمه ليك نه هه مه تي دهكات وهك: توشي ده ست كوړتى و نه مه ن كوړتى وه ژارى ده بيت

نه خوښی و چاره سهر

پوخسارو دیمه ن وچاره پدهش ونیسك گران ده بیت له ننو خه لگیدا به كه سبكي ناشايسته و ناپه سهند ناو ده بریت كه متمانه ی خه لكی له ده ست ددهات.

دل ده مریت وتوشی نه خوښی وده ردو ترس و بیمی ده كات ، شهیتان ده كاته هاو ه لای هه میشه یی ووه ده بیت ته دوور كه وتنه ووه وه لاهاتنی فریشته كان له خاوه نه كه ی. دواتر مروؤ به سروشتی خوی پتی خوښه بمریت یاخود خیزانه كه ی بكوریت، به لام نه بیستیت كه زینای نه نجام داوه.

(سعد بن عباد) رضی الله عنه ده لیت: نه گه ر پیاوړك ببینم زینا له گه ل خیزانه كه م نه نجام ددهات، به شمشیر له ت وپه تی ده كه م. نه م ووته یه یان گه یانده پیغه مبه ری خودا، پیغه مبه ریش فهرمووی: (تعجبون من غیرة سعد؟ والله لأنا أغیر منه، والله أغیر منی، ومن أجل غیرة الله حرم الفواحش ماظهر منها وما بطن).^۱ واته: نایا سهر سوړمانن به غیره ت وپه روښی سه عد؟ سویند بیت به خودا من له سعد به غیره ت ترم ، وه خودا له من به غیره ت تره، جا له بهر غیره تی خودا بوو خراپه کاری وزینا به هه موو چه شنه كانیه وه "ناشكراو نهیننی" قه ده غه و حرام كراوه.

وه له (صحیحین) دا هاتووه كه پیغه مبه ر رضی الله عنه ده فهرمیت: (إن الله یغار، وإن المؤمن یغار، وغیرة الله أن تأتي العبد ما حرم علیه).^۲ واته: خوای گوره غیره ت ده كات ، وه بپروادارانیش غیره ت ده كه ن ، غیره تی خوا گه وړه یه و له و ساته دایه كه به نده كانی شتیكي حرام وقه ده غ هكراو نه نجام بدهن.

هه وړه ما له (صحیحین) دا هاتووه كه پیغه مبه ر رضی الله عنه فهرموویه تی: (لا أحد أغیر من الله، ومن أجل ذلك حرم الفواحش ما ظهر منها وما بطن، ولا أحد أحب إليه العذر من الله، ومن أجل ذلك أرسل الرسل مبشرين ومنذرين، ولا أحد أحب إليه

^۱ - نه م فهرمووده یه (صحیح)، بخاری: ۶۸۴۶ وه (مسلم: ۸۰/۱۷) نووی گتیرایانه ته وه.

^۲ - نه م فهرمووده یه (صحیح)، بخاری: ۵۲۲۳ وه (مسلم: ۸۰/۱۷) گتیرایانه ته وه.

ابن القيم الجوزی

المدح من الله، ومن أجل ذلك أثنى على نفسه).^۱ واته: هیچ که سبک هیندهی خدا به غیرت نی یه ، وههه له بهر نه مه یه که خراپه کاری نهی نی وناشکرای قه دهغه کردووه ، وه هیچ که سبک هیندهی خدا پیتی خوش نی یه که بیانووی بهنده کانی بپریت، هه ربویه پیغه مبه رانی په وانه کردووه به مژده دهر وترسینه. وه هیچ که سبک هیندهی خدا پیتی خوش نی یه که سوپاس گوزاری وشوکرانه بژیږی بکریت، وهه له بهر نه وه یه که وه سف و سه نای خوی کردووه .

وه له (صحيحین) دا هاتووه له ووتاری خورگيراندا "الكسوف" که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (يا أمة محمد والله إن لا أحد أغیر من الله ان يزني عبده أو تزني أمته، يا أمة محمد والله لو تعلمون ما اعلم لضحكتم قليلا ولبكيتم كثيرا، ثم رفع يديه وقال: اللهم هل بلغت؟)^۲ واته: نهی گه لی محمد، سویند بیت به خدا ، که س هیندهی خدا به غیرت وپه رۆش نییه ، کانتیک بهنده کانی ده بینیت زینا ده که ن. نهی گه لی محمد، سویند بیت به خدا نه گه ر نه وه ی من ده یزانم ئیوه بتان زانیایه ، نه واکه م پی ده که نین وژورده گریان. پاشان هه ردووه ده سستی به رزکرده وه فهرمووی: خدایه نایا گه یاندم؟

جا باس کردنی نه م تاوانه له پاش نوژی خورگيران له ووتاره که یدا نهی نی یه کی گه وره ی ئیدایه بق که سبک بیر تیږیبت. بلاویوونه وه وسه ره لدانی تاوانی زینا له مه ترسبه کانی کاول بوون وویران بوونی دونیادایه ، هه روه کو له (صحيحین) دا هاتووه که (أنس بن مالك) ده لیت: باسیکتان بق ده که م که که س له پاش من بۆتان ناکات. ووتی: گویم له پیغه مبه ری خدا بوو ده یه رموو: (من اشراط الساعة ان يورفع العلم ، ويظهر الجهل ، ويشرب الخمر ، ويظهر الزنى، ويقلل

^۱ -نهم فهرمووده یه (صحيح)ه، (بخاری: ۳۶۳۴) وه (مسلم: ۸۰/۱۷) گئیرایانتموه.

^۲ -نهم فهرمووده یه (صحيح)ه، (بخاری: ۱۰۴۴) وه (مسلم: ۶/۲۱۰ نووی) گئیرایانتموه.

الرجال، وتكثر النساء، حتى يكون لخمسي امرأة القيم الواحد.)^١ واته: ئەم پووداوانه له‌مه‌رجه‌کانی هاتنی قیامه‌ته: زانست وزانیاری که‌م ده‌بیئت، نه‌زانین و نه‌فامی بال به‌سه‌ر ژياندا ده‌گیشیئت، مه‌ی ده‌خورپته‌وه، زیناکردن زۆر ده‌بیئت، وه‌پیاوان که‌م ده‌بنه‌وه، ته‌نانه‌ت بق په‌نجا ئافره‌ت ته‌نجا یه‌ک پیاو ده‌بیئت. سونه‌تی خوای گه‌وره‌ وایه‌ له‌ گه‌ل بلا‌ویونه‌وه‌ی زیناو ده‌رکه‌وتنی وه‌ک دیارده‌یه‌ک له‌نیۆ کۆمه‌لگادا. خوای گه‌وره‌ خه‌شم وقینی دیته‌ جۆش وسزای گشتی په‌وانه‌ی ئه‌و کۆمه‌لگایه‌ ده‌کات. (عبدالله بن مسعود رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) ده‌لیت: مه‌رکاتیک زیناو پیا "سو" وه‌ک دیارده‌ له‌ هه‌ر کۆمه‌لگایه‌ک ده‌رکه‌وتن، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ مۆله‌نی کاولکردنی ده‌دات.

جا هه‌ندی‌ک له‌پیاوه‌ ئایینه‌کانی جوله‌که‌ ده‌گپنه‌وه‌که‌ "حبریک"ی جوله‌که‌ کوپه‌که‌ی خۆی بینی ده‌ست بازی له‌گه‌ل ئافره‌تی‌کدا ده‌کرد، پاسته‌وخۆ باوکه‌که‌ هاواری کرد، نه‌که‌ی پۆله‌... باوکه‌که‌ توشی شه‌له‌لی جه‌سته‌ بوو، خیزانه‌که‌شی توشی به‌دپه‌وشنی هات. جا به‌کوپه‌که‌ی ووت: ئەم سه‌ره‌نجامی کاره‌ چه‌په‌له‌که‌ی تۆیه‌ که‌چی به‌سه‌ر مندا هینا، ده‌ک خیر له‌وه‌چه‌تا نه‌بیئت هه‌تا ماویت...

توندترین سزا له‌ هه‌دی زینا دایه

خوای گه‌وره‌ سزای زینای له‌نیۆ سزاکاندا تاییه‌تمه‌ند کردوه‌ به‌سێ خال: ١. کوشتن به‌ناشیرینترین شیوا، یاخود سزای دارکاری بۆمه‌موو جه‌سته، وه‌دووو خستنه‌وه‌ی بۆ دووره‌ ولات بۆ ماوه‌ی سالتیک که‌ ئەمه‌ش سزای دل وده‌روونه. ٢. خوای گه‌وره‌ پیگری کردوه‌ له‌ به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ وسۆز ده‌ربهرین وپه‌حم کردن به‌ زیناکار له‌کاتی سزادانیدا، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ له‌مه‌موو که‌سێک ته‌نانه‌ت له‌دایکیش زیاتر به‌سۆزتر و میهره‌بانتره‌ بق به‌نده‌کانی. له‌گه‌ل ئەه‌شدا ئەم جۆره‌

^١ - ئەم فرموده‌یه‌ (صحیح‌ه‌، بخاری: ٨١) وه‌ (مسلم: ٢٢٦/١٦ نوری) گپ‌ایانه‌تموه‌.

سزایه‌ی دیاری کردوه بۆ زینا کاران ئەمە لەلایەك، لەلایەکی تره‌وه‌ سروشتی مرقه‌كان وایه‌ كه‌ هه‌میشه‌ له‌نێو جۆری تاوانباراندا ، هاوسۆزییه‌ك هه‌یه‌ بۆ زیناكاران به‌راورد له‌گه‌ڵ تاوانه‌كانی دزی وكوشتن و مه‌ی خواردنه‌وه‌ . هۆكاری ئەم سۆز و به‌زییه‌ش بۆ ئەوه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ كه‌ نه‌جای دانی زینا له‌ نێو هه‌موو چین و توێژه‌كانی كۆمه‌لگادا بوونی هه‌یه‌ چ ده‌وله‌مه‌ند و هه‌زارو گه‌وره‌ پیاوان و...هتد. وه‌زیاتر ئەم كاره‌ چه‌په‌له‌ له‌ پێگه‌ی عه‌شق و خۆشه‌ویستی به‌وه‌ سه‌ر هه‌ڵده‌دات. وه‌سروشتی مرقه‌یش وایه‌ كه‌ هه‌میشه‌ سۆزی ده‌رده‌بێت بۆ شه‌یدایان و عاشقان. هه‌رچه‌نده‌ عاشق وشه‌یداو خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌ ئەم جۆره‌ كارو تاوانه‌ی لێ ناوه‌شێته‌وه‌. هه‌روه‌ها ئەم تاوانه‌ "زینا" زۆر جار به‌ره‌زامه‌ندی هه‌ر دوولا پووده‌دات، وه‌كه‌متر زۆر كردن و ده‌ست درێژی تێدایه‌، وه‌شه‌هوه‌ت و ئاره‌زوو له‌هه‌موو ده‌رونیكدا هه‌یه‌. ئەمانه‌ كۆمه‌ڵێك هۆكارن بۆ ئەوه‌ی خه‌لكی به‌زه‌بیان به‌زیناكار بێته‌وه‌، وه‌پاشه‌گه‌زبینه‌وه‌ له‌سزادانیان ، كه‌ ئەمانه‌ له‌لاوازی باوه‌په‌وه‌یه‌. جا هه‌ر له‌به‌ر ئەم مه‌به‌سته‌یه‌ خوای گه‌وره‌ پێگری كردوه‌ له‌ده‌ربڕینی هاوسۆزی بۆ زیناكاران به‌تایبه‌تی.

۳. خوای گه‌وره‌ بریاری داوه‌ كه‌ سزادانه‌كه‌یان له‌ پێش چاوی خه‌لك و به‌ئاماده‌بوونی خه‌لكێكی زۆر بێت، تا بپێته‌ په‌ندو عیبه‌رت بۆ كه‌سانی تر، وه‌سزای پیاوی خێزانداری بریتی یه‌ له‌به‌ردباران كردن كه‌له‌ سزای گه‌لی "لوط" وه‌ هاتوه‌كه‌ نێربازیان ده‌كرد. خوای گه‌وره‌ به‌ردی باران به‌سه‌ریاندا و دواتر به‌ناخی زه‌ویدا پۆی كردن. جا خراپه‌كانی نێربازی له‌ ژماردن نایه‌ن ، هه‌ر بۆیه‌ پێكراو "مفعول به‌" بكوژدێت باشت‌ره‌ له‌وه‌ی توشی ئەو تاوانانه‌ بێت و ئەو كارە‌ی

له‌گه‌لدا بکریت ، چونکه به‌ئەنجامدانی ئەم کاره لێی ئیتر خێری نامینیت و له‌مەردایەتی وجوامیری دەکه‌وێت و ناوی شەرم و حەیا ی دەتکێت.^۱

سزای ئەو کەسانە ی کە کاری گەلی "لوط" ئەنجام بدات ، واتە نێربازی بکات

ئایا کە سێک کاری نێربازی له‌گه‌لدا بکریت ، واتە پێکراو بێت "المفعول به" دەچێتە به‌هەشتەوه ؟

^۱ - ئەم جۆره کەسانه که هه‌ژگری ئەم کاره چه‌په‌له‌ده‌بن چه‌ر به‌کەلکی هه‌چی نر نایەن، وه‌ناماده‌ن له‌م پشاوهدا قوربانی هه‌موو شتێک بده‌ن. بۆیه هه‌مانه‌ی هه‌چ شتێکیان پێ ناکرێت هه‌ر نهرک و به‌رپرسانی و کارێکیان پێ بپه‌ڕرێت ناپاکێ لێ ده‌کەن. وه‌نه‌گه‌ر خه‌زانداره‌یت نه‌وا مه‌ترسی هه‌یه له‌م پشاوهدا خه‌زانه‌که‌شی توشی زه‌ناو ناوه‌وایی بکات. "وه‌رگێڕ"

^۲ - ته‌بیهی: زۆر جبار له‌سه‌رجه‌م کێب و سه‌رچاوه‌کاندا له‌ بیری ووشه‌ی "نێربازی" ووشه‌ی "لوطی- لوطه" به‌کارده‌هێرێت. تاوانی نێربازی تاوانێکه و ناشرکرایه ، به‌لام وه‌رگرتنی ئەم ناره‌ ده‌گه‌ڕێتموه بۆ خۆدی ئەم گه‌له‌ی به‌م کاره ناشرینه ناسراون. وه‌ په‌غه‌مه‌ریکیان له‌لایه‌ن خۆداوه بۆ ره‌وانه‌ کراوه به‌ناوی جه‌زه‌تی (لوط).

لێره‌دا ناوبانگ ده‌رکردنی ئەم تاوانه‌، به‌ناوی په‌غه‌مه‌ره‌که‌وه گه‌موره‌ترین سه‌تم و ناوه‌وایه. جا په‌غه‌مه‌رنێک سه‌رجه‌م ته‌مه‌نی به‌گه‌یه‌اندنی په‌یامی یه‌که‌په‌رستی و دژایه‌تی کردنی نێربازی ته‌رخان کردی، وه‌له‌ پشاویدا قوربانی زۆری دا. کەچی له‌سه‌ر نه‌نجامدا ناوی ئەم تاوانه‌ به‌ریت به‌سه‌ر ناوی ئەو په‌غه‌مه‌ره‌ نازیه‌دا؟ به‌راستی ئەمه‌ کارێکی ناوه‌وا نابەجێ یه‌.

هه‌روه‌ها په‌غه‌مه‌ری خۆدا ﷺ که‌ سه‌رمووده‌کاغان له‌م باره‌یه‌وه ده‌گه‌ڕێتموه ده‌فه‌رمیت: (هه‌رکە سێکێک بیهی که‌ کرده‌وه‌ی گه‌لی (لوط ی ده‌کرد) ناهه‌رمیت خه‌ریکی (لوطی - لوطی) بێت، به‌لکو ده‌فه‌رمیت کرده‌وه‌ی گه‌لی لوط: (من وجدته عمل قوم لوط فافتلوا الفاعل والمفعول به) .. (لن الله من عمل قوم لوط لن الله من عمل قوم لوط لن الله من عمل قوم لوط). واته: په‌غه‌مه‌ر له‌ سه‌رموده‌کانی به‌ تاوانی گه‌لی لوط ناوی ده‌برد ته‌ک به‌ناوی خۆدی په‌غه‌مه‌ره‌ که ، وه‌ک ئەوه‌ی ئەمڕۆ ده‌بینین وه‌ که‌یه‌کاندا ده‌فه‌رمیه‌وه.

هه‌ربۆیه ئێمه‌ له‌م وه‌رگێڕانه‌دا ووشه‌ی نێربازی به‌کارده‌هێریت، وه‌ ووشه‌ ناوی ئەم په‌غه‌مه‌ره‌ نازیه‌ له‌م کاره به‌دوور ده‌گرێن. "وه‌رگێڕ"

ابن القيم الجوزی

گویم له (شیخ الاسلام - ابن التیمیة) بوو له وه لاحدا ووتی: زانایان له م بواره دا دوو بۆچوونیان ههیه:

هه نديکیان پێیان وایه ناجیته به هه شته وه به به لگهی نه و فرموده یه ی که پێغه مبه ﷺ فرموویه تی: (لا یدخل الجنة ولد زینة)^۱ واته: کۆری زینا ناجیته به هه شته وه.

جا نه گهر نه مه حالی کۆری زینا بیته، که خۆی له خۆیدا هیچ تاوانیکی نی یه، ته نه ا نه وه نده نه بیته له توخمیکی شیس و ناپاکه، هه ر بۆیه چاوه پوانی خیری لی ناکریت. جانه گهر جهسته یه ک به حه رام گه وه کرابیته شایسته ی ناگر بیته. نه ی نه بی نه وجهسته ی که به توخمی حه رام دروست بووی شایسته ی چی بیته؟

جا ده لێن: که سی کاری نێریازی له گه لدا کرابیته، زۆر خراپتره له کاری زینا، چونکه نه مه یان زیاتر شایسته ی سزایه و خیر پراو و پيسواو سه رشۆپتره. جانه گهر نه مه پيشه ی بیته له مندالی و پیریدا نه و خوای گه وه سه رکه و تووی ناکات له هیچ کار و زانستیگدا، ته نه نه ت پێنمایی نه و به کردنیش ناکات.

پوخته ی پشکنین له م باب به ته دا:

^۱ - نه م فرموده یه (حسن لغیره)، وه (ضعیف الاسناد) وه (متکسر المثن) واته سه نه ده که لاوازه و ده قه که یشی ناپه سه نده، به لام (البانی) به جه نه د گه واهێک به (حسن) ی داناهه، به روانه: (السلسله الصحیحه: ۶۷۳).

وه (البانی) ده لێت: نه م فرموده یه (لا یدخل الجنة ولد زینة) واتا که ی به و شێه روانه ته نی یه، به لکو مه به ست لی نی نه و که مه یه به رده وام هه میشه خه ریکی کاریکی زینا کاریه تا به و کاره وه ده نا سرتیه وه، نه و له قه به ی لی نه تریت. جا پێی ده لێن کۆری زینا. هه روه کو نه وانه شی باوه شیان به دنیا کردوه پێیان ده و تریت "کۆری دنیا"، وه هه روه کو به گه رۆک و گه شیار ده و تریت "ابن لالسیل" واته پێوار، به م جه نه ده و تریت (اولاد الزینا، ابن الزینا) جانه مه مه به یه سی پێغه مبه له م فرموده یه دا.

وه نه م فرموده یه کۆری زینا کار ناگریتیه وه، واته که میک له جووت بوونیکی زینا له دایک بوویت، وه به واتای زینا ناره ده نا کریت، چونکه له به رته دا بی تاوانه. وه ده لێت له م بواره دا له ووتنه کانی (ابی جعفر الطحاوی) سه رده م وه رگرتوه له شه رهی نه م فرموده یه.

نه‌گەر ئه‌و که سه‌ ته‌وبه‌ی نصوحی به‌کجاری بکات وپاشه‌گه‌زبێته‌وه‌ وه‌بگه‌پێته‌وه‌ سه‌ر کاری چاکه‌و چاکه‌خوازی وخواپه‌رستی. ئه‌وا خودای گه‌وره‌ لێی ده‌بوریت وخرابه‌کاریه‌کانی ده‌سپێته‌وه‌ و وه‌لێی خو‌ش ده‌بێت وده‌چێته‌ به‌هه‌شته‌وه‌، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ به‌ ته‌وبه‌کردن وپاشه‌گه‌ز بوونه‌وه‌ له‌ هه‌موو تاوانه‌کانی خو‌ش ده‌بێت، چونکه‌ سروشتی ته‌وبه‌ کردن ئه‌وه‌یه‌ که هه‌موو تاوانێک به‌ هاوبه‌ش وکوشتنی پیغه‌مبه‌ران وجادوگه‌ری وبی‌ باوه‌پی و... هتد هه‌ر هه‌مووی ده‌سپێته‌وه‌ وه‌به‌دانایی ودادپه‌روه‌ری خودا، ته‌وبه‌کار وه‌ک بێ تاوان وایه‌.^۱ وه‌ په‌یمانی داوه‌ که کاره‌ خراپه‌کانی ته‌وبه‌کاران بگۆرێت به‌ چاکه‌. وه‌ئهم یاسایه‌ هه‌موو ته‌وبه‌کاران ده‌گێته‌وه‌: (قل یا عبادي الذين أسرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر الذنوب جميعاً إنه هو الغفور الرحيم... الزمر: ۵۳) واته‌: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر پێیان بڵێ ئه‌ی ئه‌و به‌ندانه‌ی که تاوانکارن وتاوانتان زۆره‌، بێ ئومێد وه‌یوا بپاوه‌مه‌ن له‌ په‌حمه‌تی خودای گه‌وره‌. خوای گه‌وره‌ له‌ هه‌موو تاوانه‌کانتان ده‌بوریت، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ لێ بورده‌و به‌خشنده‌یه‌. به‌لام ئه‌مه‌ تایبه‌ته‌ به‌ ته‌وبه‌کارانه‌وه‌.

کو‌تا شه‌ری "ئاخر شه‌ری"

(حافظ أبو محمد عبدالحق الأشبيلي) رحمه‌الله ده‌لێت: که‌مه‌لێک هه‌کار هه‌ن که‌ده‌به‌نه‌ مایه‌ی ئاخر شه‌ری مرۆڤ له‌سه‌ره‌مه‌رگ وکو‌تایی ژياندا. له‌وانه‌: دونه‌یابازی وپشت کردن له‌ قیامه‌ت، بوێری چاونه‌ترسی له‌ ئه‌نجام دانی تاوان وتاوانکاری وسه‌رپێچیدا. هه‌ژگری وئالوده‌بوون به‌تاوانێکی تاییه‌تی گه‌وره‌وه‌ که‌ دواتر پێشنایی ژیری وجو‌شی دڵ وه‌ژشیاریت له‌ناو ده‌بات، دڵ وده‌رون په‌رده‌پۆش ده‌کات وچیتر ئامۆژگاری ووریاکردنه‌وه‌ی بێ سوود ده‌بێت. جا له‌ناکاوه‌ وکو‌ت

^۱ - فه‌رموده‌یه‌کی (مرفوع) لهم بواره‌دا هاتوه‌ که‌ (ابن ماجه‌: ۴۲۵۰) به‌ (الاسناد ضعیف) ده‌بگێته‌وه‌، وه‌ (ان حجة والبانى) به‌ (حسن) ی داده‌نێن.

و پریکدا مردن به خانگیری ده بیټ وسره نه نجامی به خراپه کاری و عاقیبه تی شه پری کۆتایی دیت.

ههروه ها ده لیت: ده گێر نه وه که یه کێک له جهرده کانی "ناصر" له سه ره مه رگدا ده بیټ ، کو په که ی پیتی ده لیت بلێ (لا إله إلا الله) شه ویش به رده وام ده لیت "ناصر پشت و په نامه" چه ندین جار دووباره ی ده کرده وه و نه وه ره ه مان وه لای مه بوو، وه به کو په که ی ده ووت: نه ی فلان که س، ناصر تو به شمشیره که ندا کوشت و کوشتار ده تناسیته وه، پاشان مرد.

وه (عبدالحق) دیسانه وه ده لیت: به که سیکی تریان ووت بلێ "لا إله إلا الله". شه و له وه لامدا ده بیوت: له مالی فلان که س شه و شته ی تیدا چاک بکه ن. وه بیستانی فلانه که س وای لی بکه ن . تا مرد.

وه ههروه ها ده لیت: (أبو طاهر السلفي) مۆله تی دام شه م پووداوه ی له سه ر بگێر مه وه: که به که سیکیان ده ووت له سه ره مه رگ بلێ (لا إله إلا الله) ، شه ویش به زمانی فارسی ده بیوت: (ده به یازده) واته (ده که په تی یانزه) .. وه یه کێکی تر بییان ده ووت بلێ: لا إله إلا الله... شه ده بیوت: پێگای حمامی منجاب له کو ی یه ؟

وه ده لیت: شه م ووت به چه یزکی له سه ره ه یه . ده گێر نه وه پیاویک له به رده م ماله که یاندا ، پاوه ستابوو، ده رگای ماله که یان گه وره بوو. له ده رگای حه مام ده رچوو. له و کاته دا که نیزه یه کی ژۆر جوان به ویدا تیده په پیت وه له پیاوه ده پرسیت: پێگای حه مامی منجاب له کو ی یه ؟ پیاوه که ش به هه لی ده زانیټ و جوانی که نیزه که کاریگه ری تیده کات. وه ده یغه له تینیت و ده یه ویت ده ست دریزی بکاته سه ری.. ده لیت شه مه ده رگای حه مامه که یه . واته مالی خویان. که نیزه که ش (کچه که) ده چیته ژووره وه . پیاوه که ش به دوایدا ده پواته ژووره وه . کچه که هه ست ده کات فیلی لی کراوه شه مه حالی کابرایه و نه تی خراپه .. به پوو خوشی و

نه خوشی و چاره سهر

نازه وه ووتی: نهی نابیت هه ندی خواردن و خواردنه وهی خوش کاره که مان بپازینیته وه. کابراش ووتی: هه رنیتا له یه ک سه عاتدا هه رچی ناره زوی ده که بیت بۆتی ده هینم. پاسته وخق به بی نه وهی ده رگا که ی له سهر دابخات ده چیت بۆ بازار کپینی شته کان. کچه که ش به هه لی ده زانیت هه لیت.. کاتی کابرا دیته وه ، ته ماشا ده کات کچه که پۆیشته وه. و ده سنکاری هیچی نه کردوه له ماله که دا. ئیتر ویل و سهر گهر دانی نه و کچه ده بیت و شه و پۆژ به دوایدا ده که ریت و به کوچه و کۆلاتی نه و شاره دا نیده په ریت و له به رده م خۆیه وه نه م دپره دووباره ده کاته وه- به ئومیدی نه وهی نه و کچه گوئی له م وته یه بیت بیدۆزیته وه ده لیت: (یا رب قائلة یوماً ، وقد تعبت: کیف طریق الی حمام منجاب) نای نه و که سه ی رۆژیک ووتی: پیکای چه مامی (مه منجاب) له کوئی یه. به خوا ماندوو بوم.

پۆژیک له پۆژان له په نجه ره ی یه کیک له باله خانه که وه ده نگیک دیت و له وه لامی نه و دپره دا ده لی: (ملا جعلت سریعاً إذا ظفرت بها حرزاً علی الدار أو قفلاً علی الباب) واته: نه گهر تۆ ده توویست ده ست دریزی بکه یته سه ری با پاسه وانیکت له ماله که دا دابنایه. یان قوفلیکت له ده رگا که بدایه. که گوئی بیستی نه م وته یه بوو ئیتر هۆشی لیبراو دیوانه بوو. به م چه شنه مایه وه هه تا نه م دپره ووشه کۆتایه کانی ژبانی بوو تا مرد...

وه ده گپرنه وه که (سفیان الثوري) شه ویک به یانی ده گریا. لیبانی پرسى: له ترسى تاوان ده گریت؟ نه ویش پوشیکی له زه وی هه لگرت و ، ووتی: تاوان له مه سوکتره. به لام له ترسى ناخر شه پی دا ده گریم.

جا نه مه گه وره ترین شاره زای و دانای یه. که مرۆڤ له وه بترسیت که تاوان سهر قالی نه کات و دوا کارى نه بیت له کاتی مه رگ دا. و سهر نه نجام عاقیبهت شه پی کات.

وه (إمام أحمد) دهگێڕنهوه که له (إبي درداء) وه له کاتی سهره مهرگ له هۆش خۆی چوو، کاتی به ئاگا هاتهوه ئهم ئایه تهی دهخویندهوه (وَقُلُّبُ أَفِيدَتْهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ....الأنعام: ۱۱۰) واته "ئهو کاتهی دل و چاوه کانیان هه لدهگێڕنهوه. ههروهکو چۆن په که مجار له سهره تاوه باوه پریان نه هیناوه به که وره یی خودا و راستی پیغه مه به رزق. ئیمه جاری وازیان لی ده هینین تا له ستهم سهرکه شی خۆیاندا پۆبچن.."

ههروهها ده لیت: ناخر شه په ی ئه مه تووشی ئهو برواداران ه ناییت که دل و دهرونیان پاک و ساغ و باوه پریان دامه زراوه و ملکه چی و گوێپایه لی خوداو پیغه مبه رن (د.خ) وه خه ربکی کاری چاکه و چاکه خوازین به لکو که سانیك ده گریته وه. که ئالوده ی تاوانه گه وره کان و سه رپیچی کارن و سورن له سه ر تاوانکاری و پشت کردن له ته وه کاری. که ئه مانه ده بنه نیچی ری شه یتان و دارو ده سته ی و عاقیبه ت شه پریان ده که ن.

پشت کردن له ئایین له پیناوی ئافره ت

(عبدالحق) ده لیت: دهگێڕنهوه له (مصر) دا که سیک هه بوو به رده وام هۆگرو بانگ بیژی مزگه وت بوو هه موو نوێژتیکی له مزگه وت و، به جه ماعت ئه نجام ده دا. جاریکیان چوو بۆ سه ر بلندگزی مزگه وت (مناره) بۆ بانگ دان. له ته نیشته مزگه وته که وه. مالتیکی گاور هه بوو (مه سبحی). له و کاته کچیکی شوخی ئه و ماله دیته خه وشه که. کابراش له سه روی مناره که وه ده بیبنیت و شیت و شه یدای ده بیت راسته خۆ داده به زیته خواره وه و مزگه وته که به جی ده هیلیت و ده چیته مالی گاوره که. که چه که کابراکه ده بیبنیت که دیته ژووره وه پیتی ده لیت: کابرا چیت ده وی؟ کابراکه ش ده لیت من ته نها تۆم ده ویت! که چه که ش پیتی ده لیت: بۆچی به...؟

کابراش ده‌لێت: چونکه تۆ منت شیت و شه‌یدا کردووه و دڵمت داگیر کردووه...!

کچه‌که‌ش ده‌لێت: من هه‌رگیز کاری ناره‌وات له‌ گه‌ل ناکهم...

کابراش ده‌لێت: من ده‌مه‌وێت بته‌وازم و ماره‌ت بکه‌م...

کچه‌که‌ ده‌لێت: من کچیکی گاوری نه‌سراویم. تۆش که‌سیکی مووسلمان. باوکم به‌ هیچ شتیه‌یه‌ک نامدات به‌ مووسلمان...

کابرا ده‌لێت: من ده‌بمه‌ نه‌سراوێ و گاوری به‌س تۆم بده‌نێ.

کچه‌که‌ش ده‌لێت: گه‌ر ببیت به‌ گاوری نه‌وا منیش پازی ده‌بم.

کابراکه‌ بوو به‌ نه‌سراوێ "گاوری" وه‌ پشتی کردله‌ ئیسلام. وه‌ له‌و ماله‌دا مایه‌وه‌ پێش نه‌وه‌ی ببخوازێت هه‌ر له‌و پۆژه‌دا ده‌چیته‌ سه‌ریانێ خانووی ماله‌که‌ و ده‌که‌وێته‌ خواره‌وه‌ و ده‌مریت. وه‌ ده‌ستی ناگات به‌ کچه‌که‌. و ئایینی خۆشی له‌ ده‌ستدا و قیامه‌تیشی دۆراند.

.. وه‌ هه‌روه‌ها ده‌لێت: ده‌گێڕنه‌وه‌. که‌ کابرایه‌ک هۆگری براده‌ریکی ده‌بیت. وه‌ زۆر تابه‌زۆی ده‌بیت - خۆشه‌ویستی نه‌و که‌سه‌ دڵ و ده‌رونی داگیر ده‌کات. تا وای لێهات له‌ تاواندا توشی نه‌خۆشی بوو. له‌ جێگه‌ دا که‌وت. وه‌ نه‌و براده‌ره‌ی سه‌ردانی نه‌ده‌کرد و نه‌ده‌هات بۆلای. خه‌لکی شه‌م پووداوه‌یان بۆ باس کرد. شه‌ویش به‌لێنی پێدان که‌ سه‌ردانی بکات. شه‌م هه‌واله‌یان گه‌یانده‌ کابرا نه‌خۆشه‌که‌. له‌ خۆشیدا چاک بووه‌وه‌ و زۆر دڵخۆش بوو هه‌ر باسی ده‌کرد و چاوه‌پوانی هاتنی براده‌ره‌که‌ی ده‌کرد... له‌م ساتانه‌دا بوو هه‌والیان بۆ هێنا که‌ نه‌و پیاوه‌ پاشگه‌ز بووه‌ته‌وه‌ و نه‌هاتوو. هه‌والده‌ره‌که‌ ووتی. تا نیوه‌ی پێگا هاتوو دواتر ووتی ده‌گه‌ڕێمه‌وه‌. منیش زۆرم لێکرد که‌ نه‌گه‌ڕێته‌وه‌. شه‌ویش له‌ وه‌لامدا ووتی: نه‌و پیاوه‌ به‌ هاتنی من دڵخۆش بووه‌ و له‌ لای خه‌لکی باسی کردووم و ناوی زپاندووم. منیش خۆم ناخه‌مه‌ جێگه‌ی گومانی خه‌لکیه‌وه‌ و نایه‌م. کابرا به‌

بیستنی ئەم هه‌واله‌ له پهل و پۆ کهوت و به ته‌واوی شی‌واو له جیگادا کهوت.
ونیشانه‌کانی مردنی له سه‌ر و چاویدا به دیار کهوت. له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یووت:

أسلم يا راحة العليل ويا شفا الدنف النسحيل

رضاك أشهى إلى قوادي من رحمة الخالق الجليل

واته:

سه‌لامه‌ت بێ ئە‌ی حه‌وینه‌ره‌وه‌ی نه‌خـوش

ئە‌ی چاره‌سه‌ری جه‌سته‌ی ده‌رده‌داری تێکشکاو

دلی من هیند تاهه‌ نزوی په‌زاهه‌ندیتـ

نۆر زیاتر له تاهه‌ نزوی بۆ په‌حمه‌تی خالقی جه‌لیل

منیش ووت: ئە‌ی فلان که‌س له خوا به‌ترسه و به‌کسه‌ر به‌جیم هیشته‌

نه‌گه‌یشتمه‌وه ده‌رگای ماله‌که‌یان و گویم له‌ فیزاحی مه‌رگی بوو. جا په‌نا ده‌گرم

به‌ خوای گه‌وره له عاقیبه‌ت خراپی.. و تاخر شه‌پی.

سزای نێرباز له‌ دونیا و قیامه‌ت

تاوانی نێربازی له‌ گه‌وره‌ترین تاوانه‌کانه. هه‌ر بۆیه‌ش سزاکه‌ی له‌ گه‌وره‌ترین و

سه‌خترین سزایه. چونکه ئە‌م تاوانه به‌ پێچه‌وانه‌ی سروشتی مرقا‌یه‌تیه.

جا ئایه سزای نێربازی گه‌وره‌ترین و سه‌ختره یان سزای زینا؟

له‌م باره‌یه‌وه زانیان جیاوازن و پابۆ‌چونی تاییه‌تیان هه‌یه.

پای په‌که‌م:

جا هه‌ندی له‌ هاوه‌لان و زانیان پێیان وایه که سزای نێربازی نۆر سه‌ختر و

گه‌وره‌تره له سزای زینا و کوشتن. جا ئە‌ه‌جمده‌ری خێزانداری بیت یان په‌هه‌ن. له‌و

هاوه‌ل و زانیانه‌ی له‌ سه‌ر ئە‌م پابۆ‌چونه‌ن:

(أبو بكر الصديق و علي بن أبي طالب و خالد بن وليد و عبدالله بن زبیر و عبدالله

بن عباس و جابر بن زيد و عبدالله بن معمر و الزهري و ربيعة بن أبي عبدالرحمن و

مالك و اسحاق بن راهويه و امام احمد له پوخترين بڅوونيدا وه امام الشافعي له يه كى له بڅوونه كانيدا .

پاى دووهم:

وه هه نديكى تر له زانايان پټيان وايه سزاي نټرياز هاوشيوه سزاي زينا يه . له وانه :
(عطاء بن ابي رباح، حسن البصري، وسعيد بن المسيب ، ابراهيم النخعي ، وقتادة الاوزاعي، وشافعي له پواله تي پټبازه كيدا ، والامام احمد له يه كى تر له بڅوونه كانيدا، و ابو يوسف ومحمد.)

پاى سټيه م:

وه نه وانه كې پټيان وايه سزاي نټريازى كه متره له سزاي زينا نه وانيش بريتين له :
(حاكم و ابو حنيفه) .

وه له دريژه ي هټانه وه ي به لگه بڅ بووچوونه كانيان ده لټين: نه م تاوانه سهر پټچى وياخى بوونه ، خواو پټغه مبهري خدا هيچ جوړه سزايه زكيان بڅ ديارى نه كړدوه ،
ته نها سزاي "التعزير" نه بټت. هاوشيوه ي خواردنى گزشتى مردوو و خواردنه وه ي خوځښ گزشتى به رازه .

هه روه ها ده لټين: نه م تاوانه له نه ندامت كى جه سته ي مروځدا نه نجام دراوه كه نڅر ناشياو ناسروشتى يه ، به لكو نه مه ته نانه ت لاي ناژه ليش قيزه وونه ، وه هه دى له سهر نى يه وهك جووت بوون له گه ل گوډرېژو شتى تردا .

هه روه ها له دريژه ي به لگه هټانه وه دا ده لټين: له بنه ماكانى شهريعه تدا هاتوه نه گه ر تاوانيك سروشته كى پالنه رو ته بيعه تىكى چه سپاو بټت، نه وا هه ددى له سهر نى يه ، وه نه گه ر به ته بيعه تىكى خواز راوه وه نه نجام درا بټت نه وا هه ددى له سهره .
هر بڅ به ده بينين زيناو دزى ومه ي خواردن هه دديان له سهره . به دهر له نه نجام دانى خواردنى گزشتى مرداره و بوو وه خواردنه وه ي خوځښ و خواردنى گزشتى به راز .

و دههه لهه سۆنگه یه وه ووتویانه: حه د نی یه له سهه رجوت بوون له گه له شازه له و خواردنی گۆشتی مرداره وه بوو: که چی له بهرامبه ردا خوای گه وهه رجوت بوونی پیاو بو پیاو "نیربازی" زۆر به قیزه ون پیناس کردووه، وه به هه مان شیوه شه بۆ پیاویک داوا بکات پیاوانی تر بینه لای و کاری سیکیسی له گه لدا بکه ن، به پیچه وانه ی زیناوه که هه ر دوولا حه ز به و کاره ده که ن و ده یخووان.

وه ده لئین: جا نه گه ر یه کیک له و دوو که سی هاوپه گه ز چیژی له یه که تری وه رگرت، نه و حه د دیان له سهه ر نی به. بۆنونه نه گه ر دوو ئافه رت چیژیان له یه که تری وه رگرت.

به لام زۆرینه ی هاوه لان و پیاو چا کان کۆکن له سهه ر پاو بۆ چوونی یه که م وه له م باره یه وه ده لئین: تاوانی نیربازی گه وهه ترین و قیزه ونترین جۆری تاوانه مرۆفایه تی به خۆ یه وه بینیبیت له پاش بی باوه پی. ته نانه ت دوور نی یه زۆر گه وهه ترییت له تاوانی کوشتنیش.

وه هه روه ها ده لئین: هیچ پێرێک و گه لێک له پیش گه لی "لوط" دا نه بووه به م کاره قیزه ونه گه رۆ ده و سهه رقال بووبیتن، هه ر بۆ یه خوای گه وهه به سهه خترین و توندترین شیوه سه زای دان. که له پیش و پاشی نه مانه هیچ گه لیکی تر به م شیوه یه سه زای نه داوه که هه موو شیوه و شیوازه کانی سه زاو تیا چوونی تیدا کۆ کردنه وه هه ر له سه زای به هیاک بردن و به ر دباران کردن و "واته له ئاسمانه وه به ر دی باران به سه ریاند" وه به ناخی زه ویدا نفرو ی کردن و شارو گونده کانیان هه لاو گه ر کردن به ناخی زه ویدا بر دیانیه خواره وه کرد یانه په ند و عیبه رت بۆ هه موو جیهان، چونکه جۆره تاوانیکیان نه نجام نه دا که زه وی له هه ژمه تدا خه ریک بوو له ت ده بوو، وه سه ره جم فره شته کان به ره و قولای ئاسمانه کان هه له اتن له ترسی نه و دیمه نه شازه و نا شیرینه ی که ده یان بین. زه وی شکاتی حا لی لای خوای گه وهه کرد وه چیا کان خه ریک بوو وردوخاش ده بوون. جا کوشتنی که سێک باشته له وه ی

که نێربازی له‌گه‌ڵدا بکڕیت، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی به‌ستم دیده ده‌کوژیت شه‌هید ده‌بیت و سوودمه‌ندی قیامه‌ت ده‌بیت. به‌لام نه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ی پێ کرا ئه‌وا به‌هه‌موو شیوازه‌کان کوشتوویه‌تی، کوشتنی که‌رامه‌ت و شکۆمه‌ندی مه‌ردابه‌تی و جوامێری. وه‌به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌م ووتانه ئه‌وه‌یه که سزای کوشتن واته بکوژ ده‌که‌وێته سه‌ر خزم و که‌س و کاری کوژاو یا ئه‌ی خو‌ش ده‌بن باخود ده‌یکوژنه‌وه یاخود خوینی لێ ده‌سپێت و ناشته‌وایی ده‌که‌ن.

به‌لام ئه‌مانه هه‌چی نێرباز ناگرێته‌وه، به‌لکه‌ر کۆده‌نگیه‌ک هه‌یه له‌ هاوه‌لان و نۆزینه‌ی زانایان که کوشتن به‌ته‌نھا سزای نێربازییه، هه‌روه‌کو له‌فرموده‌ی پێغه‌مبه‌ردا هاتوه. که‌هه‌موو هاوه‌لان و خه‌لیفه‌ راشیدینه‌کان کاریان پێ کردوه. وه‌سه‌لماوه که (خالد بن الولید رضی‌الله‌عنہ) له‌ چوارده‌وری گوندنیشینه‌کانی عه‌ره‌ب پیاویکی دژبیره‌ته‌وه که هاوشیوه‌ی ئافره‌ت شووده‌کاتوه پیاوان ده‌چنه‌ لای. هه‌ربۆیه له‌ نوسراویک ئه‌م باسه‌ په‌وانه‌ی خه‌لیفه (ابو بکری صدیق رضی‌الله‌عنہ) ده‌کات که‌چی ده‌رباره‌ی ئه‌م حاڵه‌ته‌ بکه‌ن. خه‌لیفه‌ أبو بکر پاوێژی به‌ نۆزینه‌ی هاوه‌لان کرد له‌ نێوانیاندا پاوێچوونی (علی بن أبي طالب رضی‌الله‌عنہ) له‌ هه‌ر هه‌موویان توندوتیژتر بوو، که‌ده‌بیوت: له‌ هه‌موو جیهاندا تا که‌ گه‌لێک ئه‌م به‌د په‌وشتیه‌ی ئه‌نجام داوه له‌ لای هه‌مووانیش ئاشکرایه که خوای گه‌وره‌ چی به‌سه‌ردا هه‌توان، جا پێم وایه ئه‌و که‌سه به‌سووتێنریت. خه‌لیفه "أبو بکر رضی‌الله‌عنہ" له‌وه‌لامدا پاوێچوونه‌کی "علی" په‌سه‌ند کردو بۆ "خالد"ی نارد هه‌و، ئه‌ویش به‌و کاره هه‌ستا.

وه (عبدالله بن عباس رضی‌الله‌عنہ) پێی وایه: ئه‌و به‌د په‌وشتیه له‌سه‌رووی به‌رزترین خانووی ئه‌وشاره‌وه به‌ریدرێته خواره‌وه‌پاشان به‌ردباران بکڕیت. وه‌ئه‌م بۆچوونه‌ی له‌و سزایه‌وه وه‌رگرتوه که خوای گه‌وره‌ سزای گه‌لی "لوط"ی پێدا بوو. وه "عبدالله" ئه‌م فرموده‌یه‌ی گێژاوه‌ته‌وه که پێغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فرموویه‌تی: (من

وجد تموه يعمل عمل قوم لوط فأقتلوا الفاعل والمفعول به) ^۱ واته: هر کاری که نیریا زیتان بینی، بکهر پیکراوه که بکوژن.

هره‌ها ده‌لین سه‌لمینراوه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمیت: (لعن الله من يعمل عمل قوم لوط، لعن الله من يعمل عمل قوم لوط، لعن الله من يعمل عمل قوم لوط). ^۲ واته: خوای گه‌وره نه‌فره‌تی له‌و که‌سانه کردووه که کرده‌وه‌ی گه‌لی "لوط" ده‌کات، خوای گه‌وره نه‌فره‌تی له‌و که‌سانه کردووه که کرده‌وه‌ی گه‌لی "لوط" ده‌کات، خوای گه‌وره نه‌فره‌تی له‌و که‌سانه کردووه که کرده‌وه‌ی گه‌لی "لوط" ده‌کات.

لی‌ره‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ سیّ جار له‌یه‌ک فرموده‌دا نه‌فره‌ت له‌زینا کار بکات، هرچه‌نده نه‌فره‌تی له‌ بریکی زوری تاوانه گه‌وره‌کان کردووه، به‌لام تنها له‌یه‌ک جار تی نه‌په‌پیوه، که‌چی سیّ جار نه‌فره‌ت له‌ نیریا زان ده‌کات.

جا له‌پووی سزای نه‌و تاوانه‌وه سه‌رجه‌م هاوه‌لان کۆک وهاوده‌نگن له‌سه‌ر کوشتنی نیریا، به‌لام نا‌کۆک بوونه له‌ شیواز وچۆنیه‌تی کوشتنه‌کی. هرچه‌نده هندی له‌خه‌لکی به‌هه‌له‌مه‌ گه‌یشتوون وایان زانیوه جیاوازیبوونه له‌سه‌ر حوکه‌مه‌کی، نه‌خیر له‌پاستیدا نه‌نهما نا‌کۆکیان له‌سه‌ر شیوازی کوشتنه‌کی بووه.

وه‌ده‌لین: گه‌ر تییبینی نه‌م نایه‌ته پیروژه بکه‌ین که ده‌فرمیت: (وَلَا تَقْرُبُوا الزُّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا... الإسراء: ۳۲) واته: هرگیز نزیک نه‌که‌ونه‌وه له‌ زینا وه‌کاره‌کانی به‌روزینا پزیشن، چونکه به‌پاستی نه‌وه تاوانیکی گه‌وره‌په‌ پیچکه‌یه‌کی هه‌له‌و ناپه‌سه‌نده.

^۱ - نه‌م فرموده‌یه (حسن)، (ترمذی: ۱۴۵۶ پر) (ابوداود ۴۴۶۲ پر) (ابن ماجه: ۲۵۶۴ پر) (البانی) به (حسن) ی داناه.

^۲ - نه‌م فرموده‌یه (صحیح)، (احمد: ۳۰۹/۱) گه‌راویه‌تیوه.

نه‌خوښی و چاره‌سەر

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌نێریازه ده‌فه‌رمیت: (أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ... الأعراف: ۸۰) واته: ئایا ئێوه کاری فاحیشه و خراپه‌کاری و ناره‌زووبازی ته‌نجام ده‌ده‌ن به‌ شێوه‌یه‌ك كه وێنه‌وهاوشێوه‌تان نه‌بووه له‌نێو مرقۆ و جیهاندا.

جا تێبینی جیاوازی نێوان ئەم دوو ئایه‌ته پێرۆزه بکه، خوای گه‌وره له‌ئایه‌تی یه‌که‌مدا زیندای به‌یه‌کێك له‌ جۆره‌کانی فاحیشه ده‌داته قه‌له‌م، به‌لام له‌ئایه‌تی دووه‌مدا سه‌رجه‌م ناوی فاحیشه‌ی له‌ نێریازیدا کۆکردۆته‌وه.

واته پوخته‌ی فاحیشه بریتی یه له‌م به‌دکارو به‌درپه‌وشتیه واته نێریازی، چونکه ناشیرینی و قه‌یزه‌ونی ئەم به‌دکاریه زۆر ناسراوه وه‌هه‌موو که‌سێك ده‌یزانیته. وه‌ئه‌مه هاوشێوه‌ی و ته‌ی فیرعه‌ونه که‌له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌رده‌که‌وێت: (وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ... الشعراء: ۱۹) واته: ئه‌وه‌نده کاره‌که دیارو ناسراوه به‌خراپه، هه‌موو که‌سێك ده‌یزانیته چیت کردووه.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی ئەم به‌د په‌وشتیه ده‌فه‌رمیت: ((مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ... الأعراف: ۸۰)) واته: که‌س له‌پێش ئێوه ئەم به‌درپه‌وشتیه‌ی ته‌نجام نه‌داوه. پاشان دێته سه‌ر ده‌ست نیشان کردنی ئەو به‌درپه‌وشتیه‌ی که شه‌رمه‌زارترین و پێسووترین کاره که‌مرۆفایه‌تی به‌خۆیه‌وه بینیبیتی که‌ده‌فه‌رمیت: ((إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ... الإعراف: ۸۱)) واته: ئێوه ده‌چن پیاو له‌پیاو ماره ده‌که‌ن و ده‌چنه لای به‌کتری.

پاشان مه‌به‌ستی ئەو کاره چه‌په‌له‌یان بۆ ده‌خاته پوو که نێریازی یه. وه‌ئه‌م کاره ده‌بیته مایه‌ی ده‌ست به‌رداربوون له‌ هاوسه‌رگیری و پشست گوێ خستنی هاوسه‌ره‌کانیان که‌له‌م پێۆسه‌یه‌دا واته هاوسه‌رگیری و جووت بوونیان پێرۆزترین و پێژدارترین دروست کراوی خوای گه‌وره دێته بوون که‌مرۆفه، که‌چینی پێغه‌مبه‌ران و پیاو چا‌کانی تێدایه، جگه له‌ده‌ست خستنی ژيانیکی ئاسوده‌یی

ابن القيم الجوزی

چیژو خوشی بق هردوولا ، که له تکانی شهرم ونه مانی شکۆمهندی مرۆف، مه گهر خودا خۆی بزانیته چهند خرابه ی مه ترسیدار هه یه له م به د پده وشتیه دا.

جگه له هه موو نه مانه نیزیانی پیچه وانه ی سروشت وپاک ی و بی گهردی مرۆفایه تی وژیانه که له سه ری په روهرده بوونه ، که سه رجهم بوونه وهریش له سه ر بنه مای نیرومی دروست بوونه . که نه مان به م کاره یان مرۆف له پیزو پله وپایه ی به رزی وپاکو شکۆمهندی داده گرته پیزی که متر له ئازهلان. له هه مان کاتدا سروشت وفیتره تی مرۆفایه تی پیچه وانه و ئاوه ژوو ده که نه وه، هه ریویه خوی گه وره شارو خانوو کانیا نی سه روژێرکردو به ناخی زه ویدا بردون ی.

دواتریش خوی گه وره باس له وه ده کات که به م تاوانه یان سنووریان شکاندوو وه زیاده پوه یان کردوو له تاواندا ، که ده فهرمیت: (بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ... الإعراف: ۸۱) .

جا به راوردێک بکه ئایه ته که له تاوانی زینادا شتی له م شتیه یه هاتوو ه؟! پاشان خوی گه وره به ده سه ته ئایه تی پیرۆز ناو زه ردیان ده کات وکه هیچ پێرێک وگه لێک به م چه شنه سه رکۆنه و ناشیرین نه کراوه که ده فهرمیت: (بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ... الإعراف: ۸۱) .

(وَكُنْهِنَّ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَأَنَّتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ... النبأ: ۷۴) واته: ئیمه پیغه مبه ر"لوط"مان پزگارکردن له و شاره ی که دانیشتوانه که ی کاری پیسیان نه نجام داوه.... (إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسَقِينَ... الأنبياء: ۷۴) واته: به پاسی ئه وان پێرۆگه لێکی سه مکارو خرابه و به دپه وشت بوون.

(رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ... العنکبوت: ۳۰) واته: خودایه سه رکه وتووم که به سه ر ئه و که له ی که خرابه کای بلوده که نه وه... وه ته نانه ت فریشته کانیش به سه مکاران ناوی ده به ن: (إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ...)

نه‌خوښی و چاره‌سەر

العنكبوت: ۳۱) واته: ئیمه هاتووین خه‌لکی نه‌وشاره به‌هیلاک به‌رین وشاره‌که کاول بکه‌ین چونکه دانیش‌توانه‌که‌ی سته‌مکارن.

ته‌نانه‌ت کاتیک هه‌زده‌تی ایبراهیم "س.خ" ده‌به‌وێت به‌رگرییان لێ بکات وله‌سه‌ر نه‌وسزایه‌ بدوێت، فریشته‌کان پێگری لێ ده‌که‌ن وده‌لێن مۆله‌ت وده‌رفه‌رتی گفتوگۆکردن له‌سه‌ر ئه‌م کاره‌ نه‌ماوه‌ وه‌سزای خودا بۆیان به‌پێوه‌یه. (يَا اِبْرَاهِيمُ اَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ... هود: ۷۶).

ته‌نانه‌ت پێسی وچلێسی ئه‌و گه‌له‌ له‌ ئاستیکدا بوو که هیچ که‌سیک له‌ده‌ستیان ده‌رباز نه‌ده‌بوو له‌م کاره‌دا. وه‌کاتیک هه‌والیان بیست که چه‌ند پیاویکی پوخسار جوان میوانی هه‌زده‌تی "لوط" ن پاسه‌وخۆ هێرشیان هێنایه‌ سه‌ر ماله‌که‌ی و یه‌ستیان ده‌ست درێژی بکه‌نه‌ سه‌ریان له‌ دیمه‌نیکی ئه‌وپه‌ری بێ شه‌رمیدا. به‌ناچاری هه‌زده‌تی "لوط" له‌ میانه‌ی به‌رگیری کردن گفتوگۆکردنی له‌گه‌ڵ میوانه‌ به‌پێژه‌کانی که‌چه‌کانی خۆی پێدان گه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی راست ودروست ماره‌یان بکه‌ن وپه‌نه‌ هاوسه‌ریان، به‌لام ده‌ست درێژی نه‌که‌نه‌ سه‌ر میوانه‌کانی وشه‌رمه‌زاری نه‌که‌ن. ئایا ئێوه‌ پیاویکی مه‌ردو جوامێرتان نیدا نی به‌؟

(يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنِي فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ... هود: ۷۸).

به‌لام له‌ وه‌لامدا زۆر بێ شه‌رم وه‌سه‌رکه‌شانه‌ مه‌به‌ستی گلاوی خۆیان ده‌خه‌نه‌ پوو، که‌ده‌لێن ئیمه‌ هیچ مافیک وه‌به‌ستیگمان که‌هه‌کانت نی به‌، وه‌تۆ باش ده‌زانیت که ئیمه‌ چیمان ده‌وێت وکێمان مه‌به‌سته. (لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ... هود: ۷۹).

هه‌زده‌تی "لوط" زۆر مه‌ردانه‌ تا سه‌ر ئێسقان به‌رگیری له‌میوانه‌کانی ده‌کرد له‌ژێر فشاری گه‌له‌که‌ی وناچاری وبی ده‌رفه‌تی به‌ناخ وکه‌سه‌ریکی زۆره‌وه‌ ده‌لێت: (قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ إِيَّايَ إِلٰكِي رُكْنٌ شَدِيدٌ... هود: ۸۰) واته: پێیانی ووت: خۆزگه‌

من هَبْرِيكُم دهبو، پان له خوتان هاوکاریکم دهبو یا خود په نایه کم شک ببردایه
هه نا هانام بق ببردایه وتوگم لیقان بکردایه ته وه .

جا میوانه کانی که نیردرای خوی گه وړه بوون له سهر پوخساری پیاوان هاتبوون .
پاستی ومه به سستی هاتنه که یان بق "لوط" ناشکراکرد وهیوریان کرده وه که نه وان
ناتوانن ده ست بگه یه ننه نیتمه . (قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوا
إِلَيْكَ... هود: ۸۱) .

پاشتر پییان پاگه یاند که سزای خوی گه وړه به پړوه یه بق نه م گه له سته مکاره ،
وه کات وساتی نه م سزایه یان پی پاگه یاند ، هه روه ها لیستی پزگار یووه کانیان پیدا
له م سزایه . که پیپی باوه پدارانه جگه له هاوسه ره که ی که تیا چووه کانه به نه پنی
ده بیت شار چول بکه ن: (فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا
أَمْرًا أَنْتَ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ... هود: ۸۱) .
جا حه زده تی "لوط" ویستی زووتر کاره ساته که پیش بخات ، به لام فریشته کان
پییان پاگه یاند کاتی سه عاتی سفر نور نزیکه بوته و پووداوه . جاماوه ی دهرچ یونی
یارانی "لوط" له و شارو ویران بوونی ته نها ماوه ی نیوان به ری به یان
وخوره له اتن بوو چیر نه و شاره بق به کجاری خاپوورکراو سهره وژیرکرایه وه .

له پشدا خوی گه وړه قهرمانی به حه زده تی "جبریل" دا که فریشته ی نزیکی
خودایه ، به وه ی که له په گ وپیشه وه نه و شاره هه لکه نیت و به روه قولای
ناسمانه کان بیانبات ، ته نانه ت فریشته کانی ناسمان گوئیان له وه پینی سه که کان
وزه پینی دهنگی گویدرژده کانیان بوو ، نه وه نده به رزکرایه وه به سه رووژیری
به ناخی زه ویدا بران . (فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِنْ
سُجُجٍ... هود: ۸۲) .

پاشتر به ردمان باران به سه ریاند ، وه کردمانه نمونه و په ندو غیره ت بق سه رجه م
مرفایه تی ، ته نانه ت شوینی کاره ساته که شمان کرده سه ره پی کاروان چییان

نه خوښی و چاره سهر

وړېيواران تا به بينيني شوينه واره که يان په ندو عيبرت وهرېگړن. (إِنْ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ * وَإِنَّهَا لَبَسِيلٌ مُّقِيمٌ * إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ... الحجر: ٧٥-
٧٧) واته: هم به سهرماته به لگه و په ندو عيبرته بق که سانتيک که په ندو ناموزگاري
وهرېگړن ، به تايبه تي شوينه واري نه و پووداوه له سهر پيگای کا روان چيپانه تا
هه مووان په ندی لی وهرېگړن. و نه مه به لگه به بق پرواداران که خوی به هيزيتان
چون توله ده سينيت.

سهر که شی وگومړای و ناره نوو بازی ژيري شيواندېوون ، بينايی کوږ کړدېوون ،
دل وده روڼيانی په رده پوښ کړدېوون ، نور له نازه له ناست نزم وکه متر بوون تا به و
ددرده چوون . که به هه ميشه يی شادی نيو ژانه لاگانی دوزخ بوون و له نيو ټاگرو
سزاو سوتاندا بيري نه و چيژو خوښه يان ده خريته وه که چی به دپه وشتيه کيان
نه نجام داوه . (اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَاءَ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ... الطور: ١٦) واته: پوچن له نيو ټاگري دوزخ خدا ، جا خوپاگر ده بن له نيو
ټاگري دوزخ خدا يان خوپاگر نابن هه روه که يه وایه ، دلنيابن نه مه توله ی به د
په وشتيه که تانه که نه نجامان داوه له دنيادا.

پاشان خوی گوره له سياقی نايه ته که دا ، وده پاش گپړانه وهی ورده کار په کانی نه و
کاره ساته ، به شيوه په کی هه په شه ناميز پووده کاته نه گهري دووباره بوونه وهی
نه هم کاره ساته گه ر بېتو هاو شيوه و هاو کارانی نه و به دپه وشتيه سهر هه لېداته وه له
نيو ټاده ميزاد دا . که ده فهرميټ : (وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ... هود: ٨٣) واته:
نه هم سزاو کاره ساته دوور نی په دووباره بېتته وه ، به دووباره بوونه وهی خودی نه و
تاوان وکاره ساته ی که لی "لوط" له نيو مرقا په تېدا.

گفتوگويه ک له سهر به لگه کان

گفتوگويه ک له سهر به لگه ی نه و که سانه ی که پېتيان وایه سزای نيزبازی که متره
له سزای زيناکاری.

ئەوان پێیان وایە کە: نێربازی تاوانیکە و سەرپێچی بە کە خۆی گەورە هیچ سزاو
 حەدێکی بۆ دیاری نەکردووە.

لە وەلامدا دەڵێن: لە چەند پڕوویە وە شیکای ئەم بۆچوونە دەکەین:—

۱. پێغەمبەری ئازیز ﷺ بە یامبەری خودایە و پۆشکارو شیکاری فەرمانەکانی خۆی
 گەورە، جا سزای ئەم تاوانە بە لای پێغەمبەری خوداوە بریتی یە لە کوشتن، وە ک
 لە چەند فەرموودەیک پوونمان کردووە. جا هەرچەندە لە قورئاندا دەقیك نە هاتووە
 لە سەری، بەلام لە سونەتدا سەلمێنراوە.

۲. ئەگەر پێتان وایە لەم بابەتەدا سونەت وەرنەگیریت، کەواتە ناکریت بەردباران
 کردنی زیناکاریش بکریت، چونکە تەنها لە سونەت وە فەرموودەکاندا هاتووە.
 وە ئەگەر ووترا بەردبارنکردنی زیناکار وە ک دەق لە قورئاندا نە هاتووە، بەلام حوکمی
 هەر ماوە، چونکە ئایەتەکان وە ک دەق نەسخ بوونەتە وە نە ک وە ک حوکم. ئەوا
 دەڵێن: کەواتە ناییت حەد لەمە ی خۆر بدریت!!

۳. پەدکردنە وە ی بە لگە یەکی دیاری کراو، واتای پەدکردنە وە ی سەرچەم بە لگەکان
 نی یە لە کاتێکدا ئەو بە لگە یە ی ئێوە پشستی پێ دەبەستن، ئێمە هەلەمان
 وە شانده وە!

بەلام ئەو ووتە یە کە دەڵێت: ئەم تاوانە بە کارهێنانی کاری سێکسی یە لە ئەندام
 و شوێنێکی جەستە ی مڕۆ کە لە گەل سروشتدا ناگونجیت و خوازاو نی یە،
 وە هاوشتووی لای خۆی گەورە وە ک چوونە لای ئازەل و ئافەرەتی مردوو وایە، کە
 خۆی گەورە لای پەسەند نی یە.

لە وەلامدا دەڵێن:—

۱. ئەمە قیاسێکی ناپەرە وایە، بە دەقی فەرموودە ی پێغەمبەر و کۆدەنگی
 هاوێلان پەدکراوەتە وە.

ب. قیاس کردنی جووت بوون له‌گه‌ڵ کوپێکی جوانکیله که فیتنه و ناشوبه‌که‌ی له‌سه‌رووی جووت بوونه له‌گه‌ڵ گویدرێژو ئافره‌تی مردوودا، ئه‌مه خراپترین قیاسه .
ج. ئه‌م ووتیه له‌گه‌ڵ سروشتدا ناگونجیت وه لای خوای گه‌وره په‌سه‌ند نی یه وپه‌ده ده‌کریته‌وه، چونکه هه‌ر کاریک خودا پیتی په‌سه‌ند نه‌بیت له‌گه‌ڵ خودی سروشتی مرقۇدا ناگونجیت ومه‌رج نی یه سزای له‌سه‌ر نه‌بیت. ئه‌مه هاوشیوه‌ی نه‌جامدانی کاری سێکسیه له‌گه‌ڵ دایک و خوشک و کچدا. که سزاکی کوشتنه .
جا ئه‌مه یه‌کیکه له‌پاکانی (أحمد) وپاوی‌چوونی (اسحاق بن راصوبه) و پێپێکی زۆر له "اهل الحديث"، جا ئه‌و که‌سه کوپیت یان پیاو.

وه (ابو داود) و (ترمذی) له (براء بن عازب) ده‌گێڕنه‌وه که ده‌لێت: (لقيت عمي ومعه الراية، فقلت الى اين تريد؟ قال: بعثني رسول الله ﷺ الى رجل نكح امرأة ابية من بعده ان اضرب عنقه واخذ ماله.)^١ واته: براء ده‌لێت: مامه‌م پێگه‌یشت ده‌بینم ئالایه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌یه ، پرسیم بۆ کوێ ده‌چیت؟ ووتی: پێغه‌مبه‌ری خودا ناردومینتی بچم کابرایه‌ک بکوژم وماله‌که‌شی به‌ینم ، چونکه له‌دوای مردنی باوکی باوه‌ژنی خۆی ماره‌کردۆته‌وه .

وه (ترمذی) له‌سه‌ر ئه‌م فهرمووده‌یه ده‌لێت: ئه‌م فهرمووده‌یه "حسن"ه، وه (جوزجان) که ده‌کاته مامی "براء" ده‌لێت: ئه‌و پیاوه ناوی (حارث بن عمرو) ه .
وه له (سنن ابی داود) و (ابن ماجه) دا هاتووه له‌ فهرمووده‌ی "ابن عباس" که پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فهرموویه‌تی: (من وقع على ذات محرم فاقتلوه)^٢ واته: هه‌ر که‌سێک کاری سێکسی له‌گه‌ڵ مه‌حره‌مێکدا نه‌جام بدات، ئه‌وا بیکوژن.^١

^١ - ئه‌م فهرمووده‌یه (حسن)ه، (أحمد: ٢٩٥/٤) وه (ترمذی: ١٣٦٢) وه (ابو داود: ٤٤٥٧) گێڕایانه‌وه .

^٢ - ئه‌م فهرمووده‌یه (ضعیف الأسناد)ه، (أحمد: ٣٠٠/١) وه (ترمذی: ١٤٦٢) وه (ابن ماجه: ٢٥٦٤) گێڕایانه‌وه . بڕوانه (الاروا: ٢٣٤٨-٢٣٥٢)

هروه ها ده لَین کابراهه کیان گرتبوو هینایان بۆلای "حجاج" که سه لمیترابوو دهست دریتی سیکی کردۆته سه خوشکه کهی، "حجاج" فرمانی دا به به ند کردنی وه فرمانی دا که بپرسیت له هاوه لانی پیغه مبه علیه السلام که سزای ئه م تاوانباره چۆن بدریت. جا له (عبدالله بن مطرف) یان پرسى که هاوه لای پیغه مبه علیه السلام بوو، ئه ویش ووتی: گویم له پیغه مبه علیه السلام بوو ده یفرموو: (من تخطى حرم المؤمنین فخطوا وسطه بالسيف). ^۱ واته: هه رکه سیك هیلای ناموسی باوه پدارانی شکاند، ئه وا به شمشیر بیکوژن و وه له ناوه پاسته وه دوو له تی بکن. جا ئه مه باس له جوړیکی تری کوشتن دهکات که تایبه ته، به لام هه رکه سیك بزانت که حه رامه چوونه لای کچ یان دایک، ئه وا هه دی بریتی به له کوشتن، واتا هاوشیه ی نیریازی به.

پوخته ی وردبینی له یواره دا:

یان ده بیت به لگه به نیتیه وه له سه هه ردوو باب ته که و به قیاس کردن راستی هه ردوو باب ته که ده خاته پوو.

وه سه رجه م موسلمانان کۆده نگن له سه هه وه ی هه رکه سیك زینا له گه ل مه حه رمیکدا بکات ئه وا هه دی له سه دروست ده بیت، به لام له چۆنیه تی وشێوازی هه دده که ناکۆکن که ئایا کوشتنه له هه موو حاله تیکدا، یاخود هه دده که ی ته نها وه کو هه دی زینایه ؟

^۱ - سه حه رم نه مانه ده گرته وه: (دایک، باوه ژن، خوشک و کچ، کچه ز، خوشکه ز، کورچه ز، پورو دایره "نه نک"، خوشک و دایک له شهروه، خه سو).

^۲ - ئه م فرموده یه (ضعیف الأسناد)، (الهیتمی فی الجمع: ۶/۲۶۹) دا هیناوتی. وه ده داته پال (طبرانی) وه ده لیت: جگه له (وفدة بن قضاة) نه بیت پاوه کانی ئه م فرموده یه هه موویان ممانه دارن. وه (بخاری) له صحیحه کهیدا ده گرته وه که پیغه مبه علیه السلام ده فرمیت: (من زنى بأخته فحدّه حد الزانی) واته: هه رکه سیك زینای له گه ل خوشکه که ی کرد، ئه وا هه دی وه ک هه دی زینایه. وه (الحافظ) ده لیت: (احمد) یش پتی وایه، به لام زۆرینه ی زانایان یشان وایه ئه مه حه رامه، به م جهیک زانییتی که حه رامه یش.

نەخشى و چارەسەر

دو پىر لەبارەيەو دەردەكەون: _

هەريەكە لە ئىمامى "شافعى و مالك و أحمد" پىيان واپە ، خەدەكەى هاوشىوھى خەددى زىنايە .

بەلام "أحمد" لەيەكەكە لە بۆچوونەكانيدا ، وەهەرودەها "اسحاق" و كۆمەلەكى تر پىيان اوپە : كە خەدەكە كۆشتە لە هەموو حالەتەكەدا ، هەرودەها كۆدەنگەن كە لەژىر ناوى خواستەن ومارەكردندا ئەم كاری زىنايەى ئەنجام دايتت و بيشزانيت كەهەرەمە ، ئەوا خەددى لى دەدریت ، تەنها (ابو حنیفە) نەبیت ، كەپىي واپە لە ژىرناوى مارەكردندا بىت ئەوا خەدەكەى لەسەر دەكەويت .

بەلام ئەوانەى تر كە دژى ئەم بۆچوونە دەلێن : بە ئەنجام دانى ئەم تاوانە لە ژىر ناوى مارەكردندا ئەوا دووچار تاوانەكەى گەورە تر كردووە ، دووشتى ناپەرەوى گەورەى لەيەك كاندە ئەنجام داوە ، كەئەویش تاوانى ناپەرەوى گریبەستى ماریبەكەى ، وەتاوانى ناپەرەوى زىناكەى . جا بە چ شىوێك ئەو خەدەكەى لەسەر لادەچیت ؟ بەكۆكردنەوھى مارەكردنێكى نادروست و تاوانى زىناكارى ؟!

بەلام سەبارەت بە جووت بوون لەگەڵ ئافرەتێكى مردوو ، ئەوا دووچۆر بۆچوون ھەيەكە لە پىياز و مەزھەبى "أحمد" و كەسانى تر ھەيە . يەكەم وى تاوانگرتىيان ئەوھەيەكە : خەددى لەسەر دروست دەبیت ، كە ئەمەش ووتەى "اوزاعى" ھە ، چونكە ئەنجام دەرى ئەم تاوانە دووشتى گەورەى كۆكردۆتەوھە كە بریتى ھە لە پوشتەندى شكۆمەندى مردوویەك ، وەهەرودەها ئەنجامدانى تاوانى زىناكارى .

جووت بوون لەگەڵ ئازەلدا

جووت بوون لەگەڵ ئازەلدا يەكەكە لە تاوانە قەزەونەكان ، وەزانايان سەبارەت بەم تاوانە سى پابۆچوونيان ھەيە كەئەوانیش ئەمانەن: _

۱. حوکمه که ی بریتی یه له ته می کردن و سه رزه نشست کردنی، وه حه دی له سه ر نی یه، نه مه پاووچوونی هه ر یه ک له: (مالک، ابو حنیفه، شافعی له یه کی له بوچوونه کانیدا، إسحاق).

۲. حوکمی نه م کاره وه ک کاری زینا وایه دارکاری ده کریت نه گه ر په به ن بیت، وه به ر دیاران ده کریت نه گه ر خیزاندار بیت، نه مه پاووچوونی "حسن" ه.

۳. حوکمی نه م کاره وه ک کاری نیربازی وایه، نه مه یه کیکه له پاووچوونه کانی (أحمد).

وه ده ست نیشان کردنی جوړی سزاوچه ده ده که دوو پاووچوونی تر ه یه که نایا سزای کوشتنه؟ یان وه ک زیناکار مامه له ی له گه لدا ده کریت؟

وه نه وانیه که پتیا وایه سزاکی بریتی یه له "کوشتن" نه م فرموده یه ی "ابو داود" ده گپنه وه له (ابن عباس) که پتیه مبه ر ﷺ فرمویه تی: (من أتى بهيمة فأقتله وأقتلوه معها) ^۱ واته: هه ر که سیک جووت بوو له گه ل ناژه لکدا، نه واهه ر دیوکیان بکوژن "ناژه ل وکه سه که ش".

وه ده لاین: نه م جووت بوونه به هیچ شپوه ک دروست نی یه، هه ربویه سزای کوشتنه وه ک نیربازی.

به لام نه وانیه که پتیه وانیه نه م بوچوونه یان هه یه ده لاین: نه م فرموده یه یه "صحيح" و دروست نی یه وکاری پی نا کریت.

وه (اسماعيل بن سعيد الشانجي) ده لیت: له م باره یه وه پرسیم له "أحمد" ووتی: بی ده نگ بوو... وه فرموده که ی "عمرو بن أبي عمرو" ی لا دروست و صحيح نه بوو.

^۱ - نه م فرموده یه (حسن) ه، (أحمد: ۲۶۹/۱) وه (ابوداود: ۴۴۶۴) وه (ترمذی: ۱۴۵۵) وه ده لیت لای زانایان کار بهمه ده کریت، که نه مهش ووتی (أحمد و إسحاق) ه.

نه خوشی و چاره سهر

وه (طحاوی) ده لئیت: نه و فرموده یه لاوازه "ضعیف"، وه هه روه ها فرموده و گپړانه وه که ی "ابن عباس" یش دروست نی یه، هر بویه فه توای ده دا به وه ی که هه ددی له سهر نی یه. وه "ابو داود" یش ده لئیت نه م بچوونه فرموده که لاواز "ضعیف" ده کاته وه.

جا قیاس کردنی جووت بوون، نه و زور له یه که وه دوون و قیاس سیکي ته و او ناپه وایه ...

له نیوان نیربازی و پانپانوکي دا "السحاق"

هه ندی جا تاوانی نیربازی قیاس ده کړیته سهر تاوانی پانپانوکي "السحاق"، که نه م قیاسه ناپه واییه کی ناشکرای نیدایه، چونکه تاوانی نیربازی واته دووپیاو یاخود دوو کوپ کاری سیکسي نه نجام ده دات به تپه پرکردنی نه ندامی نیرینه "چوک" بچو نیکو کومی نه وی تریان، به لام نه م کرداره له پان پانوکي "السحاق" پوونادات، چونکه ته نه ها هه ردو میینه که له یه ک کاند چیر له یه کتری و هه ده گرن.

وه ده توانین بلتین: هاو شپوه ی پانپانوکي "السحاق" له نیرینه دا هه به، نه ویش چیر و هه رگرنی دوو که سی نیرینه به بی کرداری تپه پراندنی چوک بچو نیکو کومی نه وی تریان. وه له هه ندی "اثار" دا ها تووه به "مرفوعی": (إذا أتت المرأة المرأة فهما زانیتان)^۱ واته: نه گهر دوو نافرته چوونه لای یه کتری و کاری سیکسيان له گه له یه ک نه نجام دا، نه و هه ردو وکیان زینایان نه نجام داوه.

^۱ - "السحاق" له کورده واریدا پتی ده ورتیت "پان پانوکي" پان لیخشاندن، واته دوو که سی مینه چیر ی سیکسي له یه کوی و هه ده گرن به نه نجامدانی هه ندی کرداری تایهت له م بواره دا، به بی تی پرکردنی هچ شیک به نیو داوینی به کړیدا. "وه رگتیر"

^۲ - نه م فرموده یه (ضعیف الأسناد)، پروانه (المطالب العالیة) ی (ابن حجر: ۱۸۰۹) وه (مجمع الزوائد: ۲۵۶/۶)

ابن القيم الجوزی

به لام لیتره دا هه ددیان له سه ر نی یه ، چونکه هیچ شتیکیان تیپه پ نه کردووه بۆ نیتو
داوینی یه کتری، وه کاتی ناوی لږ تراوه زیناکار ، شهوا له هاوشیوهی زینای چاو
وده م وقاچه .

به‌شی پینجدهم
چاره‌سهر
و
وه‌لامی پروپوخت

چاره سهر و ه لآمی پروبوخت

پاش خستنه پووی سهرجه م نه و دهرده کوشندانه ی که هر مه موویان له یاخی بوون
وسه ریچی و تاوانکاری یه وه سه رچاوه ده گریت، لیتره دا به وپه پی که ساسیه وه
ده وتریّت:

ئایا دهرمان وچاره سه ریك هه یه بۆ ئه م دهرده کوشنده یه ؟!
وه پووقیه ك هه یه بۆ پرچهل کردنه وه ی ئه م جادووه بی شوواره ؟
ئایا ریگایه ك هه یه بۆ دهر بازبوون له م بیابانه بی کوتایه ؟
وه فریاد په سیك هه یه بۆ پزگارکردنی دلی عاشقیك که شهیدایی دتوانه ی
کردبیّت؟ ... هتد.

به لّی..... وه بی گومان دهر دنی یه بی دهرمان وچاره سه ر بیّت، ئه مه کرۆکی
بابه ته که یه: (ما أنزل الله من داء إلا جعل له دواء علمه من علمه وجهله من
جهله.)^۱ واته: خوای گه وره هر دهر دو نه خووشی یه کی ناردبیّت، نه وا له گه لیدا
چاره سه رکه شی ناردووه، جا نه وه ی بی زانیّت ده ی زانیّت وه نه وه ی بی ناگا بیّت،
نه وا نایزانیّت.

جا چاره سه رکردنی ئه م دهر دانه ی دل، به نده به دوو ریگاوه: _
ریگای په که م: ریگری کردن و خوپاراستن له پیش تووش بوونی. "خوپاراستن
باشتر له چاره سه رکردن".

ریگای دووه م: چاره سه ر کردن و بنه برکردنی له پاش تووش بوونی.
جا هر دوو ریگا که به نده به یارمه تی خوای گه وره، وه هر که سیك خوای گه وره
هاوکاری بکات سه رفراز ده بیّت، وه به پیچه وانه شه وه راسته.
ریگای په که م:

^۱ - نه م فرموده یه (صحیح)، پیشر باسما ن کردووه.

خوپاراستن باستر له چاره سهر گردن

بۆ ږیگری کردن له تووش بوونی دل به م دهرده کوشنده یه ، سووکاری گرنګ پیویسته:

۱. چاو پاراستن له نه زهری حرام ، که پیشتر شیکاری نه م بابه ته مان کرد.
۲. نه زهری حرام تیریکی ژه هراویه له تیره کانی نیبلیس، جا هرکه سی نه زهره کانی بخاته گړی حه سره ته کانی زیاد ده کات. بویه چاو پاراستن سوودی زوره .

سووده کانی چاو پاراستن

۱- به جی گه یانندی فهرمانی خودایه :

نه مه مه به سستی دروست بوونی مرؤفه ، مایه ی خوښه ختیه تی بتوانیت فهرمانه کانی خودای گه وړه جی به جی بکات، وه قوپه سهر و تیاچوون بۆ که سانیک که پشت له فهرمانه کانی خودا ده کهن.

۲- ږیگرو قه ئغانی پاراستنه له تیره ژه هراویه کان:

۳- دل په یوه ست ده کات به خوی گه وړه وه:

نه زهری حرام دل په رته وازه ده کات وه له خوداو په حمی خودا دووری ده خاته وه، مرؤفه هست به ویلی و ته نهایی ده کات.

۴- دل شاد و به هیژ ده کات:

به پیچه وانه گه ته ماشای نادرست بکه یت ، دل سست ولاواز ده کات.

۵- دل پرده کات له روښنایی:

به پیچه وانه وه ته ماشای نادرست دل سیاقوش ده کات ، هر بویه خوی گه وړه له پاش فهرمان کردن به چاو پاراستن باس له نایه تی "نور" ده کات که ده فهرمیت: (قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَخْضُوْنَ مِنْ اَنْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ... النور: ۳۰) واته: فهرمان به باوه پداران بکه با چاو وداوینیان بیاریژن. پاشان راسته وخو دیته سهر نایه تی "النور" که ده فهرمیت: (اللّٰهُ نُورُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مِثْلُ نُوْرِ كَمِيْشْكَوْۤهٍ فِيْهَا

مِصْبَاحٌ... النور: ۳۵) واته: خوای گه وره پووناك كه ره وهی زه وی وناسمانه كانه وه نمونه ی پووناكي به كه ی وهك تاقیقك وایه چرایه كي تیدابیت چراكش له ناو شوشه یه كدابیت.

واته: هاوشیوهی ئەم نوره له دلی باورداراندايه. كه ههركه سبك دلی به نوری خودا پووناك بووه وه، پاشتر هه رچی خیروچاكه خوازی هه یه له هه موو لایه كه وه پووی تی دهكات په روانه ئاسا. به لام گهر خاموش و سیاپوش بوو، هه رچی شه پو خرابه خوازی هه یه پووی تی دهكەن وئیل وگومراونا بینا ده بیت.

۶- فیراسه وپووناسی ده به خشیت به دل. كه پاك وپیس، راست ونا راست، حهق ونا حهق له یهك جیا دهكات وه:

(شجاع الكرمانی) كه خوی خاوه ن پووناسیه كي "فیراسه" سه رسوپهینه ر بوو، ده لیت: هه ر كه سبك ته مه نی برا زینیت وه به شوین كه وتنی سونه تی پتغه مبه ر ناخی دابه زینیت، به وچاودیری خودا چاوی بپاریزیت له هه رام، وه دره ون خالی كات له گومان، جهسته ی تیركات له هه لال، ئەوا فیراسه ی هیچ كات هه له ناكات. خوای گه وره ش هه میشه چاكه ی به نده كان له په گه زی كرداره كه ده داته وه، واته كه سبك چاوی پاراست له هه رام، خودا پووناكي و بینایی زیاد دهكات وپووناسی به هیز دهكات. هه ریویه خوای گه وره "دزه كه ی" ئەم راستیه ده خانه پوو كه "كویری و وئیلی به" كه باس له گه لی "لوط" ی پتغه مبه ر دهكات وده فهرمیت: (لَعْمُرُكُ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ... الحجر: ۷۲) واته: سویند بیت به تو ئەی "محمد" ئەوان له گومرایي و سه رخوشی خویان بق تاوان كویرو نابینا بوونه وده تلپنه وه.

جا لپره دا خوای گه وره به "سكر- سه رخوشی" باسیان دهكات، كه مه به سنی گومرا بوونی ژیری و عه قلّه وه "كویری- العمه" كه مه به سنی نابینا بوونی چاوه.

۷- دلّ دامه‌زراو و چه‌سپاو ده‌کات:

چاو پاراستن دلّ دامه‌زراو ده‌کات ، خوای گه‌وره هه‌یزی به‌لگه‌داری و زیره‌کی و توانایی ده‌به‌خشیت.

وه له (أثر) دا هاتوووه که: (الذي خالف هواه يفر الشيطان من ظلمه) واته: هه‌رکه سێک ملکه‌چی ئاره‌زووه‌کانی نه‌بیت، شه‌یتان له‌سێبه‌ری هه‌لدیت.

وه‌به‌پێچه‌وانه‌وه هه‌رکه سێک گوێزپایه‌لی ئاره‌زووه‌کانی بکات ئه‌وا شه‌یتان ده‌بیتته یارو یاوه‌ری و وه‌خوای گه‌وره‌ش سه‌رشوپی ده‌کات. هه‌روه‌کو "حسن" ده‌لێت: خوای گه‌وره یاخی بووان و سه‌رکه‌شان و تاوانباران سه‌رشوپیو پیسوا ده‌کات ، هه‌رچه‌نده ده‌نگی سمی ئه‌سه‌په‌کانیان له‌ دوری ئه‌وه‌نده‌وه ده‌نگی بیت و هه‌خویان به‌زāl و سه‌ریه‌رز بزائن.

چونکه خوای گه‌وره عیزه‌ت و سه‌ریه‌زی کردۆته هاو‌پێکی ملکه‌چی و گوێزپایه‌لی بۆ خودا، که‌ده‌فه‌رمیت: (وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ... الْمُنَافِقُونَ: ۸) واته: سه‌ریه‌زی و شکۆمه‌ندی به‌ته‌نها بۆ خودا و پێغه‌مبه‌رو برواداران. وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمیت: (وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ... آل عمران: ۱۳۹) واته: ئه‌ی برواداران ، غه‌م و په‌ژاره مه‌خۆن هه‌ر ئێوه سه‌ریه‌زێن ئه‌گه‌ر باوه‌ر‌داری پاسته‌قینه‌بن.

وه‌هه‌روه‌ها باوه‌ر و ته‌و کرداره له‌ ناخ و نه‌یینی و ئاشکرایدا ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیت: (مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ... الفاطر: ۱۰) واته: ئه‌وه‌ی سه‌ریه‌زی و پایه‌بلندی ده‌وێت ، باب‌زانیته هه‌موو سه‌ریه‌زی به‌ك هه‌ر بۆخودایه ، گو‌فتاری چا‌که‌و به‌جی بۆلای خودا به‌زده‌بیتته‌وه ، کارو‌کرده‌وه‌ی چا‌که‌ش گو‌فتارو ووتی شیرین به‌زده‌کاته‌وه.

که‌واته هه‌رکه سێک ده‌یه‌وێت سه‌ریه‌رزو سه‌رفرازیته‌ت، با‌ملکه‌چی و گوێزپایه‌لی خودا بکات و ووته‌و کرده‌وه‌ی چا‌که ئه‌نجام بدات. وه‌له‌ نزاو‌پارانه‌وه‌ی "قنوت" دا

هاتوره که (إنه لا یزل من والیت، ولا یعز من عادیت) ^۱ واته: نهی خودایه..
نهوئی تق سهریه رزی بکهیت ، هه رگیز پيسوا نابیت. وه نهوئی تق پيسوای بکهیت
، هه رگیز سهریه رز نابیت.

۸- دهرگا کانی دل له سهر شهیتان داده خات:

شهیتان له گه ل هه موو ته ماشا کردنیکی نادرستدا دهر وازهی بق والا ده بیت به
ناره زووی خوی خوی ده گه یه نیتته دل وینهی نهو که سهی لاشیرین ده کات و خه یال
ویرۆکهی بۆده چینییت ، گپی تی به رده دات وحه زو ناره زووه کانی ده بزوی نییت ،
وه تاوانکاری لانا سان ده کات که هه ر چۆنیک هه یه دهستی پی بگه یه نیت ، به م
چه شنه چواره وری دل ناگردان ده کات له هه ر چواره لوه ناگر بلایسهی بق ده دات
وه که ته نوری گرگرتووی لی دیت.

هه ر له بهر هه مان مه به ست سزای ته ماشا که رانی نادرست له ژیا نی گۆپو به رزه خدا
بریتی یه له ته نوریکی گرگرتوو که پو حیان تییدا ده برژیت نا هاتنی هه شر.
هه روه کو پیغه مبه ر له خودا بینویتی. ^۲

^۱ - نعم فرموده یه (صحیح ه، احمد: ۱/۱۹۹) وه (اصحاب السنین الاربعه) گپریا نه نهو. پروانه
کتیبه کانی (ادعیه الصلاة) (رضوان جامع رضوان).

^۲ - نعم فرموده یه (صحیح ه، بخاری: ۷۰۴۷) وه (مسلم: ۳۶/۱۵) گپریا نه نهو. له
فرموده یه کی درێژی بخاریدا که دوو فریشته پیغه مبه ر ده گه پین به سهر بهمه شت و دۆزه خدا،
که تییدا هاتوره: (فانطلقا فائینا علی مثل النور، فإذا فیها لفظ واصرات، قال: فاطلما فی، فإذا فی
رجال ونساء عراة، واذاهم یأتیهم من أسفل منهم، فإذا اتاهم ذلك الهب ضوضوا، قال: قلت
لهما "یعنی الملکین" ما هؤلاء؟ قال: لی انطلق، انطلق... ثم قال: واما الرجال والنساء المرأة الذین فی
مثل بناء النور فانهم الزنات والزواني) واته: رژیشتین تا گه یشتیه شویتیک له تنوور ده چور
که دهنگه دهنگی لیره ده هات، پیاو نافرتهی پروتی تیدا بو له ژیری لهو ته نوور وه ناگر و بلایسه یان
بۆ ده هات و فیرا حیان ده کرد. منیش لیام پرسین نه مانه کین؟ فریشته کانیشت ووتیان: به برژین
به برژین ، دواتر ووتیان نهو پیاو و نافرته پروتانه زینا کار بوون.

۹- دل خاویڼ وساز دهکات بۆ بیرۆکه‌ی چاکه‌خواری:

چاو پاراستن دل ساز دهکات بۆ بیرۆکه‌ی چاکه‌خواری و دل خاویڼ دهکاته‌وه، به‌لام به‌پیچه‌وانه‌وه کاتیک چاو نه‌پارێزراو سهرکه‌شانه ته‌ماشای نادروستی نه‌نجام دا، نه‌وا سی نه‌هامه‌تی پووده‌کاته نه‌و دل که‌بریتی به‌ له‌ بی ناگایی وشوین ئاره‌زوو که‌وتن و که‌مته‌رخه‌می له‌ کاردا، وه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌رده‌که‌ویت: (وَلَا تُطِغْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا... الکهف: ۲۸).

۱۰- دل وچاو په‌یوه‌سته به‌یه‌که‌وه:

دل وچاو هه‌ردووکیان په‌یوه‌ستن به‌یه‌که‌وه ویه‌کتری ته‌واو ده‌که‌ن. واته هه‌رکاتیک چاو تیک چوو وتووشی خراپه بوو ئیتر دلش خراپ ده‌بیت و ده‌بیته جیگه‌ی زبڵدانی شته پیسه‌کان، وه‌جیگه‌ی خۆشویستنی خودای تیدا نابیته‌وه. به‌هه‌مان شیوه‌ش گه‌ر دل کاول و خراپ بیت، ئیتر راسته‌وخۆ چاویش توشی خراشی وشو‌اندن ده‌بیت و هه‌ق و راستی نابینیت.

رینگای دووه‌م:

چاره‌سهر گردن له‌پاش تووش بوون

نه‌میش بریتی به‌ له‌ ده‌ریازکردنی دل له‌ و شتانه‌ی سهرقالی دهکات، به‌تایبه‌تی دووشت دل سهرقال ده‌که‌ن که‌بریتین له‌ "ترسیکی پارا، یان خۆشه‌ویستیه‌کی هه‌راسانکه‌ر" نه‌و ساته‌یه‌ک لا ده‌بیته‌وه، واته ده‌رونی مرۆڤ ده‌ست به‌رداری خۆشه‌ویستیه‌ک ده‌بیت بۆ خۆشه‌ویستیه‌کی له‌و گه‌وره‌تر. یاخود کاتیک ده‌ست به‌رداری خۆشه‌ویستیک ده‌بیت له‌ترسی توش بوون به‌کاره‌ساتیک که‌گه‌وره‌ترین له‌مه‌ترسیه‌کانی له‌ده‌ست دانی نه‌و خۆشه‌ویسته.

جا خاوه‌نی نه‌م دل پێویستی به‌دو بڼه‌مای سهره‌کی هه‌یه، به‌له‌ده‌ست دانی هه‌ریه‌که‌یان مه‌ترسی له‌سهر دروست ده‌بیت، که‌نه‌وبنا‌مایانه‌ش نه‌مانه‌ن:—

بنه‌مای په‌که‌م:

بنه‌مایه‌کی وردو دروست که بتوانیت جیاکاری و پۆلینکاری بکات له‌نیتوان ئاست و پله‌کانی خۆشه‌ویست و دهرده‌سهریه‌کانیدا و پتویسته به‌رزترین و گه‌وره‌ترین خۆشه‌ویست هه‌لبژێرتیت له‌نیتو خۆشه‌ویسته‌کاندا ، و هه‌روه‌ها که‌مترین و پچوکترین دهرده‌سهری هه‌لبژێرتیت له‌نیتو دهرده‌سهریه‌ گه‌وره‌کاندا. که‌ئه‌مه‌ سیفات و خاسیه‌تی عه‌قل و ژیرییه‌ . جائه‌گه‌ر یه‌کێک به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌م بنه‌مایه‌ کاری کرد ، که‌واته‌ که‌م و کورپی له‌ ژیری و عه‌قلیدا یه‌ بگه‌ر له‌ ئاستی ئاژه‌له‌کان بگه‌ر که‌متر ده‌ژمێردریت.

بنه‌مای دووه‌م:

هی‌زی ئارام گرتن و بپیاردان که‌ بتوانیت بپیری هه‌لبژاردنی ئه‌م ئارام گری له‌ ده‌ست به‌ردانی ئه‌وی ئه‌دا بکات ، چونکه‌ زۆرجار موقوف ده‌توانیت راست و ناپراست له‌یه‌ک جیا بکاته‌وه‌ ، به‌لام ده‌ست به‌رداریبوون و بپیاردان له‌سهری زۆر دژواره‌ و ئه‌سته‌مه‌ به‌هۆی لاوازی ده‌رونی یه‌وه‌ .

هه‌ر بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ پێگری ده‌کات له‌ که‌سێک بپیتته‌ بپیارده‌ست و پێشه‌وای خواپه‌رست و دینداران ، که‌ لایه‌نی بپیاردان و هه‌لبژاردنه‌وه‌ لاواز ده‌بێت که‌ ده‌فه‌رمیت: (وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ... السجدة: ٢٤) واته‌: کاتێک نه‌وه‌ی ئیسرائیل ئارامگه‌ریوون و خواناس بوون کردمان به‌ پێشه‌وایانی خه‌لکی و وه‌ده‌سه‌لاتمان پێ به‌خشین و هه‌باوه‌ری پته‌ویان هه‌بوو به‌ ئایه‌ته‌کانمان.

به‌ئێ ئه‌مه‌ ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ خۆی سوودمه‌ند و خه‌لکیش لێی سوودمه‌ند ده‌بن له‌ پووناکیان، و هه‌میشه‌ نه‌خۆی سوودمه‌ند ده‌بێت که‌ له‌ تاریکی دا هه‌نگاو ده‌نێت، و هه‌ر که‌سه‌یش شوێنی که‌ ویت له‌ تاریکستاندا وێڵ و سه‌رگه‌ردانیان ده‌کات.

وھەكەسى واشمان ھەيە بەتەنھا خۆى سودمەند دەبىت لەو پووناكى بە كەسى تر لىي سودمەند نابىت ،كەواتە: _

۱. ھەم خۆى ھەم شوينكەوتوانى سودمەند دەبن لە پووناكى بەكەى.
۲. نەخۆى ونەشوین كەوتوانى ھىچيان سودمەند نابن، چونكە پووناكى لەدەست داوھ .
۳. بەتەنھا خودى خۆى سودمەند دەبىت، بەلام خەلكى نەخېر.

بۆ چەسپاندنى خۆشەويستى خودا، پىويستە دل خالى بىت لەئاوانكاريدا

پاش خویندەنەوى ئەم ناوئىشانە بۆمان دەردەكەويت كەناكرىت خۆشەويستى بالا لەگەل خۆشەويستى تردا لەيەك دلدا كۆيكريتهو، بەلكو پىويستە دل خالى وپاك ساف ويەكلا بىت بۆ خۆشەويستى بالا، كەخۆشەويستى خواى گەورەيە. واتە خۆشەويستى دوو دژ لەيەك كاتدا وەلە يەك دلدا كۆنابىتەو، مەحالە .
پىويستە يەكتايى خودا بپارىزىت لە خۆشەويستيدا، وەنابىت ھاوەل ھاوبەشى بۆ بپاربدرىت لە خۆشەويستيدا ، بەتايبەتى كەخواى گەورە بەھەموو شىئەيەك ھاوبەشى پەد دەكاتەو، لەپەرستى و تاكى خۆشەويستيدا.

كەواتە پىويستە دلمان خالى بكەينەو، بۆ سى ئەركى گەورە:

۱. خۆشويستنى خوداي تەنھا.
 ۲. رەمان لەھەموو شتەك بىت كە بىيەتە مايەى لەئاودانى خۆشەويستى خودا.
 ۳. وەھەر شتەكمان خۆش ويست لەبەر پەزامەندى خودا خۆشمان بویت.
- خۆشويستنى غەيرى خودا مايەى نەھامەتى وسزاي دونياو بەرزەخ وقيامەتە، بەلام خۆش ويستنى خودا مايەى ھەوانەو، دل و دەرون وپاراستنى دونياو بەرزەخ وقيامەتە. جا چ پەواى ھەق وپاستى يە لەيەك دلدا ھەر يەكە لە " خاچ وبت وپەيكەر وئافرەت وھۆز وخیل و دونيا... ھتەد." جىگەى خۆشەويستى خودا بگريتهو. زۆرىكن ئەوانەى لە دونيا خۆشەويستەكانەيان بوونەتە خودا و دەيان

په رستن وگوږپایه لیان ده کهن وه له و پیتاوه دا گوی به فرمانی خودا نادهن.
(أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى
بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ... الجاثية: ۲۳) واته: ئایا نابینی
نه وانه ی که خه زو ئاره زووه کانی خوږیان کردوته خوداو ده بیان په رستن ، خوای
که ورده ش به هوی ئه م به د هه لویسته یانه وه گوږپایه لی کردوون که زانویتی شایه ی
ئه مه ن، وه موری ناوه به سهر ده زگای بیستن ودل وده روئیدا، وه په رده پوښی چاو
وده زگای بینینی کردوون. جا ئیتر کی هه یه جگه له خودا هیډایه ت وپرتنمایان
بکات، ئایا بیرناکه نه وه وناموژگاری وهرناگرن.

جوړ وپله کانی خوښه ویستی

خوښه ویستی جوړ وپله ی تاییه تی خوی هه یه، له وانه:

خوښه ویستی په رستن:

واته هه ندی جوړی خوښه ویستی هه یه ده چیته چوارچېوه ی په رستننه وه ،
به تاییه تی نه گهر ئه م دروینه مایه ی تیدا بیت "خوښه ویستی له گه ل گوږپایه لی ،
وه ملکه چی کردن". واته هه رکه سیک شتی خوښ ویست وگوږپایه لی کردو ملکه چی
بوو وه له بریاره کانی دهرنه ده چوو، ئه وا په رستنویه تی. پله کانی خوښه ویستی
ئه مانه ن: _

۱- په یوه ندی:

وه په که م هه نگاوه له م پله یه دا پیی ده وتریت په یوه ندی، واته په یوه ندی دل
به خوښه ویستی یه که یه وه.

۲- شه یدایی "المسابة":

به دوهم پله ی خوښه ویستی دیت ، واته شه یدابوونی دل بق خوښه ویسته که ی.

۳- په یوه ست بوون "الفرام":

واته په‌یوه‌ست بوونی دل به‌خۆشه‌ویسته‌که‌یه‌وه که هه‌رگیز ناتوانی‌ت لێی دابری‌ت، واته هه‌میشه دلی له‌لایه‌تی وه‌هۆگری بووه واته ناتوانی‌ت لێی جودا بێته‌وه ، هه‌ر بۆیه خوای گه‌وره له‌وه‌سفی سزای دۆزه‌خدا به‌رامبه‌ر به‌بی باوه‌پان که هیچ کاتێک لێیان جودا نابێته‌وه ده‌فه‌رمی‌ت: (إِنْ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا... الفرقان: ٦٥) .

٤- عاشق بوون "المشوق" :

واته پێچوون و زیاده‌په‌وی کردن له‌خۆشه‌ویستی، جا ئه‌م جۆره‌یان بۆ خوای گه‌وره به‌کارناهیتریت، وه‌که‌سیش به‌کاری ناهێنیت.

٥- تامه‌زۆبوون "الغرق" :

واته تامه‌زۆبوونی دل بۆ خۆشه‌ویسته‌که‌ی وه‌کۆچ کردن به‌ئاراسته‌ی. ئه‌مه‌یان به‌رامبه‌ر خوای گه‌وره به‌کارهاتوه، هه‌روه‌کو له (مسند) ی امام احمد دا هاتوه ، که (عمار بن یاسر رضی الله عنه) ده‌لێت: نوێژم کرد به‌ کورتی ته‌واوم کرد ، له‌م باره‌یه‌وه لێیان پرسیم، منیش ووت: له‌م نوێژه‌دا نزام کرد به‌هه‌ندی نزاو پارانه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه و آله هه‌میشه پێیان ده‌پارایه‌وه ، ده‌یفه‌رمو: (اللهم اني اسئلك بعلمك الغيب ، وقدرتك على الخلق، احيني اذا كانت الحياة خيرا لي، وتوفني اذا كانت الوفاة خيرا لي، اللهم اني اسألك خشيتك في الغيب والشهادة واسألك كلمة الحق في الغضب والرضى، واسألك القصد في الفقر والغنى، واسألك نعميا لا ينفيذ، واسألك قرة عين لا تنقطع ، واسألك برو العيش بعد الموت، واسألك لذة النظر الى وجهك ، واسألك الشوق الى لقائك، في غير ضراء مضرة ، ولافتنة مضلة ، اللهم زينا بزينة الايمان ، واجعلنا هداة مهتدين.)^١ واته: خودایه من له‌تۆ داوا ده‌که‌م به زانستی نه‌ینی وبه‌لاده‌ستیت به‌سه‌ر بونه‌وه‌ردا ، که به‌ژێته‌ ئه‌گه‌ر ژیا‌ن

^١ - نه‌فه‌رموده‌یه (حـــــن) ٥، (احمد: ٤/٢٦٤، ٢/١٩١) وه (النسائی: ٣/٥٤) وه (حاکم: ١/٥٢٤).

خیری تېدايه و بيمرینه نه گەر مردنم خیری تېدايه . خودايه ترسی تۆم له دلدایا
 بپوینه له نهیتنی وناشکرادا، وه ووشه ی حه ق وپاستیم پی ببه خشه له توپه یی
 وهیمنیدا ، له مه ژاری وده وله مه ندیدا . وه داوای نیعمه تیکت لی ده که م کۆتایی
 نه یت، وه داوای نه وه و ده چه به کی دوانه بپاوت لی ده که م . وه داوای ژیا نی خو شیت
 لی ده که م له پاش مردن، وه داوای چیتژی خو شی بینینی پوخسارت ده که م .
 وه داوات لی ده که م تامه نزۆم بکه یت بۆ دیدارت بی نه وه ی توش بیتم به
 زهره رمه ندی یان تاقی کردنه وه یه کی گومپاکه ر . خودايه به باوه پداریتی بم
 پازینه وه ، وه هیدایه تمان بده بمانکه ره هیدایه ت داری خه لگی .

وه له (أثر) دا هاتووه : (طال شوق الأبرار الى لقائي ، وأنا الى لقائهم أشد شوقاً)
 واته : تامه نزۆی خواناسان بۆ دیداری من درێژه ی کیشا ، من له وان زیاتر بۆ
 دیداریان تامه نزۆترم ..

وه نه مه هه ر نه و واتایه یه که پیغه مبه ر گوزارشتی لی ده کات وده فه رمیت : (من
 احب لقاء الله احب الله لقاءه) واته : هه ر که سیک هه ز به دیداری خودا بکات ،
 خوداش هه ز به دیداری نه و ده کات .

وه هه ندیک له بیرتیژان پێیان وایه له م نایه ندا خوای گه وه ره مه به ستی له وه دایه
 خوای گه وه ره ده زانیته تامه نزۆی خواناسان بۆ دیداری خوای خۆیان
 له به رزبونه وه دایه ، هه ربۆیه خوای گه وه ره ژوان و دیداری بۆ ده ست نیشان کردوون
 تا دل وده رونیان به ویته وه ، که ده فه رمیت : (مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ
 لَكَ... العنكبوت: ٥) واته : نه وه ی ئاوه ته خوازه به دیداری خودا شاد
 بیت، باد لێ نایا بیت که کاتی دیاری کراوی خۆی و سه ره مه رگ هه ردیت "تا به دیداری
 شاد بیت" .

ژیانی کامه‌رانی^۱

شادمان و خوشترین ژیان بریتی به له ژیانی نیتوان شه‌یدا و عاشقان که سه‌رتاپا ژیانیان پره له ئاسوده‌یی و کامه‌رانی و خو‌شی، چونکه دل‌یان به‌خته‌وه‌رو ئاسوده‌یه ، وه‌هر ئه‌م خو‌شیه‌یه خوای گه‌وره به ژیانی کامه‌رانی گوزارشتی لێ ده‌کات ، کاتێک ده‌فه‌رمیت: (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً... النحل: ۹۷) واته: هه‌ر که سێک له‌نیرو می کرده‌وه‌ی چاک ئه‌نجام بدات و باوه‌رداریت ئه‌وا سویندیت به‌خودا به ژیانیکێ ئاسوده‌یی و کامه‌رانی ده‌یژین له‌م دونیایه‌دا.

جا مه‌به‌ستی له ژیانی نیتوان بروادارو بی باوه‌ر نی به‌که‌مه‌به‌ست و نیازه‌کانیان په‌رش و به‌لاوێت، به‌لکو مه‌به‌ستی ئه‌و دله شه‌یدایانه‌یه که هه‌موو مه‌به‌ست و نیازتکیان به‌نده له‌سه‌ر په‌زامه‌ندی کردنی خو‌شه‌ویسته‌که‌یان، که‌مه‌میشه هۆش و بیرو ده‌رونیان په‌یوه‌سته به‌وه‌وه له هه‌ولێ پازی کردن و دیداریدان و هه‌ر بۆ ئه‌و ده‌ژین ، وه‌هر له‌پێناوی ئه‌ویشدا ده‌مرن و خو‌یان به‌خت ده‌که‌ن. جا بی ده‌نگیان ، له گفتوگۆکردنیان، گوێبیستیان، ته‌ماشاکردن و وردبوونه‌وه‌یان، جو‌له‌و کرده‌وه‌کانیان هه‌ر هه‌مووی له‌پێناوی خو‌شه‌ویسته‌که‌یاندا به‌که‌خوای گه‌وره و میهره‌بانه .

هه‌روه‌کو له (صحيح بخاری) دا هاتوه ، که پێغه‌مبه‌ر له خوای گه‌وره ده‌یگێرێته‌وه و ده‌فه‌رمیت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیت: (ما تقرب الى عبدي بمثل ما افترضت عليه، ولا يزال عبدي يتقرب إلى بالنوافل حتى احبه، فإذا احبته كنت سمعه الذي يسمع به، وبصره الذي يبصر به، ويده التي يبطش وجله التي بي يمشي بها، ولئن سألني لأعطينه، ولئن استعاذني لأعيذنه، وما ترددت في شيء أنا فاعله كترددي عن قبض نفس عبدي المؤمن ، يكره الموت وأكره مساءته ولا بد له

^۱ - بۆ ئهم بابته‌ به‌روانه کتیی: (مخرج الساكنين/ منزلة الحياة) ی دانهر.

منه) ^۱ واته: هيچ كاتيك بئندەكانى بئەندازەى بەجى گەياندنى فەرزەكان لىم نزيك نابنەو، وەبەبەردەوامى بئەندەكانم بە ئەنجام دانى سونەتەكان "نوافل" لىم نزيك دەبنەو. هەتا دەگاتە ئاستىك كە ئىتر خۆشم دەوین. وەكاتىك كە خۆشم ويستن دەبمە گوێى كەپى دەبيستىت، وەچاوەكانى كە پى دەبينىت، وەدەستەكانى كە كارى پى دەكات، وەپى يەكانى كەپى دەچىت ودىت. واتە بەمن دەبيستىت، وەبەمن دەبينىت، وەبەمن كاردەكات، وەبەمن دىت وەپروات، وەوئەگەر داوام لى بكات پى دەبەخشم، پەنام پى بگريت پەناى پى دەدەم. وەلە هيچ شتىك دوول نابم وەك لەگيان كيشانى باوەردارىك دا نەبىت، كەحەز بەمردن ناكات، منيش حەزناكەم توشى ناپەحەتى بكەم، بەلام هەردەبى ئەم كارە جى بەجى بىيت.

شېكارکردن ولێكدانەوێ ئەم فەرموودەيه:

لەم فەرموودەيه دا دووھۆكارى گرنگ دەردەكەوێت بۆ نزيك بوونەو لەخوداى گەرە، كەئەوانيش جى بەجى كردنى "فەرزەكان وەوافلەكانە". پاشان ھەركەستىك خواى گەرە خۆشى بویت، ئىتر ئەو خۆشەويستى يە دەبىتە ھاوپی وھاوئى ھەميشەيى و لى جيانابىتەو، دڵ و دەرون و گيانى سەراپا دەگرىتەو، وەھەموو مەبەست و كار ووتەيەكى برينى يە لەپازى كردنى خواى گەرە. جا ھەركاتىك كارىكات، پروات، بىينىت، بىيستىت، لەھەموو ئەمانە دا خواى گەرەى لەبەر چاوەو خوداى لەگەل داىە، خۆشەويستى خودا بزوينەرى ھەموو كارەكانىتى.

جا ئەگەر خۆشەويستى دوو مرقۇ بۆيەكترى ئەم ھەلبەستى لى بكەوێتەو كەدەلپت:

خيالك في عيني، وذكرك في فمي ومثواك في قلبي، فأين تغيب؟

^۱ - ئەم فەرموودەيه (صحيح)، ۵، (بخارى: ۶۵۰۲) گىراوئەتەو. لەفەرموودەى (ابى هريرة).

واته: خه‌يالئ تۆ له‌چاوانم دايه ، يادت له‌سەر لي‌وانم.

لانه‌ت له‌دلدايه ، جا ئيتر چۆن لي‌م وون ده‌بيت؟

جا نه‌بئ شه‌يدايي و تاهه‌ زړۆي به‌نده‌كان بۆ خوداي خۆيان چۆن بي‌ت؟!

له‌م فهرموده‌يه‌دا باس له‌ گوي وچاو ده‌ست وپي‌ كراوه:

جا ئه‌م ئه‌ندامانه‌ي ده‌زگاي هه‌ست وکارن، گوي وچاو شته‌كان ده‌گويزنه‌وه بۆني‌و
دل ويست و ئيراده‌ي پي‌ ده‌به‌خشن و ده‌بنه‌ مايه‌ي خوښويستن و پي‌ لي‌ بوونه‌وه بۆ
شته‌كان. وه‌بۆ ئه‌نجام داني ئه‌م خوښويستن و پي‌ لي‌ بوونه‌وه‌يه ده‌سته‌كان و پي‌
كان به‌گريده‌خات.

جا ئه‌گه‌ر له‌هه‌موو ووتو و بي‌ستن وه‌ست كردني‌كدا خوداي له‌ياد بي‌ت ، ئيتر ئه‌و
خوښه‌ويستي يه‌به‌ديار ده‌كه‌وي‌ت له‌ ده‌زگاكانئ جي‌ به‌جي‌ كردندا له‌ده‌ست و پي‌
به‌كاندا، له‌پويشتن وه‌اتن وکارکردندا. جا لي‌ره‌دا خواي گه‌وره‌ له‌گه‌ل ئه‌و
به‌نده‌دايه له‌هه‌موو كارو نيه‌ت و وته‌يه‌كي دا. هه‌روه‌كو له‌م فهرموده‌يه‌دا هاتووه
كه ده‌فهرمي‌ت: (انا مع عبدي ما ذكرني وتحركت بي شفتاه) ^١ واته: من له‌گه‌ل
به‌نده‌كه‌مدا تا يادم بكات ولي‌وه‌كاني به‌يادي من بجولي‌تته‌وه.

وه‌ئهمه‌ ئه‌و له‌گه‌ل بوونه‌دايه كه خواي گه‌وره له‌م ئايه‌ته‌دا باسي لي‌وه‌ ده‌كات:
(لا تحزن ان الله معنا... التوبة: ٤٠). وه‌هه‌روه‌ها پي‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمي‌ت: (ما ظنك
باشنين الله ثالثها) ^٢ واته: ئه‌ي ابو بكر ده‌بي‌ت گومان‌ت چي بي‌ت دوو‌كه‌س كه خواي
گه‌وره سي‌ يه‌ميانه. وه‌خواي گه‌وره ده‌فهرمي‌ت: (وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ...
العنكبوت: ٦٩) واته: خواي گه‌وره له‌گه‌ل چاكه‌كاراندايه. (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا

^١ - ئه‌م فهرموده‌يه‌ (صحيحه، احمد: ٥٤٠/٢) وه‌ (ابن ماجه: ٣٧٩٢) وه‌ (حاكم: ٤٩٦/١) وه‌
(الباني) به‌صحيحى داناره.

^٢ - ئه‌م فهرموده‌يه‌ (صحيحه، بخاري: ٣٦٥٣) وه‌ (مسلم: ١٥٦/١٥ نووي) گي‌رايه‌ته‌وه.

وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ... العنكبوت: ١٢٨) واته: خوای گه وره له گهل پارێزه ران که خه ریکی چاکه کارین.

(وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ... الأنفال: ٤٦) ... (كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ... الشعراء: ٦٢) واته: خوای گه وره به موسا وهارون ده لیت من له گهل تاندام ده بیستم و ده بینم. (إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى... طه: ٤٦).

جاله م ئایه تانه دا باس له یاوه ری و دوستی خودا ده کات له گهل ئه و باوه پدارانه دا، چونکه دوست بوونی خودا ده بیته مایه ی په وینه وه ی خه م و په ژاره و ناره حه تیه کان، وه دلی وه ک ماسی لی دیت له دووری ئاو که به بی یادو زیکری خودا ناوێت. دواتر پاش دروست بوونی ئه و نامه زرویی و خوشه ویسته ی بخودا، خوای گه وره ش خوشه ویستی خوی به سه ریدا ده پێنیت و پێویستی یه کانی بۆ دابین ده کات که ده فه رمیت: (وَلَنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيهِ * وَلَنْ اسْتَغَاذِي لِأَعْبُدَنَهُ) واته: ئه و چون به ده م داواکاریه کانی فه رمانه کانی منه وه هاتوه و منی له هه موو که س خوشتر ویستوه، بۆیه هه رچی داوایه کی هه بیته به و په ری خوشه وه بۆی دینمه ئاکام.

هه ر بۆیه خوشه ویست هه ز به وه ئاکات خوشه ویسته که ی ئازار بچیزیت، له به ر هه مان مه به سه خوای گه وره له گیان کیشان و مه رگی خوشه ویسته کانی دوو دل. هه رچه نده خه یروچاکه له وه دایه که به رمیت و بگه پێته وه بۆ لای خوشه ویسته که ی خوی، چونکه هه ر له به نه پته دا له پشته ی باوکه گه وره یدا له به هه شندا بووه، ئیستاش ده بیته بگه پێته وه بۆ به هه شت به جوانترین شیواز، چونکه ئه و ساته له خوای گه وره به باوکتانی ووتوه "أَخْرَجَ مِنْهَا" ده رچۆ له به هه شت، مه به ستی له وه بووه که به سه ره رزی بۆ بگه پێته وه.^١ جا ئه مه واتای راست و دروستی خوشه ویستی یه که هه موو جه ستی به نده کانی پۆشیوه.

^١ - ههروهها داتر له م بابته دا له مانیش ده لیت:

نەخۇشى و چارەسەر

۶- بەندایه تی "التنب":

شەشەمین پلەى خۇشەویستی یە ، گەپتی دەوتریت پەرستەن وبەندایه تی ، واتە پێژەو ناستی خۇشەویستەگەى دەگاتە ئەندازە بەك گە چى تر خۇشەویستەگەى دەپەرستیت و دەبیته بەندەى. وەتەواوى ملکه چى وگوپرایه ئى بۆ دەردەپریت، وەنامادەى هەموو جۆرە قوربانیه که لەپیتناویدا.

پوختەى پەرستەن وبەندایه تی:

پوختەى پەرستەن وبەندایه تی بریتی یە لەتەواوى ملکه چى بوون بۆ خۇشەویستەگەت، کاتیک دەوتریت "طریق معبد" واتە پێگایه ك ساز و زەلێلە بۆ پۆشتن. جا بەندە خۇشەویستەگەى زەلێل و ملکه چى کردووە بۆ خۇشەویستەگەى ، هەریۆیه بەندایه تی بەرزترین و شانازیترین پلە و پایە بە مۆڤ پیتی گەبشتبیت بەرامبەر بەخوای گەرە.

پلە و پایەى بەندایه تی

- نەى ئادەم دلگران مەبە بە پى ووتى "أخرج منها" دەرجە لەبەهەشتدا، چونکە ئەمە لەبەرژەوهندی خۆت و نەوه کەتدایه.
- نەى "ئادەم" دلگران مەبە بەنۆش کردنى شەربەتى دەربەدەرى و ئاوهەى، چونکە بۆ هۆیه و بۆ رزگارت بۆلەدەردى کوشندەى لوت بەرزى و زوو سەرمەم بوون بۆ خۆت "عجب" ، وەلەو میانەیه بۆ بەرگی بەندایه تی پۆشى . (وَعَسَى أَنْ تُحِثُّوا شَيْئًا وَفَرُّوا لَكُمْ...البقرة: ۲۱۶).
- نەى "ئادەم" والله ى ئەو کاتەى سەرىچیت کرد ویاخى بووى لەخودا ، هیچ کام لەمانە سوودی نەبوو بۆت ، نەسەرەرزیت بە سۆزدەى فریشتەکان (أسجدوا). وەنەپلەو پایەى (علم ادم) وەتایه قەندیت لەشێوازی دروستکردندا (لما خلقت یبى) وە شانازیت بە (ونفخت فيه من روحى) هیچ لەمانە سەردى نەبوو بۆت، تەنها ئەو زەلێلە نواندەت نەیت کەوهك بەندەیه کى سەمکارى ناچار دانت نا بەخۆندا ووت: (رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا...الأعراف: ۲۲۳).
- وە کاتیکیش زرى پۆشى بە کاپەرستیت پۆشە سەر جەستەى سوباس گوزارێدا، چیل تیره ژمەرەوێکانى دۆزم نەیانترانى بت کوژن و سەرجم برێه کانیشت سارپۆرەون. بۆ زیاتر ناشا بون لەم بابەتە ، بڕوانە کتبی "کنز الفوائد" ى نووسەر.

ابن القيم الجوزی

خوای گه وره باس له به پښتږین دروست کړاوی ده کات ، که پیڼغه مبه ر محمد ﷺ له پیڼگه ی به ندایه تی یه وه گوزار شتی لی ده کات، پیڼگه ی پیڼغه مبه رایه تی وبلند بوونه وه یه بۆ ئاسمانه کان ، که له چه ندین ساتی جۆراو جۆردا به به نده ناوی ده بات که ده فهرمیت: (وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا... الجن: ۱۹) واته: کاتیک پیڼغه مبه ر "محمد" بانگه وازی بۆ یه کتاپه رستی ده کرد ده سته ده سته پهری وئاده میزاده کان ده یانه ویست له ناوی به رن.

وه ده فهرمیت: (وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ... البقرة: ۲۳) واته: نه گهر ئیوه به گومانن به رامبه ر به نه و قورئانه ی ناردو ومانه ته خواره وه بۆ به نده که مان "محمد"، جا یائیوه بتوانن یه ک سوره تی هاو شیوه ی به ینن. وه ده فهرمیت: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى... الإسراء: ۱) واته: پاکی و بی گردی وستایش بۆ نه و خودایه ی که شه وره وی له به شی یه که می شه ودا به به نده ی خوی "محمد" کرد له مزگه وتی که عبه وه بۆ مزگه وتی نه قسا.

وه له فهرمووده ی (الشفاعة) دا هاتوه: (اذهبوا الى محمد عبد غفر الله له متقدم من ذنبه وما تاخر).^۱ واته: بچن بۆلای محمد ، به نده یه که که خودا له تاوانی پاش و پیتی خوش بووه .

که واته پیڼغه مبه ری ئازیز ﷺ به پله ی ته واوی به ندایه تی یه وه پیڼگه ی شه فاعه تی مه زنی به ده ست هیئاوه . وه خوای گه وره سه رجه م بونه وه ری دروست کردووه تاوه کو به یه کتایی بیپه رستن و وه هاوه لی بۆ بریار نه دن، که نه مه ش ته واوی خو شه ویستی و ملکه چی یه ، که هر نه مه یه کرؤکی پاسته قینه ی ئیسلام و میله تی ئیبراهیم که هر که سیکی لی بترازیت سه ری لی ده شیویت.

^۱ - نه م فهرمووده یه (صحیح ه)، (بخاری: ۱۴۷۶) وه (مسلم: ۵۰/۳) نووی گیر یانه توه .

نه خوشی و چاره‌سەر

(وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ * إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِربِّ الْعَالَمِينَ * وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ * أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ... البقرة: ۱۳۰-۱۳۳) واتە: هه‌ركه‌ستێك پشت له‌ئاینی ئیبراهیم بكات ئەوا گێله‌و توشی سه‌رلێشێویان ده‌بێت، وه‌ئێمه ئیبراهیم مان هه‌لێژاردوو له‌دو‌نیادا‌و كردوو‌مانه به‌پیشه‌نگ و‌پیشه‌وا. وه‌له‌قیامه‌ندا له‌پیزی پیا‌و‌چا‌كاندا‌یه، وه‌كاتێك خ‌ودا به‌ئیبراهیمی فه‌رموو ملكه‌چ به، خێرا و‌تی: ملكه‌چ و‌گوێزایه‌تی په‌روه‌ردگاری جیهان بووم. وه‌ئیبراهیم و‌یه‌عقوب وه‌ستێیان بۆ نه‌وه‌كانیان كرد كه خ‌ودا ئه‌م ئایینه‌ی بۆ هه‌لێژاردوون ئێوه‌ش به‌موسڵمانیته‌ی نه‌بێت نه‌مرن. وه‌تا دوا‌هه‌ناسه‌تان په‌په‌وه‌ی یه‌كتابه‌رسی بکه‌ن. ئایا ئێوه "جوله‌كه‌و گا‌وره‌كان" ناماده‌ی سه‌ره‌مه‌رگی یه‌عقوب بوون؟ نه‌و كاته به‌كو‌په‌كاني و‌ت: دوا‌ی مردنی من چی ده‌په‌رسن؟ هه‌موویان و‌وتیان: خوا‌ی تۆ با‌وباپه‌رانت ده‌په‌رسن، كه‌خ‌ودایه‌تی تاك و‌ته‌نهایه وه‌ئێمه هه‌موو ته‌سلیم و‌فه‌رمانبه‌رداری ئه‌وین.

هه‌ر بۆیه گه‌وره‌ترین تا‌وان له‌لای خ‌ودا بریتی یه له‌ها‌وبه‌شی په‌یدا‌کردن بۆ خ‌ودای تاك و‌ته‌نها.

بنه‌رته‌ی ها‌وبه‌شی دانان بۆ خ‌ودا

بنه‌رته‌ی ها‌وبه‌شی دانان بۆ خ‌ودا بریتی یه له‌ها‌وبه‌شی له‌خۆشه‌یستیدا، هه‌روه‌كو خ‌ودا ده‌فه‌رمیت: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ... البقرة: ۱۶۵) واتە: هه‌ندێك هه‌ن له‌خه‌لكی ده‌چن له‌غه‌یری خ‌ودای گه‌وره‌ ها‌وبه‌ش و‌ها‌وه‌تی بۆ په‌ریاردنه‌وه‌ن و‌به‌ته‌ندازه‌ی خ‌ودا

ابن القيم الجوزی

ئەوانیان خۆش دەوێت و گوێپایە ئی دەبن. بەلام بپراوانان تەنها و بەیە کتایی خودایان خۆش دەوێت وە لە خۆشویستندا هاوبەشی بپیارنادەن.

جا لێرەدا خودای گەرە ئامازە بەو دەکات کە هەندێک کەس لەخۆشەویستیدا هاوبەشی بۆ خودا بپیارەدەن. سەبارەت بە لێکدانەوێ ئێمە ئایەتە ووتراوە: مەبەست لەوێ "أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ" ئەوێ لە پێشدا هەردوو لاخودایان خۆش ویستوو، بەلام دواتر پێتێک هاوبەشیان بۆ بپیارداوە لەخۆشەویستیدا، بەلام بپراوانان لەسەر یەکتایی خودایان خۆش ویستوو.

جا خوای گەرە سەرچەم بونەوێ بۆ ئەوێ دروست کردوو کە بەتاک و تەنهایی خودایان خۆش بوێت و هاوبەشی بۆ بپیارەدەن، هەر لەبەر ئێمە مەبەستیە ئۆر بەتوندی پەدی ئەو کەسانە دەداتەو کە دەچن جگە لەخودا پەناوێشت و تەکا کار هەڵدەبژێرن، کە دەفەر مێت: (إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ... یونس: ۳) واتە: پەروەردگاری ئێو "الله" یە کە لە شەش پۆژ زەوی و ئاسمانی هێناوەتە بوون، دواتر لەسەر عەرشی مەزەن لەنگەری گرتوو، وە هەر خۆشی پلان و بپیری هەموو شتێک دەردەکات. وە هێچ کەس نی یە تەکاڕو شەفاعەت خاوەنێت بەبێ مۆلەتی ئێو، جا ئەو پەروەردگارانە کە وابوو بەتاکێ بپەرستن، ئایا بێر ناکەنەو.

هەر وەها دەفەر مێت: (وَأَنْذِرْ يٰوَالَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّهُمْ يَتَّقُونَ... الأنعام: ۵۱) واتە: کەواتە بەقورئان ئەوانە ناگادار بکەرەو کە دەترسن کۆبکێنەو بۆلای پەروەردگاریان، ئەواتە کەس نی یە جگە لەو پەروەردگارە پشتیوانیان لێ بکات و کەسێش نی یە تەکاکاریان بێت، ئایا ئێتر خۆتان لە سنووری خودا ناپاریزن.

نه خوښی و چاره‌سەر

پاشان جهخت له‌سەر هه‌ریه‌که‌یان ده‌کاته‌وه به‌ته‌ن‌ها ده‌فه‌رمیت: (ام اتغذوا من دون الله شفعا قل الـو کائنوا لایملکون شیئا ولا یعقلون * قل الله الشفاعة جمیعاً... زمر: ۴۳-۴۴) واته: ئایا جگه له‌خودای گه‌وره تکاکاره وشه‌فاعه‌ت خوازی تریان هه‌لێزاردووه ، جا پێیان بلێ ئایا نه‌گه‌ر تکاکاره‌کانتان هیچیان به‌ده‌ست نه‌بوو. ئایا عاقل نابن؟ پێیان بلێ هه‌موو تکاکار وشه‌فاعه‌ت خوازه‌یه‌کان ته‌ن‌ها بۆ خودای گه‌وره‌یه‌.

وه‌ده‌فه‌رمیت: (مِنْ رَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ... الجاثیه: ۱۰) واته: له‌قیامه‌تدا دۆزه‌خ به‌دوایانه‌وه‌یه‌و لێی قوتار نابن ، هه‌رچی به‌کیان کردبوو فریایان ناکه‌وێت، وه‌هه‌موو نه‌وانه‌بشی که له‌بری خودا کردبوویان به‌ پال پشستی خۆیان ، سزایه‌کی زۆرگه‌وره‌ و سامناک بۆیان ئاماده‌یه‌.

جا نه‌گه‌ر به‌نده‌کان ته‌ن‌ها پشت به‌خودا بیه‌ستن ، نه‌وا خودای گه‌وره‌ ده‌بیته‌ پشت و په‌نایان ، به‌پێچه‌وانه‌ی تر که جگه له‌خودا پشت و په‌نا به‌کەس و شستی تر ده‌به‌ستن. به‌لێ خالی وه‌رچه‌رخان وه‌یلێ سووری نێوان په‌کتاپه‌رستان و هاویه‌ش دانه‌ران لێره‌دایه که ته‌ن‌ها و ته‌ن‌ها خودا پشت و په‌نا وشه‌فاعه‌ت خواز و تکاکاری پاسته‌قینه‌ی به‌نده‌کانه‌.

پوخته‌ی مه‌به‌ست:

پوخته‌ی به‌ندایه‌تی له‌وه‌دایه که نابێت له‌ خۆشه‌ویستیدا هاوبه‌شی و هاوه‌ل بۆ خودا بریار بدریت. وه‌پاشان پێویسته خۆشه‌ویستیمان بۆ پێغه‌مبه‌ری خودابێت له‌ پیش خۆمان و مال و خێل و خانه‌واده‌و. هه‌ند. چونکه خۆشوێستنی پێغه‌مبه‌ر له‌ته‌واوکاری خۆشه‌ویستی خودادایه‌ .پاشان هه‌موو خۆشه‌ویسته‌ی کمان به‌ پێوه‌ری (بۆ خودا له‌پێناوی خودا) دا بپێوین.

مهروه كو له (صحيحين) دا هاتووه كه پيغهرمبه ﷺ فهرمويه تي: (ثلاث من كن فيه وجد بهن حلاوة الايمان).^١ مهروه ها له ووتيه كي (صحيحين) دا هاتووه بهم شيويه: (لا يوجد حلاوة إلا من كافية ثلاث خصال: ان يكون الله ورسوله احب إليه مما سواهما، وان يجب المرء لايحبه إلا الله. وان يكره ان يرجع في الكفر بعد اذا انقذه الله منه كما يكره ان يلقى في النار).^٢ واته: سى شت "خسلت" له هر كه سينكا بيت ، نه وا چيژى شيريني باوه ده چيژيت وه مهروه ها هاتووه بهم چه شنش: هيچ كه سينك چيژى شيريني باوه ناچيژيت گهر نه سى خسلته تى تيدا نه بيت "ده بيت خوداو پاشان پيغهرمبه رى خوداي له مه موو كه سينك وشتيكى تر خوشتر بويت ، وه زورى پى ناخوش بيت ، وه هر كه سينكى خوشويست ته نها له بهر خودا خوشى بويت. وه زورى پى ناخوش بيت كاتيك ده بينى كه سينك واده گهر پته وه سهر بى باوه پى كه پيشتر خودا پرگارى كردبوو لى، نه وه نده ي پى ناخوش بيت وهك بللى خوى فرى دهر پته نيو ناگره وه."

وه له (سنن) دا هاتووه كه پيغهرمبه ﷺ فهرمويه تي: (من أحب الله ، وأبغض الله، وأعطى الله، ومنع الله، فقد استكمل الإيمان).^٣ واته: هر كه سينك ته نها له بهر خودا خه لكى خوش بويت ، وه به ته نها له بهر خودا رقى له خه لكى بيت، وه ته نها له بهر خودا شت ببه خشيت، وه ته نها له بهر خودا پيگر بيت، نه وا به پاستى بيروياوه پى ته واو پوخته .

مهروه ها له فهرموده يه كي تر دا پيغهرمبه ﷺ ده فهرميت: (ما تحاب رجلان في الله الا كان أحفظها أشدها حبا لصاحبه). واته: نه گهر دوو كه س له پيتناوى خودا

^١ - نه م فهرموده يه (صحيح) ه، (بخارى: ١٦) و (مسلم: ٤٣ - الايمان) گيړايانه توه.

^٢ - نه م فهرموده يه (صحيح) ه، همان سرچاوه ي پشور.

^٣ - نه م فهرموده يه (حسن) ه، (ترمذي: ٢٥٢١) وه (احمد: ٤٣٨/٣) وه (حاكم: ١٦٤/٢) گيړايانه توه. وه (الباني) به صحيحى داوه له قلم. وه حافظ وذهبي لى بى دنگ بوونه.

يەكترىان خۆش ويست ، ئەوا باشترىن كەسيان ئەويانە كەزىياتر برادەرەكەي
خۆشتر بویت.

جا ئەم خۆش ويستانە لە پېويستى وتەواوکارىيەكانى خۆشەويستى خودان.

جۆرەكانى خۆشەويستى بۆ خودا

جۆرەكانى خۆشەويستى بۆ خودا دابەش دەيیت بۆ چوارجۆرى سەرەكى، كە
پېويستە جىابكرىنەو لەخۆشەويستىيەكانى تر، كەئەوانىش ئەمانەن:—

۱- خۆش ويستنى خودا:

واتە خواي گەرەت لە ھەموو شت و كەسيكى تر زىياتر خۆش بویت كە ھاوتاي
نەيیت. جا بەتەنھا ئەمە مايەي پزگاريبوونە لەدۆزەخ و بەدەست ھېنانى بەھەشت
نى يە، چونكە ھەريەكە لەجولەكەكان و خاچ پەرستەكانىش خودايان خۆش
دەويت ، بەلام كەچى توشى سزاي دۆزەخ دەبن و لەبەھەشت بى بەش دەبن.

۲- خۆش ويستنى ئەوھى كە خوداي خۆش دەويت:

واتە ئەو شتانەي كە خودا خۆشيانى دەويىن ، تۆش لەقولاي دل و دەرونتەو
خۆشت بوين. جا ئەمە بنەماي سەرەكى چوونە نېو ئىسلامەو وە درەچوونە
لەنېو بى باوھەي. وەخۆشەويستريىن كەس لاي خودا ، بەھيترينيانە لەم جۆرە
خۆشەويستى يەدا.

۳- خۆش ويستن بۆ خودا لەپېنناو خودا:

واتە ھەركەس وشتيكمان خۆش بویت تەنھا لەبەر خوداو لە پېنناوي پەزامەندى
خوداي گەرەدا بېت و دوور بېت لەنيازو مەبەستى تر. وەئەمەيان لە پېويستى
وتەواوکارىيەكانى خۆشويستنى خودايە.

۴- خۆش ويستن لەگەل خودا:

ئەم جۆرەيان پېي دەوتریت "ھاوبەشى دانان بۆ خودا لە خۆشەويستيدا"، واتە
گەر بېتو لەگەل خوداي گەرەدا ھاوبەشمان بۆ دانا لەخۆشەويستيدا ، وەلە

پێناو خودا نه بوو ئه و خۆشه و یستی یه ، ئه و هاو به ش و هاو تاتان بۆ خودا بپارداوه له خۆشه و یستیدا. وه به مه ش ده و تریت (المحبة الشریکة - خۆشه و یستی هاو به شی)
 ۵- خۆشه و یستی سروشت:

كه نه م جوړه یان زۆرمه به ستمان نی یه لیتره دا باسی بکه یی، نه مه ش به کورتی: حه زو ئاره زووی مرقۆ بۆ ئه و کس و شتانه ی که له گه ل سروشت و فیتره تی خقیدا ده گونجیت ، وه ک خۆشو یستی خیزان، باوک دایک مندا ل، ئاو خواردن... هتد.

كه نه م جوړه یان ئاساییه له دل و دهرونی مرقۆدا هیه ، به مه رجیک ته شه نه نه کات و نه گاته ئاستی خۆشه و یستی خودای گه و ره ده فره میت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ... المُنَافِقُونَ: ۹) واته: نه ی باوه پداران هه ول بده ن که مال و سامان و پۆله کانتان نه بنه هۆی نه وه ی که له یادی خودا سه رقالتان بکه ن و که م ته رخه می بنوینن و بی ئاگانان که ن.

وه ده فره میت: (رِجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ... النور: ۳۱) واته: پیاوانیک که ستایشی خودا ده که ن ، که هه یج کاتیک بازرگانی کپین و فرشتن سه رقالتان ناکات و بی ئاگانان ناکات له یادی خودا.

۷- ته وای خۆشه و یستی "الخلعة":

نه مه حه و نه مین دوا به مین پله ی خۆشه و یستی یه له پله کانی خۆشه و یستی که پێی ده و تریت "ته وای کوتایی خۆشه و یستی".

واته چیت له دلدا جگه یه کی تر نابیته وه بۆ خۆش و یستی هه یج که س و شتیکی تر، جگه له خۆشو یسترای سه ره کی نه بیت. وه به هه یج شیوه یه کیش ئه و دل جیگه ی هاو به ش و هاو تا ناکاته وه له خۆشه و یستیدا. نه م پینگه یه تایبه ته به دۆستانی خودا که هه ره که له پیغه مبه ران (ابراهیم و محمد) سلا و درودی خودایان له سه ره بیت. هه ره کو پیغه مبه ر ﷺ ده فره میت: (إِنَّ اللَّهَ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ

خلیلا) ١ واته: خوای گه‌وره منی کردۆته خه‌لیلی خۆی، هه‌روه‌کو پێشتر ابراهیمی کردۆته خه‌لیلی خۆی.

هه‌روه‌ها له (صحیح) دا هاتووه که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموییه‌تی: (لو کنت متخذاً من اهل الارض خلیلاً لاتخذت ابابکر خلیلاً، ولكن صاحبکم خلیل الله) ٢ واته: نه‌گه‌ر من له‌خه‌لکی سه‌رزه‌وی دۆست و خه‌لیلیکم هه‌لێژاردایه، ئه‌وا "ابو بکر" ده‌بوو، به‌لام من خه‌لیلی خودام.

وه‌له‌ فرمووده‌یه‌کی تردا ده‌فرمێت: (انی ابراً الی کال خلیل من خلته) ٣ واته: من خۆم به‌ری نه‌که‌م له‌هه‌ر خه‌لیلیک که به‌نه‌ندازه‌ی خه‌لیلی خۆشم ویستبێت. وه‌کاتی که پێغه‌مبه‌ر "ابراهیم (س.خ)" هه‌زی به‌کوێک کرد، خوای گه‌وره پێی به‌خشی، جا خۆشه‌ویستی ئه‌و کوپه‌ به‌شیک له‌دای "ابراهیمی" داگیر کرد، وه‌خوای گه‌وره‌ش ئه‌م کاره‌ی پێ خۆش نه‌بوو که له‌ دای ابراهیمدا خۆشه‌ویستیکی تر هه‌بێت جگه‌ له‌خواد. هه‌ر بۆیه له‌خه‌ودا فرمانی به‌ ابراهیم کرد که ئه‌و منداڵه‌ سه‌ربهره‌و بیکره‌ قۆچی قوربانی بۆ خودا. که‌نه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین تاقی کردنه‌وه‌بوو بۆ دای ئیبراهیم (س.خ). مه‌به‌ست لێره‌دا سه‌ربهرینی کوپه‌ که نه‌بوو، به‌لکو سه‌ربهرینی خۆشه‌ویستی ئه‌و کوپه‌بوو له‌ دای هه‌زه‌تی ئیبراهیمدا. هه‌ر بۆیه کاتی که ئیبراهیم ویستی کوپه‌که‌ی سه‌ربهرێت. خوای گه‌وره‌ بریاری دا به‌ له‌ بری کوپه‌که‌ی مه‌پێک سه‌ربهرێت و کوپه‌که‌ ده‌ریازییت. وه‌نه‌مه‌ش بووه‌ سونه‌تیکی به‌رده‌وام...

هه‌روه‌کو هه‌میشه‌ خوای گه‌وره هه‌ر بریارێکی هه‌لوه‌شاندبێته‌وه‌ به‌شیکێ که‌می لێ هه‌لاکه‌ته‌وه‌. وه‌کو "هه‌بشتنه‌وه‌ی پێنج نوێژی فه‌رز له‌ بری په‌نجا نوێژی

١ - نه‌م فرمووده‌یه (ضعیف الأسناد)، پروانه (السلسلة الضعيفة) (البانی: ٣٠٣٤).

٢ - نه‌م فرمووده‌یه (صحیح)، (بخاری: ٣٦٥٦) وه‌ (مسلم: ١٦٥/١٥ نووی).

٣ - نه‌م فرمووده‌یه (صحیح)، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

فرز^۱، وه هيشتنه وهی خيرو صه ده قه له کاتی ویسترا قسه له گه ل پیغه مبهردا بکریت.

له نیوان خوشه ویستی و خلیل دا

هه ندیک کهس پێیان وایه "خوشه ویستی" پوختتر و فراوانتره له "خلیل"، وه ههروهها ده لێن هه زده تی ابراهیم "خلیل الله" یه، به لام محمد ﷺ خوشه ویستی خودایه "حبیب الله" یه.

به لام له راستیدا به م شیوهیه نی یه، چونکه "خوشه ویستی" گشتی یه، به لام "خلیل" تایبه تی یه، وه خلیل کۆتار ته وای خوشه ویستی یه. ههروهکو پیغه مبهردا ﷺ رایگه یاندوووه که خوای گه وره له گه ل ئیبراهیم دا هه لی بژاردووون به خه لیلی خۆی. وه ههروهها په دی نه وهی کردۆته وه که له سه ر زه ویدا خه لیلی هه بیته جگه له خودا، له گه ل نه وه شدا خوشه ویستی ده ربیره یه بۆ هه ریه که له (خاتوو عایشه و ابوبکر و عمر) ﷺ.

ههروهها خوای گه وره خوشه ویستی خۆی بۆ چه ندین و چین وتویژ ده ربیره یه ، له وانه: ته و به کاران، چاکه خوازان، ئارامگران...: (يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ... البقرة: ۲۲۲).

ههروهها گه نجی ته و به کار خوشه ویستی خودایه، به لام له گه ل هه موو نه مانه دا خوای گه وره خه لیلی خۆی بۆ دووان ده ربیره یه که (محمد و ابراهیم) ه سلاو و درودی خودایان له سه ر بیته.

^۱ - نهمه کاتی خۆی به یهی دهقی ئهم ئایهته فهرز بووه که ده له رمیت: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَخَافُمُ الرُّسُولَ فَفَعَلُوا بِبَيْنِ يَدَيْكُمْ صَلَافَةَ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ... المائدة: ۱۲) واته: نهی باوهرداران کاتیک وستان قسه یه که له گه ل پیغه مبهردا بکهن، نهوا خیر و صه ده قه یه که له نجام بدهن که بۆ خۆتان باش و پاکوه، وه خوای گه وره لی بوردهو به خشندهیه.

جىاوازى لەنيوان خۆشەويست وخۆشەويستىن

وھەكو پىشتەر ووتمان ھەمىشە مەۋدە دەست بەردارى خۆشەويستىكى بچوك دەپىت
لە پىنساو خۆشەويستىكى گەورەدا، وھەروھە لەپىناو بەدەست ھىنسانى
خۆشەويستىكى گەورەدا ئامادەيە خۇي توشى ناخۇشى ومەينەتى بچوك بىكات،
كەوا سىروشتى ژىرى وعەقلى وايە كە گەورەترىن خۆشەويست ھەلبىزىت لە
بچوكترىنپان ، وھەكەترىن وبچوكترىن ئارەھەتى ھەلبىزىت لە گەورەترىن
وژدترىنپان. وھەئەم كارە پىويستى بە دووبەنەماي گەورە ھەيە: _

(ھىزى ھەست كردن وزانىن ، ئازايەتى دل) . واتە پىويستە مەۋدە ھەست
بەباشترىن وگەورەترىن خۆشەويستەكانى بىكات ، بوپروئازابىت بتوانىت ھەلبىزاردن
ئەنجام بدات لەم بواردەدا. بەلام ئەگەر بە پىچەوانەي ئەمەو كرا ، ئەوا لاوازيان
لەبوارى ھەست كردن وزانىنە، ياخود دلى ئازاو بوپرونى يە ناتوانىت لەژىر
كارىگەرى دەرون دەرپىت.

زۆرىك لەخەلكى گىرۆدەي ئەم دەردە بوونە وھەزوتارەزووكانى زالە بەسەر ژىرو
باوھپاندا ،باشەو خراپەيان لەم پروانگەيەو دەپىتون، تەننەت ھەندىك جار
پىزىشكەكان ئاگادارى ھەندى كارى دەكەنەو كە زيان بەخشە، كەچى نەخۇشە
خۇي ناگىرەت و دەرونى زالەو ئەنجامى دەدات. زۆرىك لەوكەسانەي دلىان نەخۇشە
،گوى بەسەلامەتى دلىان نادەن وھەمىشە ھەزوتارەزووكانىان تىردەكەن
وھەرچەندە زيان بەخش بىت بۆيان.

پوختەي شەپ وچاكە:

پوختەي شەپ لەلاوازى وبى ھىزى ھەست وئىدراك و دەرون نىزمى دايە. وھەپوختەي
چاكەش لە بەھىزى ھەست وئىدراك و شكۆمەندى دەرون دايە.

كەواتە خۆشەويستى وئىرادە بنەپەت و بزوتىنەرى ھەموو كارىكەن. ھەروھە پى
وكىنەو ناخەزى بنەپەت و دەست بەردارى ھەموو كارىكەن. جا ئەم دووھىزە مەزە

لەدەلدا ، وەسەرچاوەی چەرمەسەری و بەختەوهری داتن . وەپالەنەری ھەموو کارێکی ئارەزوومەندانە بریتی یە لە خۆشەویستی و ئێرادە . وەئەنجام دانەکەشی دەگەرێتەو بۆ لاوازی لەیەکێ لەو دووپالەنەرە سەرەکی یە ، کەھەندێ جار بۆ وکینە وناحەزی دەگەرێتەو . جائەمە بنەپەتی فەرمان کردن وپێگرتنە ، پاداشت و سزایە .

جا لێرەدا وەلامی ئەو پرسیارە پوون دەبێتەو کە "ئایا دەست بەردار بوون لەکارێک" فەرمانێکی وجودی یە ؟ یاخود عەدەمی یە ؟

پوختەگەیی : لێرەدا دووبەشە :

دەست بەرداربوونێک دەگەرێتەو بۆ نەبوونی ھۆکاری کارەکە لە "ئێرادەو خۆشەویستی" کە بەمەیان دەوترێت "عەدەمی-نەبوونی" .

وەدەست بەرداربوونێک دەگەرێتەو بۆ بوونی پێگربەک لە "بۆ وکینەو ناحەزی" کە بەمەیان دەوترێت "وجودی-بوونی" .

ھەولێ خەلکی بۆ بەدەست ھێنانی بەرزەوھەندی و دوورکەوتنەو لە زەرەرمەندی یە

بۆ گومان مەرفۆ ھەمیشە لە ھەموو ووتەوکردار ئەنجام دانێکدا ، تەنانت لەدوورکەوتنەو و دەست بەرداربوونی ھەرکارێکدا ، مەبەستی سەرەکی بەدەست ھێنانی بەرزەوھەندی و دوورکەوتنەو لەزەرەرمەندی یە .

ئەمە پێوھەری ھەموو خاوەن ژیری یە کە لەژیاندا ، بەلام مەخابن زۆریک لەخەلکی لەم پێوھەردا توشی شیوان ولی تێکچوون ھاتوون . کاتیەک کە ئامادەن لەپێناوی بەدەست ھێنانی بەرزەوھەندی یەکی کەم وچێژێکی کاتی خۆیان توشی چەرمەسەری و سزاوئەشکەنجە یەکی زۆرە نەبپاوە کەن وە توشی زیانی ھەمیشەیی دەبن . ھەربۆیە دەبینین کەسانێکی زۆر لەبەر چێژ و خۆشیە کاتی

نەخشى و چارەسەر

يەكەنى ئەم دونيا يە زىيانى ھەتھە تايى قىامت دەدۆپىنن و لە دواپۇژدا سزايەكى
بى شومار چاۋە پوانيان دەكات.

ھەندىك لە زانايان دەلەين: زۆر ورد بوومە ھە لە ھالى ژىرمەندان ھۆشياران ، دەبىنم
ھەرھە موويان لە ھەولتى دورخستىنە ھەي ناپە ھەتى و غەم و پەژارەن لە سەر دەرون.
جا ھەريەكە و بەرپىگەيەك، ھەيە لەرپىگەي خوارەن و خوارەن ھە، يان بازىرگەنى، يان
بە پرۆژەي ھاوسەرگىرى، ياخود بەگوى گرتن لەگۇرانى خۇش يان بەكات بەسەر
بەردن بە يارى يە ھە...

منىش ووت: راستە ئەمە تاكە مەبەستى سەرەكى ژىرو ھۆشيارانە ، بەلام ھەموو
پىگايەك لەو پىگايانە نامان گەيەننە جىي مەبەست، بگرە ھەندىكيان تەواو
پىچەوانە و دىزى ئەم مەبەستەيە ، ھەبەلاي مەنە ھە تاكە پىگايەك بۆ بەدەست
ھىنەنى ئەم مەبەستە ، تەنھا پووگەردنە خۇاي گەورەيە ھەدەست ھىنەنى
رەزامەندى ئەمە، جا ھەر كەسك ئەم پىگايە بگرىتە بەر ئەم دۇنيا بىت
سەرفرازى دونياو قىامت بەدەست دەھىننەت.

بەشەگەنى خۇشويستراو "المحبوب"

خۇشويستراو "المحبوب": دەبىتە دووچۆرە ھە:

۱- خۇشويستراو بۆ خودى خۇي.

۲- خۇشويستراو بەھۇي كەسى ترە ھە.

۱- خۇشويستراو بۆ خودى خۇي:

وانە خۇش ويستنى كەسك تەنھا لەبەر خودى خۇي كە شاھەن وشايەستەي
خۇشەويستى يە . كە ئەمەش بەتەنھا خۇاي گەورە دەگرىتە ھەكە دوورە لە ھەموو
كەم و كوپى و كورتىەك، كە مال و تەواو لە ھەموو روويەكە ھە.

۲- خۇشويستراو بەھۇي كەسكە ھە:

واته خۆش ویستنی که سیک یان شتیك له بهر خودی خۆی نا ، به لکو له بهر هۆکاری تر خۆشویسترا بیت ، وه جگه له خۆش ویستنی خوای گه وره سهرجه م خۆشویستراوه کانی تر به هۆی خوداوه خۆشویستراون ، وه هه ر له ئه وه وه خۆشویستراوه که یان سهرچاوه ده گریت. وه ک خۆشویستنی پێغه مبه ران، فریشته کان..هتد.

که واته لیتره دا جگه له خودا هه موو خۆشویستراوه کانی تر شایه نی خۆش ویستن و پق لی بوونه ون له یه ک کاتدا. بۆ نمونه گه ر که سیک پقی له و شتانه بوو که خودا خۆشی ده وین، بۆمان ده رده که ویت که تا چ ئه ندازه یه ک خۆشویستراوه کانی تری لایه س نه ده ودرایه تی خودا ده کات، وه به پێچه وانه وه که سیک که خودا هه رشتیکی خۆش بویت ، ئه ویش هه مان شتی خۆش ده ویت وه بۆمان ده رده که ویت که چه ند پشتیوانی له خودای گه وره ده کات.

جا پێویسته ده ست به م پێوه ره وه بگرین ، تا بزانی چه ند ئیمه موالات و پشتیوانیمان هه یه بۆ خوای گه وره ، چونکه ولایه ت واته خۆش ویستنی ئه و شتانه ی که خودا خۆشی ده وین ، وه هه ره ها پق لی بوونه وه له و شتانه ی که خودا پقی لی ده بیته وه . جا ئه مه په یوه ندی به زۆری نوێژ و پێژوه وه نی یه و ئه مه تایبه ته به دل.

جۆره کانی خۆشه ویستی به هۆی که سانی تره وه: _

یه که م: هه رله گه ل به ده ست خستنی دا هه ست به چێژو خۆشی ده کریت.

دووه م: ئه و جۆره یه که ئازارو زیان به خشه ، به لام خۆی ده گریت تا ده یگه یه نیتته خۆشویستراوه که ی.

هه ره کو خوای گه وره ده فه رمیت: (کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ...البقرة: ۲۱۷) واته: خوای گه وره کوشتاری له سه ر پێویست کردن

نەخۇشى و چارەسەر

ھەرچەندە لەسەر دالتان ناخۇشە، بەلام دورنى بەشتىكتان پى ناخۇش بىت، بەلام لەراستىدا خىرى ئىدايە بۇتان. وە دورنى بەشتىكتان پى ناخۇش بىت، بەلام لەراستى خراپە بىت بۇتان، وە تەنھا خۇاى گەرە زاناو دانايە و ئىوہ نايزان.

جا لىرەدا كوشتارىيان پى ناخۇشە، بەلام باشتەرە بۇيان چونكە دەيان گەيەنئە پەزەمەندى خۇشەويست. ھەرۋەھا دەرونى مۇقە ئارەزووى پشوو وخۇشگوزەرانى وئارەزووبازى دەكات، ئەمە خۇى خۇشە بەلام نۇرخراپە، چونكە دەبىتە مايەى لە دەست دانى پەزەمەندى خۇشەويست.

جا كەسى ژىرو ھۇشيار دورىيانە لەشتەكان دەكۆلئەتە وە ھىچ كاتىك خۇشى بەكى ھەمىشەيى ناكاتە قورىيانى خۇشەيەكى كاتى.

جا حالەتەكان چوار جۇرن: _

۱- خۇشويستراويك بمان گەيەنئەتە بەخۇشەويستراو.

۲- ناخۇشى يەك دەمان گەيەنئەتە بە ناخۇشى.

۳- ناخۇشى يەك دەمان گەيەنئەتە بەخۇشەويستراو.

۴- وەخۇشويستراويك دەمانگەيەنئەتە بە ناخۇشى.

۱- خۇشويستراويك بمانگەيەنئەتە بە خۇشويستراو:

ئەم جۇرەيان لە ھەردوولاه خىرو چاكەبە و پىويستى بە ئەنجام دان ھەيە.

۲- ناخۇشى يەك دەمان گەيەنئەتە بە ناخۇشى.

ئەم جۇرەيان لە ھەردوولاه خراپە و پىويستە دەستى لى ھەلگىرىن ولبى دورىكەوينەو.

پاشان دووبەشەكەى تر ماوہ كە برىتەن لە: _

۳- ناخۇشى يەك دەمان گەيەنئەتە خۇشەويستراو:

۴- خۇشويستراويك دەمان گەيەنئەتە بە ناخۇشى:

جا مرقۇلە دونیادا ھەمیشە لەنتوان ئەم دووانە یاندا کیشمە کیش دەکات، جارێک بەم لاو جارێک بەولا دەکەوێت، مرقۇلی ھۆشیارو ژیر و باوە پدار بەلای ئەوایاندا دەپوات کە لەکۆتایدا دەگات بە خۆشەویستراوەکە و خێروچاکە ھەمیشەیی دەست گیر دەبێت، بەلام مرقۇلیک ھەزو ئارەزوو و دەروون پیشەوایەتی بکات ئەوا بەلای خۆشیە کاتیە کەدا دەچێت و سەرئەنجام وزەرەرمەند دەبێت.

خۆشەویستی بنەپەرتی خواپەرستی یە

جا ئەگەر خۆشەویستی بنەپەرتی ھەموو کارێکی ھەق وپاستی بێت، ئەوا خۆشەویستی خوداو پێغەمبەرەکی بنەغەو بەنەمای ھەموو کارێکی ئایینی یە، جا بنەمای ھەموو کارێکی ئایینی بریتی یە لە خۆشویستنی خوداو پێغەمبەری خودا. وەبنەمای ھەموو ووتە بەکی ئایینی بریتی یە لە بەپاست و دروست زانینی خوادو پێغەمبەری خودا.

جا ھەر ویست و ئیرادە یەک پێگری کرد لەدەربرینی تەواوی خۆشەویستی بۆ خودا، وەھەر وەھا ھەر گومانێک پێگری کرد لەبەپاست زانینی خودا، ئەوا زەرەرمەندە بە بنەپەرتی باوە پ لاوازی دەکات. جا ئەگەر لەو ھالەتە وە تەشەنە ی کرد وگەبشتە ئاستی خۆش نەویستنی خودا و بەپاست نەزانینی پێغەمبەرەکی، ئەوادەبێتە کافرو گومراو ھاوبەش بپاردر.

لە پێداویستییەکانی خۆش ویستنی خودا:

دۆستایەتی و دژایەتی کردن

واتە پێداویستییەکانی خۆش ویستنی خودا بریتی یە لە دۆستایەتی وپشتیوانی کردنی خۆشەویستانی خودا، دژایەتی کردنی ناخەزان و دوژمنانی خودا. وە ئەم دووکارە دژاودۆزی یە کترن، واتە دۆستایەتی خۆشەویستانی خودا ناکرێت ھەتا کو دژایەتی ناخەزانی خودا نەکەیت. ھەر وەکو خوای گەورە سەبارەت بەپیشەوای خۆشەویستمان باس دەکات، ابراھیم کە پوودە کاتە گەلەکی دەلێت: (قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ

نه خوښی و چاره سهر

مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ * أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ * فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ... (الشعراء: ۷۵-۷۷) واته: ابراهيم پيتان - هلئت: ثايا نيوه نابينن چي ده په رستن؟ "كه ي شم شتانه شايه ني په رستن" به راستي نيوه و باوبا پيرانتا به هل دا چوون. نه وانه ي نيوه ده يان په رستن به دنيا ييه وه دوژمني منن و وه به دوژمني خو ميان ده زانم ، جگه له په روه ردگاري جيهان نه بيت كه به ته نها شه ياني په رسته.

جا شم دزايه تي كړده ي ابراهيم (س.خ) نذر پيوسته بق به جي كه ياندني دوستايه تي بق خودا. هر شم هه لوېسته جوانانه بوو كه خوي گوره ده يان كاته پيشه ننگ وداوامان لي ده كات كه شوپنيان بكه وين كه ده فهرميټ: (قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَخَدَّه... (المتحنة: ۴) واته: به راستي نيوه له "ابراهيم وشوين كه وتواني" باشتين پيشه ننگان هه يه، كه كاتي پوويان كرده گه له كه يان ووتيان: نيمه به رين له نيوه وله وشتانه ش كه له جياتي خودا ده يان په رستن ، نيمه باوه رمان به و نايه ي نيوه ني به . نيتر دوژمنايه تي وړقه به رايه تي له نيتوانان به رپا بوو تا نه وكاته ي ده گه پينه وه و باوه پ به خوداي تاك وته نها ده ميټين.

هه روه ها ده فهرميټ: (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ... (الزخرف: ۲۶-۲۷) واته: ابراهيم پووي كرده گه له كه ي و باوكي پتي ووتن: من به ريم له وشتانه ي كه ده په رستن ، ته نها خوي گوره نه بيت كه مني به ديهيټاوه وړنم ايم ده كات ، دواتر شو ووشه يه ي "به كتا په رسته ي" هيشته وه بق هوز وگه لاني دوي خوي بق نه وه ي بگه پينه وه سهر پيگه ي پاست.

لا إله إلا الله... ئەو ووشەیه بوو که ئیبراهیم بۆ ھۆزەکە ی بە جی هیشت

واتە ئیبراهیم جگە لە پەرستنی خودای تاقانە دژایەتی سەرچەم پەرستراوەکانی دەکرد، وەسیەت و پەیمانیک بۆ ھۆز و گەلەکە ی و سەرچەم پێغەمبەران ی پاش خۆ ی بە جیھیششت کە درێژە بە کاروانی یەکتا پەرستنی بدەن ، کە ئەو وەسیەت و ووشە یە بریتی یە لە "لا إله إلا الله".

ئەمە ووشە یە کە سەرچەم بونە وەری لە سەر دامەزراوە ، وەژیان ی پێ ھاتوووە تە کایە وە ، وە قیبلە ی لە سەر دروست کراوە ، وە ئەو ووشە یە ی کە خوێن و مال و گیانی پێ دە پارێزێت ، بە ختە وەری و سەر شوێری سەرچەم مرقایەتی لە سەر بە ندە ، بە ھەشت و خۆش یە کان و دۆزە خ و ناخۆش یە کان ی لە سەر بنیات نراوە ، کە مایە ی خۆش گوزە رانی ھە تاهە تایی بە ندە کانە ، کۆلە کە ی سەرچەم ئاین و خواناسانە . (من قال لا إله إلا الله دخل الجنة)^۱ واتە : ھەر کە سێک دوا ووشە ی "لا إله إلا الله" بێت دە چێتە دە چێتە بە ھەشتە وە .

روح و نھینی ئەم ووشە یە

واتە بە تاک زانینی پەر وەردگار و بە پیرۆز پارگرتنی ناو و ئاکارە جوانە کانی ، بە ریز پارگرتنی پە یامە کە یە تی و ترس و تکاردن لێ ی ، واتە پشت پێ بە ستن و پووتی کردن و گە پانە وە بۆ لای ئە و زاتە ، وە خۆش و یست و دژایەتی کردنی غەیری ئە وە . بە تەنھا ترسان لە ئە و وگۆی ئە دان بە سەرچەم کەسانی تر ، سوژدە بردن و قوربانی دان و ملکە چی کردن و بە راست زانین و ھانا و ھاوار بۆ کردن و پە ناپی گرتن و تەنھا و تەنھا بۆ ئە و زاتە پیرۆزە .

کە ھەر ھەمووی لە پوختە ی یە ک ووشە دا کۆدە بێتە وە ، کە ئە ویش ھیچ پەرستراویک نی یە بە راستی شایە نی پەرستن و خوا یە تی بێت ، تەنھا "الله" نە بێت .

^۱ - ئەم فەر مودە یە (صحیح) ۵، (احمد: ۲۳۳/۵ - ۲۴۷) وە (حاکم: ۳۵۱/۱) گێڕایانە تە وە .

هر له بهر گرنگی و پېرپوختی و وانا جوانه کانیټی ، نه وکسه ی نه م گواهیه وشایه تی یه بدات وکاری پی بکات ، جه سته ی قه ده غه کراوه له وه ی که ناگر بیسوټیټیت. هه روه ها خوی گه وره ده فهرمیټ: (وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ... المعارج: ۳۳) واته: کار به ناوه پوکی نه م شایه تیه بکن به نهیټی وناشکرا له جه سته و دل وده روند.

جا خه لکانیټکی زور هه یه شایه تیه که یان مردو وپی گیانه ، وه هه یه شایه تیه که ی نوستوه ، نه گهر به ناگابیتته وه وه یان نا ، وه هه یانکه شایه تیه که ی پاکشاوه ، وه هه مانیشه شایه تیه که ی ناماده وراوه ستاوه هه میشه له سهر پیټی یه ، نمونه ی نه م شایه تیه هاویشیوه ی گیانه بۆ جه سته . که سی وامن هه یه پوچی مردوه ، وه هه یه پوچی نه خوښه ونزیکه له مردنوه ، وه پوچی وامن هه یه خه ریکه به ناگادیتته وه ، به لام پوچی واشمان هه یه دروست وپوخته بزویټنهری جه سته یه و کاری خوی ده کات.

وه له فهرموده ی (صحیح) دا هاتوه که پیغه مبه رﷺ فهرموویه تی: (إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَا يَقُولُهَا عَبْدٌ عِنْدَ الْمَوْتِ إِلَّا وَجَدَتْ رُوحَهُ لَهَا رُوحًا) واته: من ووشه یه ک ده زانم گهر مروقه له سهر مه رگیشدا بیلیټ ، نه و پوچی زیندو ده بیتته وه . واته ژیاټی پوچ به نده به و ووشه سهر سوپټنهره وه ، هه روه کو چۆن ژیاټی جه سته به نده به پوچه وه .

ژیاټی به خته وه ی له دونیا و قیامه تدا

هر که سټک له م ژیاټه دا بۆ نه م ووشه پرسنگداره بژیت و وه تی بکوشیت و بهریت ، نه و ژیاټی به خته وه ری هه میشه یی له قیامه تدا به ده ست ده هیټیټ: (وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ * فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ... النازعات: ۴۰ -

^۱ - نه م فهرموده یه (حسن) هه ، (احمد: ۳۷/۱) وه (ابن ماجه: ۳۷۹۵) وه (البانی) له (صحیح جامع) دا هیناوتی.

٤١) واتە: هەرکەسێ لەخوای خۆی بترسێت و بپاستی ملکه چی بکات، وەرێگری لەسەرکەشی دەرون بکات، ئەوا لەقیامەتدا پاداشتی بەهەشتی بەرینه به بهخته‌وه‌ری تێیدا ده‌ژێت.

وه‌له‌ ژيانى ئەم دونیایه‌دا له‌به‌هەشتی گه‌پان و پشکنین و دۆزینه‌وه‌ی پاستی و حه‌ق و دادپه‌روه‌ریدا ژیاوه‌، به‌هەشتی تامه‌زێوی بۆ دیداری پاسته‌قینه‌ی خوای گه‌وره‌ ژيان له‌ ژێر سایه‌ی په‌زامه‌ندیدا، ئەمه‌ سروشتی سه‌ره‌تای هه‌موو خۆشی یه‌که‌ له‌ژياندا، که‌ پێشه‌کی یه‌که‌ی به‌هه‌ول و ماندوو بوون و شه‌ و نه‌خوێ و ئارامگرتن ده‌ست پێ ده‌کات و له‌ کۆتایدا به‌خته‌وه‌ری به‌ده‌ست ده‌هێنێت.

هه‌رچه‌نده‌ خوانه‌ناسان له‌خۆشیه‌کانی ژياندا بن، به‌لام ژيانیان بێ ئامانج و بێ ئاکام و بێ مه‌به‌سته‌. (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً... النحل: ٩٧) واتە: هەرکەسێک کاری چاکه‌خوای بکات و بپوادی بێت ئەوا ژيانێکی پرپه‌خته‌وه‌ری پێ ده‌به‌خشین.

وه‌به‌خته‌وه‌ری ژيان بریتی یه‌له‌به‌هەشتی دونیا: (فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا... النعام: ١٢٥) واتە: هه‌ر که‌سێک خوای گه‌وره‌ بیه‌وێت هیدایه‌تی بدات، ئەوا سینه‌ی ساف و پاک و ئاماده‌ ده‌کات بۆ ئیسلام، ئەو که‌سه‌ش خوای گه‌وره‌ بیه‌وێت گومرایی بکات، ئەوا دلێ ده‌گوشێت و سنگی توند ده‌کات و هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بێت، هه‌روه‌کو بلاییت بۆ ئاسمان به‌رز بکێته‌وه‌.

مرو‌فی پ‌روادار هه‌میشه‌ ده‌رونی ئارام و دل و ده‌رونی پاک و بیرتیز و گه‌ش بینه‌ و هه‌چاکه‌ خواز و دلنیا یه‌، ئەمه‌ش هه‌کاره‌کانی به‌خته‌وه‌ری ئەم دونیا یه‌، که‌ په‌یوه‌ندی هه‌میشه‌یی به‌خوداوه‌ هه‌یه‌ و ساتێکیش لێی بێ ئاگانابێت، جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمێت: (اذا مررتم برياض الجنة فارتعوا، قالوا: وما رياض

نه خوشی و چاره‌سەر

الجنة؟ قال ﷺ: حلق الذكر^١ واته: نه گەر گەيشتن به باخچه‌کانی به هه‌شت به‌شی خۆتان به‌رن، ووتیان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا کامه باخچه‌کانی به هه‌شته؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی: کۆره‌کانی یادی خودایه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمیّت: (ما بين بيتي ومنبري روضة من رياض الجنة)^٢ واته: له‌نیوان ماله‌که‌م بڵندگۆی مزگه‌وته‌که‌مدا، باخچه‌یه‌که له‌باخچه‌کانی به هه‌شت. هه‌روه‌ها کاتێک لی‌یان پرسى که‌یۆجی هه‌میشه به‌رده‌وام ده‌بیست له‌پۆژووگرتن و نان وئاونه‌خواردن. پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی: (إني لست كهيفتكم، إني اظل عند ربي يعظمني ويسقيني)^٣ واته: من وه‌ك ئێوه نيم، من لای خوای خۆم ده‌مێنمه‌وه، ئه‌و خواردن و خواردنه‌وه‌م پێ ده‌به‌خشیت.

لێره‌دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه مانه‌وه‌ی له‌یادو زیكری خودای خۆی برسیتی و تونیتی ناهێلێت، و ئه‌م کاره ته‌نها تاییه‌ته به پێغه‌مبه‌ری خودا، وه‌ك خۆی فرمووی، بۆ که‌سیتر نی‌یه.

ژیانی راسته‌قینه، ژیانه له‌گه‌ڵ خودا

ئهم ژیانه نه‌یانی به‌کی گه‌وره‌یه، به‌خته‌وه‌ری تێیدا ئه‌و نێچیره پاونه‌کراوه‌یه که‌سه‌رجه‌م مۆفایه‌تی به‌دوایدا وێڵن. به‌خته‌وه‌ری هه‌میشه‌یی له‌ناسین و دۆزینه‌وه‌ی حق و راستی دایه، که‌به‌و پێی به‌له‌سه‌رجه‌م نه‌یانی به‌کانی ژیانه ده‌گه‌یت. ناسین و ژیانه له‌گه‌ڵ به‌ده‌یه‌ینه‌ری ئه‌م بونه‌وه‌رو پێکخه‌ری سه‌رجه‌م بپیاره‌کانی، گه‌وره‌ترین ده‌ستکه‌وت و ئامانجه مۆف پێی بگات.

^١ - نه‌م فرموده‌یه (ضعیف الأسناد)، (ترمذی: ۳۵۰۹) و (احمد: ۱۵۰/۳) وه‌بروانه (السلسلة الضعيفة) (ی: البانی: ۱۱۵۰).

^٢ - نه‌م فرموده‌یه (صحیح)، (بخاری: ۱۱۹۵) وه‌ (مسلم: ۱۳۹۱) گێڕایانه‌وه.

^٣ - نه‌م فرموده‌یه (صحیح)، (بخاری: ۱۹۶۴) وه‌ (مسلم: ۲۱۱/۷) نووی گێڕایانه‌وه.

ابن القيم الجوزی

هەر شتێك لەم ژيانەدا گرنگ و جێی باوەخ بێت ، لە دەست دانی زەحمەت دەبێت . وە هیچ شتێك نەبێت بە جێی باوەخ و گرنگ بێت بۆ مرۆڤ جگە لە ژيان لە ژێر سایەی پەرحەت و مەهرەبانی خودای گەورەدا ، كە بە دیهێنەری هەموو بونە وەر و ژيانە .

ئەمە بە خەوێری پاستە قینەییە ، بە لە دەست دانی ئەم راستی بە مرۆڤ سەرگەردان و بێ هودە و بێ ئامانج دەبێت و وە هیچ واتایەك بۆ ژيان و بە خەوێری نامۆیی و بە هاویشیوەی سەرخۆشیکی بێ چارەیی لێ دێت ، كە هەمیشە بێ ئاگایە لە راستی بە كانی ژيان ، كاتێك كە هۆش دەكاتەو و قیامەتی بە سەردا هاتوو و پاستیەكان دەردەكەون ، ئەوساتە توشی سزاو ئەشكەنجەیی هەتا هەتای دەبێت . ئازاری دەرونی و لە دەست چوونی و بە فەرپۆچوونی ژيانێ شالۆی بۆ دەهێنێت وە لە پەل و پێوی دەخەن . كە سەرقاڵی دنیا یەكێ بێ ئە نجام بوو ، قیامەت و خواناسی لە دەست داو . جالێردا پێویستە مرۆڤ پێش گەشتنی بەم دیمەنە جەرگ بپارێت زوو بێتەو و ئاگاوی فریای ژيانێ خۆی بکەوێت ، گەورەترین حەق و راستی بناسیەت لە ژێر سایەیدا بە کامەرانی بژێت .

وە (أثر) یکی خاوی هاتوو : (أبن آدم خلقتك لعبادتي فلا تلعب، وتكفلت برزقك فلا تتعب، أبن آدم، اطلبني تجدني، فإن وجدتني وجدت كل شيء ، وإن فاتك فأتك كل شيء ، وأنا أحب إليك من كل شيء) واتە : ئەي ئادەمیزاد . من تۆم بۆخودا پەرسەنی دروست کردوو ، یاری مەکە . پزق و پزیم بۆدایین کردووی ، بە شوێنی دا ماندوو مەبە . ئەي ئادەمیزاد ئەگەر بە شوێنمدا بگەڕێیت دەمدۆزیتەو ، ئەوساتە هەموو شتێك دەمدۆزیتەو ، وە ئەگەر دۆزینەوێ من لە دەست چوو ، ئەوا هەموو شتێك لە دەست دەچێت ، وە باش بزانە من لە هەموو شتێك باشترم بۆتۆ .

لە ٻنەرەتدا خۆشەويستی تەنھا شاھىنى خودای گەرەبە

وہڪ پيشتر باسماڻ ڪردخۆشەويستی ناوِيكى گشتگيرە وچەندىڻ جۆر ناوى لەژێردا ڪۆدەبێتەوہ. جا جۆرە بە نرخ و بەھاكانى خۆشەويستی تەنھا شاھىستە وشاھىنى خودای گەرەبە و بۆكەس وشى تر دەست نادات، وەك پەرستىڻ وگەرپانەوہ...مەند. تەنھا بۆ خۆى بەكاردەھيێنرێت، كەدەفەرمايت: (يَا أَيُّهَا اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ... المائدة: ۵۳) واتە: خواى گەرەبە پيڙيكي تر دەھيێنرێت سەر شانۆى ژيان، كەبەتەنھا خواى گەرەبەيان زۆر خۆش دەوێت، وەخوايش ئەوانى خۆش دەوێت.

وہەرەوہا دەفەرمايت: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ... البقرة: ۱۶۵) واتە: ھەندى كەس دەچن ھاوشيوہ و ھاوہل بۆ خودا بپياردەدەن و بەئەندازەى خودا خۆشيان دەوێت، بەولام باوەرداران خودايان لەھەموو كەس زياتر خۆش دەوێت بەئەندازەيەكى يەكجار زۆر.

ناپەسەندترىڻ جۆرى خۆشەويستی:

ئەو جۆرە خۆشەويستی يە كە كەسيكى تريت بەئەندازەى خودای گەرەبە خۆش بویت، واتە يەكسانى ئەنجام بەدەيت لە خۆشويستياندا.

پەسەندترىڻ جۆرى خۆشەويستی:

ئەو خۆشەويستی يە يە كە بەتاك و تەنھا خواى گەرەبە خۆش بویت، وەئەو شتانەشت خۆش بویت كە خودا خۆشى دەوێت. ئەمە بئەماى ھەموو خۆش گوزەرانیەكە لەھەردوو دونیادا، وەتاكە ھۆكارى پزگاربوونە. بەپيچەوانەوہ خۆشەويستی ھاوبەشى ماھى سەرگەردانى و تياچوونە.

قورئان فەرمان بەم خۆشەويستی يە دەكات:

قورئانی پېرۆز زۆر به وردی باس له هەردوو جۆره کە ی خۆشه ویستی دەکات و نمونە و چیرۆکی لەسەر دەهێنێتەوه ، هەروەها سیفات و ئاکاری هەردووکیان دەخاتە روو، پاشەپۆزی هەریەکەیان دەست نیشان دەکات لەدوایا و قیامەت و بەرزەخدا. وەسەرچەم بېاریو فرمانەکانی هانی خۆشویستی پاک و پوخت دەدات تەنها بۆ خوای گەرە و بەدوور گرتن لەهاوبەشی بېاریدان بۆی.

خۆشه ویستی بنه‌ره‌تی بانگه‌وازی سەرچەم پێغه‌رمبه‌رانه‌: سەرچەم بانگه‌وازیان بۆ یکتاپه‌رستی خودای گەرە کردووه‌ که بریتی یه‌ (له‌ ته‌واوی ملکه‌چی) بۆ خودا. وه‌خۆپاراستن له‌ سنووره‌کانی گوێپایه‌لی کردنیستی.

وه‌ له‌ (صحيحین) دا هاتوووه‌ له‌ فهرمووده‌ی "انس ﷺ" که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: (والذي نفسي بيده لا يؤمن أحدكم حتى اكون احب إليه من ولده ، و والده والناس أجمعين) ^١ واته‌: سوێندبێت به‌وکه‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ ،هیچ کام له‌ ئێوه‌ باوه‌ڕنان ته‌واو دامه‌زراو نی یه‌، گەر من تان له‌خۆتان ومنداڵ و دایک و باوکتان و سەرچەم خه‌ڵکی خۆشتر نه‌وێت.

وه‌ له‌ (صحيح البخاری) دا هاتوووه‌ که عومهری کۆری خه‌تاب ده‌لێت: والله‌ ی پێغه‌مبه‌ر من تۆم له‌هه‌موو که‌س زیاتر خۆش ده‌وێت ، تەنها له‌خۆم نه‌بێت. پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمێت: (لا يا عمر حتى اكون احب إليك من نفسك) واته‌: نابێ ئه‌ی عومهر ده‌بێت منت له‌خۆت زیاتر خۆش بویت. عومهری کۆری خه‌تاب ده‌لێت: سوێند به‌وکه‌سه‌ی که‌تۆی به‌حه‌ق وپاستی په‌وانه‌ کردووه‌ من تۆم له‌ خۆیشم زیاتر خۆش ده‌وێت. پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمێت: (الآن يا عمر) واته‌: ئێستا باوه‌ڕت ته‌واوه‌ ئه‌ی عومهر. ^٢

^١ -ئهم فهرمووده‌یه‌ (صحيحه‌، بخاری: ١٥٠) و(مسلم: ١٨/٢ نووی) گێڕایانه‌وه‌.

^٢ -ئهم فهرمووده‌یه‌ (صحيحه‌، پێشڕ باسما‌ن کردووه‌.

جا ئەمە پلەو پایەى پېغەمبەرى خەودا بىت كە پىويست كات لەخۆت و مال
ومندال و سەرچەم كەس و كار زياتر خۆشت بویت، ئەى دەبىت خۆش ويستنى
خودا چۆن بىت؟ بەلكو خۆشويستنى خودا پىويستە لەسەرووى ھەموو
خۆشەويستەكانەو دەبىت، بەبى ھاوبەشى و ھاو لە بىر ياردان بۆى، وەبەتەواوى
خۆشەويستى و گويپايەلى بۆى، كە نابىت ھەچ كەس وشتىك ھاوبەشى بكات.

خۆشەويستى بنەماو بزوينەرى ھەموو كارو جولەيە لە جىھاندا

سەرچەم جولە كارەكانى جىھان و بونەوەر، بنەپەتى دەگەرپیتەو بۆ
خۆشەويستى، چونكە سەرچەم جولەكانى بونەوەر بەگشتى سى جۆرە:—

۱. جولە خۆويستىيەكان "الاختيارية والارادية".

۲. جولە خۆنەويستىيەكان "الفسرية".

۳. جولە سروشتيەكان "الطبيعية".

۱- جولە سروشتيەكان "الطبيعية".

بنەپەتى جولەى مرقۇ و بونەوەر بەگشتى برىتى يە لە سەقامگىرى و چەق
بەستوى پاوەستان و نەجولان. وەكاتىك لەچەقى پاوەستاوى سروشتي خۆى
دەترازىت ئەوا پىتى دەوترىت "جولە".

جا ھەر بەھۆى ئەو جولەيەو دەبىت كاتىك دەپەوېت بگەرپیتەو بۆ دۆخى
سروشتي چەق بەستوى خۆى. بەمە دەوترىت "جولە سروشتي يەكان".

۲- جولە خۆويستىيەكان "الاختيارية والارادية".

برىتى يە لە جولە و كارىك كە خۆويستەنەو مەبەست دارانە بە ويست و ئىرادەى
خۆت ئەنجامى دەدەيت.

۳- جولە خۆنەويستىيەكان "الفسرية".

بریتی یه له و جوله و کارانه ی که به بی ویستی خوت ، له ژیر فشارو پالنه ری تردا
نه نجامی ده دیت .

پوخته ی باب ته که :

هر کارو جوله یه که هست پی کرد ، پیی ده وتریت خویستی . وه هر کارو
جوله یه کیش هست پی نه کرد ، نه واکه رگه پانه وه بیت بق دخی پیشتر پیی
ده وتریت "سروشتی" ، وه نه گه ر هست پی نه کردن وگه پانه وه ش نه بوو نه واکه
پیی ده وتریت "خونه ویستی" .

جا پاش سه لماندنن نه م راستیان ماوه ته وه بلین :

سه رجه م جوله وکاری بونه وهر وپیکهاته کانی ، وردو درشت له ئاسمانه کان
وهه ساره و نه ستیره ... هتد . هه روه ها بالنده و پرووه ک و ، داپارین و ... هتد . هه موو
نه م جوله وکارانه له لایه ن فریشته کانی خوداوه نه نجام ده درین ، که تاییه ت
کراون بق نه م مه به سته .

وه ده قی زوری قورشان و فهرمووده مان هه یه له سه ر راستی نه م باب نه ،
وه باوه رهینان به م راستیه له پیداو یستیه کانی باوه پی راست و دروسته .
جادابه ش بوونی فریشته کان به سه ر کارو جوله ی بونه وهر پروون و به لکه داره .
که خوی گه وره بق پزق و پوزی ، گیان کیشان ، گیان به خشین ، باران ، با ،
هه ور ... هتد . پاراستنی مرؤف و تو مارکردنی چاکه و خراپه کانی ... هتد . ته نانه ت
کاروباری به رزه خ و به هشت و دوزه خ ، هه ر هه مووی سپیدراوه به فریشته کان
له لایه ن خوی گه وره وه ، هه روه کوده فهرمیّت : (وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا
بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا... مریم : ۶۴) واته : نه ی
محمد : نیمه به ته نها فهرمانی په روه ردگارت نه بیّت دانابه زین ، هه رچی داهاتوو
و پابردوومان و نه وانه یشی له نیوانیا ندا هه یه ، هه ر هه مووی بق په روه ردگاره ،
وه نایا په روه ردگاری تو هیچ شتی که فهراموش بکات ؟ ... (وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي

نه‌خوښی و چاره‌سەر

السَّمَاوَاتِ لَآ تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَن بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَى... النجم: ۲۶) واتە: چەندین فریشتە ی بەرێزو پایەدار هەبە لە ئاسمانەکاندا ، کە هیچیان ناتوانن تکاو شەفاعەت خوازی بکەن ، تەنها بە مۆلەتی خودای گەورە و فەرمانی ئەو نەبێت.

و هه‌خوای گه‌ورە سوێند بە فریشتەکان دەخوات کە کاروباری بونە و هه‌ریان پێی سپێرداوه: (وَالصَّافَاتِ صَفًا * فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا * فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا... الصافات: ۱-۳) واتە: سوێندبێت بە فریشتە برێزووه‌کان. و هه‌و فریشتانه‌ش کە توره‌ ده‌بن به‌سه‌ر سته‌مکاراندا "له‌سه‌ره‌مه‌رگ و به‌رزەخ و قیامه‌تا". و هه‌سوێند به‌و فریشتانه‌ش کە په‌یام ده‌گه‌یه‌نن به‌پێغه‌مبه‌ران و به‌سه‌ریاندا ده‌یخوێنه‌وه.

(وَالْمُرْسَلَاتِ غُرَفًا * فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا * وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا * فَالْفَارِقَاتِ فَرَقًا * فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا * عُذْرًا أَوْ نُذْرًا... المرسلات: ۱-۶) واتە: سوێند به‌و فریشتانه‌ی کە به‌کاری چاک و دروست هه‌ل ده‌ستن ، کە به‌گورج و گۆلێ فەرمانه‌کانی خودا ده‌گه‌یه‌نن. کە شارو گوندی سته‌مکاران خاپوور ده‌کەن. کە هه‌و به‌لاو ده‌کەنه‌وه و یاخود هه‌موو شتیکی کوت و پڕ ده‌کەن. کە حه‌ق و ناحه‌ق له‌یه‌ک جیا ده‌کەنه‌وه. کە په‌یامی خودا ده‌گه‌یه‌نن. کە باوه‌رداران به‌لگه‌دار وبێ باوه‌ران ویا ده‌کەنه‌وه.

(وَالنَّازِعَاتِ غُرَفًا * وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا * وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا * فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا * فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا... النازعات: ۱-۵) واتە: سوێند به‌و فریشتانه‌ی کە گیانی خه‌لکی ده‌کێشن. و هه‌و فریشتانه‌ی کە گیانی باوه‌رشداران ده‌کێشن و هه‌میشه‌ بێ وچان ده‌سوپێنه‌وه و کەس فەرماوێش ناکەن. سوێن به‌و فریشتانه‌ی کە به‌خێرای فەرمانی خودا جێ به‌جێ ده‌کەن. و هه‌سوێند به‌و فریشتانه‌ی کە

گیانی باوہ پداران بہ بہہشت شاد دہکن. وہ بہو قریشتانہی بہ ویستی خودا کار دہ بہ نہ پیوہ.

جا کہوا بوو سہرجہم ئەم کارانہ لەوردو درشتی، گہورہو بچوکی ہرہہمووی بہشیوازی پەرستن و ملکہچی وگوپرایہئی ئەنجام دہدەن، چونکہ سہرجہم ئەم ہەموو جولہ وکارانہ چ سروشتی بیت یاخود خۆویستانہ یان خۆنہ ویستانہ ہرہہمووی بہہۆکاری خۆشەویستی بۆ خودا بہم شیوہ دہچن و دەبزوین. جا پاک و بێ گہردی بۆ ئەو خودایہی کہ: (تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تُفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ خَلِيفًا غَفُورًا... الإسراء: ٤٤) واتە: ہەر حەوت ئاسمانەکان و زەوی ہەموو ئەوانہی کہ تێیان، تەسبیحات و ستایش و سوپاس گوزاری خودای تاک و تەنہا دہکەن، هیچ شتێک نی یە لەم بوونہ وەرہدا کہ سوپاسو ستایشی ئەم زاتە نەکات، خوای گہورہ ہەرخۆی بہ گہورہیی خۆی نەرم و نیاں ولی بوردہیہ.

خۆشەویستی و ئیرادە لە پەيوەستىہ گانی ہەموو مەوقیہکە

ئەگەر ئەو پاستی یەمان زانی، ہەموو بوونہ وەرێک لەژیاندا ویست و خۆشەویستی ہەیہ، وەبگرہ سہرچاوہی ہەموو جولہ وکارێک لەم ژیانہدا. جا چاکسازی و بەرژەوہندی سہرجہم بوونہ وەر لەوہدایہ کەمەبەست و ئامانجی و ئیرادہی لەہەموو کارو جولہیہک دا تەنہا خۆشەویستی بیت بۆ خوای گہورہ. بەتاک و تەنہا و بێ ھاوہل دروست کردن. ہەربۆیہ خوای گہورہ دہفەر مێت: (لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا... الانبياء: ٢٢) واتە: ئەگەر بیت و لەژیاندا دوو خوا ہەبوايہ تەواوی ژیان تێک دہچوو وە دہشیوا.

جا خوای گہورہ لێرہدا ئاماژہ بەوہدەکات بابەتی بوونی دوو خودای دہبیتہ مایہی تێکچوون و تیاچوونی ژیان بەگشتی. چونکہ لەو ساتانہدا، ہەر خودایہک بۆخۆی ہەولێ بەزاندن و زالبوونی دہدا بەسەر ئەوی تردایاخود ہەریہکەیان

بەجيا بېرىار دروست كراوى بۇ خۇى بېرىار دەدا. كە ئەمەش مايەى وىران بوونى
ژيانە. جاكە واپوو. ھاوۋەلىتى و ھاوۋەشىتى بۇ خودا. مايەى كەم و كوپى و كورتى
خودايە. ناشىت و ناگونچىت لەگەل كەمال و تەواویتی خواى گەورەدا. كە
ھاوۋەشى ھەبىت ھەروەكو چۆن بوونى دوو پادشا لە ولاتىك دا مايەى وىران
بوون و كاولكارىەتى. وەبوونى دوو ژن لە يەك مال و بۇ يەك پىاومايەى شىوانى
ئەو مالەيە. وەبوونى دوو ھەویتی لەشىرىكدا مايەى تىكچوونى ئەو ماستە.

ناگوکى پادشاگان، بناغەى خراپەكارىەگانى جىهانە

جىاوازی و ناگوکى و دژايەتى نىوان پادشاو سەرکردەكان سەرچاوەى وىران
بوون و كاولكارى وولاتانە. وەھىچ كاتىك ناخەزو دوژمنانى ئىسلام. تەماحيان
نەکردۆتە وولات و ژيانسان بەئەندازەى ئەوسەر دەمانەى كە وولات پارچە
پارچەدەبىت و ھەر پاشاوكارىەدەستىك خۇى لەوى تر بەباشتر دەزانىت و
بەرامبەر دەسپىتەو. جا ئەگەر بەوردى لەياساى ژيان و بونەوەر بگۆلینەو
بۆمان دەر دەكەویتی. كەسەقام گىر بوونى ژيان لەسەر يەك رەوت و
ياسا. كەلەلايەن خودايەكى تاك و تەنھاو بەپىۆە دەچىت. گەورەترین بەلگەيە
لەسەر يەكتا پەرسى و بى ھاوۋەلى خودا لە ھەموو پىوپیەكەو... كەتەنھا خۇى
دروستكەرو مریئەرو ژینەرو بېرىار دەرى سەرجم بوونەوەرە. (مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ
وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لُذِّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَغْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ * عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ الْمُؤْمِنُونَ:
۹۱-۹۲) واتە: ھەرگىز خواى گەورە كەسى نەکردو بەپۆلەى خۇى وە ھىچ
خوایەكى لەگەلدا نى يە. چونكە ئەوكاتە ھەر خوایەك دەچوون بەلای
دروستكراوەكانى خۇیەو، وەھەندىكى خۇى بۆند دەکرد بەسەر ھەندىكى تردا
(ئەوسا بوونەوەر تىك دەچو).

پاک و بیگرددی بۆ ئەو خودایە لە بەرامبەر ئەو شتانی که (خوا نه ناسان) ده یلێن، ههروهها ده فهرمیت: (أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ * لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِ اللَّهِ إِلًا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ * لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ... الأنبياء: ۲۱-۲۲) واتە: ئایە خەڵکی ناله‌بار په‌رستراوی ساخته‌یان بپارداوه‌ له‌ زه‌ویدا ئایە ئەوانه‌ ده‌توانن ژیان بپه‌خشن. ئەگەر له‌ ژیاندا چه‌ند خودایه‌که‌ هه‌بوايه‌ جگه‌ له‌ (الله) ئەوا ژیان کاول و وێران ده‌بوو به‌سه‌ر یه‌که‌ دا. پاکي و بیگه‌ردی بۆ ئەو خودایه‌ی ده‌لێن. په‌رسیار ناکریت له‌وه‌ی که‌ خودا ده‌یکات. له‌ کاتی که‌دا ئەوان لی‌په‌رسینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کریت.

وه‌ ده‌فه‌رمیت: (قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَأُتْبَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا... الاسراء: ۴۲) واتە: ئەو پێغه‌مبه‌ر (د.خ) پێتان بلێ: ئەگەر خوايه‌کی تر هه‌بوايه‌ جگه‌ له‌ (الله) وه‌که‌ ئەوان ده‌یلێن: ئەو کاته‌ هه‌موویان کێ بپکێ و هه‌ولێ ئەوه‌یان ده‌دایۆ ئەوه‌ی ده‌سه‌لات له‌ په‌روه‌ردگار خاوه‌ن عه‌رش و ته‌ختی فه‌رمان په‌وايه‌تی ببه‌ن و لێی زه‌وت بکه‌ن.

سه‌باره‌ت به‌ بپه‌رگه‌ی (لاتبغوا) واته‌ هه‌ر یه‌که‌ هه‌ولێ زالی‌بوون ده‌دات به‌سه‌ر ئەوی تر دا به‌ زۆر و زه‌به‌ند هه‌روه‌کو هاوشی‌وه‌ی پادشاکانی سه‌ر زه‌وی وه‌ به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەم بۆچوونه‌ ئەم ئایه‌ته‌یه‌ که‌ ده‌فه‌رمیت: (وَلَعَلَّامَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ الْمُؤْمِنُونَ...: ۹۱) واتە: هه‌ندێک خۆیی بلێد ده‌کرد به‌سه‌ر هه‌ندێکی تر دا. وه‌شیخ الاسلام (ابن التمیّه) ده‌لێت: واتای (لا تبغوا إلیه سبیلا) واته‌ به‌نزیک بوونه‌وه‌ لێی و ملکه‌چی کردنی. جا چۆن جگه‌ له‌ خودا ئەوان ده‌په‌رستن؟ هه‌روه‌ها ئەگەر ئەوان خودا بن وه‌که‌ خۆیان ده‌لێن ئەوا ده‌بوونه‌ به‌نده‌یان. وه‌ به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەم باسه‌ له‌ چه‌ند پڕویه‌که‌وه‌:

یه‌که‌م: خوا ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیت: (أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ

نه خوځشي و چاره سهر

مَحْذُورًا... (الاسراء: ۵۷) واته: نه وانه ي که نيوه ده يان په رستن و به خودايان ده زانن. له بنه پرتدا نه وانيش هر به نده ي منن وه کو نيوه له من ده ترسن به نوميد ي په حم و به زه يي منن. جانيتر بؤچي ده يان په رستن؟!

دوهم: خواي گه وره له م ثابته دا ناهه رميت: (لايتقوا عليه سبيلا) به لکو دهغه رموييت (لايتقوا اليه سبيلا) واته: نه م ووشه يه بق نزيك بوونه وه يه. هه روه کو دهغه رميت: (اتقوا الله وابتغوا اليه الوسيلة... مائدة: ۳۵) واته: له خوا بترسن و خوتان بپاريژن له ريگه ي هه موو هوکارو کرده وه په کي چاکه وه هه ولېده ن په زامه ندي خودا به ده ست بيتن.

به لام بوزال بوون نه وا (علي) به کار دهه نييت. وهك دهغه رميت: (فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا... النساء: ۳۴) واته: نه گه ر ناهه ته کانتان گوپړا په لقان بوون چي تر ريگه ي تر مه گرته به ر بق نازار دانيان و چه وسانه وه يان وزال بوون به سه رياندا.

سپيهم: نه وان به م ووتانه يان نه يان ووتوه: که خودا کانيان داواي بلندي له خواي گه وره ده کن. به لکه و نه وان ده لېن: خواکاني نيحه ده يانه وييت له خواي مه زن نزيك ببڼه وه و نيمه ش نزيك بکه نه وه به لام خواي گه وره دهغه رميت: (قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ... الاسراء: ۴۲) واته: پييان بلې: وایي وهك ده لېن: نه و خوايانه به نده ي خواي مه زن. باشه بؤچي به نده ي خوا ده په رستن؟ بق راسته و خو خودي خودا خوي نا په رستن؟

په يوه ستي په گاني خوځه ويستي

خوځه ويستي به هه ردو به شه که يه وه به (چاک و خراب) وه شوپنه وارو کارپگه ري ياسايي خوي هه يه. له: شادي و ناره زو، چيژو، تامه زږوي و، گونجاندن و، ژوان و، داپړان و، خوځي و ناخوځي فرميټسک و خه نده و... هتد له نه ريته کاني.

خۆشه‌ویستی باش و خۆشه‌ویستی خراب

خۆشه‌ویستی باش: ئەو خۆشه‌ویستی بە بەرزەوه‌ندی دۇنیاو قیامەتی تێدا یە، وەبەو خۆشه‌ویستی یە دەوترێت خۆشه‌ویستی بەختەوهری.

خۆشه‌ویستی خراب: ئەو خۆشه‌ویستی یە کە زەرەرەمەندی دۇنیاو قیامەتی تێدا یە، بەسەر گەردانی ناسراوە. جا هەر مرقۇئیک پەچاوی بەرزەوه‌ندیەکانی بکات ئەو مرقۇئیکی وشیارو ژیرە. وەبە پێچەوانەو هەر مرقۇئیک کار لەسەر زەرەرەمەندیەکانی بکات ئەو نەفام و گێل و ساویلکە یە و سەتەم کارە. چونکە دەرونی مرقۇ هەمیشە ئەو شتە هەڵدەبژێرێت کە لە زەرەر مەندیتێتی. ئەمەش سەتەمی مرقۇ لەخۆی دەیکات. بەلام ئەگەر لەو هەلبژاردنەدا بێ ئاکام بوو لەوهری کە ئەم کارە خۆشه‌ویستی یە زەرەرەیتێتی ئەو ئەو کەسە گێل و گەجە یە. و بەندە ی ئارەزووەکانیتێتی. بەلام ئەگەر زانیاری تەواوی هەبوو لەژیان زەرەرەمەندی ئەو کارە خۆشه‌ویستی یە. بەلام هەر شوێنی کەوت و بەگوێی دەرونی خۆی دەکرد ئەو سەتەم کارە. ئەو ساتە پێکەینه‌ره‌کانی ئەو خۆشه‌ویستی یە دوو بنەمای سەرەکین (بیرو بۆچونێکی خراب و ئارەزوویەکی ناپەسەند) کە لێرەدا (گومان و حەز) یە کەدەگرن و هاوکاری یە کەتری دەکەن، جوانکاری بۆ کارە ناپەسەندەکان دەکەن و ناشرین و ناپەسەندن-جوان پەسەندار دەکەن. (حەز) داوا ی مافی خۆی دەکات وە (گومان) کار ئاسانی بۆ دەکات. واتە سوپای (حەز و ئارەزوو) هێرش دەکەنە سەر سوپای (ژیر و باوەر) و جەنگ بەرپا دەبێت. وە سەر کەوتن بۆ بەهێزترینیانە. جا کاریگەری و شوێنەواری هەر یەکە لەو جۆرە خۆشه‌ویستی یە نەریت و یاسای خۆی. بەپێی ئەو یاسایە شوێنەواری خۆی لەسەر کەسە کە دیاری دەکات. جاخۆشه‌ویستی چاک: کە مایەیی بەختەوهری سەر فرازی خاوەنەکە یەتی. شوێنەوارو کاریگەریەکانی هەر هەموو سوود بەخشن چ

بگيریت-پێ بکه‌نیت-دل ته‌نگ بێت...هتدبگره له پله‌کانی ئەم خۆشه‌ويستی به‌دا سەر ده‌که‌ویت و سودمه‌ند ده‌بێت.

به‌لام خۆشه‌ويستی خراب: که‌ مایه‌ی چه‌رمه‌سه‌ری به‌ شوینه‌وارو کاریگه‌ریه‌کانی هه‌ر هه‌مووی زیان به‌خشن. ده‌بیته‌ مایه‌ی دوری له‌ په‌روه‌ردگاریه‌وه. هه‌میشه له‌ خه‌ساره‌ت مه‌ندیدایه. ئەمه‌ سروشتی هه‌موو کاریکه‌ که‌ سه‌رچاوه‌ی له‌ ملکه‌چی و سه‌ر پێچی به‌وه‌ وه‌ر گرتبێت. ئەوه‌ی له‌ ملکه‌چیه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی وه‌رگرتبێت هه‌میشه‌ هێزو ووزه به‌خشه‌ و پێزه‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌ی وه‌ ئەوه‌ی که‌ سه‌رچاوه‌ی له‌ سه‌ر پێچیه‌وه‌ وه‌رگرتبێت ئەوا هه‌میشه‌ خه‌ساره‌ت مه‌ندو زیان به‌خشه‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌ی. خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیت: (ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ * وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ....التوبة: ١٢٠ - ١٢١) واته: به‌پاستی هه‌یج تینویه‌تی و ماندوبوون و برستیه‌ کیان نوش نه‌ده‌هات له‌ پیناوی خودا به‌زایه‌ بجیت، وه‌نه‌ده‌چوونه‌ هه‌یج شوینیک و پێیان نه‌ده‌خسته‌ هه‌یج جێگه‌یه‌ك بێ باوه‌پان پێی سه‌غله‌ت بن و ده‌ستیان له‌هه‌یج دوژمنیک نه‌ده‌وه‌شاند که‌ نه‌بیته‌ هۆی ئەوه‌ی به‌کارو کرده‌وه‌یه‌کی چاک بۆیان تۆمار نه‌کریت به‌پاستی خودا پاداشتی چاکه‌کاران چه‌ند قات ده‌کات. هه‌روه‌ها هه‌یج به‌خشیشیکیان پێشکه‌ش نه‌ده‌کردبچووک یان گه‌وره‌، وه‌ به‌هه‌یج دۆل و شوینیکدا ئێنه‌ده‌په‌رین به‌چاکه‌ بۆیان تۆمار نه‌کریت، تاخوا به‌چاکترین شیوه‌ پاداشتی نه‌وکرده‌وانه‌یان بداته‌وه‌ ده‌یان کرد.

جالێره‌دا خوای گه‌وره‌ له‌ نایه‌تی به‌که‌مدا ئاماژه‌ بۆئه‌وه‌ ده‌کات هه‌رچی کارێک سه‌رچاوه‌که‌ی له‌ ملکه‌چی به‌وه‌بێت به‌کرده‌وه‌ی چاکه‌ بۆیان ده‌نوسریت.

وهله ئایهتی دووه مدا. ئاماژه بۆ ئهوه دهکات ئهوه کردوه چاکانهی که نهنجامیان داوه هه موویانیان به گرانبه هاترین بۆ ده نوسریت. جیاوازی نیوانیان: له ئایهتی یه که مدا کرده وه کان هین خۆیان نی یه به لکو سه رچاوهی له ملکه چی یه وه یه به لام له ئایهتی دووه مدا. کاره که کاری خۆیانه هه به چاکه بۆیان نووسیوه.

واتایی ئاین

پوختهی هه موو ئاینیک به بی په چا وکردنی راستی و دروستی بریتی یه له خۆشه ویستی و ئیراده چونکه ئاین پیکدیت له کرده وه ناخی و پوالتی یه کان که ئه مه ش راسته وخۆ په یوه ندی به خۆشه ویستی و ئیراده وه هه به. که واته ئاین: ملکه چی و په رستن و ره وشته. ئه وه ملکه چی یه که دواتر ده بیته خو په وشت و نه ریت. هه ر بۆیه هه ندیک په وشت به رزی به ئاین لیکده ده نه وه. که ده فه رمیت: (وانک لعلی خلق العظیم... القلم: ٤) واته: به راستی ئه ی محمد تۆ له سه ر په وشت به رزیت.

(امام احمد) له (ابن عینه) ده یگێڕیته وه. که (ابن عباس) له سه ر ئه م ئایه ته وتویه تی واته: (ئه ی محمد تۆ له سه ر مه زنترین ئاینی) وه کاتی له (خاتو عایشه) یان پرسی سه باره ت به په وشتی پێغه مبه ر (د.خ) ئه ویش له وه لامدا ده لیت: (کان خلقه القرآن) واته: په وشتی پێغه مبه ر (ﷺ) قورئان بوو. هه روه ها "ئاین" چه ندین واتای تر له خۆ ده گریت له وانه ناچارکردن و که ساس کردن وه که ساسی و گوێپرایه ئی و ملکه چی. چاکه سی دیندار له ناخه وه پێویستی به خۆشه ویستی و ملکه چی یه وه که په رستن. به پێچه وانه ی دینداری پوالتی که هه ر چهنده گوێپرایه ئی و که ساسی پێوه دیاره. به لام مه رج نی یه

¹ - ئه م فه رموده یه (صحیح) ه، (مسلم ٣٠/٦ - ٣١ - نووی) گێراویه تی وه.

نه خوښی و چاره سهر

خوښه ويستی له گه ل دا بېټ. هر بڼه خواى گه وره به پوڅى قيامت ده لټت (يوم الدين) واته له و پوڅه دا خه لکى له سار بڼه ماى کرده وه کاني نا چار ده کړين و پاداشتي کرده وه کانينان ده درينه وه. هر بڼه به (يوم الدين) ده وتريت: پوڅى سزاو پاداشت. وه خواى گه وره ده فهرميټ (فَلَوْلَا اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ... الواقعة: ۸۶) واته: جا نه گه ر نيوه سزاو پاداشت نه درينه وه و ناچارو که ساس نه کړين بڼ چى هه ولناده ن نه و پوچه بگيږي ته وه. واتاي ته م نايه ته پيروزه به م چه شنه يه: دياره بڼ باوه پان و گومپايان بپروايان به خوايه کى به هيژ و توانا نى يه که ده يان مړينيت و زيندويان ده کاته وه و سزاو پاداشتيان ده داته وه له سهر کارو کرده وه کانينان. جا نه گه ر ته مه بپرو باوه پايانه دهى بتوانن هه ول نه وه بده ن مردن و مهرگ له خوځيان دووربخه نه وه و نه مرن ياخود ده بېټ ملکه چ بکه ن و دانبنين به خوادا که ناچار يان ده کات و زيندويان ده کاته وه.

(ثاين) دوو جوړه:

۱- فهرمايشتي "امرى":

۲- خه لاتی "جزائي":

وه هه ردوو جوړه کهى به ته نها بڼ خودايه. وه بڼه ماى هه ردوو جوړه کهشى برينى يه له خوښه ويستی له لايه ن هه ر ياساو برياريکى خودايى که فهرمانى پي کردووين. نه و له لای خواى گه وره خوښه ويست و په سه نده. وه هه ر کاريکى ناساغ و قه ده غه ت کردبېټ. واتى لای خواى گه وره ناپه سه نده و پيچه وانه ي په سه ندکراو خوښه ويست په کانينتي. وه کاتي خواى گه وره ديندارى له که سيک په سه نده دده کات که له سهر بڼه ماى خوښه ويستی و په سه نديټنى دامه زرابيت. نه وه تا پيغه مبه رى خدا (ﷺ) ده فهرميټ. (ذاق طعم الايمان من

رضی بالله رب و بالاسلام دینا وبمحمد صلی الله علیه وسلم رسولا) واته:
 هر که سیك پازی بیت به وهی له (الله) په روه ردگاری بیت وئیسلام ثاین
 به رنامه ی بیت، وه پیغه مبه ر (ﷺ) پیغه واو پابه ری بیت. نه وا شیرینی باوه پ
 ده چیژیت.

که واته نه م ثاینه به نده به خۆشه ویستی به وه، وه دامه زراوه له سر بناغه ی
 خۆشه ویستی وه له سر خۆشه ویستی په وانه کراوه.

وه هه روه ها ثاینی خه لاتیښ (جزائی): - پیکدیت له سر خه لات کردنی
 به نده کان له سر کرده وه کانیاں. باش به باشه، وه خراپه به خراپه. وه هه ردو
 کاره که لای خوای گه وره په سنده و خۆشه ویستن. که (دادپه روه ری و
 به خشیني خودا) بهر جه سته ده که ن. که هه ردو وکیان دوو سیفیه و ټاکاری
 جوانی خودان. وه خودا خۆشی ده ویت وه نه وکه سانه شی خۆش ده ویت
 که خۆشی ده وین.

جا هه ردو و جوره که ی ثاین شاپیگای راستی (صراط المستقیم) پیک ده هیښن
 که خودای گه وره له سهری کارو فرمان پاداشت و سزا نه دجام ده دات. که له سر
 زاری (هود) ی پیغه مبه روه (س.خ) ده فرمیت: (إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا
 أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ * مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ * إِنِّي تَوَكَّلْتُ
 عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ: هود- ٥٤- ٥٦) واته (من خودا ده که م به شایهت، وه ئیوه ش شایهت
 بن که من به ریم له هاو به ش وهاوه ل په یداکرنی ئیوه بق خوای گه وره جا
 به خۆتان خواکانتانه وه پیلانم دژیکه ن و موله تیشم مه دن. من بی باکم، چونکه
 من پشتم به خودای گه وره ی خۆم و ئیوه به ستوه. که هیچ گیان له به ریگیش نی
 به جله وی به ده سستی خودای گه وره نه بیت وه به دلنیا ییوه خوای گه وره

^۱ - نه م فرموده یه (صحیح) وه پشیر باسماں کردوه.

له‌سه‌ر شارپینگای راستی یه) . به‌ئێ کاتێ (هود) دلنا بوو له‌وه‌ی که خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر شارپینگای راستی یه له‌ هه‌موو فه‌رمان و کارو بارو بریار و سزاو خه‌لات و به‌خشین و تۆله و به‌لا و هیدایه‌ت و سۆزو دادپه‌روه‌ریتیدا.

وه‌هه‌موو شتێک و بریارێک له‌شوێنی شیاوی و به‌جێ خۆیدا ده‌دات. هه‌ر بۆیه به‌ده‌نگێکی زوولال و له‌پیش چاو و کوپی سه‌رجه‌م ده‌م سپیانی هۆزه‌که‌ی هاواری کردووتی: (إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ* مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ* إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.... هود: ٥٤-٥٦)

پاشان ئاماژه به‌وه ده‌کات که ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره به‌سه‌ر هه‌موو شتێک زاله و هه‌موو به‌شتێک له‌م بوونه‌وه‌ره ناچار و ملکه‌چی ده‌کات. (ما من مّا من دابّةٍ إلّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) واته: نه‌گه‌ر جله‌وی هه‌مووی گیان له‌ به‌رێک و زینده‌وه‌رێک به‌ده‌ستی خوای گه‌وره بێت ئیتر بۆچی من له‌ هه‌ره‌شه‌و پلانی ئێوه بترسم که ئێوه خویشیشان هه‌چتان به‌ده‌ست نه‌یه.

دواتریش ئه‌وه پوون ده‌کانه‌وه که خوای گه‌وره له‌سه‌ر شارپینگای حق و راستی و دادپه‌روه‌ری فه‌رمان ده‌کات له‌وپه‌ری لوتکه‌ی دانای و به‌زه‌یدا بریار ده‌دات. هه‌ر بۆیه پێغه‌مبه‌ر (د.خ) له‌فه‌رموو ده‌یه‌کدا ده‌فه‌رمیت: (ما اصاب عبدا قط هم ولا حزن فقال: اللهم اني عبدك ابن عبدك، ابن امك، ماض في حكمك، عدل في قضاؤك أسألك اللهم بكل اسم هو لك، سميت به نفسك او نزلته في كتابك او علمته أحدا من خلقك او استاثرت في علم الغيب عندك ان تجعل القرآن العظيم ربيع قلبي ونور صدري و جلاء حزني و ذهاب همي و غمي الا اذهب الله همه و غمه و ابدل مكانه فرجا قالوا: يا رسول الله: الانتعلم منها، قال: بلى ينبعي عن سمعهن ان يتعلمنهن)^١ واته: (هه‌ر که‌سی توشتی خه‌م و

^١ ئهم فه‌رموده‌یه (صحیح) ٥ آمد (٤٥٢.٣٩١.١) گێڕایه‌تیوه‌.

په ژاره بوو ته و بلیت: په روه رډگار: من به نده و وه چه ی دوو به نده ی توم
سه راپای ژینم به ده سستی تویه فرماندهی توم داهاتووم به ده سستی تویه
برپاره کانت له لوتکې دادپه روه ریدا بوم، وه ده پارپمه وه به هموو ناوه
جوانه کان که له خوت ناوه یان له تیئوسی مه زندا نامه ژت پیداه یان فیتری
به کی که له به نده کانت کرده یاخود له جیانی په نهاونیننی دا هالت گرتووه لای
خوت. داوا کارم له قورثانی مه زن بگیږه به نووو پاکی سینم، په وینه ری خه م
و په ژاره کانم جا هر کات به نده هم نزیای کرد خوی گه وره ناخوشیه کانی
ده په وینه توه خوشی دپته ناراه) جا هاوه لانی پیغه مبر (د.خ) وتیان نایه
پیغه مبر (د.خ) خودا فیتری نه بین؟ پیغه مبر (ﷺ) فرمووی: (پیو بیسته
هر که سی که گوپی بیستی بی فیتری و بلیت) نه مه پوخته ی فرمان و داوو برپاری
خوی مه زن.

کوتایی وه لام

لیره دا دپینه سر باب به تیکی تاییه ت له کوتای وه لامی ته و که سانه ی توشی
داوی عشق و خراپه کانی بوونه. که راسته و خو کاریگه ری ده کاته سر دل و
لاوازی ده کات پاشان په نگدانه وه ی ده بیت له (مه به ست و وته و کرداره کاند) که
که سر نه نجام درز ده کاته کوشکی به کتاپه رستی.

خوی گه وره باس له م نه خوشیه ده کات که مه به سستی دوو پیږه له خه لکی
که بریتین له: (نیږ بازان له پیاوان) وه (نیږ بازان له نافر تان) که حه زیان
له پیاوانه. بقی نمونه: خوی گه وره باسی پوداوی ژنی (عزیز و پادشای) ولاتی
میسر ده کات که چون شه یداو عاشقی (یوسف) ی پیغه مبر بووه و چی به سر
هیناوه له و پیناوه دا خوگری نارامی و له خوا ترسی (یوسف-س.خ) له م تاقی
کردنه وه گه وره یه دا که شیوازی زور ده گمه نه که سرجه م هوکاره کانی نه نجام
دانی نه وکاره چه په له سازو له بار بووه. له چه ند پرویه که وه:

۱. بوونی ئەو حەزو ئارەزووەی که خوادا لەدەڵی پیاواند چاندوویەتی بەرامبەر بە ئافرەتان (وێ ئافرەتیش بەرامبەر بە پیاو) بگرە لەحەزی تینووبۆ ئاو زیاتر ئەمەش شتیکی دروستە نۆر باشە گەریبتوو بەحەلایی و دروستی جی بەجی بکریت. هەرۆه‌کو لەکتیبی (الزهد) ی (امام احمد) دا هاتوووە فرموویەتی (یوسف بن العطیة) کەگوتی لە (انس) بوووە ووتویەتی کە پیغەمبەر فرموویەتی: (حبیب الی من دیناکم النساء الطیب، اصبر علی الطعام والشراب ولاصبر عنهن)^۱ واتە: (لە دونیاکەتاندا ئافرەت و بۆنی خۆشم لاخۆشەویست کراوە وەمن ئارام گرم لەسەر خواردن خواردنەووە بەلام ئارام گر نیم لە ئافرەتاندا) .

۲. (یوسف) ی پیغەمبەر لە لوتکە ی لاویتیدا بوووە بیگومان لەو تەمەنەدا حەزو ئارەزوی سیکیسی لەو پەڕی بەهیزی دایە .

۳. هەرۆه‌ها (یوسف) ی پیغەمبەر پەن بوووە واتە خێزاندار نەبوووە تاوێ کو لەپێگە شەریعەوێ ئارەزوی سیکیسی دا بمرکینێتەوێ .

۴. : (یوسف) دەر بە دەری وولاتانی غەریب بوووە دوور بوو لە هۆز گەل و شاری خۆیووە کە ئەمەیان هۆکاریکی تری بەهێزە کە پێگەی کە مەترە بۆ ئەنجام دانی کاری سیکیسی و کەسبیش نابناسیت و مەترسیەکانی کە مەترە .

۵. : هەرۆه‌ها ئەو ئافرەتە خواوەنی شوخ و شەنگی و جوانیەکی بی سنور بوووە لە هەمان کاتدا خواوەن دەسەلات و پلەو پایەکی نۆر بوووە کە لەلوتکە ی دەسەلات و خانمی یە کەمی وولات بوووە کە ئەمە دوو هۆکارە گەورەترین پالێرن بۆ جیبە بەجێکردنی ئەو کارە ناشرینە .

۶. لە هەمووی گرنگتر ئەو بوو کە ئافرەتە کە خۆی یەخە ی بە (یوسف- س.خ) ی پیغەمبەر گرتوووە و خۆی بە تەواوی ئارەزوی خۆی بی نۆر لیکردن .

^۱ ئەم فەرمانە پێش بایمان کردووە .

زۆرۈك ھەن لەخەلگى، كاتى ئافرەت پېڭرى دەكات و خۆى نادات بەدەستەو ھە بۆ كارى سېكسى چىتر ئەو پىاوە ئەو ھەزەى نامېنىت، جاسروشت و ھەزەكانى مەزۇ جىاوان، ھەبە بەپېڭرى ئافرەتان لەخۇدانە بەدەستەو ھەيان. زىاتر دەجۇشېنىت و ھەزى زىاد دەكات بۆ ئەنجام دانى كارى سېكسى. ۋە ھەيشە بەپېچەوانە ۋە كەپېڭرى كرا چى تر ھەزى بەو كارە نامېنىت.

۷. ئافرەتەكە داواكارى كارى سېكسى كەرد. ۋە جەختى لەسەرى كەردە ۋە ھەوللى بۆدا. كە (يوسف) پېڭرى كەرد تاۋاى لېھات پاۋى نا و پەلامارى دا. كە چى (يوسف) ھەلەھات و پاى دەكەرد لە دەستى.

۸. ئەم پوداۋە لەمال و كۆشكى ئافرەتەكە دا بوو. لەژېر فشارو دەسەلاتى خانى يەكەمى وولاتدا بوو. كە ھېچ كەس نەيدەتوانى لەفەرمانى دەربچىت. لېرەدا دوو ھۆكارى گەرنى كۆبۈنەتە ۋە لەسەر (يوسف-س.خ) ھۆكارى (تەرس و ھەن).

۹. ئافرەتەكە ھۆكارى ئەم پلانەى سازداۋو بەداخستنى دەرگاۋ پەنجەرە كە لەژۈرى نوستنى خۇيداىە. و دوور لە چاودىرىداىە.

۱۰. لەگەل ھەموو ئەمانەشدا كە ئافرەتەكە خانى وولاتە (يوسف-س.خ) تەنھا بەندەبەك و خەمەت كارىكى سادەبە و لەژېر دەسەلات و بېيارى ئەو ئافرەتەداىە. لە ھەرجېگە و شوپېنىك دا لەگەللى دەرىكە وېت جېگەى گومان و توانچ و چاودىرى نى يە. واتە زۆربەى كات (يوسف-س.خ) لەگەل ئەو ئافرەتەدا بوو. ۋەك خەمەت كارىك. ۋەك دەلېن: لە ئافرەتېكى خانەوادەى ھەرەبىيان پەرسىوۋە چى وات لى كەردىت كە زىنا ئەنجام بەدەيت؟ لە ۋەلامدا ۋوتى: نىزىكى پىاوان لېمە ۋە، ۋەمانە ۋەم زۆربەى كات بەتەنھاى.

نه خوښی و چاره سهر

۱۱. نه و ټافره ته هر ته نها به وه نه وه ستا، به لگو هانای بۆ چه ندين خانمی تری
کۆشک برد و له خیزانی ده سولات دارانی کۆشک، تاهاوکاری بکه نو (یوسف-
س.خ) له خسته بهرن به به کارهیتانی نازو فیل و حه زو... هتد. به لام له به رامبه ر
(یوسف-س.خ) هانای بۆ خوای گه و ره برد له پلانی نه وان (وَإِلَّا تُصْرِفْ عَنِّي
كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ... یوسف: ۲۳) واته: خودایه فریاد
په سم نه کهیت و ده ربازم نه کهیت له فیل و مه کریان نه و نوش ده بم و ده چمه
پیزی نه فامانه وه.

۱۲. دواتر که ټافره ته که زانی به ورژاندنی حه زو ټاره زوو خو پووت کردنه وه و
په لاماردانی بی سوده وه بی ټاکامه. دهستی دایه هه په شه کردن به به ندکردنی
وبه شه که نه دانی. که لیره دا (ترس له به ند کردن و شه که نه چه، حه زو ټاره زوش
له و لاوه بوه ستیت) هر هه مووی فشاربوو بۆ سهر (یوسف-س.خ).

۱۳. نه و ټافره ته له ته واوی سهر که شی و بی هوده یی و بی منه تیه وه. به م کاره
هه ل ده ستاو باکی له که س نه بوو چونکه بی غره نی بالی کیشا بوو به سهر
وولاتدا. به تاییه تی کار به ده ستان. هر بۆیه پیاوی په که می وولات له گه ل
پاووژکاریکی دا دینه سهر نه م دیمه نه بی ټابروی په جگه له ووشه ی (اعرض
عن هذا) واته (یوسف پشت له کار بکه وه فراموشتی بکه).

چی تری نه وت دلنیاش بوو که نه مه پیلانی خیزانه که یه تی، که چی پوو ده کاته
خیزانه که یی و ده لیت: (يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ
مِنَ الْخَاطِئِينَ... یوسف: ۲۹) واته: (تۆش داوای لیخۆش بوون بکه بۆ هه له که ت
چونکه به راستی تۆ له هه له کارو تاوانبارانیت).

جاغیره تی پیاو ژور پیکری ته واوه له وه ی ټافره ته که ی جل و شل نه کات بۆ
کاری زینا... که چی لیره دابه دی نه کرا؟ له گه ل بوونی نه م هه موو هۆکارو
فشارانه ی سهر (یوسف-س.خ) ی پیغه مبه ر هیشتا په زامه ندی و خو شه ویستی

خوای له دلتدا له هه موو شتیکی تر به لاوه گرنگتره. هه ر بۆیه به ندیخانه و نه شکه نهجی پی باشتره له وهی پشت له خو شه ویست خودا بکات و توشی داوی زیناکاری ببیت. (قَالَ رَبُّ الْمَحْضَنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ: ۳۳ یوسف) هه روه ها (یوسف- س.خ) ده یزانی که ته نها وه ک سروشتی خو ی ناتوانیت پرزگاری ببیت هه ر بۆیه هانای بۆ خودای گه وره هیتا تا ده ربازی بی له پی پی نه فامان و گه وجهه کان نه م پروداره په ندو ناموزگاری زۆر له خو ده گریت که سودی زۆره بۆ کهسانی هۆشیار.

عه شقی فی ربازی

پی پی دووه م: که خوای گه وره باسی (عه شق) یان ده کات بریتی یه له (نیږ بازی) جا له سیاقی ئایه ته کاندای نه و تامه زړوی و په رۆشیه ی هۆزه که ی (لوگ) هه یان بووه بۆ نه نجام دانی نه م کاره. به لگه ی عه شق بوونیان به م کاره چه په له (نیږ باز) ی. نه وه تا خوای گه وره باسی ده کات و ده فهرمیت (وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ * قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَلُّوا سَبِيلِي فَلَا تَفْضَحُون * وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ * قَالُوا أَوْلَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ * قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ * لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ... الحجر: ۶۷-۷۲) واته: نه وساته خه لکی بیږه وشتی نه و شاره به میوانه به پیږه کانیان زانی و به وپه پی شه یدای و تامه زړوی یه وه مژده ی مژده ی نارپه واییان به یه کتر ده دا* پیغه مبه ر لوگ پی پی ووتن نه وانه میوانی به پیږی منن شه رمه زارم مه که ن و ئابرووم مه به ن له خوا بترسن و شه رم که ن و پيسوام نه که ن.

شه پوال پيسه کان ووتیان: ئایه پیږی نه وه مان لی نه کردیت به رگری له که س نه که یت؟! لوط پیغه مبه ر پی پی ووتن: نه مانه کچی منن وهرن با حه لائی لیسانی

نەخشى و چارەسەر

مارەكەم و ئارەزووى خۇتان بەدروستى بەجى بگەيەنن وە دەست بەردارى ئەم
بى پەوشتى يەبن ئەگەر ئامادەن.

سوئند بى ئەي پىغەمبەر ئەوانەي لەسەر خۇشى خۇياندا سەرگەردان بوونە و
دەتلىنەو (ئەم پىپرە شەيداي و عەشقى چ بەدپە وشتىەك ببون. جابەپاستى
ئەمە دەردىكى يەكجار كوشندە و شەرمە زارىە. كە چارە سەرگردنى دژوارە و
لە ھەركۆمە ئگاپە كدا سەر ھەلبدات و تەشەنە بكات زەنگى تياچونى و
ھەلۆە شەندە وەپەتى. ئەم بەدپە وشتىە بە ھەردو وژرە كەپە وە حەزى ئافرە تان
بىت بۆ پياوان چ حەزى پياوان بىت بۆنر يازى. وە دەرياز بوونيان لە خەشم و
قارى خودا زەحمەتە. چونكە لە چەندىن لاو ترازاون لەلايەكە وە پەيوەست بون
و خۇشەويستى يان بۆ ئەم كارە دەيانگە يەنئە ئاستى ھاوەل و (نيد) بىرپار
دان بۆ خواي گەورە كە بەندازەي خودا زياتر خۇشيانت دەوئەت. ئەمەش يەككە
لە ھەرە پىر مەترسىيەكانى ئەم عىشقە. كەتەنھا بەتەوبە يەكى گەورەي يەك
لاكەرەو لە و تاوانە ببورئەت. (و پەزامەندى و ماف و حەق خودا پىشئىل دەكەن
لە پىئناو بەدەست ھىئەنى پەزامەندى عاشقەكەيان) جائەگەر وەك
ھەلسەنگاندنىك حالى زۆرەي عاشقەكان لىبەدەپنەو بەبەر اوود كردن لەنئوان
باو پەو عەشقەكە ياندادە بىنئەت ئەوئەندە ھەول و كۆشش بۆ عەشقەكەي دەدات
بۆخوا نابدات ئەو ساتانەي كە بەدبىدارى عاشقەكەي دەگات زۆر لاي بەپىزترە
پىزترە لەبەجى گەياندىنى فەرمانەكانى خواي گەورە. ھىندە لەبىرياندایە نىو
ئەوئەندە خودايان لەبىرىنى يە... ھتە. تەنانەت كارىگەرى كردۆتە ئاستىك
كە ھەندى لەو گومرايانە ناوويادى عاشقەكەيان زۆر لاپىزترە لە ناوويادى
خواي گەورە. وەك ئەم شاعىرە گومرايە دەلئەت:

يترسفن من فمى رشفات هن احدى فيمن التوحيد

واتە: ئەو پىرشانەي لەدەميان دەپىزئەناو دەمى

من لام شیرینتره له شیرینی یه کتا په رستی.^۱

جا بیگومان ئەم جوړه عیشقه-له گه وړه ترین جوړه کانی هاوېه شی برپاردانه
بوخوای گه وړه و ټاک و ته نها. ته نانه ت هه یانه ده لیت. چیتړ شوینیک نه ماوه
له دلمدا جینگه ی خوښه ویستی که سی تری نیا ببیتوه جگه له عاشقه که م !
به م چه شنه ته وای ملکچه چی و گوډپرایه لی و خوښه ویستی بق ئەم عه شقی
ددرده برپیت که ئەمه واتای په رستنه. لیرده دا جیاکاریه که هه یه له نیتوان ئەنجام
دانی تاوانی داوین پیسی "زینا" وه له نیتوان ئەم جوړه عیشقه ی باسما
کرد. چونکه ئەنجامدەری ئەم تاوانه سزای تایبه تی خوی هه یه و تاوانیک
گه وړه یه. جودایه له که سیک توشی ئەم عیشقه هاوېه شه بووه. ته نانه ت هه ندی
له خواناسه کان ده لیتن: توشی زینا بم لام باشتره وه که شه یدای ئەو جوړه
عیشقه بم بېمه به نده ی به نده کان... هتد.^۲

چاره سه ری نیربازی

چاره سه ری ئەم ددرده کوشنده یه. له وه دایه که پیویسته پېشه کی ئەو که سه
بزانییت که ئەم ددرده دژوارو پېچه وانه ی یه تکتا په رستی یه. وه له ئەنجامی بی
ناگای و گیل و گه وجیدا توشی هاتوه. و دل و دهرونی داگیر کردوه. هه ربویه
ئەم مه به سه ته پیویسته له پېشدا خوی گۆش بکات به بیرو باوه پری یه کتا
په رستی و خوا ناسین، وه زیندو کردنه وه ی خه سه له ته کانی جوامیری و مه ردا یه تی
و پیاوه تی و مرۆف دۆستی له خودی ئەو که سه دا وه ژيرو عه قل شوینی

^۱ - غاوه نی لیم شیره (اغلی) یه. هه رچه نده نه و تریت مده بی نی له بر گه ی (اتو حید) لیم
شیره دا جوړیکه له شیرینی خورما.

^۲ - غوونه هاو شیریه لیم شیره انه له نه ده یایی کوردیدا هه یه وه کو:

۱. دلدارو جوان په رستم کهیل و خومارو مهستم

۲. ئاوپنه ی جوانی یاره بیرو باوه پری ههستم "وه رگیز"

نه‌خوښی و چاره‌سەر

ناره‌نوه‌کانی بگریته‌وه باشت پښویسته‌دل و دهرونی پاک و بی‌گردد بکات ته‌نھا دلسوزی و نه‌مه‌کداری بۆ خوا هه‌بیټ.

نهم دلسوزیه‌ی که‌خوا چاره‌سهری نهم کاره له‌قورئاندا ناماژه‌ی پی ده‌کات که‌ده‌فرمیت (كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ: یوسف ۲۴) جازور گرنکه که‌سی ژپرو هوشیار راستیه‌ک هه‌یه بی‌زاینیت نه‌ویش نه‌وه‌یه: عه‌قل و ژیری و شهرعی خودا، جه‌خت له‌سەر ته‌واوی به‌ده‌سته‌ئینانی ته‌واوی به‌رژه‌وه‌ندی به‌کان ده‌که‌نه‌وه، وه‌پښگری له‌توش‌بوونی ته‌واوی زهره‌رمه‌ندی به‌کان ده‌که‌نه‌وه.

جاهه‌رکاتی کارێک پوویه‌پوی ژپرو عه‌قل بوویه‌وه که‌له‌یه‌ک کاتدا به‌رژه‌وه‌ندی و زهره‌رمه‌ندی تی‌دابیت نه‌وا دوو کار ده‌که‌وټه نه‌ستویان (کارێکی زانست و تیوری، وه‌کارێکی پراکتیزه) ی.

یه‌که‌م: کارێکی زانستی و تیوری: که‌بریتی به‌له ده‌ست نیشانکردن و دیاری کردنی بالاترین و زۆرتین و کارگه‌رتین یان له (به‌رژه‌وه‌ندی و زهره‌رمه‌ندی) واته: کامیان له‌م کاره‌دا بالایه و زۆره.

دووه‌م: کارێکی کرداری پراکتیزه‌ی (عملی): که‌نه‌ویش له‌پاش زانینی پټژه‌و پاوه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی و زهره‌رمه‌ندی له‌وکاره‌دا. نه‌وساته پښویسته نه‌وه‌یان هه‌لبژڤیت که‌باشترین و سودمه‌ندترین به‌ومان.

خوابه‌کانی نهم جۆره عیشقه

لای هه‌مووان پوون ئاشکرایه که‌توش بوون به‌م ده‌رده کوشنده‌یه و په‌یوه‌ست بوون به‌و جۆره عیشقانه‌وه مایه‌ی له‌ده‌ست دانی به‌رژه‌وه‌ندیه تایبه‌ت و گشتی به‌کانی نه‌و که‌سه‌یه. چ به‌رژه‌وه‌ندی دنیا و چ به‌رژه‌وه‌ندی ئایینی بیت، بگره ده‌بیته مایه‌ی چه‌رمه‌سهری و هیلاک بوونی له‌ژياندا له‌چه‌ند پووه‌که‌وه:

۱- سەرقال بوون بەخۆشەویستنی دروستکراوەکان و پشت گوێ خستنی خوای گەورە:

لەبەك دالدا خۆشەویستی خوداو دروستکراوەکانی لەبەك ئاستدا نابێت بەئكو پێویستە بەکێکیان ئەوی تریان کزولوازو سست بکات.

۲- بەو ھۆیەو توشی سزاو ئازار دەبێت:

جامەرکەسێک جگە لەخودا شتێک یان کەسێک بەئەندازەى خودا خۆش وویست، ئەوا خوای گەورە ھەربەو شتە ئازارو چەرمەسەری و سزای توش دەکات. بەبیر لێ کردنەو، بەدەست نەخستنی، بەلەدەست دانسی، بەتیاچونی...ھتد. بێگومان ئازاری دلی عاشق لەھەموو ئازارەکان کوشندەترە.

۳- دل و دەروونی دەبێتە کۆیلەى کەسانی تر:

بەھۆی سەرخۆشی بوون و مەست بونی بەو عیشقە وە ئاگاداری نی بە کەتوشی چە ھاتوو، دلی بەدەست کەسانی ترەوہیە وەك منداڵ یاری پێ دەکرێت و دیل و کۆیلەى دەستی کەسانی ترە.

۴- بەپێچەوانەى بەرژەوہندیەکانیەوہ کاردەکات:

واتە ھەنگاو بەپێچەوانەى بەرژەوہندی یەوہ دەنێت، بەرژەوہندی ئاپنی: ھەمیشە دل و دەرونی سەرقالی غەیری خودایە خوداش لەبیری دەکات. بەرژەوہندیە دونیاییەکان: کێ ھەبە لەم راستەبە بێ ئاگا بێت کەى عاشقەکان مال و حال و ژیاڤیان دەکەنەقوربانى لەو پێناوہدا.

۵- بەلاو ئاشوبی دونیاو قیامەت پرویا تی دەکات:

ھەرکاتى دل شەیدای غەیری خودا بوو ئەوا شەیتان دەبێتە دۆست و یاوہری لەم ساتانەشدا دەبێ حالى مێگەلە مەرچۆن بێت کەگەلەگورگ شوڤڤان بێت؟!

۶- دل و دەرون بیرو ھۆش دەشیوینێت:

کاتی دل و دەر وون گیرۆدە ی ئەم دەر دەر بوو چی تر تەشەنە دەکات و بیرو هۆشیش دەگرێتەو و هەمیشە دلە راوکی و خەمۆکی و مەستی دەبێتە میوانی هەمیشە ی ئەو کەسە، بەرەو شیتی هەنگاو دەنێت...نموونەش لەم بابەتە لەگەڵاندا زۆرە .

٧- پێوهرو هەستەکان دەشیۆینێت:

هەرکاتی دل و دەر وون بەم دەر دەرەو قلاپەو، چیتەر پێوهرو هەتسەنگاندن و لیكدانەو کانی ئەو کەسە دەشیۆینێت. هەریەکە لە دەزگاکانی بینین و بیستن و لیكدانەو کاری تەواوی خۆیان لە دەست دەدەن بەو هیشتی ناشرین بە جوان دەبینن و بە پێچەوانەو جاری واهە بە جوانی کەسێک لە لای ئەم بێ عەیب و کەم و کورپی بە بێ وینە، واتە ئەو هی چاو بینی کە سێکی ئاسایی درکی پێ دەکات، ئەم درکی پێناکات. چونکە ئاوێتە بوو (تواوەتەو و لە وێوە نەدەدا) بەلام کە سێکی تر لە دەر دەرەو و ناو وەو ژیا بێت باشتەر کەم و کورتی و پاستی و دروستی شتەکان دەزانێت لە (مسند) دا فرمودە یەك دەدرێتە پال پێغەمبەر (ﷺ) بە (مرفوعا) (حبك الشيء يعنى ويصم) ^١ واتە: (خۆشویستن بۆشتی لە ئاستی کەم و کورپیە کانی کە پو کوێرت دەکات) . هەر لەم پڕوانگە یەو - ئەو هاو لە ئەو پێغەمبەر (ﷺ) کە پێشتەر لە نە قامی دا ژیا بوون وە دواتر هاتنە ناو ئاینی ئیسلامەو و باشتەر و وریاترو لیها ترو تریبون، لە وانە ی کە تەنها لە سەر دەرەمی ئیسلامدا ژیا و نە قامیان نە بینووە . (عمر بن الخطاب) دەلێت: (کۆلەکی ئیسلام پارچە پارچە دەبێت - کاتی کەسانی سەر هەل بدەن کە تەنها ئیسلام بناسن نە قامی و نە زانیان نە دیبێت) .

^١ - ئەم فرمودە یە (ضعیف الاستاد)، (احمد - ٦ - ٤٥٠) وە ایو داود (١٥٣٠) پڕوانە (السلسلة الضعيفة - ١٨٦٨)

و ده گپڼه وه لایکې زور لوازې نه خوښ ده هیڅنه خزمه ت (عبدالله بن عباس) له (عرفه) نه ویش ده پرسیت: د همدې نه م لاهه چې به؟ نه وانیښ ده لاین توشی داوی عیشق بووه بویه به م دهرده چووه (عبدالله) ش له و پږده دا هره اوار ده کات و په ناب به خودا ده گریټ له هه موو جوړه کانی عیشق.

۸- عیشق- زیاده پویکردنه له خوښه ویستیدا:

پیشتر له سهر نه م بابه ته دواړه کړیاده پوی کردن له خوښه ویستیدا، ده بیټه مایه ی داگیر کردنی دل و دهر وون وه م به ست کردنی بیرو هوش، له کار خستنی ده زکاگان بی هیژ کردنی توانای جهسته، سهر قال بوون و سهر که ش بوون له دونیای خه پال و نه ندیشده دا، نه و که سه له مرقفیککی ناساییه وه ده گپڼت بوی که سیکی نامو...

عیشقیښ بڼه ماکانی ساده و ساکاره له سهره تادا. وه دواتر له ناوه ندیدا توشی سهرقالی هستی ده بیټ پاشان سهر نه نجامی شیتي و تیاچوون ده بیټ که به م پیبه ستم له خودی خوی و بهرامبر و چوارد دهریشی ده کات.

پښتو کړدن له عیشق

عاشقی راسته قینه به سی قوناغی سهره کیدا تی ده په پښت:

(قوناغی سهره تاي، ناوه ندی، کوتا یی)

(قوناغی سهره تاي): هره کاتی مرقف هه سنی کرد له سهره تاي توشو بوونیټی به داوی عیشق. وه به تاییه ت کاتی بوی دهر که وت که گه یشتنی به دوست و یاره که ی له پښکی شمع و یاساو عورفه وه. زور دژاره و نه ستمه. پیویسته زور به وریایی پښگری بکات له م عیشقه بی نه نجامه و خوی دهر یاز بیټکات له لافاوی نه م دهریا بی ناکامه. هره ها پیویسته به هیچ شیوه به ک ناوی یارو دوستی نه درکیني و پارېزگاری له نابرو که سایه تی بکات. چونکه بازارې قسه هیټان و داستان دوست کردن نابروشکاندن

نه خوشی و چاره سهر

عاشقان زور گهرمه و به جوشه. به ته نها گومانیک، و ته یه ک ته ماشایه ک ئیتر ناویان ده زپښښن و فیتنه و ناشوب دروست ده که ن ر مه گهر خودا بزانیټ چه نده قوربانی لی ده که ویته وه. خو نه گهر که سی عاشق ده سټی مه بیټ له ناو زپانندنې نه و کچه دا. نه وه دوو تاوانی گهره نه نجام ده دات تاوانی هاو به شی، وه تاوانی سټم کردن له وکچه.

خه لکی به بی پړوا به بی به لکه هر له خوره بوختان و قسه بڼ خه لکی له م باره یه وه هله ده به سټن، ته نانه ت بی شهرمانه تانه یان دا له خانه واده ی پیغه مبه ر (د.خ) له پروډاوی (عایشه) و (صفوان) دا که خوا ی گهره له سه روی حوت ئاسمانه وه پاکی و بی گهر دپانی سه لماند. ټابه ده بی دوا ی پیغه مبه ر (ﷺ) کی له م حاله ته پارېز او بیټ؟! باشر وایه - که سی عاشق هر له سه ر تاوه خوی بپارېزیت ونه بیغه نیچری نه م گورگ و پڼویانه. به تایبه تی کاتی که زانی نه م کاره سه ر نه نجامی نابیت وه هر که سی کیش هاو کاریان بکات له م نیوه نده دابه تایبه تی نه و که سه سور بزانیټ که نه م عیشه دووره سه ر نه نجامی باش نابیت وه به یه ک گه یشتنیان له ژیر سایه ی شریعه تدا دژواره. نه و تاوانبار ده بیټ گهر کومه کیان بکات هاوشپوه ی نه و که سه یه هاوکاری گه یانندنې به رتیل خور و به رتیل دهر ده کات. که پیغه مبه ر (ﷺ) نه فره تی له هر که سی کیان کردووه. وه هندی جار نه م عیشه هه نگاوی پر مه ترسی ده نیټ کاتی که که سی که عه شقی ئافره تی کی خپزاندار ده بیټ که مېردي هه یه. وه هر که سی که هاو کاریان بکات نه و له گه وړه ترین تاوانه کان نه نجام ده دات بگره کوشتنی نه و که سه زور ئاسانتره له و جوره ناپاکی کردنه لیټی. که نه م یان به ته ویه کردنیش پاک نابیته وه چونکه مسافې مرقی نری تیډایه. هه روه کو پیغه مبه ر (ﷺ) ده فره میت (له قیامه تدا له چاکه و باشه ی ده بات له توله دا).

ابن القيم الجوزی

(خذ من حسنة ما شئت)^۱ وەدواتر پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرمیت (معاظنکم)
تایە پیتان وایە هیچی بۆ دەهیلایتهوه؟! جا ئەگەر ئەو ستمەت لێکراوه خزم
بیت یان دراوسی...؟! کەچەندین فەرمووده یە هەیه باس لە قەدەغەکردنی
بەهەشت دەکات لەکەسانیک دراوسیکە ی لەشەری پارێزراونە بیت.

پوختەی مەبەست:

هاوکاری کردن لەم بوارەدا هاوکاریکردنە لە سەر شەپو دوژمنایەتی و
تاوانکاری (ولتعاونوا علی الایم والعدوان) زۆریک بەهۆی عیشقی ئافەرەتیکەوه
توشی سەرگەردانی و پاشگەز بوونەوه هاتووە لەئایینی ئیسلام وەک ئەو
پووداوەی (عبدالحق) لەکتیی (العاقبە) دا هیناویتی کەبانگ بیزیک لەکاتی
بانگدا لەسەربانی مزگەوتەکە چاوی بەکچیکێ شۆخ و شەنگی گاور دەبیت و
خۆی ناگریت و پووی تی دەکات بێخواریت ئەویش دەتیت من گاورم کاتی
شوت پی دەکەم بێتەسەر ئایینی مەسیحی. ئەویش پازی دەبیت و پاشگەز
دەبیتەوه لەئیسلام بەلام پیش ئەوەی بێخواریت لەسەربانی ئەو مالهوه
دەکەویتە خوارەوه و دەمریت.

کاتی خۆی لە جەنگەکاندا گەر مەسیحیەکان بیان وویستایە دیلیکی موسلمان
بکەنە مەسیحی دەچوون جوانترین ئافەرەتی مەسیحیان پی نیشان دەدا تا
بەهۆیەوه بێتەسەر ئایینی مەسیحی جالێردا: (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ
الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ:
ابراھیم ۲۷) واتە: خوای گەورە باورداران لەسەر ووتە ی پاست و پەوان
دەچەسپێنیت و سەقامگیریان دەکات لەدوایا قیامەتدا. وەخوای گەورە ستم
کاران گومرا دەکات وەهەر چی یە کی بیهوی ئەنجامی دەدات.

^۱ - فەرمووده کی (صحیح) پیشر باسمان کردووه لە(صحیح المسلم) داهااتووه

^۲ - فەرمووده کی (صحیح) پیشر باسمان کردووه لە(صحیح المسلم) داهااتووه

وه هه‌ندی له‌عاشقان هه‌یه ده‌بیته مایه‌ی فیتنه بق شه‌وی تریان، شه‌ویش به‌خۆپازاندنه‌وه ده‌رخستنی جوانی جه‌سته‌ی له‌به‌رامبه‌ردا که‌سه‌که‌که‌ی تریش توشی نه‌هامه‌تی ده‌بیته و خۆی پێناگیرێ. چه‌ندین که‌سمان بینسی که‌ده‌وله‌مەندبوو له‌و پێناوه‌دا هه‌زار که‌وت و پله‌و پایه‌ی له‌ده‌ست دا وه‌چه‌ندین ئافره‌ت هه‌بووه که‌زانویتی مێرده‌که‌ی ناپاکی له‌گه‌ڵ ده‌کات شه‌ویش له‌ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌دا ده‌ستی داوه‌ته شه‌وکاره نابەجێیه لێره‌دا پیاو تیا ماوه له‌نیوان ده‌ست به‌رداریبونی له‌وکاره یاخود جیا‌بوونه‌وه‌و کاولکردنی خانه‌واده‌که‌ی. جا که‌وا باشت‌رایه‌ مرۆڤ خۆی توشی داوی شه‌م جۆره‌ عیشقانه نه‌کات مال کاولی له‌دوایه جا هه‌رکه‌سه‌یک له‌دوای زانینی شه‌م هه‌موو کاریگه‌ریه خراپانه هه‌ر سور بوو له‌سه‌ر شه‌و جۆره‌ عیشقه شه‌وا ته‌نها لۆمه‌ی خۆی بکات و گله‌ی له‌ که‌س نه‌کات. به‌به‌رده‌وامی ته‌ماشاکردنی پو‌خساری عاشقه‌که‌ت تزی گه‌یانده شه‌م حاله‌. گه‌ر هاتوو هه‌ریه‌و ته‌ماشاکردنه‌وه، وه‌ستاو کاریگه‌ری تری نه‌بوو شه‌وا ده‌ربازی بوو له‌وداوه به‌لام له‌دوای ته‌ماشاکردنه‌که‌ چه‌زو ئاره‌زووی قسه‌کردن و دانیشتن و به‌یه‌ک‌گه‌یشتنی لادروست بوو. شه‌و ساته‌ خه‌یاڵ و شه‌ندیشه‌و بیرێ شه‌و که‌سه‌ داگیر ده‌کات وه‌به‌ته‌واوه‌تی ئاوێته‌ی ژیا‌نی ده‌بیته ده‌ربازبوونی له‌م حاله‌ته زۆر دژوا‌ره. لێره‌دا پتو‌یسته مرۆڤی ژیر په‌چاوی به‌راودی شه‌م هه‌موو کاریگه‌ریه خراپانه بکات. له‌هه‌مان کاتدا تو‌رپون و یاخی بوون و سه‌رپێچی کردنی خ‌وای گه‌وره له‌پێش چاوبگرێت که‌سه‌ر شه‌ه‌نجامه‌که‌ی ناپاکی و سزای دۆزه‌خ و سونانه له‌نیو ئاگر‌دا. یاخود مه‌ترسی له‌کاریگه‌ریه خراپه‌کانی بیته له‌دو‌نیادا به‌له‌ده‌ستدانی که‌سایه‌تی و پوشاندی شکۆمه‌ندی و ناو‌زپاندن... هه‌ند. که‌توشی مرۆڤ دیت له‌م پێناوه‌ دا.

باشیه‌گانی عیشی گومان و وه‌لام

هه‌ندی کەس دە‌لێن: سه‌باره‌ت به‌ خرابه‌گانی عیشی زۆرت باس کرد. به‌ لام له‌ و‌لاشه‌ وه‌ عیشی باشی و چاکێ زۆر هه‌یه‌ له‌ وانه: پاک‌کردنه‌ وه‌ی ده‌روون، ئێسک سوکی، هه‌ست ناسکی، جوامیری و مه‌ردایه‌تی... هه‌ند. وه‌ به‌ (یحیی بن المعاذ الرزی) ده‌‌لێ: کۆپه‌که‌ت عیشی فلان کچ بووه‌ وه‌ هه‌ندیکی تر ده‌‌لێت، ده‌ردی دل شکۆ مه‌نده‌گانه‌ وه‌ که‌سیکی تر ده‌‌لێت: عیشی ده‌بیته‌ مایه‌ی ئازاکردنی تر سنۆک و وشیار کردنه‌ وه‌ی گێل و سه‌غی کردنی په‌زێل. سه‌ربه‌رزێ پادشاکان ئارام کردنی هه‌لچوونه‌ په‌وشتییه‌کان... وه‌ هاوپی پیوارانه‌ و دۆستی بی‌ دارانه‌. وه‌ هه‌روه‌ها ده‌‌لێن: هانده‌ر و بزۆینه‌ری په‌وشته‌ به‌رزه‌گانه‌.

وه‌ هه‌ندی له‌ دانایان ده‌‌لێن: (عیشی ده‌روون پاک ده‌گاته‌ وه‌و په‌وشت پالافته‌ ده‌کات... وه‌ که‌سیکی تر ده‌‌لێت: (هه‌رکه‌ سێک پوخسار جوان و دیمه‌نی شوخ و قه‌شه‌نگ و ده‌نگی خوش نه‌ به‌روژینیت نه‌ واسروشتی ته‌واوی نییه‌). پێویستی به‌ چاره‌ سه‌ره‌ وه‌ هه‌ندی له‌ عاشیقه‌ پاک داوینه‌کان ده‌‌لێن: (پاک داوین بن سه‌ر به‌رزین، عاشق بن ژیرو قه‌شه‌نگ ده‌بن). وه‌ له‌ په‌کی له‌ عاشقه‌کانیان پرسى: نه‌گه‌ر تو هه‌لت بۆ پێکه‌وت و به‌ته‌نها خوشه‌ویسته‌که‌ت بینی چی ده‌که‌یت؟ نه‌ویش ووتی: چێژ له‌ بینی پوخساری وه‌ ده‌گرم، وه‌ دلم به‌ یادو قسه‌کردنی وه‌ ده‌ حه‌وینه‌ وه‌ نه‌ وشته‌ نه‌ی که‌ پێشی خوش نی به‌ لێی ده‌شارمه‌ وه‌ وه‌ له‌ کرداره‌ ناشرینه‌گانی خۆم ده‌پاریزم تamenی له‌ به‌رچاو ده‌که‌ویت.

وه‌ (ابو اسحاق بن ابراهیم) ده‌‌لێت: روحي عاشقان بۆن خوش و ناسکه‌ وه‌ ئێسکیان سوکه‌ هه‌میشه‌ دل گه‌شن وونه‌کانیان خه‌م له‌ دل لا ده‌بات وه‌ ژیری به‌هێز ده‌کات جائه‌گه‌ر عیشی و خوشه‌ویستی نه‌بی سه‌رجه‌م نیعه‌ ته‌گانی دنیا تیا ده‌چیت).

وه‌ په‌کیکی تر ده‌‌لێت: عیشی بۆ رووح وه‌ک و خۆراک وایه‌ بۆ جه‌سته‌، جا نه‌گه‌ر ده‌ست به‌رداری بێت زیانت پی ده‌گه‌یه‌نیت وه‌ نه‌گه‌ر پۆچوی ده‌تکوژیت.

* وه (الخراثطي) ده‌گێڕێته‌وه له (ابی غسان) وتووێتی: (ابو بکری الصدیق) به‌لای که‌نیزه‌یه‌ک تێ ته‌په‌پی گوێی له‌ که‌نیزه‌که‌یه‌ ده‌لێت: به‌پارچه‌ شیعریک هه‌ستی خۆشه‌ویستی خۆی بۆ که‌سیکی نادیار ده‌رده‌برێت. (ابو بکر) لێی ده‌پرسیت. تۆ که‌نیزه‌یت یان خاتونیت نه‌ویش ده‌لێت: که‌نیزه‌. (ابو بکر) پێی ده‌لێت عیشتی کی بویت؟ که‌نیزه‌که‌ بێ ده‌نگ بوو به‌لام (ابو بکر) سوێندی لێ خوارد که‌نیزه‌ که‌ به‌م پارچه‌ شیعره‌ ده‌ری خست. که‌ عیشتی (محمد بن القاسم) بووه‌.

وانا التي لعب الهوى بفؤادها قتلت بحب محمد بن القاسم

واته: من که‌خۆشه‌ویستی یاری به‌دلم کردوه

کوشتی خۆشه‌ویستی محمد کوپی قاسم

پاشان (ابو بکر) ئه‌م که‌نیزه‌یه‌ له‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کڕێت پوانه‌ی لای (محمد بن القاسم بن جعفر بن ابی طالب) ده‌کات وه‌ده‌لێت به‌پاستی ئه‌م ئافره‌تانه‌ مایه‌ی فیتنه‌ی پیاوان ئای چه‌ندین پیاوی پێژداریه‌مردن چوو وه‌چه‌ندین له‌ش ساغ پیاو ده‌رده‌دار بوو.¹

جا (که‌نیزه‌یه‌ک) هاته‌لای (عثمان بن عفان) و شکاتی له‌ پیاویکی نه‌نسانی کرد، هه‌زه‌تی (عوسمان) پێی ووت به‌سه‌رهاتی تۆ چی یه‌؟ که‌نیزه‌که‌ ووتی من ته‌رخان کراوم بۆ برازای ئه‌م پیاوه‌. که‌چی ئه‌م پیاوه‌ وازم لێ ناهێنیت و کۆل نادات. هه‌زه‌تی (عوسمان) به‌پیاوه‌که‌ی ووت: یان ئه‌وه‌ ده‌بیت بۆ برازا که‌ت بێ. یان من به‌پاره‌ی خۆم نرخێ ده‌ده‌م پیاوه‌که‌ ووتی: راستیه‌که‌ پێشه‌وای بره‌واداران ئه‌م که‌نیزه‌یه‌ هه‌ین برازه‌که‌مه‌. ئێمه‌ لێره‌دا مه‌به‌ستمان له‌و عیشفه‌ خراپانه‌ نی یه‌که‌ ده‌بیت مایه‌ی کاری ناپه‌وا و خراپه‌کاری. به‌لکو ئێمه‌ باس له‌ عیشتیکی پاکی بێگه‌ردی خاویڤ ده‌که‌ین.

¹ - ئه‌م رووداوه‌ زۆر باس ده‌کڕێت، به‌لام له‌ راستی دا گومان لێم رووداوه‌ هه‌یه‌ چونکه‌ عه‌قل نایرێت که‌ (محمد بن القاسم بن جعفر بن ابی طالب) گه‌شتیت (ابو بکر الصدیق) چونکه‌ ماوه‌ی نێرانیان زۆری که‌واته‌ پێی ده‌چیت ئه‌و (ابو بکر الصدیق) ه‌ که‌سیکی ترییت وه‌ وشه‌ی (الصدیق) له‌خۆیه‌وه‌ دانرایت وه‌هه‌روه‌ها (خراثگی) له‌لای زۆر کس له‌زانایان جێگه‌ی ئه‌مانه‌ نی یه‌.

ابن القيم الجوزی

خاوه نه کانی له خودای گه وه بترسن و سنور نه به زینت نه مهش عیشقی (سلف) ی به پێژه کان و پێشه وایانی نه م گه له ن نه وه تا (عبدالله بن عبدالله بن عتیه بن مسعود) که یه کێک بووه له خهوت زاناو پسیپۆرانی بواری فیهقه - که عاشق بووه عیشقه که شی زۆر ناشکراو دیار بوو له نێو خه لکیدا وه که سیش لۆمه ی نه کردوه و به سته م کاریش ناو زهره نه کرا.

هه روه ها تا عاشق بوونی (عمر بن العزیز) شتیکی زۆر ناشکرا بووه له نێو خه لکیدا که عاشقی که نیه یه کی (فاطمه بنت عبدالملك) که نه وه که نیه یه له جوانی شۆخ و شه نگیدا به ناو بانگ بووه وه زۆر جار (عمر بن العزیز) داوای له خێزانه که ی کردوه که نه وه که نیه یه ی بۆ پێک بخات. به لام خێزانه که ی پازی نه بووه. دواتر کاتی (عمر بن العزیز) بووه به خه لیفه ی موسلمانان خێزانه که ی پیتی ووت: تو زۆر عاشقی نه م که نیه یه م بووی نه وه من پێگرم ده کرد، نیتستاش پێشکه شی ده که م من پازیم. یه کسه ر ده موو چاوی (عمر بن العزیز) له خۆشیاندا گه شایه وه داوای کرد خێرا بۆی به پێنین کاتی هینایان زیاتر پیتی سه رسام بوو. (وتی هه ندی له جوانیه که تم بۆ ده ربخه، که بینی ئیتر به ته واوی شه یدای بوو. (عمر بن العزیز) به که نیه یه که ی ووت وه ره له سه ر خۆت باسی پوداوی خۆتم بۆ بکه له پێشدا له کوێ بووی، وه چۆن گه یشتیته ئێره ...

که نیه یه که ووتی (حجاج) والی (کوفه) منی به پاره یه کی زۆر له یه کی له کریکاره کانی نه وه شاره کپی و په وانی کردم بۆ (عبدالملك) نه ویش منی داوه به (فاتمه) . (عمر بن العزیز) ووتی: نه ی چی به سه ر کریکاره هات له پاش تو؟ که نیه یه که ووتی: له پاش من به هیلاک چوو- (عمر بن العزیز) ووتی: هیچ منداڵی له پاش جی ماوه. که نیه یه که ووتی: به لێ کوپێکی به جی ماوه. ووتی نه ی حالی چۆنه؟ ووتی: زۆر خراپه. یه کسه ر (عمر بن العزیز) ووتی خۆت پۆشته بکه ره وه. یه کسه ر به والی (عبیدقاسی) دا ناردی به شوین نه وه کوپه دا کاتی کوپه که هات (عمر بن العزیز) پیتی ووت: پۆله (حجاج) چی زیان و زهره ری له باوکت داوه. هه ر هه موویم پی بلی: کوپه که ش هه رچییه کی زانی

نه خوښی و چاره سهر

همووی بڼ باس کرد. (عمر بن العزیز) یش هر هه موو زیانه کانی بڼ بژاده وه و قهره بووی کرده وه. پاشان به که نیزه که ی ووت: هه سته بکه وه ته نیشتی وه پووی کرده کورپه که ووتی نه م که نیزه به به ره وه دیاره باوکت به هویه وه چهره سهری زوری چه شتووه. کورپه که ووتی: نه مه نیستا مولکی تویه (عمر بن العزیز) ووتی: من هیچ پیوستی به کم پیی نی به وه لیتمی دور بخره وه، کاتی که وتینه پئی وپړین که نیزه که به (عمر) ی ووت نه ی کوا شه یدا که ت بومن چی به سهر هات؟ (عمر) ووتی: وه که جاران وایه بگره زیاتره. جا نه گهر من ده ست به ردارت نه بم نابمه به کی که له و که سانه ی که به پیچه وانه ی چه زو ده رونی خویه وه مامه له ی کرد بیت. جا شه یدای (عمر) بڼ نه م که نیزه به هر به رده وام بووه تا وه فاتی کردو مرد.

وه هه روه ها (ابو بکر محمد بن داود الظاهری) زانای به ناو بانگ له زانسته کانی (فیقه و ته فسیرو فهرمووده نه ده ب) وه به به کی که له گه وره ترین زانایان ده ژمیزدریت وه عاشق بوونشی زور ناشکرا بووه له نیو خه لکید. (نفطویه) ده لیت: (له سهره مهرگیدا چورمه دیداری لیم پرسى: حالت چونه؟ له وه لامدا ووتی: خوښه ویستی نه و که سه ی که ده یزانییت نه مه ی به سهرمدا هیتاوه. منیش ووت: نه ی باشه بچی ناچیته پیشه وه لیتی چیژ وه ریگریت له کاتیکدا تڼ به سهریدا زالییت؟

نه ویش ووتی: چیژ وه رگرتن دوو جوړه: ته ماشا کردنی دروست، وه چیژی قه ده غه کراو. ته ماشا کردنی دروست: منی به م حاله گه یانده که نیستا ده بیینی. به لام چیژ وه رگرتنی قه ده غه کراو: نه وه ی ریگری لیکر دووم لیتی نه و فهرمووده و ووته به ی (بن العباس) ه که له لایه ن باکمه وه نه ویش له (سوید بن سعید) ده گپړتته وه نه ویش له (علی بن مسهر) نه ویش له (ابی یحیی القتان) نه ویش له (مجاهد) وه ده گپړتته وه که له (بن العباس) دراوه ته پال پیغه مبه ر (د.خ) که (من عشق و کتم وعف وصبر غفر الله له دخلة الجنة) واته: هه رکه سیک تووشی عیشق بیت وه بتوانییت

بشاریت‌وه خۆگرو داوێن پاك بێت ئەو خودای گەورە لێی خۆش دەبێت و بەبەهشتی شاد دەكات.

پاشان چەند دێڕی شعری ووت. منیش پێی ووت: چی بە ئەو باوەڕت بە (قیاس) نی یە لەبوارى فیهما. كەچی لە شیعردا دەیسەلمینیت. ئەویش ووتی: شەیدا دل و دەروونم بانگەشەى بۆ كردم. پاشان لە دواى ئەو شەووە كۆچى دواى كرد. وە ئەوێ شایەنى باسە بەهۆى ئەو شەیدای و عیشقەیهووە كۆتیبى (الزهد) ى داناو.

هەروەها لەوتەیهكى تردا دەلێت: هەر كەسێك ناو مێد بوو لەخۆشەویستەكەى وەبەهۆیهووە نەمرد، ئەوا توشى دل نەواى دەبێت چونكە ئەوا یەكەم شەیداكانى ناو مێدى یە و دل ئامادە نەبوو بۆ بەلام بۆجاری بوو توشى ناو مێدى دەبێت نێر كارىگەرى یەكجاریشى لەسەر دەر دەكەوێت و كاول دەبێت.

و (عبدالله معمر القيسى) دەلێت: (سالتیکان لەمەراسیمى ئەنجام دانى حەجكردا بووم. لەشەوێكدا لە مزگەوتى پێغمبەر خودا وەلەنێوان گۆرێ پێغمبەرى خودا وێلند كۆكەیدا دانیشتبوم. لەپەرگۆیم لەدەنگێك بوو چەند دێره شعریكى ووت بەكارىگەرى و لەپەردا بێ دەنگ بوو نەم زانى لەكوێو ئەم دەنگەها پاشان ماوێهەكى تر هەمان دەنگ كەوتەو ووتنى چەند دێره شعریكى تر و دەستى كرد بەگریان. منیش یەكسەر هەستام و بەرەو ئاراستەى دەنگەكە پۆیشتم لەتەنیشتى دانستم و هەستى پێ نەكردم بێنیم لاوێكى خۆین گەرمى جوان بوو فرمێسك گۆناكانى تەپ كردبوو. كەبێنى سلالم لێكرد وەلامى دا یەو. ووتى دانیشە تۆ كێیت؟ منیش خۆم پێ ناسان ووتى هیچ كارێك هەیه؟ ووت بەلێ من لە حەوشى مزگەوتەكەدا بووم دەنگى تۆ سەرنجى پاكێشام هەرچى یەكت پێوستە من لە خزمەتتەم چیت دەوێت من ئامادەم؟ ووتى من (عنتة بن الحباب بن المنذر بن الجموح الانصارى) م پۆزێكیان بەرەو مزگەوتى (احزاب) پۆیشتم پاش نوێژكردن لەدەرەوێ مزگەوتەكەدا بووم. هەر كاتى هەستم كرد پێڕى لە ئافەرەتان بەلامدا تێپەڕین كەنیزەیهكى زۆر شۆخ و شەنگیان لەگەڵ دا بوو پووى تى

کردم و پیتی ووتم: ئەي (عوتب) ە تۆچی بە کەسێک دەلێت. شەیدای تۆ بێت؟ پاشان بە جیتی هێشتم و پۆی ئیتەر لەو پۆژەووە من سەرگەردان و شەیدای بووم. ەموو شوپێنێکی بە دوودا دەگەرەم هیچ سۆراغێکی نازانم. پاشان گریاو لە ەژمەدا بوورایەو و لەخۆ چوو. پاش ماوەیەک ئاگاھانەو و پوخساری زەرد ەل گەرەبووچەند دێرە شەریکی شەیدای چری...

منیش پێم ووت: بڕام تەو بە بکەو داوای لی خۆش بوون لە خودابکە سەفەریکی پەر مەترسیت لە پێشە ئەویش ووتی: من کۆل نادەم و باش نابم ەتا ئەو کچە نەگەرێتەو. پاشان تا دەمەو بەیان لەگەڵیدا ماوەو دواتر ووتم بابجین بۆ مزگەوت (احزاب) بەلکو خوای گەرە دەرگای خیرت لێبکاتەو. ئەویش ووتی تکام وایە بەلکو بەهۆی خواناسی تۆ وە خودا پەرەم بە منیش بکات. پۆشتین گەشتینە مزگەوتەکە - چەند دێرە شەریکی تری چری پاشان لەوێ مایەو تانویژی نیوەرۆ پاش نوێژ چەند ئافەرەتێک ەاتن بۆ مزگەوتەکە بەلام ئەو کەنیزەیهی تیا نەبوو. پویان کردە ئیمەو بە (عتبە) یان ووت ھا (عتبە) دەلێی چی بە سەربارەت بەو کەسە شەیدات بوو. تۆی سەر قال کردوو؟ (عتبە) ش ووتی: بۆچی بە سەر ەاتوو. ووتیان باوکی بردوینێو بۆ شاری (سماو) لە عێراق. منیش پرسیم ئەو کەنیزەیهی کێ بوو؟ ووتیان: ناوی (ریا بنە الفطریف السلمي) یە. لێرەدا (عتبە) خۆی پێ نەگرا و چەند دێرە شەریکی تری چری. پاشان پووم کردە (عتبە) و پێم ووت: (عتبە) من سوپاس بۆ خودا کۆمەل پارەیهکی باشم ەیه دەمەوێت لە پێناوی ئەو کەسەدا سەرفی بکەم کە دەیانەوێت ھاوسەر پێکەو نەن. بەلێن بێت ەر ەمووی دەکەمە قوریانت تا بەمەبەستی خۆت دەگەیت، ەستە بابجینە مزگەوتی (الانصار) کە گەشتینە مزگەوتەکە کۆمەلێک پیاوی تۆی لی بوو پاش سلاو کردن پووم تێ کردن و ووتم: ئەي خەلکینە چ دەلێن لەسەر (عتبە) و باوکی؟ ووتیان لە پیاو چاکەکانی ەرەبن. منیش ووتم ئەو تا (عتبە) توشی داوی عیشق بوو و ەمن تەنھا ھاوکاری ئێوەم دەوێت پێکەو بەجینە

(سماوه) ئەوانىش ووتيان بەسەر چاۋ ئىيمە ئامادەين. ھەر ھەموومان بەسۈرى بەپى
 كەۋتەن تاگە يىشتىنە نەزىك ئاۋاي (بنى سليم) (غطريف) ى باۋكى كچە بەھاتمانى
 زانى پېشۋازىيەكى زۆر لى كرەين ئازەلى سەر بېرى وخوانن ئامادەكرا لەكانى نان
 خواردندا پېمان پاگە ياند كە ئىيمە نانت ناخۋىن تاداۋاكاريەكەمان بۇ جى بەجى نەكەن
 ووتى بلىن بزانم ووتمان ھاتۋىن داۋاي كچە خانمەكەت دەكەين بۇ (عتبە بن الحباب بن
 المنذر) ئەۋىش ووتى كچەكەم بېريارى بەدەست خۋىيەتى بالىي بېرسم. بەتۈرپىيەۋە
 چۈۋە ژۇدەۋە بۆلەي. كچەكەي پىيى ووت بۇچى تۈرپە ديارىت ئەۋىش ووتى
 (ئەنسارەكان) ھاتۋىن بتخۋازن. كچەكەش ووتى پىياۋانى ئاۋدارو خانەدانن
 ۋەپىغەمبەرىش (د.خ) پىيى گرتۋىن و داۋاكاري لىخۋش بوۋنى بۇ كرەۋىن لەخودا.
 بۇكى منيان دەۋىت، باۋكىشى ووتى (عتبە بن الحباب)، كچەكە ووتى ۋاللە زۆرم لەسەر
 (عتبە) بىستۈە كەكەسىكى بەئەمەك و ۋەفادارە، مەبەستى خۋى دەزانىت باۋكى ووتى
 من پېشتەر سۈيىندم خواردۋە نەتدەمەۋە (ئەنسارەكان) ؟ كچەكەش ووتى كەۋاتە
 بەباشى ۋەلاميان بدەرەۋە... باۋكەكە ووتى چۈن چۈنى - كچەكە ووتى مارەببە، نەيان
 لەسەر گران بكة ناچار دەپۈن و نايەنە دۋاۋە... باۋكى ووتى دەم خۋش ئەمەقسەيەكى
 باشە باۋكى كچەكە ھاتەدەرەۋە پۈۋى تى كرەين و ووتى: كچى ئاۋايەكە ۋەلامى دايەۋە
 بەلام مارەيەكى زۆرمان دەۋىت. جا كى بەم كارە ھەل دەستى؟ (عبدالله بن معمر)
 دەلىت منىش ھەستام ووت چىت دەۋىت سەر پىشك بە. ووتى: ھەزار مسقال ئالتۋىن جل
 ۋەبەركى ناياب و پىنج پارچە قوماشى عەنبەر. ئەۋىش ووتى: بەسەر چاۋ ھەموۋىت بۇ
 ئامادەدەكەين. چەندپىاۋىكم نارد بۇ شارى مەدىنە بۆھىتەنى داۋاكاريەكانى، پاشان
 خۋادىمان خواردۋە ماۋەندەمان گىپا چەند پۇڭىكمان پى چۈۋ. دۋاتر بەپى كەۋتەن بەرەۋ
 شارى مەدىنە بەسى بار لەپىداۋىستى و شتى ناياب. گەيشتىنە نەزىك شارى مەدىنە
 لەناكاۋدا پىپى چەتە بەسۈرەۋە ھىرشىيان بۇ ھىتەن پىم وابوۋ لە ئاۋايى (سليم)
 ۋەبوۋن. (عتبە) پۈبەپۈيان بوۋە چەند پىاۋىكى لى كۈشتەن ۋە ھەندىكى لى بىرىندار

کردن. دواتر هاته‌وه‌دیار بوو بریندار کرابوو و ده‌خوینیکی نۆزی لی ده‌پۆشت. که‌وته‌سەر زه‌وی و منیش پوخساریم سپی (عتبه) گیانی سپاردلێره‌دا گریان و هاوار کردن ئه‌ی هاوار بۆ (عتبه) کاتی که‌نیزه‌که‌گویی له‌ده‌نگمان بوو خۆی له‌سەر حوشره‌که‌وه‌فرێدایه‌ خواره‌وه‌ باوه‌شی به‌ (عتبه) کردم به‌ده‌م گریان‌وه‌ چه‌ند دێپه‌شعریکی خه‌مناکی چپی و ئه‌ویش به‌سەر لاشه‌ی (عتبه) دا گیانی سپارد ئیمه‌ش له‌و شوینه‌دا هه‌ردووکیانمان له‌یه‌ک گۆرپدا به‌خاک سپارد. دواتر پاش حه‌وت سال-سهرمدا له‌ناوچه‌ی حیجازو یستم سهردانی مه‌دینه‌ بکه‌م-ووم والله ده‌بی بچه‌ سهردانی گۆری (عتبه) که‌چومه‌ سه‌رگۆریان بینیم واداریکی له‌سەر پوو‌او ده‌گۆله‌ لاوای سوور زه‌ردی گرتوو و منیش له‌و خه‌لکه‌ی ئه‌و ناوهم پرسى ئه‌م داره‌ چی پی ده‌لێن؟ ئه‌وانیش ووتیا ن: بیان ده‌لێن داری باوک و زاوه‌که‌... هه‌روه‌ها فهرمووده‌یه‌ک هه‌یه‌ به‌م شیوه‌یه‌ گێڕاوه‌ته‌وه‌له‌ (سوید بن سعید بن علی بن مسهر) له‌باوکییه‌وه‌ (ابی یحیی القتان) له‌ (مجاهد) ئه‌ویش له‌ (ابن العباس. پ.خ) داوێته‌ پال پێغه‌مبه‌ر (د.خ) (من عشق وعف وکتم فمات فهو شهید) واته‌: (هه‌رکه‌ستێک تووشی عه‌شق بیت بتوانیت بیه‌شاریته‌وه‌ وه‌خۆگرو داوین پاک بیت نه‌گه‌ر بمیریت ئه‌وا شه‌هیده‌.

وه‌هه‌روه‌ها له‌پێگه‌یه‌کی تریشه‌وه‌ ئه‌م فهرمووده‌ له‌وانه‌: له‌پێگه‌ی (سوید) له‌ (ابن مسهر) له‌ (هیشام بن عروه) له‌باوکییه‌وه‌ ئه‌ویش له‌ (له‌خاتو عایشه) وه‌ به‌ (مرفوع) ی هه‌روه‌ها له‌ (الخطیب) له‌ (الزه‌ری) ئه‌ویش له‌ (معافی بن زکریا) ئه‌ویش له‌ (ابن الفضل) له‌ (احمد بن مسروق)⁽¹⁾. هه‌روه‌ها (زبیر بن بکار) ده‌گێڕێته‌وه‌ له‌ (عبدالعزیز الماجشون) ئه‌ویش له‌ (عبدالعزیز بن ابی حازم) له‌ (ابن ابی نجیح) ئه‌ویش له‌ (مجاهد) ئه‌میش له‌ (ابن عباس. پ.خ) پاشان ئه‌وه‌تا پێغه‌مبه‌ری ئازیز پابه‌رو سه‌روه‌ری هه‌موان کاتی چاوی به‌ شۆخ و شه‌نگی (زینب بن جحش) ده‌که‌وێت یه‌کسه‌رده‌فه‌رمیت (سبحان قلوب القوب) واته‌: پاک و بیه‌نگه‌ردی بۆ ئه‌و خواپه‌ی که‌ دلان ده‌گۆریت له‌و کاته‌دا (زینب) خێزان و هاوسه‌ری (زید بن حارث) بووه‌ که‌خزمه‌تکاری

ابن القيم الجوزی

پیتغه مبه ربووه کاتی (زید) ویستی له (زینب) جیاییتته وه و ته لاقی بدات پیتغه مبه ربی خودا (ﷺ) پیگری کردو پیتی فرموو (اتق الله واسمك عین زوجك) واته: له خوا پترسه و ده ست به هاوسه ره که ته وه بگره.

دواتر (زید) ته لاقی داو لیتی جیا بووه. خوی گه وره له سه روی حهوت ته به قه ی ئاسمانه وه (زینب) ی ماره کرد له پیتغه مبه ربی خودا (ﷺ) وه گریبه ستنی ماره برینه که ی له سه روی عهرشی مه زنه وه بریاری له سه دره. (وَإِذْ نَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ: الأحزاب- ۳۷) واته: نه ی پیتغه مبه رب جانسی نه وه بکه کاتیک که خودا نیعمه تی نیمانی به سه ردا پشتموه توش نازادی نیعمه تی په روه رده کردنت پی به خشبوه له خزمانی خوت ژنت بۆ هینا که کاتی نه و که سه (زید) ویستی له (زینب) ی خیزانی جیا بیتته وه و نه ده گونجان توپیت ووت: له خوا پترسه و ده ستبه رداري هاوسه ربی خوت نه بیت. به لام نه وه ی له دلی خوتدایه ده یشاریته وه و ناتهو ی که س بیزانیت نه وه هر خودا خوی ئاشکرای ده کات پیوړسته له خوا پترسیت نه له قسه ی خه لکی...

نه وه تا پیتغه مبه رب داود (س.خ) له گه ل نه وه ی نه وه ت و نو ژنی هه بوو کاتیک خیزانی به کیک له سه ریا زه کانی بینی به کسه ره شقی بووه دواتر خواستی بوه ژنی سه ده مینی.^۱ وه (الزهر) ی ده لیت: به که م خۆشه ویستی له ئیسلامدا خۆشه ویستی پیتغه مبه رب بووه. بۆ خاتوو (عائیشه) وه (مسروق) هه میشه به ناوی خۆشه ویسته که ی پیتغه مبه رب (ﷺ) ناوی ده برد (ابو قیس) غولامی (عبدالله بن عمرو) ده لیت (عبدالله بن عمرو)

^۱ - ئهم چیرۆکه (داود- پیتغه مبه رب) هه گه ل به کیک له سه ر کرده کانی سوپا کهیدا که ناوی (قوربا) به له کتیه کانی نیجیل و تهرات داهاتوره به فراوانی. به لام پروانه وه لاله که ی ئیمه له سه ربی له بابته کانی داهاتوو لهم کتیه ی به رده ستدا.

^۲ - ئهم چیرۆکه (ضمیف) وه (ابن القيم) ته نها وه که به لگه ی به رامبه ره کان هینا و ته سه دواتر هر خوی ره لی ده کاتمه و هه لی ده وه شینتیه وه

نەخۇشى و چارەسەر

منى نارد بۆلای خاتوو (ام سلمە) تا پرسىياری لى بکەم: ئايە پېغەمبەرى خودا (ﷺ) كاتى كەبە پۆتو بوو خېزانەكانى ماچ دەکرد؟ (ام سلمە) دەلئيت: نەخېر جا (أبو قيس) پىتى ووتم خاتوو عائىشە دەلئيت: (كە ئەگەر پېغەمبەرى خودا خاتوو عائىشە بىبىنيايە، خۇى پى نە دەگىرا و ماچى دەکرد) "

وہ (سعيد بن ابراهيم) لہ (عامر بن سعد) ئەویش لە باوکیەوہ دەگىرپتەوہ کە: پېغەمبەر (ابراهيم — س.خ) ھەمىشە پۆزانە بەسوارى (بۇراق) لە وولاتى شامەوہ سەردانى خاتوو (ھاجەرە) ى دەکرد. ھىندە خۇشى دەويست و دللى لای بوو. وە ھەروەھا (الخرائطى) دەگىرپتەوہ کە (عبدالله بن عمر: پ.خ) کەنیزە يەکی پۆمى كېرى وە زۆرى خۇش دەويست. وە دەلئيت: جارىکيان ئەو کەنیزە يە لە سەر پىشتى ھىستىرکەوہ (قاترىك) کەوتە خوارەوہ. يەكسەر (عبدالله) پېرى دايەو ھەلى ساندەوہ و دەم و چاوى سېرى و ماچى دەکرد. وە ئەو کەنیزە يە ھەمىشە بە زمانى پۆمانى دەيوست: (يا بطرون أنت قالون) واتە: ئەى بەرپۆرم تۆ زۆر باشى لە گەل مندا.

وہ دەلئيت: جارىکيان ئەو کەنیزە يە ھەل دىت و پادە کات. (عبدالله) ش زۆر دلگران و پى ناخۇش بوو. تەنانت ئەم دېرە شەرەى چېرى:

قد كنت أحسبني قالون فأنصرفت فاليوم اعلم أنى غير قالون

واتە: (تۆ ھەمىشە بەمنت دەوت زۆر زۆر باشىت، بەلام كەچى ئىستا ھەلھاتىت. وە زانىم ئىستا زۆر باشنىم) .

وہ ھەروەھا (ابو محمد بن حزم) دەلئيت: زۆرىك لە خەلىفە راشدىنەكان و پېشەوايان خۇشەويستيان ئەنجام داوہ. تەنانت پۆزىكيان پياويك بە (عمر بن خطاب) دەلئيت ئەى پېشەواى بېواداران من ئافرەتېكم بىنى و بەتەواوى عەشقى بووم. خەلىفە عمر دەلئيت: (ئەمە لەو شتانە يە كە مۆڤ بە دەستى خۇى نى بە) .

ئەمانەتی باسماڭ کرد. ووتە و بەلگەیی ئەو کەسانە بوو کە پێیان وایە عاشقی و عاشق
بازی حەلالی و قەدەغە کراوی نی یە (پاشان دینیە سەرشیکار کردن و لیکدانە وەیی
بەلگەو بۆ چوونە کانیان. (وەلام دانە وەیی ئەم گومانانە) .

جا قسە کردن لە سەر ئەم بابەتە پێویستی بە جیاکاری هەبە لە نێوان پەسەندی و
ناپەسەندی، باشی و خرابی، وە نابیەت راستە و خۆ سەرچەم بابەتە کە بە خرابە یاخود بە
باشە بدەینە قەلەم. بەلگەو بۆ دەرخیستی پاستی و دروستی و باشی و خرابە کانی
لیکدانە وە بکەین چونکە عیشق نە باشە و نە خرابە. بەلگەو بەندە لە سەر چۆنیەتی
بەکارهێنان و شوێنەواری لە سەر ژیاڭمان. وە جیاکاری کردن لە نێوان خۆشەویستی
حەلال و خۆشەویستی حەرام باش و خرابی پێویستە .

*سەرەتا ئەو بەزانی کە باشترین و پەسەندترین و سودمەندترین خۆشەویستی
بەشیوەیەکی پەها، خۆشەویستی بەدیھێنەری دلەکان و هۆشدارێ خۆشەویستەکانە کە
بەدیھێنەری هەست و سۆزو نەست و جوانیەکانە. کە لە سەر ئەو خۆشەویستی یە بناغەیی
زەوی و ئاسمانەکان دامەزراووە سروشتی خەلگە کە بیڭا کراووە کە ئەویش نەینی (لا
اله الا الله) یە ، بەلێ تاکە خودایە کە شایەنی پەرستڭ و شایستەیی خۆشەویستی
بێت. چونکە پەرستڭ واتای تەواوی خۆشەویستی و تەواوی ملکەچی یە . وە هاوێش
بپارێدان لە خۆشەویستی خودا وە لە گەرەتترین تاوانەکانە لە جیهانەدا. وە خوای
گەرە سەرچاوەی خۆشەویستی یە . وە سەرچەم کتێبەکانی وە پاستی و دروستی
پێقەمبەرەکانی هەرە مووی ئامازە و گەواھی خۆشەویستی خودی گەرە
دەدەن. چونکە بەتەنھا بەدیھێنەر و دروستکەر و نیعمەت دەری هەموانە (وَمَا بِكُمْ مِّنْ
نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ: النحل ٥٣) واتە: هەرچی نیعمەت
بەسەرت دا پزێو هەر هەمووی لەلایەن خوای گەرە وە یە وە کاتی ناخۆشیەکتان هاتە
پێش — پاستە و خۆ هانا و پەنا بۆ ئەو دەبەن.

خواسته‌گانی خوشه‌ویستی

خوشه‌ویستی دوو خواستی هه‌یه: (جوانی و گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی)

خوای گه‌وره له هه‌ر دوو پوه‌که‌وه ته‌واویتی و که‌مالی په‌هایه هه‌یه جوانه جوانیشی خوش ده‌وێت، مه‌زن و به‌پێژ و گه‌وره و شکۆمه‌نده و ینه‌ی نی‌یه. هه‌ر بۆیه له هه‌موو پوه‌که‌وه شایسته‌ و شایه‌نی ته‌واوی خوشه‌ویستی یه: (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ: ال عمران ۳۱) واته: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ر - پێ‌تان ب‌ئێ: ئە‌گه‌ر ئە‌وان پاست ده‌که‌ن و خودایان خوش ده‌وێت ئە‌وا شوێن من ب‌که‌ون خوداش خۆش‌تانی ده‌وێت.

وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموێت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ * إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ * وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ: المائدة ۵۴-۵۶) واته: (ئە‌ی پێ‌ی بر‌واداران. هه‌ر که‌سێ‌ک له ئایینی خودا پاش‌گه‌ز ب‌یت‌ه‌وه ئە‌وا خوای گه‌وره له ئاینده‌دا که‌سانێ‌ک ده‌هێ‌نێ‌ته‌کایه‌وه. که‌خودا زۆری خوش ده‌وێن و ئە‌وانیش خودایان زۆر خوش ده‌وێت. که‌ زۆر به‌سۆزو به‌زه‌ی به‌رامبه‌ر به‌ بر‌واداران. وه‌ سه‌رب‌ل‌ندو ده‌رون به‌ر‌زن به‌رامبه‌ر به‌ بی‌ باوه‌پان، له‌ پێ‌ناوی پێ‌سازی خودادا تێ‌ده‌کۆشن، له‌ لۆ‌مه‌ی لۆ‌مه‌که‌ران ناترسن ئە‌م (خۆشه‌ویستی و هه‌لب‌ژاردن و سۆز و تێ‌کۆشانه) فه‌زڵ و پێ‌زی تابیه‌تی خودایه‌ که‌ ده‌یبه‌خشێ‌ت به‌ هه‌ر که‌سێ‌ک بیه‌وێت وه‌ خوای گه‌وره فراوان‌گیر و زانایه به‌ هه‌موو شته‌کان به‌ پاستی ته‌نه‌ خوشه‌ویست و پشتیوانی ئێ‌وه هه‌ر خودا و پی‌غه‌مبه‌ر و باوه‌پدارانه که‌ به‌ هه‌میشه‌یی نوێ‌ژ ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن و هه‌میشه‌ دیارده‌ی کړنۆش بر‌دنیان بۆ په‌روه‌ردگار پێ‌وه‌ دیاره. جا ئە‌وه‌ی خواو پی‌غه‌مبه‌ر و بر‌واداران به‌ پشتیوانی خۆی قبول ب‌کات ئە‌وا باد‌لتیابێ‌ت که‌ واهه‌ر تاقم و پێ‌و حزبی خوا زāl و سه‌رکه‌وتوون)

جانبناغهی پشتیوانی و دوستایه تی - بریتی به له خۆشه‌ویستی هه‌ر وه‌کو چۆن بناغهی دزایه تی - بریتی به له بق و کینه وه‌ خواپی گه‌وره پشتیوان و دوستی باوه‌پدارانه باوه‌پدارانیش به هه‌مان شیوه . به‌خۆشه‌ویستی پشتگیری و پشتیوانی ده‌که‌ن . جا خوای گه‌وره به ئەندازه‌ی خۆشه‌ویستی به‌نده‌که‌ی پشتیوانی ئی ده‌کات . هه‌ر له‌به‌ر ئەم هۆیه‌یه خوای گه‌وره زۆر به‌توند په‌دی ئەو که‌سانه ده‌داته‌وه که جگه له خوا پشتیوان و دوست بق خۆیان بپیار ده‌ده‌ن . هه‌روه‌ها دژی ئەو که‌سانه ده‌وستیتته‌وه که ده‌یان‌ه‌ویت به‌کسانی له‌نیوان خودا و که‌سانی تر دروست بکه‌ن له خۆشه‌ویستی دا وه‌ ئاماژه‌ی به‌وه داوه که هه‌ر که‌سیک ئەم کاره بکات ئەوا هاوبه‌شی بق خوا بپیار داوه که ده‌هه‌رموویت (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ: البقره ۱۶۵) واته: هه‌ندی له خه‌لکی هه‌ن ده‌چن جگه له خودا که‌سانی تر هه‌لده‌بژێرن و به‌ئەندازه‌ی خودا خۆشیان ده‌ویت . به‌لام باوه‌پداران ته‌نها خودایان خۆش ده‌ویت .

هه‌روه‌ها هه‌والی ئەوه‌شمان ده‌داتی که پاشه‌پۆژی ئەو که‌سانه‌ی هاوبه‌شی بق خودا بپیار ده‌ده‌ن له خۆشه‌ویستی دا له دۆزه‌خدا به‌ هاوبه‌شه‌کان ده‌لێن (قَالَ اللَّهُ إِنَّ كُنَّا لَمِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ * إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ: شعراء ۹۷-۹۸) واته: به‌پاستی ئیمه له‌و لوتکه‌ی گومرایی و سه‌ر لێشینواو یدا بووین که ده‌چوین ئێوه‌مان ده‌کرده هاوبه‌شی خودای گه‌وره له خۆشه‌ویستی دا "به‌م به‌کته‌ی به‌و هاوتای به له خۆشه‌ویستی دا . خوای گه‌وره سه‌رجه‌م پیغه‌مبه‌رانی په‌وانه کردوه کتێبه‌کانی نارده‌وه . وه‌ زه‌وی و ئاسمانه‌کانی به‌ده‌یئاوه و به‌هه‌شت و دۆزه‌خی سازداوه به‌هه‌شت بق خۆشه‌ویستانی ، دۆزه‌خیش بق هاوبه‌ش بپیار ده‌رانی .

نەخشى و چارەسەر

* ۋە پېغەمبەر (ﷺ) سۆيىد دەخوات كە: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هُوَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ) ^۱ ۋاتە: (ھېچ كەس باۋەپى نى يە گەر بېتوۋ منى لە مندال و باوك و دايك و سەرچەم خەلكى خۆشترنەۋىت) .

جا باۋەپدارىتى بەبى خۆشويستنى پېغەمبەر دانامە زىيەت ... ئەي دەبى بۆ خۆشويستنى خودا چىي بېت ؟! ۋە لە ھەرموودەيەكى تردا بە (عمر بن الخطاب) دەلىت: لاحتى اكون احب اليك من نفسك ^۲ ۋاتە: (تەخىر ئەي عمر ئەبى منت خۆشت خۆشتر بویت) . (جابق ئەۋەي باۋەپمان دامە زراۋىيەت پىۋىستە پېغەمبەرمان لە ھەموو كەس خۆشتر بویت) . بەلام خۋاى گەرە ۋە ئاكارە جوانەكانى دەبېت لەلوتكەي خۆشەويستىيەكانماندا بېت. ۋە پىۋىستە دەست بگرين بە وكارو ووتانەي كە خۆشەويستى خودامان پى زياد دەكات ۋە دەست بەردارى ئەو كارانە بېت كە دىي خۆشەويستى خودايە .

ۋە ھەرشتىك لە خوداۋە بېت لە پەحم و بەزەيى خوداۋە بۆمان. جەند جار لەلوتكەي تاوانباريدا بوۋىنە كەچى خۋاى گەرە بەلوتف و سۆزى خۆي پۆشيمانىتى. ئابوۋى نەبوردىن و كار ئاسانى بۆ كردوۋىن. ۋە تۆلەي لى ئەسەندوۋىن. ئەمانە ھەر ھەموۋى ھاندەرمان بۆ زياتر گەرەنە ۋە پاشكەز بوۋنە ۋە لە تاوانكارى و خۆ فرېدانە نېۋو خۆشەويستى خوداۋە. ھەر كەسىك كەتقى خۆش بوۋىت، مەبەستىكى تايبەتى خۆي پېتە تەنانەت دايكىش بەلام تەنھا خۋاى گەرە خۆشەويستىيەكى تايبەتە خودى خۆت ۋەبىي ھېچ مەبەستىك. ھەر ۋەكو لە (اثر) يك داھاتوۋە:

(عبدى كل يردك لنفسه وانا اريدك لك) . ۋاتە: (ئەي بەندەكەم ھەموۋيان تۆيان بۆمەستى تايبەتى خۆيان دەۋىت بەتەنھا من تۆم بۆ خۆت دەۋىت) . جا جۆرە مرقىك شەرمە زار ئەبېت كاتى ھەست دەكات پەرۋەردگارى بەو ئاستە بەرزە مامەلەي لەگەل

^۱ - ئەم ھەرموودەيە (صحيح) پېشەر باسماں كردوۋە.

^۲ - ئەمە بەشېكە لە ھەرموودەيەكى (صحيح) كەپشەر باسماں كردوۋە.

دەكەت كەچی ھیشتا سەر قالی خۆشەوێستی ترە خوای پشت گوی خستوہ...؟! ھەرکەسێك لەم ژياندا مامەلەت لەگەڵ بکات بەشیوەیەك لەشیوازەكان قازانجی خۆی مەبەستە. تەنھا خوای گەورە نەبێت، کەھیچ مەبەست و قازانجێکی پێت نییە تەنھا قانجی خۆت نەبێت کەگەورەترین و مەزنتەین قازانج دەکەیت. ھەردیناریك بە دەھێندە تا ھەوت سەدسەت ھێندە بگرە زیاتر و زیاتر دەكەت. بەلام ھەر تاوانێك بەیەك تاوان دەژمێردرێت. وەئەگەرێ سێنەوێ ھەبە لە ھەر کاتێك لەکاتەکاندا، ھەر وەھا خوای گەورە سەرچەم بوونەوێ لێپێناو تۆدا دروست کردوہ جا ئابە کێ شایەنی تەواوی خۆشەوێستیہ...؟! ئەو شتانە لێ ئێو بوونەوێرە کە لەبەر تۆ دروست کراون؟ یان ئەو کەسێ بوونەوێرە لێپێناو تۆدا دروستکردوہ؟ ھەر وەھا داواکاریەکانی سەرچەم دروستکراوہکانی دابین دەكەت و دەوڵەمەنتەین و بەخشنەترین ھیزە پێش ئەوێ بەندەکانی داوای لێ بکەن ئەو نەعمەت لەسەر نەعمەت پێی بەخشیوون. وەپێش ئەوێ سوپاس گوزاری بکەن ئەو زیادی دەخاتە کارە کانیانەوہ. ھەموو ئەوانە کە لەزەوێ و لەئاسمانەکاندا ھەموو پۆژێك لەیەك کات و ساتدا دەپارێنەوہ لێی. بەگەرەمێ خۆی گویبێستی ھەموو نزاکان دەبێت. زیاتر پێی خۆشە لەنزا کاراندا پۆچین و سورین لەسەری. بەلام توپە دەبێت لە یەکیك لێی نەپاریتەوہ و نزانەكەت. شەرمی لە بەندەکانی دەكەت کەچی بەندەکانی شەرمی لێ ناکەن، لە کاتی تاوان کاریدا دەیان پۆشیت، پەحم و بەزەم بە بەندەکاندا دیتەوہ کەچی خۆیان بەزەم بەخۆیاندا نایاتەوہ. پەیتا پەیتا پیغەمبەرانێ پەوانە کردوون تەنانەت خۆی بەمبەرگەوێ خۆی لە گەلیاندا پەیاھەکانی بۆ ناردوون، تەنانەت پێان دەلێت (من لیسالنی فاعطیة؟ من یستغفرنی فاعفرلہ) ^۱ واتە: (کێ داوا کاری ھەبە تا بۆی جێ بە جێ بکەم، کێ دەبەوێت لێی خۆش دەبم). جا چۆن دلانیك ئەو زاتەیان خۆش نەوێت لە ھەلکان دەبوێت. چاکەمان قوبل دەكەت، ئابرق کان دەپۆشیت وەدەیان پارێزیت

^۱ - نەمە بەشێکە لەفەرموودەبەکی (صحیح بخاری ۶۳۲۱ و مسلم ۴۱/۶ - ۴۲ - نووی).

فرىاي لى قەوماوان دەكەويت. پىيويستىيە كان دابىن دەكات،... ھتد. ھەر خۇيى ئەۋزاتە شاپىستىيە يادۇزىكرە شاپىستىيە ۋە يىر ھىنانە ۋە يە (خۇشەۋىستىيە، شاپىستىيە) ملكەچى گويپايەلى يە. تاك و بىي ھاول و بىي ۋىنە يە. نۆر زياتر پزگار بوونى پىيوارىكى بىي ئەۋزاتە لىيىبانىكى بىي سنوور دىخۇشتەرە بەپاشگەز بوونەۋە و تەۋبە كرىنى بەندە يەكى. نۆر زياتر لەسۆزۇ مەپرە بانى دايكىك بۆ كورە بزيۋەكەي بەسۆز ترە بۆ بەندە كانى. سۆزۇ پەحم و مەپرە بانى خۇدا بىي ۋىنە يە زاناۋ داناۋ بىيسەرو لى بوردە يە. نورو پوناكى پاكى پوخسارى ھەموو تارك ستانى جىھانى پووناك كرىۋتە ۋە.

گەر پەردە ي پوناكى لەسەر پوخسارى لا بەرىت ھەموو جيان لە تاۋاندا گىر دەگرىت. ھەروەكە چۆن (موسا) لە ھەيىبەتدا بىي ھۆش كەۋت. بەپاستى ھەر خۇيى شلىستىيە يادۇ خۇشەۋىستىيە و گويپايەلى و ملكەچى يە.

لوتكەي چىزو پەيۋەستە بەگەمالى و خۇشەۋىستىيەۋە

لېرە دا كاريكى گرىنگ ھەيە پىيويستە كەسى زىر گرىنگى تەۋاۋى پىيىدات. ئەۋىش بىرىتە لوەي كە: چىزى تەۋاۋى خۇشى و شادى و كامەرانى دل و دەروون بەندە لەسەر دوو بىنەماي سەرەكى.

يەكەم: خۇشەۋىستەكەت لەۋپەيى لوتكەي جوانى و بىي كەم كوپى و تەۋاۋى پىرو پوختى دابىت. كەشايەنى ھەموو قوربانى و خۇشەۋىستەك بىت.

دوۋەم: بەھىزى و بىي پايانى و بىي ۋىنە يە ئەۋ خۇشەۋىستىيە يە كە لە نىۋاناياندايە. واتە ھەرچەندە ئەندازەۋ پىزەي ئەۋ خۇشەۋىستىيە يە بەرزو زۆر بىت ئەۋەندە زياتر ھەست بەتام و چىزى خۇشى شادى و كامەرانى دەكەيت. جا پاش زانىنى ئەم دوو بىناغە سەرەكپىيە ئەۋە ماۋە تەۋە بلىين كە ھەموو كەسىكى زىرو ھۆشيار ھەمىشە ئە ھەۋلى بە دەست خستنى گەۋرە ترين و مەزىن ترين شادى و خۇشەۋىستىيە يە ۋە ئامادە يە قوربانى بەزۆر شتى لاۋەكى و سادە بىدات لەپىناۋى بەدەست ھىنانى ئەۋ خۇشەۋەدا. جاچۆن پەۋاۋى ھەقە ئىمەي مەۋۇ لەپىناۋ خۇشى يەكى كەم و كورت و سنوردار خۇشى يە كانى

ابن القيم الجوزی

قیامت‌ی هه تایمان له دهست دهریچیت. (بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى: الأعلى ۱۶-۱۷) واته: به‌لام ئیوه هه ژیا‌نی دونیاتان به‌دهسته و هه‌لده‌برئین، به‌لام ژیا‌نی قیامت نه‌پراو خێرو پر به‌ره‌که‌ت تره.

و هه‌میشه‌نه‌مه‌ راستیه‌که جادوو گه‌رانی فیر عه‌وون له‌ساته‌ چرکه‌کانی ته‌مه‌نیاندا هه‌ستیان پێ کردوه‌ ئاماده‌ بوون له‌م پێناوه‌دا هه‌موو شتی به‌خت بکه‌ن ته‌نانه‌ت گیان و جه‌سته‌یان که به‌و په‌پی ژیریو‌پێرانه به‌ فیر عه‌ونیان ووت: چیت له‌ دهست دیت بێ منته به‌... (فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنُغْفِرَ لَنَآ خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السَّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى: طه ۷۲-۷۳) واته: ئه‌ی فیرعه‌ون هه‌رچیت له‌ دهست دیت قسورمه‌که‌ تق هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت له‌ دهست دیت له‌ناومان به‌ریت وله‌م ژیا‌نه وه‌ دهرمانه‌یت. جا به‌راودی ئه‌و دنیا (قیامت) له‌گه‌ل ئه‌م دونیای کاتی ناگریت. چونکه‌ ئێمه‌ باوه‌رمان به‌خودای به‌پاسته‌قینه‌ی خۆمان هێناوه‌، به‌ ئومێدین له‌تاوانه‌کانمان ببوریت.

به‌لێ هه‌چ کاتێک نیعه‌ته‌کانی به‌هه‌شت به‌راودناگریت له‌گه‌ل دنیا‌دا. هه‌ر بۆیه مامۆستای ئامۆژگاری کاران پوو ده‌کاته گه‌ل و هۆزه‌که‌ی و پێان ده‌لێت: (يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ * يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ: غافر ۳۸-۳۹) واته: ئه‌ی گه‌ل هۆزه‌که‌م شوینم که‌ون به‌ووته‌ی من بکه‌ن پێنمایتان ده‌که‌م بۆ پێیازی سه‌ر فرا‌زی وچاکه‌* ئه‌ی گه‌ل و هۆزه‌که‌م بێ گومان ژیا‌نی ئه‌م دوونیا‌یه‌بریتی به‌ له‌ پابردوویه‌کی که‌م وه‌ ژیا‌نی ئه‌و دنیا (قیامت) ژیا‌نی دانه‌پراوه‌ جێی ئومێدو‌هه‌وانه‌ویه‌. وه‌پێی پاگه‌یاندنه‌ که‌خۆشی دنیا کاتی به‌سه‌ر چوه‌ سنور داره‌ به‌لام به‌هه‌شت هه‌تا هه‌تای و بێ کۆتایی به‌.

دواترگه‌ر له‌شه‌یدایان و عاشقان پیرسین: خۆشترین نیعمه‌ت چی به‌؟ بێ گومان ده‌لێت دیداری خۆشه‌ویسته‌که‌مه‌. به‌لێ زۆر پاسته‌ هه‌ر بۆیه گه‌وره‌ترین و به‌نرخترین نیعمه‌ت له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شت و قیامت بریتی به‌ له‌ شادو شوکرو به‌هره‌مه‌ندبوون به‌دیداری

نه خوشی و چاره‌سەر

لوتكه‌ی خۆشه‌ویسته‌كانه كه بیهینی خوتی گه‌وره‌یه. هه‌روه‌كر له‌ فهرموده‌یه‌کی (صحیح) دا هاتوو كه پیغه‌مبەر (ﷺ) ده‌فهرمیت: (هو الله ما اعطاهم شیئنا احب لهم من النظر اليه) ^١ واته: (سويند بێت به‌خوا هیچ نیعمه‌تی به‌ئەندازه‌ی به‌یهینی ته‌ماشاكرینی خودا لایان خۆشتر نییه). وه‌له‌ فهرموده‌یه‌کی تر دا هاتوو. (انه اذا تجلی لهم وراو نسوا ما هم فيه من النعيم) ^٢ واته: (كاتی خوای گه‌وره‌ زاتی خۆی نیشان به‌هه‌شتیه‌كان ده‌دات ئیتر خۆیان له‌بیر ده‌که‌ن كه‌چین و له‌ کوێدان) ..

وه‌له‌ (نسائی) و (مسند) دا هاتوو عمار بن یاسر كه پیغه‌مبەر (د.خ) له‌ کاتی نزول پارانه‌وه‌دا فهرموویه‌تی (الشوق الى لقاءك) ^٣ واته: وه‌داوای چێژی خۆشه‌یه‌کانی بیهینی ده‌که‌م وه‌تامه‌زۆیین بۆ دیدارت. وه‌له‌ (كتاب السنه) دا هاتوه‌ كه (عبدالله بن امام احمد) به‌ (مرفوعی) (كان الناس يوم القيامة لم يسمعو القرآن اذا سمعوا من الرحمن فكانهم لم يسمعو قبل ذلك) ^٤ واته: (وه‌ك بلیتی خه‌لكی پیشتەر قورتانیان نه‌بیستوو. خه‌لكی کاتی گوئیان له‌ قورتان ده‌بێت له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌ وا ده‌زانن به‌که‌م چاره‌ ده‌بیستن) .

كه‌ واته‌ باشترین هۆکاری گه‌یشتن به‌چێژو خۆشی یه‌كانی به‌هه‌شت بریتی یه‌ له‌ ناسین و خۆش وویستنی خوای گه‌وره‌یه‌ ئه‌و به‌هه‌شته‌ی كه‌ هه‌ر له‌بنه‌په‌تدا نیشتمانی سه‌ره‌کی گیان و جه‌سته‌ی ئیتمه‌بووه‌. واته‌: خۆشترین و شیرینترین شت له‌م دوونیادا بریتی یه‌ له‌ ناسینی خودا خۆشه‌ویستنی. وه‌خۆشترین و شیرینترین شت له‌ به‌هه‌شتدا بریتی یه‌ له‌ ته‌ماشاكرین و گه‌یشتن به‌دیداری خوای گه‌وره‌. چ نیعمه‌ت هه‌یه‌ له‌ژیاندا بگاته‌ نیعمه‌تێك خۆسازادان كه‌ به‌وه‌په‌ی تامه‌زۆییه‌وه‌ بۆ گه‌یشتن به‌ژوان و دیداری گه‌وره‌ترین

^١ - نهم فهرموده‌یه‌ (صحیح) ه (مسلم-الایمان- ١٨١) گێژایه‌تیوه‌.

^٢ - نهم فهرموده‌یه‌ (حسن) نه‌ (ابن ماجه - ١٨٤) گێژایه‌تیوه‌.

^٣ - نهم فهرموده‌یه‌ (حسن) نه‌ (ابن ماجه) گێژایه‌تیوه‌.

^٤ - نهم فهرموده‌یه‌ (حسن) نه‌ (ابن ماجه - ١٨٤) گێژایه‌تیوه‌.

خۆشەوێست، کەسەر جەم دل و دەروونی داگیرکردیبت. تەنانەت هەندێ لە خۆشەوێستان دەلێن: هەندێ کاتمان بەسەردا تێ دەپەرێت ئەوەندە هەست بەخۆشی و دلنیایی دەکەین. دەلێن: ئەگەر بەهەشتی یەکان لەو جۆرە ژيانە ی ئێمەدا بن ئەو ژيانیان خۆشە.

هەروەها دەلێت: ئەگەر پادشاكان و دارو دەستەکانیان بەخۆشی و شیرینی ژيانی ئێمەیان بزانایە. ئەو شەپیان لەسەری دەکرد. خۆشەوێستی چارەسەر و خۆراکی پووحە هەرکاتێک دل لەم خۆراکە بپا چیتەر توشی نەهامەتی دەبێت، بگرە زۆر ئەستەمەترە لەناخۆشی یەکانی لەدەست دانی پووناکی بۆ چاوەکان یاخود لەدەست دانی هەستی بیستنی یان بۆنکردن. دلی مرقۇ ژوانگە ی خۆشەوێستی خۆای تاك و تەنهایە—بەبێ ئەم ووزە یە دل توشی گەورەترین دەربو نەهامەتی دەبێت چیتەر لەجەستە یەکی ئازەلی بەولایە هیچی تر نامی نیتەوێ کە ئامادە یە وەك دێندە یەك هەموو شتێک لە پێناوی ئارەزووێ کانییدا تێک بشکێنێت.

چێژەکانی دوونیا ھۆکارن بۆ گەشتن بە چێژەکانی قیامەت

واتە: مەزنیترین خۆشی و چێژەکانی دوونیا ھۆکارن بۆ گەشتن بە خۆشەبەکانی قیامەت.

چێژ و خۆشەبەکانی دوونیا سێ جۆرن:

گەورەترین و مەزنیترین: ئەوێانە کە دەبێتە مایە ی گەشتنمان بەخۆشی و چێژەکانی قیامەت. هەربۆیە مرقۇ کاتی لەسەر جەم کارو بارەکانیدا گەر بەمەبەست و نێعمەتی خۆای گەورە بێت، ئەو پاداشتی هە یە لەسەر خواردن و خواردنەوێ بەرگ پۆشینین، هاوسەرگیری و... هتد. کە چێژ و شیرینی باوە پوناسینی خودا. خۆش و ییستنی و تامەزبۆیی بۆ دیداری گەورەترین خۆشەبە لەبەشتی بەریندا.

جۆری دووهم: ئه‌و چیتۆ خۆشیانه‌ی که ده‌بنه مایه‌ی پێگری و به‌ربه‌ست له گه‌یشتن به‌به‌خته‌وه‌ریه‌کانی قیامه‌ت. که هۆکاری سه‌رقاڵ بوون و بچوک بوونه‌وه‌ی شکۆمه‌ندی مرقۆیه. خزانه‌نیو ده‌رباره‌ی دنیا بازی، وه‌ک خۆش ویستنی که‌س و شتی تر له‌بری خوای گه‌وره، وه‌ هاویه‌ش پریاردان بۆی وه‌ک چیتۆ وه‌رگرتن له‌یه‌کتری هه‌روه‌کو له‌قیامه‌تدا دان به‌م پاسیه‌ ده‌نێنده‌لێن (رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ * وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ: الانعام ۱۲۸) واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگار هه‌ندیکمان سودمان له‌وانی تر وه‌رگرت ئیستاش گه‌یشتونه‌ته ئه‌و کات و ساته‌ی تۆ بۆت دیاری کردوین. خوای گه‌وره‌ش هه‌رمووی: ئه‌م ناگره‌ جێگاکانه به‌هه‌تاهه‌تایی. مه‌گه‌ر خوا ویستی له‌سه‌ربیت (که‌به‌سزایه‌کی تر سزان بدات) به‌پاستی په‌روه‌ردگاری تۆ ئه‌ی پێقه‌مبه‌ر ﷺ (داناو زاناوه‌. وه‌چیتۆی لووت به‌رزێ و خراپه‌کاری سته‌م کاران له‌سه‌ر زه‌ویدا.

له‌پاستی دا ئه‌م چیتۆ خۆشیانه‌کاتی و که‌مه‌ند کێشکردنه‌و پێشه‌کییه‌ بۆ که‌وتنه‌نیو ژانه‌ی بێ کۆناکانه‌وه‌ که‌ده‌بیته‌ پێگری و مه‌به‌ست له‌به‌ده‌ست هه‌ینانی به‌خته‌وه‌رییه‌ هه‌میشه‌یه‌کان. نموونه‌ی ئه‌م چیتۆ خۆشیانه‌، هاوشیوه‌ی ژه‌هر تێکه‌ڵ کردنه‌به‌هه‌نگوینه‌وه‌ تا سه‌ر نه‌ه‌جام تیا چونی له‌دوايه‌: (سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ * وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ: الأعراف ۱۸۲) واته: (له‌ئایه‌دا ورده‌ ورده‌ به‌ره‌و تیاچوون ده‌یان به‌ین له‌کات وشوێنیکدا که‌ئه‌وان هه‌ستی پێ ناکه‌ن و نایزانن وه‌مۆله‌تیشیان ده‌ده‌م به‌ئام که‌تۆله‌م لێ سه‌ندن به‌پاستی نه‌خشه‌و پلانی من توندو به‌هێزه‌).

وه‌هه‌روه‌ها پێرێک له‌ (سلن) له‌ لێدانه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌لێن: هه‌رکاتی تاوانێک نه‌ه‌جام ده‌ن ئێمه‌ نێعه‌ تێکیان بۆ زیاد ده‌که‌ین (حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ * فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

ابن القيم الجوزی

رَبِّ الْعَالَمِينَ: الانعام-۴۴-۴۵) واته: (هتا کاتی دلخوش و شادومان بوون به وهی که پتیاں دراوه. نیت له ناكاو گرتمان و هه موویانمان سه رگه ردان و پيسوا کرد وه به غم و په ژاره په کی زږده وه تیاچوون نه و گه له ستم کاره بنږکران وه سه رجه م بوونه وهر ده لیت: سه پاس بۆ په روه ردگاری جیهان).

وه خوی گه وړه سه بارهت به م پیږه ده فره میت: (أَيُّخَسْبُونَ أَنَّمَا تُلَدُّهُمْ مِنْ مِثْلِ الْإِنْسَانِ * يُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ: المؤمنون ۵۵-۵۶) واته: (تایه نه وان واده زانن که ئیمه مال و سامان و نه وه یان پی ده به خشین * نه خیر وانی به به لکو مه به ستمان به په له نازو نیعمهت به هره یان بکین! به لکو نه وانه هه سستی پتیاکه ن).

وه هه روه ها ده فره میت: (فَلَا تُفْجِئَكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ: التوبة-۵۵) واته: (تای پیغه مبه، نه مال و سامان و نه وه یان سه سامت نه کات وه به باشیان نه زانیت. چونکه خودا ده په ویت له ژیا نی دنیادا توشی سزاو به لایان بکات له په پگای مال و سامان و نه وه کانیانه وه گیانیان ده ربکات. له کاتیکدا که نه وان بی باوه پښ. جائه م چیژو خوشیا نه کاتین له ناچونیان زږ نژیکه وه گه وړه ترین به ربه ست له ده ست خستنی به خته وهری هه میشه یی ومایه ی سزاو نه شک نه جو چه ره سه ری به له قیامه تا).

چیژی دروست:

جور سییه م: هه ندیک چیژو خوشی هه به که نابیتته پیگر له خوشیه کانی قیامهت، وه له هه مان کاتا پی پیدراوه ومایه ی قه ده غه کاری نی به که نه نها بۆ حه وانه وهی ده روونه. به لام پیویسته زیاده پوی تیانه کریت. وگرنگی زیاتر به ده سته پتیا نی به خته وهری هه میه یی بدریت. وه هر نه مه به مه به سستی پیغه مبه ر (د.خ) له م فرمو ده ده دا باسی ده کات که ده فره میت: (کل لهو یلهو به الرجل

فهو باطل الارمية بفوسة، وقتاديبه فرسة، وملاعتبة امراتة فان نهن من الحق)^۱ واتە: (ھەموو گالتەو گەمەو يارييەك كەمرۆڤ دەيكات ھەر ھەمووى پېرو پوچە كەتەنھا تېرو كەوان وەشاندىن وپاھيتاننى وسوار چاكي دەست بازى كردن لەگەڵ خيزانەكەيدا. كەئەمانە راست و دروستن).

واتە ھەركارىك چيژى لەم بابەتەى تيا بوو دروستە جاكەواتە ئەم خۆشيبە خراپ و ناشياو نادروست نى يە بەلكو باشترين جۆرى خۆشەويستى يە وەھەرودەھا خۆش ويستنى خوداو پيغەمبەرى خودا كە لە دلى ھەموو موسلماننيك دا ھەيە وەبە بى ئەو خۆشويستى يە باوەر دانامەزىت. لەكەسيكەو ە بۆ كەسيكى تر پيژە و ئەندازەى دەگۆرپت. ھەر ئەم خۆش ويستى يە ھۆكارو پالئەرو ئاسانكارى زۆريك لەكارە ئالۆزو زەحمەتەكان وەسەغى و دەست بلالو كارى قيرچۆكەكانە وە ئازاكارى ترسنۆكەكانە ھەرودەھا پالغتەو خاوپن كارى دەونەو پياكارى بېروھۆشە. خۆشكارى ژيانە. وەھەرودەھا ھەر خۆشويستى خودا و پيغەمبەرەكەيەتى كەپۆشنكارى پوخسارەكان و فراواكارى سنگەكان و زىندوكەرى دلەكانە. وەخۆشەويستى وتەى خواى گەورە كەنیشانەى تەواوى خۆشويستى يە بۆ خودا. كى ھەيە ھەزو ئارەزوى بېستنى وتەو دەنگى خۆشەويستەكەى نەبپت. قورئان و گوپبېستى خوڤندەو ەى بەلگەى خۆشويستنى خودايە. بەپېچەوانى ئەوانەى ھەميشەلەننۆو باپو مەلەكاندا گوپبېستى شتى ناشرين وەتەماشايى نادروست و شتى خراپەكارى دەبن. جاگەر خۆشەويست راست بكات ھەميشە ئارەزوى بېستنى وتەى خۆشەويست راست بكات. وەك شاعيريك دەلييت:

ان كنت تزخم حبي فلم هاجرت كتابي

^۱ - ئەم ھەرمودەيە (حسن) ە (ترمىزى ۱۶۳۷) و (ابوداود-۲۵۱۳) و (احمد-۱۴۴/۴) گۆرۈپتەو.

امّا تلیت مافیة من لذیذ خـطـبی

واته: گهرتق منت خۆش دهویت بۆپشتت له کتیبه که ی من کردوه.

ئایه نایه نه تخویندۆته وه که چی تیدا یه. له چیتۆ خۆشی گوتاره کانم. وه (عوسمان کوپی عه فان) ده لیت: (ئه گهر دله کانمان پاک و خاوین ببوایه. ئه و هه رگیز تیری له گوته کانی خوای گهره نه ده خوارد). جا ئه م زۆر کردن و ئاره زوکردنی، خۆشه و یسیت بۆ وتی خۆشه و یسته که ی شتیکی به لگه نه و یسته ؟ هه ر بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) پۆژیکیان پویکرده (عبدالله بن مسعود) و پیتی ده لیت: اقرا علي فقال: اقرا عليك، وعليك انزل؟ فقال ﷺ: اني احب ان اسمع من غيري (فاستفتح فقرا سورة النبأ حتى اذا بلغ قوله: (فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا: النساء ٤١). قال ﷺ: حسبك فرجع راسه فاذا عينا رسول الله صلى الله عليه وسلم تزرفان من البكاء) ' واته: به پیغه مبه ری فهرموو قورئانم به سه ردا بخوینه ره وه عبدالله و تی قورئان به سه رتۆدا بخوینه وه له کاتی کدا بۆ تۆ دابه زیوو ؟ پیغه مبه ر فهرمووی: من پیم خۆشه له که سی تره وه ببیستم عبدالله ش له سورته تی (نساو) وه دهستی پیکرد به قورئان خویندن تاگه یشته ئایتی (جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا). واته: (ئه گهر له هه موو نه ته و گه لیک پیغه مبه ری ک بکهینه شایه ت له سه ریان وه تۆش بکهینه شایه ت له سه ره ره هه موویان) لیره دا پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی به سه راوهسته کاتی عبدالله سه ری به رز کرده وه بیسی پیغه مبه ر (ﷺ) هه ردوو چاوی پرپوو له فرمیتسک. وه هاوه له کانی پیغه مبه ر (ﷺ) کاتی کۆبوونه وه ئه گهر (ابو موسی) یان تیدا بوایه داوایان لی ده کرد که به قورئان خویندن خودایان بیر به یتنیتته وه ئه ویش دهستی ده کرد

¹ نهم فهرموده یه (صحیح) ه (بخاری- ٤٥٨٢) فیراویه تیره.

نه خوښی و چاره سهر

به قورئان خویندن و نه وانیش له چوارده وری داده نیشتن و گوی بیستی ده بوون. له لای شهبایانی قورئان. قورئانی پیروژ شیرینی و تام و چپژ و خوشیه کی تایبته هی. که زور خوش تره له شهبایانی شهبان. شهبایانی شهبان نه و پیرانهن که دلیان له ئاستی قورئانی پیروژ رهق و مردو بی گیانه. ههروه کو شاعیریک ده لیت:

تقرا عليك الخمة وانت جامد كالحجر وبين من الشعر نيشد تميل كالسران.
واته: خه تمه به ک قورئان بۆ ده خویندریته وه — که چی تو وه ک به ردی بی گیانی و کاریگه ریت نیناکات.

به لام دوو دپر شعر بخویندریته وه وه ک سهر خوشت لی ده کات. جا نه م حاله ته به لگه ی ته واوه له خالی بوونی دلی نه و که سه له خوش ویستنی خوداو ووتنه کانی خودا. وپیغه مبه ره که ی. که نه و دل وه ک که لاوه وایه. چونکه دل ته نها به خوش ویستنی خودا و قورئان و پیغه مبه ره که ی هه میشه زیندو نارامه.

خوش ویستنی دروست

خوش ویستنی خوداو پیغه مبه ره که ی سهرچاوه و چله پۆبه ی سهرجه م خوشه ویسته کانه له ژياندا. له پاش نه مانه سهرجه م جۆره کانی تری خوشه ویستنی سهرچاوه له وه وه وهرده گرن و دابه ش ده بن. نمونه خوشه ویستنی هاوسه ره کان (خیزان) خوی گهره له قورئانی پیروژدا ده فره میت: (وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ: روم-۲۱) واته: (هاوسه ری بۆ دروست کردون بۆنه وه ی نارام بگرن له دیدارو خوشه ویستنی و سۆزو میهره بانی له نیوانتانداندا فره راهه م هیناوه نه مه به لگه به بۆ که سانیک نینگه ن.

که واته خوی گهره خوشه ویستنی هاوسه ره کانی به به لگه ی گهره ی خوی باس ده کات. وه ههروه ها له جیگایکی تردا — له پاش باس کردنی نه و ئافره و کچانه ی که

ابن القيم الجوزی

دروستن بیان خوانن - ده‌فرمیت: (يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ * وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا * يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا : النساء ۲۶-۲۸) واته: (ببگومان خوی گه‌وره ده‌یه‌ویت به‌م شی‌وه‌یه هم‌وو شتی‌کتان بۆ پوون ده‌کاته‌وه. وه رینموی‌تان بکات بۆ یاساو به‌رنامه‌کانی پێش خۆ‌تان. (که‌پێغه‌مبه‌ران هیناویانه... وه ته‌وبه‌و په‌شیمانیتان لێ وه‌ر‌ب‌گ‌ریت خودا زاناو دانایه‌وه‌خوای گه‌وره ده‌یه‌ویت لیتان خۆش بیت لیتان بی‌وریت به‌لام نه‌وانه‌ی شوین که‌وتی ئاره‌زوه‌کانیان، ده‌یانه‌ویت توشی ئاشوبوو لادانتان بکه‌ن به‌لام خوی گه‌وره ده‌یه‌ویت به‌م به‌رنامه‌ بارتان سوک و کارتان ئاسان بکات. چونکه ئاده‌میزاد به‌لاوازی دروست کراوه (له‌به‌رامبه‌ر به‌ئاره‌زوه‌کانی وه‌خو‌اگر‌نی به‌.

وه (سفیان الثوری) له (ته‌فسیره‌که‌یدا له (ابن طائوس) نه‌ویش له (باوکی) به‌وه ده‌گێڕێته‌وه: ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئافره‌تی بکه‌دا به‌خۆی پێ پانه‌ده‌گیرا. وه‌له‌فه‌رموده‌یه‌کی (صحیح) دا‌هاتوه‌ له (جابر) وه (ﷺ) ده‌لێت: (كان النبي رأى امرأة فان زينب - رضي الله عنها ففضى حاجته منها، وقال (ان المرأة تقبل في صورة شيطان، وتد في صورة شيطان، فاذا رأى احدكم امرأة فاعجبته فليات اهله، فان ذلك يرد مافي نفسه) واته: (پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) ئافره‌تیکی بینی دواتر چوو بۆ‌لای زینه‌بی خیزانی و جووت بوو دواتر پێغه‌مبه‌ری خودا فه‌رموی: ئافره‌ت هه‌ندی جار وه‌کوشه‌بتان دیت و ده‌چیت (مه‌به‌ستی خۆ‌نمایش کردن). جا‌ه‌ره‌یه‌کێک له‌ئێوه ئافره‌تیکی بینی و سه‌رنجی پاكی‌شا بابجێته‌ لای خیزانی خۆی و کاری جووت بوون ئه‌نجام بدات. چونکه به‌مه‌چی له‌ده‌رونیدا‌بیت دا‌یده‌مرکێنێته‌وه‌.

^۱ - ئهم فه‌رموده‌یه (صحیح) ه (مسلم ۹ / ۱۷۷ - نوری)

سووده‌گانی ئەم فەرموو دەیه:

یەكەم: پێغه‌مبەری خودا (ﷺ) پێنمایمان دەكات كە هەروەكو چۆن خواردن - جێی خواردن پرده‌كاته‌وه. وه‌جل و بەرگ جێی جل و بەرگ ی تر پرده‌كاته‌وه. به‌هه‌مان شێوه‌ش - كاری سێكسی جێگەی كاری سێكسی پرده‌كاته‌وه. واتە كاتی ئارەزووی سێكسیت به‌بیینی ئافره‌تێك هوروزا- كە چۆته‌لای هاوسه‌ره‌كه‌ت. چیت له‌و كارە دەربازت دەبێت.

دوهم: چاره‌سه‌ركردنی كاریگه‌ری ئافره‌تان به‌سه‌ر پیاوانه‌وه یاخود پیاوان به‌سه‌ر ئافره‌تانه‌وه. ده‌شێت هه‌ریه‌كه‌یان له‌پیاوان و ئافره‌تان به‌بیینی په‌گه‌زی به‌رامبه‌ر هه‌زو ئارەزووی سێكسیان بجولێت. جا بۆ چاره‌سه‌ركردنی ئەم حاڵه‌ته‌ باشترین چاره‌سه‌ر ئەنجامدانی كاری سێكسی یه‌ له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌كانیاندا. له‌هه‌مان كاتدا ئاماژه‌یه‌كه‌ بۆلاوان و خۆشه‌ویستان هه‌روه‌كو له‌ (سند) ی (ابن ماجه) دا هاتوه‌ به‌ (مرفوع) ی (لم یرد للمتحابین مثل النكاح) واته‌: (من جگه‌ له‌په‌ڕۆسه‌ی هاوسه‌ر گه‌یری هه‌یچ چاره‌سه‌ریكی ترم نی یه‌ بۆ دوو خۆشه‌ویست). كه‌واته‌: هاوسه‌رگه‌یری باشترین چاره‌سه‌ره‌ بۆ دوو خۆشه‌ویست و دوو عاشق له‌په‌وانگه‌ی شه‌رعه‌وه‌وه‌حه‌ززه‌تی (داود- علیه‌ سلام) هه‌ریه‌هه‌مان شێوه‌چاره‌سه‌ری ده‌ردی عه‌شقی كرده‌ به‌وه‌ی كه‌ ده‌ستی نه‌چۆته‌ تاوانكاری. كاتی كه‌ ئافره‌ته‌كه‌ی چۆته‌ ده‌له‌وه‌ یه‌كسه‌ر خواستویه‌تی و فره‌ ژنی به‌كاره‌یناوه‌ ١٠- له‌مه‌ زیاتر ئێمه‌ بۆمان نی یه‌ له‌سه‌ر ئەم پووداوه‌ بنوسین.^١

^١ - ته‌واوی ئەم چه‌یزۆكه‌ له‌ كۆتیه‌ كانی ته‌ورات دار العهد القديم) هاتوه‌ به‌لام به‌شێرتندراوی و ده‌ستكاریه‌وه. هه‌رچه‌نده‌ گومان هه‌یه‌ له‌ راست و دروستی ئەم چه‌یزۆكه‌. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ بره‌وانه‌ شیکارمان بۆ ئەم چه‌یزۆكه‌ له‌ کتیی (تلبیس ابلیس/ ص ٩٨) ضائی یه‌كهم / ضائی (المکتب الثقافی فی القامرة)

پوچەڵ کردنەوێ پوودای (زینب بن جحش)، پوودای خاتو زەینەب بەم چەشنە بوو (زید بن حارثە) خزمەتکاری پێغەمبەری خودابوو (ﷺ) پێغەمبەر (ﷺ) (زید) ی لەکۆیلە و بەندە و دەرباز کرد و سەرپەستی کرد. دواتر بە (زید) یان ووت کۆپی پێغەمبەر. پاشان پێغەمبەر (ﷺ) (زینب بن جحش) ی بۆ خواست کە دەکاتە پورزای پێغەمبەر (ﷺ) بەلام دیار بوو بەیەکەوێ نەدەگونجاو تەبا نەبوون. چەند جارێک (زید) وویستی لێی جیاپێتەوێ نەلاقی بدات. بەلام پێغەمبەر (ﷺ) نە ی دەهێلا. دواتر پێغەمبەر (ﷺ) دانیایا بوو کە (زید) هەرلێی جیاپێتەوێ وویستی لەپاش جیاپوونەوێ یان بیخوازێت. بەلام لەترسی دەم و قسە ی خەلکی دەری نەبڕی. لێرەدا خۆی گەرە بەدانایی خۆی وویستی لەشکاندن یاسا و عورفیکی ئەو سەردەمە بوو. کەبریتی بوو لە (بنونیهت) واتە: کەسێک بەتەبەنی کەسێکی تر دەکات بەکۆپی خۆی و چیت میرات و هەموو مافیکی تر هەبوو. وەک کۆپیکی سروشتی. جاخۆی گەرە بەم کارە. واتە بەمارە کردنی (زینب) لەپێغەمبەر (ﷺ) ئەو یاسایە هەڵ دەوێشێتێتەوێ. کە دواتر خەلکی دەلێت پێغەمبەر (ﷺ) بۆ خۆی ماره ی کردۆتەوێ ئەوێ ئایەتەکان ئاماژە بەم راستی یە دەکەن (وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ: الأحزاب- ٣٧) پاشان دوا یی کە (زید) جیا بوو و عیدە ی بەسەر چوو خۆی گەرە فەرمانی بەپێغەمبەر (ﷺ) کرد کە دەبێت بیخوازێت و لەوونە ی خەلکی نەترسێت.

هەر بۆیە پێغەمبەر (ﷺ) زیدی نارد تاداوا ی (زینب) ی بۆبکات. (زید) بۆی بۆلایی و پێی پاگەیاندا کە پێغەمبەر (ﷺ) دەیهوێت بیخوازێت (زینب) یش ووتی (من له گەڵ فەرمانی خودا و پێغەمبەری خودا هیچ وەلامێکی م پێی نیه) . پاشان بۆی دوو پکات نوێژی کرد. خۆی گەرە لەسەروی ئاسمانەوێ

عه‌رشى مه‌زننه‌وه (زه‌ینبى) ماره‌ برى له پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌م ئایه‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه (فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا: الْأَعْرَابُ- ٣٧) واته‌: (كاتى زه‌ید لێى جیا‌بو‌وه‌ عیده‌ى تێ پ‌ه‌پ‌یى ئێمه‌ (زینب) مان لێ ماره‌ کردى) هه‌ر بۆیه‌ خاتوو زه‌ینب شانازی به‌ سه‌ر هاوسه‌ره‌كانى تری پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ده‌ركردو پێى ده‌وتن: ئێوه هه‌ر هه‌مووتان خزم كه‌سه‌كانتان ماره‌یان ب‌پ‌ین له پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌لام من خ‌وای گه‌وره‌ خ‌وێى ماره‌ى برى له‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سه‌روى عه‌رشى مه‌زننه‌وه.^١ ئه‌وه‌ى شایه‌نى باسه‌ پێغه‌مبه‌رى خودا (ﷺ) هاوسه‌ره‌كانى خ‌وێ زۆر خ‌ۆش و‌یستووه‌. هه‌روه‌كو له (صحیح) داهاتوو له (انس) ه‌ ده‌گ‌ی‌ر‌پ‌ت‌ه‌وه‌ كه‌ پێغه‌مبه‌رى خودا (ﷺ) فه‌رموویه‌تى (حبيب الى من دنیاكم النساء والطيب، وجعلت قرعة عینی فی الصلاة)^٢ واته‌: (من له‌ دنیاكه‌ تاندا ئافه‌رت و بۆنى خ‌ۆشم لاخ‌ۆشه‌ و‌یسته‌ وه‌ نوێژم لا وه‌ك بلبیلێ چاوه‌كانمه‌) . جا له‌م فه‌رموو ده‌یه‌دا ئه‌م ب‌ر‌گه‌یه‌یی ب‌ز‌یادكراوه‌. حبیب الی دیناکم ثلاث واته‌ (سێ شت له‌ دنیاكه‌ تاندا لای من خ‌ۆشه‌ و‌یست كراوه‌). وه‌ هه‌روه‌ها (امام احمد) له‌ ك‌تیبى (الزهد) ئه‌م ب‌ر‌گه‌یه‌یی ب‌ۆ ئه‌م فه‌رموو ده‌یه‌ زیاد ك‌ردوه‌. اصبر على الطعام والشراب ولاصبر عنهم. واته‌: ده‌توانم ئارام ب‌گرم له‌ سه‌ر خ‌واردن و خ‌واردنه‌وه‌ به‌ لا ناتوانم له‌ سه‌ر ئافه‌ره‌تان ئارام ب‌گرم. وه‌ جوله‌كه‌ سه‌رسه‌خته‌كانى دوژمنى هه‌سو‌دیانی پ‌ێ ده‌ب‌رد وه‌ ده‌یان ووت هه‌ر له‌خه‌مى ماره‌ ك‌ردنى ئافه‌ره‌تدایه‌. وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ پ‌ه‌دیان ده‌كاته‌وه‌ ده‌فه‌رمی‌ت: (أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا: النساء - ٥٤) واته‌: یان هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ هه‌سه‌ده‌ت و به‌خ‌یلی به‌خه‌لكى باوه‌ر‌دار مه‌به‌ن له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ى خوا له‌ فه‌زل و به‌خشیشى خ‌وێى به‌شى داون

^١ - ب‌ز‌یاتر ب‌روانه‌ ك‌تیبى (الطیب النورى/باب‌ت‌ى -علاج‌ العشق).

^٢ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ (حسن) ه‌ (نسائی - ٧ / ٦١ - ٦٢) و (احمد - ٣ - ١٢٨) گ‌یرایانه‌نوه‌.

(پێغه‌مبەری ﷺ) لە نێویاندا هەڵبژێردراوە) خۆ بێگومان ئێمه به‌نێوی
ابراھیم کتیبمان به‌خشێوه (موسا تەورات و عیسی ئینجیل و به‌محمدیش ﷺ)
قورئان).

هه‌روه‌ها له‌جۆره‌ها دانایی به‌هره‌ ده‌رمان کردوونه‌وه هه‌ندێکیان وه‌ك یوسف
داود و سلیمان ده‌سه‌لات و پادشایه‌کی گه‌وره‌مان پێ به‌خشیان.^۱ ئه‌وه‌تا ابراهیم
(س.خ) له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که خاتوو سارا که‌شاجوانی ئافره‌تانی جیهان خێزانی
بووه (خاتو هاجره) شی خۆش ویستوه و دلشادبووه پێی. وه‌ هه‌روه‌ها ئه‌وه
(داود) ی پێغه‌مبەر (س.خ) که نه‌وت و نۆ هاوسه‌ری هه‌بووه ئافره‌تیکی تری
خۆش ویست پاسته‌و خۆ ئه‌ویشی خواست و کردی به‌سه‌د هاوسه‌ر. وه‌ ئه‌وه‌تا
(سلیمان) ی پێغه‌مبەر (س.خ) شه‌وانه‌ ده‌چوو له‌ ئه‌وه‌ت هاوسه‌ری.
وه‌ پرسیارین له‌ پێغه‌مبەر (د.خ) که خۆشه‌ویستین مرقۆلات کێیه‌ ؟ ئه‌ویش
فه‌رمووی (عائیشه)^۲ واته‌ خاتوو عائیشه یه‌، وه‌سه‌ یاره‌ت به‌خاتوو (خه‌دیجه)
ده‌فه‌رمی (انی رزقت حبها) واته‌ من خۆشه‌ویستی خاتو خه‌دیجه‌م پێبه‌خشرا..
خۆش ویستنی ئافره‌تان له‌ ته‌واوکاری مرقۆایه‌تی (ابن عباس پ.خ) ده‌لالت خێو
چاکه‌ی ئه‌م گه‌له‌ له‌ زۆری ئافره‌تدایه‌، وه‌ (امام احمد) ده‌گێڕێته‌وه‌ که له‌ کاتی
دابه‌ش کردنی غه‌نیمه‌کان له‌ جه‌نگی (جه‌لول) که‌ تێیدا فارسه‌کان شکان

^۱ - (حافظ بن حجر) ده‌لالت ئه‌م برگه‌یه‌ به‌ناو بانگه‌ زیاده‌ (ثلاث). هه‌ریه‌که‌ له‌ (امام ابو بکر بن
قورک) له‌ (جزو مفرد) دا وه‌ (امام غزالی) له‌ (احیاء) دا شەرحیان کردوه‌ وه‌ (حافظ) ده‌لالت :
له‌هیچ کام له‌مانه‌ برگه‌ی (ثلاث) مان نه‌بینوه‌.

^۲ - ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ (صحیح) هه‌تشی باسمان کردوه‌، وه‌ هه‌روه‌ها له‌ فه‌رموده‌یه‌ کدا
هاتوه‌. له‌ پێغه‌مبەر (ﷺ) پێان پرستی نه‌ی له‌ پیاوان کێت خۆش ده‌وت، پێغه‌مبەر (د.خ) فه‌رمووی
(اباهما) واته‌ باوکی خاتوو عائیشه. ۳- ئه‌م فه‌رموو ده‌یه‌ (صحیح) ه (مسلم ۲۰۹/۱۵-
نووی) گێڕاوه‌.

که‌نیزه‌یه‌کی نۆز جوان درا به (عبدالله بن عمر) . وه (عبدالله) ده‌لێت که‌ببینیم خۆم پێ نه‌گیرا له‌به‌ر چاو هه‌موو خه‌لکی ماچم کرد.

تکا کردن له‌نیوان دوو عاشق بۆ به‌یه‌ك گه‌شتیان به‌دروستی

پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) سهر سام بوو به‌پوداوی دوو عاشق وه‌که‌وتۆته نێوانیان وه‌ هه‌ولێ داوه به‌خه‌لائی و درووستی به‌یه‌کیان بگه‌یه‌نێت به‌لام سه‌رئه‌نجامی هه‌وله‌که‌ی سه‌رکه‌وتو نه‌بوو به‌هۆی پازی نه‌بوونی ئافره‌ته‌که‌ وه‌ نه‌مه‌ش له‌پوداوی چیرۆکی (موغیث و بوره‌یره) دایه که‌کاتی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ستی به‌شه‌یدای و په‌رێشانێ (موغیث) کرد که‌وه‌ك دیوانه ده‌گیرا بۆ (بوریره) و له‌هه‌مووشوێنێك داشوێنی ده‌که‌وت. پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ (بوریره) ی فه‌رموو: (لوراچعه؟) واته‌ ئه‌گه‌ر بکریته‌ ئه‌و پیاوه بگه‌رێنێته‌وه‌ لای خۆت وه‌ك جارێ ببنه‌وه به‌هاوسه‌ری یه‌کتری؟ به‌لام بوره‌یره پێی ووت: فقال (أما رني يا رسول الله؟) ئایه فه‌رمانم پێ ده‌که‌یت ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)؟ پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رموو: (لا انما اشفع). واته‌: نه‌خێر من ته‌نها تهاکارم بوره‌یره ووتی: (لا حاجة لي به)، واته‌: من هه‌یچ پێویستم پێی نی‌یه. دواتر پێغه‌مبه‌ر به‌ (عباس) ی مامی ده‌فه‌رمی: (يا عباس الاتعجب من حيث بريرة ومن بغضها له؟). واته‌: ئه‌ی عباس تۆ سه‌رت سوپماوه له‌خۆشه‌ویستی شه‌یدای موغیس بۆ بوره‌یره وه‌له‌پێی بوره‌یره بۆ موغیث؟ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) تهاکاریش بوو بۆی هه‌روه‌ها پێگری له‌ (موغیث) نه‌کردوه‌ و نه‌یفه‌رموووه‌ نه‌که‌ی ئه‌مه حه‌رام و قه‌ده‌غه‌یه؟!

^۱ - نهم فه‌رموو ده‌به‌ (حسن) (ابو داود- ۲۲۳۱) وه‌ (ابن حاجه- ۲۰۷۵) گێڕاوه‌انه‌وه‌.

وہ پیغمبر (ﷺ) بہ یہ کسانى ہاوسہ رے کانی خوش دہویست وہ دہیفہ رموو: (اللهم هذا قسمي فيما املك، فلا تلمني فيما لا املك). واتہ: (خودايہ ئەمە دابەش کردنى منہ لەوہى دەسلاتمە وەگلەيم لى مەكە لەوہى لەدەرەوہى دەسلاتى منہ لەخۆشەويستى دا). وەخوای گەورە دہفەرمیت: (وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ: النساء-۱۲۹). واتہ: ھەرگیز ئیوہ ناتوانن لەنێوان ھاوسەرەکانتاندا دادپەرورەانە پەفتار بکەن، ھەرچەندە سوریش بن لەسەرى.. واتە ئیوہ لەخۆشەويستى وچونەلایاندا ناتوانن دادپەرورە بن-بەبەردەوامى خەلیفەکانى پاشدین و خەلکانى بەپرەحم و بەبەزەبى ھەمیشە تەکاكاربوونە و ھەولێ بەیەكگەیاندى عاشقانیاں داوہ بەشیوہیەكى دروست و پرەوا. ھەرەكو پیشتریش باسماں کرد لەوانە (ابو بکروہ عوسماں) تەنانەت (على كويى ابى طالب) يش پۆژيكيان لاويكيان هينا بۆلای كەلەمالی یەكێكدە گرتبویان. بەدز تۆمەت باریان کردبوو (على) لێی پرسى: بەسەرھاتى تۆ چى یە؟ ئەویش لەو لەمدا ووتى: (والله ي من به هیچ شیوہیەك دزو جەردەنیم راستەكەیت پى دەلیم ئەى پیشەواى برپاداران) لێرەدا بەپارچە شعریك ئەوہى راگەیاندكە: عەشقى كچە شۆخىكى ئەو بنەمالەى (الرباح) بوو. خۆی پێنەگراوہ وویستویەتى بچیت بۆ بینینی. کاتى كەچۆتە مائەوہ بۆ ئەم مەبەستەخۆی حەشارداوہ. دواتر پێیان زانیوہ و گرتوویانە ووتویانە ئەم دزە بۆ دزی ھاتوہ. کاتى خەلیفە (على) گویى لەم شعرە بوو یەكسەر نینگەشت و بەزەى پێدا ھاتەوہ پرووی کردە (مهللب بن رباح) وپێی ووت: ئەو كچە ببەخشە بەولاوہ. ئەویش ووتى: ئەى پیشەواى برپاداران لێی بپرسە

ئەم کورپە کێیە تابیناسم؟ لاوه‌که‌ش ووتی: من (نھاس بن عیینە) م. (مھاللب) ووتی ئەوکچەت پیشکەش بێت وەرە بیخوازە.

جاریکیان (معاویە) کەنیزە یەکی کړی. کە زۆر شوخ و شەنگ بوو. (معاویە) زۆر پێی سەرسام بوو. پۆژیکیان گوێی لەو کەنیزە یە بوو چەند دێرە شعرێکی چڕی، کە تێیدا دەرکەوت ئەو کەنیزە یە عاشقە و حەزی بە پیاویکی ترە. یە کسەر (معاویە) بانگی کردو لێی پرسى کە بە سەرھاتی چی یە؟ کەنیزە کەش پێی پاگە یاند، کە حەزی بە خاوەنە کە ی پیشووتریتی و عاشقی ئەو. (معاویە) راستە و خۆ کەنیزە کە ی ناردەو بە زۆلای خاوەنە کە ی ھەرچەندە لە دایدا زۆر شیرین بوو.

وہ (زمخسری) لە کتیبی (الربیع) دا دەگێرێتەوہ کە (خاتو زبیدە) کاتی لە پێگادا بەرەو شاری (مەکە) دەچوو لە سەر دیواریک دا. دێرە شعرێکی پیش چاوە کەوت کە تێیدا نوسرابوو:

ئەری لە بەندەکانی خودا- پیاویکی جوامێرنی یە یاخود خاتونێکی بە بەزەیی کە چارە ی دەردی دوو عاشق بکات کەوا عەقل لە دەست دەدەن... ھەرلەوئ (خاتو زبیدە) بە لێنی دا و نەزی کرد کە ھەرکات خاوەنی ئەو دێرە شعرە بناسێتەو ھەول بە یە کە گەشتنی بدات لە گەل عاشقە کەیدا. لە کاتیکدا (خاتو زبیدە) لە (موزدەلیفە) بوو گوێی لە ھەمان شیعەر بوو وە کە سێک دە یخویند. کاتی بانگیان کرد بۆی. بێنی لاویکە وتی من ئەم شیعەرەم وتوو و عەشقی کچیکێ ئامۆزای خۆم بوومە بە لام کەس و کاری بە لێنیان داوہ کە ئەم دەنی... (خاتو زبیدە) لاوہ کە ی بردو پزێشتن بۆ مائی کچە کە بەردەوام (خاتو زبیدە) پارە ی بۆ زیاد کردن ھەتا ناچار ی کردن و ئەو دوو خۆشەویستە ی بە یە ک گە یاندن. (خاتو زبیدە) دە لێت: کچە کە زۆر زیاتر شەیدا تریو بۆ کورپە کە پاشان ھەمیشە (خاتو زبیدە)

ابن القيم الجوزی

دهیوت: من بهیچ شتیك دلم خوش نی به بق قیامه تم به نه ندازه ی شه و کاره ی شه و دوو عاشقه م به یه ك گه یاندوه.

(خراطی) ده لیت: (سلیمان بن عبدالملك) خزمه تكارىك و كه نیزه یه كى هه بوو. یه كتریان خوش ده ویست. جارىكیان خزمه تكاره كه پارچه شعرىك ده نویست بق خوشه ویسته كى. تییدا باسى شه وه دهكات كه شه و له خه ونیدا پىكه وه بوونه له یه ك مالدا... وه كه نیزه كه شه: به پارچه شعرىك وه لامى ده داته وه كه تییدا باس له وه دهكات هیوا خوازه به یه ك بگهن. كاتىك شه به سه رهات و شیعرانه ده گاته وه ده ستی (سلیمان) هه رچه نده له م پرووه وه به توند ره و ناسرابوو. یه كسه ر بانگیان دهكات و له یه كتریان ماره دهكات و نازادیان دهكات وه هه رچی پىداویستی هه یه بقیان دابین دهكات و گوزهرانیان خوش دهكات.

(جامع بن برخیه) ده لیت: له (سعید بن المسیب) م پرسى كه موختى شارى (مدینه) بوو: ئایه ئیعه تاوانبار ده بین له خوشه ویستی یه ك كه توشمان بیست و به ده ستی خومان نه بیست؟ سعید ووتى. تق له كارىكدا تاوانباریت كه به ده ستی خوت بیست. و زالبیت به سه ریدا. دواتر (سعید) ووتى: هیشتا كه س له م جوړه پرسیاره ی لیم نه كړدووه وه هه ر كه سیكیش بپرسیت هه ر به م شتیه یه وه لامى ده ده مه وه.

عشقى نافرته سى جوړه:

۱- مایه ی چاكه و خوا په رستى یه:

شه م عیشقه یان مایه ی چاكه و خوا په رستى یه كه عه شقى هاوسه ره كه نه كه نه نجامى حه لالى و دروستى نه وه ی چاك و زیانى خوش ده به یته سه ر ده بڼه

نەخشى و چارەسەر

قەلغان بۇ پاراستنى داۋىنى و چاۋى يەكترى-ھەريۆيە ئەم جۆرە عىشقە مايەى
خىرو خۆشى يە و لەلاى خواو پاشان خەلگى مايەى پىزو سەر بەرزيپە .

۲- مايەى پىسوايى و دوركە وتنە و يەلەرە دىمى خۇدا:

ئەم جۆرە عىشقە برىتى يە لە عىشقى ھاورە گەزى (نېربازى) ھەركە سىك
توشى ئەم جۆرە عىشقە بىت ئەو چ لەلاى خواى گەورە وە چ لاى كۆمەلگاش
پىسواو سەرشۆپو بى پىز دەبىت. جوامىرى و مەردايەتى لە دەست دەدات. وە
ھەر ئەم جۆرە عىشقە بوو كەچى بە سەرگەلى پىتەمبەر (لوط) دا ھىنا. كە
خواى گەورە دەفەرمىت: (لَعَنُوكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ: الحجر-۷۲)،
واتە: (سۆيىد بىت بە تەمەنى تۇ پىتەمبەر، ئەوان لە گىزاۋى سەر لىشىۋاۋى
دا كۆپرە مەست و پۆچون)

چارەسەرى ئەم دەردە:

برىتى يە لە گەپانە وە بۆلاى خواى گەورە وە بىر كەردنە وە لەسزاي خواى گەورە
لەدۆزە خۇدا. دواتر بىر كەردنە وە لە پىسوايەتى لەم پوۋە وە كەتوشى مەۋ
دەبىت لە نىۋو كۆمەلگادا. دواتر دىنبايىن كە ئەم حالەتە-دەبەزىنە بۇ ئاستى
خواتر لە ئازەل.

۳- عىشقى دروست، كەلە دەسەلاتدا نەبىت:

ئەم جۆرە عىشقە يە كەھەر بە بنىنى ئافرەتلىكى شۇخ و شەنگ بەبى مەبەست
پاستە و خۇ بکە وىتە عىشقە وە. بەلام بە مەرجى ئەو عىشقە توشى سەر پىچى و
تاوانكارىت نەكات. ئەمە لە سەروى دەسەلاتى مەۋفە وە يە كاتى زانرا ئەو
كەسەى كە عىشقى بوۋىتە، ھاوسەر دارە ياخود ناكەرىت بىخوازىت. باشتىن
كار ئەويە كە پىشتى تىبكەيت و لىنى دوركە وىتە وە پوۋلە باشتىر بکەيت كە
بگونجىت و دروست بىت. گەر نا توشى خەم و پەژارەت دەكات. باشتىر وايە

که نارام گر یاخۇراگر بېت و چاو و داوینى خۇت بپاریزیت. به مەش پاداش
دەدرییتەو لە لای خۆی گەورە. کەدژی حەزو ئارەزوەکانی خۇت وەستایتەو
و نارام گریوویت. پزماەندی خوات هەلبژارد لەتاوانکاری.

خەلگی لەعیشقدا سێ جۆرن:-

هەیه:عیشق و شەیدای هەموو جوانیک دەبێت.وہ دلی لە هەموشوینیکدا
دیوانەو سەرگەردانە.

وہ هەیه:تەنھا شەیداو عەشقی کەسێک و جوانیک دەبێت جا ئیتر نیازی
بە یەگە یشتنی هەبێت یان نا...

وہ هەیه:تەنھا شەیداو عەشقی کەسێک و جوانیک دەبێت کە دلتیا بێت بە
ناسانی پیتی دەگات.جا لەنیو ئەم سێ چینه دا عیشقی بەهێزو لاواز هەیه.
جۆری یەکەم:کەسێکی ناسەقام گیرەهەپۆژە ی لەسەر بەزمیکە.وہ هەر ساتە ی
بەکەسێکەوہ گیرۆدە دەبێت. سەرەتاو کۆتای دیار نی یە.

جۆری دووہم: شەیدایەکی جیگیرەو چەسپاوە،زۆر بەهێزترە لەجۆری یەکەم-
تەمەنی خۆشەو یستەکە ی دوورو درێژە. بەلام تەنھا ئەوہ لاوازی
دەگات.کە نیازی گە یشتنی بەعەشیقەکە ی نی یە.

جۆری سێیەم: لە هەر هەموویان خۆشەو یستی بەهێزترە تەمەن درێزترە
شەیداترە. کە نیازی گە یشتنی بەخۆشەو یستەکە ی هەیه لە چوار چێوہ یەکی
دروستدا.چونکە نیازو تەماحی گە یشتنی بەخۆشەو یستەکە ی مایە ی
بەهێزبوونی عیشقەکە ی تی.

پوچەڵ کردنه‌وه‌ی فهرمووده‌ی عیشق

پاشان دێینه سەر فهرمووده‌ی: (من عشق و کتم، وعف وصبر غفر الله له، وادخله الجنة)^١ واته: (هه‌ر که سێک توشی عیشق بێت و شاردێیه‌وه داوێن پاک و ئارام گریبێت، نه‌وه خودا له تاوانه‌کانی خۆش ده‌بێت وه به به‌هه‌شتی شاد ده‌کات).

ئهم فهرمووده‌یه (سوید بن سعید) ده‌یگێڕێته‌وه وه سه‌رجه‌م پێشه‌وا یانی فهرمووده ئه‌مه‌یان په‌ت کردۆته‌وه. وه (ابن عدی) له (الكامل) دا ده‌لێت: ئهم فهرمووده‌یه له سویده‌وه ده‌یگێڕێته‌وه. وه که سیش نی یه بلێت ئه‌وه نه‌یگێڕاوه‌ته‌وه. ئه‌مه بۆچونی هه‌ریه‌ک له (بیهقی) و (ابن طاهر) له (الذخیره) و (التذکره) دا هاتووه. وه هه‌رووه‌ها (ابو فرج ابن الجوزی) یش ته‌نانه‌ت له فهرمووده هه‌لبه‌ستراوه‌کاندا (الموضوعات) هێناوێتی.

وه (ابو عبد الله الحاکم) ده‌لێت: من ئهم فهرمووده‌یه په‌ت ده‌که‌مه‌وه سه‌رم سوپماوه لێی که چه‌ند ئاسانکاری تێدا یه. منیش ده‌لێم: پاستی ئهم فهرمووده‌یه. بریتی یه له وته‌ی (ابن عباس) نه‌ک پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) وه (محمد بن خلف بن المرزبان) ده‌لێت: (ابو بکر الازرق) له (سویده) وه ئهم فهرمووده‌یه‌یی گێڕایه‌وه بۆمان. گله‌یی له (سویده) کرد که ئهم فهرمووده‌یه نه‌داته پال پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ر بۆیه له‌دوای ئه‌مه هه‌ر کاتێ باسی ئهم فهرمووده‌یه‌یی بکرایه نه‌یداته‌وه پال پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه

^١ - ئه‌مه فهرمووده نی یه و (باطل) ه پێشوا باسمان کردووه، بۆ زیاتر ئاشنا بوون پێوانه لێکۆڵینه‌وه‌مان له سه‌ر کتیی (روضة المحبین) و (الطب النبوی)

ابن القيم الجوزی

سرجه م پيشه وایان و زانایانی بوازی فرموده - نه م فرموده یه یان نه به (صحیح) یان (حسن) یان... هتد وهر نه گرتووه . پوخته ی نه م بابه ته نه وه یه که نه مه ووته ی (ابن عباس) ه . منیش ده لیم مه به ستم (ابن القيم) ه . هه روه ها (ابو محمد بن حزم) ده لیت: پرسیان له (ابن عباس) که سی به هوی عیشق و شه یداییه وه بمریت؟ (ابن عباس) یش ووتی: (قتیل الهوی لاعقل له ولا قود) واته: (کوشته ی خوشه ویستی به . نه عه قلی هه یه ونه خوینی هه یه) .

وه پيشتریش باسمان کرد. که له (عرفان) که نه چیکیان بوی هینا به هوی عیشقه وه ته واو لاوازو نه خوش بوو، پرسى نه مه چی یه تی؟ ووتیان تووشی عیشق بووه . نه ویش به دريژای شه و و پوژیک ده یووت به نا به خودا ده گرم له عیشق. وه هه روه ها پیغه مبه ر (د.خ) له (صحیح) دا سر جه م شه هیده کانی ژماردو پو لینی کردون. له وانه (کوژراو له به ره کانی جه نگ و جهاد، سک نیش سوتاوی، ئافره تی سک پر، خنکان له ئاودا، پووخانی دیوارو شاخ به سه ریدا)^۱ که چی باسی که سیک ناکات به هوی عیشه وه بمریت. جا مه به سستی (ابن عباس) له م ووته یه دا نه وه یه که که سیک عاشق بیت پیویسته بۆ نه وه ی بچیت به هه شته وه ئارام گرو داوین پاک و نهینی پوشر بیت، جا نه گه ر که سیک له پیناوی خوی گه وه دا نه م کارانه نه نجام بدات و له خوا ترس بیت نه و له پیری نه و که سانه یه که خوی گه وه له حقیان ده فرمیت: (وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى: النزاعات ۴۰-۴۱) واته: (هه رکه سیک له خوی گه وه بترسیت، پیگه له خرابه کاری بگریت و ملکه چی ئاره زوه کانی نه بیت نه وه جیگه ی به هه شتی به رینه) . وه هه روه ها

^۱ - نه م فرموده یه (صحیح) ه (صحیح المسلم - ۶۷۹/۱۳) به شهر چی نه وه ی.

ده‌فه‌رموویت: (ولمن خاف مقام ربه جنتان... الرحمن: ٤١) واته: (هه‌رکه‌سیک له‌خوای گه‌وره‌ بترسیت و ملکه‌چی بکات ئه‌وا خه‌لاتی دوو باخی هه‌یه له به‌هه‌شتدا) .

جا داوا ده‌که‌ین له‌ خوای مه‌زن و په‌روه‌ردگاری عه‌رشی مه‌زن که‌ به‌مان کاته ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ پشت له‌ هه‌زو ئاره‌زو ه‌کانیان ده‌که‌ن و پووده‌که‌نه‌ خۆشه‌ویستی و په‌زنامه‌ندی و ملکه‌چی خوای گه‌وره‌ .

نَّاعِمِينَ نَّاعِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الداء والدواء

(الدواء الكافي لمن سئل عن الدواء الشافي)
الشيخ العلامة ابن القيم الجوزية

دەزگای چاپ و پلاوکردنه‌وهی
رۆژهدات

شوێنی دابه‌شکردنی :

کتیبخانه‌ی حاجی قادری کۆبی / ههولێر

نرخ (١٠٠٠٠) دینار